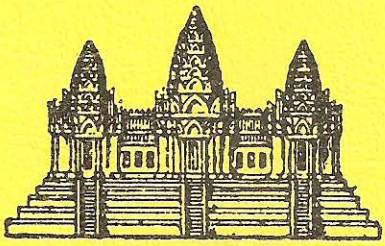

ព្រះ
វិន័យបិដកភាគខ្មែរ
និង
សេចក្តីប្រៀបធៀបភាសាខ្មែរ
ទីឃនិកាយបិដក
អភិក្កន្តវគ្គ មជ្ឈិមភាគ
៥

ពោះពុម្ពលើកទី ២

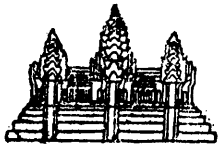

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

៣. ស. ២៤៩៨

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បឋមបារាជិកំ[1]

(១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សាឡ្ហោ មិគារនត្តា កិង្កុនីសង្ឃស្ស វិហារំ ភត្តុការមោ ហោតិ ។ អថខោ សាឡ្ហោ មិគារនត្តា កិង្កុនិយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯតទវោច ឥច្ឆាមហំ អយ្យេ កិង្កុនីសង្ឃស្ស វិហារំ ការេតុំ ន ច មេ ជាវកម្មិកំ កិង្កុនិន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចតស្សោ ភគិនិយោ កិង្កុនីសុ បព្វជិតា ហោន្តិ ឧត្តា ឧត្តរីតិ សុន្ទរីនន្ទា

---

១ អយំ សិក្ខាបទគណនា កិង្កុហិ អសាធារណាបត្តិវសេន វេទិតព្វា ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ។

បារាជិកទី ១

(១) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្រេចឥរិយាបថនៅក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះសាឡ្ហៈជាចៅនៃមិគារមាតា[1]មានសេចក្តីជ្រះថ្លានឹងសាធារណវិហារ (ប្រគេន) កិក្ខុនីសង្ឃ ។ ទើបសាឡ្ហៈជាចៅមិគារមាតា (នោះ) ចូលទៅរកកិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយនិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំជ្រះថ្លានឹងសាធារណវិហារ (ប្រគេន) កិក្ខុនីសង្ឃ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ចាត់កិក្ខុនីដែលជាអ្នកចេះត្រួតត្រានាវកម្មឲ្យខ្ញុំ ។ សម័យនោះឯង មានស្រីជាបងប្អូនគ្នា ៤ នាក់ ឈ្មោះនន្ទា ១ នន្ទវតី ១ សុនន្ទរីនន្ទា ១ ចុល្លនន្ទា ១ បានមកបួសក្នុង

---

១ ជាឈ្មោះនាងវិសាខា ។ ក្នុងអដ្ឋកថា ធម្មបទថា ឪពុកក្មេកនាងវិសាខាឈ្មោះមិគារសេដ្ឋី ។ កាលដំបូងឡើយដាមិញ្ញទិដ្ឋិ ដល់មកថ្ងៃក្រោយបានស្តាប់ធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏មានសេចក្តីជ្រះថ្លាបានសុំនាងវិសាខាធ្វើជាម្តាយ ហេតុនេះ ទើបគេហៅនាងវិសាខានោះថា មិគារមាតា ។ ។

ជុល្លនជ្ជាតំ ។ តាសុ សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី តរុណាបព្វជិតា អភិរូបា ហោតិ ទស្សនីយា បាសាទិកា បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនី ទក្ខា អនលសា តត្រុបាយាយ វីមំសាយ សមន្នាគតា អលំ តាតុំ អលំ សំវិធាតុំ ។ អថខោ ភិក្ខុនីសង្ឃោ សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនឹ សម្មន្តេត្វា សាធ្ឈស្សុ មិតានន្តោ ឧវាកម្មិកំ អធាសិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី សាធ្ឈស្សុ មិតានន្តោ ឧំវេសនំ អភិក្ខណំ កច្ចតិ ភសឹ ទេថ ផរសុំ ទេថ កុហរឹ ទេថ កុទ្ទាលំ ទេថ និខាទនំ ទេថាតិ ។ សាធ្ឈោ មិ មិតានន្តា ភិក្ខុច្ចបស្សយំ អភិក្ខណំ កច្ចតិ កតាកតំ ជានិតុំ ។ តេ អភិណ្ហំ ទស្សនេន បដិពទ្ធចិត្តា អហេសុំ ។ អថខោ សាធ្ឈោ មិ មិតានន្តា សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោចុំ ឯិតាសំ អលកមានោ ឯតទវ អត្ថាយ ភិក្ខុនីសង្ឃស្សុ កត្តុំ អតាសិ ។ អថខោ សាធ្ឈោ មិ មិតានន្តា កត្តព្ពេ អាសនំ បញ្ញាបេត្តោ ឯត្តកា ភិក្ខុ-និយោ អយ្យាយ សុន្ទរីនន្ទាយ វុឌ្ឍតរាតិ ឯកមន្តំ អាសនំ បញ្ញាបេសិ ឯត្តកា ឧវាកតរាតិ ឯកមន្តំ

សំណាក់ពួកកិក្ខុនី ។ បណ្តាកិក្ខុនីទាំងនោះ សុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនី ឃួសតាំង
អំពីក្មេង ជាកិក្ខុនីមានរូបល្អល្អះ គួរគេយកគន់មើល គួរជាទីជ្រះថ្លា ជាអ្នក
ច្រើជ្រ ជាអ្នកវាងវៃ មានប្រាជ្ញា ឆ្លៀវឆ្លាស ឥតមានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស
ច្រកបដោយយោបល់ជាគ្រឿងយល់កុងកិច្ចនោះ ។ អាចធ្វើ នឹងអាចចាត់
ចែង (នូវនវកម្ម) បាន ។ ទើបកិក្ខុនីសង្ឃសន្មតសុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនីឲ្យជាអ្នកត្រួត
ត្រានវកម្ម ដល់សាឡហជាភៅមិគារមាតា ។ សម័យនោះឯង សុន្ទរីនន្ទា
កិក្ខុនីតែងដើរទៅកាន់លំនៅរបស់សាឡហជាភៅមិគារមាតាញយ ។ តែង
ន័យយថា ចូរអ្នកឲ្យកាំបិត ឲ្យពូថៅ ឲ្យដងំ ឲ្យចប ឲ្យពន្លាក (ដល់
អាគ្នា) ។ ឯសាឡហជាភៅមិគារមាតាក៏តែងទៅកាន់លំនៅរបស់កិក្ខុនី
ជាញឹកញយ ដើម្បីដងំការជារដែលធ្វើរួចហើយនឹងមិនទាន់ធ្វើ ។ ជន
ទាំងពីរនោះ ជាមនុស្សមានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ (នឹងគ្នា) ដោយសារឃើញ
គ្នារឿយ ។ ។ ឯសាឡហជាភៅមិគារមាតា មិនមានឱកាសដើម្បីធ្វើសេវន-
កិច្ចនឹងសុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនីបាន ហើយក៏ធ្វើកត្ត (ប្រគេន) កិក្ខុនីសង្ឃ ដើម្បី
ត្រាកាសុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនីនុ៎ះឯង ។ កុងវេលាដែលសាឡហជាភៅមិគារមាតា
រៀបនឹងក្រាលអាសនៈកុងភេងធាន់ក៏ក្រាលអាសនៈខាងមួង ដើម្បីកិក្ខុនី
ចាស់ ។) ដោយគិតថា ពួកកិក្ខុនីប៉ុណ្ណេះរូបចាស់ជាងសុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់
ហើយក៏ក្រាលអាសនៈខាងមួង (ទៀតដើម្បីកិក្ខុនីក្មេង ។) ដោយគិតថា

អាសនំ បញ្ញាបេសិ បដិបន្នេ ឯកាសេ ឯកុន្តេ សុទ្ធ-
រីនភ្ជាយ កិក្ខុនិយា អាសនំ បញ្ញាបេសិ យថា ថេរេ
កិក្ខុនិយោ ជានេយ្យុំ នវកានំ កិក្ខុនីនំ សន្តិកេ
ឯសិន្នាតិ នវកាបិ កិក្ខុនិយោ ជានេយ្យុំ ថេរានំ
កិក្ខុនីនំ សន្តិកេ ឯសិន្នាតិ ។ អថខោ សាឧប្បា មិការ-
ឆត្តា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស កាលំ អារោចាបេសិ កាលា
អយ្យេ ឯដ្ឋិតំ កត្តព្ពំ ។ សុទ្ធរីនភ្ជា កិក្ខុនី សល្ហក្ខេត្វា
ន ពហុកតោ សាឧប្បា មិការឆត្តា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស កត្តំ
អកាសិ មំ សោ ទ្វិសេតុកាមោ សជាហំ កមិស្សាមិ
វិស្សរោ មេ ភវិស្សតីតិ អន្តេវាសិនិំ កិក្ខុនិ(១)
អាណាបេសិ កច្ច មេ បិណ្ឌចាតំ ឯហារ យោ ច មំ
បុច្ឆតិ តិលាឆាតិ បដិវេទេហីតិ ។ ឯវំ អយ្យេតិ ខោ សា
កិក្ខុនិ សុទ្ធរីនភ្ជាយ កិក្ខុនិយា បច្ចស្សោសិ ។ តេន ខោ
បន សមយេន សាឧប្បា មិការឆត្តា ពហិទ្វារកោដ្ឋកេ
បិតោ ហោតិ សុទ្ធរីនភ្ជំ កិក្ខុនិ បរិបុច្ឆន្តោ កហំ អយ្យេ
អយ្យា សុទ្ធរីនភ្ជា កហំ អយ្យេ អយ្យា សុទ្ធរីនភ្ជាតិ ។

---

๑ ឱ អន្តេវាសិកិក្ខុនិំ ។ ម. អន្តេវាសិំ កិក្ខុនិំ ។

ពួកភិក្ខុនីប៉ុណ្ណោះរួបក្នេងជាងសុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់ ទើបគ្រាលអាសនៈសម្រាប់សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីកន្ទុកាសកំបាំងក្អែក ត្រង់កៀនជញ្ជាំង ធ្វើឲ្យពួកភិក្ខុនីចាស់ៗ ដឹងថា សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីអង្គុយជិតពួកភិក្ខុនីក្មេងៗ ធ្វើឲ្យពួកភិក្ខុនីក្មេងៗ ដឹងថា សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីអង្គុយជិតភិក្ខុនីចាស់ៗ ។ ទើបសាឡ្ហជាហៅមិគារមាតាប្រែមនុស្សឲ្យទៅទូលកត្តកាលដល់ភិក្ខុនីសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ កាលគួរហើយ កត្តសម្រេចហើយ ។ សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីកំណត់ (ក្នុងចិត្ត) ថា សាឡ្ហជាហៅមិគារមាតាធ្វើកត្តដល់ភិក្ខុនីសង្ឃ មិនមែនធ្វើដោយការពាក់អានច្រើនប៉ុន្មានទេ គាត់ច្បាស់ថាតែនឹងបែរទុស្តដល់អញ បើប្រសិនជាអញទៅ សំឡេងធោវ្ឈ (រំកាវ) មុខជានឹងមានដល់អញ (មិនខាន) គិតហើយក៏បង្គាប់ភិក្ខុនីជាសិស្សថា លោកចូរទៅចុះ ចូរនាំយកចង្ហាន់ (មកឲ្យ) ខ្ញុំផង ម្យ៉ាងទៀតបើមានអ្នកណាសួរកខ្ញុំ ចូរប្រាប់គេថាខ្ញុំឈឺ ។ ឯភិក្ខុនីនោះបានស្តាប់ពាក្យសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីហើយ ក៏ទទួលពាក្យថា ករុណាលោកម្ចាស់ ។ សម័យនោះឯងសាឡ្ហជាហៅមិគារមាតាឈរនៅខាងក្រៅខ្នងផ្ទះ ហើយសួរកសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ឈ្មោះសុន្ទរីនន្ទាទៅឯណា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ឈ្មោះសុន្ទរីនន្ទាទៅឯណា ។

ឯវំ វុត្តេ សុទ្ធវិនយោ ភិក្ខុនិយោ អនេកសតំ ភិក្ខុនី សាឡ្ហំ មិគារនត្តារំ ឯតទវោច តិលាឆាវុសោ បិណ្ឌចារំ ឯហិវំសប្ភមិតិ ។ អថខោ សាឡ្ហោ មិគារនត្តា យំចាហំ[1] ភិក្ខុនិសង្ឃស្ស ភត្តំ អកាសឹ អយ្យាយ សុទ្ធវិនយោ ការណាតិ មនុស្សេ អាណាបេត្វា ភិក្ខុនិសង្ឃំ កត្តេន បវារេសថាតិ វត្វា យេន ភិក្ខុនូបស្សយោ តេនុបសង្កមិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សុទ្ធវិនយោ ភិក្ខុនី ពហាកមកោដ្ឋកេ បិតា ហោតិ សាឡ្ហំ មិគារនត្តារំ បដិមានេន្តី ។ អទ្ទសា ខោ សុទ្ធវិនយោ ភិក្ខុនី សាឡ្ហំ មិគារនត្តារំ ទូរតោ វ អាគច្ឆន្តំ និស្សាន ឧបស្សយំ បវិសិត្វា សសីសំ ចារុបិត្វា មញ្ចកេ និបជ្ជិ ។ អថខោ សាឡ្ហោ មិគារនត្តា យេន សុទ្ធវិនយោ ភិក្ខុនី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា សុទ្ធវិនយំ ភិក្ខុនិំ ឯតទវោច កិន្តេ អយ្យេ អជាសុ កិស្ស និបន្នាសីតិ ។ ឯវំ ហោតំ អាវុសោ ហោតិ យោ អនិច្ចន្តំ ឥច្ចតីតិ ។ ភាសាហន្តំ អយ្យេ ន ឥច្ឆិស្សាមិ

---

๑ ឯតោ បរំ អត្ថាយាតិ តេសុ ចោត្តកេសុ ទិស្សតិ ។

ការសាឡ្ហជាចៅមិគារមាតានិយាយយ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុនីជាសិស្សរបស់សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីក៏និយាយពាក្យនេះនឹងសាឡ្ហជាចៅមិគារមាតាថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីឈឺ អាត្មាឯងនឹងនាំយកបង្ហាន់ទៅ(ប្រគេនលោក)។ លំដាប់នោះ សាឡ្ហជាចៅមិគារមាតាគិតថា អញបានធ្វើកត្តណា (ប្រគេន) ភិក្ខុនីសង្ឃ កត្តនោះអញធ្វើព្រោះហេតុតែសុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់ (ទេតើ) គិតហើយក៏បង្គាប់ពួកមនុស្សថា អ្នកទាំងឡាយចូរអង្គាសកត្តិ (ប្រគេន) ភិក្ខុនីសង្ឃចុះ ថាហើយក៏ដើរទៅកាន់លំនៅរបស់ភិក្ខុនី។ លំដាប់នោះឯង សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីឈរខាងក្រៅខ្វាងទ្វារអោកាម គយគន់មើលសាឡ្ហជាចៅមិគារមាតា។ សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីបានឃើញសាឡ្ហជាចៅមិគារមាតា ដើរមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ស្ទុះចូលទៅកាន់លំនៅហើយដេកលើគ្រែទទូរសម្ពត់រហូតដល់ក្បាល។ លំដាប់នោះ សាឡ្ហជាចៅមិគារមាតា ក៏ចូលសំដៅទៅរកសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់មិនសូវសប្បាយឬ ហេតុដូចម្តេចបានជាសិង។ ឯសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីឆ្លើយតបថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ ស្រីណាជ្រុងថ្នាគេ។ មិនជ្រុងថ្នាវិញ ហេតុនេះបានជាយ៉ាងនុ៎ះឯង។ សាឡ្ហជាចៅមិគារមាតាជាបុរសមានតម្រិះក៏និយាយតបថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនមែនមិនជ្រុងថ្នាលោក

អបិចាហំ ឯកាសំ ន លភាមិ តំ ទ្វាសេតុន្តិ អាវុសោ
អាវុសោយ សុទ្ធរីនង្គាយ កិក្ខុនិយា ការយសំសគ្គំ
សមាបជ្ជិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា កិក្ខុនី
ជារទុព្ភលា ចរណាក្តិលាជា សុទ្ធរីនង្គាយ កិក្ខុនិយោ
អារិទ្ធរេ និបជ្ជា ហោតិ ។ អទ្ទសា ខោ សា កិក្ខុនី
សាទ្ធំ មិតារនត្តារំ អាវុសោតំ អាវុសោយ សុទ្ធរីនង្គាយ
កិក្ខុនិយោ ការយសំសគ្គំ សមាបជ្ជន្តំ និស្ថាន ឧដ្ឋាយតិ
ខីយតិ វិចាចេតិ កថំ ហិ នាម អយ្យា សុទ្ធរីនង្គា
អាវុសោ អាវុសោសស្ស បុរិសបុក្តលស្ស ការយសំសគ្គំ
សាធិយិស្សតីតិ ។ អថខោ សា កិក្ខុនី កិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ
អារោចេសិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា
លជ្ជិនិយោ កុក្កុច្ចិកា សិក្ខាការមា តា ឧដ្ឋាយន្តិ
ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា សុទ្ធរីនង្គា
អាវុសោ អាវុសោសស្ស បុរិសបុក្តលស្ស ការយសំសគ្គំ
សាធិយិស្សតីតិ ។ អថខោ តា កិក្ខុនិយោ កិក្ខុនំ ឯតមត្ថំ
អារោចេសុំ ។ តេ[1]កិក្ខូ ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ

---

๑ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆាតិបិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

ម្ចាស់ទេ តែថាខ្ញុំមិនបានឧកាសនឹងធ្វើសេវនកិច្ចនឹងលោកម្ចាស់ (ទេតើ) ថាហើយក៏លូកចាប់ពាល់កាយសុន្ទរីនន្ទាកិកុនី ដែលជាស្រីមានតម្រែកដែរ ។ សម័យនោះឯង មានកិកុនីមួយរូបជាកិកុនីមានកំឡាំងថយព្រោះជរា ឈឺដើងសង៉ងជិតសុន្ទរីនន្ទាកិកុនី ។ ឯកិកុនីចាស់នោះ បានឃើញពិតន្ទរីសាឡាជាចៅមិគារមាតាដែលមានតម្រែក កំពុងតែលូកចាប់ពាល់កាយសុន្ទរីនន្ទាកិកុនីដែលមានតម្រែកដែរ លុះឃើញហើយក៏ពោលពោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា សុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់មានតម្រែក មិនគួរនឹងត្រែកអរឲ្យបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកមកចាប់ពាល់កាយខ្លួនសោះ ។ ទើបកិកុនីចាស់នោះដំណាលរឿងនុ៎ះដល់កិកុនីទាំងឡាយ ។ ពួកកិកុនីណា ដែលមានសេចក្តីជ្រាជ្រាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ជ្រាជ្រាកង៉សិក្ខា ពួកកិកុនីអម្បាលនោះក៏ពោលពោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា សុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់មានតម្រែក មិនគួរនឹងត្រែកអរឲ្យបុរសបុគ្គល ដែលមានតម្រែក មកស្អុបអង្អែលកាយខ្លួនទេ ។ ទើបកិកុនីអម្បាលនោះដំណាលរឿងនុ៎ះដល់កិកុទាំងឡាយ ។ ឯកិកុទាំងនោះ ក៏ពោលពោស តិះដៀល

ភគវំ ហិ នាម សុទ្ធវិនេន កិច្ចេន អាសន្នតា អាសន្នតរស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស តាយ សំសគ្គំ សាធិយិស្សតីតិ។ អថខោ តេ កិច្ចេ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ។ អថខោ ភគា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បការណេ កិច្ចេសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា កិច្ចេ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ កិច្ចេ សុទ្ធវិនេន កិច្ចេនិ អាសន្នតា អាសន្នតរស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស តាយ-សំសគ្គំ សាធិយតីតិ(១)។ សច្ចំ ភគាតិ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគា អនេកបរិយាយេន(២) កិច្ចេ សុទ្ធវិនេន តាយ កិច្ចនិយា អនេកាលោមិកំ អប្បដិរូបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ អការណីយំ ភគំ ហិ នាម កិច្ចេ សុទ្ធវិនេន កិច្ចនិ អាសន្នតា អាសន្នតរស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស តាយសំសគ្គំ សាធិយិស្សតិ នេតំ កិច្ចេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ អថខ្វេតំ កិច្ចេ អប្បសន្នានញ្ចេវ អប្បសាទាយ បសន្នានញ្ច ឯកច្ចានំ អញ្ញថត្តាយាតិ។ អថខោ ភគា សុទ្ធវិនេនេ កិច្ចនិ

---

๑ ម. ម. សាទិយតីតិ។ ๒ ម. ម. អនេកប្បរិយាយេន។

ปฐมปาราชิกสิกฺขาปทวณฺณนา

ปฐมปาราชิกสิกฺขาปทวณฺณนา

ปฐมปาราชิกสิกฺขาปทวณฺณนา

អនេកបរិយាយេន វិតរមាតិ្ថ ឧព្ភរតាយ ឧប្បិលាសតាយ
មមាិ្ចតាយ អសន្តុដ្ឋតាយ សង្គណិកាយ កោសជ្ជស្ស
អវណ្ណំ ភាសិតិ្ថ អនេកបរិយាយេន សុភរតាយ
សុភោសតាយ អប្បិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស
ធុតស្ស បាសាទិកស្ស អបចយស្ស វីរិយារម្ភស្ស វណ្ណំ
ភាសិតិ្ថ កិក្ខំ តនុច្ចវិកំ តនុលោមិកំ ឆម្មឹ កដំ
កត្វា កិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ កិក្ខវេ កិក្ខុនីនំ សិក្ខា-
បទំ បញ្ញាបេស្សាមិ ទស អត្ថវសេ បដិច្ច សង្ឃសុដ្ឋុ-
តាយ សង្ឃផាសុតាយ ទុម្មង្កូនំ កិក្ខុនីនំ និគ្គហាយ
បេសលានំ កិក្ខុនីនំ ផាសុវិហារាយ និដ្ឋធម្មិកានំ
អាសវានំ សំវរាយ សម្បរាយិកានំ អាសវានំ បដិឃា-
តាយ អប្បសន្នានំ បសាទាយ បសន្នានំ ភិយ្យោភាវាយ
សទ្ធម្មដ្ឋិតិយា វិនយានុគ្គហាយ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ

ឧបាលិវាទី ๑ និទានសុត្តវណ្ណនាភិក្ខុនី

សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សំដែងទោសនៃបុគ្គលមានសភាពដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ រក្សាដោយកម្រ មានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនសន្តោស ច្រឡូកច្រឡំដោយពួកគណៈ នឹងសេចក្តីឱ្យលែចអូស ហើយទ្រង់សំដែងសរសើរគុណនៃបុគ្គលមានសភាពដែលគេចិញ្ចឹមងាយ រក្សាងាយ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស តែងដុសខាត់ចិត្ត កំចាត់បង់នូវកិលេស មានសេចក្តីដុះថ្ងា មិនសន្សំនូវកិលេសវដ្ត នឹងមានសេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាម ដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សំដែងធម្មីកថាដ៏ល្អមសមគួរ ដល់ការបញ្ញត្តិសិក្ខាបទនោះៗ ចំពោះពួកភិក្ខុ ហើយទើបត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះតថាគតនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទដល់ពួកភិក្ខុនី ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ๑๐ យ៉ាង គឺដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ ๑ ដើម្បីការស្រួលដល់សង្ឃ ๑ ដើម្បីញាំញីពួកភិក្ខុនីដែលទ្រុស្តសីល ๑ ដើម្បីនៅជាសុខដល់ពួកភិក្ខុនីដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ๑ ដើម្បីឃាត់នូវអាសវធម៌ទាំងឡាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន ๑ ដើម្បីឃាត់នូវអាសវធម៌ទាំងឡាយក្នុងបរលោក ๑ ដើម្បីញុំាងពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លា ๑ ដើម្បីញុំាងពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យតែតែជ្រះថ្លាឡើង ๑ ដើម្បីញុំាងព្រះសទ្ធម្មឲ្យស្ថិតស្ថេរ ๑ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ព្រះវិន័យ(បួនយ៉ាង

ภิกฺขุนิโย ๙ มํ สงฺฆาทิเสสา ยา ปน ภิกฺขุนี
อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส อนฺตกฺกสฺ ขุฏฺ-
ฐาธุมณฺฑลํ อาทิสนฺ ฯ ปฯ ปกาทิสนฺ ฯ ปฯ ตหาณา ฯ ปฯ
ขุปนฺ ฯ ปฯ นฺหาปิยนฺ ฯ ปฯ สาทิยิยฺย อยมฺปิ ทาฏ-
ฐิตา เหาติ อสงฺฆาสา ขุฏฺฐาธุมณฺฑลิตาติ ๗

(๒) โย ปนาติ โย โยนิสา ยถายุตฺตา
ยถาพลา ยถาธมฺมา ยถาเตฺวว ยถาสีลา
ยถาวิหาริโน ยถาเตสนฺ ฯ ปฯ ตนฺ ฯ ปฯ มชฺฌิมา ฯ
ปสา ปุคฺคโล ยา ปนาติ ๗ ภิกฺขุนิโต ภิกฺขาตา ภิกฺขุนี
ภิกฺขาจริยํ อชฺฌปตาติ ภิกฺขุนี ภิกฺขุปฏิญฺญาติ ภิกฺขุนี
สมญฺญาย ภิกฺขุนี ปฏิญฺญาย ภิกฺขุนี ปหา ภิกฺขุนิโต
ภิกฺขุนี ติปหา สรณาคมเนปหา อุปสมฺปทาติ ภิกฺขุนี

មានសំវរវិនៃយជាដើម)១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីត្រូវសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមានតម្រេកហើយត្រេកអរនឹងការស្អុបក្តី អង្អែលក្តី កាន់ក្តី ពាល់ក្តី ខុបរឹតក្តី ខាងក្រោមតាំងពីដងកាំបិតចុះមក ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលដង្គង់ឡើងទៅ នៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេក កិក្ខុនីនេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ឈ្មោះទុព្ភជាន្ទុមណ្ឌលិក (ព្រោះឲ្យបុរសស្អុបសរីរៈប្រមេសខាងលើតាំងពីមណ្ឌលដង្គង់ឡើងទៅ) ជាស្រីមិនមានសំវាស ។

(២) ត្រង់ពាក្យថា ណាមួយ អធិប្បាយថា (កិក្ខុនី)ណាមួយ ទោះចាស់ក្តី ក្មេងក្តី កណ្តាលក្តី ដែលប្រកបកម្មយ៉ាងណា មានជាតិយ៉ាងណា មានឈ្មោះយ៉ាងណា មានគោត្រយ៉ាងណា មានសីលយ៉ាងណា មានធម៌ជាគ្រឿងនៅយ៉ាងណា មានគោចរយ៉ាងណា កិក្ខុនីនោះហៅថា ណាមួយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុនី សេចក្តីថា ដែលហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះជាអ្នកសូម ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះជាអ្នកចូលទៅអាស្រ័យនឹងការត្រេចទៅដើម្បីសូម ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះទ្រទ្រង់នូវសំពត់ដែលកាត់ជាប់ ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះមានសភាពជាសមណី ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះបានប្តេជ្ញាខ្លួន (ថាជាអ្នកបួស) ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះសម្រេចជាឯហិកិក្ខុនី ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះឧបសម្បទាដោយត្រៃសរណគមន៍

ភិក្ខាតំ ភិក្ខុនី(๑) សាវតំ ភិក្ខុនី(๒) សេក្ខាតំ ភិក្ខុនី(๓) អសេក្ខាតំ ភិក្ខុនី(๔) សមក្ខេន ឧភតោសង្ឃេន ញត្តិ-ចតុត្ថេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឧបសម្បន្នាតំ ភិក្ខុនិំ តត្រ យាយំ ភិក្ខុនី សមក្ខេន ឧភតោសង្ឃេន ញត្តិចតុត្ថេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឧប-សម្បន្នា អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។ អាសុត្តា ចាម សារត្តា អបេក្ខវតី(๕) បដិពទ្ធចិត្តា ។ អាសុត្តោ ចាម សារត្តោ អបេក្ខវា បដិពទ្ធចិត្តោ ។ បុរិសបុគ្គលោ ចាម មនុស្សបុរិសោ ន យក្ខោ ន បេតោ ន តិរច្ឆានគតោ វិញ្ញូ បដិពលោ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជិតុំ ។ អង្គជាតន្តិ ហេដ្ឋក្កកំ ។ ឧព្ភជាណុ-មណ្ឌលន្តិ ឧបរិជាណុមណ្ឌលំ ។ អាមសនំ ចាម អាមដ្ឋមត្តំ ។ បរាមសនំ ចាម តតោ ចិតោ ច សញ្ចោ-បនំ ។ គហណំ ចាម គហិតមត្តំ ។ ឆុបនំ ចាម

---

๑ ឧ. ម. ភវ្រ ភិក្ខុនី ។ ๒ ឧ. ម. សាវ ភិក្ខុនី ។ ๓ សេក្ខ ភិក្ខុនី ។ ๔ អសេក្ខ ភិក្ខុនី ។ ๕ ឧ. ម. អបេក្ខវា ។

ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះជាស្រីបំរើន ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះមានធម៌ជាខ្មឹម ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះជាអ្នកសិក្សា ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះមិនប្រាប់សិក្សា ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះឧកតោសង្ឃ[1]ដ៏ព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យឧបសម្បទាដោយញត្តិចតុត្ថកម្មវាចាដ៏សមគួរដល់ហេតុឥតមានកម្រើក (អន្តរាយ) បណ្តាកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ កិក្ខុនីណាដែលឧកតោសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យឧបសម្បទាដោយញត្តិចតុត្ថកម្មវាចាសមគួរដល់ហេតុឥតមានកម្រើក (អន្តរាយ) កិក្ខុនីនេះ តថាគតហៅថា កិក្ខុនីកន្លងសេចក្តីនេះ ។ កិក្ខុនីមានសេចក្តីត្រេកអរព្រម លះបង់ឡើងមើល មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ហៅថា មានតម្រេក ។ បុរសមានសេចក្តីត្រេកអរព្រម លះបង់ឡើងមើល មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ហៅថា បុរសមានតម្រេក ។ មនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីអាចដើម្បីលូកស្ទាបអង្អែលកាយបាន មិនមែនយក្ស មិនមែនប្រេត មិនមែនតិរច្ឆាន ហៅថា បុរសបុគ្គល ។ ពាក្យថា ខាងក្រោមតាំងពីដងកាំបិតចុះមក គឺអាយវៈជាខាងក្រោមនៃដងកាំបិត ។ ពាក្យថា ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលដង្កត់ឡើងទៅ គឺអាយវៈជាខាងលើមណ្ឌលនៃដង្កត់ ។ ដែលហៅថា ស្ទាប គឺគ្រាន់តែប៉ះពាល់ ។ ដែលហៅថា អង្អែល គឺបង្ខាំសអង្អែលខាងនេះផងខាងនោះផង ។ ដែលហៅថា កាន់ គឺគ្រាន់តែចាប់ ។ ដែលហៅថា ពាល់

---

១ សង្ឃទាំងពីរពួក គឺភិក្ខុសង្ឃ នឹងភិក្ខុនីសង្ឃ ។

ฐุฏฺฐมตฺถุ ฯ ปฏิปีฬนํ ฯ สาธิเยยฺยาติ อฏฺฐ กเหฬา ปฏิปีฬนํ สาธิยติ ฯ อยมฺปิ ปุริมาเยว อุปาทาย วุจฺจติ ฯ ชาตปฏิกา เหาติปิ เสยฺยถาปิ ตาม ปุริเสา สีสจฺฉินฺโน อภพฺโพ เตน สรีรพนฺธเนน ชีวิตุ ปวตฺเตา ตถูปมา อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส อตฺตภาเว อุปฺปชฺชนฺติ อาปายิกา ฐานา ปรายนา ฯ ปฏิปีฬนา ฯ สาธิยติ ฯ อสฺสมณี เหาติ อสกฺยธีตา เตน วุจฺจติ ชาตปฏิกา เหาติปิ ฯ อสีสกาติ สีสเา ตาม ปกตกมฺมุ ปกฺขนฺโนเา สมสีสฺกาตา ปเา สีสเา ตาม เา ตาย สทฺธึ ฉตฺติ เตน วุจฺจติ อสีสกาติ ฯ

គឺគ្រាន់តែប៉ះត្រូវ ។ ពាក្យថា ត្រែកអរនឹងការនុបរតឹត គឺកិក្ខុនីត្រែកអរនឹងការចាប់ខ្លួនឧបរតឹត ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីនេះក្តី គឺតថាគតប្រៀបផ្ទឹមគ្នានឹងភិក្ខុនីមានហើយក្នុងកាលមុន ។ ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ អធិប្បាយថា បុរសដែលដាច់ក្បាលមិនអាចដើម្បីរស់នៅ ដោយការតភ្ជាប់សរីរនោះវិញ យ៉ាងណាមិញ កិក្ខុនីដែលមានដម្រែកកាលបើចូលចិត្តនឹងស្អាបក្តី អង្អែលក្តី កាន់ក្តី ពាល់ក្តី នុបរតឹក្តី ខាងក្រែមតាំងពីដងកាំបិតចុះមក ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលនៃដង្គងខ្នើងទៅ នៃបុរសបុគ្គលដែលមានត្រែកដែរ ក៏មិនមែនជាសមណី មិនមែនជាសក្យធីតាឡើយ កិក្ខុនីនោះ តថាគតហៅថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ ដោយហេតុនោះឯង ។ ពាក្យថា ជាស្រីមិនមានសំវាស សេចក្តីថា ដែលហៅថា សំវាស (នោះ) គឺសង្ឃវាសជាមួយគ្នា ទ្វេសជាមួយគ្នា សភាពជាបុគ្គលមានសិក្ខាស្មើគ្នា នេះហៅថា សំវាស សំវាសនោះមិនមានមួយអន្លើដោយកិក្ខុនីនោះទេ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបតថាគតហៅថា ជាស្រីមិនមានសំវាស (គឺមិនមានកិរិយារបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ) ។

[๓] ឧភតោ អាសុរតោ អជក្ខកំ ឧព្ភជាឧមណ្ឌលំ
ភាយេន ភាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ថាវជីភស្ស ។
ភាយេន ភាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ច-
យស្ស ។ ភាយប្បដិពទ្ធេន ភាយំ អាមសតិ អាបត្តិ
ថុល្លច្ចយស្ស ។ ភាយប្បដិពទ្ធេន ភាយប្បដិពទ្ធំ
អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន ភាយំ
អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន ភាយ-
ប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន
ឯសុក្កិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៤] ឧព្ភជក្ខកំ អជោជាឧមណ្ឌលំ ភាយេន
ភាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ភាយេន
ភាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๓) กาลเมื่อชนคำนี้ทั้งสองนี้[๑] (คือกิกขุนีนี้และบุรุษ) มีสมานกันดังนี้ แล้วกิกขุนีนี้สมพาสกายด้วยกาย ข้างเบื้องต่ำแต่ฝ่าเท้าขึ้นไป ข้างเบื้องบนแต่ปลายผมลงมา ข้างขวางในระหว่างหนังทั้งสองนี้ (กิกขุนี) ต้องอาบัติปาราชิก ๆ กิกขุนีนี้สมพาสวัตถุอันเนื่องด้วยกายด้วยกาย (กิกขุนี) ต้องอาบัติถุลลัจจัย ๆ กิกขุนีนี้สมพาสกายด้วยวัตถุอันเนื่องด้วยกาย ต้องอาบัติถุลลัจจัย ๆ กิกขุนีนี้สมพาสวัตถุอันเนื่องด้วยกาย ด้วยวัตถุอันเนื่องด้วยกาย ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ กิกขุนีนี้สมพาสกาย ด้วยวัตถุอันสมควรแก่สมควร ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ กิกขุนีนี้สมพาสวัตถุอันเนื่องด้วยกาย ด้วยวัตถุอันสมควรแก่สมควร ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ กิกขุนีนี้สมพาสวัตถุอันสมควรแก่สมควร ด้วยวัตถุอันสมควรแก่สมควร (กิกขุนี) ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ

(๔) กิกขุนีนี้สมพาสกายด้วยกาย ข้างเบื้องต่ำแต่ฝ่าเท้าขึ้นไป ข้างเบื้องบนแต่ปลายผมลงมา (กิกขุนี) ต้องอาบัติถุลลัจจัย[๒] ๆ กิกขุนีนี้สมพาสวัตถุอันเนื่องด้วยกายด้วยกาย ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ

---

๑ ตั้งแต่บทว่า ๓ ชนิดเป็นต้นไป ตั้งแต่ที่ ๔ อธิบายอันดับแห่งชนทั้งสองนี้ คือกิกขุนีและบุรุษ ประกอบกันเข้า

๒ ท่านว่าต้องอาบัติถุลลัจจัย เพราะประกอบกันเข้าทั้งสองข้าง คือทั้งกิกขุนีทั้งบุรุษ

កាយប្បដិពទ្ធេ កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន ឯសុក្កិយំ
អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៩) ឯកតោ អាសុរតេ អនក្ខកតំ ទុព្ភជាតមុមង្គាលំ
កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។
កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ

ภิกขุนีปุพพุรสสาบคาย ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ภิกขุนีปุพพุรสสาบวត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ภิกขุนีปุพพุรสสาบคาយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ภิกขุนีปุพพุรสสาบวត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ภิกขุนีปุพพุรสสาบวត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល (ภิกขุนี) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๕) កាលបើមានតម្រេកតែម្ខាង[๑] (គឺតែភិក្ខុនីម្ខាង) ហើយភិក្ខុនីប្រុសស្ទុបកាយដោយកាយ ខាងក្រោមតាំងពីដងកាំបិតចុះទៅ ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលនៃឆ្អឹងនំខ្មែរឡើងមក (ภิกขุนี) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ภิกขุนีปុพพุรสสาบวត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ภิกขุนีปุพพุรสสาบคាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ภิกขุนីปุพพุรสสาบวត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ภิกขุนีปุพพุรสสาบคាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ภิกขุนីปุพพุรสสาบវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយ

---

๑ តាំងពីបទូលេ ๕ ដល់បទូលេ ๖ ទីយោយអំពីការត្រែកអរតែម្ខាង គឺតែខាងភិក្ខុនី ។

អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កវិយេន ឯសុក្កវិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(ខ) ឧព្ភក្ខកំ អធោជាណុមណ្ឌលំ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កវិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កវិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កវិយេន ឯសុក្កវិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(ឃ) ឧភតោ អាសុត្តេ យក្ខស្ស វា បេតស្ស វា បណ្ឌកស្ស វា តិរច្ឆានគតមនុស្សវិគ្គហស្ស វា អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ កាយេន កាយំ អាមសតិ

ภาคผนวกที่ ๑ บทภาคผนวก

วัตถุใดสงเคราะห์เข้าในรูปหรือนามใด ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์ ฯ กิริยาที่บุรุษสมสู่วัตถุใดสงเคราะห์เข้าในรูปหรือนามใด ด้วยวัตถุใดสงเคราะห์เข้าในรูปหรือนามใด ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์ ฯ

(๖) กิริยาที่บุรุษสมสู่กายด้วยกาย ชื่อว่าเสพเมถุนธรรมอันเป็นไปในกายทั้งสิ้นเจ็ดส่วน ตั้งแต่ปลายเส้นผมลงมาโดยรอบ (กิริยานี้) ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์[๑] ฯ กิริยาที่บุรุษสมสู่วัตถุใดอันเนื่องด้วยกาย ด้วยกาย ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์ ฯ กิริยาที่บุรุษสมสู่กาย ด้วยวัตถุใดอันเนื่องด้วยกาย ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์ ฯ กิริยาที่บุรุษสมสู่วัตถุใดอันเนื่องด้วยกาย ด้วยวัตถุใดอันเนื่องด้วยกาย ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์ ฯ กิริยาที่บุรุษสมสู่กาย ด้วยวัตถุใดสงเคราะห์เข้าในรูปหรือนามใด ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์ ฯ กิริยาที่บุรุษสมสู่วัตถุใดอันเนื่องด้วยกาย ด้วยวัตถุใดสงเคราะห์เข้าในรูปหรือนามใด ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์ ฯ กิริยาที่บุรุษสมสู่วัตถุใดสงเคราะห์เข้าในรูปหรือนามใด ด้วยวัตถุใดสงเคราะห์เข้าในรูปหรือนามใด ถือเอาวัตถุนั้นเป็นอารมณ์ ฯ

(๗) ในกาลเมื่อชนทั้งหลายเสพเมถุนธรรม (คือกิริยาที่ร่วมประเวณี) มีสตรีเป็นที่สี่ ชื่อว่าเสพเมถุนธรรมอันเป็นไปในกายทั้งสิ้นเจ็ดส่วน ตั้งแต่ปลายเส้นผมลงมาโดยรอบ ในกาลเมื่อชนทั้งหลายเสพเมถุนธรรมอันเป็นไปในกายทั้งสิ้นเจ็ดส่วน ตั้งแต่ปลายเส้นผมลงมาโดยรอบ ชื่อว่าเสพเมถุนธรรมอันเป็นไปในกายทั้งสิ้นเจ็ดส่วน ตั้งแต่ปลายเส้นผมลงมาโดยรอบ ฯ

---

๑ ท่านว่าถือเอาวัตถุทั้งปวง เพราะเกี่ยวข้องกันอยู่ในที่ทั้งหมดนั่นเทียว ฯ

អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន និស្សក្កិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៨] ឧព្ភក្ខកំ អធោជាណុមណ្ឌលំ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន និស្សក្កិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

ឧទ្ធីយក្តី តិរច្ឆានដែលមានកាយដូចមនុស្សក្តី [ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់កាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់កាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๘) ភិក្ខុនីស្អប់កាយដោយកាយ ខាងលើតាំងពីដងកាំបិតឡើងទៅ ខាងក្រោមតាំងពីមណ្ឌលនៃជង្គង់ចុះមក [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់កាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់កាយដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់កាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๙) ឯកតោ អាសន្នតោ អនក្ខកំ ទុព្ភជាទុមណ្ឌ-
លំ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន និស្សក្កិយំ អាម-
សតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๑๐) ទុព្ភក្ខកំ អនោជាទុមណ្ឌលំ កាយេន
កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយេន
កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្ក-
ដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ

(๘) កាលបើមានតម្រែកតែម្នាង (គឺខាងកិក្ខុនីតែម្នាង) ហើយ កិក្ខុនីស្លាបកាយ (របស់យក្សជាដើម) ដោយកាយរបស់ខ្លួន ខាងក្រោមតាំងពីជង្គង់បំតចុះមក ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលនៃជង្គង់ឡើងទៅ (កិក្ខុនី) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះឬសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះឬសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះឬសម្រាប់ចោល ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះឬសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๐) កិក្ខុនីស្លាបកាយដោយកាយខាងលើតាំងពីជង្គង់បំតឡើងទៅ ខាងក្រោមតាំងពីមណ្ឌលនៃជង្គង់ចុះមក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្លាប

អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កវិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កវិយេន ឯសុក្កវិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๑๑) អជាបត្តិ អសញ្ចិច្ច អសតិយា អជានន្តិយា អសាទិយន្តិយា ទុម្មត្តិការ្យ ខិត្តចិត្តាយ វេទនដ្ដាយ អាទិកម្មិការ្យាតិ ។

กาย ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្អប់វត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๑๑] ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๘ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីមិនក្រែង ๑ មិនមានស្មារតី ๑ មិនដឹងខ្លួន ๑ មិនត្រេកអរ ๑ ឆ្កួត ๑ មានចិត្តរើរាយ ๑ វេទនាគ្របសង្កត់ ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ទុតិយបារាជិកំ

(១២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សុទ្ធវនិយោ កិក្ខុនី សាធេន្តិ មិតាវនត្តនា(១) កត្ថនី ហោតិ ។ យាវ តញ្ច តរុណោ អហោសិ តាវ ឆាឌេសិ ។ បរិមុត្តេ តញ្ច វិញ្ញត្តិយា វិជាយិ ។ តិក្ខិនិយោ ថុល្លនន្ទំ តិក្ខិនិ ឯតទវោចុំ សុទ្ធវនិយោ ខោ អយ្យេ អចិរវិញ្ញត្តា វិជាតា តច្ចំ នោ សា តិក្ខិនិយេវ សមានា កត្ថនីតិ ។ ឯវំ អយ្យេតិ ។ តិស្ស បន តុំ អយ្យេ ជានំ ចាតវនិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបន្នំ តិក្ខិនិ នេវ អត្តនា បដិចោទេសិ ន គណាស្ស អារោចេសីតិ ។ យោ ឯតិស្សា អវណ្ណោ មយ្ហេសោ អវណ្ណោ យា ឯតិស្សា អតិត្តិ មយ្ហេសា អតិត្តិ យោ ឯតិស្សា អយសោ មយ្ហេសោ អយសោ យោ

---

១ មិតាវនត្តនា សទ្ទិន្តរំបិ កត្តរិ ភោត្តរេ ទិស្សតិ ។

បារាជិកទី ២

(១២) សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏មានជាគគន៌ នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង សុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនី មានគតិដោយសាឡជាភៅមិគារមាតា ។ កាលគតិខ្លួនៅឡើយ ក៏អាចបិទជាំងទុកបាន ។ លុះគតិ (នោះ) ចាស់ (ជិតគ្រប់ខែ) កិក្ខុនីនោះក៏សឹកទៅហើយសម្រាលកូន ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សុន្ទរីនន្ទា សឹកទៅមិនទាន់បានយូរប៉ុន្មានក៏សម្រាល (កូនភ្លាម) សុន្ទរីនន្ទានោះ មានគគ៌តាំងអំពីនៅជាកិក្ខុនីនៅឡើយទេឬ ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឆ្លើយតបថា យ៉ាងហ្នឹងហើយ លោកម្ចាស់ ។ ពួកកិក្ខុនីអម្ចាលនោះ ក៏និយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ (បើ) លោកម្ចាស់ដឹងថា កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិជាពាជិកហើយ ចុះហេតុដូចម្តេចបានជាលោកម្ចាស់មិនហាមដោយខ្លួនឯង ទើបមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈ ។ ឯថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីក៏និយាយថា ម្នោសណាដែលកើតឡើងដល់សុន្ទរីនន្ទានុ៎ះ ម្នោសនោះនឹងមានដល់ខ្ញុំ ក្មេីអាក្រក់ណាដែលកើតឡើងដល់សុន្ទរីនន្ទានុ៎ះ ក្មេីអាក្រក់នោះនឹងមានដល់ខ្ញុំ សេចក្តីអាប់យស[1]ណាដែលកើតឡើងដល់សុន្ទរីនន្ទានុ៎ះ សេចក្តីអាប់យសនោះនឹងមានដល់ខ្ញុំ សេចក្តីសូន្យលាភ

---

១ អដ្ឋកថា ថា សេចក្តីវិបត្តិចាកបរិវារ ឬជំនៀលក្នុងទីកំបាំងមុខ ។

ฬสฺสฺ อฬาเภา มญฺเญสา อฬาเภา ภฺยาหํ อยฺยา อตฺตโน อาฬฺหา อตฺตโน อภิสฺสา อตฺตโน อยสา อตฺตโน อฬาภา ปริหายามีติ ฯ ยา สา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ สา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลนฺธา ชานํ จาปลิกาย ชมฺมึ อชฺฌาปชฺชิสฺสติ ภิกฺขุนี เอว อตฺตนา ปฏิโลเภตพฺพา น กฬาสฺส อาโลเภสฺสตีติ ฯ อถโข สา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขูนํ เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ ภิกฺขู ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ อถโข ภควา เอตสฺมึ นิทาเน เอตสฺมึ ปกรณเ ภิกฺขุสงฺฆํ สนฺนิปาตาเปตฺวา ธมฺมึ กถึ กตฺวา ภิกฺขู ปฏิปุจฺฉิ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี ชานํ จาปลิกาย ชมฺมึ อชฺฌาปชฺชิ ภิกฺขุนี เอว อตฺตนา ปฏิโลเภตพฺพา[๑] น กฬาสฺส อาโลเภตพฺพาติ[๒] ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถึ หิ นาม ภิกฺขเว ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี ชานํ จาปลิกาย ชมฺมึ อชฺฌาปชฺชิสฺสติ ภิกฺขุนี เอว อตฺตนา ปฏิโลเภตพฺพา น

---

๑ ฉ. ม. ปฏิโลเภสิ ฯ ๒ ฉ. ม. อาโลเภสีติ ฯ

ណាដែលកើតឡើងដល់សុទ្ធិនន្ទានុ៎ះ សេចក្តីសូន្យលោកនោះនឹងមានដល់ខ្ញុំ(មិនខាន) បពិត្រលោកម្ចាស់ (បើដូច្នេះ) ខ្ញុំនឹងជ្រាបទោសរបស់ខ្លួន កំណើរអាក្រក់របស់ខ្លួន សេចក្តីអាប់យសរបស់ខ្លួន សេចក្តីសូន្យលោករបស់ខ្លួន ដល់ពួកជនដទៃដូចម្តេចបាន ។ ពួកភិក្ខុនីណាដែលមានសេចក្តីជ្រាថា តិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនីអម្បាលនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឋុល្លនន្ទាជាម្ចាស់ដឹងថា កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិជាពជិកហើយ មិនគួរនឹងមិនចោទដោយខ្លួនឯង នឹងមិនជ្រាបដល់ពួកគណៈសោះ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុនីអម្បាលនោះ ដំណាលរឿងនុ៎ះដល់កិក្ខុទាំងឡាយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះរឿងនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ត្រាស់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃទ្រង់សំដែងធម្មីកថា ហើយទ្រង់សួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីដឹងថា កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិជាពជិកហើយ មិនចោទដោយខ្លួនឯង នឹងមិនជ្រាបដល់ពួកគណៈ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាជ្រាស ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីដឹងថា កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិជាពជិកហើយ មិនគួរនឹងមិនចោទដោយខ្លួនឯង នឹងមិនជ្រាបដល់ពួកគណៈ ដូ

កណាសទ្ធ អារោចេស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ អថខ្វេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានញ្ចេវ អប្បសាទាយ បសន្នានញ្ច ឯ-កច្ចានំ អញ្ញថត្តាយាតិ ។បេ។ យាវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី ជានំ ចារាជិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបន្នំ កិក្ខុនឹ នេវ អត្តនា បដិចោទេយ្យ ន កណាសទ្ធ អារោចេយ្យ យថា ច សា បិតា វា អស្ស ចុតា វា ជាសិតា វា អវាសជា វា សា បច្ចា យវំ វទេយ្យ បុព្វេ វាហំ អយ្យេ អញ្ញាសឹ យឹតំ កិក្ខុនឹ យាវូថា ច យាវូថា ច សា ភគិនីតិ នោ ច នោ អត្ត-ជា បដិចោទេស្សន្តិ ន កណាសទ្ធ អារោចេស្សន្តិ អយម្បិ ចារាជិកា ហោតិ អសំវាសា វជ្ជប្បដិច្ឆាទិកាតិ ។

(១៣) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ ជានាតិ នាម សាមំ វា ជានាតិ

នៃកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ មិនមែននាំឲ្យតែតែជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយនោះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះឮសាប់ជានាំបណ្តាលឲ្យមនុស្សពួកខ្លះដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យទានជ្រះថ្លា នឹងនាំបណ្តាលពួកមនុស្សខ្លះដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យតែឮប់ជាទាស់ចិត្តបាត់ជ្រះថ្លាទៅវិញ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយដឹងថា កិក្ខុនីផងគ្នាត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយមិនចេះដោយខ្លួនឯង នឹងមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈ កាលណាបើកិក្ខុនីនោះស្តិតនៅក្តី ច្យុតហើយក្តី វិនាសហើយក្តី ចៀសទៅកាន់លទ្ធិដទៃហើយក្តី នោះកិក្ខុនីដែលដឹងរឿងនោះ និយាយយ៉ាងនេះក្នុងកាលជាខាងក្រោយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំបានដឹង(រឿង)កិក្ខុនីនោះថា នាងនោះមានសភាពយ៉ាងនេះមួយ យ៉ាងនេះមួយ ក្នុងកាលមុនដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានចេះចំពោះខ្លួនឯង នឹងមិនបានប្រាប់ដល់ពួកគណៈទេ ដូច្នេះកិក្ខុនីនេះ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ ឈ្មោះវុដ្ឋបដិច្ឆាទិក (ព្រោះដួយបិទបាំងទោសគេ) ជាស្រីមិនមានសំវាស ។

(๑๓) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌនេះ ។ ដែលហៅថា ដឹង គឺកិក្ខុនីដឹងខ្លួនឯងក្តី

អញ្ញេ ក តស្សា អាភេចន្តំ សា ក អាភេចតំ ។ ចាភដិកំ ឆត្តំ អជ្ឈាបន្តន្តំ អជ្ជន្តំ ចាភដិកានំ អញ្ញតរំ ចាភដិកំ អជ្ឈាបន្តំ ។ នេវ អត្តនា បដិចោទេយ្យាតំ ន សយំ ចោទេយ្យ ។ ន កណាស្ស អាភេចេយ្យាតំ ន អញ្ញាសំ តិក្ខត្តុំ អាភេចេយ្យ ។

(๑๔) យតា ច សា បិតា ក អស្សាតំ បិតា ជាម សលំ្ភ បិតា វុច្ចតំ ។ ចុតា ជាម កាលកតា[๑] វុច្ចតំ ។ ជាសិតា ជាម សយំ ក វិញ្ញូ ភោគតំ អញ្ញេហិ[๒] ក ជាសិតា ។ អវសជា ជាម តំ្ហាយតនំ សញ្ញាតា វុច្ចតំ ។

(๑๕) សា បច្ចា ឃវំ វាទេយ្យ ចុព្ភេ ភន្តេ អយ្យេ· អញ្ញាសឹ ឃតំ តិក្ខត្តុំ ឃវ្យូតា ច ឃវ្យូតា ច សា ភតិ-ន្តិតំ នោ ច ខោ អត្តនា បដិចោទេស្សន្តំ ន សយំ ចោទេស្សំ ។ ន កណាស្ស អាភេចេស្សន្តំ ន អញ្ញាសំ តិក្ខត្តុំ អាភេចេស្សំ ។

---

๑ ម. ម. ក.លំ ๓๓ ។ ๒ អញ្ញាបរិតំ រស្សាតំ វត្តុំ ។

មានពួកអ្នកដទៃមកគ្រាប់ដល់កិកុនីនោះក្តី កិកុនីដែលត្រូវបាកដិកនោះគ្រាប់ក្តី ។ ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិបាកដិក អធិប្បាយថា បណ្តាបាកដិកទាំង ៨ (ដំណថា) ត្រូវបាកដិកណាមួយ ។ ពាក្យថា មិនចោទដោយខ្លួនឯង គឺមិនប្តឹង (ដំនុំសង្ឃ) ទំាងខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនគ្រាប់ដល់ពួកគណៈ គឺមិនគ្រាប់ដល់ពួកកិកុនីឯទៀត ។

(๑๘) ត្រង់ពាក្យថា កាលណាបើកិកុនីនោះស្ថិតនៅក្តី គឺដែលហៅថា ស្ថិតនៅ បានដល់កិកុនីស្ថិតនៅកន្លងកេរនៃខ្លួនដដែល ។ ដែលហៅថា ច្យុត គឺធ្លាក់កាលកិរិយាស្លាប់ទៅហើយ ។ សឹកខ្លួនឯងក្តី ពួកកិកុនីឯទៀតឲ្យវិនាសក្តី ហៅថា វិនាសហើយ ។ ចៀសទៅកាន់លទ្ធិតិរ្ថិយ ហៅថា ចៀសទៅកាន់លទ្ធិដទៃ ។

(๑๙) ត្រង់ពាក្យថា នោះកិកុនីដែលដំណរឿងនោះនិយាយយ៉ាងនេះកន្លងកាលជាខាងក្រោយថា បពិត្រលោកជាម្ចាស់ ខ្ញុំបានដឹង (រឿង) កិកុនីនោះថា នាងនោះមានសភាពយ៉ាងនេះមួយ យ៉ាងនេះមួយ កន្លងកាលមុនដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានចោទចំពោះខ្លួនឯង សេចក្តីថា ខ្ញុំមិនបានប្តឹង (ដំនុំសង្ឃ) ទំាងខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ខ្ញុំមិនបានគ្រាប់ដល់ពួកគណៈ អធិប្បាយថា ខ្ញុំមិនគ្រាប់ដល់ពួកកិកុនីដទៃទេ ។

[๑๖] អយម្បិ បុរិមាយោ ឧទាហរិយ វុច្ចតិ ។ ចាតដិកោ ហោតីតិ សេយ្យថាបិ នាម បណ្ឌុបលាសោ ពន្ធនា បវុត្តោ[๑] អភព្ពោ ហរិតត្តាយ ឯវមេវ កិញ្ចាបិ ឆាទំ ចាតដិកំ ឆម្មំ អជ្ឈោបន្នំ កិញ្ចិ នេវ អត្តនា បដិចោទេស្សាមិ ន កេណាស្ស អារោចេស្សាមីតិ ចុរំ និក្ខិត្តមត្តេន អស្សមណោ ហោតិ អសក្យធីតា តេន វុច្ចតិ ចាតដិកោ ហោតីតិ ។ អសំវាសាតិ សំវាសោ នាម ឯកកម្មំ ឯកុទ្ទេសោ សមសិក្ខាតា ឯសោ សំវាសោ នាម សោ តាយ សទ្ធិំ នត្ថិ តេន វុច្ចតិ អសំវាសាតិ ។

[๑๗] អនាបត្តិ សង្ឃស្ស កម្មំ ឯ កាលេ ហោ ឯ វិក្ខិត្តេ ហោ ឯ វិក្ខេ ហោ ឯ ភណ្ឌនកតាយ ឯ ភណ្ឌនការកេ ឯ សង្ឃភេទាយ ឯ ភណ្ឌនកតាយ ឯ

---

๑ បមុត្តោតិបិ ឯ ។

(๑๖) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីនេះក្តី តថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងពួកភិក្ខុនីដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ជាមុន ។ ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ អធិប្បាយថា ធម្មតាស្នឹកឈើខ្ចីដែលជ្រុះផុតអំពីទងហើយ មិនគួរលូតលាស់ឡើងវិញបាន មានគួរនាយ៉ាងណាមិញ កិក្ខុនីដែលដឹងថា កិក្ខុនីផងគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ គ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញមិនបោទចំពោះខ្លួនឯង អញមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈដូច្នេះ ក៏មិនមែនជាសមណី មិនមែនជាធីតារបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យត្រកូលឡើយ ព្រោះហេតុនោះ កិក្ខុនីនោះ បានជាតថាគតហៅថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ ។ ពាក្យថា មិនមានសំវាស អធិប្បាយថា ដែលហៅថា សំវាស (នោះ) គឺសង្ឃកម្មជាមួយគ្នា ឧទ្ទេសជាមួយគ្នា សភាពជាបុគ្គលមានសិក្ខាស្មើគ្នា នេះហៅថា សំវាស សំវាសនុ៎ះមិនមានជាមួយនឹងកិក្ខុនីនោះ ព្រោះហេតុដូច្នោះ បានជាតថាគត ហៅថា ជាកិក្ខុនីមិនមានសំវាស ។

(๑๗) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๘ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីមិនប្រាប់ព្រោះគិតថា សេចក្តីកហេតុក្តី សេចក្តីឈ្លោះប្រកែកក្តី សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងគ្នាក្តី សេចក្តីវិវាទក្តី ទំនើតមានដល់សង្ឃ១ មិនប្រាប់ព្រោះគិតថា សង្ឃបែកបាក់គ្នា ឬសេចក្តីប្រែធានៃសង្ឃទំនើតមាន ๑

អយំ កក្ខលា ជរុសា ជីវិតន្តកយំ ឯ ព្រហ្មចរិយន្ត-
កយំ ឯ កវិស្សតីតំ ឆាកោចេតំ អញ្ញា បដិរូបា តិក្ខុង-
យោ អបស្សន្តី ឆាកោចេតំ ន ឆាឧទ្ទុកាមា ឆាកោចេតំ
បញ្ញាយិស្សតិ សកេន កម្មេនាតិ ឆាកោចេតំ ធុម្មត្ថ-
កាយ អាឧកង្ខកាយាតិ ។

ទុតិយភាណវារំ និដ្ឋិតំ ។

មិនប្រាប់ព្រោះគិតថា កិក្ខុនីនេះកោងកាចអាក្រក់ក្រែងនឹងធ្វើអន្តរាយដល់ជីវិត ឬអន្តរាយដល់ព្រហ្មចរិយធម៌ ១ កិក្ខុនីនោះមិនទាន់ឃើញពួកកិក្ខុនីឯទៀតដ៏សមគួរទើបមិនប្រាប់ ១ កិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងបំផុំឆាំងមិនប្រាប់ ១ កិក្ខុនីមិនប្រាប់ព្រោះគិតថា កិក្ខុនីនោះនឹងប្រកាសដោយកម្មជារបស់ខ្លួន (មិនខាន) ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

តតិយបារាជិកំ

[១៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆុល្លនន្ធា ភិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្ខិតំ អវិដ្ឋំ ភិក្ខុំ កន្ធកេ ពិបុព្ពំ អនុវត្តតិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទ្វិយន្តិ តិ-ចាបេន្តិ ភេជ្ជំ មា ឆាម អយ្យា ឆុល្លនន្ធា សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្ខិតំ អវិដ្ឋំ ភិក្ខុំ កន្ធកេ ពិបុព្ពំ អនុវត្តិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆុល្លនន្ធា ភិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្ខិតំ អវិដ្ឋំ កន្ធកេ ពិបុព្ពំ អនុវត្តតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភេជ្ជំ មា ឆាម ភិក្ខវេ ឆុល្លនន្ធា ភិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្ខិតំ អវិដ្ឋំ កន្ធកេ ពិបុព្ពំ អនុវត្តិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ

បារាជិកទី ៣

(១៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនី ប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋ ជាអ្នកកើតក្នុងត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏បោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តតាមអរិដ្ឋកិក្ខុ ជាអ្នកកើតក្នុងត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីប្រព្រឹត្តតាមអរិដ្ឋកិក្ខុ ជាអ្នកកើតក្នុងត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងប្រព្រឹត្តតាមអរិដ្ឋកិក្ខុ ជាអ្នកកើតក្នុងត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាហើយទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយ

สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตา ยา ปน ภิกฺขูนี สมกฺเขน สงฺฆเน อุกฺขิตฺตานุวตฺติกาย ภิกฺขุนิยา ธมฺเมน วินเยน สตฺถุสาสเนน อภินฺทนาย อปฺปฏิการาย อกตสหายาย ตมนุวตฺเตยฺย สา ภิกฺขูนี ภิกฺขูนีหิ ฯเปฯ วจนีโย ฯเปฯ ขเมติ เม อยฺเย ภิกฺขุ สมกฺเขน สงฺฆเน อุกฺขิตฺตานุวตฺติกาย ธมฺเมน วินเยน สตฺถุสาสเนน อภินฺทนาย อปฺปฏิการาย อกตสหายาย มมายฺเย ฉนฺทํ ภิกฺขุ อนุวตฺตติ ฯเปฯ สา ภิกฺขูนี ภิกฺขูนีหิ วุจฺจมานา ตเถว ปคฺคณฺเหยฺย สา ภิกฺขูนี ภิกฺขูนีหิ ยาวตติยํ สมนุภาสิตพฺพา ตสฺสา ปฏินิสฺสคฺคาย ยาวตติยญฺเจ สมนุภาสิยมานา ตํ ปฏินิสฺสชฺเชยฺย เอตฺเถตํ กุสลํ เนว เจ ปฏินิสฺสชฺเชยฺย อยมฺปิ สงฺฆาทิเสสา เหเตสา อสมฺภิสา อุกฺขิตฺตานุวตฺติกาตา ฯ

(๑๙) ยา ปนาตา ยา ยาทิสา ฯเปฯ อยเมตฺถ อาทิ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขูนีตา ฯ สมกฺเขน สงฺฆเน

ចូរសំដែងទៅចុះនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិច្ចនីណាមួយប្រព្រឹត្តតាមកិច្ចដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិច្ចមិនអើពើ ជាកិច្ចដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាកិច្ចមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ កិច្ចនីនោះត្រូវកិច្ចនីពាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ កិច្ចនេះឯងដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិច្ចមិនអើពើ ជាកិច្ចដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាកិច្ចមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ នែលោកម្ចាស់ លោកកុំប្រព្រឹត្តតាមកិច្ចនេះទៅឡើយ កិច្ចនីនោះកាលកិច្ចនីពាំងឡាយនិយាយឲ្យយ៉ាងនេះ នៅតែប្រកាន់យ៉ាងនោះដដែល កិច្ចនីនោះត្រូវកិច្ចនីពាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ បើកិច្ចនីនោះកាលត្រូវកិច្ចនីពាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគំរប់បីដង លះបង់វត្ថុនោះបាន ការលះបង់បាននោះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ កិច្ចនីនេះក៏ត្រូវបាកដិក ឈ្មោះទុក្កដាទុវត្ថិក (ព្រោះប្រព្រឹត្តតាមកិច្ចដែលសង្ឃលើកវត្ត) ជាស្រីមិនមានសំវាស ។

(๑๙) ត្រង់ពាក្យថា កិច្ចនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទ ๑ នៃបាកដិកកណ្ឌនេះរួចហើយ ។ សង្ឃដែលមានសំវាសស្មើគ្នា

សង្ឃោ សមានសំវាសកោ សមានសីមាយំ ឋិតោ ។ ទុក្កដំត្តោ ជាម អាបត្តិយា អនុស្សរនេ(๑) វា អប្បដិកម្មេ(๒) វា អប្បដិនិស្សគ្គេ(๓) វា ទុក្កដំត្តោ ។ ឆម្នេ វិនយោជាតំ យេន ឆម្នេ យេន វិនយោន ។ សត្ថុសាសនេជាតំ ជិនសាសនេន ពុទ្ធសាសនេន ។ អជ្ឈាទរោ ជាម សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា តាម្ន វា ជានិយតំ ។ អប្បដិកាវោ ជាម ទុក្កដំត្តោ អនោសារំតោ ។ អកតសមាយោ ជាម សមានសំវាសកោ កំក្ខ្ម វុច្ចន្តិ តតសមាយា សោ តេហិ សទ្ធិ ជន្តុនេន វុច្ចតិ អកតសមាយោតំ ។ តមត្ថុវត្តយ្យាតំ យំនិដ្ឋកោ សោ(๔) ឈោតំ យំខន្តិកោ យំរុចិកោ សាមិ តំនិដ្ឋកោ ឈោតំ តំខន្តិកោ តំរុចិកោ ។

๑-๒-๓ ឧភោបិយមត្ថយោគ្គកេសុ ឥមេ ឋាឃ ឥតិយាវិភត្តិវសេ ឥតា ។ ๔ សោ ឃំ ទិដ្ឋិកោតំ ឯវំ ឥមេន ភវិតព្ពំ ។

ภาคผนวกที่ ๓ สังฆบริหาร

ស្ថិតនៅក្នុងសីមាស្មើគ្នា ឈ្មោះថា ព្រមព្រៀងគ្នា ។ ភិក្ខុដែលឈ្មោះថា សង្ឃលើកវត្តហើយ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនធ្លើតបអាបត្តិក្តី(๑) ព្រោះមិនលះបង់ (ទិដ្ឋិអាក្រក់) ក្តី ។ ពាក្យថា តាមធម៌ តាមវិន័យ គឺតាមធម៌ឯណា តាមវិន័យឯណា ។ ពាក្យថា តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា គឺតាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះជិនស្រី គឺតាមពុទ្ធសាសនា ។ ដែលហៅថា មិនអើពើ គឺភិក្ខុមិនអើពើនឹងសង្ឃក្តី គណក្តី បុគ្គលក្តី កម្មក្តី ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តហើយ មិនហៅចូលពួក ឈ្មោះថា ជាភិក្ខុដែលសង្ឃដួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ។ ដែលហៅថា មិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ គឺភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសំវាសស្មើគ្នា តថាគតហៅថាមានការរួបរួមជាមួយគ្នា ការរួបរួមជាមួយគ្នានោះមិនមានមួយអន្លើដោយភិក្ខុទាំងឡាយនោះទេ ហេតុនោះ ភិក្ខុនោះទើបតថាគតហៅថា ជាភិក្ខុមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ។ ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុនោះ គឺភិក្ខុនោះមានទិដ្ឋិយ៉ាងណា មានសេចក្តីចូលចិត្តយ៉ាងណា មានសេចក្តីគាប់ចិត្តយ៉ាងណា ភិក្ខុនីនោះក៏មានទិដ្ឋិយ៉ាងនោះ មានសេចក្តីចូលចិត្តយ៉ាងនោះ មានសេចក្តីគាប់ចិត្តយ៉ាងនោះដែរ ។

---

๑ ដឹងថាត្រូវអាបត្តិហើយ ។ មិនសំដែងអាបត្តិនោះ ។

(๒๐) สา กงฺขาวิตรณี ยา สา อุกฺกาสุปาตสทฺทา กงฺขาวิตรณี ฯ กงฺขาวิตรณีติ อญฺญาปิ กงฺขาวิตรณีปิ ฯ ยา ปสฺสทฺธิ ยา สุขสนฺติ ตาปิ วฏฺฏา ฯเปฯ เอวา เอตา อายฺยา กงฺขา สมกฺขนฺติ สเชฺชนฺติ อุกฺกาเรนฺติ ตมฺเหน วินเยน สตฺถุสาสเนน อลนฺติ ปตฺติยายนฺติ อกปฺปิยภาเว มายฺยา ฯเปฯ กงฺขาวิตรณีติ ฯ ตติยมฺปิ วฏฺฏา จตุตฺถมฺปิ วฏฺฏา ฯ สเจ ปฐมนิสชฺชาย ฐเตฺวว กุสลา เอเต เจ ปฐมนิสชฺชาติ อาปตฺติ อุกฺกฑฺฒนา ฯ สุตฺวา น วทนฺติ อาปตฺติ อุกฺกฑฺฒนา ฯ สา กงฺขาวิตรณี สงฺฆมชฺฌมฺปิ อาคจฺฉติ วฏฺฏา ฯเปฯ เอวา เอตา อายฺยา กงฺขา สมกฺขนฺติ สเชฺชนฺติ อุกฺกาเรนฺติ ตมฺเหน วินเยน สตฺถุสาสเนน อลนฺติ ปตฺติยายนฺติ อกปฺปิยภาเว มายฺยา ฯเปฯ กงฺขาวิตรณีติ ฯ ตติยมฺปิ วฏฺฏา

(๒๐) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីនោះ គឺកិក្ខុនីដែលប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តហើយនោះ ។ ពាក្យថា ដែលកិក្ខុនីទាំងឡាយ គឺកិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយឯណា ឃើញកិក្ខុនីឯណាឮ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះត្រូវនិយាយនឹងកិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់ កិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា គឺជាកិក្ខុមិនអើពើ ជាកិក្ខុដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាកិក្ខុមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ នែលោកម្ចាស់ លោកកុំប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុនេះឡើយ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយអស់វារគំរប់ពីរដងផង ត្រូវនិយាយអស់វារគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ (ឯទៀត) ឮហើយមិននិយាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវសង្ឃទាញកិក្ខុនីនោះមកកាន់ទីកណ្តាលសង្ឃ ហើយនិយាយថា នែនាងកិក្ខុនី កិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិក្ខុមិនអើពើ ជាកិក្ខុដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាកិក្ខុមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ នែនាងកិក្ខុនី នាងកុំប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុនេះឡើយ ។ ត្រូវសង្ឃនិយាយឲ្យកិក្ខុនីនោះ

តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๒๑) សា កិក្ខុនី សមនុភាសិតព្ពា ។ ឃវញ្ហិ បន កិក្ខវេ សមនុភាសិតព្ពា ។ ព្យត្តាយ កិក្ខុនិយា បដិពលាយ សង្ឃោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា កិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្កិត្តំ កិក្ខុំ ឆម្នេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនាទរំ អប្បដិការំ អកតសមាយំ តមនុវត្តតិ សា តំ វត្ថុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ កិក្ខុនិំ សមនុភាសេយ្យ តិស្សោ វាចាសោ បដិនិស្សាយ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា កិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្កិត្តំ កិក្ខុំ ឆម្នេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនាទរំ អប្បដិការំ អកតសមាយំ តមនុវត្តតិ សា តំ វត្ថុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ កិក្ខុនិំ សមនុភាសតិ តិស្សោ វាចាសោ

អស់ពាក្យជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវនិយាយអស់ពាក្យជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๑) កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធី ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធី (ចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនោះ) យ៉ាងនេះ ។ កិក្ខុនីដែលធ្លាស់ប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនីនេះឈ្មោះនេះប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុនោះដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្ថុ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិក្ខុមិនអើពើ សង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន មិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះទេ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះកិក្ខុនីសង្ឃជាម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនីនេះឈ្មោះនេះប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្ថុតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិក្ខុមិនអើពើ សង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន មិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះ ។ ឥឡូវនេះ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ

ปฏิสนฺธิกฺขณาย ฯ ยสฺมา อยญฺจาย ๑มตฺโต ๗ตฺถาย กิจฺจนิยา สมนฺตาสนา ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิสนฺธิกฺขณาย สา ตุณฺหีภาวสฺส ยสฺมา ฉกฺกมตฺโต สา กาเสยฺย ฯ ทุติยมฺปิ ปตมตฺถํ วทามิ ฯ เป ฯ ตติยมฺปิ ปตมตฺถํ วทามิ ฯ เป ฯ สมนฺตภทฺทา สเญฺญน ๗ตฺถาย กิจฺจนิยา ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิสนฺธิกฺขณาย ฯ ๑มตฺโต สญฺญาย ตสฺมา ตุณฺหี ฯ ปาเรตฺวา ชานาติ ฯ

(๒๒) ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ปุล่-ชฺชา กมฺมวาจปริโยสาเน อาปตฺติ จาตุชิกสฺส ฯ

(๒๓) อยมฺปิ ปุริมาโย อุจฺจารณาย วุจฺจติ ฯ จาตุชิกา ปาติโมกฺขุทฺเทสา ปญฺจมี ปุณฺณมี จาตุทฺทสี ปกฺขสฺส ปาติปทโต ปฏฺฐาย ยาว ตติยา อนุโปสถิกา ปาติโมกฺขุทฺเทสา ปญฺจมี ปุณฺณมี จาตุทฺทสี ปกฺขสฺส ปาติปทโต ปฏฺฐาย ยาว ตติย

ចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារៈបីដងផង ។ បេ ។ ភិក្ខុនីឈ្មោះនេះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๒๒) ភិក្ខុនីនោះត្រូវទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវថុល្លច្ច័យ ចាំងឡាយ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាចាំងឡាយពីរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ក្នុងខណៈពេលចប់កម្មវាចា ។

(๒๓) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី តថាគតពោលប្រៀបធៀបនឹងភិក្ខុនីដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍មុន ។ ។ ពាក្យថា ត្រូវបាចិត្តិយ៍ សេចក្តីថា ថ្នូរដ៏ក្រាស់ដែលបែកជាពីរចំណែកហើយជាធម្មជាតិតភ្ជាប់វិញមិនបាន មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ភិក្ខុនីដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីអស់វារៈបីដងហើយនៅមិនលះបង់ ក៏មិនមែនជាសមណី[1] មិនមែនជាធីតារបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យត្រកូល ក៏មានឧបមេយ្យដូច្នោះដែរ

---

๑ សមណស្រី ហៅថា សមណី ។

ចារដីកា ហោតីតិ ។ អសំវាសាតិ សំវាសោ នាម ឯកកម្មំ ឯកុទ្ទេសោ សមសិក្ខាតា ឯសោ សំវាសោ នាម សោ តាយ សទ្ធឹ នត្ថិ តេន វុច្ចតិ អសំវាសាតិ ។

(๒๔) ឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា ឧប្បដិឯិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ចារដីកស្ស ។ ឧម្មត្តកេ វេមតិកា ឧប្បដិ-ឯិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ចារដីកស្ស ។ ឧម្មត្តកេ អឧម្ម-ត្តកសញ្ញា ឧប្បដិឯិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ចារដីកស្ស ។ អឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អ-ឧម្មត្តកេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឧម្មត្តកេ អឧម្មត្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๒๕) អនាបត្តិ អសមនុភាសន្តិយា បដិឯិស្ស-ជ្ជន្តិយា ខុទ្ទត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

តតិយចារដីកា និដ្ឋិតា ។

เหตุนั้น ท่านจึงกล่าวภิกษุณีนั้นว่า ต้องปาราชิก ฯ คำว่า ไม่มีสังวาส ที่กล่าวว่า สังวาส ได้แก่ กรรมอันเป็นเครื่องผูกพันกัน ๑ ความสังวรกัน ๑ การสังวรกันนี้ ชื่อว่า สังวาส สังวาสนั้นไม่มีในภิกษุณีนั้นเลย เหตุนั้น ท่านจึงกล่าวภิกษุณีนั้นว่า ไม่มีสังวาส ฯ

(๒๔) กรรมอันบุคคลทำด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่า กรรมอันบุคคลทำด้วยธรรม แล้วไม่ละ ต้องอาบัติปาราชิก ฯ กรรมอันบุคคลทำด้วยธรรม ภิกษุณีสงสัย แล้วไม่ละ ต้องอาบัติปาราชิก ฯ กรรมอันบุคคลทำด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่า กรรมไม่ทำด้วยธรรม แล้วไม่ละ ต้องอาบัติปาราชิก ฯ กรรมไม่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่า กรรมอันบุคคลทำด้วยธรรม ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมไม่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสงสัย ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมไม่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่า กรรมไม่ทำด้วยธรรม ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๒๕) ภาวะที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ อย่าง) คือ ภิกษุณี (ที่สงฆ์) ไม่สวดสมนุภาสนวิธี ๑ ภิกษุณีลาสิกขา ๑ ภิกษุณีถึงมรณภาพ ๑ ภิกษุณีเป็นเบื้องต้นบัญญัติ ๑ ฯ

ปาราชิกที่ ๓ จบ ฯ

បត្តុត្តបារាជិកំ

(២៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភិក្ខូ កិក្ខុនិយោ អាស្សុតា អាស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគ្គហណំបិ សាទិយន្តិ សង្ឃាដិកណ្ណគ្គហណំបិ សាទិយន្តិ សន្និដ្ឋន្តិបិ សល្លបន្តិបិ សង្កេតំបិ កច្ឆន្តិ បុរិសស្សបិ អញ្ញាតមគំ សាទិយន្តិ ឆន្ទំបិ អនុបវិសន្តិ កាយំបិ តនុត្តាយ ឧបសំហរន្តិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេវនត្ថាយ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ភិក្ខូ កិក្ខុនិយោ អាស្សុតា អាស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគ្គហណំបិ សាទិយិស្សន្តិ សង្ឃាដិកណ្ណគ្គហណំបិ សាទិយិស្សន្តិ សន្និដ្ឋិស្សន្តិបិ សល្លបិស្សន្តិបិ សង្កេតំបិ កច្ឆិស្សន្តិ បុរិសស្សបិ អញ្ញាតមគំ សាទិយិស្សន្តិ ឆន្ទំបិ អនុបវិសិស្សន្តិ កាយំបិ តនុត្តាយ ឧបសំហរិស្សន្តិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេវនត្ថាយាតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆព្ភិក្ខូ

បារាជិកទី ៤

(៦៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក៏សម័យនោះឯង ធម្មគុយ្ហកិក្ខុនីពាំងឡាយ (កិក្ខុនីពួក ៦ នាក់) មានសេចក្តីត្រេកអរនឹងការចាប់ដៃខ្លះ នឹងការចាប់ជាយសង្ឃាដីខ្លះ របស់បុរសដែលមានតម្រេកឈរជាមួយខ្លះ ចរចាជាមួយខ្លះ ទៅកាន់ទីសង្កេតខ្លះ ត្រេកអរនឹងប្រុសដើរចូលមកជិតខ្លះ ចូលទៅកាន់ទីចំទប់ចំងខ្លះ ពិចារណាកាយដើម្បីអសទ្ធម្មនោះខ្លះ ដើម្បីនឹងសេពអសទ្ធម្មនុ៎ះ ។ កិក្ខុនីពាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីពាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មគុយ្ហកិក្ខុនីពាំងឡាយមានតម្រេក មិនគួរនឹងត្រេកអរនឹងការចាប់ដៃខ្លះ ត្រេកអរនឹងការចាប់ជាយសង្ឃាដីខ្លះ របស់បុរសបុគ្គលដែលត្រេកត្រអាល ឈរជាមួយខ្លះ ចរចាជាមួយខ្លះ ទៅកាន់ទីសង្កេតខ្លះ ត្រេកអរនឹងប្រុសដើរចូលមកជិតខ្លះ ចូលទៅកាន់ទីកំបាំងខ្លះ ពិចារណាកាយដើម្បីអសទ្ធម្មនោះខ្លះ ដើម្បីសេពអសទ្ធម្មនុ៎ះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឡាយ ឮថាធម្មគុយ្ហកិក្ខុនីមាន

กิกฺขนิยา อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส
หตฺถคฺคหณาทีนิ สาทิยนฺติ สงฺฆาฏิกณฺณคฺคหณาทีนิ
สาทิยนฺติ สนฺติฏฺฐนฺติ สลฺลปนฺติ สงฺเกตํ คจฺฉนฺติ ปุริ-
สสฺส อภิกฺกมนํ สาทิยนฺติ ฉนฺทํ อนุปทาสนฺติ
กายํ ตทตฺถาย อุปสංหรนฺติ เอตสฺส อสทฺธมฺมสฺส
ปฏิเสวนตฺถายาติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ ตาหิ ปน ภิกฺขูหิ
อิทานิ กึ นาม กิกฺขาย ฐปฺปตฺติยา กิกฺขนิยา
อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส หตฺถคฺคหณาทีนิ
สาทิยิสฺสนฺติ สงฺฆาฏิกณฺณคฺคหณาทีนิ สาทิยิสฺสนฺติ
สนฺติฏฺฐิสฺสนฺติ สลฺลปิสฺสนฺติ สงฺเกตํ คจฺฉิสฺสนฺติ
ปุริสสฺส อภิกฺกมนํ สาทิยิสฺสนฺติ ฉนฺทํ อนุปทา-
สิสฺสนฺติ กายํ ตทตฺถาย อุปสංหริสฺสนฺติ เอตสฺส
อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถาย เนตํ กิกฺขาย อปฺปสนฺนานं
วา ปสาทาย ฯเปฯ ฐปิตา ปน กิกฺขา กิกฺขนิยา
เอวํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน กิกฺขนี อาสฺสุตา
อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส หตฺถคฺคหณาทีนิ วา สา-
ทิเยยฺย สงฺฆาฏิกณฺณคฺคหณาทีนิ วา สาทิเยยฺย

ภาคผนวกที่ ๔ สรุปท้ายเล่ม

តម្រែកត្រែកអនឹងការចាប់ដៃខ្លះ ត្រែកអនឹងការចាប់ជាយសង្ឃាដីខ្លះ
របស់បុរសបុគ្គលដែលត្រែកត្រអាលឈរជាមួយខ្លះ ចរចាជាមួយខ្លះ ទៅ
កាន់ទីសង្កេតខ្លះ ត្រែកអនឹងប្រុសដើរចូលមកជិតខ្លះ ចូលទៅកាន់ទីកំ
ចាំងខ្លះ ពិចារណាកាយដើម្បីអសុភមានោះខ្លះ ដើម្បីនឹងសេពអសុភមន្ទុះ
ពិតមែនឬ ។ កិកុត្តាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់ត្បន្ទោសថា ម្នាលកិកុត្តាំងឡាយ
ឆព្វគ្គិយកិកុនីត្តាំងឡាយមានតម្រែក មិនគួរនឹងត្រែកអនឹងការចាប់ដៃខ្លះ
ត្រែកអនឹងការចាប់ជាយសង្ឃាដីខ្លះ របស់បុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែក
ឈរជាមួយខ្លះ ចរចាជាមួយខ្លះ ទៅកាន់ទីសង្កេតខ្លះ ត្រែកអនឹង
ប្រុសដើរចូលមកជិតខ្លះ ចូលទៅកាន់ទីកំចាំងខ្លះ ពិចារណាកាយដើម្បី
អសុភមានោះខ្លះ ដើម្បីនឹងសេពអសុភមន្ទុះទេ ម្នាលកិកុត្តាំងឡាយ អំពើ
នេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនត្តាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។
ម្នាលកិកុត្តាំងឡាយ ចូរកិកុនីត្តាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាង
នេះថា កិកុនីណាមួយមានតម្រែកហើយត្រែកអនឹងការចាប់ដៃក្តី
ត្រែកអនឹងការចាប់ជាយសង្ឃាដីក្តី របស់បុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែក

สงฺฆิฏฺเฐยฺย ฯ สลฺเลขฺเยยฺย ฯ สงฺกฺเฑยฺย ฯ กเฏยฺย ปุริสสฺส ฯ อกฺกมนํ สาธิเยยฺย ฉฑฺเฑ ฯ อนุปริเสยฺย กายํ ฯ ตถตฺตาย อุปสมฺหเรยฺย ฯตสฺส อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถาย อยมฺปิ ตาทิโส โหตีติ อสีสกา อฏฺฐปฺปกาติ ฯ

(๒๗) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุขา อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อาสนฺนา นาม สารตฺตา อเปกฺขาติ[1] ปฏิพทฺธจิตฺตา ฯ อาสนฺนาโต นาม สารตฺตา อเปกฺขาติ ปฏิพทฺธจิตฺตา ฯ ปุริสปุคฺคลาติ มนุสฺสปุริสา ฯ ยกฺขาติ ยเกาจิ ยกฺขา ฯ ตีรจฺฉานคตาติ ปิฏฺฐิ ปฏิพลา กายสงฺสคฺคสมาปชฺชิตุํ ฯ มาตุรกฺขิตาติ สาธิเยยฺยาติ มาตา นาม กปฺปกาเล อุปาทาย ยาว อตฺตภาวา ฯ ตถตฺตาย อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถาย อุปกฺกมกา อโนมาณวกมาณวิกา สาธิยติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ สงฺฆาฏิกณฺณกฺขิตาติ สาธิเยยฺยาติ ตถตฺตาย

---

๑ ฉ. ม. อเปกฺขาติ ฯ

ឈរជាមួយក្តី ចរចាជាមួយក្តី ទៅកាន់ទីសង្កេតក្តី ត្រែតអានិសង្ឃប្រុស ដើរចូលមកជិតក្តី ចូលទៅកាន់ទីកំបាំងក្តី ពិចារណាកាយដើម្បីអសទ្ធម្មនោះក្តី ដើម្បីនឹងសេពអសទ្ធម្មនុះ ភិក្ខុនីនេះក្តី ត្រូវបាចិត្តិយ ឈ្មោះអដ្ឋវត្ថុកា (ព្រោះប្រកបដោយវត្ថុ ៨ (១)) រកសំវាសគ្មាន ។

(៦៧) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតិកណ្ឌនេះរួចហើយ ។ ភិក្ខុនីដែលត្រែតអារមានសេចក្តីគយគន់រំពៃ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ឈ្មោះថាមានតម្រែក ។ បុរសដែលត្រែតអារគយគន់រំពៃ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ឈ្មោះថាមានតម្រែក ។ មនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីអាចស្អុបអង្អែលកាយបាន ឈ្មោះថា បុរសបុគ្គល មិនមែនយក្ស ប្រុសប្រែតប្រុស តិរច្ឆានឈ្មោលទេ ។ ពាក្យថា ត្រែតអានឹងការចាប់ដៃក្តី សេចក្តីថា ដែលហៅថា ដៃ គឺរាស់តាំងពីដុំដៃរហូតដល់ចុងក្រចក ។ ភិក្ខុនីត្រែតអានឹងការចាប់ ខាងលើតាំងពីដងកាំបិតឡើងទៅ ខាងក្រោមតាំងពីមណ្ឌលដង្កងចុះមក ប្រយោជន៍សេពអសទ្ធម្មនុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ត្រែតអានឹងការចាប់ដោយសង្ឃាដីក្តី គឺភិក្ខុនីត្រែតអារ

---

១ ភិក្ខុនីធ្វើឲ្យកន្លងត្រប់ទាំង ៨ ទើបត្រូវបាចិត្តិយ បើកន្លងតែ ១ ណាមួយ ហើយដាក់ធុរៈថា លែងឲ្យត្រូវទៀតហើយ ក៏សំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ថ្ងៃក្រោយត្រូវទៀតដល់ទៅ ៧ ដងក្តី ក៏មិនដាច់បាចិត្តិយឡើយ ។

อสทฺธมฺมสฺส បដិសេវនត្ថាយ ធម្មំ ភ ទេសេតិ ភ ភយា ណំ
សាធិយតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ សន្តិដ្ឋេយ្យ ភតិ
ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេវនត្ថាយ បុរិសស្ស ហត្ថ
បាសេ តិដ្ឋតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ សល្លបេយ្យ
ភតិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេវនត្ថាយ បុរិសស្ស
ហត្ថបាសេ ឋិតា សល្លបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។
សង្កេតំ ភ កច្ចេយ្យាតិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេ-
វនត្ថាយ បុរិសេន ឥត្ថន្នាមំ ឋិកាសំ អាគច្ឆាតិ វុត្ត
កច្ឆតិ បទេ បទេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស បុរិសស្ស ហត្ថ-
បាសំ ឱក្កន្តមត្តេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ បុរិសស្ស
ភ អញ្ញតមំ សាធិយេយ្យាតិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស
បដិសេវនត្ថាយ បុរិសស្ស អញ្ញតមំ សាធិយតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ហត្ថបាសំ ឱក្កន្តមត្តេ អាបត្តិ ថុល្លច្ច-
យស្ស ។ ឆន្នំ ភ អនុបវិសេយ្យាតិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស
បដិសេវនត្ថាយ យេន កេនចិ បដិច្ឆន្នំ ឋិកាសំ ប-
វិដ្ឋមត្តេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ កាយំ ភ តនត្ថាយ

ន៏ឯការចាប់សំពត់ដែលស្ងៀកក្តី ដែលដណ្តប់ក្តី ប្រយោជន៍នឹងសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ឈរជាមួយក្តី គឺកិក្ខុនីឈរកន្លងហត្ថបាសប្រុស ប្រយោជន៍នឹងសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ចរចាជាមួយក្តី គឺកិក្ខុនីឈរកន្លងហត្ថបាសប្រុសហើយចរចាជាមួយ ប្រយោជន៍នឹងសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ទៅកាន់ទីសង្កេតក្តី គឺកិក្ខុនីដែលប្រុសនិយាយថា លោកចូរមកកាន់ទីនុ៎ះសិន ឈ្មោះនេះដូច្នេះ ប្រយោជន៍ដល់ការសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ហើយក៏ទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ គ្រប់ ។ ដំហាន លុះចូលទៅដល់ហត្ថបាសប្រុសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ត្រែកអរនឹងប្រុសដើរចូលមកជិតក្តី គឺកិក្ខុនីត្រែកអរនឹងប្រុសដើរចូលមកជិត ប្រយោជន៍ដល់ការសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះដើរចូលមកដល់ហត្ថបាសកាលណា ក៏ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ចូលទៅកាន់ទីកំបាំងក្តី គឺកិក្ខុនីគ្រាន់តែចូលទៅកាន់ទីនុ៎ះជាទីកំបាំងដោយរបស់ណាមួយ ប្រយោជន៍ដល់ការសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ក៏ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ពិចារណាកាយប្រយោជន៍

อุปสมฺปาเทยฺยาถ ฯเปฯ อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถาย ปุริสสฺส หตฺถคาเส ปิตา วา อุปสมฺปาเรติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

(๒๘) อยมฺปิ ปุริมาเยว อุคฺคหาย วุฏฺฐาติ ฯ ทฺวาทสกา หีนาติ สเยฺยถาปิ นาม ตาโล มตฺถกจฺฉินฺโน อภพฺโพ ปุนวิรุฬฺหิยา เอวเมว ภิกฺขุนี อฏฺฐมํ วตฺถุ์ ปริปูเรนฺตี อสฺสมณี โหติ อสกฺยธีตา เตน วุฏฺฐาติ ทฺวาทสกา หีนาติ ฯ อสิกฺขมานาติ สิกฺขมานา นาม ฉกกมฺมํ ฉกฺขุนฺทเสา สมสิกฺขาตา เอสา สิกฺขมานา นาม สา ตาย สทฺธึ ฉตฺถิ เตน วุฏฺฐาติ อสิกฺขมานาติ ฯ

(๒๙) อนาปตฺติ อสญฺจิจฺจ อสติยา อชานนฺติยา อสาทิยนฺติยา อุมฺมตฺติกาย ขิตฺตจิตฺตาย เวทนฏฺฏาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

จตุตฺถภาณวารกถา นิฏฺฐิตา ฯ

ដល់អសទ្ធម្មនោះក្តី គឺភិក្ខុនីឈរក្នុងហត្ថបាសប្រុសហើយពិចារណាកាយប្រយោជន៍ដល់ការសេពអសទ្ធម្មនុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។

(២៨) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី គឺភិក្ខុនីនេះឯង តថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងភិក្ខុនីមុនៗ ។ ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ សេចក្តីថា ដើម្បីតែដែលកំបុតចុងមិនគួរដុះឡើងទៀតបាន មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ភិក្ខុនីដែលញុំាងវត្ថុជាគំរប់ ៨ ឲ្យពេញ ក៏មិនមែនជាសមណី មិនមែនជាធីតារបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យត្រកូល ក៏មានឧបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ហេតុនោះបានជាតថាគតហៅថា ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ (ជាអ្នកចាលចាញ់) ។ ពាក្យថា រកសំវាសគ្មាន គឺដែលហៅថា សំវាស បានដល់កម្មជាមួយគ្នា ឧទ្ទេសជាមួយគ្នា សេចក្តីសិក្សាស្មើគ្នា នេះឈ្មោះថា សំវាស សំវាសនោះមិនមានជាមួយនឹងភិក្ខុនីនោះទេ ហេតុនោះបានជាតថាគតហៅថា ភិក្ខុនីនោះជាស្រីមិនមានសំវាស ។

(២៩) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៨ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមិនភ្លេចឲ្យកន្លង ១ ភិក្ខុនីមិនមានសតិ ១ ភិក្ខុនីមិនដឹងខ្លួន ១ ភិក្ខុនីមិនត្រេកអរ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីមានចិត្តរវើរវាយ ១ ភិក្ខុនីដែលវេទនាគ្របសង្កត ១ ភិក្ខុនីជាដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

[๓๐] ទុដ្ឋុដ្ឋា ខោ អយ្យាយោ អដ្ឋ ចាកដិកា ឆម្នា យេសំ កិក្ខុនី អញ្ញតរំ វា អញ្ញតរំ វា អាបត្តិំ ឯ លភតិ កិក្ខុនីហិ សទ្ធឹ សំវាសំ យថា បុរេ តថា បច្ឆា ចាក-ដិកា ហោតិ អសំវាសា ។ តត្តយ្យាយោ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ តតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ បរិសុទ្ធេត្តយ្យា-យោ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ปาราชิกกณ្ឌំ ឥដ្ឋិតំ ។

[៣០] បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ័ទ្បាយ អាបត្តិប្បាពដ៏កចាំឆ័ទ្បាយ ៨ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ឯណ្ឌាអាបត្តិប្បាពដ៏កចាំឆ័ទ្បាយ ៨ នុ៎ះ កិក្ខុនីណា ត្រូវអាបត្តិប្បាពដ៏កណាមួយ កិក្ខុនីនោះមិនបាននៅរួមជាមួយនឹងកិក្ខុនីចាំឆ័ទ្បាយឡើយ (ព្រោះ) ខ្លួនត្រូវអាបត្តិប្បាពដ៏ក រកសំវាសគ្មាន កាលអំពីមុន គឺកាលដែលខ្លួននៅជាគ្រហស្ថមានសភាពយ៉ាងណា កាលខាងក្រោយដែលខ្លួនត្រូវប្បាពដ៏កហើយ ក៏មានសភាពដូច្នោះដែរ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ចាំឆ័ទ្បាយក្នុងរឿងនោះ លោកចាំឆ័ទ្បាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារគំរប់ពីរដងផង លោកចាំឆ័ទ្បាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារគំរប់បីដងផង លោកចាំឆ័ទ្បាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ចាំឆ័ទ្បាយជាអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងរឿងនុ៎ះហើយ ហេតុនោះបានជានៅស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកទូវរឿងនេះដោយអាការៈស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

ចាប់ផ្តើមពណ្ឌ ចប់ ។

សត្តរសកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បន យ្យាយោ សត្តរស សង្ឃាទិសេសា

ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

បឋមសង្ឃាទិសេសំ

[៣១] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ នីសង្ឃស្ស ពុទ្ធោសិតំ ឧត្វា តាលតរោ ហោតិ ។ តស្ស ទ្វេ បុត្តា ហោន្តិ ឯកោ អស្សទ្ធោ អប្បស្សន្នោ ឯកោ សទ្ធោ បសន្នោ ។ តេ ភេត្តិកំ សាបត្តេយ្យំ វិភជិំសុ ។ អថខោ សោ អស្សទ្ធោ អប្បស្សន្នោ តំ សទ្ធំ បសន្នំ ឯតទវោច អម្ហាកំ ពុទ្ធោសិតោ តំ តាជេមាតិ[1] ។ ឯវំ វុត្តេ សោ សទ្ធោ បសន្នោ តំ អស្សទ្ធំ អប្បស្សន្នំ ឯតទវោច មាយ្យោ ឯវំ អវច អម្ហាកំ បិតុជ្ជា ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស ធំឝ្ឝោតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ អស្សទ្ធោ

---

១ ឆ ម. ភាវាមាតិ ។

សត្តវសេកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ខាំងឡាយ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសទាំង ១៧ នេះឯង តែងមកកាន់ខ្លួន ។

សង្ឃាទិសេសទី ១

(៣១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧបាសកម្នាក់ប្រគេនឃ្លាំង (ពោងដាក់របស់) ដល់កិកូនីសង្ឃ ហើយធ្វើមរណកាលទៅ ។ ឧបាសកនោះមានកូនពីរនាក់ ម្នាក់មិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លា ម្នាក់មានសទ្ធាជ្រះថ្លា ។ កូនទាំងពីរនាក់នោះយកសម្បត្តិដែលជារបស់បិតាមកចែកគ្នា ។ ឯបុរសដែលគ្មានសទ្ធាគ្មានជ្រះថ្លានោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះថា ឃ្លាំងរបស់យើងមាន យើងនឹងចែកនូវឃ្លាំងនោះ ។ កាលបើបុរសដែលឥតសទ្ធាឥតជ្រះថ្លានោះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ បុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសដែលមិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានោះថា អ្នកម្ចាស់កុំនិយាយយ៉ាងនេះឡើយ ឃ្លាំងនោះបិតាយើងប្រគេនដល់កិកូនីសង្ឃទៅហើយ ។ បុរសដែលមិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានិយាយពាក្យនេះ

អប្បសន្នោ តំ សទ្ធំ បសន្នំ ឯតទវោច អម្ពាកំ ឧន្ទោសិតោ តំ ភាជេមាតិ ។ អថខោ សោ សន្ធោ បសន្នោ តំ អស្សទ្ធំ អប្បសន្នំ ឯតទវោច អាយ្យោ ឯវំ អាហ អម្ពាកំ បិតុនា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស ទិន្នោតិ ។ តត្ថយ្យម្បិ ខោ សោ អស្សទ្ធោ អប្បសន្នោ តំ សទ្ធំ បសន្នំ ឯតទវោច អម្ពាកំ ឧន្ទោសិតោ តំ ភាជេមាតិ ។ អថខោ សោ សទ្ធោ បសន្នោ សវេ មយ្ហំ ភវិស្សតិ អបរាបិ កិក្ខុនីសង្ឃស្ស ទស្សាមីតិ តំ អស្សទ្ធំ អប្ប-សន្នំ ឯតទវោច ភាជេមាតិ ។ អថខោ សោ ឧន្ទោសិតោ តេមាសំ ភាជិយមានោ តស្ស អស្សទ្ធស្ស អប្បសន្នស្ស ចាបុណិ[1] ។ អថខោ សោ អស្សទ្ធោ អប្បសន្នោ កិក្ខុនិយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯតទវោច ឯក្ខមថយ្យេ អម្ពាកំ ឧន្ទោសិតោតិ ។ ឯវំ វុត្តេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តំ បុរិសំ ឯតទវោច មាយ្យោ ឯវំ អាវ តុម្ហាកំ បិតុនា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស ទិន្នោតិ ។ ទិន្នោ ន ទិន្នោតិ ភេមហាវិតេវ

---

๑ ម. យ. ចាបុណាតិ ។

នឹងបុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះអស់ពាក្យថា ឃ្មាំងរបស់យើងមាន យើងនឹងចែកនូវឃ្មាំងនោះ ។ ឯបុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសដែលគ្មានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានោះថា អ្នកម្ចាស់កុំនិយាយយ៉ាងនេះឡើយ ឃ្មាំងនោះបិតាយើងប្រគេនដល់កិក្ខុសង្ឃហើយ ។ បុរសដែលគ្មានសទ្ធាឥតជ្រះថ្លានោះ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះអស់ពាក្យគំរប់ដដងផងថា ឃ្មាំងរបស់យើងមាន យើងនឹងចែកនូវឃ្មាំងនោះ ។ លំដាប់នោះ បុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លាក៏គិតថា បើឃ្មាំងនឹងបានមកអញ អញនឹងប្រគេនកិក្ខុនីសង្ឃ ហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសមិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានោះថា យើងចែកគ្នាចុះ ។ ឯឃ្មាំងនោះកាលដែលអ្នកទាំងពីរនាក់នោះចែកគ្នា ក៏បានទៅលើកូនដែលមិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានោះ ។ ទើបកូនដែលឥតសទ្ធាឥតជ្រះថ្លានោះចូលទៅរកកិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកទាំងឡាយចូរចេញទៅ ឃ្មាំងជារបស់យើងទេ ។ កាលបើបុរសដែលគ្មានសទ្ធាគ្មានជ្រះថ្លានោះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសនោះថា នែអ្នកម្ចាស់ អ្នកកុំនិយាយយ៉ាងនេះឡើយ ឃ្មាំងនេះបិតារបស់អ្នកប្រគេនដល់កិក្ខុសង្ឃហើយតើ ។ ជនទាំងពីរនោះសូរមហាមាត្យជាចៅក្រមថា ឃ្មាំងនោះគេបានប្រគេនកិក្ខុនី

ยถาวตฺเต ปุจฺฉิสุ ฯ มหามตฺตา ฯเปฯ เตหิ อยฺยา ชานาตุ ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส นิฏฺฐานนฺติ ฯ ยาว ปุตฺเต ปุจฺฉนฺตา ภิกฺขุนี เต มหามตฺเต ฯเปฯ อนิจฺฉยา(๑) สุณิตฺวาปิ นิฏฺฐึ ปาปุณิตุ สกฺกี ปหยิตฺวา ฌานํ นิยฺยาเทนฺติ ฯ อถโข เต มหามตฺตา สปฺปิ เตหิ อยฺยา อาหรตุ ตาว ขุทฺทาสิตาย ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส อกาสุ ฯ อถโข สา ปุริสา ปกาสิตา ขุชฺชายนฺติ วิยนฺติ วิกาเลนฺติ อสฺสมณิโย สมา มุณฺฑา ฆฏิกาลิโย กถญฺหิ นาม อมฺหากํ ขุทฺทาสิตาย อจฺฉินฺทิสฺสนฺตีติ ฯ ปุจฺฉนฺตา ภิกฺขุนี มหามตฺตานํ ฯเปฯ อาโรเจสิ ฯ มหามตฺตา ตา ปุริสา ฆฏาเปสุ ฯ อถโข สา ปุริสา ฆฏิกาลา(๒) ภิกฺขุปฺปสฺสยสฺส อารุหิตฺวา อาฬาหเก สยฺยา กากเปตฺวา อาฬาหเก ฌาเปสิ ฯเปฯ ภิกฺขุนิโย อฏฺฐาสนฺติ ฯ ปุจฺฉนฺตา ภิกฺขุนี มหามตฺตานํ ฯเปฯ อาโรเจสิ ฯ มหามตฺตา ตา ปุริสา ฆฏาเปสุ ฯ มนุสฺสา ขุชฺชายนฺติ วิยนฺติ วิกาเลนฺติ ปหมา(๓) หิ นาม ภิกฺขุนิโย ขุทฺทาสิตา

---

๑ ฉ. ม อนิจฺฉยา ฯ ๒ ฉ. ม. ฆฏิกาเล ฯ ๓ ฉ. ม. กถ ฯ

សង្ឃហើយបុមិនបានប្រែគេន (ទេ) ។ មហាមាត្យទាំងឡាយបាននិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ មានអ្នកណាដឹងថា ឃ្មាំងនោះគេប្រែគេនភិក្ខុនីសង្ឃហើយ (ខ្លះដែរ) ។ កាលបើមហាមាត្យទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបាននិយាយពាក្យនេះនឹងមហាមាត្យទាំងឡាយនោះថា កាលដែលគេឲ្យទាន (នោះ) សឹងមានសមអាងសាក្សីអ្នកទាំងឡាយក៏បានឃើញ បានឮខ្លះដែរ ។ ទើបមហាមាត្យទាំងឡាយនោះនិយាយថា លោកម្ចាស់និយាយពាក្យនេះពិតមែន ហើយក៏វិនិច្ឆ័យឲ្យឃ្មាំងនោះដល់ភិក្ខុនីសង្ឃវិញ ។ ឯបុរសនោះលុះចាញ់គេហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ស្រីផ្ការាសត្រដោលទាំងនេះមិនមែនជាសមណីទេ មិនសមបើនឹងឲ្យគេដណ្តើមយកឃ្មាំងរបស់យើងសោះ ។ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់មហាមាត្យទាំងឡាយ ។ មហាមាត្យទាំងឡាយក៏ពិន័យបុរសនោះ ។ ឯបុរសនោះលុះត្រូវពិន័យហើយ ក៏ឲ្យគេសាងលំនៅអាជីវកទាំងទីដីតលំនៅភិក្ខុនី ហើយបញ្ជូនភ្ជួរអាជីវកទៅដោយពាក្យថា អ្នកទាំងឡាយចូរដេរភិក្ខុនីទាំងឡាយនុ៎ះ ។ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់មហាមាត្យទាំងឡាយ ។ មហាមាត្យទាំងឡាយក៏បាប់បង់បុរសនោះឆ្កៀរទោស (ដាក់គុក) ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរនឹង (ប្រព្រឹត្តល្មើសដោយ

អដ្ឋង្គាបេសុំ ទុតិយម្បិ ទណ្ឌាបេសុំ តតិយម្បិ ពន្ធាបេសុំ ឥធានំ ឃាតាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សាសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិហាចេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុជ្ឈាយន្តិំ ខីយន្តិំ វិហាចេន្តិំ ភេជំ ហិ ឆាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា ទុស្សុយ្យាធិកា វិហារិស្សតីតិ ។ អថខោ តា កិក្ខុនិយោ កិក្ខុនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនិ ទុស្សុយ្យាធិកា វិហារតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា តេជំ ហិ ឆាម កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនិ ទុស្សុយ្យាធិកា វិហារិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនិ ទុស្សុយ្យាធិកា វិហារេយ្យ តមាបត្តិនា វា តមាបត្តិបុព្ពេន វា ឆាសេន វា កម្ម-ការេន វា[1] អន្តមសោ សមណមវិញ្ញាជកេនាបិ អយំ កិក្ខុនិ បឋមាបត្តិកំ ឯច្ចំ អាបន្នា និស្សារណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

---

๑ ម. កម្មការេន ។

ស្តាន ៣ យ៉ាង) គឺ ១ ឲ្យមហាមាត្យដណ្តើមយកឃ្លាំងរបស់គេ ២ ឲ្យមហា-
មាត្យពីន័យលក់គេ ៣ ឲ្យមហាមាត្យដ្តើទោសជាក់គុំកគេ ឥឡូវនេះមុខ
ជានឹងឲ្យមហាមាត្យសម្លាប់គេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮពាក្យមនុស្សទាំង
ឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ
ឯណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះ-
ដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទានាមិនសមបើនឹងពោលពាក្យដោយ
សេចក្តីច្រណែន(ប្តឹងប្តល់)សោះ ។ ទើបកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះជ្រាបដំណើរ
+ នុ៎ះដល់កិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ
ឮថាថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីជាអ្នកប្តឹងប្តល់ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា
បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា
ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមិនគួរនឹងជាអ្នកប្តឹងប្តល់គេទេ ម្នាល
កិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិន
ទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែង
ទៀងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយជាអ្នកប្តឹងប្តល់ពីគហបតិ
ក្តី កូនគហបតិក្តី ខ្ញុំគេក្តី អ្នកធ្វើការងារក្តី ដោយហោចទៅសូម្បីតែសម-
ណៈបរិព្វាជក កិក្ខុនីនេះក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរ
បណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

[๓๒] ยา ปธานาติ ยา เอวมาทิกา ฯ เป ฯ กังขา-
นิตติ ฯ เป ฯ อยัง สปุพพังคา อัฏฐ อฏฐกถาปิ กังขา-
นิตติ ฯ อุสุยยกนิตติ นาม อัฏฐกถาปิ วุจจติ ฯ
ตถาคตัง นาม เยน เกนจิ อการัง อัฏฐปิตัง ฯ
ตถาคตปุตโต นาม เยน เกนจิ[1] ปุตตภาตเกน ฯ
นาโถ นาม อัตตนาโถ ธัมมนาโถ ตถาคตนาโถ ฯ
กัมมัตตเกน[2] นาม กัมมเกน อาชีวเกน ฯ สมณ-
ปริยาปันนเกน นาม กังขาย กังขนิยา สังกัปปาย
สามเณรยา สามเณริยา ปาเตตวา เยน เกนจิ
ปริยาปกสมาปนโน ฯ อัฏฐ กาสาวานิ ทุสสิยัง ฯ
ปริเยสนัง กัปปัง ฯ อาปัตติ ทุกกฏสสา ฯกสสา
อาเภเตตัง อาปัตติ ทุกกฏสสา ทุติยสสา อาเภเตตัง
อาปัตติ ถุลลัจจยสสา อัฏฐปริโยสาเน อาปัตติ สัญจ-
ริตเตสสสา ฯ

[๓๓] ปฐมาปัตติกัณฑัง สมัตตัง ฯ ตัสสุทฺทานัง อาปัตติ
อสังวาสกาสนาย ฯ นิสสารณิยัญจ สัญญัตติ นิ-
สัคคิยัง ฯ สัญจริตเตสนาติ สัญจริ ฯ ตัสสุทฺ

---

๑ ฉ. ม. เยเกนจิ ฯ ๒ ฉ. ม. กัมมกเตน ฯ

(៣២) ត្រង់បទថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងឯកជដក ៑ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ប្តឹងប្តល់ គឺសំដៅយកភិក្ខុនីជាអកតិ្ត ។ ជនណាមួយនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ជននោះឈ្មោះថា គហបតិ ។ ដែលហៅថា កូនគហបតិ គឺជនទាំងឡាយណាមួយជាកូនទើបឯកប្អូនប្រុស (របស់គហបតិនោះ) ។ ដែលហៅថា ខ្ញុំ គឺខ្ញុំដែលកើតខាងក្នុង ឬខ្ញុំដែលលោះដោយទ្រព្យ ឬមនុស្សឈ្លើយ ដែលគេចាប់បានក្នុងទ័ព ។ ដែលហៅថា អ្នកធ្វើការងារ គឺអ្នកធ្វើការងារស៊ីឈ្នួល អ្នកធ្វើការដឹកនាំគ្រឿងឧបករណ៍ ។ ជនណាមួយដែលបួសក្នុងសំណាក់បរិព្វាជក លើកទុកតែកិក្ខុកិក្ខុនីសិក្ខមានាសាមណេរនិងសាមណេរីចេញ ហៅថា សមណបរិព្វាជក ។ ភិក្ខុនី គឺតថា អញនឹងធ្វើគឺកើតក្តី ហើយស្វែងរក (គ្នា) ជាគំរប់ពីរក្តី ដើរទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ប្តឹងចៅក្រមម្តង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ប្តឹងចៅក្រមពីរដង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ សម្រេចក្តី ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៣៣) ត្រង់ពាក្យថា ជាបឋមាបត្តិក គឺភិក្ខុនីត្រូវ(អាបត្តិ)មួយអន្ទើដោយការប្រព្រឹត្តកន្លងវត្ថុ (ជាដម្បង) មិនមែនដោយសូត្រសមនុភាសន្ទកម្មទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីឯទៀតនាំចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស គឺសង្ឃពិត

អាបត្តិយា មានត្តំ ទេតិ ម្ហុលាយ បដិកស្សតិ អរព្ភតិ ន សម្ពហុលា កិក្ខុនិយោ ន ឯកា កិក្ខុនី តេន វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ តស្សេវ អាបត្តិនិកាយស្ស នាមកម្មំ អធិវចនំ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(៣៤) អនាបត្តិ មនុស្សហិ អាកឌ្ឍិយមានា កច្ឆតិ អារក្ខំ យាចតិ អនោទិស្ស អាចិក្ខតិ ទុម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ទុតិយសង្ឃាទិសេសំ

(៣៥) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន វេសាលិយំ អញ្ញតរស្ស លិច្ឆវិស្ស បដាបតី អតិចារិនី ហោតិ ។ អថខោ សោ លិច្ឆវី តំ ឥត្ថិំ ឯតទវោច សាធុ វិមាហិ អនត្តំ ខោ តេ ការិស្សាមីតិ(១) ។ ឯវំបិ សា វុច្ចមានា ន អាទិយិ ។ តេន

---

๑ ឱ. ម. ការិស្សាមាតិ ។

អាចឲ្យមានគ្នា ដើម្បីអាបត្តិនោះ ទើបនាំគ្នាអន្តរាបត្តិមកជាក់កងមួលាបត្តិឲ្យអញ្ជានបាន កំពុងតែទាំងឆ្ងាយប្រែនប្រមាណ (២-៣រូប) ឲ្យមិនបាន កំពុងតែឮរូបក៏ឲ្យមិនបាន ហេតុនោះ ទ្រង់ជាតថាគតហៅពួកអាបត្តិនោះថា សង្ឃាទិសេស ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេសជានាមកម្មតាថាជាឈ្មោះនៃអាបត្តិនិកាយនោះឯង ព្រោះហេតុនោះ ទ្រង់ជាតថាគតហៅអាបត្តិនិកាយនោះថា សង្ឃាទិសេស ។

(៣៤) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ កំពុងតែដែលមនុស្សទាំងឆ្ងាយកេរៈនាំទៅ ១ កំពុងតែសួមការក្សា គឺ (សួមឲ្យពួកជាសត្រូវកេរក្បាការពារ ១ កំពុងតែប្តឹងមិនចំពោះឈ្មោះ ១ កំពុងតែឆ្កួត ១ កំពុងតែធ្វើកន្ទុងមុនបញ្ជាត្តិ ១ ។

សង្ឃាទិសេសទី ២

(៣៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភរិយារបស់ស្តេចលិច្ឆវី ១ អង្គ ប្រព្រឹត្តកន្ទុងចិត្ត (ប្តី) ។ ទើបស្តេចលិច្ឆវីនោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងស្រីនោះថា អញសុំលើកនាងឯង ចូរនាងឯងលះ (អំពើនោះ) ចេញ ចំអញនឹងធ្វើសេចក្តីវិនាសដល់នាងឯង ។ ស្រីនោះទុកជាស្តេចលិច្ឆវីនោះនិយាយយ៉ាងនេះក៏មិនអើពើឡើយ ។ សម័យនោះឯង

โข ปน สมเยน เวสาลิยํ[๑] ลิจฺฉวิกเณา สญฺ-
ปติโต เอวรูปํ เกนจิเทว กรณีเยน ฯ อถโข
เสา ลิจฺฉวี เต ลิจฺฉวิเณา ฉตนเกน ฉกฺกํ เม อยฺยา[๒]
สตฺตึ อนุปขชฺชาปยิตฺถ ฯ ตา ชาม สาติ ฯ มยฺหํ
ปชาปติ อติจรติ ตํ ยาเตสฺสามีติ ฯ ปชาหีติ ฯ
อเสฺสสิ โข สา สตฺตี สามีเกา กิร มํ ยาเตตุ-
กาเมติ ภิกฺขุนิ อาชาย สาวตฺถึ คนฺตฺวา ตตฺถเย ภิ-
สงฺฆมิตฺตา ปพฺพาชิ ยาจิ ฯ ตตฺถเย น สิกฺขาสุ ปญฺญาเปสุ ฯ
ภิกฺขุนิโย ภิสงฺฆมิตฺตา ปพฺพาชิ ยาจิ ฯ ภิกฺขุนิโยปิ
น สิกฺขาสุ ปญฺญาเปสุ ฯ ถุลฺลนนฺทาย ภิกฺขุนิยา ภิสงฺฆมิตฺตา
ภิกฺขาภิกฺขุ นิสฺสฺตา ปพฺพาชิ ยาจิ ฯ ถุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนิ
ภิกฺขาภิกฺขุ ภเวตฺวา ปญฺญาเปสิ ฯ อถโข เสา ลิจฺฉวี
ตํ สตฺตึ ภเวสนฺตา สาวตฺถึ คนฺตฺวา ภิกฺขุนีสุ ปพฺพชิตํ
นิสฺสา ยเน ภชา ปเสนทิ โกสโล เตนุปสงฺกมิ
ภิสงฺฆมิตฺตา ภชานิ ปเสนทึ โกสลึ ฉตนเกน
ปชาปตี เม เนว ปาภลฺเมา อาชาย สาวตฺถึ อนุปฺปตฺตา

๑ ฉ. ม. เวสาลิยา ฯ ๒ ฉ. ม. อยฺยา ฯ

ដួនជាមានការប្រជុំពួកស្តេចលិច្ឆវីក្នុងក្រុងវេសាលីដោយកិច្ចនិមួយ ។ ទើបស្តេចលិច្ឆវីនោះបានទ្រង់ឃើញពាក្យនេះ ទើងស្តេចលិច្ឆវីទាំងឡាយនោះថា នែព្រះអង្គទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គទាំងឡាយអនុញ្ញាតស្រីម្នាក់ដល់ខ្ញុំ ។ ស្តេចលិច្ឆវីទាំងឡាយនោះសួរថា ស្រីនោះជាអ្វី ។ ស្តេចលិច្ឆវីនោះឆ្លើយថា ជាប្រពន្ធខ្ញុំ ពាក្យត់ចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងសម្លាប់ក៏នោះចោល ។ ស្តេចលិច្ឆវីទាំងឡាយនិយាយថា ព្រះអង្គប្រសើរចុះ ។ ស្រីនោះក៏បានឮពាណីដ៏មានថា ប្តីចង់សម្លាប់អញ ហើយក៏យកវបស់ដែលមានដំឡៃទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ចូលទៅរកពួកតិរ្ថីយហើយក៏សូមបព្វជ្ជា ។ តិរ្ថីយទាំងឡាយមិនបួលចិត្តឲ្យស្រីនោះបួសឡើយ ។ ស្រីនោះចូលទៅរកពួកភិក្ខុនី ហើយសូមបព្វជ្ជា (ទៀត) ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយក៏មិនបួលចិត្តឲ្យនាងនោះបួសដែរ ។ ស្រីនោះបួលទៅរកចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បង្ហាញបង្កិចរបស់ហើយសូមបព្វជ្ជា ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីទទួលយកបង្កើចរបស់ហើយឲ្យស្រីនោះបួស ។ ឯស្តេចលិច្ឆវីនោះកាលស្វែងរកស្រីនោះ បានទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីឃើញស្រីនោះបួសក្នុងសំណាក់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយក៏ចូលទៅគាល់ស្តេចបសេនទិកោសល លុះចូលទៅដល់ហើយក្រាបទូលពាក្យនេះនឹងព្រះបាទបសេនទិកោសលថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ភរិយារបស់ខ្ញុំ នាំយកវបស់មានដំឡៃហើយមកកាន់ក្រុងសាវត្ថីនេះ (ឥឡូវនេះ) សូមព្រះអង្គ

តំ នេវ អនុជានាមិ តំ ។ តេនហិ ភគវា វិចិនិត្វា
អាចិក្ខាតិ ។ ទិដ្ឋា នេវ កិក្ករិនិសុ បញ្ញត្តិតា តំ ។ សចេ
ភគវា កិក្ករិនិសុ បញ្ញត្តិតា ន សា លព្ភា កិញ្ចិ ភោត្តុំ
ស្វាក្ខាតោ ធម្មោ ចរតុ ព្រហ្មចរិយំ សម្មា ទុក្ខស្ស
អន្តកិរិយាយាតិ ។ អថខោ សោ លិច្ឆវី ទុដ្ឋាយតិ
ទិយតិ វិចារេតិ ភគវំ ហិ ខោ ឥមំ កិក្ករិនិយោ ចោរិំ
បញ្ញាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សាសុំ ខោ កិក្ករិនិយោ តស្ស
លិច្ឆវិស្ស ទុដ្ឋាយន្តស្ស ទិយន្តស្ស វិចារេន្តស្ស ។
យោ តា កិក្ករិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ
ទិយន្តិ វិចារេន្តិ ភគវំ ហិ ខោ ឥមំ អយ្យា ឧប្បលវណ្ណា
ចោរិំ បញ្ញាបេស្សតីតិ ។ អថខោ តា កិក្ករិនិយោ កិក្ករិ
ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។ សចំ កិរ កិក្ករេ ឧប្ប-
លវណ្ណា កិក្ករិនី ចោរិំ បញ្ញាបេតីតិ(១) ។ សចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវំ ហិ ខោ ឥមំ កិក្ករេ

---

១ ម. បញ្ញាបេសីតិ ។

អនុញ្ញាតស្រីនោះឲ្យទាន ។ ស្តេចមានព្រះពាដនុង្ការថា នែនាយ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកពិនិត្យរក ហើយមកប្រាប់យើងចុះ ។ ស្តេចលិច្ឆវីនោះទូលថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ខ្ញុំព្រះអង្គបានឃើញស្រីនោះបួសក្នុងសំណាក់កិកុនីចាំងឡាយហើយ ។ ស្តេចមានព្រះនុង្ការថា នែនាយ បើស្រីនោះបួសក្នុងសំណាក់កិកុនីចាំងឡាយហើយ អ្នកធ្វើអ្វីតិចតួចដល់កិកុនីនោះមិនបានទេ ព្រោះថា ធម៌គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងល្អហើយ ចូរកិកុនីនោះប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយ ដើម្បីធ្វើទីបំផុតទុក្ខដោយប្រពៃចុះ ។ ទើបស្តេចលិច្ឆវីនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីចាំងឡាយមិនសមនឹងបំបួសស្រីជាចោរនោះសោះ ។ កិកុនីចាំងឡាយបានឮពាក្យស្តេចលិច្ឆវីនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិកុនីចាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីចាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ចុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងបំបួសស្រីចោរសោះ ។ ទើបកិកុនីចាំងឡាយនោះប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិកុចាំងឡាយ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុចាំងឡាយ ឮថាចុល្លនន្ទាកិកុនីបំបួសស្រីជាចោរ ពិតមែនឬ ។ កិកុចាំងឡាយទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុចាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាកិកុនីមិនគួរបើនឹងបំបួសស្រីចោរទេ ម្នាលកិកុចាំងឡាយ

ปุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี ถาวรํ ปญฺหาเวสฺสตึ เนตฺวา ภิกฺขาย อปฺป-
สนฺนาหิ ฯ ปฺ ฯ ฝาฏฺ บน ภิกฺขาย ภิกฺขนิยา ฯ ปฺ ฯ ฝาฏฺ บน ภิกฺขุนี
ชานนฺติ ถาวรึ วฑฺฒกิมาปิตึ อนภิลาเกตฺวา ภณฺฑนาทีนิ ฯ สงฺฆมชฺเฌ
ฯ คณมชฺเฌ ฯ ปูคมชฺเฌ ฯ เสณิมชฺเฌ ฯ อญฺญตฺร สมยา ปาจิตฺติยนฺติ
อยมฺปิ ภิกฺขุนี ปฐมาปตฺติกาลาปสิกฺขาปทสฺส อนาปตฺติ ฯ

(๓๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ ปฺ ฯ ภิกฺขุนีติ ฯ ปฺ ฯ อยมิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
ชานาติ ญาเณน สามํ วา ชานาติ อญฺเญ วา ตสฺสา อาโรเจนฺติ สา วา อาโรเจติ ฯ ถาวรึ ญาเณน ยา
ปญฺหมาสกา วา อติเรกปญฺหมาสกา วา อกฺขนกา อธิจฺจ เชยฺยสมาตา อาทิยติ ปสา ถาวรึ ญาเณน ฯ
วฑฺฒกิ ญาเณน ยถา ตาย วฑฺฒกิยา ถาวรึ วฑฺฒกิมาปิตา โหติ ฯ ทิยติ
ญาเณน อญฺเญหิ มนุสฺเสหิ ญาตา โหติ วฑฺฒกิมาปิตา ฯ อนภิลาเกตฺวาติ อนามนฺตา ฯ ภณฺฑนาทีนิ
ยตฺถ ภณฺฑนา อนุสาสนาติ ภณฺฑนาทีนิ ฯ

អំពើនេះមិនគាំទ្រដែះថ្លាដល់ជនពាំងឆ្ងាយដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ងាយ ភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយដឹងថាស្រីជាចោរដែលគេដឹងច្បាស់ថាត្រូវសម្លាប់ ហើយមិនបានប្រាប់ស្តេចក្តី សង្ឃក្តី គណៈក្តី ប្រជុំជនក្តី សេនាក្តី ហើយបំបួស (ស្រីនោះ) រៀវតែកប្ប (គឺមានសំបុត្រច្បាប់) ភិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(៣៦) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលឈ្មោះថា ដឹង គឺភិក្ខុនីដឹងខ្លួនឯងក្តី ជនពាំងឆ្ងាយដទៃប្រាប់ភិក្ខុនីនោះក្តី ស្រីចោរនោះប្រាប់ក្តី ។ ដែលហៅថា ស្រីចោរ គឺស្រីណា មានចេតនាចិត្តលួចយកទ្រព្យមានដម្លៃប្រាំមាសកក្តី លើសពីប្រាំមាសកក្តី ដែលគេមិនបានឲ្យ ស្រីនេះឈ្មោះថា ស្រីចោរ ។ ស្រីដល់នូវទោសត្រូវសម្លាប់ ព្រោះធ្វើអំពើឯណា អំពើនេះឈ្មោះថា ទោសត្រូវសម្លាប់ ។ ដែលហៅថា គេដឹងច្បាស់ គឺស្រីដែលមនុស្សពាំងឆ្ងាយដទៃដឹងថា ស្រីនេះមានទោសត្រូវសម្លាប់ ។ ពាក្យថា មិនបានប្រាប់ គឺមិនបានដំណឹង ។ ដែលហៅថា ស្តេច គឺស្តេចត្រួតត្រាក្នុងទីណា ត្រូវភិក្ខុនីថ្វាយដំណឹងស្តេច (ក្នុងទីនោះ) ។

សង្ឃោ ជាម កិក្ខុនីសង្ឃោ វុច្ចតិ កិក្ខុនីសង្ឃោ អប-
លោកេតព្ពោ ។ តណោ ជាម យត្ត តណោ អនុសាសតិ
តណោ អបលោកេតព្ពោ ។ ឃូតោ ជាម យត្ត ឃូតោ
អនុសាសតិ ឃូតោ អបលោកេតព្ពោ ។ សេណិ ជាម
យត្ត សេណិ អនុសាសតិ សេណិ អបលោកេតព្ពោ ។
អញ្ញត្រ កប្បាតិ ឋបេត្វា កប្បំ ។ កប្បំ ជាម ទ្វេ
កប្បានិ តិត្ថិយេសុ វា បព្វជិតា ហោតិ អញ្ញេសុ វា
កិក្ខុនីសុ បព្វជិតា ។ អញ្ញត្រ កប្បា វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ
កណំ វា អាចរិនិ វា បត្តំ វា ចីវរំ វា បរិយេសតិ
សីមំ វា សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ
ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ឋុលច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ
ឧបជ្ឈាយាយ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស តណាស្ស
ច អាចរិនិយា ច អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៣៧) អយម្បីតិ បុរិមំ ឧទ្ទានាយ វុច្ចតិ ។ បម-
ាបត្តិកន្តិ សហ វត្ថុជ្ឈាចារ អាបជ្ជតិ អសមនុភា-

ដែលហៅថា សង្ឃ សំដៅយកកិច្ចនីសង្ឃ កិច្ចនីត្រូវប្រជុំគ្នាកិច្ចនីសង្ឃ (នោះឯង) ។ ដែលហៅថា គណៈ គឺគណៈកិច្ចនីតែពីរនាក់ឡើងទៅ កិច្ចនីត្រូវប្រជុំគណកិច្ចនី (ក្នុងទីនោះដែរ) ។ ដែលហៅថា ប្រជុំជន គឺចំណោមមនុស្សតែពីរនាក់ឡើងទៅ កិច្ចនីត្រូវប្រជុំចំណោមមនុស្ស (ក្នុងទីនោះ) ។ ដែលហៅថា សេនា គឺសេនាតែពីរនាក់ឡើងទៅ កិច្ចនីត្រូវប្រជុំសេនា (ក្នុងទីនោះ) ។ ពាក្យថា វៀរលែងតែកប្ប គឺមានសំបុត្រចប្បាប់សេចក្តីថា លើកទុកតែមានសំបុត្រចប្បាប់ ។ ដែលហៅថា កប្ប បានដល់កប្បពីរយ៉ាង (ថាដូច្នេះ) ស្រីនេះបានបួសក្នុងសំណាក់តិរ្ថិយទាំងឡាយក្តី ស្រីនេះបានបួសក្នុងសំណាក់កិច្ចនីទាំងឡាយដទៃក្តី ។ កិច្ចនីគិតថា អញនឹងបំបួស (ស្រីនោះ) ហើយស្វែងរកគណៈក្តី កិច្ចនីជាអាចារ្យក្តី ជាត្តក្តី ចីវរក្តី សម្មតិសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ វៀរលែងតែមានសំបុត្រចប្បាប់ កិច្ចនីជាឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក ចប់កម្មវាចាស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ចំណែកគណៈនឹងកិច្ចនីជាអាចារ្យ ត្រូវត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៧) ពាក្យថា កិច្ចនីនេះក្តី គឺថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងកិច្ចនីដែលត្រូវអាបត្តិមុន ។ ។ ពាក្យថា បឋមាបត្តិក គឺកិច្ចនីត្រូវអាបត្តិ

สฆายฯ ฉิสฺสาณิยนฺติ สงฺฆมฺหา ฉิสฺสาวิยาติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯเปฯ เตนาห ปุจฺฉาติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

(๓๘) จาริยา จาริตฺตสฺมา อญฺญตฺร ภิกฺขา วุฏฺฐาเปตา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ จาริยา เวมาติกา อญฺญตฺร ภิกฺขา วุฏฺฐาเปตา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ จาริยา อาจาริตฺตสฺมา อญฺญตฺร ภิกฺขา วุฏฺฐาเปตา อนาปตฺติ ฯ อาจาริยา จาริตฺตสฺมา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อาจาริยา เวมาติกา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อาจาริยา อาจาริตฺตสฺมา อนาปตฺติ ฯ

(๓๙) อนาปตฺติ อนาคตฺติ วุฏฺฐาเปตา อปโลเกตฺวา วุฏฺฐาเปตา ภิกฺขาภิกฺขา วุฏฺฐาเปตา อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

มุยอาเนฺ ដោយកិរិយាប្រព្រឹត្តិកន្ទ្ធវត្ត មិនមែនដោយសូត្រសមន្តុកាសនកម្មទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីឯទៀតនាំចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសង្ឃាទិសេសទី ๑ រួចហើយ ។

(๓๘) ស្រីចោរ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាស្រីចោរ ហើយបំបួស (ស្រីនោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស រៀវលែងតែមានសំបុត្រច្បាប់ ។ ស្រីចោរ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយបំបួស (ស្រីនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ រៀវលែងតែមានសំបុត្រច្បាប់ ។ ស្រីចោរ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនចោរ ហើយបំបួស (ស្រីនោះ) មិនត្រូវអាបត្តិ រៀវលែងតែមានសំបុត្រច្បាប់ ។ មិនមែនស្រីចោរ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាស្រីចោរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនស្រីចោរ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនស្រីចោរ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីចោរ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๓๙) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីមិនដឹងហើយបំបួស ๑ ភិក្ខុនីដំពាបដល់អ្នកពាដការមានស្តេចជាដើម ហើយទើបបំបួស ๑ ភិក្ខុនីបំបួសស្រីដែលមានសំបុត្រច្បាប់ពីក្នុងកាលមុនរួចហើយ (គឺស្រីដែលភ្ជាប់បួសក្នុងសំណាក់តិរ្ថិយឬភិក្ខុនីឯទៀត) ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

តតិយសង្ឃាទិសេសំ

(៤០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ
បន សមយេន ភគ្គាយ គាបិលានិយា អន្តេវាសិនី[1]
ភិក្ខុនីហិ សទ្ធឹ កណ្ដិត្វា តាមេតេ[2] ញាតិកុលំ អគ-
មាសិ ។ ភគ្គា គាបិលានី តំ ភិក្ខុនឹ អបស្សន្តី ភិក្ខុ-
និយោ បុច្ឆិ កហំ អយ្យា គច្ឆាមា ន ទិស្សតីតិ ។
ភិក្ខុនីហិ សទ្ធឹ អយ្យេ កណ្ដិត្វា ន ទិស្សតីតិ ។ អម្មា
អមុកស្មឹ តាមេតេ ឍតិស្សា ញាតិកុលំ តត្ថ តត្ថា
វិចិនថាតិ ។ ភិក្ខុនិយោ តត្ថ តត្ថា តំ ភិក្ខុនឹ បស្សិត្វា
ឯតទវោចុំ កិស្ស ត្វំ អយ្យេ ឯកិកា អាគតា កច្ចិ
អប្បឆំសិតាតិ ។ អប្បឆំសិតម្ហិ អយ្យេតិ ។ យា តា
ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ
វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី ឯកា តាមគ្គំ

---

១ ឩ. ម. អន្តេវាសិកា ។ ២ ឩ. ម. តាមកំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៣

(៤០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងដេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិកុនីជាសិស្សរបស់កន្ធាកាបិលានីថេរីឈ្មោះនឹងកិកុនីតាំងផ្សាយហើយក៏បានទៅកាន់គ្រកូលញាតិកុងស្រុក ។ កន្ធាកាបិលានីថេរីគាលមិនឃើញកិកុនីនោះ ក៏សួរកិកុនីតាំងផ្សាយថា កិកុនីឈ្មោះនេះទៅណា មិនឃើញ ។ កិកុនីតាំងផ្សាយប្រាប់ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ កិកុនីនោះឈ្មោះនឹងកិកុនីតាំងផ្សាយហើយ (ស្រាប់តែ) មិនឃើញ ។ កន្ធាកាបិលានីថេរីនិយាយថា នែនាងតាំងផ្សាយ គ្រកូលញាតិរបស់កិកុនីនេះមានទៅក្នុងស្រុកឈ្មោះឯណោះ ចូរនាងតាំងផ្សាយទៅពិនិត្យរកក្នុងគ្រកូលនោះមើល ។ កិកុនីតាំងផ្សាយទៅក្នុងទីនោះឃើញកិកុនីនោះ ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏លោកមកតែម្នាក់ឯង មិនមានគេបៀតបៀនលោកទេឬ ។ កិកុនីនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនមានអ្នកណា បៀតបៀនទេ ។ កិកុនីតាំងផ្សាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីតាំងផ្សាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីមិនសមនឹងទៅ

ภณฺฑิสฺสตีติ ฯ เปฯ สงฺฆํ ภริ ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ฯกา
ตามนฺตาเปตฺวา ภณฺฑตีติ ฯ สงฺฆํ ภตภตีติ ฯ วิภาเรหิ พุทฺธา
ภตภา ภรถ ภหิ ตาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ฯกา ตามนฺตาเปตฺวา
ภณฺฑิสฺสตีติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย
ฯ เปฯ ฯวญฺหิ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๔ปิ สิกฺขาปทานิ
อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี ฯกา ตามนฺตาเปตฺวา ภเชยฺย
อยมฺปิ ภิกฺขุนี ปฐมาปตฺติกํ ธมฺมํ อาปชฺชา อิสฺสา-
ลุโนยํ สงฺฆาทิเสสนฺติ ฯ ฯวญฺหิทํ ภควตา ภิกฺขุ-
นีนํ สิกฺขาปทานิ ปญฺญตฺตานิ โหนฺติ ฯ

(๒๑) เตน โข ปน สมเยน เอกา ภิกฺขุนิโย
สาเกตา สาวตฺถึ อทฺธานมคฺคปฺปฏิปนฺนา โหนฺติ ฯ อนฺตรา-
มคฺเค นทึ ตริตพฺพา โหนฺติ ฯ อถโข ตา ภิกฺขุนิโย
ตารเก อุปสงฺกมิตฺวา เอตทโวจุ สาธุ โภ อารุเภ
ตารเยถาติ ฯ ตายฺเย สกฺกา อุโภ สกึ ตารยิตุนฺติ ฯ

កាន់បន្ទោះស្រុកតែម្នាក់ឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទៅកាន់បន្ទោះស្រុកតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។
ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះ
ពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនគួរបើទ្រង់
ទៅកាន់បន្ទោះស្រុកតែម្នាក់ឯងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែន
នាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
ភិក្ខុនីណាមួយទៅកាន់បន្ទោះស្រុកតែម្នាក់ឯង ភិក្ខុនីនេះក្តី ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសឈ្មោះបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។ ឯសិក្ខាបទ
នេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(៤១) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយពីរូបចេញអំពីក្រុងសា-
កេតហើយដើរផ្លូវឆ្ងាយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ។ ក្នុងបន្ទោះផ្លូវមានស្ទឹងដែល
ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះត្រូវឆ្លង ។ ទើបភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះចូលទៅកាន់ពួក
អ្នកទូកហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ សូមឲ្យអ្នក
ទាំងឡាយអាណិតចំឡងយើង (បន្តិច) ។ ពួកអ្នកទូកនិយាយថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំមិនអាចចំឡងលោកម្ចាស់ទាំងពីរូបតែម្តងបានទេ ។

ឯកោ ឯកំ ឧត្តារេសិ ។ ឧត្តិណ្ណោ ឧត្តិណ្ណំ ទ្វេសិ ។
អនុត្តិណ្ណោ អនុត្តិណ្ណំ ទ្វេសិ ។ តា បច្ចា សមាគន្ត្វា
បុច្ឆិស្សុ កច្ចិសិ អយ្យេ អប្បឆំសិតាតិ ។ បឆំសិតម្ហិ
អយ្យេ ភុំ បនយ្យេ អប្បឆំសិតាតិ ។ បឆំសិតម្ហិ
អយ្យេតិ ។ អថខោ តា កិក្ខុនិយោ សាវត្ថឹ គន្ត្វា
កិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ
ហិ នាម កិក្ខុនី ឯកា ឧទិចារំ កច្ឆិស្សតីតិ ។ អថខោ
តា កិក្ខុនិយោ កិក្ខូនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ កិក្ខូ ភគវ-
តោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនី
ឯកា ឧទិចារំ កច្ឆតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ
ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនី ឯកា
ឧទិចារំ កច្ឆិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា

អកតូកម្មាក់ចំឡងកិក្ខុនី ១ រូប ។ អកតូកដែលឆ្លងរួចទៅហើយក៏ទ្រស្ត (សេពសន្តវ) នឹងកិក្ខុនីដែលឆ្លងរួចទៅហើយ ។ អកតូកដែលមិនទាន់ឆ្លងក៏ទ្រស្តនឹងកិក្ខុនីដែលមិនទាន់ឆ្លង ។ កិក្ខុនីពាំងពីរនោះមកប្រជុំគាកង់ពេលក្រោយហើយសួរគ្នាថា នែលោកម្ចាស់ អកតូកមិនបៀតបៀនលោកទេឬ ។ កិក្ខុនីនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ខ្ញុំអកតូកវាបៀតបៀនទៅហើយ បុះចំណែកខាងលោកម្ចាស់ អកតូកវាមិនបៀតបៀនលោកទេឬ ។ កិក្ខុនីនោះក៏និយាយថា លោកម្ចាស់ ខ្ញុំអកតូកបៀតបៀនហើយដែរ ។ លំដាប់នោះកិក្ខុនីពាំងឡាយនោះទៅកាន់ក្រែងសាវត្ថី ហើយប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់កិក្ខុនីពាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីពាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីពាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីមិនសមនឹងទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯងសោះ ។ ទើបកិក្ខុនីពាំងឡាយនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់កិក្ខុពាំងឡាយ ។ កិក្ខុពាំងឡាយទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុពាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឡាយ កិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯងទេ ម្នាលកិក្ខុពាំងឡាយ អំពើនេះ

ปสาทาย ฯเปฯ ฝาฏฺ ปน กงฺขาย กงฺขนิยา สมํ สิกฺขาปทํ ทุทฺเทสฺสุ ยา ปน กงฺขนี ฝกา ภ กามฉนฺทาทิ กเถยฺย ฝกา ภ ฉนีหาทิ กเถยฺย อยมฺปิ กงฺขนี ปฐมาปตฺติกา ฉมฺปิ อาปชฺชา นิสฺสารณีเยน สงฺฆาทิเสสฺเสน ฯ ฝาฏฺเนน กตาย กงฺขนีย สิกฺขาปทํ ปญฺญตฺตนฺติ ฯ

(๖๒) เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุลา กงฺขนิยา โกสลเลสุ ชนปเทสุ สาวตฺถึ กฏฺฐา[๑]สาธุ อญฺเญสุ กามฉนฺทาทิ[๒] ฯ ตตฺถ อญฺญตร กงฺขนี อกปฺปิเย ปหาตพฺเพ ฉนฺทาทิกา ฯ อญฺญตเร ปุริเส ตสฺสา กงฺขนิยา สทา ฉนฺทาเทน ปฏิพทฺธจิตฺตา ปหาตพฺพา ฯ อถโข เส ปุริเส ตาสฺ กงฺขนีย สยฺย ปญฺญาเปตฺวา ตสฺสา กงฺขนิยา สยฺย ฝกมฺปิ ปญฺญาเปสิ ฯ อถโข สา กงฺขนี สลฺเลกฺขตฺวา ปริยุฏฺฐาตา อยฺ ปุริเส สเจ ตฺวฺ อาคจฺฉิสฺสติ วิสฺสาเย เม กาวิสฺสตีติ กงฺขนิยา อนาปุจฺฉา อญฺญตฺ ภิกฺขุ คจฺฉ

๑ ฉ. ม. คจฺฉ ฯ ๒ ฉกาส์ ยาจิตฺวาปิ กาตพฺพ ปาจิตฺตเก ทิสฺสติ ฯ

មិនមែនទាំងស្រុះថ្ងាដល់ដនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ស្រុះថ្ងាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯងក្តី ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯងក្តី ភិក្ខុនីនេះឯង ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសឈ្មោះបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទនេះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះឯង ។

(៤២) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយច្រើនរូបទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីកាន់ដនបទកោសល ទើបចូលទៅកាន់ស្រុក ១ ក្នុងពេលល្ងាច ។ បណ្តាភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ភិក្ខុនី ១ មានរូបល្អ គួរពិតពិលរមិលមើលនាំមកនូវសេចក្តីដ្រះថ្ងា ។ បុរសម្នាក់មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធតាំងពីឃើញភិក្ខុនីនោះ ។ ឯបុរសនោះបានតាមទៅដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ក៏តាមទៅដើម្បីភិក្ខុនីនោះក្នុងទីខ្ជិលច្រអូសដោយឡែក ។ ទើបឯភិក្ខុនីនោះកំណត់យល់ឃើញហើយក៏គិតថា បុរសនេះមានភាគច្រើនសង្កត់ហើយ មើគាត់ទើមកក្នុងវេលាយប់ អញមុខជានឹងមានសម្លែកខុសប្រក្រតី ហើយក៏មិនបានលាភិក្ខុនីទាំងឡាយ ស្រាប់តែទៅកាន់តែកូលមួយហើយក៏សម្រួច

សេយ្យំ កាយេ្យសិ ។ អថខោ សោ បុរិសោ វត្តុំ អា-
កង្ខា តំ ភិក្ខុនិំ តវេសន្តោ ភិក្ខុនិយោ ឃដ្តេសិ ។
ភិក្ខុនិយោ តំ ភិក្ខុនិំ អបស្សន្តិយោ ឱវាទាហំសុ ឯសុ-
សយំ ខោ សា ភិក្ខុនី បុរិសេន សទ្ធិំ ឯក្ខន្តាតិ ។
អថខោ សា ភិក្ខុនី តស្សា រត្តិយា អច្ចយេន យេន តា
ភិក្ខុនិយោ តេនុបសង្កមិ ។ ភិក្ខុនិយោ តំ ភិក្ខុនិំ ឯត-
ទវោចុំ កិស្ស តុំ អយ្យេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯក្ខន្តាតិ ។
ជាមាំ អយ្យេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯក្ខន្តាតិ ភិក្ខុនិនំ
ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា
។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ
ជាម ភិក្ខុនិ ឯកា រត្តិ វិប្បវសិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ
កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិ ឯកា រត្តិ វិប្បវសតីតិ ។ សច្ចំ
ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ ជាម ភិក្ខវេ
ភិក្ខុនិ ឯកា រត្តិ វិប្បវសិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្ប-
សន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ

ឥរិយាបថដេក ។ លំដាប់នោះ បុរសនោះមកកាន់ភេលោកត្តីស្ងែរកកិក្ខុនី នោះក៏ចៀតចៀនកិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយកាលបើមិនឃើញ កិក្ខុនីនោះបាននិយាយយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីនោះចេញទៅជាមួយនឹងប្រុស ជាប្រាកដហើយ ។ ឯកិក្ខុនីនោះលុះកន្លងភេលោះទៅបានចូលទៅកាន កិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីនោះ ថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វី បានជាលោកចេញទៅជាមួយនឹងប្រុស ។ កិក្ខុនីនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនបានចេញទៅជាមួយនឹងប្រុស ទេ ហើយប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់កិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ ឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីមិនសមបើនឹងនៅក្នុងសាកេតនគរកាន់ភេលោកត្តីតែម្នាក់ឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីនៅក្នុងសាកេត (នគរ) កាន់ភេលោកត្តីតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីមិនគួរបើ ទើងនៅក្នុងសាកេត (នគរ) កាន់ភេលោកត្តីតែម្នាក់ឯងទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬ នាំឲ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងដល់ជនទាំងឡាយ ដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយទេ

។ បេ ។ ឯវញ្ហេ បន កិច្ចេវ កិច្ចនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តេ យោ បន កិច្ចនី ឯតា ឯ តាមន្តរំ តច្ចេយ្យ ឯតា ឯ ឧទីចារំ តច្ចេយ្យ ឯតា ឯ វត្តុំ វិប្បវសេយ្យ អយម្បិ កិច្ចនី បឋមាបត្តិកំ ធម្មំ អាបជ្ជា ឧសុរ-វណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតា កិច្ចនីនំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(๒๓) តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា កិច្ចនិយោ កោសលេសុ ជនបទេសុ សារត្តំ អទ្ធាន-មគ្គប្បដិបន្នា ហោន្តិ ។ តត្ថ អញ្ញតរា កិច្ចនី វច្ចេន បីឌិតា ឯកិកា ទិហីយិត្វា បច្ឆា អគមាសិ ។ មនុស្សា តំ កិច្ចនិំ បស្សិត្វា ទូសេសុំ ។ អថខោ សា កិច្ចនី យេន តា កិច្ចនិយោ តេនុបសង្កមិ ។ កិច្ចនិយោ តំ កិច្ចនិំ ឯតទវោចុំ កិស្ស ត្វំ អយ្យេ ឯកិកា ទិហីយសិ កច្ចិ សិ អប្បជំសិតាតិ ។ បជំសិ-តម្ហិ អយ្យេតិ ។ យា តា កិច្ចនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិច្ចនី

។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯងក្តី ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯងក្តី ក្រៅសចាកគាកងវេលាកត្រីតែម្នាក់ឯងក្តី ភិក្ខុនីនេះឯង ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ឈ្មោះបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយហើយយ៉ាងនេះ ។

(៤៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយច្រើនរូបដើរផ្សេវផ្សាយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីក្នុងកោសលជនបទ ។ បណ្តាភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ភិក្ខុនីមួយរូបមានឧច្ចារៈបៀតបៀន (ឈឺដោះទុក្ខសត្វ) បង្អង់នៅតែម្នាក់ឯង ហើយបានទៅកន្លងកាលជាខាងក្រោយ ។ មនុស្សទាំងឡាយឃើញភិក្ខុនីនោះហើយទ្រុស្ត ។ ទើបភិក្ខុនីនោះចូលទៅរកភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានពោលពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏លោកបង្អង់ឈប់នៅតែម្នាក់ឯង ហើយលោកមិនមានអ្នកណាបៀតបៀនខ្លះទេឬ ។ ភិក្ខុនីនោះក្រាបថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំប្រុសបៀតបៀនទៅហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមប៉ើនឯងឈប់បង្អង់ឲ្យយឺតយូរ

ឯតា កណាម្ហា ឌិហីយិស្សតីតិ ។បេ។ សង្ឃំ តីហិ កិក្ខវេ កិក្ខុនី ឯតា កណាម្ហា ឌិហីយតីតិ[1] ។ សង្ឃំ កតភតិំ ។ តិតរហិ ពុទ្ធោ កតភ កេ ហិ ជាម កិក្ខវេ កិក្ខុនី ឯតា កណាម្ហា ឌិហីយិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ ឯ បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី ឯតា ឯ តាមន្តរំ តច្ឆេយ្យ ឯតា ឯ ឆទិចារំ តច្ឆេយ្យ ឯតា ឯ វត្តំ វិប្បវសេយ្យ ឯតា ឯ កណាម្ហា ឌិហីយេយ្យ អយម្បិ កិក្ខុនី បឋមាបត្តិកំ ធម្មំ អាបជ្ជ ឯសុក្កវណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

(៤៤) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ ឯតា ឯ តាមន្តរំ តច្ឆេយ្យាតិ បរិក្ខិត្តស្ស តាមស្ស បរិក្ខេបំ បឋមំ ចាទំ អតិក្កាមេន្តិយា អាបត្តិ ថុល្លច្ច-យស្ស ទុតិយំ ចាទំ អតិក្កាមេន្តិយា អាបត្តិ សង្ឃាទិសេ-សស្ស ។ អបរិក្ខិត្តស្ស តាមស្ស ឧបចារំ បឋមំ ចាទំ អតិក្កាមេន្តិយា អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ទុតិយំ ចាទំ

---

๑ ឆ. ម. ឆហីយីតិ ។

ជាឯពួកតែម្នាក់ឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំង
ឮថាភិក្ខុនីបង្អន់ឲ្យយឺតយូរជាឯពួកតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុពាំង
ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគ
ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឮ ភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងបង្អន់ឲ្យយឺតយូរ
ជាឯពួកតែម្នាក់ឯងសោះ ម្នាលភិក្ខុពាំងឮ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លា
ដល់ជនពាំងឮយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឮ
ចូរភិក្ខុនីពាំងឮសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ
ទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯងក្តី ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយម្នាក់ឯងក្តី
នៅក្នុងសាសចាកគ្នាកន្លងវេលាពាក់តែម្នាក់ឯងក្តី ឈប់ឲ្យឃ្លាតអំពីពួកតែម្នាក់
ឯងក្តី ភិក្ខុនីនេះឯង ក៏ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក
គួរបណ្តេញចេញ ។

(៤៤) ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ ជានរាធិប្បាយក្នុងសិក្ខា-
បទទី ១ នៃបាចិត្តកណ្ឌចុះហើយ ។ ពាក្យថា ទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែ
ម្នាក់ឯងក្តី គឺភិក្ខុនីឈានដំហានដម្បងចូលទៅកាន់របងនៃស្រុកដែលមាន
របង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ឈានដំហានទី ២ ទៅ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុនីឈានដំហានដម្បងចូលទៅកាន់ខណ្ឌវេរស្រុកដែល
មិនមានរបង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ឈានដំហានទី ២ ត្រូវអាបត្តិ

อตีตกฺกาเมฐิยา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฯเปฯ ภ
ณฑิตาวี คเจฺฉยฺยาตี ณฑี ตาม ตีมณฺฑลี ปฏิจฺฉาเทฺว
ยฺย กตฺตจี ทุฏฺฐวฺฐิยา ภิกฺขุนิยา อนฺตรฆาสเกา
เตมิยติ ฯ ปฐมี ฑาฒี ทุฏฺฐาเวฐิยา(๑) อาปตฺติ
ถุลฺลจฺจยสฺส ทุติยี ฑาฒี ทุฏฺฐาเวฐิยา(๒) อาปตฺติ
สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฯเปฯ ภ รตฺตี วิปฺปวเสยฺยาติ
สปา อรุณุคฺคมณา ทุติยิกาย ภิกฺขุนิยา ปาต-
ฑาสี วิฆาฐิยา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส วิฆาเฐ อาปตฺติ
สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฯเปฯ ภ คณาหิ ฉิฑฺฑิเยยฺยาติ
อคามเก อรเญฺญ ทุติยิกาย ภิกฺขุนิยา ทสฺสนูปจารๅ
ภ สวนูปจารๅ ภ วิฆาฐิยา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส
วิฆาเฐ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๔๕) อยมฺปิ โข ปุริมาเยว อุปตฺติยา ปฺจติ ฯ
ปฐมาปตฺติกฺขนฺธี สปา รตฺตฺยาปาย อาปชฺชติ อสมนุ-
ภาสนาย ฯ ธิสฺสารณียนฺติ สงฺฆมฺหา ธิสฺสาริยติ ฯ
สงฺฆาทิเสโส ฯ ปเร ฯ เตนปิ ปฺจติ สงฺฆาทิเส-
โสติ ฯ

๑-๒ ฉ. ม. ฆฏฺฐาเฐฐิยาติ ฯ

สงฺฆาทิเสส ฯ ពាក្យថា ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯង គឺភិក្ខុនី បំទប់ឆ៉ាំងមណ្ឌល ៣ ហើយឆ្លងឡើងកាន់ទីណាមួយ ស្បង់នៃភិក្ខុនីនោះក៏ទៅកាន់ ទីនោះហៅថាស្ទឹង ฯ ភិក្ខុនីឆ្លងផុតដំហានដម្បង់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ឆ្លងផុតដំហានទី ๒ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ฯ ពាក្យថា នៅក្នុងចាតគ្នាកាន់វេលាក្រៅតែម្នាក់ឯង គឺភិក្ខុនីកំពុងលះហត្ថបាសនៃភិក្ខុនីទី ๒ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ព្រមគ្នានឹងអរុណរះឡើង លុះលះហត្ថបាសស្រឡះហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ฯ ពាក្យថា ឈប់ឲ្យឃ្លាតអំពីពួកតែម្នាក់ឯង គឺភិក្ខុនីកំពុងលះទេសនុបចារ (កន្លែងដែលមើលគ្នាឃើញ) ក្តី សវនុបចារ (កន្លែងដែលស្តាប់ឮ) ក្តី របស់ភិក្ខុនីទី ๒ ក្នុងព្រៃមិនមែនជាស្រុក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ លុះលះបង់ជាប់ស្រឡះហើយ ត្រូវសង្ឃាទិសេស ฯ

(๔๙) ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះឯង តថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងភិក្ខុនីដែលត្រូវអាបត្តិមុន ๆ ฯ ពាក្យថា បឋមាបត្តិក គឺភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិព្រមគ្នានឹងពេលដែលប្រព្រឹត្តកន្ទឹងវត្ត មិនមែនដោយសូត្រសមុដ្ឋានវិធីទេ ฯ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញ គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីចាំឆ្ការយបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ฯ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយក្នុងសង្ឃាទិសេសទី ๑ រួចហើយ ฯ

[៤៦] អនាបត្តិ ទុតិយិកា កិក្ខុនី បក្កន្តា វា ហោតិ វិព្ភន្តា វា កាលកតា វា បក្ខសង្កន្តា វា អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

បត្តុត្តសង្ឃាទិសេសំ

[៤៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចណ្ឌាកាលី កិក្ខុនី កណ្ឌកាការិកា ហោតិ កលហការិកា ភណ្ឌនការិកា វិវាទការិកា ភស្សុការិកា សង្ឃេ អធិករណការិកា ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តស្សា សម្មុខា កយិរមានេ បដិក្កោសតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តាមកំ អកមាសិ តេនចិនេវ ការណីយេន ។ អថខោ កិក្ខុនីសង្ឃេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី បក្កន្តាតិ ចណ្ឌាកាលី កិក្ខុនី អាបត្តិយា អទស្សនេ[1] ឧក្ខិបិ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តាមកេ តំ ការណីយំ

---

1 ម. ម. អទស្សនេន ។

(៤៦) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីទី ២ ចៀសចេញទៅក្តី សឹកទៅក្តី ស្លាប់ទៅក្តី ចូលទៅកាន់ពួកតិរ្ថិយក្តី ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីផ្តើមនបញ្ញត្តិ ១ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៤

(៤៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ជាអ្នកធ្លាប់សេចក្តីបង្កហេតុឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្លាប់ទូន្មានកថា ជាអ្នកបង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ថ្ងៃនោះភិក្ខុនីពាំងពន្លូវតម្ងាំងឡាយ ដែលចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនោះធ្លាប់ ។ ឧទ្ទេសសម័យនោះឯង ថ្ងៃនោះភិក្ខុនីបានទៅកាន់ស្រុកតូច ដោយកិច្ចអ្វីមួយ ។ លុះជាប់នោះ ភិក្ខុនីសង្ឃដឹងថា ថ្ងៃនោះភិក្ខុនីចៀសចេញទៅហើយ ។ លើកវត្តុចំពោះចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីព្រោះសេចក្តីមិនយើញអាបត្តិ ។ ថ្ងៃនោះភិក្ខុនីពិចារណាកិច្ចដែល

ตีเรตฺวา ปุนเทว สาวตฺถึ ปจฺจาคจฺฉิ ฯ ตญฺจ ขณนฺติ
ภิกฺขุนี ฉุลฺลนนฺทาย ภิกฺขุนิยา อาคจฺฉนฺติยา เทว
อาสนํ ปญฺญาเปสิ น ปาเทนกํ ปาทปีฐํ ปาท-
กถลิกํ อุปนิกฺขิปิ น ปจฺจุคฺคนฺตฺวา ปตฺตจีวรํ ปฏิคฺค-
เหสิ น ปาทีเยน อาปุจฺฉิ ฯ ฉุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี
ขณนฺติ ภิกฺขุนี ฌตนเวล กิสฺส ตุมฺเห อยฺเย
มยิ อาคจฺฉนฺติยา เทว อาสนํ ปญฺญาเปสิ น
ปาเทนกํ ปาทปีฐํ ปาทกถลิกํ อุปนิกฺขิปิ น
ปจฺจุคฺคนฺตฺวา ปตฺตจีวรํ ปฏิคฺคเหสิ น ปาทีเยน อาปุจฺฉตี ฯ
ฌายนฺตา อยฺเย เหาตี ยถาตา อสาธายาตี ฯ กิสฺส
ปน ตุมฺเห อยฺเย อสาธาตี ฯ สมา มา อยฺเย ภิกฺขุนิโย
อยี อสาธา อปฺปญฺญาตา นตฺถี สมีสฺสา กาจิ ปติ-
วตาตี อาปตฺติยา อนสฺสเน อุกฺขิปีสฺสตี ฯ ฉุลฺลนนฺทา
ภิกฺขุนี พาลา ฌตา อพฺยตฺตา ฌตา เนตา ปาน
กมฺมี ปา กมฺมโนสี ปา กมฺมปิตฺตี ปา กมฺมสมฺปตฺตี ปา
มยี เขา ปานาม กมฺมี ปิ กมฺมโนสี ปิ กมฺมปิตฺตี ปิ
กมฺมสมฺปตฺตี ปิ มยี เขา อกตี ปา กมฺมี กเรยฺยาม

ខ្លួនត្រូវធ្វើក្នុងស្រុកនោះហើយក៏វិលមកកាន់ក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ ចណ្ឌកាលីកិកុនីកាលបើបុល្លនន្ទាកិកុនីមកដល់ ក៏មិនគ្រាលអាសនៈឲ្យ មិនចូលទៅដម្កល់ទឹកលាងដើង តាំងវងដើង ទងឈើគ្រាប់ដើងឡើយ មិនគ្រោកទទួលយកចាត្រចីវរ មិនអើពើដោយទឹកផឹក ។ បុល្លនន្ទាកិកុនីបាននិយាយពាក្យនេះនឹងចណ្ឌកាលីកិកុនីថា នែលោកម្ចាស់ កាលមើយើងមកដល់ហេតុអ្វីក៏លោកមិនគ្រាលអាសនៈឲ្យ មិនចូលមកដម្កល់ទឹកលាងដើង តាំងវងដើង ទងឈើគ្រាប់ដើងឲ្យ មិនគ្រោកទទួលយកចាត្រចីវរ មិនអើពើដោយទឹកផឹក ។ ចណ្ឌកាលីកិកុនីនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ការនេះបានជាយ៉ាងហ្នឹង ព្រោះខ្ញុំជាមនុស្សអនាថា ។ បុល្លនន្ទាកិកុនីសួរថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏លោកជាមនុស្សអនាថា ។ ចណ្ឌកាលីកិកុនីនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ កិកុនីទាំងឡាយនេះគិតគ្នាថា កិកុនីនេះជាមនុស្សអនាថាមិនមានអ្នកណាស្គាល់ គ្មានកិកុនីណាមួយជាអ្នកប្រតិបត្តិកិកុនីនេះទេ ដូច្នេះហើយក៏លើកវត្តចំពោះខ្ញុំព្រោះសេចក្តីមិនឃើញអាបត្តិ ។ បុល្លនន្ទាកិកុនីនិយាយថា កិកុនីទាំងឡាយនេះល្ងង់ កិកុនីអស់នេះមិនឆ្លាស កិកុនីទាំងឡាយនេះមិនស្គាល់កម្មគឺ ទោសរបស់កម្មគឺ កម្មវិបត្តិគឺ កម្មសម្បត្តិគឺ ឯយើងទើបដឹងកម្មផង ទោសរបស់កម្មផង កម្មវិបត្តិផង កម្មសម្បត្តិផង យើងហ្នឹងឯងត្រូវធ្វើកម្មដែលសង្ឃមិនបានធ្វើផង ត្រូវញុំាងកម្មដែលសង្ឃ

จตุตฺถสงฺฆาทิเสสเส ปญฺจตฺติ

กตเม ภา ภนฺเต ภาคเยฺยาหาตเ ลหุ ลหุ
ภิกฺขุนีสงฺฆ สนฺติฏาเตฺวา จณฺฑกาลี ภิกฺขุนี ชิสา-
เวสิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ
ตา ชุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถ หิ นาม
อยฺยา ชุลฺลนฺตา สมเกฺขน สเชฺฌน ชุกฺกิตฺต ภิกฺขุ
ฉเมน วินเยน สตฺถุสาสเนน อนปโลเกตฺวา
การกสงฺฆ อนญฺญาย กณาสฺส ฉนฺท ชิสาเวสฺส-
ตีติ ฯเป ฯ สจฺจ กิร ภิกฺขเว ชุลฺลนฺตา ภิกฺขุ
สมเกฺขน สเชฺฌน ชุกฺกิตฺต ภิกฺขุ ฉเมน วินเยน
สตฺถุสาสเนน อนปโลเกตฺวา การกสงฺฆ อน-
ญฺญาย กณาสฺส ฉนฺท ชิสาเวสฺสตีติ(๑) ฯ สจฺจ ภควาติ ฯ
วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถ หิ นาม ภิกฺขเว ชุลฺลนฺตา
ภิกฺขุนี สมเกฺขน สเชฺฌน ชุกฺกิตฺต ภิกฺขุ ฉเมน วิน-
เยน สตฺถุสาสเนน อนปโลเกตฺวา การกสงฺฆ
อนญฺญาย กณาสฺส ฉนฺท ชิสาเวสฺสติ เนต ภิกฺขเว
อปฺปสนฺนาน ว ปสาทาย ฯเป ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิโย ฯ๙ สิกฺขาปท ชุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุ

๑ ว. ม. ชิสาเวสีติ ฯ

ឆ្ងល់ហើយទៀតក្រែកផង ដូច្នេះហើយប្រជុំភិក្ខុនីសង្ឃភ្លាម ។ ហើយសូត្រ (ដីកម្ម) បញ្ចូលបណ្តាភាលីភិក្ខុនីមកវិញ ។ ភិក្ខុនីចាំធ្លាយណាមាន សេចក្តីថ្នាតិប ។ បេ ។ ភិក្ខុនីចាំធ្លាយនោះពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបន្ទោរបង់ថា លោកម្ចាស់ចុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងមិនថ្នាប់ការកសង្ឃ មិនដឹងសេចក្តីថ្នាថារបស់ពួកភិក្ខុនីជាអកធ្វើ ហើយសូត្របញ្ចូលភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅព្រះសាស្តាទេ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំធ្លាយ ពួកចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនបានថ្នាប់ការកសង្ឃ មិនដឹងសេចក្តីថ្នាថារបស់ពួកភិក្ខុនីជាអកធ្វើ សូត្របញ្ចូលភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅព្រះសាស្តា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំធ្លាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំធ្លាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងមិនថ្នាប់ការកសង្ឃ មិនដឹងសេចក្តីថ្នាថារបស់ពួកភិក្ខុនីជាអកធ្វើ ហើយសូត្របញ្ចូលភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅព្រះសាស្តាទេ ម្នាលភិក្ខុចាំធ្លាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំធ្លាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំធ្លាយ ចូរភិក្ខុនីចាំធ្លាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា

សមក្ខេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ ភិក្ខុនិំ ឆម្ពេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនុបលោកេត្វា ការកេសង្ឃំ អនុញ្ញាយ គណាសជ្ជ ឆន្ទំ ទិសាវេយ្យ អយម្បិ ភិក្ខុនី បឋមាបត្តិកំ ឆម្មំ អាបន្នា និរុទ្ធាវណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

(៤៨) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ ភិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។ សមក្ខោ នាម សង្ឃោ សមានសំវាសកោ សមានសីមាយំ ឋិតោ ។ ឧក្ខិត្តា នាម អាបត្តិយា អទស្សនេ វា អប្បដិកម្មេ វា អប្បដិនិស្សគ្គេ វា ឧក្ខិត្តា ។ ឆម្ពេន វិនយេនាតិ យេន ឆម្ពេន យេន វិនយេន ។ សត្ថុសាសនេនាតិ ជិនសាសនេន ពុទ្ធសាសនេន ។ អនុបលោកេត្វា ការកេសង្ឃន្តិ ការកសង្ឃំ អនាបុច្ឆា ។ អនុញ្ញាយ គណាសជ្ជ ឆន្ទន្តិ គណាសជ្ជ ឆន្ទំ អជានិត្វា ។ ទិសាវេស្សាមីតិ គណំ វា បរិយេសតិ សីមំ វា សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា តិកម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ភិក្ខុនីណាមួយមិនបានធ្វើបព្វាជនីយកម្ម មិនដឹងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់គណៈ ហើយសូត្របញ្ចូលភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ភិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(៤៨) ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានអធិប្បាយកន្លងសិក្ខាបទ ១ នៃចាតុដ្ឋកណ្ឌរួចហើយ ។ សង្ឃដែលមានសំវាសស្មើគាបតនៅកន្លងសីមាស្មើគ្នា ឈ្មោះថា ព្រមព្រៀងគ្នា ។ ភិក្ខុនីដែលឈ្មោះថា សង្ឃលើកវត្ត គឺភិក្ខុនីដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី មិនសំដែងអាបត្តិក្តី មិនលះបង់(ទិដ្ឋិអាក្រក់)ក្តី ។ ពាក្យថា តាមធម៌ តាមវិន័យ គឺតាមធម៌យ៉ាងណា តាមវិន័យយ៉ាងណា ។ ពាក្យថា តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា គឺតាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះជិនស្រី គឺតាមពុទ្ធសាសនា ។ ពាក្យថា មិនធ្វើបព្វាជនីយកម្ម គឺមិនធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ជាអ្នកធ្វើកម្ម ។ ពាក្យថា មិនដឹងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់គណៈ គឺមិនដឹងសេចក្តីពេញចិត្តរបស់ពួក ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងសូត្របញ្ចូលពួក ហើយស្វែងរកពួកក្តី សម្មតិសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চយ៍ចាំងឡាយក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក្នុងខណៈសូត្រចប់កម្មវាចាស្រេច ។

(๔๙) อยมฺปีตฺถ ปุริมายเยว วินิจฺฉยาย วุตฺตตฺถี ฯ ปมชฺฌานาทีสุ ปน ปฏิลาภาทิวเสน อาปชฺชติ อสมฺภินฺนกาสายาย ฯ อิสฺสาวณฺณียนฺติ สงฺฆมฺหา อิสฺสายิตพฺพนฺติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ เปฯ เตนาห วุตฺตนฺติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

(๕๐) ภิกฺขุกาย ภิกฺขุกาสญฺญา วินิจฺฉเย อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ภิกฺขุกาย เวมติกา วินิจฺฉเย อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ภิกฺขุกาย อภิกฺขุกสญฺญา วินิจฺฉเย อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อภิกฺขุกาย ภิกฺขุกสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อภิกฺขุกาย เวมติกา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อภิกฺขุกาย อภิกฺขุกสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

សង្ឃាទិសេសទី ៤ សិក្ខាបទវិភង្គ

[៤៩] ពាក្យថា កិក្ខុនីនេះក្តី តថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងកិក្ខុនីដែលប្រព្រឹត្តល្មើសមុន ។ ពាក្យថា បឋមាបត្តិក គឺកិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិព្រមគ្នានឹងប្រព្រឹត្តកន្លងវត្ថុ មិនមែនដោយសូត្រសមនុភាសនវិធីទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺកិក្ខុនីនោះ ត្រូវកិក្ខុនីឯទៀតបណ្តេញចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃសត្តរសកណ្ឌវ្ភជហើយ ។

[៥០] កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថា កម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយសូត្របញ្ចូលពួក ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយសូត្របញ្ចូលពួក ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយសូត្របញ្ចូលពួក ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๙๑) อนาปตฺติ กมฺมการเก สงฺฆํ อปโลเกตฺวา ฉิสาเวติ คณสฺส ฉนฺทํ ชานิตฺวา ฉิสาเวติ วตฺเต วตฺตนฺตึ ฉิสาเวติ อสนฺเต กมฺมการเก ฉิสาเวติ ธุมฺมตฺต-กาเย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ปญฺจมสงฺฆาทิเสสํ

(๙๒) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน สุนฺทรินนฺทา ภิกฺขุนี อภิรูปา ปาสาทิกา ทสฺสนียา จารุสาทิกา ฯ มนุสฺสา ภตฺตคฺเค สุนฺทรินนฺทํ ภิกฺขุนึ ปสฺสิตฺวา อาสฺสุตา อาสฺสุตาย สุนฺทรินนฺทาย ภิกฺขุนิยา อกฺขมกฺขานิ เภชฺชนานิ เทนฺติ ฯ สุนฺทรินนฺทา ภิกฺขุนี ยาวทตฺถํ ภุญฺชติ ฯ อญฺญา ภิกฺขุนิโย น จิตฺตรูปํ ลภนฺติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา สุนฺทรินนฺทา อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส

[๕๑] ภาวะที่ลมิได้ควรอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๕ อย่าง) คือ ภิกษุณีชักชวนสงฆ์ด้วยอาการเป็นสังฆกรรม ๑ ภิกษุณีชักชวนคณะด้วยอาการเป็นสังฆกรรม ๑ ภิกษุณีสวดสมมติแห่งคณะ ๑ ภิกษุณีสวดสมมติแห่งสงฆ์ ๑ ภิกษุณีสวดสมมติแห่งบุคคลผู้ปฏิบัติตามวัตร ๑ ภิกษุณีสวดสมมติแห่งบุคคลผู้ปฏิบัติตามวัตรแล้ว ๑ ภิกษุณีสวดสมมติแห่งสงฆ์ ๑ ภิกษุณีเป็นผู้ไม่ขวนขวายในการสวดสมมติ ๑ ภิกษุณีเป็นผู้ไม่ขวนขวายในการสวดสมมติแห่งสงฆ์ ๑ ภิกษุณีเป็นผู้ไม่ขวนขวายในการสวดสมมติแห่งบุคคลผู้ปฏิบัติตามวัตร ๑ ภิกษุณีเป็นผู้ไม่ขวนขวายในการสวดสมมติแห่งบุคคลผู้ปฏิบัติตามวัตรแล้ว ๑ ภิกษุณีเป็นผู้ไม่ขวนขวายในการสวดสมมติแห่งสงฆ์ ๑ ภิกษุณีเป็นผู้ไม่ขวนขวายในการสวดสมมติแห่งคณะ

បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគោ ខាធនីយំ ភោជនីយំ សហត្ថា បដិគ្គហោត្វា ខាទិស្សតិ ភុញ្ជិស្សតីតិ ។បេ។ សចេ កិរ កិត្តកេ សុទ្ធរត្តិយោ កិត្តិយោ អាសុត្តា អាសុត្តស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគោ ខាធនីយំ ភោជនីយំ សហត្ថា បដិគ្គហោត្វា ខាទិតំ ភុញ្ជីតីតិ ។ សចេ ភគវាតិ ។ តាវមហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភេថ មហិ ធាម កិត្តកេ សុទ្ធរត្តិយោ កិត្តិយោ អាសុត្តា អាសុត្តស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគោ ខាធនីយំ ភោជនីយំ សហត្ថា បដិគ្គហោត្វា ខាទិស្សតិ ភុញ្ជិស្សតិ នេតំ កិត្តកេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ យាវញ្ច បន កិត្តកេ កិត្តិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិសន្តេ យោ បន កិត្តិយោ អាសុត្តា អាសុត្តស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគោ ខាធនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហោត្វា ខាទេយ្យ វា ភុញ្ជេយ្យ វា អយម្បិ តិត្តកេ បឋមាបត្តិកំ ធម្មំ អាបជ្ជា ទិស្សា-វណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៥ សេចក្តីបញ្ញត្តិ

តម្រែកទទួលខាទនីយភោជនីយាហារអំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកដែរ ដោយដៃខ្លួនហើយទំពាស៊ីឆ្អានសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីមានតម្រែកទទួលខាទនីយភោជនីយាហារអំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកដែរ ដោយដៃបេសំខ្លួនហើយទំពាស៊ីឆ្អានពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី មិនគួរបើនឹងមានតម្រែកហើយទទួលខាទនីយភោជនីយាហារអំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកដែរដោយដៃរបស់ខ្លួនហើយទំពាស៊ីឆ្អានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមានតម្រែកទទួលយកខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តី អំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកដែរ ដោយដៃនៃខ្លួនហើយទំពាស៊ីក្តី បរិភោគក្តី ភិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(๕๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เปฯ อยํ สมฺมุติ อตฺเถ อธิเปฺปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อาสฺสุตา นาม สาวิตฺถิ อเปกฺขาติ ปฏิพนฺธจิตฺตา ฯ อาสฺสุเตติ นาม สาวเตฺถ อเปกฺขกา ปฏิพนฺธจิตฺเตติ ฯ ปุริสปุคฺคลาติ นาม มนุสฺสปุริสา น ยกฺขา น เปตา น ติรจฺฉานคตาติ วิญฺญู ปฏิพลาติ สาวชฺชนฺติ ฯ ขาทนียนฺติ นาม ปญฺจ ภোชนานิ ขุทฺทกขนฺธโภชนญฺจ ปหิเณยฺย อาเรสมฺปิ ขาทนียนฺติ นาม ฯ ภোชนียนฺติ นาม ปญฺจ ภোชนานิ ขีรโภชนา กุมฺมาสา สตฺตุ มจฺโฉ มํสนฺติ ฯ ขาทิสฺสามิ ภุญฺชิสฺสามีติ ปฏิกฺขิปิตพฺพนฺติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อญฺญหาเร อญฺญหาเร อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๕๔) อยมฺปีติ ปุริมาเยว อุปมาย วุตฺตา ฯ ยถามาปิตกิตฺติ สห วตฺถุสฺมาปิ อาปชฺชติ อสมนุภาสนาย ฯ ทิสฺวาณายนฺติ สงฺฆมฺปิ ทิสฺวายติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ เปฯ เสนปิ วุตฺตา สงฺฆาทิเสสาติ ฯ ขุทฺทกขนฺธโภชนญฺจ ปฏิกฺขิปิตพฺพนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๕๓) ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានអធិប្បាយកន្លងសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។ កិកុនីដែលឈ្មោះថា មានតម្រេក គឺកិកុនីដែលត្រេកអរ អាឡោះអាល័យ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ។ បុរសដែលឈ្មោះថា មានតម្រេក គឺប្រុសដែលត្រេកត្រអាលសំឡឹងគយគន់ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ។ ដែលហៅថា បុរសបុគ្គល សំដៅយកមនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីអាចត្រេកអរបាន មិនមែនយក្សប្រុស ប្រេតប្រុស តិរច្ឆានឈ្មោលទេ ។ ដែលហៅថា ខាទនីយ គឺលើកលែងតែភោជន ៥ យ៉ាងចេញ នឹងទឹក នឹងឈើស្តួន ក្រៅពីនោះឈ្មោះថា ខាទនីយទាំងអស់ ។ ភោជន ៥ យ៉ាង គឺបាយ ១ នំស្រស់ ១ នំក្រៀម ១ ត្រី ១ សាច់ ១ ឈ្មោះថា ភោជនីយ ។ កិកុនីគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូរនឹងបរិភោគហើយទទួលយក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ។ ភារៈដែលលេចចូលទៅ ។

(๕๔) ពាក្យថា កិកុនីនេះក្តី គឺតថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងកិកុនីទាំងឡាយមុន ។ ។ ពាក្យថា បឋមាបត្តិក គឺកិកុនីត្រូវអាបត្តិព្រមគ្នានឹងប្រព្រឹត្តកន្លងវត្ថុ មិនមែនដោយសូត្រសមនុភាសនវិធីទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺកិកុនីនោះត្រូវកិកុនីទាំងឡាយបណ្តេញចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយកន្លងសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។ កិកុនីទទួលទឹកនឹងឈើស្តួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๕๕) ឯកតោ អាសុត្តេ ខាធិស្សាមិ កុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈាហារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ឧភតោឧទ្ធរិតាយ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ទុតិយតោ អាសុត្តេ យក្ខស្ស វា បេតស្ស វា បណ្ឌកស្ស វា តិរច្ឆានគតមនុស្សវិក្ខិត្តកស្ស វា ខាធិស្សាមិ កុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈាហារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ឧភតោឧទ្ធរិតាយ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯកតោ អាសុត្តេ ខាធិស្សាមិ កុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈាហារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧភតោឧទ្ធរិតាយ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๕๖) អនាបត្តិ ទុតិយតោ អនាសុត្តា ហោន្តិ អនាសុត្តោតិ ជានន្តិ បដិក្ខិត្តាតិ ឧម្មត្តកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៥ ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ

(៥៥) កាលបើមានតម្រេកតែម្ខាង ហើយកិកូនីគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូនឹងបរិភោគ ក៏ទទួលយក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីនោះត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យគ្រប ។ ភាវៈដែលលេចចូលទៅ ។ កិកូនីទទួលទឹកនឹងឈើសួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលបើបុគ្គលមានតម្រេកចាំងពីខាង ហើយកិកូនីគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូនឹងបរិភោគដូច្នេះ ក៏ទទួលយកអំពីដៃយក្ស ប្រុសក្តី ប្រែតប្រុសក្តី បណ្ឌក (ខ្ទើយ)ក្តី តិរច្ឆានដែលមានរូបពងដូចមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យគ្រប់ ។ ភាវៈដែលលេចចូលទៅ ។ កិកូនីទទួលទឹកនឹងឈើសួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលបើមានតម្រេកតែម្ខាង ហើយកិកូនីគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូនឹងបរិភោគដូច្នេះ ក៏ទទួលយក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដគ្រប់ ។ ភាវៈដែលលេចចូលទៅ ។ កិកូនីទទួលយកទឹកនឹងឈើសួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៥៦) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺជនចាំងឡាយ (កិកូនីនឹងប្រុស) មិនមានតម្រេកចាំងពីខាង ១ កិកូនីដឹងថាប្រុសនោះមិនមានតម្រេកទើបទទួលយក ១ កិកូនីឆ្កួត ១ កិកូនីធ្វើទុស្សមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆដ្ឋសង្ឃាទិសេសំ

(៥៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សុទ្ធវិនច្ឆា ភិក្ខុនី អភិរូចា ហោតិ ទស្សនីយា បាសាទិកា ។ មនុស្សា ភត្តគ្គេ សុទ្ធវិនច្ឆំ ភិក្ខុនិំ បស្សិត្វា អាសុត្តា សុទ្ធវិនច្ឆាយ ភិក្ខុនិយា អក្ខមក្ខានិ ភោជនានិ នេន្តិ ។ សុទ្ធវិនច្ឆា ភិក្ខុនី ភុក្ភុច្ចាយន្តី នប្បដិក្កណ្ឌាតិ ។ អនន្តរិកា ភិក្ខុនី សុទ្ធវិនច្ឆំ ភិក្ខុនិំ ឯតទវោច តិស្ស តុំ អយ្យេ នប្ប-ដិក្កណ្ឌាសីតិ ។ អាសុត្តោ អយ្យេ អយំ បុរិសោតិ[1] ។ តុំ បន អយ្យេ អាសុត្តោតិ ។ ជាមាំ អយ្យេ[2] អាសុត្តោតិ ។ កិន្តេ អយ្យេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ អាសុត្តោ វា អនាសុត្តោ វា យតោ តុំ អនាសុត្តោ ឥច្ឆយ្យេ យន្តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ នេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ តុំ សមាត្តា បដិក្កហេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។

---

1 ឩ. ម. អយំ បុរិសោតិ តុំ ។ 2 ឩ. ម. ឥត្ថន្នាមេ អយំ ជាយា តុំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៦

(៥៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង សុន្ទរីនន្ទាកិកុនី មានរូបល្អ គួរពិតពិលរមិលមើល នាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា ។ មនុស្សពាំងឡាយបានឃើញសុន្ទរីនន្ទាកិកុនីកំពង់ភេងតត្តក៏មានតម្រេក ហើយឲ្យភោជនពាំងឡាយដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមដល់សុន្ទរីនន្ទាកិកុនី ដែលមានតម្រេកដែរ ។ សុន្ទរីនន្ទាកិកុនីវង្កៀសក៏មិនទទួលយក ។ កិកុនីដែលអង្គុយលើអាសនៈបន្តិចបន្តួចបានពោលពាក្យនេះនឹងសុន្ទរីនន្ទាកិកុនីថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏នាងមិនទទួលយក ។ សុន្ទរីនន្ទាកិកុនីនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ បុរសនេះមានតម្រេក ។ កិកុនីពាំងឡាយនោះសួរថា នែលោកម្ចាស់ ចំណែកខាងលោកមានតម្រេកឬទេ ។ សុន្ទរីនន្ទាកិកុនីនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនមានតម្រេកទេ ។ កិកុនីនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់នាងបាន នែលោកម្ចាស់ ល្អើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកហើយ បើបុគ្គលប្រុសនេះឲ្យវត្ថុឯណាជាខាទនីយក្តី ជាភោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ។ កិកុនីពាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។

តា ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខុ-
ន ឃវំ វក្ខតិ កិន្តេ អយ្យេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ
កវិស្សតិ អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ តុំ
អនវស្សុតា ឥច្ឆយ្យេ យន្តេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ
ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ តុំ សហត្ថា បដិគ្គហេ-
ត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខវេ
តិក្ខុនី ឃវំ វទេតិ កិន្តេ អយ្យេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ
កវិស្សតិ អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ តុំ
អនវស្សុតា ឥច្ឆយ្យេ យន្តេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ
ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ តុំ សហត្ថា
បដិគ្គហេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិក្ខវេ តិក្ខុនី
ឃវំ វក្ខតិ កិន្តេ អយ្យេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ កវិស្សតិ
អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ តុំ អនវស្សុតា
ឥច្ឆយ្យេ យន្តេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ

កិក្ខុនីតាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ធម្មតាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងពោលយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោកម្ចាស់ ណ្ហើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុសនោះឲ្យវត្ថុឯណាជាខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីពោលយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោកម្ចាស់ ណ្ហើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុសនេះឲ្យវត្ថុឯណាជាខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ធម្មតាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងពោលយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោកម្ចាស់ ណ្ហើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុសនេះឲ្យវត្ថុឯណាជាខាទនីយក្តី

ก เภาชนียํ ก តំ តุំ สหาตฺถา បដិក្ខហេត្វា ខាទ ก
ภุญฺช ก็តิ เอตំ ภิกฺขเว អប្បសนฺนานំ ก បសาทาย
ฯ เป ฯ ฝาฏฺ បន ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ส่มิ สิกฺขา-
បទំ อุทฺทิสนฺติ យา បន ภิกฺขุนี ฝาฏ วาเรยฺย ภาเรฺย
អយฺยา ฝเสา បุริสปุคฺคโล ภาริสฺสติ អาสฺสุสา ก
អนาสฺสุสา ก យสา តุំ អนาสฺสุสา ส่ชฺชยฺย យนฺเต
ฝเสา បុริសបុគ្គលោ เอតំ ខាទនียំ ก ភោជនียំ ก
តំ តុំ สหาตฺถา បដិក្ខហេត្វา ខាទ ก ភុញฺช ก็តិ
អយម្បិ ภิกฺขุนี បឋមាបត្តិកំ ធម្មំ អាបជฺชา ឯិសฺสา-
ណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ฯ

(๕๘) យា បនាតិ យា យាទិសา ฯ เป ฯ ภิกฺขุ-
นីតិ ฯ เป ฯ អយំ ส่มสฺมึ អត្ថេ អធิប្បេតา ภิกฺขุนីតិ ฯ
ฝาฏ วาเรยฺยาតិ ภาเรฺย អយฺยา ฝเสา បុริសបុគ្គលោ
ภาริสฺสติ អាสฺสุสา ก អនาสฺสุสา ก យสา តุំ
អនาสฺสุสา ส่ชฺชยฺย យนฺเต ฝเสา បុริសបុគ្គលោ
เอតំ ខាទនียំ ก ภោជនียំ ก តំ តุំ สหาตฺถา

ជាគោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្តុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយ
ទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះទៅ ម្នាលភិក្ខុពាល ឯងឃ្លាយ អំពើរបស់ភិក្ខុនីនេះ
មិនមែនទាំងឲ្យដែះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាល
ភិក្ខុពាល ឯងឃ្លាយ ចូរភិក្ខុនីពាល ឯងឃ្លាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះ
ថា ភិក្ខុនីណាមួយពោលយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះ
ពុំជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោក
ម្ចាស់ ល្អើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុស
នេះឲ្យវត្តុឯណា ជាខាទនីយក្តី ជាគោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួល
យកវត្តុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ភិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(៥៨) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខា-
បទខាងដើមរួចហើយ ។ ពាក្យថា ពោលយ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុនីនិយាយបញ្ជូន
ដោយពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះពុំជាមានតម្រេកក្តីមិន
មានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោកម្ចាស់ ល្អើយចុះ កាល
ណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុសនេះឲ្យវត្តុឯណា ជាខាទ-
នីយក្តី គោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្តុនោះដោយដៃ

ปฏิกฺกเหตฺวา ฌาน ฯ กุญฺจ ฯเต ฌายฺยาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตสฺสา วจเนน ฌานิสฺสามิ กุญฺจิสฺสามีติ ปฏิกฺกณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อเชฺฌหารเก อเชฺฌหารเก อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ เภาชนปริโยสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อยมฺปิ ปุริมาโยเชนายเมว วุตฺโต ฯ ปฐมาปตฺติกฺขเณ สห วตฺถุชฺฌาจาร อาปชฺชติ อสมนุภาสนาย ฯ ฉินฺนปฺปมาณิยา สงฺฆฏฺฏิกา ฉินฺนปริยนฺตา ฯ สงฺฆาทิเสโสติ ฯเปฯ เตนปิ วุตฺตนฺติ สงฺฆาทิเสโสติ ฯ อุทกทนฺตโปณาทีสุ ปฏิกฺกณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตสฺสา วจเนน ฌานิสฺสามิ กุญฺจิสฺสามีติ ปฏิกฺกณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๕๙) ฉกฺกเตา อาสฺสุเต ยกฺขสฺส ฯ เปตสฺส ฯ ปณฺฑกสฺส ฯ ติรจฺฉานคตมนุสฺสปฺปฏิญฺญสฺส ฯ ปาราชิกสฺส ฌานิยํ ฯ เภาชนิยํ ฯ ฌาน ฯ กุญฺจ ฯเต ฌายฺยาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตสฺสา

ខ្លួន ហើយទំពាស៊ីប្តូរបរិភោគចុះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទទួលយកដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូរនឹងបរិភោគតាមពាក្យកិក្ខុនីដែលពោលបញ្ជូននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបុល្លច្ច័យគប្បីវារៈដែលលេបចូលទៅ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក្នុងពេលដែលឆាន់រួចហើយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីនេះក្តី គឺថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងកិក្ខុនីពាំងឡាយមុន ។ ។ ពាក្យថា ជាបឋមាបត្តិក គឺកិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិព្រមគ្នានឹងប្រព្រឹត្តកន្លងវត្ថុ មិនមែនដោយសូត្រសមនុភាសនវិធីទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺកិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីពាំងឡាយបណ្តេញចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។ កិក្ខុនីបញ្ជូនដោយពាក្យថា លោកប្អូនទទួលយកទឹកនឹងឈើស្តន់ចុះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះទទួលដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូរនឹងបរិភោគតាមពាក្យកិក្ខុនីដែលពោលបញ្ជូននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៥៩) កាលបើមានតម្រេកតែម្នាង កិក្ខុនីបញ្ជូនដោយពាក្យថា លោកប្អូរ (ទទួល) ខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តី អំពីដៃយក្សក្តី ប្រែតក្តី បណ្ឌកក្តី តិរច្ឆានមានរូបរាងដូចមនុស្សក្តី ហើយទំពាស៊ីប្តូរបរិភោគត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះទទួលដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ី

វចនេន ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈោហរេ អជ្ឈោហរេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កោដនបរិយោសានេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ឧទក-ន្តចោឡំ បដិក្ខិត្តាតិ ឧយ្យោដេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តស្សា វចនេន ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦០) អនាបត្តិ អនវស្សុតោតិ ជានន្តិ ឧយ្យោដេតិ ភិក្ខុបិតា ឧប្បដិក្ខិត្តាតីតិ ឧយ្យោដេតិ ភិក្ខុលាឧទ្ទយ-តាយ ឧប្បដិក្ខិត្តាតីតិ ឧយ្យោដេតិ ឧម្មត្តកាយ អាទិ-កម្មិកាយាតិ ។

សត្តមសង្ឃាទិសេសំ

(៦១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

ปฐมสิกขาบทว่าด้วยการพูดปด

ปฐมปาราชิกสิกขาบทที่ทรงบัญญัติแล้วนั้น ต้องอาบัติปาราชิก ๆ ภิกษุนั้นต้องอาบัติปาราชิกตั้งแต่ขณะที่ลักเขาครั้งที่ ๓ ๆ ภิกษุนั้นต้องอาบัติปาราชิกในขณะที่ทำลายเขาได้แล้ว ๆ ภิกษุพูดว่า ท่านจงรับเอาเครื่องไม้ในที่นี้ไปเถิด ต้องอาบัติปาราชิก ๆ ภิกษุพูดด้วยคิดว่า เราจักไม่รับเอาของที่เขาไม่ให้ ต้องอาบัติปาราชิก ๆ

(๖๐) ภิกษุที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๙ จำพวก) คือภิกษุผู้ไม่รู้ว่า บุรุษนั้นไม่มีความเคารพ ๑ ภิกษุพูดด้วยคิดว่า ภิกษุนี้เป็นโจรแล้วจักไม่รับเอาของที่เขาไม่ให้ ๑ ภิกษุพูดด้วยคิดว่า ภิกษุนี้เป็นคนบ้าแล้วจักไม่รับเอาของที่เขาไม่ให้ ๑ ภิกษุพูดด้วยคิดว่า ภิกษุนี้เป็นคนมีเวทนาจัดแล้วจักไม่รับเอาของที่เขาไม่ให้ ๑ ภิกษุพูดด้วยคิดว่า ภิกษุนี้เป็นคนมีเวรแล้วจักไม่รับเอาของที่เขาไม่ให้ ๑ ภิกษุพูดด้วยคิดว่า ภิกษุนี้เป็นคนมีกรรมแล้วจักไม่รับเอาของที่เขาไม่ให้ ๑ ภิกษุพูดด้วยคิดว่า ภิกษุนี้เป็นคนมีวิบากแล้วจักไม่รับเอาของที่เขาไม่ให้ ๑ ภิกษุพูดด้วยคิดว่า ภิกษุนี้เป็นคนมีอาชีวะ

เอวา ปน สมเยน ปณฺฑิตกาลี ภิกฺขุนี ภิกฺขุนีหิ สทฺธึ ภณฺฑนกาเร กุปิตา อนตฺตมนา อปฺปาเทสิเต พุทฺเธ ปฏิจิตฺตกามิ ธมฺเม ปฏิจิตฺตกามิ สงฺเฆ ปฏิจิตฺตกามิ สิกฺขาย ปฏิจิตฺตกามิ ภิกฺขุนา ฯ สมณิโย ยา สมณิโย สกฺยธีตโร สนฺตญฺญิโน สมณิโย ลชฺชินิโย กุกฺกุจฺจกา สิกฺขาคามา สาสนกา สนฺเตหิ [พฺรหฺมจริยนฺติ จริสฺสามีติ] ฯ ยา สา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ สา อุฬฺฬายิตุ ขิยิตุ วิปาเจตุ ภวิสฺสติ นาม อยฺยา ปณฺฑิตกาลี กุปิตา อนตฺตมนา อปฺปาเทสิเต พุทฺเธ ปฏิจิตฺตกามิ ฯเปฯ สิกฺขาย ปฏิจิตฺตกามิ ภิกฺขุนา ฯ สมณิโย ยา สมณิโย สกฺยธีตโร สนฺตญฺญิโน สมณิโย ลชฺชินิโย กุกฺกุจฺจกา สิกฺขาคามา สาสนกา สนฺเตหิ [พฺรหฺมจริยนฺติ จริสฺสามีติ] ฯเปฯ สงฺฆ ภาร ภิกฺขาเว ปณฺฑิตกาลี ภิกฺขุนี กุปิตา อนตฺตมนา อปฺปาเทสิเต พุทฺเธ ปฏิจิตฺตกามิ ฯเปฯ สิกฺขาย ปฏิจิตฺตกามิ ภิกฺขุนา ฯ สมณิโย ยา สมณิโย

សង្ឃាទិសេសទី ៧ និទានបណ្ណាកាលីភិក្ខុនី

ភិក្ខុនីឈ្មោះឧដ្ឋិតអាក់អន់ចិត្តនឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំលាព្រះធម៌ ខ្ញុំលាព្រះសង្ឃ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាជាសមណី[1] ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនេះនឹងហោចថាសមណីដូចម្តេចបាន សមណីទាំងឡាយដទៃដែលមានខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ជាអ្នកប្រាថ្នាការសិក្សាក៏មានខ្លះដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយក្នុងសំណាក់សមណីទាំងឡាយនោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់បណ្ណាកាលីឧដ្ឋិតអាក់អន់ចិត្តមិនសមបើនឹងពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។បេ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាជាសមណី ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីអម្បាលនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីទាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស មានសេចក្តីប្រាថ្នាការសិក្សាក៏មានដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយក្នុងសំណាក់សមណីទាំងឡាយនោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាបណ្ណាកាលីភិក្ខុនីឧដ្ឋិតអាក់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាជាសមណី ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីអម្បាលនេះនឹង

---

១ សមណៈស្រី ។ ហៅថា សមណី ឯបិចជាភិក្ខុស្រី ។ ហៅថា ភិក្ខុនីដែរ ។

សក្យបុត្តកោ សន្តញ្ញាបំ សមណាយោ លដ្ឋិធម្មោ
កុក្កុច្ចិកោ សិក្ខាកាមោ តាសាបំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ
ចរិស្សាមីតិ ។ សចេ កតភាគិ ។ វិសមោ ពុទ្ធោ
កតភា កតំ ហោ ឆាម កិត្តាវ ចណ្ឌាលី កិត្តាធី
កុបិតា អនត្តមនា ឱរាវត្តតិ ពុទ្ធេ បច្ចាចិក្ខាមិ ។បេ។
សិក្ខំ បច្ចាចិក្ខាមិ កិន្តុមោ វ សមណាយោ យោ ស-
មណាយោ សក្យបុត្តកោ សន្តញ្ញាបំ សមណាយោ លដ្ឋិ-
ធម្មោ កុក្កុច្ចិកោ សិក្ខាកាមោ តាសាបំ សន្តិកេ
ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ នេតំ កិត្តាវ អប្បសន្នាធំ វ
បសាទាយ ។បេ។ ឱរាញ្ច បន កិត្តាវ កិត្តាធិយោ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ពុទ្ធិសន្តេ យោ បន កិត្តាធី កុបិតា
អនត្តមនា ឱរាវនេយ្យ ពុទ្ធេ បច្ចាចិក្ខាមិ ។បេ។ សិក្ខំ
បច្ចាចិក្ខាមិ កិន្តុមោ វ សមណាយោ យោ សមណា-
យោ សក្យបុត្តកោ សន្តញ្ញាបំ សមណាយោ លដ្ឋិធ-
យោ កុក្កុច្ចិកោ សិក្ខាកាមោ តាសាបំ សន្តិកេ

ហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីតាំងឡាយដទៃជាអ្នកមានសេចក្តីខ្វាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សាក៏មានខ្វះដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យក្នុងសំណាក់សមណីតាំងឡាយនោះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ចណ្តាលភិក្ខុនីខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយ មិនគួរបើនឹងពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។បេ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីតាំងឡាយណា ជាសមណី ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីតាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្វាស មានសេចក្តីរង្កៀស ជាអ្នកប្រាថ្នាការសិក្សាគង់មានខ្វះដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យក្នុងសំណាក់សមណីតាំងឡាយនោះដូច្នេះទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនតាំងឡាយដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ប្លែកភិក្ខុនីតាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីតាំងឡាយណា ជាសមណី ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីតាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្វាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សាគង់មានខ្វះដែរ

ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ ។ សា កិត្តិនី កិត្តិនីហិ
ឱវាទសฺส วจนีយา ชาយฺเย กุปิตา อนตฺตมนา ឱវาទំ អាទ
ยุนฺโท បฏิวิทฺธาติ ។ បេ ។ សิกฺขំ បฏิจฺจกาមេ កិត្តិនី
សពฺรหฺมจาริโย យา สมณิโย សกฺยធីតរោ សន្តញฺจេ
สมณิយោ លជฺชិនิយោ กุกฺกุจฺจกา សิกฺขากามា
តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ ។ អភិរមយฺเย
ស្វាក្ខាតោ ធម្មោ ចរ ព្រហ្មចរិយំ សម្មា ទុក្ខស្ស អន្ត-
កិរិយាយាតិ ។ ឱវាទោ សา កិត្តិនី កិត្តិនីហិ ปุจฺฉมาน
តថេវ បតฺวาจเยยฺ สา កិត្តិនី កិត្តិនីហិ យาวតเกยฺ
សមธุกาสิตฺถ តสฺส បដិនิสฺสคฺคาย ។ យาวតเก-
ยฺเวา សมธุกาสิยมาน តំ បដិនิสฺสชฺเชยฺย ឥច្ចេតំ
กุสลំ នោ เจ បដินิสฺสชฺเชยฺย អយมฺปิ កិត្តិនី យาว-
តเกยฺกំ ធម្មំ អាបชฺชา นิสฺสารณีយំ สงฺฆาทิเสสนฺติ ។

(๖๒) យา បนาติ យา យาទิสา ។ បេ ។
កិត្តិនីតិ ។ បេ ។ អยំ ឥមสฺมึ អត្ថេ អធิប្បេ-
តา កិត្តិនីតิ ។ กุปิตา อนตฺตมนาติ อนភิรทฺธา

អញ្ញទ័ណ្ឌ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់សមណៈដ៏ទាំងឡាយនោះ ។ កិក្ខុនី នោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ លោកកុំទ័ណ្ឌ ពាក់អន់ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា កិក្ខុនីទាំងឡាយណា ជាសមណៈ ជាសក្យធីតា កិក្ខុនីទាំងឡាយនេះទ័ណ្ឌ ហៅថាសមណៈដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណៈទាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ក្រែងថាការសិក្សាគង់មានខ្វះដែរ អញ្ញទ័ណ្ឌ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់សមណៈទាំងឡាយនោះដូច្នេះឡើយ ។ នែលោកម្ចាស់ ចូរលោកត្រែកអរ (ព្រែរ) ធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងល្អហើយ ចូរលោកប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យដើម្បីធ្វើនូវទីបំផុតទុក្ខដោយប្រពៃចុះ ឯកិក្ខុនីនោះកាលបើត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយពោលយ៉ាងនេះ នៅប្រកាន់យ៉ាងនោះដដែល ត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីបំពោះកិក្ខុនីនោះ អស់វារជាគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ បើកិក្ខុនីនោះកាលត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីគំរប់បីដង (ហើយ) លះបង់វត្ថុនោះបាន ការលះបង់បាននោះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ កិក្ខុនីនេះក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាយ៉ាងតិចក៏ត្រូវបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(៦២) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។ ពាក្យថា ទ័ណ្ឌអាក់អន់ចិត្ត គឺកិក្ខុនីមានចិត្តមិនត្រែកអរ

អាហរតចិត្តា ខិលជាតា ។ ឯវំ វាចេយ្យាតំ ពុទ្ធំ បច្ចាចិក្ខាមិ ។បេ។ សិក្ខំ បច្ចាចិក្ខាមិ ភិក្ខុមា វ សមណិយោ យា សមណិយោ សក្យធីតរោ សន្តញ្ញាបិ សមណិយោ លជ្ជិនិយោ កុក្កុច្ចិកា សិក្ខាកាមា តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ ។

(៦៣) សា ភិក្ខុនីតិ យា សា ឯវំ ភាគិនី ភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីបាតិ អញ្ញាបិ ភិក្ខុនីបិ ។ យា បស្សន្តិ យា សុណាតិ តាបិ វត្តព្វា មាយ្យ ភុបិតា អនត្តមនា ឯវំ អាវុ ពុទ្ធំ បច្ចាចិក្ខាមិ ។បេ។ សិក្ខំ បច្ចាចិក្ខាមិ ភិក្ខុមា វ សមណិយោ យា សមណិយោ សក្យធីតរោ សន្តញ្ញាបិ សមណិយោ លជ្ជិនិយោ កុក្កុច្ចិកា សិក្ខាកាមា តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ ។ អភិរមយ្យ ស្វាក្ខាតោ ឆម្មា ចរ ព្រហ្មចរិយំ សម្មា ទុក្ខស្ស អន្តកិរិយាយាតិ ។

มานจิตฺตฺเฉลาเจาสฺขาจ์ฉ์ขูปฺเหาย์ มานจิตฺตฺเจ์ฉ์ขูส ฯ ฅาคฺยฺยา กิงฺขาฺนี ฅาเลฺยา"ฉ์เนาะ ฅีกิงฺขาฺนีฅาเลฺยฺยา ขฺเลาฺพฺระพุทฺธ ฯ เป ฯ ขฺเลาสิกฺขา กิงฺขาฺนีฅาจ์ฉ์ฌฺายณา ฉาสมณี ฉาสกฺยธีตา กังฺขาฺนีฅาจ์ฉ์ฌฺายเนาะนีจ์ฉ์ เหาฺยฺยาสมณีฉูจเมฺดจบาน สูมฺปีสมณีฅาจ์ฉ์ฌฺายฉาไทฺยฉาเลมานเสจ-กฺเขาส มานเสจกฺเขารเจฺรีส ขฺบาถฺยาการสิกฺขากจ์ฉ์มานขฺเนาะไฉร อญาฺนีจ์ฉ์ ปฺระพฺเฒฺถพฺรหฺมจารฺยกุจ์ฉ์สำณากฺสมณีฅาจ์ฉ์ฌฺายเนาะฉูเจาะ ฯ

(๖๓) ฅาคฺยฺยา กิงฺขาฺนีเนาะ ฅีกิงฺขาฺนีฉาเลฺยา"ฉ์เนาะฉาปฺระกฺเตีเนาะเอง ฯ ฅาคฺยฺยา ตฺรูวกิงฺขาฺนีฅาจ์ฉ์ฌฺายฅีตฺรูวกิงฺขาฺนีฅาจ์ฉ์ฌฺายฉาไทฺย ฯ กิงฺขาฺนีฅาจ์ฉ์ฌฺายฌณาเยีญ ฌณาฅฺ กิงฺขาฺนีฅาจ์ฉ์ฌฺายเนาะตฺรูวเลฺยฺยาหามกิงฺขาฺนีเนาะฅา นีโลกนาถ ลาฺกกุจ์ฉ์ฌีจ์ฉ์อากฺอาจ์ฉ์จิตฺตเหาฺยนิยายยา"ฉ์เนาะฅา ขฺเลาพฺระพุทฺธ ฯ เป ฯ ขฺเลาสิกฺขา กิงฺขาฺนีฅาจ์ฉ์ฌฺายณา ฉาสมณี ฉาสกฺยธีตา กิงฺขาฺนีฅาจ์ฉ์ฌฺายเนาะนีจ์ฉ์เหาฺยฺยาสมณีฉูจเมฺดจบาน สูมฺปีสมณีฅาจ์ฉ์ฌฺายฉาไทฺยฉาเลมานเสจกฺเขาสมานเสจกฺเขารเจฺรีส ขฺบาถฺยาการสิกฺขากจ์ฉ์มานขฺเนาะไฉร อญาฺนีจ์ฉ์ปฺระพฺเฒฺถพฺรหฺมจารฺยกุจ์ฉ์สำณากฺสมณีฅาจ์ฉ์ฌฺายเนาะฉูเจาะเหฺวยฺย นีโลกนาถ ลาฺกจูรเตฺรกอจุะ (เตฺราะ) ธมฺ กีพฺระจ์มานพฺระกาคสำเฉฺงจ์ลฺอเหาฺย ลาฺกจูรปฺระพฺเฒฺถพฺรหฺมจารฺยเจมีฺยกีจ์ปุตฺตทุกฺขาเยีญปฺระไพจุะ ฯ

ទុតិយម្បិ វត្តព្ពា តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សុត្វា ន វិនន្ទិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សា ភិក្ខុនី សង្ឃបដ្ឋំ អាកង្ខមានា វត្តព្ពា មាយ្យេ កុបិតា អនត្តមនា ឯវំ អវច ពុទ្ធំ បច្ចាបិក្ខាមិ ។ បេ ។ សិក្ខំ បច្ចាបិក្ខាមិ តិន្ទុមា វ សមណិ-យោ យា សមណិយោ សក្យធីតរោ សន្តញ្ញោ សមណិយោ លជ្ជិនិយោ កុក្កុច្ចិកា សិក្ខាកាមា តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ ។ អភិរ-មយ្យេ ស្វាក្ខាតោ ធម្មោ ចរ ព្រហ្មចរិយំ សម្ម ទុក្ខស្ស អន្តកិរិយាយាតិ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពា តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយអស់ពារៈពីរដងផង ត្រូវនិយាយអស់ពារៈបីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយភ្លេចមិននិយាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយទាញកិក្ខុនីនោះមកកាន់ទីកណ្តាលសង្ឃហើយនិយាយហាមថា នែលោកម្ចាស់ លោកកុំខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ខ្ញុំសូមសិក្ខា កិក្ខុនីទាំងឡាយណា ជាសមណី ជាសក្យធីតា កិក្ខុនីទាំងឡាយនេះទើងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីទាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរអ៊ែសក្រែងបាបថាការសិក្សាគង់មានខ្វះដែរ អញទើងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យកុងសំណាក់សមណីទាំងឡាយនោះដូច្នេះ ។ នែលោកម្ចាស់ លោកចូរត្រេកអរចុះ (ត្រោះ) ធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងល្អហើយ ចូរលោកប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យដើម្បីផ្តើទុក្ខទីបំផុតទុក្ខដោយប្រពៃចុះ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយហាមអស់ពារៈពីរដងផង ត្រូវនិយាយហាមអស់ពារៈបីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๖๔) สา กิญฺจาปิ สมนฺตปาสาทิกา ฯ ปาฬิยา ปน กงฺขาวิตรณี ฯ ปฐมาย กิญฺจาปิยา ปทสฺส สงฺขา ญาเปตพฺพา สุฬฺหาตุ เม อายฺเย สงฺฆา อยํ สตฺถุสฺส กิญฺจาปิ ครุปติ อนตฺถมฺปิ ปาปุเณติ ตุณฺหี ปฏิจฺฉามิ ธมฺมํ ปฏิจฺฉามิ สงฺฆํ ปฏิจฺฉามิ สิกฺขํ ปฏิจฺฉามิ กิญฺหมา ? สมณิโย ยา สมณิโย สกฺยธีตโร สญฺญิปิ สมณิโย ลชฺชินิโย กุกฺกุจฺจกา สิกฺขากามา ตาสาหํ สนฺติเก [พฺยญฺชนปริยนฺตา ปริสฺสาวิตา ฯ สา ตํ วตฺถุ ฉปฺปฏิ-นิสฺสชฺชติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สงฺฆา สตฺถุสฺส กิญฺจาปิ สมนฺตปาสาเยฺย ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ปาฬิ ญตฺติ ฯ สุฬฺหาตุ เม อายฺเย สงฺฆา อยํ สตฺถุสฺส กิญฺจาปิ ครุปติ อนตฺถมฺปิ ปาปุเณติ ตุณฺหี ปฏิจฺฉามิ ธมฺมํ ปฏิจฺฉามิ สงฺฆํ ปฏิจฺฉามิ สิกฺขํ ปฏิจฺฉามิ กิญฺหมา ? สมณิโย ยา สมณิโย สกฺยธีตโร สญฺญิปิ สมณิโย ลชฺชินิโย กุกฺกุจฺจกา สิกฺขากามา ตาสาหํ

(๖๔) កិកុនីនោះត្រូវកិកុនីចាំឆ្នាយសូត្រសមនកាសនវិធី ។ ម្នាលកិកុចាំឆ្នាយ ឯកិកុនីនោះត្រូវកិកុនីចាំឆ្នាយសូត្រសមនុកាសនវិធីយ៉ាងនេះ ។ កិកុនីដែលឆ្នាសប្រតិពលត្រូវផ្តឿងសង្ឃឲ្យដឹងហា បពិត្រព្រះសង្ឃម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិកុនីនេះមានឈ្មោះនេះឆ្នាងអាត់អន់ចិត្តពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំលាព្រះធម៌ ខ្ញុំលាព្រះសង្ឃ ខ្ញុំលាសិក្ខា កិកុនីចាំឆ្នាយណា ជាសមណី ជាសក្យធីតា កិកុនីចាំឆ្នាយនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីចាំឆ្នាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សាគង់មានខ្លះដែរ អញ្ញានឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់សមណីចាំឆ្នាយនោះដូច្នេះ ។ កិកុនីនោះមិនលះបង់វត្តុនោះទេ ។ បើសមនុកាសនកម្មមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃសូត្រសមនុកាសនវិធី ចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិកុនីនេះមានឈ្មោះនេះឆ្នាងអាត់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំលាព្រះធម៌ ខ្ញុំលាព្រះសង្ឃ ខ្ញុំលាសិក្ខា កិកុនីចាំឆ្នាយណា ជាសមណី ជាសក្យធីតា កិកុនីចាំឆ្នាយនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីចាំឆ្នាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សា

สนฺติเก [๓๒๓] ปหฺมจริยนฺติ จริสฺสามีติ ฯ สา ตำ วตฺตุ ธมฺม-
ฉนฺทนฺติ สฺวาชฺชตำ ฯ สเงฺฆ ฯเปฯ กิจฺจนฺติ สมนฺตปาสาทิกาย
ตสฺส วตฺตุสฺส ปฉนฺทนฺติ ฯ ยสฺสา อยฺยาย
ขมติ ฯเปฯ กิจฺจนฺติยา สมนฺตปาสาทิกาย ตสฺส
วตฺตุสฺส ปฉนฺทนฺติ สา ตุณฺหสฺส ยสฺสา นกฺข-
มติ สา ภาเสยฺย ฯ ทุติยมฺปิ เอตมตฺถำ วทามิ ฯ เปฯ
ตติยมฺปิ เอตมตฺถำ วทามิ ฯ เปฯ สมนฺตปาสาทิกา สเงฺฆน
ฯเปฯ กิจฺจนฺติ ตสฺส วตฺตุสฺส ปฉนฺทนฺติ ฯ ขมติ
สเงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตำ ธารยามีติ ฯ

[๖๙] ญตฺติยา ทุกฺกฏำ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺ-
จยา กมฺมวาจาปริโยสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ
สงฺฆาทิเสสำ อชฺฌาปชฺชนฺติยา ญตฺติยา ทุกฺกฏำ ทฺวีหิ
กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ฯ

តំមានខ្លះដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះដូច្នេះ ។ កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្តនោះទេ ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀមនៅ មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់វារគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់វារគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(៦៥) កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চ័យទាំងឡាយក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះចប់កម្មវាចាស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលបើកិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ អាបត្តិទុក្កដដែលត្រូវក្នុងខណៈចប់ញត្តិក្តី អាបត្តិថុល្លច្চ័យទាំងឡាយដែលត្រូវក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើកក្តី រមែងវិនាសទៅឯង ។

(๖๖) อยมฺปิ ปุริมาเยว อุปาทาย วุจฺจติ ฯ ยาวตติยกาติ ยาวตติยํ สมนุภาสนาย อาปชฺชติ น สหา วุฏฺฐาตาย ฯ นิสฺสารณีเยติ สงฺฆมฺหา นิสฺสารียติ ฯ สงฺฆาทิเสเสาติ ฯเป ฯ เตนปิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเสเสาติ ฯ

(๖๗) ภิกฺขุกาย ภิกฺขุกาสญฺญา นปฺปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ภิกฺขุกาย วิมติกา นปฺป-ฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ภิกฺขุกาย อภิกฺขุกาสญฺญา นปฺปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ สงฺฆา-ทิเสสสฺส ฯ อภิกฺขุกาย ภิกฺขุกาสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อภิกฺขุกาย วิมติกา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อภิกฺขุกาย อภิกฺขุกาสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

(๖๘) อนาปตฺติ อสมนุภาสนฺติยา ปฏินิสฺสชฺ-ชนฺติยา อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

[๖๖] ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី (គឺភិក្ខុនីនេះឯង) ដែលតថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងភិក្ខុនីដែលត្រូវសង្ឃាទិសេសមុន ។ ពាក្យថា ជាយាវតតិយក គឺភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិដោយ (សង្ឃ) សូត្រសមនុភាសនវិធីអស់វារៈគំរប់បីដង មិនមែនត្រូវព្រមគ្នាដោយការប្រែព្រឹត្តល្មើសវត្តទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយបណ្តេញចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយខាងដើមរួចហើយ ។

[๖๗] កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๖๘] អារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីដែលសង្ឃមិនបានសូត្រសមនុភាសនវិធី ๑ ភិក្ខុនីលះបង់ឯង ๑ ភិក្ខុនីធ្លត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

អដ្ឋមសង្ឃាទិសេសំ

(៦៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចណ្ឌកាលី កិត្តិនី កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណោ បច្ចា កតា[1] កុបិតា អនត្តមនា ឃវំ វទេតិ ឆន្ទគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ ទោសគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ មោហគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ ភយ-គាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោតិ ។ យា តា កិត្តិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិហាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ចណ្ឌកាលី កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណោ បច្ចា កតា កុបិតា អនត្តមនា ឃវំ វក្ខតិ ឆន្ទ-គាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ ។បេ។ ភយគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោតិ ។ សច្ចំ កិរ កិត្តវៃ ចណ្ឌកាលី កិត្តិនី កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណោ បច្ចា កតា កុបិតា អនត្តមនា ឃវំ វទេតិ ឆន្ទគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ ។បេ។ ភយគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោតិ ។ សច្ចំ

---

១ ម. ម. បច្ចាកតា ។ ដំ សព្ពត្ថ ឦទិសមេវ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៨

(៦៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីកិក្ខុនី ដែលកិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍អ្វីនីមួយ ហើយខឹងតូចចិត្ត ពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្អប់ផង កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីល្ងង់ផង កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផង ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីច្រឡាំងច្រឡែង ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះគំរោលទោសតិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ចណ្ឌកាលីជាម្ចាស់ដែលកិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយហើយ មិនគួរនឹងខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផងដូច្នេះសោះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចណ្ឌកាលីកិក្ខុនីដែលកិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយខឹងតូចចិត្តពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផងដូច្នេះ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា

ภควตา ฯ ยาหิ พุทฺธา ภควา ภวํ ยาว ตาว ติฏฺฐเถ จณฺฑกาลี ภิกฺขุนี กาสฺสปิเยน อธิกรณา ปฏฺฐาย ภิกฺขู มาตุปิตา อนตฺถมกา ฆาตา ภิกฺขุนิโย ๒ ภิกฺขุนิโย ฯเปฯ ภยภาเวนิโย ๒ ภิกฺขุนิโยติ เอตสฺมึ ภิกฺขุเน อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ฆาตา ยถา ภิกฺขุ ภิกฺขุนิโย ฉพฺพคฺคิยา ปน ภิกฺขุนี กาสฺสปิเยน อธิกรณา ปฏฺฐาย ภิกฺขู มาตุปิตา อนตฺถมกา ฆาตา ภิกฺขุนิโย ๒ ภิกฺขุนิโย ฯเปฯ ภยภาเวนิโย ๒ ภิกฺขุนิโยติ ฯ สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา ฆาตสฺส ปฏิยาทิยา มาเยน กาสฺสปิเยน อธิกรณา ปฏฺฐาย ภิกฺขู มาตุปิตา อนตฺถมกา ฆาตา ภิกฺขุนิโย ๒ ภิกฺขุนิโย ฯเปฯ ภยภาเวนิโย ๒ ภิกฺขุนิโยติ อยฺยา เหฏฺฐาปิ ตโยปิ ตโยปิ มหาปิ ตโยปิ ตโยปิ ฯ ฆาตา สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา ปฏิยาทิยา ตาเยว ปกฺขนฺทิยา สา ภิกฺขุนี

ចតុត្ថព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចណ្តាលភិក្ខុនីដែលភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់
ព្រោះអធិករណ៍នីមួយហើយ មិនគួរបើនឹងខឹងអាក់អន់ចិត្ត ហើយពោល
យ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។បេ។ ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផងដូច្នេះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ
មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបូរសំដែងទ្វើនទូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
ភិក្ខុនីណាមួយដែលភិក្ខុនីសង្ឃទ្វើឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយ
ខឹងអាក់អន់ចិត្តពោលយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រ-
ឡាញ់ផង ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផង ។
ភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ លោក
ដែលភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយខឹងអាក់អន់ចិត្តកុំនិ-
យាយយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង
។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផងដូច្នេះថា លោក
ម្ចាស់ហ្នឹងឯង លុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ខ្លះ លុះដោយសេចក្តីស្អប់ខ្លះ
លុះដោយសេចក្តីល្ងង់ខ្លះ លុះដោយសេចក្តីខ្លាចខ្លះ ។ ភិក្ខុនីនោះ
កាលដែលភិក្ខុនីទាំងឡាយពោលយ៉ាងនេះ ទោះប្រកាន់យ៉ាងនោះដដែល

កិក្ខនីហិ យាវតតិយំ សមនុភាសិតព្ពា តស្ស បដិ-
និស្សគ្គាយ ។ យាវតតិយញ្ចេ សមនុភាសិយមានា
តំ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ चे បដិ-
និស្សជ្ជេយ្យ អយម្បិ កិក្ខុនី យាវតតិយកំ ធម្មំ
អាបជ្ជា និស្សារណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

(៧០) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុ-
នីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។
កិស្មិញ្ចេទេវ អធិករណេតិ អធិករណំ នាម ចត្តារិ
អធិករណានិ វិវាទាធិករណំ អនុវាទាធិករណំ អា-
បត្តាធិករណំ កិច្চាធិករណំ ។ បច្ចា កតា នាម
ចារាដិកា វុច្চតិ ។ កុបិតា អនត្តមនាតិ អនភិរទ្ធា
អាហតចិត្តា ខិលជាតា ។ ឃវំ វាទេយ្យាតិ ឆន្ទគាមិនិ-
យោ ច កិក្ខុនិយោ ។បេ។ ភយគាមិនិយោ ច
កិក្ខុនិយោតិ ។

(៧១) សា កិក្ខុនីតិ យា សា ឃវំវាទិនី កិក្ខុនី ។
កិក្ខុនីហីតិ អញ្ញាហិ កិក្ខុនីហិ ។ យា បស្សន្តិ យា
សុណន្តិ តាហិ វត្តព្ពា មាយ្យេ កិស្មិញ្ចេទេវ អធិករណេ

កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីដរាបដល់គំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់កម្មនោះចេញ ។ កិក្ខុនីនោះកាលបើត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីដរាបដល់គំរប់បីដង លះបង់កម្មនោះបាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ កិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាយ៉ាវតតិយក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(๗๐) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នាក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ ។ ពាក្យថា ព្រោះអធិករណ៍ទីមួយ ដែលហៅថា អធិករណ៍ បានដល់អធិករណ៍ទាំងឡាយបួន គឺវិវាទាធិករណ៍ ๑ អនុវាទាធិករណ៍ ๑ អាបត្តាធិករណ៍ ๑ កិច្চាធិករណ៍ ๑ ។ ដែលហៅថា កិក្ខុនីសង្ឃធ្វើឲ្យចាញ់ គឺសំដៅយកកិក្ខុនីដែលកិក្ខុនីសង្ឃផ្តាញ់ផ្តាលហើយ ។ ពាក្យថា ខ្វល់អាក់អន់ចិត្ត គឺកិក្ខុនីមិនត្រេកអរមានចិត្តគឺទោសខ្ជាំងខ្ជប់ហើយ មានចិត្តរឹងត្អឹង ។ ពាក្យថា ពោលយ៉ាងនេះ គឺពោលថា កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផង ។

(๗๑) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីនោះ គឺកិក្ខុនីជាអ្នកពោលយ៉ាងនេះជាប្រក្រតីនោះឯង ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីទាំងឡាយ គឺកិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាឃើញ ឯណាឮ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនី

ปญฺจ กตา กุปิตา อนตฺถมกา ฯวำ อาจ ฉนฺนาทิยนฺโน จ ภิกฺขุนิยา ฯ เป ฯ กยนาทิยนฺโน จ ภิกฺขุนิยาตำ อยฺยา เม ฉนฺทาทิ กาเตยฺย ฯ เป ฯ กยาทิ กาเตยฺยาตำ ฯ ทุตียมฺปิ วตฺตพฺพา ตตียมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏินิสฺสชฺชติ สนฺเตสำ กุสลำ นตฺถิ เจ ปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สุตฺวา น วิวทติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺฌาทิ อาคนฺตฺวา วตฺตพฺพา มายฺเย กิสฺมิญฺจิเทว อธิกรณา ปญฺจ กตา กุปิตา อนตฺถมกา ฯวำ อาจ ฉนฺนาทิยนฺโน จ ภิกฺขุนิยา ฯ เป ฯ กยนาทิยนฺโน จ ภิกฺขุนิยาตำ อยฺยา เม ฉนฺทาทิ กาเตยฺย ฯ เป ฯ กยาทิ กาเตยฺยาตำ ฯ ทุตียมฺปิ วตฺตพฺพา ตตียมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏินิสฺสชฺชติ สนฺเตสำ กุสลำ นตฺถิ เจ ปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

ตำฉฬฺายนោះនិយាយហាមប្រាមថា នែលោកម្ចាស់ កាលបើភិក្ខុនីសង្ឃ
ឲ្យចាលចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយខឹងអាក់អន់ចិត្ត កុំពោលយ៉ាង
នេះថា ភិក្ខុនីតំាងឆ្ងាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ ភិក្ខុនី
តំាងឆ្ងាយលុះដោយសេចក្តីខ្ជាចផងដូច្នេះថា លោកម្ចាស់ហ្នឹងឯង លុះ
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ខ្លះ ។ បេ ។ លុះដោយសេចក្តីខ្លាចខ្លះ ។ ភិក្ខុនី
តំាងឆ្ងាយត្រូវនិយាយនឹងភិក្ខុនីនោះអស់រាត្រីពីរដងផង ត្រូវនិយាយនឹង
ភិក្ខុនីនោះអស់រាត្រីបីដងផង ។ បើភិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះ
ជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនី
តំាងឆ្ងាយឯណាៗហើយមិននិយាយ ភិក្ខុនីតំាងនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។
ភិក្ខុនីតំាងឆ្ងាយត្រូវចាប់ខាញភិក្ខុនីនោះមកកាន់តីកណ្តាលសង្ឃ ហើយ
និយាយថា នែលោកម្ចាស់ បើភិក្ខុនីសង្ឃផ្តាញ់ផ្តាលព្រោះអធិករណ៍
នីមួយ លោកខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយកុំពោលយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីតំាងឆ្ងាយ
លុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ ភិក្ខុនីតំាងឆ្ងាយលុះដោយសេច-
ក្តីខ្ជាចផងដូច្នេះថា លោកម្ចាស់ហ្នឹងឯង លុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ខ្លះ
។ បេ ។ លុះដោយសេចក្តីខ្លាចខ្លះ ភិក្ខុនីតំាងឆ្ងាយត្រូវនិយាយនឹងភិក្ខុនី
នោះអស់រាត្រីពីរដងផង ត្រូវនិយាយអស់រាត្រីបីដងផង ។ បើភិក្ខុនីនោះលះ
បង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๗๒) สา ภิกฺขุนี สมนุภาสิตพฺพา ฯ ฃาวญฺจ ปน ภิกฺขาเว สมนุภาสิตพฺพา ฅฺยตฺตาย ภิกฺขุนิยา ปฏิพลาย สงฆ์ญา ญาเปตพฺโพ สุณาตุ เม อายฺยา สงฆ์ญา อยํ ฬตฺถนามา ภิกฺขุนี กิสฺมิญฺจิเทว อธิกรณา ปฏฺฐา กตา กุปิตา อนตฺตมนา ฃาวเทว ตนฺนิมิตฺตา จ ภิกฺขุนิยา ฯเป ฯ กยภิมิตฺตา จ ภิกฺขุนิยาติ ฯ สา ตํ วตฺถุ นปฺปฏินิสฺสชฺชติ ฯ ยทิ สงฆ์สฺส ปตฺตกลฺลํ สงฆ์ญา ฬตฺถนามํ ภิกฺขุนิ สมนุภาเสยฺย ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ฃสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม อายฺยา สงฆ์ญา อยํ ฬตฺถนามา ภิกฺขุนี กิสฺมิญฺจิเทว อธิกรณา ปฏฺฐา กตา กุปิตา อนตฺตมนา ฃาวเทว ตนฺนิมิตฺตา ภิกฺขุนิยา ฯเป ฯ กยภิมิตฺตา จ ภิกฺขุนิยาติ ฯ สา ตํ วตฺถุ นปฺปฏินิสฺสชฺชติ ฯ สงฆ์ญา ฬตฺถนามํ ภิกฺขุนิ สมนุภาสติ ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ยสฺส อายฺยาย ๑มติ ฬตฺถนามาย ภิกฺขุนิยา สมนุภาสนา ตสฺส วตฺถุสฺส

(๗๒) កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីពាំង២ឲ្យសូត្រសមនុភាសនវិធី ។ ម្នាលកិក្ខុពាំង២ឲ្យ កិក្ខុនីពាំង២ឲ្យត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធីយ៉ាងនេះ គឺកិក្ខុនីដែលធ្វាសប្រតិពលត្រូវផ្តឿងសង្ឃឲ្យដំឆ្ងល់ថា បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនីនេះឈ្មោះនេះ កិក្ខុនីសង្ឃបានផ្តាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយខឹងអាក់អន់ចិត្តពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីពាំង២ឲ្យលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ កិក្ខុនីពាំង២ឲ្យលុះដោយសេចក្តីខ្ជាចផង ។ កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្តុនោះទេ ។ បើសង្ឃមានកាលគួរដល់ហើយ សង្ឃត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុនីនេះឈ្មោះនេះកិក្ខុនីសង្ឃបានផ្តាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីពាំង២ឲ្យលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ កិក្ខុនីពាំង២ឲ្យលុះដោយសេចក្តីខ្ជាចផង ។ កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្តុនោះទេ ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តុនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តុនោះចេញ

ปฏินิสฺสคฺคาย สา ตุฬฺหาสฺส ยสฺสา อกฺกมติ สา กาเสยฺย ฯ อุตฺตียมฺปิ ฯเปฯ ตติยมฺปิ ฯเปฯ สมนุภฏฺฐา สเงฺฆน ตฺตฏฺฐมา ภิกฺขุนี ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุฬฺหี ฯ เอวเมตं ธารยามีติ ฯ

(๗๓) ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา กมฺมวาจปริโยสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชนฺติยา ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา ปฏิปฺปสฺสมฺภนฺติ ฯ

(๗๔) อยมฺปิ ปุริมาโย อุทฺทานาย วุจฺจติ ฯ

ยาวตติยกญฺจ ยาวตติยํ สมนุภาสนาย

គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អគ្គណា លោកម្ចាស់អគ្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អគ្គណា លោកម្ចាស់អគ្គនោះត្រូវទំាយយឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់ភ្លាតំរាប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់ភ្លាតំរាប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះហើយ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុនោះសង្ឃទើបស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๗๓) ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដភ្នក់ខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយទាំងឡាយភ្នក់ខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះសូត្រចប់កម្មវាចាស្រេចត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលបើភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសអាបត្តិទុក្កដដែលត្រូវភ្នក់ខណៈចប់ញត្តិ (ក្តី) អាបត្តិថុល្លច្ចយទាំងឡាយដែលត្រូវភ្នក់ខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក (ក្តី) រមែងរម្ងាប់ទៅ (ឯង) ។

(๗๔) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី គឺភិក្ខុនីនេះឯង ដែលតថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងភិក្ខុនីមុន ។ ដែលត្រូវអាបត្តិនោះដែរ ។ ពាក្យថា ជាយាវតតិយក គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវសង្ឃាទិសេសភ្នក់ខណៈដែលសូត្រសមនុភាសនវិធី

អាបជ្ជតិ ន សមា វុត្តុដ្ឋានាទារ ។ និស្សារណីយដ្ឋេ សង្ឃម្ហា និស្សារិយតិ ។ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ បេ ។ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(៧៥) ឆន្នកម្មេ ឆន្នកម្មសញ្ញា ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆន្នកម្មេ វេមតិកោ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆន្នកម្មេ អឆន្នកម្មសញ្ញា ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិ-សេសស្ស ។ អឆន្នកម្មេ ឆន្នកម្មសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆន្នកម្មេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆន្នកម្មេ ឆន្នកម្មសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៧៦) អនាបត្តិ អសមធុកាសង្គិយោ បដិនិស្សជ្ជន្តិ-យោ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយោតិ ។

កំណត់បីដង មិនត្រូវព្រមគ្នានឹងប្រព្រឹត្តកន្លងវត្តទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺកិក្ខុនីពាំងឲ្យកិក្ខុនីនោះចៀសចេញពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងបឋមសង្ឃាទិសេសខាងដើម ។

(៧៥) កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៧៦) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនី (ដែលសង្ឃ) មិនបានសូត្រសមនុភាសនវិធី ១ កិក្ខុនីដែលលះបង់ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឥរិយាបថទីសេសំ

(៧៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុលនន្ទាយ កិក្ខុនិយា អន្តេវាសិនិយោ[1] កិក្ខុនិយោ សំសដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចាក ចាបសន្តា ចាបសិលោកា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វច្ចប្បដិច្ឆាធិកា[2] ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិ-យន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ សំសដ្ឋា វិហរិស្សន្តិ ចាចាចាក ចាបសន្តា ចាបសិលោកា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វច្ចប្បដិច្ឆា-ធិកាតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ សំ-សដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចាក ចាបសន្តា ចាបសិលោកា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វច្ចប្បដិច្ឆា-ធិកាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា

---

១ ឧ. អន្តេវាសិកិក្ខុនិយោ ។ ម. អន្តេវាសិកា កិក្ខុនិយោ ។ ២ វច្ចបដិច្ឆាទីកាតំ យុត្តតរំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៩

(៧៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឥវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុនី ជាអន្តេវាសិនី[1] របស់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសភិក្ខុនីផងគ្នា ។ ភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីពាំងនោះពោលទោសតិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយមិនសមបើនឹងនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នាសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ងាយ ឮថាភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុពាំងឆ្ងាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា

---

(១) ភិក្ខុនីដាសិស្ស ។

กาเย ฯเป๎ฯ กามราคสฺส กิญฺจนตาย สมฺมาทิฏฺฐิ วิหา-
รินฺติ จาปิ วุจฺจติ จาปิ สมฺมา จาปิ สมฺมาโลกา กิญฺจ-
นสญฺญาย วิหรติ อากิญฺจญฺญาย วุฏฺฐหิตฺวา อากิญฺจ-
ญฺญายตนสฺส อปฺปฏิลาภาย ฯเป๎ฯ อปฺปฏิลาภาย ๆ เป ๆ ฯ-
ปญฺจ ปน กิญฺจนานิ กิญฺจนิยา ตณฺหา สิกฺขาปทํ ทุติยสฺส
กิญฺจนิยา ปเนว สมฺมา วิหารินฺติ จาปิ วุจฺจติ จาป-
สมฺมา จาปิ สมฺมาโลกา กิญฺจนสญฺญาย วิหรติ อากิญฺจ
ญฺญาย วุฏฺฐหิตฺวา ๆ ตา กิญฺจนิยา กิญฺจ-
นิยา ฉหิ สมฺมา ปเนตพฺพา ภวนิยา ภวนิยา เอว สมฺมา วิหา-
รินฺติ จาปิ วุจฺจติ จาปิ สมฺมา จาปิ สมฺมาโลกา กิญฺจน-
สญฺญาย วิหรติ อากิญฺจญฺญาย วุฏฺฐหิตฺวา
ภวทิฏฺฐิยา วิภวทิฏฺฐิยา ภวนิยา ภวตณฺหาย ๆ
ฉหิ ปน กิญฺจนิยา กิญฺจนิยา ปุถุชฺชนา ตถา
ปกฺขนฺทนฺติ ตา กิญฺจนิยา กิญฺจนิยา ยาวตติยํ ส-
มนุภาสิตพฺพา ตสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ๆ ยาวตติยเมฺป

សង្ឃាទិសេសទី ៩ សេចក្តីបញ្ញត្តិ

ម្នាលកិកុខាំងឡាយ ពួកកិកុនីមិនគួរបើនឹងនៅច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ បិទចុាំងទោសរបស់កិកុនីផងគ្នាទេ ម្នាលកិកុខាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាហើយទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុខាំងឡាយ កិកុនីខាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ចំណែកកិកុនីខាំងឡាយនៅច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ បិទចុាំងទោសរបស់កិកុនីផងគ្នា ។ កិកុនីខាំងឡាយនោះ គួរកិកុនីខាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា កិកុនីជាបងប្អូនស្រីខាំងឡាយនៅច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ បិទចុាំងទោសរបស់កិកុនីផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ខាំងឡាយ លោកខាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃតែងសរសើរសេចក្តីស្ងាត់ (ចាកពួក) របស់បងប្អូនស្រីខាំងឡាយ ។ កិកុនីខាំងឡាយនោះកាលកិកុនីខាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រកាន់យ៉ាងនោះដដែល កិកុនីខាំងឡាយនោះ គួរកិកុនីខាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីជាគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវវត្ថុនោះ ។ បើកិកុនីខាំងឡាយនោះកាលកិកុនី

สมฺมุขาสมฺมุขาทิ ตำ ปฏิกฺขิปิตฺวา ปฏิญฺญาตกรณเมว สนฺธาย วุตฺตนฺติ อตฺถโต ปฏิญฺญาตกรณเมว ปมาณนฺติ ทสฺเสติ อาปตฺติ ปฏิญฺญาย สงฺฆาทิเสสตฺตา ฯ

(๗๘) กิจฺจาธิกรณนฺติ อุปสมฺปทาทิกมฺมกรณีเยน วุจฺจติ ฯ สมฺมุขา วินยกมฺมนฺติ อนนุโลมิตเกน กายิกวาจสิกเกน(๑) สมฺมุขา วินยกมฺมนฺติ ฯ ยาจนาย ยาจิตกาเล ยาจเกน สมฺปตฺตกาลา ฯ ปตฺตสมฺปตฺติยา ปตฺตกาเล กิจฺจสาธเนน อนุกูลา ฯ ปตฺตสิโลกาทิ ปตฺตกาเล ปิยวจนาทิ กเถตฺวา ฯ กิจฺจาธิกรณสฺส วินิจฺฉยสิทฺธิยา อญฺญมญฺญสฺส กมฺมํ กตฺวา ปจฺจกฺขกรณมฺปิ อญฺญมญฺญสฺส วจนมฺปิ สุตฺวา ปฏิคฺคณฺหนกาลาทิ อญฺญมญฺญสฺส วจนมฺปิ สุตฺวา ปฏิคฺคณฺหนนฺติ ฯ

(๗๙) ตา กิจฺจาธิกรณตา ยา ตา สมฺมุขาวินยกมฺมาทิกา ฯ กิจฺจาธิกรณหีนา อญฺญาหิ กิจฺจาธิกรณหีนา ฯ ยา ปสฺสทฺธิ ยา สุขสนฺติ ตาหิ วิคตฺวา กิจฺจาธิกรณา ฯ สมฺมุขาวินยกมฺมาทิกา ปตฺตสมฺปตฺติยา ปตฺตกาลา ปตฺตสิ-

๑ กายิกวาจสิกเกน สมฺมุขตฺเตน ภวิตพฺพนฺติ ฯ

ចាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីជាគំរប់បីដង លុះបង់វត្ថុនោះបាន ការលុះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលុះបង់ទេ កិកុនីចាំងឡាយនេះក្តី ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ឈ្មោះយាវតតិយក គួរបណ្តេញចេញ ។

(៧៨) ត្រង់ពាក្យថា ចំណែកកិកុនីចាំងឡាយ គឺសំដៅយកស្ត្រីដែលបានឧបសម្បទាហើយ ។ ពាក្យថា នៅច្រឡំដោយគហស្ថ គឺនៅច្រឡំដោយកាយកម្ម វចីកម្ម (របស់គហស្ថ) ដែលមិនសមគួរ (ដល់បព្វជិត) ។ ពាក្យថា មានមារយាទអាក្រក់ គឺប្រកបដោយមារយាទអាក្រក់ ។ ពាក្យថា មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ គឺល្បីឮដោយកិត្តិសព្ទអាក្រក់ ។ ពាក្យថា មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ គឺសម្រេចជីវិតដោយមិច្ឆាជីវដ៏អាក្រក់ ។ ពាក្យថា បៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ គឺរំលងកម្មដែលកិកុនីផង់គ្នាធ្វើ ។ ពាក្យថា បិទបាំងទោសរបស់កិកុនីផង់គ្នា គឺបិទបាំងទោសគ្នីគ្នា ។

(៧៩) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីចាំងឡាយនោះ គឺកិកុនីដែលច្រឡំ (ដោយគហស្ថ) នោះឯង ។ ពាក្យថា ដែលកិកុនីចាំងឡាយ គឺដែលកិកុនីចាំងឡាយដទៃ ។ កិកុនីចាំងឡាយណា ជាន់ឃើញបានឮ កិកុនីចាំងឡាយនោះគួរនិយាយហាមប្រាមថា បងប្អូនស្ត្រីចាំងឡាយនៅច្រឡំ (ដោយគហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការ

លោកា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញិស្សា វច្ឆប្បដិច្ឆាទិកា វិវិច្ចថយ្យ វិវេកញ្ញេវ កតិនិំ សង្ឃា វណ្ណាតីតំ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពា តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិ-និស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សុត្វា ន វទតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តា កិក្ខុនិយោ សង្ឃមជ្ឈំបិ អាកឌ្ឍិត្វា វត្តព្ពា កតិនិយោ ខោ សំសដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចារ ចារេសុំ ចាបសិលោកា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញិស្សា វច្ឆប្បដិច្ឆាទិកា វិវិច្ចថយ្យ វិវេកញ្ញេវ កតិនិំ សង្ឃា វណ្ណាតីតំ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពា តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

សង្ឃាទិសេសទី ៩ សិក្ខាបទវិភង្គ

បំញុះមជ្ឈិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បំទច្ចាំងទោសរបស់កិក្ខុនីផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃតែងសរសើរសេចក្តីស្ងាត់ (ចាកពួក) របស់កិក្ខុនីជាបង្អួនស្ត្រីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយគួរនិយាយនឹងកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះអស់រាវជាគំរប់ពីរដងផង គួរនិយាយអស់រាវជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃឮហើយមិននិយាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយចាប់ខាញកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះមកកាន់តែណាលសង្ឃ ហើយពោលថា កិក្ខុនីជាបង្អួនស្ត្រីទាំងឡាយនៅច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការបំញុះមជ្ឈិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បំទច្ចាំងទោសរបស់កិក្ខុនីផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទាំងឡាយស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃតែងសរសើរសេចក្តីស្ងាត់របស់កិក្ខុនីជាបង្អួនស្ត្រីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយគួរនិយាយនឹងកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះអស់រាវ:ជាគំរប់ពីរដងផង គួរនិយាយអស់រាវ.ជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๘๐] ตา กังขาฐานิยา สมถกามสิตพฺพา ฯ ปฬาฯ
ปน กังขาย สมถกามสิตพฺพา ญาณาย กังขาฐานิยา
ปฏิลาภาย สเงฺขปา ญาเปตพฺพา สุณาถ เม อายฺยา
สเงฺขปา ฉสฏฺฐิยา จ ฉสฏฺฐิยา จ กังขาฐานิยา สงฺฆสฺส
วิหารฏฺเฐ จาจาจาเร จาปสาทา จาปสาโลกา กังขา-
สเงฺขปสฺส วิเหสกา อญฺญมญฺญสฺส วจฺฉปฏิจฺฉาทกา ฯ
ตา ตำ วตฺถุ ฉปฺปฏิกสฺสิตฺวา ฯ ยทิ สเงฺขปสฺส ปตฺตกาลฺ
สเงฺขปา ฉสฏฺฐิยา ฉสฏฺฐิยา กังขาฐานิยา สมถกา-
เสยฺยา ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิกสฺสาย ฯ ปฬา ญตฺติ ฯ
สุณาถ เม อายฺยา สเงฺขปา ฉสฏฺฐิยา จ ฉสฏฺฐิยา
จ กังขาฐานิยา สงฺฆสฺส วิหารฏฺเฐ จาจาจาเร จาปสาโลกา
กังขาสเงฺขปสฺส วิเหสกา อญฺญ-
มญฺญสฺส วจฺฉปฏิจฺฉาทกา ฯ ตา ตำ วตฺถุ ฉปฺปฏิ-
กสฺสิตฺวา ฯ สเงฺขปา ฉสฏฺฐิยา ฉสฏฺฐิยา กังขา-
ฐานิยา สมถกาเสยฺยา ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิกสฺสาย ฯ
ยสฺส อายฺยาย ขมติ ฉสฏฺฐิยาย จ ฉสฏฺฐิยาย จ
กังขาฐานิยา สมถกาสยา ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิกสฺสาย

(៨០) គប្បីកិក្ខុនីពាំង១ឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីពាំង១ឡាយនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំង១ឡាយ ភិក្ខុនីពាំង១ឡាយគប្បីសូត្រសមនុភាសនវិធីយ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុនីដែលឆ្លាសប្រតិពលត្រូវប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ នៅច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិរិយាសព្វអាក្រក់ មានការចំញឹមដ៏វិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីផង់គ្នា ។ ភិក្ខុនីពាំង១ឡាយនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះទេ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ នៅច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិរិយាសព្វអាក្រក់ មានការចំញឹមដ៏វិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីផង់គ្នា ។ ភិក្ខុនីពាំង១ឡាយនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះទេ ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ

สา ตุณฺหีภาวสฺส ยาจนา อธิวจนมตฺตเมว สา ปกาสนียา ฯ
ทุติยมฺปิ ปฏิกฺขิปิตพฺพเมว ปฏิกฺขิปิ ฯเปฯ ตติยมฺปิ ปฏิกฺขิปิตพฺพเมว
ปฏิกฺขิปิ ฯเปฯ สมนฺตปาสาทิกา สเทฺวน ปาฏิหาริยานิ ฉ
ปาฏิหาริยานิ ฉ ภิกฺขุนิโย ตสฺส วาจาย ปฏิสฺสวนฺติ ปฏิสฺสุณิตฺวา ฯ
ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ

(๘๑) ฉพฺพิยา ทุกฺกฏนฺติ ทุติยกมฺมวาจาย ปุริมทฺวยา
กมฺมวาจาปริโยสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ
สงฺฆาทิเสสนฺติ อฏฺฐาปตฺติกฺขนฺธํ ฉพฺพิยา ทุกฺกฏนฺติ ทุติยกมฺมวาจาย ปุริมทฺวยา
ปตฺติยา ปฏิปฺปสฺสทฺธิ ฯ เทฺว ติสฺสา
เอกาโต สมนฺตปาสาทิกาย ภณฺฑนาทิ สมนฺตปาสาทิกาย ฯ

(๘๒) สมาปิ ภิกฺขุนิเยติ ปุริมาเยว อุปาทาย
วุตฺตนฺติ ฯ ยาวตติยกนฺติ ยาวตติยํ สมนฺตปาสาทิกาย

คาบ่ดิตฺตฺดลฺ่เลาะกมฺมาสฺ่อกฺคณา เลาะกมฺมาสฺ่อกฺคนาะตฺรูวฺสวดฺมิ มินคาบ่ดิตฺตฺดลฺ่เลาะกมฺมาสฺ่อกฺคณา เลาะกมฺมาสฺ่อกฺคนาะตฺรูวฺนิยายเอฺวีง ฯ ขุ้สูตฺรสีเยาะกฺตีนีะอสฺ่ากาะ:ชาคำรบ่ตีรเดงผง ฯ เบะ ฯ ขุ้สูตฺรสีเยาะกฺตีนีะอสฺ่ากาะ:ชาคำรบ่บีเดงผง ฯ เบะ ฯ สงฺฆสูตฺรสมนุภาสนวิธีจำเพาะกิกฺขุนีคำงฺกฺยาะญ์ออนีะผง ฯ เดืมฺย์ขฺยละบง์ตฺคนาะฮ็อย ฯ การสูตฺรสมนุภาสนวิธีนาะคาบ่ดิตฺตฺดลฺ่สงฺฆ เหตุนาะเอิบสงฺฆสวดฺมิ ฯ ขุ้สูมจำนุกเรืองีนีะเดายการสวดฺมินาะยาะ์งีนีะ ฯ

(๘๑) กิกฺขุนีคำงฺกฺยาะญ์ ตฺรูวฺอาบตฺติทุกฺกฏกงฺขาณะ:จบ่ญตฺติ ตฺรูวฺอาบตฺติถุลฺลจฺจัยคำงฺกฺยาะญ์กงฺขาณะ:จบ่กมฺมาจาตีรเดง ตฺรูวฺอาบตฺติสงฺฆาทิเสสกงฺขาณะ:จบ่กมฺมาจาสฺเรอจ ฯ กาลเบืกิกฺขุนีคำงฺกฺยาะญ์ตฺรูวฺอาบตฺติสงฺฆาทิเสสเฮอย ฉะอาบตฺติทุกฺกฏเดลตฺรูวกงฺขาณะ:จบ่ญตฺติ(กฺตี)อาบตฺติถุลฺลจฺจัยคำงฺกฺยาะญ์เดลตฺรูวกงฺขาณะ:จบ่กมฺมาจาตีรเดง(กฺตี)กำหมับ่เอาฉะ ฯ กิกฺขุนีคำงฺกฺยาะญ์คบ์สูตฺรสมนุภาสนวิธี จำเพาะกิกฺขุนีตีรเบืรูบดามฺยคาบ่าน มินตฺรูวสูตฺรสมนุภาสนวิธีขฺยลิองสำตีสำเดืรูบนาะนอเอฺวีย ฯ

(๘๒) ตฺรง์คาบ่ยาวา กิกฺขุนีคำงฺกฺยาะญ์นีะกฺตี คือกิกฺขุนีคำงฺกฺยาะญ์เดลตยาคตโพลเปฺรปเอฺปงง์กิกฺขุนีคำงฺกฺยาะญ์มุน ๆ ฯ คาบ่ยา ฌ้อยาวาตติยก สีเยาะกฺตียา กิกฺขุนีคำงฺกฺยาะญ์ตฺรูวอาบตฺติ(สงฺฆาทิเสส)

อาปชฺชนฺติ น สหา วตฺถุชฺฌาจาร ฯ นิสฺสารณิยนฺติ สงฺฆมฺหา นิสฺสารียติ ฯ สงฺฆาทิเสโสติ ฯ เป ฯ เตนปิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเสโสติ ฯ

(๘๓) ชคฺคนฺตี ชคฺคนฺตีสญฺญา ชคฺคนฺตึ นิสฺสชฺชนฺติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ชคฺคนฺตี ปกติกา ชคฺคนฺตึ นิสฺสชฺชนฺติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ชคฺคนฺตี อชคฺคนฺตีสญฺญา ชคฺคนฺตึ นิสฺสชฺชนฺติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อชคฺคนฺตี ชคฺคนฺตีสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อชคฺคนฺตี ปกติกา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อชคฺคนฺตี อชคฺคนฺตีสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

(๘๔) อนาปตฺติ อสมนฺตาสนฺติ ปริโยสฺสชฺชนฺติ ชคฺคนฺตีนา ขิตฺตจิตฺตา เวทนฏฺฏา อาทิกมฺมิกาติ ฯ

ដោយសូត្រសមនុភាសនវិធីដកចដល់គំរប់បីដង មិនមែនត្រូវព្រមគ្នា
ទើងច្រឡំត្តកន្ទងវត្តុទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញ គឺកំកុនីពាំងឡាយ
គួរនាំកំកុនីដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនោះចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា
សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសង្ឃាទិសេសទី ១ រួចហើយ ។

(៨៣) កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយសំគាល់ថាកម្ម
ប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែ-
កបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនលះបង់
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយ
សំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេស ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយសំគាល់ថាកម្ម
ប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីមាន
សេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំង-
ឡាយសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៨៤) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង)
គឺកិកុនីពាំងឡាយដែលកិកុនីសង្ឃមិនបានសូត្រសមនុភាសនវិធី ១ កិកុនី
ពាំងឡាយលះបង់ចេញ ១ កិកុនីឆ្កួត ១ កិកុនីមានចិត្តរើរាយ ១ កិកុ-
នីដែលវេទនាគ្របសង្កត់ ១ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ទសមសង្ឃាទិសេសំ

(៨៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆុល្លនន្ធា ភិក្ខុនី សង្ឃេន សមនុភដ្ឋា ភិក្ខុនិយោ ឯវំ វទេតិ សំសដ្ឋា វ អយ្យា តុម្ហេ វិហរថ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហរិត្ថ សន្តិ សង្ឃេ អញ្ញាបិ ភិក្ខុនិយោ ឯកចាក ឯវំសង្ឃា ឯវំសិលោកា ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វជ្ជប្បដិច្ឆាទិកា តា សង្ឃេ ន តិព្ពំ អាទា តុម្ហេយេវ សង្ឃេ ខុញ្ញាយ បរិភវេន អក្ខន្តិយា វេភស្សា[1] ឧព្ពុឡ្ហា ឯវមាទា ភគិនិយោ ខោ សំសដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចាក ចាបសង្ឃា ចាបសិលោកា ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វជ្ជប្បដិច្ឆាទិកា វិវិច្ចថយ្យ

---

១ ឱ. ម. វេភស្សិយា ។ ឯវំ សព្វត្ថ ញាតព្ពំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ១០

(៨៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឌវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក៏សម័យនោះឯង ពុលូនន្ទាកិក្ខុនីពោលពាក្យយ៉ាងនេះនឹងកិក្ខុនីទាំងឡាយ ដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីហើយថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរនៅច្បូកច្បឹងដោយគ្រហស្ថចុះ លោកទាំងឡាយកុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ សូម្បីកិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃដែលមានមារយាទយ៉ាងនេះ មានកិត្តិសព្ទយ៉ាងនេះ ចិញ្ចឹមជីវិតយ៉ាងនេះ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ សង្ឃមិនបានពោលពាក្យអ្វីនឹងកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកទាំងឡាយដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយពេបជ្រាយ ដោយគ្មានអំណត់ (ក្រោធ) ដោយសំដីបង្អុប ដោយលោកទាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា កិក្ខុនីជាបង្អួនស្រីទាំងឡាយហ្នឹងឯង ជាអ្នកច្បូកច្បឹង (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទាំងឡាយស្វាត់ (ចាកពួក)

วิเวกญฺเว กตินฺนนฺ สเชฺฌ วณฺโณตีติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุ-
นิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ฉฑฺฑายนฺติ ขียนฺติ วิตา-
เรนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ชุลฺลนฺนา สเชฺฌน
สมนฺนาคตา ภิกฺขุนิโย ฌานํ ภิกฺขนฺติ สนฺตสฺส ว อยฺยา
สุมฺเห วิหารถ มา สุมฺเห ชานา วิหารนฺติ ฯเป ฯ
ภิกฺขุถยฺเย วิเวกญฺเว กตินฺนนฺ สเชฺฌ วณฺโณตีติ
ฯเป ฯ สจฺจนฺ กิร ภิกฺขเว ชุลฺลนฺนา ภิกฺขุนี สเชฺฌน
สมนฺนาคตา ภิกฺขุนิโย ฌานํ ภิเรตนฺติ สนฺตสฺส ว อยฺยา
สุมฺเห วิหารถ มา สุมฺเห ชานา วิหารนฺติ ฯเป ฯ ภิกฺขุถยฺเย
วิเวกญฺเว กตินฺนนฺ สเชฺฌ วณฺโณตีติ ฯ สจฺจนฺ ภควาตีติ ฯ
วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถนฺ หิ นาม ภิกฺขเว ชุลฺล-
นนฺนา ภิกฺขุนี สเชฺฌน สมนฺนาคตา ภิกฺขุนิโย ฌานํ

สงฺฆสาเรเวติ เสจกฺกีสฺวาตฺวปสฺสติกฺขุนีชาปงฺหูนสฺรีตาฺงฺฆฺวาย ฯ ภิกฺขุ-
นีตาฺงฺฆฺวายณา มานเสจกฺกีปฺรฺชาถฺวาตฺวิจ ฯ เปฯ ภิกฺขุนีตาฺงฺฆฺวายเนาะ
กาฺงฺเลาะเจาส ตีะเฎฺรีล บนฺทะปงฺหูบ่ถา เลาะกฺมฺหาสฺบุลฺนนฺทูมินสมเบี
นฺฉาฺงฺเลาะยา"ฉาฺงฺนะนฺฉาฺงฺกิภิกฺขุนีตาฺงฺฆฺวายเดีลสงฺฆสูตฺร สมนุกาสนวิธี
เหาะยถา นะเลาะกฺมฺหาสฺตาฺงฺฆฺวาย เลาะกตาฺงฺฆฺวายจูรเนาะปฺรฺจกฺกปฺรฺจกฺกุ
เดาะยเคหสฺถุะ เลาะกตาฺงฺฆฺวายกุนเนาะปฺรกะเขกคาเฎฺรีย ฯ เปฯ นะ
เลาะกฺมฺหาสฺตาฺงฺฆฺวาย จูรเลาะกตาฺงฺฆฺวายสฺวาต (ตาคพฺวก) สงฺฆสาร-
เสาะเวติ เสจกฺกีสฺวาตฺวปสฺสติกฺขุนีชาปงฺหูนสฺรีตาฺงฺฆฺวาย ฯ เปฯ พฺระฺมานพฺระคเตสฺสูถา มฺหาลภิกฺขุตาฺงฺฆฺวาย ตฺวถาบุลฺนนฺทูกิภิกฺขุนีนิยายยา"ฉาฺงฺนะนฺฉาฺงฺกิภิกฺขุนีตาฺงฺฆฺวาย เดีลสงฺฆสูตฺรสมนุกาสนวิธีเหาะยถา
ปติเตฺรลาะกฺมฺหาสฺตาฺงฺฆฺวาย เลาะกตาฺงฺฆฺวายจูรเนาะปฺรฺจกฺกปฺรฺจกฺกุเดาะเบ
เคหสฺถุะ เลาะกตาฺงฺฆฺวายกุนเนาะปฺรกะเขกคาเฎฺรีย ฯ เปฯ ปติเตฺร
เลาะกฺมฺหาสฺตาฺงฺฆฺวาย เลาะกตาฺงฺฆฺวายจูรสฺวาต (ตาคพฺวก) สงฺฆสาร-
เสาะเวติ เสจกฺกีสฺวาตฺวปสฺสติกฺขุนีชาปงฺหูนสฺรีตาฺงฺฆฺวาย ปิตเมนปฺร ฯ ภิกฺขุ
ตาฺงฺฆฺวายกฺราบจูลถา ปติเตฺรพฺระฺมานพฺระคต ปิตเมน ฯ พฺระ
สมฺพฺุฌฺมานพฺระคเจฺงฺปนฺทาสถา มฺหาลภิกฺขุตาฺงฺฆฺวาย ถุลฺนนฺทูกิภิกฺขุนี
มินคูรเบีนฺฉาฺงฺเลาะยา"ฉาฺงฺนะนฺฉาฺงฺกิภิกฺขุนีตาฺงฺฆฺวาย เดีลสงฺฆสูตฺรสมนุ-

វក្ខតំ សំសដ្ឋា វ អយ្យេ តុម្ហេ វិហារេ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហារិត្ថ ។បេ។ វិវិច្ចយ្យេ វិវេកញ្ញេវ កតិនីនំ សង្ឃាដិ វណ្ណាតីតំ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី ឯវំ វទេយ្យ សំសដ្ឋា វ អយ្យេ តុម្ហេ វិហារេ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហារិត្ថ សន្តិ សង្ឃា អញ្ញាបិ កិក្ខុនិយោ ឯវាចាក ឯវំសង្កា ឯវំសិលោកា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសំកា អញ្ញមញ្ញិស្សា វជ្ជប្បដិច្ឆាទិកា តា សង្ឃោ ន កិញ្ចិ អាហ តុម្ហេយេវ សង្ឃោ ឧញ្ញាយ បរិភវេន អក្ខន្តិ-យា វេភស្សា ឆុព្ភស្សា ឯវមាហ កតិនិយោ ខោ សំ-សដ្ឋា វិហារន្តិ ចាចាចាក ចាបសង្កា ចាបសិលោកា

ភាសនវរធីរហើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយ ចូរនៅ
ច្បងក្រច្បងំដោយគ្រហស្ថចុះ លោកចាំងឡាយកុំនៅបែកខ្វែកគ្នាឡើយ
។បេ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយចូរស្វាត់ (ចាកពួក)
សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្វាត់របស់កិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីចាំងឡាយ ដូច្នេះ
ឯង ម្នាលកិក្ខុចាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំងឡាយ
ដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុចាំងឡាយ កិក្ខុនីចាំងឡាយ
ចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយពោលយ៉ាងនេះ
ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយចូរនៅច្បងក្រច្បង
ដោយគ្រហស្ថចុះ លោកចាំងឡាយកុំនៅបែកខ្វែកគ្នាឡើយ សូម្បីកិក្ខុនី
ចាំងឡាយរូបដទៃដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានកិត្តិសព្ទដូចគ្នា មានការ
ចិញ្ចឹមជីវិតដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបំទាំងទោស
របស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា មានទៅកាន់សង្ឃដែរ សង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីទាំង
កិក្ខុនីចាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកចាំង
ឡាយដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយពេជ្ឈាយ ដោយគ្មានអំណាត់
ដោយសំដីបង្គ្រប ដោយលោកចាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា កិក្ខុនីជា
បងប្អូនស្រីចាំងឡាយហ្នឹងឯង ជាអ្នកនៅច្បងក្រច្បង (ដោយគ្រហស្ថ)
មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់

กังขาธมฺมสฺส วิเภทกา อญฺญมญฺญสฺส วาจปฺปฏิญฺญา-
ทิกา ปาฏิปุคฺคลิกา วิเภทกญฺหิ กตินฺนํ สงฺฆา ปณฺณตฺติยา ฯ
สา กงฺขาธมฺมา กงฺขาธมฺมา ปวตฺตสฺส วจนียา มาเยฺย ปวุ-
จฺจติ สมฺมชฺชา ฯ เอเยฺย ตุมฺเห วิหรถ มา ตุมฺเห นานา
วิหารตฺถ สนฺติ สงฺเฆ อญฺญตโร กงฺขาธมฺโม วา กถาย
ปวตฺตา ปวตฺตนียา กงฺขาธมฺมสฺส วิเภทกา
อญฺญมญฺญสฺส วาจปฺปฏิญฺญาทิกา ตา สงฺเฆ น กิญฺจิ
อาห ตุมฺเหเยว สงฺเฆ ขุญฺญาย ปริภวถ อกฺกนฺติยา
เวกสฺส ทุพฺพลฺยา ปวตฺตา โหติ สงฺ-
ฆสฺส วิหารนฺติ จาตาจาก จาตสงฺฆา จาตสงฺโฆกา
กงฺขาธมฺมสฺส วิเภทกา อญฺญมญฺญสฺส วาจปฺปฏิญฺญาทิ-
กา ปาฏิปุคฺคลิกา วิเภทกญฺหิ กตินฺนํ สงฺฆา ปณฺณตฺติยา ฯ

ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់កិក្ខុនីជាបង្អួនស្រីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីនោះគប្បីកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ចូរលោកកុំនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរនៅច្បងច្បូកច្បងំដោយគ្រហស្ថចុះ លោកទាំងឡាយកុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ សូម្បីកិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃ ដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានកិត្តិសព្ទដូចគ្នា មានការចិញ្ចឹមជីវិតដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ សង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីនឹងកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកទាំងឡាយដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយពេបជ្រាយ ដោយគ្មានអំណត់ ដោយសំដីបង្កូច ដោយលោកទាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា កិក្ខុនីជាបង្អួនស្រីទាំងឡាយហ្នឹងឯង ជាអ្នកនៅច្បងច្បូកច្បងំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់កិក្ខុនីជាបង្អួនស្រីទាំងឡាយ ។

ឃវញ្ច សា កិត្តិនី កិត្តិនីហិ វុច្ចមានា តថេវ បត្តល្លាយ្យ សា កិត្តិនី កិត្តិនីហិ យាវតតិយំ សមនុភាសិតព្ពា តស្ស បដិនិស្សគ្គាយ ។ យាវតតិយញ្ចេ សមនុភាសិ-យមានា តំ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ អយម្បិ កិត្តិនី យាវតតិយកំ ធម្មំ អាបជ្ជា និស្សារណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

(៨៦) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិត្តិ-នីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិត្តិ-នីតិ ។ ឃវំ វាចេយ្យាតិ សំសដ្ឋា វ អយ្យេ តុម្ហេ វិហា-រេ មា តុម្ហេ ឯតា វិហារិត្ថ សន្តិ សង្ឃេ អញ្ញាបិ កិត្តិនិយោ ឃវចាក ឃវំសន្តា ឃវំសិលោកា កិត្តិនី-សង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញិស្សា វច្ឆប្បដិច្ឆាទិ-កា តា សង្ឃេ ន កិញ្ចិ អាហ តុម្ហេយេវ សង្ឃេ ឧញ្ញាយាតិ អវញ្ញាយ ។ បរិភវោតិ បរិភព្យតា ។ អក្ខន្តិយាតិ ខោបេន ។ វេភស្សាតិ វិភស្សីកតា ។

កិក្ខុនីនោះកាលដែលកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយពោលយ៉ាងនេះ ក៏នៅតែបែកាន់ដ-
ដែល កិក្ខុនីនោះគប្បីកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសូត្រសមនុភាសនវិធីដើម្បីឲ្យលះបង់
នូវវត្ថុនោះដរាបដល់គំរប់ប៉ាដង ។ បើកិក្ខុនីនោះកាលដែលកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ
សូត្រសមនុភាសនវិធីដរាបដល់គំរប់ប៉ាដង លះបង់វត្ថុនោះបាន ការលះ
បង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ កិក្ខុនីនេះគួ (ក៏) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេស ឈ្មោះយ៉ាវតតិយក គួរបណ្តេញចេញ ។

(៨៦) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នានឹង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ ។ ពាក្យថា ពោលយ៉ាងនេះ គឺពោល
ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ្ងាយ លោកចាំឆ្ងាយចូរនៅច្រឡូកច្រឡំចុះ
លោកចាំឆ្ងាយកុំនៅផ្សេង ។ គ្មានឡើយ (ព្រោះ) កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសូម្បី
រូបដទៃ ដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានកិត្តិសព្ទដូចគ្នា មានការចិញ្ចឹម
ជីវិតដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បំទាំងពោសរបស់កិក្ខុនីពួកផង
គ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ (តែ) សង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីនឹងកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ
នោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកចាំឆ្ងាយដោយសេចក្តី
មើលងាយ គឺដោយសេចក្តីមាក់ងាយ ។ ពាក្យថា ដោយសេចក្តីពេបជ្រាយ
គឺដោយសេចក្តីស្អប់ខ្ពើម ។ ពាក្យថា ដោយគ្មានអំណាត់ គឺដោយសេចក្តី
ខឹង ។ ពាក្យថា ដោយសំដីបង្កូប គឺដោយឆ្លើសំដីឲ្យវិសេសជាង ។

ทุฏฺฐุลฺลาตี อเนกฺขิตา ฯ ฝาเมาเห ภคินิเยา เอตา สมฺมชฺชา วิหารนฺติ ตาตาตาก ตาปสนฺตา ตาปสินีโลกา ภิกฺขุนีสงฺฆสฺส วิเหสิกา อญฺญมญฺญิสฺสา วจฺจปฺปสฺสาวิกา วิวิจฺฉเย วิเวกญฺเญว ภคินิยา สเงฺฆ วณฺณาตีติ ฯ สา ภิกฺขุนีติ ยา สา ฝาภาคินิยา ภิกฺขุนี ฯ ภิกฺขุนีเมาติ อญฺญาเมา ภิกฺขุนีเมา ฯ ยา ปสฺสนฺติ ยา สุณาติ ตาเมา วตฺตพฺพา มาเยฺย ฝาภาเค สมฺมชฺชา ฯ อเนฺย สุเมฺห วิหารเช มา สุเมฺห ตาตา วิหารนฺติ ฯ เป ฯ วิวิจฺฉเย วิเวกญฺเญว ภคินิยา สเงฺฆ วณฺณาตีติ ฯ ทุติยมฺปิ วตฺตพฺพา ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏินิสฺสชฺชติ สเทฺธ กุสลํ เอตา เจ ปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

វិនយបិដក កង្ខាវិតរណី

ពាក្យថា ដោយលោកតាំងឡាយមានកំឡាំងថយ គឺដោយលោកតាំងឡាយគ្មានបក្ខពួក ។ បុល្លនន្តាកង្ខានីពោលយ៉ាងនេះថា កង្ខានីជាបង់ប្អូនស្រីតាំងឡាយហ្នឹងឯង ជាអ្នកនៅច្រឡូកច្រឡំ(ដោយគ្រហស្ថ)មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកង្ខានីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កង្ខានីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ លោកតាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់កង្ខានីជាបង់ប្អូនស្រីតាំងឡាយ ។ ពាក្យថា កង្ខានីនោះ គឺកង្ខានីឯណាដែលពោលជាប្រក្រតីយ៉ាងនេះនោះឯង ។ ពាក្យថា ដែលកង្ខានីតាំងឡាយ គឺដែលកង្ខានីតាំងឡាយដទៃ ។ កង្ខានីតាំងឡាយឯណាឃើញ ឯណាឮ កង្ខានីតាំងឡាយនោះគប្បីនិយាយនឹងកង្ខានីនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ចូរលោកកុំនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ លោកតាំងឡាយចូរនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ចុះកុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ លោកតាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់កង្ខានីជាបង់ប្អូនស្រីតាំងឡាយ ។ កង្ខានីនោះគឺកង្ខានីតាំងឡាយពោលអស់រាវៈគំរប់ពីរដងធង់ គប្បីពោលអស់រាវៈគំរប់បីដងផង ។ បើកង្ខានីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ។

សុត្វា ន វន្ទិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សា កិក្ខុនី សង្ឃមជ្ឈំបិ អាកឌ្ឍិត្វា វត្តព្វា មាយ្យ ឃំ អវច សំសដ្ឋា វ អយ្យ តុម្ហេ វិហារេ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហរិត្ថ ។ បេ ។ អិច្ចេវយ្យ វិវេកញ្ញេវ កត្តិនិំ សង្ឃោ វណ្ណេតីតិ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្វា តតិយម្បិ វត្តព្វា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๘๗) សា កិក្ខុនី សមណុភាសិតព្វា ។ ឃវញ្ហិ បន កិក្ខវេ សមណុភាសិតព្វា ព្យត្តាយ កិក្ខុនិយា បដិពលាយ សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា កិក្ខុនី សង្ឃេន សមណុ-ភដ្ឋា កិក្ខុនិយោ ឃំ វទេតិ សំសដ្ឋា វ អយ្យេ តុម្ហេ វិហារេ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហរិត្ថ សន្តិ សង្ឃេ អញ្ញេបិ កិក្ខុនិយោ ឃភថាភ ឃវំសទ្ធា ឃវំសិលោកា

កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយឮហើយមិននិយាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះគួរកិក្ខុនី
ចាំឆ្ងាយនាំយកមកកាន់ទីកណ្តាលសង្ឃ ហើយពោលថា បពិត្រលោក
ម្ចាស់ លោកចូរកុំពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ្ងាយ លោក
ចាំឆ្ងាយចូរនៅច្បួកច្បួំ (ដោយគ្រហស្ថ)ចុះ លោកចាំឆ្ងាយកុំ
នៅបែកខ្វែកគ្នាឡើយ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ្ងាយ លោក
ចាំឆ្ងាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់កិក្ខុនីជា
បង្ហូនស្រីចាំឆ្ងាយ ។ កិក្ខុនីនោះគួរកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយនិយាយអស់វារៈ
គំរប់ពីរដងឬដង គួរនិយាយអស់វារៈគំរប់បីដងឬដង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់
បេញ្ញ ការលះបង់នេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៨៧) កិក្ខុនីនោះគួរកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសូត្រសមនុភាសនវិធី ។
ម្នាលកិក្ខុចាំឆ្ងាយ កិក្ខុនីនោះគួរកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសូត្រសមនុភាសនវិធី
យ៉ាងនេះគឺ កិក្ខុនីដែលឈ្លាសប្រតិពលគប្បីផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រ
សង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនីនេះឈ្មោះនេះ ពោលយ៉ាងនេះ
នឹងកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីហើយថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ចាំឆ្ងាយ លោកចាំឆ្ងាយចូរនៅច្បួកច្បួំដោយគ្រ-
ហស្ថចុះ លោកចាំឆ្ងាយកុំនៅបែកខ្វែកគ្នាឡើយ សូមកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ
ដទៃដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានកិត្តិសព្ទដូចគ្នា មានការចិញ្ចឹមជីវិត

ภิกฺขุนีสงฺฆสฺส วิเหสิกา อญฺญมญฺญสฺส วจฺฉปฏิจฺฉา-
ทิกา ตา สเงฺฆ น ภินฺทิ อาทา สุเทฺทยฺยา สเงฺฆ
ภุญฺชาย ปวิเวน อกฺกนฺติยา เวคสฺส ธุตฺตลฺยา ฯวฺยาทา
ภคินิโย เทา สมฺมชฺชา วิหารนฺติ ฯ เป ฯ ปาริจฺฉชฺชยฺย
ปาเวกญฺญา ภคินีนิ สเงฺฆ ปาณฺฑิตีติ ฯ สา ตำ ปตฺตุ
นปฏินิสฺสชฺชติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺเล สเงฺฆ
สนฺตฺตมำ ภิกฺขุนี สมนุกาเสยฺย ตสฺส ปตฺตสฺส ปฏิ-
นิสฺสคฺคาย ฯ ฯสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม อยฺเย
สเงฺฆ อยำ สนฺตฺตมา ภิกฺขุนี สเงฺฆน สมนุภชฺชา
ภิกฺขุนิโย ฯวำ วเทติ สมฺมชฺชา ว อยฺเย[๑]สุเทฺทยฺยา วิหารช
มา สุเทฺทยฺยา ฆาฆา วิหารนฺติ สนฺติ สเงฺฆ อญฺญมญฺญ ภิกฺขุนิ-
โย ฯวาทาก ฯวำสนฺตา ฯวำสิเลาทา ภิกฺขุนีสงฺฆสฺส
วิเหสิกา อญฺญมญฺญสฺส วจฺฉปฏิจฺฉาทิกา ตา สเงฺฆ

๑ อยฺยาติปิ ภนฺเตติ เปตฺวา ทีฆนิกาเย ฯ

ដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីពួកផង់គ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ តែសង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីនឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកទាំងឡាយដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយសេចក្តីពេបជ្រាយ ដោយគ្មានអំណត់ ដោយសំដីបង្កូចដោយលោកទាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា ភិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីទាំងឡាយហ្នឹងឯងនៅច្របូកច្របល់ (ដោយគ្រហស្ថ) ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរស្វាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្វាត់របស់ភិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្តនោះចេញ ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនីនេះឈ្មោះនេះពោលយ៉ាងនេះ នឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីហើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរនៅច្របូកច្របល់ (ដោយគ្រហស្ថ)ចុះ លោកទាំងឡាយកុំនៅបែកខ្វែកគ្នាឡើយ សូមឲ្យភិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានកិត្តិសព្ទដូចគ្នា មានការចិញ្ចឹមជីវិតដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីពួកផង់គ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ តែសង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីនឹងភិក្ខុនី

ឯ កតិញ្ចំ អាហ តុម្ហេយេវ សង្ឃោ ឧញ្ញាយ បរិភវេន
អក្ខន្តិយា វេភស្សា ឧព្ភូលា ឱរមាហ កតិនិយោ ខោ
សំសដ្ឋា វិហរន្តិ ទាថាថាវ ថាបសង្គា ថាបសិលោកា
កិក្ខនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញំស្ស វច្ឆប្បដិច្ឆាទិ-
កា វិវិច្ចយេ្យ វិវេកញ្ញេវ កតិនីនំ សង្ឃោ វណ្ណោតីតិ ។
សា តំ វត្តុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ
កិក្ខុនិំ សមន្តភាសតិ តស្ស វត្តុស្ស បដិនិស្សគ្គាយ ។
យស្ស អយ្យាយ ខមតិ ឥត្ថន្នាមាយ កិក្ខុនិយា
សមន្តភាសនា តស្ស វត្តុស្ស បដិនិស្សគ្គាយ សា
តុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សា ភាសេយ្យ ។ ទុតិ-
យម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ បេ ។ សមន្តភទ្ទា សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមា កិក្ខុនី
តស្ស វត្តុស្ស បដិនិស្សគ្គាយ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស
តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ចាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកចាំងឡាយ ដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយពេជ្រើយ ដោយមិនអត់ទន្ទេញគ្នា ដោយសំដីបង្កូច ដោយលោកចាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា កិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីចាំងឡាយបង្ហាញឯងនៅច្បូកច្បឹង (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់កិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីចាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្តនោះចេញទេ ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារៈគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារៈគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះចេញហើយ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះសមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកន្ទូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๘๘) ฌานฺตียา ทุกฺกฏํ ทุติยา กมฺมภาชาปิ ปุลฺลิงฺคิยา กมฺมภาชาปิยาสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชนฺติยา ฌานฺตียา ทุกฺกฏํ ทุติยา กมฺมภาชาปิ ปุลฺลิงฺคิยา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ฯ

(๘๙) อยมฺปีตฺถ ปุริมายาเยว วจนาย ปุจฺฉติ ฯ ยาวตติยกนฺติ ยาวตติยํ สมนุภาสนาย อาปตฺติ น สมา วุฏฺฐาติ ฯ นิสฺสารณีเยนฺติ สงฺฆมฺหา นิสฺสารียติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ สงฺฆ ว ตสฺสา อาปตฺติยา มานตฺตํ เทติ มูลาย ปฏิกสฺสติ อพฺภติ น สมฺพหุลา น ฌตา กิกฺขนิ เตน ปุจฺฉติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ ตสฺสาเจว[1] อาปตฺตินิกายสฺส นามกมฺมํ อนิวตฺตนฺ เตนปิ ปุจฺฉติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

---

๑ ตสฺสาภิปิ กตฺถจิ โปตฺถเก ทิสฺสติ ฯ

(๘๘) កិក្ខុនីនោះត្រែវទុក្កដដោយសូត្រញត្តិ ត្រែវថុល្លច្ច័យទាំង៣ឃ្លាយ ដោយសូត្រកម្មវាចាពីរលើក បច់កម្មវាចា ត្រែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលកិក្ខុនីត្រែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស អាបត្តិទុក្កដត្រែវដោយសូត្រញត្តិ ទឹងអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំង៣ឃ្លាយ ដែលត្រែវដោយសូត្រកម្មវាចាពីរលើក តែងរម្ងាប់ទៅឯង ។

(๘๙) ត្រែងពាក្យថា កិក្ខុនីនេះក្តី គឺកិក្ខុនីនេះឯងដែលតថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនូវកិក្ខុនីទាំង៣ឃ្លាយមុន ។ ពាក្យថា ឈ្មោះយាវតតិយក គឺកិក្ខុនីត្រែវ (សង្ឃាទិសេស) ដោយការសូត្រសមនុការនជាបអស់វារគំរប់បីដង មិនមែនត្រែវមួយអន្លើដោយសេចក្តីប្រែព្រឹត្តកន្លងវត្តទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញ គឺកិក្ខុនីទាំង៣ឃ្លាយគួរនាំកិក្ខុនីនោះចេញរំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស គឺតាលតែសង្ឃឲ្យមានត្តដើម្បីអាបត្តិនោះ ទាញត្រែឲ្យបច់អន្តរាបត្តិមកជាក់កងមូលាបត្តិបាន រួចឲ្យអព្ភានកម្ម កិក្ខុនីប្រែនរួបឲ្យមិនបាន កិក្ខុនីមួយរួបក៏ឲ្យមិនបាន ហេតុនោះបានជាអាបត្តិនិកាយនោះ តថាគតឲ្យឈ្មោះថា សង្ឃាទិសេស ។ ពាក្យថា អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជានាមកម្ម គឺថាជាឈ្មោះនៃអាបត្តិនិកាយនោះឯង ព្រែះហេតុនោះ អាបត្តិនិកាយនោះ តថាគតហៅថា សង្ឃាទិសេស ។

(๙๐) ឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា ឧប្បដិដ្ឋិតចិត្តស្ស អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧម្មត្តកេ វេមតិកា ឧប្បដិដ្ឋិតចិត្តស្ស អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧម្មត្តកេ អនុម្មត្តកសញ្ញា ឧប្បដិដ្ឋិតចិត្តស្ស អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អនុម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុម្មត្តកេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុម្មត្តកេ អនុម្មត្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๙๑) អនាបត្តិ អសមនុភាសនីយេ បដិដ្ឋិតចិត្តស្ស ទុម្មត្តិការាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

(๙๒) ទុដ្ឋិដ្ឋា ខោ អយ្យាយោ សត្តវេ សង្ឃាទិសេសា ឧម្មា ឧវ បឋមាបត្តិកា អដ្ឋ យាវតតិយកា យេសំ តិក្ខត្តុំ អញ្ញត្រំ វា អញ្ញត្រំ វា អាបជ្ជតិ តាយ តិក្ខត្តុំយា ទុភតោសង្ឃេ បក្ខមានត្តំ ចរិតព្ពំ

សង្ឃាទិសេសទី ១០ ភារដែលមិនត្រូវអាបត្តិ

(៩០) កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិកូនីសំគាល់ថា កម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិកូនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកូនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកូនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៩១) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺ (សង្ឃ) មិនបានសូត្រសមនុភាសនវិធី ១ កិកូនីបានលះបង់ ១ កិកូនីឆុត ១ កិកូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ [1] ។

(៩២) បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសទាំង ១៧ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិ ៩ ឈ្មោះបឋមាបត្តិកា អាបត្តិ ៨ ឈ្មោះយាវតតិយកា បណ្តាអាបត្តិទាំង ១៧ នេះ កិកូនីអង្គណា ត្រូវអាបត្តិណា ។ កិកូនីអង្គនោះ ត្រូវប្រែព័ត្តបក្ខមានត្តកង ទុកតោសង្ឃ កិកូនីដែលប្រែព័ត្ត

---

១ ប្រាថ្នាលសិក្ខាបទទៀតដែលមិនបានសំដែងនោះ លោកថា ព្រោះដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទក្នុងភិក្ខុបាដិមោក្ខហើយ ។

បិណ្ឌាមានត្តាយ ភិក្ខុនិយា[๑]យត្ត សិយា វីសតិគណោ ភិក្ខុនីសង្ឃោ តត្ត សា ភិក្ខុនី អញ្ញតរំ ឯកាយបិ ទេ ទុតោ វីសតិគណោ ភិក្ខុនីសង្ឃោ តំ ភិក្ខុនឹ អញ្ញេយ្យ សា ច ភិក្ខុនី អនញ្ញាតា តា ច ភិក្ខុនិយោ តារេយ្យា ។ អយំ តត្ត សាមីចិ ។ តត្ថយ្យាយោ បុព្ពាមិ ភគ្គំ បវិសុន្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុព្ពាមិ ភគ្គំ បវិសុន្ធា ។ តតិយម្បិ បុព្ពាមិ ភគ្គំ បវិសុន្ធា ។ បវិសុន្ធុត្តយ្យា-យោ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សត្តរសកណ្ឌំ និដ្ឋិតំ ។

---

๑ តមេ ថាហិ ឧភោបិយេត្ថកេ បិណ្ឌាមានត្តា ភិក្ខុនីតិ សោធិតា ។ តំ សុសោធិតំ បិណ្ឌាមានត្តោ ភិក្ខុតំ បាលិយោ សមិតត្តា ។

មានត្តហើយ បើកិច្ចនីសង្ឃពួក ២០ រូបមានកម្មដ៏ណា កិច្ចនីសង្ឃត្រូវឲ្យ
អព្ភានកម្មចំពោះកិច្ចនីនោះ កម្មដ៏នោះ បើកិច្ចនីសង្ឃពួក ២០ រូប ខ្វះសូម្បី
តែកិច្ចនី ១ រូបឲ្យអព្ភានកម្មចំពោះកិច្ចនីនោះ កិច្ចនីនោះឈ្មោះថា កិច្ចនី
សង្ឃមិនឲ្យអព្ភានកម្មផង កិច្ចនីទាំងឡាយនោះឈ្មោះថា ត្រូវព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគតិះដៀលផង ។ នេះជាសាមីចិកម្មកម្មវឿងនោះ ។ ខ្ញុំសូមសួរ
លោកម្ចាស់ទាំងឡាយក្នុងអាបត្តិទាំងនោះ លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធ
ហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារៈជាគំរប់ពីរដងផង លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធ
ហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារៈជាគំរប់បីដងផង លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធ
ហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយក្នុងអាបត្តិទាំងនេះ
ហេតុនោះទើបលោកម្ចាស់ទាំងឡាយស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវវឿងនេះ
ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

សង្ឃាទិសេសកណ្ឌ ១៣ សិក្ខាបទ ចប់ ។

ឆិស្សគ្គិយកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ តឹស ឆិស្សគ្គិយា
ចាចិត្តិយា ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

បត្តវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

[៩៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ពហុបត្តេ
សន្និចយំ ករោន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា
បស្សិត្វា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម
ភិក្ខូ ពហុបត្តេ សន្និចយំ ករិស្សន្តិ បត្តវណិជ្ជំ
វា ភិក្ខូ ករិស្សន្តិ អាមត្តិកាបណំ វា បសា-
រេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ តេសំ មនុស្ស-
នំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយ្យន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា
ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ
វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ បត្តសន្និ-
ចយំ ករិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា

ឯសប្បុគ្គិយកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំង្ហាយ អាបត្តិចាំង្ហាយឈ្មោះនិស្សគ្គិយ
ចាចិត្តិយមានចំនួន៣០នេះឯង តែងមកកាន់ខ្នើស ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៩៣) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីចាំង
ង្ហាយមានពួក ៦ ធ្វើនូវសេចក្តីសន្សំចាត្រជារាំែន ។ មនុស្សចាំង្ហាយ
ដើរទៅកាន់ចាវិកវិហារបានឃើញហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះ
បង្អាប់ថា ហេតុអ្វីក៏កិក្ខុនីចាំង្ហាយធ្វើនូវសេចក្តីសន្សំចាត្រខុសច្រើនម្ល៉ះ
ឬកិក្ខុនីចាំង្ហាយនឹងធ្វើដំនួញចាត្រ ឬនឹងដាក់ពានផ្សារលក់តាជន:ដើ ។
កិក្ខុនីចាំង្ហាយបានឮមនុស្សចាំង្ហាយនោះ ពោលទោស តិះដៀល
បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីចាំង្ហាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។
កិក្ខុនីចាំង្ហាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំង
ង្ហាយមានពួក ៦ មិនសមបើនឹងធ្វើសេចក្តីសន្សំចាត្រខុសសោះ ។បេ។
ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុចាំង្ហាយ ឮថាកិក្ខុនីចាំង្ហាយមានពួក ៦

កិក្ខុនិយោ បត្តសន្និចយំ ករោន្តីតិ ។ សព្ពំ កតភតិ ។ វិករមិ ពុទ្ធោ កតភ កេចំ ហិ ជាម កិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយោ កិក្ខុនិយោ បត្តសន្និចយំ ករិស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្ប-សន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី បត្តសន្និចយំ ករេយ្យ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយន្តិ ។

(៤៤) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ បត្តោ ជាម ទ្វេ បត្តា អយោបត្តោ មត្តិកាបត្តោ ។ តយោ បត្តស្ស វណ្ណា ឧក្កដ្ឋោ បត្តោ មជ្ឈិមោ បត្តោ ឱមកោ បត្តោ ។ ឧក្កដ្ឋោ ជាម បត្តោ អឌ្ឍាឡ្ហកោទនំ កណ្ហាតំ ចតុក្កាកំ ខាទនីយំ(១) តទូបិយំ ព្យញ្ជនំ ។ មជ្ឈិមោ ជាម បត្តោ ជាឡ្ហកោទនំ កណ្ហាតំ ចតុក្កាកំ ខាទនីយំ តទូបិយំ ព្យញ្ជនំ ។ ឱមកោ ជាម បត្តោ បត្តោទនំ កណ្ហាតិ ចតុក្កាកំ ខាទនីយំ តទូបិយំ ព្យញ្ជនំ ។ តតោ ឧក្កដ្ឋោ អបត្តោ

---

១ ម. ម. ខាទនំ ភ ។

ឆ្លើយវាសេចក្តីសន្សំចាត្រទុក ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយគ្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្មុខដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ មិនគួរបើនឹងឆ្លើយសេចក្តីសន្សំចាត្រទុកទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឆ្លើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឆ្លើយសេចក្តីសន្សំចាត្រ កិក្ខុនីនោះត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(៨៤) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ចាត្រ ២ យ៉ាង គឺចាត្រដែក ១ ចាត្រដី ១ ឈ្មោះថា ចាត្រ ។ ប្រមាណរបស់ចាត្រមាន ៣ យ៉ាង គឺចាត្រខ្នាតធំ ១ ចាត្រខ្នាតកណ្តាល ១ ចាត្រខ្នាតតូច ១ ។ ដែលហៅថា ចាត្រខ្នាតធំ គឺ ចាត្រចំណុះចាយនៃអង្គរកន្ទុះអាឡក្ក ទឹងបង្ហែមភាគទី ៤ នឹងអ្វីបសមគួរនឹងចាយនោះ ។ ដែលហៅថា ចាត្រខ្នាតកណ្តាលគឺ ចាត្រចំណុះចាយនៃអង្គរ ១ នាឡិទឹងបង្ហែមភាគទី ៤ នឹងអ្វីបសមគួរដល់ចាយនោះ ។ ដែលហៅថា ចាត្រខ្នាតតូច គឺ ចាត្រចំណុះចាយនៃអង្គរ ១ បត្តទឹងបង្ហែមភាគទី ៤ នឹងអ្វីបសមគួរដល់ចាយនោះ ។ ចាត្រដែលមានខ្នាតចំឬតូច

ឯមតោ អបត្តោ ។ សង្ឃេយ្យំ ភាវេយ្យាតិ អនធិដ្ឋិតោ អវិភាវិតោ ។ ធិស្សក្កិយោ មោចនំ[1] សមា អរុណុគ្គមនា ធិស្សក្កិយោ មោចតិ ធិស្សដ្ឋិតញ្ហេ សង្ឃស្ស វា គណស្ស វា ឯកភិក្ខុធិយា វា ។ ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខុវេ ធិស្សដ្ឋិតញ្ហេ ។

(៩៥) តាយ ភិក្ខុធិយា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុធីនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ ធិសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចធីយោ អយំ មេ អយ្យេ បត្តោ រត្តាតិក្កន្តោ ធិស្សក្កិយោ ឥមាយំ សង្ឃស្ស ធិស្សដ្ឋោ តិ ។ ធិស្សដ្ឋិត្វា អាបត្តិ ទេសេតព្ពា ។ ព្យត្តាយ ភិក្ខុធិយា បដិពលាយ អាបត្តិ បដិក្ខិបេតព្ពា ។ ធិស្សដ្ឋបត្តោ ទាតព្ពោ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ បត្តោ ឥត្ថន្នាមាយ ភិក្ខុធិយា ធិស្សក្កិយោ សង្ឃស្ស ធិស្សដ្ឋោ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥមំ បត្តំ ឥត្ថន្នាមាយ ភិក្ខុធិយា ទទេយ្យាតិ ។

---

๑ ឥតោ បរំ សព្ពត្ថ ឥតិសទ្ទោ ទិស្សតិ សោ អតិរេកោតិ វេទិតព្ពោ ឦទិសេសុ បាឋេសុ អនាគតត្តា ។

ជាងកំណត់ដែលពោលហើយនោះ មិនហៅថាបាត្រ ។ ពាក្យថា ធ្វើ
សេចក្តីសន្សំ (បាត្រ) គឺបានដល់បាត្រ (ឯទៀតៗ) ដែលកិក្ខុនីមិនបាន
អធិដ្ឋាន មិនបានវិកប្ប ។ បាត្រនោះជានិស្សគ្គិយ គឺជានិស្សគ្គិយ
ព្រមគ្នានឹងអរុណរះឡើង បាត្រនោះកិក្ខុនីត្រូវលះដល់សង្ឃក៏បាន គណៈ
ក៏បាន ដល់កិក្ខុនី ๑ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បាត្រនោះកិក្ខុនី
ត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។

[๙๕] កិក្ខុនីនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មា
ម្ខាងហើយថ្វាយបង្គំដើងកិក្ខុនីចាស់ ។ អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីទ្វើង
ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ បាត្ររបស់ខ្ញុំនេះកន្ទុងរាត្រី
ហើយ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះបាត្រនេះដល់សង្ឃ ។ លុះកិក្ខុនីនោះលះរួប
ហើយត្រូវសំដែងអាបត្តិចេញ ។ កិក្ខុនីដែលឆ្លាសប្រតិពលគប្បីទទួលអា-
បត្តិ ។ កិក្ខុនីសង្ឃត្រូវឲ្យបាត្រដែលកិក្ខុនីលះហើយនោះវិញដោយពាក្យថា
បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បាត្រនេះជានិស្សគ្គិយ កិក្ខុនី
ឈ្មោះនេះបានលះដល់សង្ឃហើយ ។ បើការលះបង់នេះសមគួរដល់
សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យបាត្រនេះដល់កិក្ខុនីឈ្មោះនេះវិញ ។

(๙๖) ตาย ภิกฺขุนิยา สมฺพหุลา ภิกฺขุนิโย อุปสงฺกมิตฺวา เอกมนฺตํ อฏฺฐาสุ๎ ฯ เอกมนฺตฐิตา โข สา ภิกฺขุนี ตา ภิกฺขุนิโย เอตทโวจ ฯ อิธ ภคินิโย ภิกฺขุนิยา อุกฺกฑิกาย นิสีทิตฺวา อญฺชลึ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺสุ วจนียา อยํ เม อยฺยาโย ปตฺโต จตฺตาทิกฺกฺขตฺตุ นิสฺสฏฺฐิโย สมาหิ อยฺยานิ นิสฺสชฺชามีติ ฯ นิสฺสชฺชิตฺวา อาปตฺติ เทเสตพฺพา ฯ ยฺวายฺย ภิกฺขุนิยา ปฏิพลาย อาปตฺติ ปฏิกฺกเหตพฺพา ฯ นิสฺสชฺชปตฺโต ธาเรตพฺโพ สุณาตุ เม อยฺยายโย อยํ ปตฺโต สตฺตฺยาย ภิกฺขุนิยา นิสฺสฏฺฐิโย อยฺยานิ นิสฺสชฺโช ฯ ยทิ อยฺยานิ ปตฺตกลฺโล อยฺยายโย สมิ ปตฺตํ สตฺตฺยาย ภิกฺขุนิยา ทาตุนฺติ ฯ

(๙๗) ตาย ภิกฺขุนิยา เอกา ภิกฺขุนี อุปสงฺกมิตฺวา เอกมนฺตํ อฏฺฐาสุ๎ ฯ เอกมนฺตฐิตา โข สา ภิกฺขุนี อุกฺกฑิกาย นิสีทิตฺวา อญฺชลึ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺสุ วจนียา อยํ เม อยฺยา ปตฺโต จตฺตาทิกฺกฺขตฺตุ นิสฺสฏฺฐิโย สมาหิ อยฺยาย

[๘๖] ภิกษุนีนั้นเข้าไปสู่เรือนภิกษุนีตำบลหนึ่งแล้วเรียนรูป (๒-๓ รูป) แล้วเดินตรงเข้าไปหาสามีแล้วถามว่าดังนี้ว่า ๆ รูปนี้อย่างไรเจ้าข้า สามีตอบว่าดังนี้ว่า นี้ท่านพ่อตำบลหนึ่งของเรา ๆ รูปนี้ท่านพ่อตำบลหนึ่งของเรา ๆ ภิกษุนีนั้นเข้าไปหาภิกษุนีตำบลหนึ่งแล้วกล่าวว่าดังนี้ว่า ดีแล้วเจ้าข้า ขอท่านพ่อตำบลหนึ่งจงรับบิณฑบาตนี้ ๆ ภิกษุนีตำบลหนึ่งนั้นรับแล้ว ๆ ภิกษุนีนั้นเข้าไปหาภิกษุนีตำบลหนึ่งแล้วกล่าวว่าดังนี้ว่า ขอท่านพ่อตำบลหนึ่งจงฉันเถิดเจ้าข้า ๆ ภิกษุนีตำบลหนึ่งนั้นฉันแล้ว ๆ ภิกษุนีนั้นเข้าไปหาภิกษุนีตำบลหนึ่งแล้วกล่าวว่าดังนี้ว่า ขอท่านพ่อตำบลหนึ่งจงรับบิณฑบาตนี้เถิดเจ้าข้า

ឯសុរដ្ឋាមិតំ ។ ឯសុរដ្ឋិកា អាបត្តិ ឧទេសតោ ។ តាយ កិត្តិយា អាបត្តិ បដិក្ខេបតោ ។ ឯសុរដ្ឋបត្តោ ឯតេ ៩មំ បត្តំ អយ្យាយ ទម្មិតំ ។

(៩៨) រត្តាតិក្កន្តេ អតិក្កន្តសញ្ញា ឯសុរដ្ឋិយំ ឯាចមិតិយំ ។ រត្តាតិក្កន្តេ វេមតិកា ឯសុរដ្ឋិយំ ឯាចមិតិយំ ។ រត្តាតិក្កន្តេ អនតិក្កន្តសញ្ញា ឯសុរដ្ឋិយំ ឯាចមិតិយំ ។ អនឯដ្ឋេ អឯដ្ឋសញ្ញា ឯសុរដ្ឋិយំ ឯាចមិតិយំ ។ អវិកប្បិតេ វិកប្បិតសញ្ញា ឯសុរដ្ឋិយំ ឯាចមិតិយំ ។ អវិសុរដ្ឋិតេ វិសុរដ្ឋិតសញ្ញា ឯសុរដ្ឋិយំ ឯាចមិតិយំ ។ អនឯដ្ឋេ ឯដ្ឋសញ្ញា ... អវិនដ្ឋេ វិនដ្ឋសញ្ញា ... អកិន្នេ កិន្នសញ្ញា ... អវិលុត្តេ វិលុត្តសញ្ញា ឯសុរដ្ឋិយំ ឯាចមិតិយំ ។

ខ្ញុំសូមលះបាត្រនេះដល់លោកម្ចាស់ ។ លុះកិក្ខុនីនោះលះរួចហើយ ត្រូវ
សំដែងអាបត្តិចេញ ។ កិក្ខុនី ១ រូបនោះគប្បីមួលអាបត្តិ ។ កិក្ខុនី ១ រូប
ត្រូវឲ្យបាត្រដែលកិក្ខុនីនោះលះហើយដោយពាក្យថា ខ្ញុំឲ្យបាត្រនេះដល់
លោកម្ចាស់វិញ ។

(៩៨) បាត្រកន្ធឯកត្រីហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកន្ធឯហើយ ត្រូវ
និស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រកន្ធឯកត្រីហើយ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ
ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រកន្ធឯកត្រីហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិន
មានកន្ធឯទេ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រមិនបានអធិដ្ឋានទេ កិក្ខុនី
សំគាល់ថាអធិដ្ឋានហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រមិនបាន
វិកប្បទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាវិកប្បហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រមិន
បានលះទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាលះហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។
បាត្រមិនបានខូចទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបាត្រខូចហើយ បាត្រមិនបាន
វិនាសទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាវិនាសហើយ... បាត្រមិនបានបែកទេ កិក្ខុនី
សំគាល់ថាបែកហើយ... បាត្រចោរមិនបានដណ្តើមយកទេ កិក្ខុនីសំ-
គាល់ថាចោរដណ្តើមយកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๙๙) ฉิสฺสกฺขิยำ ปตฺตำ อฉิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ราตฺตาฉาตกฺกเฉ อาฉาตกฺกฉสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ราตฺตาฉาตกฺกเฉ เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ราตฺตาฉาตกฺกเฉ นฺหาตกฺกฉสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๑๐๐) อนาปตฺติ อาฬฺหาอรุณำ อฉิชฺชติ วิกปฺปิตำ วิสฺสชฺชติ นสฺสติ วินสฺสติ กิฉฺฉติ อาปทาสุ กณฺฑาทิ วิสฺสาสำ กณฺฑาทิ ทุมฺมิกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

(๑๐๑) เตน โข ปน สมเยน ฉพฺภิยา ภิกฺขุนิโย ฉิสฺสชฺชปตฺตำ น เทนฺติ ฯ ภควาโต ฯเตปตฺตำ อาเภเฉสุ ฯ น ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ฉิสฺสชฺชปตฺโต น ฆาตพฺโพ ยา น ทาตพฺพา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ

(๙๙) ភិក្ខុនីមិនលះបង់ត្រដែលជានិស្សគ្គិយហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដ ។ បាត្រមិនបានកន្ទេរពត្រីទេ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកន្ទេរហើយ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បាត្រមិនបានកន្ទេរពត្រីទេ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បាត្រមិនបានកន្ទេរពត្រីទេ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិន
កន្ទេរពត្រីមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๐๐) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๑๐ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីអធិដ្ឋានក្នុងអរុណ ๑ វិកប្បទុកក្នុងអរុណ ๑ លះបង់ (បាត្រនោះ)
ខាងក្នុងអរុណ ๑ បាត្រខូចខាងក្នុងអរុណ ๑ វិនាសខាងក្នុងអរុណ ๑
បែកខាងក្នុងអរុណ ๑ ពួកចោរដណ្តើមយកខាងក្នុងអរុណ ๑ គេកាន់យក
ដោយវិស្សាសខាងក្នុងអរុណ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

(๑๐๑) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានពួក ๖ មិនឲ្យ
បាត្រដែលភិក្ខុនីដទៃលះបង់នោះវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលដំ-
ណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនត្រូវមិនឲ្យបាត្រដែលភិក្ខុនីដទៃលះ
បង់ហើយនោះទេ ភិក្ខុនីឯណាមិនឲ្យ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

បត្តវគ្គស្ស ទុតិយសិក្ខាបទំ

[១០២] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ
បន សមយេន សម្ពហុលា កិក្ខូនិយោ តាមកាសេ
វស្សំ វុត្ថា សាវត្ថិំ អភិមុខា វត្តសម្បន្នា ឥរិយាបថ-
សម្បន្នា ទុច្ចោលា លុឡិចីវរា ។ ឧថាសភា តា កិក្ខុនិ-
យោ បស្សិត្វា ឥមា កិក្ខូនិយោ វត្តសម្បន្នា ឥរិយាបថ-
សម្បន្នា ទុច្ចោលា លុឡិចីវរា ឥមា កិក្ខូនិយោ អច្ឆិន្នា
ភវិស្សន្តីតិ កិក្ខូនីសង្ឃស្ស អការណចីវរំ អទំសុ ។
ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី អម្ហាកំ ភរិយំ អត្តនំ ការណចីវរេ
អធិដ្ឋហិត្វា ការាបេសិ ។ ឧថាសភា តា កិក្ខុនិ-
យោ បស្សិត្វា ឯតទវោចុំ អបយ្យាមិ ចីវរំ លទ្ធុន្តិ ។
ន មយំ អាវុសោ ចីវរំ លភាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា
អម្ហាកំ ភរិយំ អត្តនំ ការណចីវរេ អធិដ្ឋហិត្វា ការា-
បេសីតិ ។ ឧថាសភា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(១០២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឥវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក៏សម័យនោះឯង កិក្ខុនីចាំឆ្នាយច្រើនរូបនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដែលតាំងនៅស្រុកក្រៅ រួចហើយក៏ដើរទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ជាអ្នកមានវត្តល្អ មានឥរិយាបថល្អ តែមានសំពត់អាក្រក់ មានចីវរសៅហ្មង ។ ពួកឧបាសកឃើញកិក្ខុនីចាំឆ្នាយនោះហើយក៏គិតគ្នាថាកិក្ខុនីចាំឆ្នាយនេះបរិបូណ៌ដោយវត្តបរិបូណ៌ដោយឥរិយាបថ តែមានសំពត់អាក្រក់ មានចីវរសៅហ្មង កិក្ខុនីចាំឆ្នាយនេះប្រហែលជាចោរដណ្តើមយក(ចីវរ)ទេដឹង ហើយក៏បានថ្វាយអាលចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ។ ឯកិក្ខុនីក៏អធិដ្ឋានថា ពួកយើងបានគ្រាលកបិនហើយ សំពត់នេះជាកាលចីវរ ហើយក៏ប្រគ្នាឲ្យចែក (អាលចីវរនោះ) ។ ពួកឧបាសកបានឃើញកិក្ខុនីចាំឆ្នាយនោះហើយ បានពោលពាក្យនេះថា លោកម្ចាស់ចាំឆ្នាយបានចីវរហើយឬ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្នាយនោះឆ្លើយថា នែអាវុសោ ពួកយើងមិនបានចីវរទេ ឯកិក្ខុនីម្ចាស់អធិដ្ឋានថាយើងបានគ្រាលកបិនហើយ (សំពត់នេះ) ជាកាលចីវរ ក៏ប្រគ្នាឲ្យចែក (អាលចីវរនោះ) ។ ឧបាសកចាំឆ្នាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់

กงฺขํ หิ ตาย อยฺยา ปุจฺฉนฺตา อตีตาทีสุ ตีสุ กาลวิภาคสฺส ปวตฺติอาการาวิภาวนตาย ปวตฺตมานา ปุจฺฉา นาม โหติ ๆ อเสฺสาสุ ขา กงฺขนิยา เตสุ อุปาสกาสุ อุปฺปายนฺตาสุ ขียนฺตาสุ วิคจฺฉนฺตาสุ ๆ ยา ตา กงฺขนิยา อปฺปหีนา ๆ เป ๆ ตา อุปฺปายนฺติ ขียนฺติ วิคจฺฉนฺติ กงฺขํ หิ ตาย อยฺยา ปุจฺฉนฺตา อตีตาทีสุ กาลวิภาเคสุ อติวิย ปวตฺติอาการาวิภาวนตาย ปวตฺตมานา โหติ ๆ อถขา ตา กงฺขนิยา กงฺขนฺติ ฌายนฺติ ปชฺฌายนฺติ ๆ กงฺขา ปกงฺขา ปกงฺขิตตฺตา ปชฺฌายนฺติ ๆ เป ๆ สพฺเพ ปิ เต ปุจฺฉนฺตา กงฺขนฺติ อตีตาทีสุ กาลวิภาเคสุ อติวิย ปวตฺติอาการาวิภาวนตาย ปวตฺตมานา โหนฺติ[๑] ๆ สพฺเพ ปกงฺขาติ ๆ วิตรหิ พุทฺธา ปกงฺขา กงฺขํ หิ ตาย ปุจฺฉนฺตา กงฺขนฺติ อตีตาทีสุ กาลวิภาเคสุ อติวิย ปวตฺติอาการาวิภาวนตาย ปวตฺตมานา โหนฺติ เอตาย กงฺขาย อปฺปหีนตฺตา ๆ เป ๆ ปญฺจ ปน กงฺขา กงฺขนิยา ฐานานิ สงฺกาปทานิ อุทฺธิสนฺติ ยา ปน กงฺขนฺติ อตีตาทีสุ กาลวิภาเคสุ อติวิย ปวตฺติอาการาวิภาวนตาย ปวตฺตมานาย ฉนฺทาทิกาย ปญฺญตฺติยา ตาทิสตฺตา ๆ

---

๑ ฉ. ม. ภวนฺติ ๆ

ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរដូច្នេះ
ហើយប្រែគ្នាឲ្យចែក (អកាលចីវរនោះ) សោះ ។ ភិក្ខុនីពាំងឡាយបានឮ
ពុទ្ធបុសភពាំងនោះកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនី
ពាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីពាំងនោះក៏ពោល
ទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងអធិដ្ឋាន
អកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរហើយប្រែគ្នាឲ្យចែកសោះ ។ ទើបភិក្ខុនីពាំងនោះ
ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុពាំងឡាយ ។ ភិក្ខុពាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះ
ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំង
ឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរហើយប្រែ
គ្នាឲ្យចែក ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុពាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏
មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា
ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជា
កាលចីវរហើយប្រែគ្នាឲ្យចែកសោះ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ អំពើដែលថុល្ល-
នន្ទាភិក្ខុនីធ្វើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនពាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះ
ថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ភិក្ខុនីពាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវ
សិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាល-
ចីវរហើយប្រែគ្នាឲ្យចែក ភិក្ខុនីនោះត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๑๐๓) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ តិក្ខត្តុន្តិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា តិក្ខត្តុន្តិ ។ អកាលចីវរំ នាម អនត្ថតេ កឋិនេ ឯកាទសមាសេ ឧប្បន្នំ អត្ថតេ កឋិនេ សត្តមាសេ ឧប្បន្នំ កាលេបិ អាទិស្ស ទិន្នំ ឯតំ អកាលចីវរំ នាម ។ កាលចីវរន្តិ[1] អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន និស្សក្កិយំ ហោតិ និស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស វា គណស្ស វា ឯកភិក្ខុនិយា វា ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខត្តុំ និស្សជ្ជិតព្ពំ ។បេ។ ឥទំ មេ អាយ្យេ អកាលចីវរំ កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបិតំ និស្សក្កិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជាមីតិ ។បេ។ ទាតព្ពន្តិ ។បេ។ ទាតព្ពន្តិ ។បេ។ អយ្យាយ ទម្មីតិ ។

(๑๐๔) អកាលចីវរេ អកាលចីវរសញ្ញា កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបេតិ និស្សក្កិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អកាលចីវរេ វេមតិកា កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា

---

๑ យោ វស្សូទស្សូ បច្ឆិមេ មាសេ កាលចីវរន្តិ ភត្តច្ឆិ ចោត្តរេ ទិស្សតិ ។

(១០៣) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា អកាលចីវរ គឺកាលបើកិក្ខុនីមិនបានគ្រាលកបិន ចីវរដែលកើតឡើងក្នុង ១១ ខែ (គិតតាំងពី ១ កេចខែតត្តិកទៅដល់ ១៥ កើតខែអស្សុជ) កាលបើកិក្ខុនីបានគ្រាលកបិន ចីវរដែលកើតឡើងក្នុង ៧ ខែ (គិតតាំងពី ១ កេចខែផល្គុនទៅដល់ ១៥ កើតខែអស្សុជ) ចីវរនេះបើទុកជាតាយកប្រែគេនចំពោះថាជាកាលចីវរ ក៏នៅតែហៅថា អកាលចីវរដដែល ។ កិក្ខុនីអធិដ្ឋានជាកាលចីវរហើយប្រើគ្នាឲ្យចែក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដរាល់ប្រយោគ ចីវរនោះជានិស្សគ្គិយក្នុងពេលដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវលះដល់សង្ឃក៏បាន គណៈក៏បាន កិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឯចីវរនោះត្រូវកិក្ខុនីលះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកជាម្ចាស់ ចីវរនេះជាអកាលចីវរ ខ្ញុំអធិដ្ឋានជាកាលចីវរហើយប្រើគ្នាឲ្យចែក ជានិស្សគ្គិយ (ត្រូវតែលះ) ខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់សង្ឃ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះហើយ) ។

(១០៤) អកាលចីវរ កិក្ខុនីសំគាល់ថា អកាលចីវរ ហើយអធិដ្ឋានឲ្យជាកាលចីវរ ហើយប្រើគ្នាឲ្យចែក ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ អកាលចីវរ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយអធិដ្ឋានឲ្យជាកាលចីវរ ហើយ

ภาชาเปตุ อิจฺฉติยา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ อกาเล จีวรนฺติ กาลจีวรสญฺญี กาลจีวรนฺติ อนาปตฺติ ภาชาเปตุ อิจฺฉติยา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ กาลจีวรนฺติ อกาลจีวรสญฺญี อนาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กาลจีวรนฺติ วิมติกา อนาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กาลจีวรนฺติ กาลจีวรสญฺญี อนาปตฺติ ฯ

(๑๐๕) อนาปตฺติ อกาลจีวรํ อกาลจีวรสญฺญี ภาชาเปติ กาลจีวรํ กาลจีวรสญฺญี ภาชาเปติ ขิตฺตจิตฺตาย อาทิกมฺมิกาย ฯ

ปตฺตวคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

(๑๐๖) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคินี ภิกฺขุนี อญฺญตกายฺ[๑] ภิกฺขุนิยา สทฺธึ จีวรํ ปริวตฺเตตฺวา[๒] ปริภุญฺชติ ฯ อถ โข สา ภิกฺขุนี ตํ จีวรํ สงฺฆปริณตฺตา[๓] นิกฺกฑฺเฒยฺย ฯ ฉพฺพคฺคา

---

๑ ฉ ป. อญฺญตรสฺสา ฯ ๒ สพฺพตฺถ ปริวตฺเตตฺวาติ ทิสฺสติ ฯ ๓ ฉ. ม. สงฺฆปริณตฺตา ฯ

ប្រើគ្នាឲ្យចែក ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ អកាលចីវរ កិក្ខុនីសំគាល់ថា កាលចីវរ ហើយអធិដ្ឋានឲ្យជាកាលចីវរ ហើយប្រើគ្នាឲ្យចែក ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កាលចីវរ កិក្ខុនីសំគាល់ថាអកាលចីវរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលចីវរ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលចីវរ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកាលចីវរ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๐๕) ភេរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺអកាលចីវរ កិក្ខុនីសំគាល់ថាអកាលចីវរមែន ហើយប្រើគ្នាឲ្យចែក (អកាលចីវរនោះ)๑ កាលចីវរ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកាលចីវរមែន ហើយប្រើគ្នាឲ្យចែក (កាលចីវរនោះ)๑ កិក្ខុនីឆត១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ๑ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๑๐๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីបួរចីវរនឹងកិក្ខុនីមួយរូបហើយប្រើប្រាស់ ទើបកិក្ខុនីនោះបត់ចីវរនោះ ហើយទុកដាក់ទៅ ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីបានពោលពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីនោះថា

กิกฺขนิ์ តំ กิกฺขนิ์ ฝតនកេច យន្តេ អយ្យេ មយោ
សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តិតំ កេមំ តំ ចីវរន្តិ ។ អថខោ សា
កិក្ខនិ តំ ចីវរំ ធនិមវិត្វា ថុល្លនន្ទាយ កិក្ខនិយោ
នេស្សសិ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខនិ តំ កិក្ខនិ ฝតនកេច
ហន្តយ្យេ ភុញ្ជំ ចីវរំ អាហរ មេតំ ចីវរំ យំ ភុញ្ជំ
ភុញ្ជមេវេតំ យំ មញ្ជំ មញ្ជមេវេតំ អាហរ មេ តំ សកំ
បត្តាហារតិ អច្ចន្តិ ។ អថខោ សា កិក្ខនិ កិក្ខនិនំ
ฝតមត្តំ អាកេចេសិ ។ យា តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា
។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ
នាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា កិក្ខនិយោ សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តេ-
ត្វា អច្ចន្តិសត្តីតិ ។ អថខោ តា កិក្ខនិយោ កិក្ខនំ
ฝតមត្តំ អាកេចេសុំ ។ កិក្ខ កតវតោ ฝតមត្តំ អាកេ-
ចេសុំ ។បេ។ សចេ កិរ កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខនិ
កិក្ខនិយោ សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តេត្វា អច្ចន្តីតិ ។ សចេ
កតវតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ
ថុល្លនន្ទា កិក្ខនិ កិក្ខនិយោ សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តេត្វា

បពិត្រលោកម្ចាស់ ចីវរដែលលោកប្អូនធឹងខ្ញុំ ចីវរនោះទៅឯណា ។ ឯ
កិក្ខុនីនោះយកចីវរនោះចេញមកបង្ហាញដល់ឧបុល្លវណ្ណាភិក្ខុនី ។ ឧបុល្លវណ្ណា
ភិក្ខុនីបានពោលពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកចូរ
យកចីវរបស់លោកទៅវិញចុះ លោកចូរឲ្យចីវរនុ៎ះមកខ្ញុំ ចីវរណារបស់
លោក ចីវរនោះជារបស់លោកដដែល ចីវរណារបស់ខ្ញុំ ចីវរនោះជារបស់
ខ្ញុំដដែលវិញ លោកចូរឲ្យចីវរនោះមកខ្ញុំ លោកចូរនាំយកចីវរបស់លោក
ទៅវិញចុះ ហើយក៏ដណ្តើមយកទៅ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះបានប្រាប់ដំណើរ
នុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច
។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏បោលបោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
លោកម្ចាស់ឧបុល្លវណ្ណាមិនសមចើមកប្អូចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នា ហើយដណ្តើម
យកទៅវិញសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុទាំង
ឡាយក្នុងកាលនោះឯង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា
ឧបុល្លវណ្ណាភិក្ខុនីប្អូចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នាហើយដណ្តើមយកទៅវិញ ពិតមែន
ឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។
ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបុល្លវណ្ណា
ភិក្ខុនី មិនគួរប្អើមកប្អូចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នាហើយដណ្តើមយកទៅវិញទេ

อฏฺฐงฺคิกสฺส เนตฺถ กงฺขาวเ อปฺปสนฺนาธิ ปาสาทา-
ย ฯเปฯ ฉวาฬฺหา ปน กงฺขาวเ กงฺขาธิโย ๙ปิ สงฺขา-
ปธิ ขนฺธิสงฺคฺหา ยา ปน กงฺขาธิ กงฺขาธิยา สทฺธิ จีวรํ
ปริเวสฺตา สา ปฏฺฐา ฉวาหาเรยฺย ภาชนียฺย ตุยฺหิ จีวรํ
อาหาร เมตฺ จีวรํ ยิ ตุยฺหิ ตุยฺหเมวตฺ ยิ มยฺหิ
มยฺหเมวตฺ อาหาร เมตฺ สกิ ปฏฺฐาภาวตฺ อฏฺฐงฺคิยฺย
ปาฏิปทาเปยฺย ปาฏิกงฺขิยิ ทาจิตฺตียนฺติ ฯ

(๑๐๗) ยา ปนาตฺ ยา ยาธิสา ฯเปฯ กงฺขา-
ธิตฺ ฯเปฯ .อยิ ๙ปิสฺมิ อตฺเถ อธิปฺเปตา กงฺขาธิ-
ตฺ ฯ กงฺขาธิยา สทฺธินฺติ อญฺญาย กงฺขาธิยา สทฺธิ ฯ
จีวรนฺ นาม ฉนฺนฺ จีวรานิ อญฺญตรนฺ จีวรนฺ วิกปฺปนุปคนฺ
ปจฺฉิมนฺ ฯ ปริเวสฺตาติ ปริเวสฺตา ปาปุณิ วิปุณิเตน ปา
ปริตฺตนฺ ปริเวสฺตา[๑] ฯ อฏฺฐงฺคิยฺยาติ สยิ อฏฺฐงฺคานิ ธิสฺส-
ตฺถิยิ[๒] เหาตฺ ฯ อฏฺฐงฺคาปเยยฺยาติ อญฺญิ อาณาเปตฺ
อาหรถิ ธุกฺกฏสฺส สกฺกิ อาณาตฺวา ปหุกาลิ อฏฺฐงฺคานิ

---

๑ ฉ. ม. ปริเวสฺตา ฯ ๒ สพฺพตฺถ ธิสฺสตฺถิยิ ปาฬิยนฺติ ทิสฺสติ ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដែះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបូរស៊ំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ ប្តូរចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នា ហើយភិក្ខុនីនោះត្រឡប់ពោលយ៉ាងនេះកន្លងកាលជាខាងក្រោយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ណ្ហើយចុះ លោកចូរយកចីវរបស់លោកទៅវិញចុះ លោកចូរឲ្យចីវរនោះមកខ្ញុំវិញ ចីវរណារបស់លោក ចីវរនោះជារបស់លោកដដែល ចីវរណារបស់ខ្ញុំ ចីវរនោះជារបស់ខ្ញុំដដែលវិញ លោកចូរឲ្យចីវរនោះមកខ្ញុំ លោកចូរនាំយកចីវរបស់លោកទៅវិញចុះ (ហើយ) ដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(១០៧) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយថាភិក្ខុនីក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃឧភតោវិភង្គហើយ ។ ពាក្យថា នឹងភិក្ខុនីផងគ្នា គឺមួយអន្លើដោយភិក្ខុនីដទៃ ។ ដែលហៅថា ចីវរ គឺចីវរ ៦ យ៉ាង ចីវរណាមួយយ៉ាងតូចបំផុតដែលគួរកំណត់ ។ ពាក្យថា ប្តូរ គឺប្តូរនូវចីវរថ្លៃច្រើនដោយចីវរថ្លៃតិចក្តី នូវចីវរថ្លៃតិចដោយចីវរថ្លៃច្រើនក្តី ។ ពាក្យថា ដណ្តើមយកឯង គឺភិក្ខុនីដណ្តើមខ្លួនឯង ចីវរនោះជានិស្សគ្គិយ ។ ពាក្យថា ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយក គឺភិក្ខុនីបង្គាប់អ្នកដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីបង្គាប់តែម្តង អ្នកទទួលបង្គាប់ដណ្តើមច្រើនដង ចីវរនោះជានិស្សគ្គិយ

និស្សដ្ឋិយំ ហោតិ និស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស វា គណស្ស វា ឯកស្ស វា តិក្ខត្តុំ[1] វា ។ ឃវញ្ច បន តិក្ខត្តុំ និស្សជ្ជិតព្ពំ ។បេ។ ឥទំ មេ អាយ្យេ ចីវរំ តិក្ខត្តុំ សង្ឃំ បរិវាដ្ដេត្វា អត្ថិដ្ឋំ និស្សដ្ឋិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជាមីតិ ។បេ។ ទទេយ្យាតិ ។បេ។ ទទេយ្យុន្តិ ។បេ។ អយ្យាយ ទម្មីតិ ។

(១០៨) ឧបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា ចីវរំ បរិវាដ្ដេត្វា អត្ថិដ្ឋតិ វា អត្ថិដ្ឋាបេតិ វា និស្សដ្ឋិយំ ទាតព្ពំ ។ ឧបសម្បន្នាយ វេមតិកា ចីវរំ បរិវាដ្ដេត្វា អត្ថិដ្ឋតិ វា អត្ថិដ្ឋាបេតិ វា និស្សដ្ឋិយំ ទាតព្ពំ ។ ឧបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា ចីវរំ បរិវាដ្ដេត្វា អត្ថិដ្ឋតិ វា អត្ថិដ្ឋាបេតិ វា និស្សដ្ឋិយំ ទាតព្ពំ ។ អញ្ញំ បរិក្ខារំ បរិវាដ្ដេត្វា អត្ថិដ្ឋតិ វា អត្ថិដ្ឋាបេតិ វា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ សទ្ធិ ចីវរំ វា អញ្ញំ វា បរិក្ខារំ បរិវាដ្ដេត្វា អត្ថិដ្ឋតិ វា អត្ថិដ្ឋាបេតិ វា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ

---

๑ ឱ ម. ឯកភិក្ខុនិយា វាតិ ទិស្សតិ ។

ភិក្ខុនីនោះត្រូវលះដល់សង្ឃក៏បាន គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចីវរនោះភិក្ខុនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ ចីវរនេះខ្ញុំប្អូនឆ្មឹងភិក្ខុនីផងគ្នា ហើយដណ្តើមយកមកវិញ ជានិស្សគ្គិយ (ត្រូវតែលះ) ខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះហើយ) ។

(១០៨) ឧបសម្បន្នា[1] ភិក្ខុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នា ប្តូរចីវរ ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ប្តូរចីវរ ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនឧបសម្បន្នា ប្តូរចីវរ ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីប្តូរបរិក្ខារដទៃ ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីប្តូរចីវរក្តី បរិក្ខារដទៃក្តី នឹងអនុបសម្បន្នា ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា

---

๑ សំដៅយកភិក្ខុនី ស្រីក្រៅពីភិក្ខុនី ហៅថា អនុបសម្បន្នា ។

อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๑๐๙] อนาปตฺติ สา ว เธติ ตสฺสา ว วิสฺสาสเนฺต กณฺฑาติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ปตฺตวิคฺคสฺส ปตฺตฏฺฐสิกฺขาปทํ

[๑๑๐] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุลฺลนฺทา ภิกฺขุนี ตีณิ ปตฺตานิ ธาเรติ ฯ อถ โข อญฺญตโร อุปาสโก เยน ปุลฺลนฺทา ภิกฺขุนี เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ปุลฺลนฺทึ ภิกฺขุนึ เอตทโวจ กิเนฺน อยฺเย อฏฺฐสุ กึ อาหริยตูติ ฯ สปฺปิปิ เม อาวุโส อตฺถาติ ฯ อถ โข โส อุปาสโก อญฺญตรสฺส อาปณิกสฺส ยาก

កិក្ខុនីសំគាល់ថា ឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិក្ខុនី មានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๐๙) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនី (ដែលទទួលប្បវ) នោះឲ្យវិញ ๑ កិក្ខុនី (ជាអ្នកប្បវ) សិក្ខាស្រាលទឹង កិក្ខុនី (ជាអ្នកទទួលប្បវ)នោះ កាន់យកទៅ ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔

(๑๑๐) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមានជម្ងឺ ។ លំដាប់នោះ ឧបាសកម្នាក់ចូលទៅរកថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីដែលនៅកន្លែងនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបានពោលពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សេចក្តីមិនសប្បាយកើតមានដល់លោកប្អូនលោកម្ចាស់ឲ្យខ្ញុំរកវេជ្ជបណ្ឌិតអ្នកមក ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីនិយាយថា នែអាវុសោ អាត្មាត្រូវការដោយទឹកដោះពេវ ។ ទើបឧបាសកនោះនាំយកទឹកដោះពេវ

กปาปณสฺส สปฺปี อาหาเรตฺวา ปุณฺณสฺสาย กิกฺขนิ-
ยา อทาสิ ฯ ปุณฺณสฺสา กิกฺขนี ฆาหาหา[๑]ส เม
อาวุโส สปฺปินา อตฺโถ เตเลน เม อตฺโถติ ฯ
อถโข สา อุทาสเกา เยน สา อาปณิเกา
เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ตํ อาปณิกํ ฌตฺตเภท
ส กาหยฺย[๒]อยฺยาย สปฺปินา อตฺโถ เตเลน อตฺโถ
หาฐ เต สปฺปี เตลํ เม เทหีติ ฯ สเจ มยิ
อยฺย[๓]ปิกฺกีตํ กณฺหาฺ ปุน อาทิยิสฺสาม กทา อมฺหากํ
กณฺหาฺ วิกฺกายิสฺสติ สปฺปิสฺส กายเส สปฺปิ หาฐ
เตลสฺส กยิ อาหาร เตลํ หาริสฺสตีติ ฯ อถโข
สา อุทาสเกา อุฏฺฐายติ ฐิยติ วิหาเรติ กฐ
หิ นาม อยฺยา ปุณฺณสฺสา อฺญาฺ วิฺญาเปตฺวา อฺญาฺ
วิฺญาเปสฺสตีติ ฯ อเสฺสสุ โข กิกฺขนิโย ตสฺส
อุทาสกสฺส อุฏฺฐายนฺตสฺส ฐิยนฺตสฺส วิหาเรนฺตสฺส ฯ
ยา ตา กิกฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุฏฺฐายนฺติ
ฐิยนฺติ วิหาเรนฺติ กฐ หิ นาม อยฺยา ปุณฺณสฺสา

---

๑ ส๎ยาทิ ฆาเปยฺย ฉ. ม. ฆาเปสฺสามิ ฯ ๒ ฉ. ม. กาหยฺยา ฯ ๓ ฉ. ม. อยฺยา ฯ

មានដំណៃ្ឋ ១ តហាបណៈ អំពីផ្ទះអ្នកផ្សារម្នាក់ហើយបានប្រគេនដល់ថុល្ល-
នន្ទាភិក្ខុនី ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ អាត្មា
មិនត្រូវការដោយទឹកដោះរាវទេ អាត្មាត្រូវការដោយប្រេងវិញ ។ ទើប
ឧបាសកនោះចូលទៅកអ្នកផ្សារនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយ
ពាក្យនេះនឹងអ្នកផ្សារនោះថា នែអ្នកម្ចាស់ ឮថាលោកម្ចាស់មិនត្រូវការ
ដោយទឹកដោះរាវទេ ត្រូវការតែប្រេង អ្នកចូរយកទឹកដោះរាវរបស់អ្នកទៅ
វិញចុះ ចូរឲ្យប្រេងដល់ខ្ញុំវិញ ។ អ្នកផ្សារឆ្លើយថា នែអ្នកម្ចាស់ បើយើង
នឹងទូលរបស់ដែលយើងលក់ទៅហើយយកមកវិញ កាលណាយើងនឹង
លក់របស់ជាប់ អ្នកនាំយកទឹកដោះរាវទៅដោយដរៃមួយទៀតទឹកដោះរាវហើយ
ចូរអ្នកនាំដរៃមួយទៀតប្រេងមក ទើបនឹងនាំយកប្រេងទៅបាន ។ ឧបាសកនោះ
ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើ
នឹងសុំរបស់ដរៃ ហើយសុំរបស់ឯទៀតសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ
បានឮឧបាសកនោះកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។
ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ
នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទា

อญฺญํ วิญฺญาเปตุ อญฺญํ วิญฺญาเปสฺสตีติ ฯ อชาเต ตา กงฺขาธิโย กงฺขา ฯเปฯ อาโรเจสุ ฯ กงฺขิ กงฺขาติ ฯเปฯ อาโรเจสุ ฯเปฯ สงฺฆ กิร กงฺขาย ปุจฺฉนตฺถา กงฺขา อญฺญํ วิญฺญาเปตุ อญฺญํ วิญฺญาเปสฺสตีติ ฯ สงฺฆ กงฺขตีติ ฯ กิรหิ พุทฺธา กงฺขา คเต ปหาย ฐาเน กงฺขาย ปุจฺฉนตฺถา กงฺขา อญฺญํ วิญฺญาเปตุ อญฺญํ วิญฺญาเปสฺสตีติ เอตฺถ กงฺขาย อปฺปสชฺชนฏฺเ ปสาทนาย ฯเปฯ เอวญฺหิ ปน กงฺขาย กงฺขาธิโย ฯ สมฺมาปฏิปตฺติยา ปฏิสตฺถุ ยา ปน กงฺขา อญฺญํ วิญฺญาเปตุ อญฺญํ วิญฺญาเปยฺย ธิสฺสตฺถิยํ ทาธิตฺถิยํ ฯ

(๑๑๑) ยา ปนาติ ยา ยาธิสา ฯเปฯ กงฺขาติ ฯเปฯ อยํ ฯ สมฺมุขา อตฺเถ อธิปฺเปตา กงฺขาติ ฯ อญฺญํ วิญฺญาเปตุนฺติ ยญฺจญฺญิ วิญฺญาเปตุ ฯ อญฺญํ วิญฺญาเปยฺยาติ ตุ ปเรตุ อญฺญิ วิญฺญาเปติ ปโยเค ทุกฺกฏ

មិនសមបើនឹងសុំរបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ឯទៀតវិញសោះ ។ ទើប
ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
ក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសុំរបស់ដទៃ ហើយសុំ
របស់ឯទៀតវិញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងសុំរបស់ដទៃ ហើយ
សុំរបស់ឯទៀតវិញសោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លា
ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ
សុំរបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ឯទៀតវិញ ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវនិស្សគ្គិយ
បាចិត្តិយ ។

(๑๑๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខា-
បទទី ๑ នៃបាឋជដកណ្ឌ្រួចហើយ ។ ពាក្យថា សុំរបស់ដទៃ គឺបានសុំ
របស់ណាមួយរួចហើយ ។ ពាក្យថា សុំរបស់ឯទៀតវិញ គឺភិក្ខុនីវៀរលែង
របស់ដែលសុំនោះ ហើយសុំរបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវទុក្កដក្នុងប្រយោគសុំ

ปฏิลาเภน ติสฺสฺกิยํ ปหาตพฺพนฺติ ติสฺสฺทิฏฺฐิยา สทฺธึ สมฺปยุตฺตา ตณฺหา ทิฏฺฐิ ปริกปฺปกิลฺเสสา จ ฯ ปหาตพฺพา ปน ทิฏฺฐิเยว ติสฺสฺทิฏฺฐิยา ฯเป ฯ สนฺตเมเต อายสฺมนฺโต อญฺญาเปกฺขา อญฺญาปิตา ติสฺสฺกิยา สมาปนฺนา สทฺธึ สมฺปยุตฺตา-จิตฺเตน ฯเป ฯ ฉนฺเทยฺยาตเ ฯเป ฯ ฉนฺเทยฺยุนฺติ ฯเป ฯ อยฺยาย ฉนฺทีตเ ฯ

(๑๑๒) อญฺเญ อญฺญสญฺญา อญฺญาปิตา ติสฺสฺกิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ อญฺเญ เวมติกา อญฺญาปิตา ติสฺสฺกิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ อญฺเญ อนญฺญสญฺญา อญฺญาปิตา ติสฺสฺกิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ อนญฺเญ อญฺญสญฺญา อนญฺญาปิตา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺเญ เวมติกา อนญฺญาปิตา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺเญ อนญฺญสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

របស់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះ ដល់សង្ឃក៏បាន គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុ ពាំងឆ្លាយ កិក្ខុនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ របស់ដទៃនេះ ខ្ញុំសុំហើយ ខ្ញុំនឹងសុំរបស់ឯទៀតវិញ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះរបស់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះនឹងមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះហើយ) ។

(๑๑๒) របស់ដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ដទៃថែមទៀត ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសុំរបស់ដទៃថែមទៀត ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ដទៃថែមទៀត ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់មិនមែនដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសុំរបស់មិនមែនដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๑๓) อนาปตฺติ ตญฺเจว ปญฺเหเตฺว ปญฺหาเปติ อญฺญญฺจ ปญฺหาเปติ อาณิสฺสํ ฐเปตฺวา ปญฺหาเปติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ปตฺตวคฺคสฺส ปญฺจมสิกฺขาปทํ

(๑๑๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี กิลานา โหติ ฯ อถ โข อญฺญตโร อุปาสโก เยน ฉุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ฉุลฺลนนฺทํ ภิกฺขุนึ เอตทโวจ กจฺจิ อยฺเย ขมนียํ กจฺจิ ยาปนียนฺติ ฯ น เหเว อาวุโส ขมนียํ น ยาปนียนฺติ ฯ อถ โข สา อยฺเย อาปณิกสฺส ยาเค ภาชนสฺมึ นิกฺกิปิตฺวา

(๑๑๓) ภาระใดเล่ามิได้ควรเพื่อจะถือ (ในสิกขาบทนี้มี ๕ อย่าง) คือ ภิกษุณี (สำรับของใครมาก่อนแล้ว ของนั้นไม่ควรจะถือเอาเป็นของตน) สำรับของนั้นด้วย (ของเคี้ยว) ๑ ภิกษุณี (สำรับของผู้ที่ฉันแล้ว) สำรับของด้วย (ของเคี้ยวก็ไม่ควรจะถือเอาเป็นของตน) ๑ ภิกษุณีสละองค์แห่งการฉันแล้ว สำรับของด้วย (ของเคี้ยวก็ไม่ควรจะถือเอาเป็นของตน) ๑ ภิกษุณีผู้ลาแล้ว ๑ ภิกษุณีผู้ขาดจากความเป็นภิกษุณี ๑ ฯ

ปัตตวรรค สิกขาบทที่ ๕

(๑๑๔) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ทรงมีอายุยืนนาน ประทับอยู่ ณ พระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้พระนครสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล ภิกษุณีรูปหนึ่งมีชื่อว่าถุลลนันทา ฯ ภิกษุณีรูปนั้นเข้าไปสู่ตระกูลในเวลาใกล้รุ่ง ครั้นเข้าไปสู่ตระกูลแล้วได้กล่าวคำนี้กะภิกษุณีชื่อถุลลนันทาว่า ดูก่อนแม่เจ้า แม่เจ้าอดกลั้นได้หรือ แม่เจ้าอดกลั้นได้ไหม แม่เจ้าพอจะเลี้ยงชีพได้ไหม ฯ ถุลลนันทาภิกษุณีตอบว่า ดูก่อนแม่เจ้า ฉันอดกลั้นไม่ได้ ฉันอดกลั้นไม่ได้ ฉันเลี้ยงชีพไม่ได้ ฯ ภิกษุณีนั้นกล่าวว่า ดูก่อนแม่เจ้า ขอแม่เจ้าจงรู้กาลอันควรในกาลนี้เถิด ฯ

ตาตา ยํ ฯเปฯ ปาสิ ตํ อาหาเรยฺยาสีติ ฯ ขุลฺลนฺตา กิกฺขนี อญฺญาสุ สิกฺขมานาสุ อาณาเปสิ กตฺถ สิกฺขมาเน อมุกสฺส อาปณิกสฺส ยาว กหาปณสฺส ตาลิ อาหาติ ฯ อถโข สา สิกฺขมานา ตสฺส อาปณิกสฺส ยาว กหาปณสฺส ตาลิ อาหาริตฺวา ขุลฺลนฺตาย กิกฺขนิยา อทาสิ ฯ ขุลฺลนฺตา กิกฺขนี ฆาหาหา[1] น เม สิกฺขมาเน ตาลิเน อตฺตา สปฺปินา เม อตฺตาติ ฯ อถโข สา สิกฺขมานา เยน สา อาปณิกา เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ตํ อาปณิกํ ปิตนเกจ น กิร อาวุโส อยฺยาย ตาลิเน อตฺตา สปฺปินา อตฺตา หนฺท เต ตาลิ สปฺปึ เม เทหีติ ฯ สเจ มยํ อยฺยาย วิกฺกีตํ กณฺหึ ปุน อาเนยฺยาม กเถ อมฺหากํ กณฺหึ วิกฺกายิสฺสตี ตาลิสฺส กเยน ตาลิ มหึ สปฺปิสฺส กยึ อาหาร สปฺปึ หาริสฺสตีติ ฯ อถโข สา สิกฺขมานา ภีตฺตา อฏฺฏาสิ ฯ กิกฺขนิโย ตํ

---

๑ ฉ.ปี. ฆาปยิตฺวา ฐ. ม. ปาตุกาเรสุ น ทิสฺสติ ฯ

កហាបណៈក្នុងផ្ទះអ្នកផ្សារឯណោះ លោកត្រូវការរបស់ណា លោកគប្បីឲ្យបុគ្គលណាមួយទៅនាំយករបស់នោះអំពីផ្ទះនោះមកចុះ ។ ឬលុះនាងកិក្ខុនីបង្គាប់សិក្ខមានា ១ រូបថា នែសិក្ខមានា នាងចូរទៅនាំយកស្បែង ១ កហាបណៈអំពីផ្ទះអ្នកផ្សារឯណោះមក ។ ទើបនាងសិក្ខមានានោះទៅនាំយកស្បែង ១ កហាបណៈអំពីផ្ទះអ្នកផ្សារនោះមកប្រគេនឬលុះនាងកិក្ខុនី ។ ឬលុះនាងកិក្ខុនីបានពោលយ៉ាងនេះថា នែសិក្ខមានា យើងមិនត្រូវការនឹងស្បែងទេ យើងត្រូវការតែទឹកដោះពង ។ ឯសិក្ខមានានោះចូលទៅរកអ្នកផ្សារនោះ លុះចូលទៅហើយបានពោលពាក្យនេះនឹងអ្នកផ្សារនោះថា នែអាវុសោ ឮថាលោកម្ចាស់មិនត្រូវការនឹងស្បែងទេ ត្រូវការតែទឹកដោះពង ហ៎ីអ្នកចូរយកស្បែងរបស់អ្នកទៅចុះ ចូរឲ្យទឹកដោះពងមកខ្ញុំវិញ ។ អ្នកផ្សារនោះនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ បើខ្ញុំកុណានឹងទទួលយករបស់ដែលលក់ទៅហើយមកវិញ កាលណាខ្ញុំកុណានឹងលក់របស់ដាច់ លោកនាំយកស្បែងតាមដំណែរបស់ស្បែងទៅ ហើយលោកចូរនាំយកដំណែរវិញទឹកដោះពងមក (ទៀត) ទើបលោកនាំយកទឹកដោះពងទៅបាន ។ សិក្ខមានានោះក៏ឈរយំ ។ កិក្ខុនីនាងឆ្ងាយបានពោលពាក្យនេះនឹង

สิกฺขมานํ ฌตนเภตุกามา สิกฺขมานาย เภท-
สีตา ฯ อถโข สา สิกฺขมานา ภิกฺขุนึ ฌตมตฺตํ
อาเภเธสิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ
ตา ฉฑฺฑยนฺติ ฑียนฺติ วิหาเธนฺติ ภิกฺขุ หิ นาม อยฺยา
ปุคฺคลฺลา อญฺญ เภตาเปตฺวา อญฺญ เภตาเปสฺสตีติ
ฯเป ฯ สงฺฆ ภิกฺขา ภิกฺขาย ปุคฺคลฺลา ภิกฺขุนึ อญฺญ
เภตาเปตฺวา อญฺญ เภตาเปตีติ ฯ สงฺฆ ภกฺขาติ ฯ
วิกาลหิ ตุณฺหา ภกฺขา ภิกฺขุ หิ นาม ภิกฺขาย ปุคฺ-
ลฺลา ภิกฺขุนึ อญฺญ เภตาเปตฺวา อญฺญ เภตาเปสฺสตี
เนตฺ ภิกฺขาย อปฺปสนฺนาน ภ ปสาทาย ฯเป ฯ
ฬาญฺ ปน ภิกฺขาย ภิกฺขุนิโย ฯมิ สิกฺขาปท ฉฑฺเฑสุ
ยา ปน ภิกฺขุนึ อญฺญ เภตาเปตฺวา อญฺญ เภตาเปยฺย
นิสฺสคฺคิย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๑๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุ-
นีติ ฯเป ฯ อยฺ ฯมิสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุ-
นีติ ฯ อญฺญ เภตาเปตฺวาติ ยญฺหิญฺหิ เภตาเปตฺวา ฯ
อญฺญ เภตาเปยฺยาติ ตำ ปเภตฺวา อญฺญ เภตาเปติ

សិក្ខមានានោះថា នែសិក្ខមានា ហេតុអ្វីក៏នាងយំ ។ ទើបសិក្ខមានានោះ ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់កិកុនីទាំងឡាយ ។ កិកុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិកុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់ឯទៀតសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាកិកុនីឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់ឯទៀត ពិតមែនឬ ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិកុនីមិនគួរបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់ឯទៀតសោះ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទាននូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๑๑๔) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទ ទី ๑ នៃបាចិតកណ្ឌវ្ចហើយ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ គឺឲ្យគេទិញរបស់ណាមួយហើយ ។ ពាក្យថា ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់

បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន ឯសនត្តិយំ ហោតិ ឯសនដ្ឋេ សង្ឃសេ្ស ច កណសេ្ស ច ឣគតិក្ខុ-ឯយា ច ។ ឣវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឯសនដ្ឋេ ។បេ។ ៨នំ មេ ឣយ្យេ ឣញ្ញំ ចេតាបេត្វា ឣញ្ញំ ចេតាបិតំ ឯសនត្តិយំ ៨មាហំ សង្ឃសេ្ស ឯសនដ្ឋាមីតិ ។បេ។ ន៖ន្យាតិ ។បេ។ ន៖ន្យុន្តិ ។បេ។ ឣយ្យាយ ន៖ន្ថីតិ ។

(១១៦) ឣញ្ញេ ឣញ្ញសញ្ញេ ឣញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯសនត្តិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ឣញ្ញេ វេមតិកោ ឣញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯសនត្តិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ឣញ្ញេ ឣនញ្ញសញ្ញេ ឣញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯសនត្តិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ឣនញ្ញេ ឣញ្ញសញ្ញេ ឣបត្តិ ទុក្កដសេ្ស ។ ឣនញ្ញេ វេមតិកោ ឣបត្តិ ទុក្កដសេ្ស ។ ឣនញ្ញេ ឣនញ្ញសញ្ញេ ឣនាបត្តិ ។

ឯទៀតវិញ គឺភិក្ខុនីមិនឲ្យគេទំញ្ជាវបស់នោះហើយឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ដទៃវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងកិច្ចប្រយោគដែលឲ្យទំញ្ជាវបស់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមក ភិក្ខុនីត្រូវលះវបស់នោះដល់សង្ឃភ័ណ្ឌ គណៈភ័ណ្ឌដល់ភិក្ខុនី ១ រួចភ័ណ្ឌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។បេ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វបស់ដទៃនេះ ខ្ញុំឲ្យគេទំញ្ជាវរួចហើយ តែឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ដទៃវិញទៀត ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះវបស់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតទៅនេះទៀមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះហើយ) ។

(๑๑๖) វបស់ដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាវបស់ដទៃ ហើយឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ វបស់ដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ វបស់ដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនវបស់ដទៃ ហើយឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ មិនមែនវបស់ដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាវបស់ដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនវបស់ដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនវបស់ដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនវបស់ដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[๑๑๗] อถาปรญฺจ ตญฺเว เตลาเปตพฺพ อญฺญญฺเว เตลาเปตพฺพ อาณิสฺสา เตลาเปตพฺพ ขุมฺภตฺถ-กาย อาณิตมฺปิ กายาติ ฯ

ปตฺตวิคฺคสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทำ

[๑๑๘] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยำ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อุทายิสกา ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส จีวรตฺถาย ธนุกำ สงฺฆาฏึ[๑] อญฺญตรสฺส ชาณุกสฺส ยาจิตฺวา ปริกฺขารำ นิกฺขิปิตฺวา ภิกฺขุนิโย อุปสงฺกมิตฺวา เอตทโวจุ๋ อยฺเย ชาณุกสฺส ยาจิตฺวา จีวรตฺถาย ปริกฺขาโร นิกฺขิตฺโต ตาว จีวรำ อาหาเรถาติ ฯ ภิกฺขุนิโย เตน ปริกฺขาเรน สยำ[๒]

---

๑ ม. สงฺฆาฏึ ฯ ๒ ม. สยนฺตปิ น ทิสฺสติ ฯ

វិនយបិដក កិក្ខុនីវិភង្គ

๑๑๗) ភវ:ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនី (ឲ្យគេទិញរបស់ណាមុនហើយរបស់នោះតិចពេកមិនល្មម) ហើយឲ្យគេទិញរបស់នោះដដែល (ថែមទៀត) ๑ កិក្ខុនី (ឲ្យគេទិញរបស់អ្វីម្យ៉ាងមុនហើយ) ឲ្យគេទិញរបស់មួយដទៃទៀត ដោយត្រូវការផ្លាស់ប្តូរជាដើម ๑ កិក្ខុនីសំដែងអានិសង្សហើយឲ្យគេទិញ ๑ កិក្ខុនីឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๑๑๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧបាសកតាំងឡាយប្រមូលបរិក្ខារដែលវៃឆ្ងាយមក ដើម្បីប្រយោជន៍ចាត់ចែងចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃហើយផ្ញើទុកបរិក្ខារ (នោះ) ក្នុងផ្ទះអ្នកលក់សំពត់ជាវម្នាក់ ហើយចូលទៅរកកិក្ខុនីតាំងឡាយ រួចពោលពាក្យនេះថា បព័ត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ យើងផ្ញើទុកបរិក្ខារប្រយោជន៍ដើម្បីចាត់ចែងចីវរក្នុងផ្ទះអ្នកលក់សំពត់ជាវឯណោះហើយ ចូរលោកតាំងឡាយឲ្យគេនាំចីវរអំពីផ្ទះនោះមកចែកគ្នាចុះ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយឲ្យគេទិញកេសផ្ទះខ្លួនឯង

ភេសជ្ជំ ចេតាបេត្វា បរិភុញ្ជិំសុ ។ ឧចាសកា ជានន្តូ
ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចាចេន្តិ ភេជំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ
អញ្ញាតត្តំកេន បវិក្ខាវេន អញ្ញុន្ទិសិកេន សង្ឃិកេន
អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ
តេសំ ឧចាសកានំ ឧដ្ឋាយន្តានំ ទិយន្តានំ វិចាចេន្តា-
នំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧដ្ឋា-
យន្តិ ទិយន្តិ វិចាចេន្តិ ភេជំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ
អញ្ញាតត្តំកេន បវិក្ខាវេន អញ្ញុន្ទិសិកេន សង្ឃិកេន
អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុ-
និយោ អញ្ញាតត្តំកេន បវិក្ខាវេន អញ្ញុន្ទិសិកេន
សង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភេជំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុ-
និយោ អញ្ញាតត្តំកេន បវិក្ខាវេន អញ្ញុន្ទិសិកេន ស-
ង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បស-
ន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ

ដោយបរិក្ខារនោះហើយបរិភោគ ។ ឧបាសកចាំងឆ្ការយដ៏ធំហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំងឆ្ការយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីខ្លួនដទៃ ជារបស់សង្ឃសោះ ។ កិក្ខុនីចាំងឆ្ការយបានឮឧបាសកចាំងឆ្ការយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីចាំងឆ្ការយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំងឆ្ការយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំងឆ្ការយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីខ្លួនដទៃ ជារបស់សង្ឃសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ការយ ឮថាកិក្ខុនីចាំងឆ្ការយឲ្យគេទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីខ្លួនដទៃ ជារបស់សង្ឃ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំងឆ្ការយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ការយ កិក្ខុនីចាំងឆ្ការយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីខ្លួនដទៃ ជារបស់សង្ឃទេ ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ការយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ការយ ចូរភិក្ខុនីចាំងឆ្ការយ

ภิกฺขุนิยา ฯเปฯ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี อญฺญตฺเรน ปวารณาย อญฺญตฺร อุทฺทิสาย สงฺฆมฺหา อญฺญํ เจตาเปยฺย อนิสฺสฏฺฐิยา ทาเปตฺวา ปริภุญฺเชยฺย นิสฺสคฺคิยนฺติ ฯ

(๑๑๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมยฺหิ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อญฺญตฺเรน ปวารณาย อญฺญตฺร อุทฺทิสาติ อญฺญสฺมาย นิมนฺตนาย ฯ สงฺฆมฺหาติ สงฺฆสฺมา[1] น คณาสฺมา น ฯกาภิกฺขุนิยา ฯ อญฺญํ เจตาเปยฺยาติ ยํ อตฺตาย นิมนฺตึ ฯปฯ อญฺญ เจตาเปตฺวา ปโยเคน ทุกฺกฏํ ปฏิลาเภน นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺติยนฺติ นิสฺสฏฺฐิตฺวา สงฺฆสฺสา ปิ คณาสฺสา ปิ ฯกาภิกฺขุนิยา ปิ ฯ ฯภาฺ ปน ภิกฺขาย นิสฺสฏฺฐิตฺวา ฯเปฯ สกึ เมอยฺย อญฺญตฺเรน ปวารณาย อญฺญตฺร อุทฺทิสาย สงฺฆมฺหา อญฺญํ เจตาปิตํ นิสฺสคฺคิยํ สมาหิ สงฺฆสฺส นิสฺสชฺชามีติ ฯเปฯ ทาเตยฺยาติ ฯเปฯ ทาเตยฺยุนฺติ ฯเปฯ อยฺยาย ทมฺมีติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. สงฺฆสฺส ฯ

សំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវេរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๑๑๙) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានអធិប្បាយតាមសិក្ខាបទទី១ នៃបាឋជិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីវត្តដទៃ គឺទាយកគេឲ្យដើម្បីវត្តដទៃ ។ ពាក្យថា ជារបស់សង្ឃ គឺទាយកប្រគេនចំពោះតែសង្ឃ មិនចំពោះគណៈ មិនចំពោះកិក្ខុនី១រូបទេ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវេរបស់ដទៃ គឺរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តណា ហើយកិក្ខុនីវៀរលែងវត្តនោះឲ្យគេទិញវេរបស់ដទៃវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដតាមប្រយោគដែលឲ្យទិញវេរបស់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវលះវេរបស់នោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី១រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីត្រូវលះវត្តនោះយ៉ាងនេះ ។បេ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វត្តដទៃនេះ ខ្ញុំឲ្យគេទិញដោយបរិក្ខារដែលទាយកគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ (របស់នេះ) ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះវត្តនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

[๑๒๐] อญฺญาณฏฺฐเกา อญฺญาณฏฺฐเกสญฺญา อญฺญำ เวลาเวตำ อิสฺสฺริยำ ฆาเฏฺฐยำ ฯ อญฺญาณฏฺฐเกา เวมติกา อญฺญำ เวลาเวตำ อิสฺสฺริยำ ฆาเฏฺฐยำ ฯ อญฺญาณฏฺฐเกา อนญฺญาณฏฺฐเกสญฺญา อญฺญำ เวลาเวตำ อิสฺสฺริยำ ฆาเฏฺฐยำ ฯ อิสฺสฺรฺยำ ปฏิลภิตฺวา ยถาธาเน ฐปเนตพฺพำ ฯ อนญฺญาณฏฺฐเกา อญฺญาณฏฺฐเกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺญาณฏฺฐเกา เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺญาณฏฺฐเกา อนญฺญาณฏฺฐเกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๑๒๑] อนาปตฺติ เสสเกหิ ฐปเนหิ สามิเกา อปโลเกตฺวา ฐปเนหิ อาปทาสุ ฐปฺปฏิสำเวนาย อาธิภิกฺขาจริยาหิ ฯ

(១២០) របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថា របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃទេ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីនោះបានវត្តុដែលខ្លួនលះនោះមកវិញហើយ ត្រូវបង្អោនទៅកាន់វត្តដែលទាយកគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាវត្តុដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ត្តដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១២១) ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កាន់សិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ (ទាយកប្រគេនដើម្បីវត្តុណា) កិក្ខុនី (ឲ្យគេទិញវត្តុនោះហើយ) បង្អោនវត្តុដែលសល់ (ពីនោះទៅដើម្បីវត្តុឯទៀត) ១ កិក្ខុនីប្រាប់ម្ចាស់ទានហើយទើបបង្អោនទៅ ១ កិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងខ្ទុះបំណាងទាយកកាន់តែលដែលមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បត្តវិគ្គស្ស សត្តមសិក្ខាបទំ

(១២២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឧបាសកោ កិត្តិនិវត្ថស្ស ចីវរត្ថាយ ឆន្ទកំ សង្ឃវិត្វា អញ្ញតរស្ស ទារកស្ស យាវ បរិក្ខារំ និក្ខិបិត្វា កិត្តិនិយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯតទវោចុំ អមុកស្ស អយ្យេ ទារកស្ស យាវ ចីវរត្ថាយ បរិក្ខារេ និក្ខិត្តោ តតោ ចីវរំ អាហរាបេត្វា ការាជេថាតិ ។ កិត្តិនិយោ តេន ច បរិក្ខារេន សយំ បិយោចិត្វា ភេសជ្ជំ ចេតាបេត្វា បរិភុញ្ជិំសុ ។ ឧបាសកោ ជានិត្វា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កេ ហិ ជាម កិត្តិនិយោ អញ្ញតិត្ថិយេ បរិក្ខារេន អញ្ញទត្ថិកេន សង្ឃវិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិត្តិនិយោ តេសំ ឧបាសកានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា កិត្តិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(១៦២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឥវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧបាសកខាំងឡាយប្រមូលបរិក្ខារដែលវៃបានមកហើយផ្ញើទុកបរិក្ខារ (នោះ) ក្នុងផ្ទះអ្នកលក់សំពត់ចាស់ម្នាក់ ដើម្បីចាត់ចែងចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ហើយចូលទៅរកកិក្ខុនីខាំងឡាយពោលពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខាំងឡាយផ្ញើទុកបរិក្ខារ ដើម្បីចាត់ចែងចីវរក្នុងផ្ទះអ្នកលក់សំពត់ចាស់រឈ្មោះឯណោះហើយ លោកខាំងឡាយចូរឲ្យអ្នកណាមួយនាំយកចីវរអំពីផ្ទះនោះមកចែកគ្នាចុះ ។ កិក្ខុនីខាំងឡាយឲ្យគេទិញកេសដ្ឋៈដោយបរិក្ខារនោះផង ដោយវត្ថុដែលសូមគេខ្លួនឯងផង ហើយក៏បរិភោគ ។ ឧបាសកខាំងឡាយដំណឹងហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីខាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ឲ្យចំពោះវត្ថុដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្ថុដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ។ កិក្ខុនីខាំងឡាយបានឮឧបាសកខាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីខាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីខាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា

ทุติยนฺติ วิกาเลนฺติ กถญฺจ หิ นาม ภิกฺขุนิโย อญฺญาตเก-
เกน ปวาเรน อญฺญาติเกน สงฺฆเกน สญฺ-
ญาเจเกน อญฺญาย เจตาเปตฺวาติ ฯเป ฯ สงฺฆ ภิกฺ
ภิกฺขาย ภิกฺขุนิโย อญฺญาตเกน ปวาเรน อญฺญาติ-
เกน สงฺฆเกน สญฺญาเจเกน อญฺญาย เจตาเปน-
ตี ฯ สงฺฆ ภตฺตตฺถ ฯ ตีสุปิ ปุเพฺพ ภตฺตา ภิกฺขุ
นาม ภิกฺขาย ภิกฺขุนิโย อญฺญาตเกน ปวาเรน
อญฺญาติเกน สงฺฆเกน สญฺญาเจเกน อญฺญาย เจ-
ตาเปนฺติ เอตฺถ ภิกฺขาย อปฺปสนฺนาย วา ปสาทาย
ฯเป ฯ ยาคุ ปน ภิกฺขาย ภิกฺขุนิโย ๙ยํ สิงฺคาลเก
ทุนฺทิสฺส ยา ปน ภิกฺขุนี อญฺญาตเกน ปวาเรน
อญฺญาติเกน สงฺฆเกน สญฺญาเจเกน อญฺญาย เจ-
ตาเปยฺย นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๒๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ
ภิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ ๙ปทตฺถ อาคฺ อนิปฺปตา ภิกฺขุ-
นีติ ฯ อญฺญาตเกน ปวาเรน อญฺญาติเกนาติ

កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃដោយបរិក្ខារដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្តុដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ។ បេ ។ ត្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុចាំឆ្ងាយ ឮថាកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយឲ្យគេទិញវត្តដទៃដោយបរិក្ខារដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្តុដែលសូមដោយខ្លួនឯង ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំឆ្ងាយក្រាបទូលថាបពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគត្រង់បន្ទោសថា កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃដោយបរិក្ខារដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្តុដែលសូមដោយខ្លួនឯងទេ ម្នាលកិក្ខុចាំឆ្ងាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំឆ្ងាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុចាំឆ្ងាយ ចូរកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយ ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ ដោយវត្តុដែលសូមដោយខ្លួនឯង ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(១២៣) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃភាគដ៏កណ្ឋរួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលទាយក

អញ្ញស្សត្ថាយ ធិនេ្ននេ ។ សង្ឃិកេនាតិ សង្ឃស្សត្ថា-
យ[1] ន កណាស្ស ន ឯកាយ ភិក្ខុនិយា[2] ។ សញ្ញា-
ចិកេនាតិ សយំ យាចិត្វា ។ អញ្ញំ ចេតាបេយ្យាតិ
យំ អត្ថាយ ធិនុំ តំ បវេត្វា អញ្ញំ ចេតាបេតិ
បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន និស្សគ្គិយំ ហោតិ
និស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស ឯ កណាស្ស ឯ ឯកភិក្ខុនិយា
ឯ ។ ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ និស្សជ្ជិតព្ពំ ។ បេ ។ ឥទំ មេ
អាយ្យេ អញ្ញតរិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញត្ថិសិកេន
សង្ឃិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបិតំ និស្សគ្គិយំ
ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជាមីតិ ។ បេ ។ ឧទេយ្យាតិ
។ បេ ។ ឧទេយ្យុន្តិ ។ បេ ។ អយ្យាយ ឧទ្ទិតិ ។

(๑๒๔) អញ្ញតរិកេ អញ្ញតរិកសញ្ញា អញ្ញំ
ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អញ្ញតរិកេ

---

๑ ម. ម សង្ឃស្ស ។ ๒ ឯកភិក្ខុនិយាតិ កត្ថចិ ទោសត្តេ ទិស្សតិ ។

ឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ គឺដោយវត្តដែលគាយកគេឲ្យដើម្បីវត្តដទៃ ។ ពាក្យថា ជារបស់សង្ឃ គឺគាយកបរិក្ខាគចំពោះតែសង្ឃ មិនមែនចំពោះគណៈ មិនមែនចំពោះកឋិនទី ១ រូប ។ ពាក្យថា ដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង គឺដោយវត្តដែលសូម (គេ) ដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ គឺរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីចាត់ចែងវត្តឯណា កឋិនទីរៀវលែងរបស់នោះហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវទុក្កដកង្ខប្រយោគដែលឲ្យទិញ វត្តនោះជានិស្សគ្គិយៈកង្ខណៈដែលបានមក កឋិនទីត្រូវលះវត្តនោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់កឋិនទី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កឋិនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។បេ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វត្តដទៃនេះខ្ញុំឲ្យគេទិញដោយបរិក្ខារដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង (វត្តនេះ)ជានិស្សគ្គិយ (ត្រូវតែលះបង់)ខ្ញុំសូមលះវត្តនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

(១២៤) របស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កឋិនីសំគាល់ថារបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃមែន ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បី

เวมตฺตตาย อญฺญํ เจตาเปตฺวา อิสฺสฏฺฐิยํ ชานิตฺวา ๆ

อญฺญาตเกหีติ อนญฺญาตกสญฺญา อญฺญํ เจตาเปตฺวา อิสฺสฏฺฐิยํ ชานิตฺวา ๆ อิสฺสฏฺฐํ ปฏิลภิตฺวา ยถาฐานเน ฐปเนตพฺพํ ๆ อนญฺญาตเกหิ อญฺญาตกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อนญฺญาตเกหิ เวมตฺตตาย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อนญฺญาตเกหิ อนญฺญาตกสญฺญา อนาปตฺติ ๆ

[๑๒๙] อนาปตฺติ เสสกานิ ฐปเนตฺวา สามิเกหิ อปโลเกตฺวา ฐปเนติ อาปทาสุ ฐปิตฺวา ภิกฺขูนิกาย อาโรเจตีติ ๆ

ប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីនោះបានវត្តដែលលះដល់សង្ឃមកវិញហើយ ត្រូវបង្អោនទៅកាន់វត្តដែលគាយកគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១២៥) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីបង្អោនរបស់ដែលសល់ទៅ ១ កិក្ខុនីផ្ទាប់ម្ហាស់មានហើយទើបបង្អោនទៅ ១ កិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងទុកបំណាងគាយកក្នុងសម័យដែលមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បត្តវិគ្គស្ស អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(១៦៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ឧភតស្ស បរិវេណាភាសំ តិក្ខិន្ទិយោ យាគុយា កិលមន្តំ ។ អថខោ សោ ឧភតោ តិក្ខិន្ទិំ យាគុអត្ថាយ ឆន្ទកំ សន្ធ្យវត្វា[1] អញ្ញតរស្ស អារញ្ញិកស្ស ឃរេ បរិក្ខារំ និក្ខិបិត្វា តិក្ខិន្ទិយោ ពុបសង្កមិត្វា ឯតទវោច អមុកស្ស អយ្យ អារញ្ញិកស្ស ឃរេ យាគុអត្ថាយ បរិក្ខារោ និក្ខិត្តោ តតោ តណ្ឌុលេ[2] អាហារេត្វា យាគុំ បចាបេត្វា បរិភុញ្ជាតិ ។ តិក្ខិន្ទិយោ តេន បរិក្ខារេន តេសដ្ឋិ ជេតាបេត្វា បរិភុញ្ជិ ។ អថខោ សោ ឧភតោ ជានិត្វា ឧដ្ឋាយតិ ឱយតិ វិចាបេតិ កិំ ហិ នាម តិក្ខិន្ទិយោ អញ្ញេនត្តិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញេន្ទិសិកេន មហាជនិតេន អញ្ញំ ជេតាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ

---

១ ឧ សំហរិត្វា ។ ២ ឧ. ម. តណ្ឌុលំ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(១២៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិកុនីតាំងឡាយជាអ្នកនៅក្នុងបរិវេណរបស់ប្រជុំជន១ ពួកជាពួកកិកុនីលំបាកដោយបបរ ។ គ្រានោះឯង ប្រជុំជននោះក៏ប្រមូលបរិក្ខារដែលវៃបានមកហើយធ្វើទុកបរិក្ខារ (នោះ) ក្នុងផ្ទះអកផ្សារម្នាក់ដើម្បីចាត់ចែងបបរដល់កិកុនីតាំងឡាយ ទើបចូលទៅរកកិកុនីតាំងឡាយ ហើយបានពោលពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងតាំងឡាយទុកបរិក្ខារដើម្បីចាត់ចែងបបរក្នុងផ្ទះអ្នកផ្សារឈ្មោះឯណោះ ចូរលោកតាំងឡាយឲ្យអ្នកណាមួយនាំយកអង្ករតាំងឡាយអំពីផ្ទះនោះហើយឲ្យគេចំអិនបបរនាន់ចុះ ។ កិកុនីតាំងឡាយឲ្យគេទិញកេសដ្ឋៈដោយបរិក្ខារនោះហើយក៏បរិភោគ ។ ទើបប្រជុំជននោះដឹងហើយតំណោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីតាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្ថុដទៃ ដូចម្តេចកើត កិកុនីតាំងឡាយបានភ្លុកបាសក(១)

---

(១) ប្រែហៅថាប្រជុំជនទេដឹង ។

តំ ភិក្ខុនិយោ តស្ស ទុចាសកស្ស ទុដ្ឋាយន្តស្ស ទ្វិយន្តស្ស តិចាចេន្តស្ស ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តំ ទ្វិយន្តំ តិចាចេន្តំ តេបំ ហិ នាម ភិក្ខុនិយោ អញ្ញាតត្តំកេន បវារិតាវេន អញ្ញុន្ទិសិកេន មហាចនិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ តេរិ តិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ អញ្ញាតត្តំកេន បវារិតាវេន អញ្ញុន្ទិសិកេន មហាចនិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ តិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា តេបំ ហិ នាម តិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ អញ្ញាតត្តំកេន បវារិតាវេន អញ្ញុន្ទិសិ-កេន មហាចនិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តិ នេតំ តិក្ខ-វេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន តិក្ខុនី អញ្ញាតត្តំកេន បវារិតាវេន អញ្ញុន្ទិសិកេន មហា-ចនិកេន អញ្ញំ ចេតាបេយ្យ និស្សគ្គិយំ ចាចិត្តិយន្តិ ។

នោះកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តុដទៃ ជារបស់គណៈសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យគេទិញវត្តុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តុដទៃ ជារបស់គណៈពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តុដទៃ ជារបស់គណៈទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវត្តុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តុដទៃ ជារបស់គណៈ កិក្ខុនីនោះ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

[๑๒๗] ยา ปนาตัง ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีตัง ฯเปฯ อยัง สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีตัง ฯ อญฺญตฺเรว อญฺญตฺถาเปกฺขาย ปริกฺกาเรน อญฺญตฺร สงฺฆาทิเสเสหีติ อญฺญตฺร สมฺภาเรน ฯ มหาชนิเกหีติ คณาสฺสาย ฯ สงฺฆสฺส ฯ ปกติภิกฺขุนิยา ฯ อญฺญา เจตาปเยยฺยาตัง ยัง อตฺถาย ทินฺนัง ตัง ปาปเณฺว อญฺญา เจตาปเตติ ปโยเคน ทุกฺกฏัง ปฏิลาเภน นิสฺสคฺคิยัง โหตีติ นิสฺสชฺชิตพฺพา สงฺฆสฺส จ คณาสฺส จ ปกติภิกฺขุนิยา จ ฯ ปาฬิยา ปน ภิกฺขาย นิสฺสชฺชิตพฺพา ฯเปฯ สนฺตัง โยเมยฺย อญฺญตฺร เปกฺขาย ปริกฺกาเรน อญฺญตฺร มหาชนิเกหิ อญฺญา เจตาปิตัง นิสฺสคฺคิยัง สมฺปาปุณาติ สงฺฆสฺส นิสฺสชฺชามีติ ฯเปฯ ทาตพฺพนฺติ ฯเปฯ ทาตพฺพนฺติ ฯเปฯ อยฺยายฯ ทตฺวาติ ฯ

[๑๒๘] อญฺญตฺรเปกฺขา อญฺญตฺรเปกฺขสญฺญา อญฺญา เจตาปเตติ นิสฺสคฺคิยัง ฯ อญฺญตฺรเปกฺขา ปมตฺตเปกฺขา

(១៦៧) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃឱវាទវគ្គបុរេចារិកកណ្ឌ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ គឺដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនប្រយោជន៍ដើម្បីចាត់ចែងវត្តឯទៀត ។ ពាក្យថា ជារបស់គណៈ (គឺទាយកលះចំពោះ) តែគណៈមិនមែនលះចំពោះសង្ឃ មិនមែនលះចំពោះកិក្ខុនី ១ រូប ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ គឺរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តណា កិក្ខុនីមិនឲ្យទិញវត្តនោះ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលឲ្យទិញ របស់នោះជានិស្សគ្គិយកង ១ ណៈដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវតែលះរបស់នោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីត្រូវតែលះរបស់នោះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ របស់ដទៃនេះ ខ្ញុំឲ្យគេទិញដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះរបស់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

(១៦៨) របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថា របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីមាន

อญฺญํ เจตาเปติ ติสฺสกฺขิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ อญฺญตฺถิเก อนญฺญตฺถิกสญฺญา อญฺญํ เจตาเปติ ติสฺสกฺขิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ ติสฺสฺจ ปติลภิตฺวา ยถาทาเน ฉปเนตพฺพํ ฯ อนญฺญตฺถิเก อญฺญตฺถิกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺญตฺถิเก วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺญตฺถิเก อนญฺญตฺถิกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๑๒๙] อนาปตฺติ เสสกานิ ฉปเนติ สาปิเกหิ อปเนติ ฯ เปตา ฉปเนติ อาปทาสุ ฉฑฺเฑติ ปาปุณิตฺวา ปริภุญฺชติ ฯ

សេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបានវត្ថុដែលខ្ជនលះនោះមកវិញហើយ ត្រូវបង្អោនទៅកន្លែងវត្ថុដែលគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[១២៩] វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីបង្អោនទៅឲ្យវិញរបស់ដែលសល់ ១ ភិក្ខុនីប្រាប់ម្ចាស់មានហើយទើបបង្អោនទៅ ១ ភិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងខ្ទុសបំណងតាយកកន្លែងសម័យមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បត្តវិគ្គស្ស ឥរិមសិក្ខាបទំ

[១៣៤] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស បុគ្គលស្ស បរិវេណាទាសិ-គា តិក្ខិន្ទិយោ យាតុយោ កិលមន្តិ ។ អថខោ សោ បុគ្គោ តិក្ខិន្ទិនំ យាតុអត្ថាយ ឧទ្ធតំ សង្ឃវិត្វា អញ្ញ-តរស្ស អាបណិកស្ស ឃរេ បរិក្ខារំ និក្ខិបិត្វា តិក្ខិ-ន្ទិយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯតទវោច អមុកស្ស អាយ្យ អាបណិកស្ស ឃរេ យាតុអត្ថាយ បរិក្ខារោ និក្ខិត្តោ តតោ តណ្ហាលេ[1] អាហរាបេត្វា យាតុំ បចាបេត្វា ប-រិភុញ្ជថាតិ ។ តិក្ខិន្ទិយោ តេន ច បរិក្ខារេន សយំ-យាចិត្វា ភេសជ្ជំ ចេតាបេត្វា បរិភុញ្ជិ ។ អថខោ សោ បុគ្គោ ជានិត្វា ឧជ្ឈាយតិ ខិយតិ វិបាចេតិ កថំ-ហិ នាម តិក្ខិន្ទិយោ អញ្ញត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញទ្ធិសិកេន បហាវនិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេ-តាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ តិក្ខិន្ទិយោ តស្ស

---

១ ៖ តណ្ឌុលំ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩

(១៣០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយនៅកងបរិវេណរបស់ប្រជុំជន១ពួក ជាពួកភិក្ខុនីលំបាកដោយបបរ ។ គ្រានោះឯង ប្រជុំជននោះប្រមូលបរិក្ខារដែលរៃបានមក ដើម្បីចាត់ចែងបបរដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយទុកបរិក្ខារ (នោះ) ក្នុងផ្ទះអ្នកផ្សារម្នាក់ ទើបចូលទៅរកភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងទាំងឡាយទុកបរិក្ខារដើម្បីចាត់ចែងបបរក្នុងផ្ទះអ្នកផ្សារឈ្មោះឯណោះ ចូរលោកទាំងឡាយឲ្យគេនាំយកអង្កាំទាំងឡាយអំពីផ្ទះនោះមកហើយចំអិនបបរនាន់ចុះ ។ តែភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យគេទិញភេសជ្ជៈដោយបរិក្ខារនោះផង ដោយរបស់ដែលសូមគេដោយខ្លួនឯងផង ហើយបរិភោគ ។ ឯប្រជុំជននោះដឹងហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្ថុដទៃ ជារបស់គណៈនឹងដោយវត្ថុដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮប្រជុំជននោះ

បុគ្គស្ស ទុដ្ឋុល្លេន្តស្ស ទីយន្តស្ស វិចារេន្តស្ស ។ យោ
តា កិត្តិនិយោ អប្បដិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋុល្លេ
ទីយេ វិចារេ កថំ ហិ នាម កិត្តិនិយោ អញ្ញតរំ-
កោន បរិក្ខារេន អញ្ញេសិកោន មហាជនិកោន សញ្ញា-
ចិកោន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សចេ កិរ
កិត្តិ កិត្តិនិយោ អញ្ញតរំកោន បរិក្ខារេន អញ្ញេ-
សិកោន មហាជនិកោន សញ្ញាចិកោន អញ្ញំ ចេ-
តាបេន្តីតិ ។ សចេ កតកតំ ។ កិរហិ ពុទ្ធា កតកា
កថំ ហិ នាម កិត្តិ កិត្តិនិយោ អញ្ញតរំកោន
បរិក្ខារេន អញ្ញេសិកោន មហាជនិកោន សញ្ញាចិកោ-
ន អញ្ញំ ចេតាបេស្សតិ នេតំ កិត្តិ អប្បសន្នានំ វា
បសាទាយ ។បេ។ យាវញ្ច បន កិត្តិ កិត្តិនិយោ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុទ្ធិសតិ យា បន កិត្តិនី អញ្ញតរំ-
កោន បរិក្ខារេន អញ្ញេសិកោន មហាជនិកោន សញ្ញា-
ចិកោន អញ្ញំ ចេតាបេយ្យ និស្សគ្គិយំ ហោតិ ឥទំ ។

តំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីតាំងឆ្ពាយណា មានសេចក្តីថ្កោថ្កាតិប ។ បេ ។ កិក្ខុនីតាំងឆ្ពាយនោះតំពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីតាំងឆ្ពាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឆ្ពាយ ឮថាកិក្ខុនីតាំងឆ្ពាយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងឆ្ពាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឆ្ពាយ កិក្ខុនីតាំងឆ្ពាយមិនគួរបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ម្នាលកិក្ខុតាំងឆ្ពាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុតាំងឆ្ពាយ កិក្ខុនីតាំងឆ្ពាយបួសដែរឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង កិក្ខុនីនោះត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

[๑๓๑] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เปฯ อยํ สมฺมุ์ อาตฺเต อนิฬฺยาตา ภิกฺขุนีติ ฯ อญฺญตฺเรน ปวิกฺขาเรน อญฺญตฺรสิเรนาติ อญฺญสฺสตฺถาย ทินฺนนฺ ฯ มหาสนฺเรนาติ กณาสฺสตฺถาย น สงฺฆสฺส น ปคตภิกฺขุนิยา ฯ สญฺญาจิเรนาติ สยํ ยาจิตฺวา ฯ อญฺญา เจตาเปยฺยาติ ยํ อตฺถาย ทินฺนนฺ ตนฺ ปหิตฺวา อญฺญา เจตาเปติ ปยาเคน ขุกฺกฺขนฺ ปฏิลาเภน ทินฺนปฺปฏิยนฺ เหาติ ทินฺนปฺปฏิตฺวา สงฺฆสฺส ปา กณาสฺส ปา ปคตภิกฺขุนิยา ปา ฯ ปาฬฺ ปน ภิกฺขาเว ทินฺนปฺปฏิตฺวา ฯ เปฯ สนฺ เม อาฬฺย อญฺญตฺเรน ปวิกฺขาเรน อญฺญตฺรสิเรน มหาสนฺเรน สญฺญาจิเรน อญฺญา เจตาปิตนฺ ทินฺนปฺปฏิยนฺ สมาหนฺ สงฺฆสฺส ทินฺนปฺปาปีติ ฯ เปฯ ทาเยฺยาติ ฯ เปฯ ทาเยฺยนฺ ฯ เปฯ อยฺยาย ทมฺมีติ ฯ

(១៣១) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ រួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ គឺដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីចាត់ចែងវត្តឯទៀត ។ ពាក្យថា ជារបស់គណៈ គឺគេលះចំពោះតែគណៈ មិនមែនចំពោះសង្ឃ មិនមែនចំពោះភិក្ខុនី ១ រូបទេ ។ ពាក្យថា ដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង គឺវត្តដែលសូមគេបានមកហើយដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ គឺរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តណា ភិក្ខុនីមិនឲ្យគេទិញវត្តនោះហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលឲ្យទិញ វត្តនោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមក ភិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វត្តដទៃនេះខ្ញុំឲ្យគេទិញដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ ដោយវត្តដែលសូមបានមកដោយខ្លួនឯង ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះវត្តនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតទៅនេះដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទ ទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

(๑๓๒) อญฺญตฺรตฺถเกา อญฺญตฺรตฺถกสญฺญา อญฺญํ เจตาเปติ นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ อญฺญตฺรเกา ปมตฺตกา อญฺญํ เจตาเปติ นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ อญฺญตฺรเกา อนญฺญตฺรกสญฺญา อญฺญํ เจตาเปติ นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ นิสฺสฏฺฐปฏิลาภตฺถา ยถาธาเน ฐปเนตพฺพา ฯ อนญฺญตฺรเกา อญฺญตฺรกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺญตฺรเกา ปมตฺตกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺญตฺรเกา อนญฺญตฺรกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๑๓๓) อนาปตฺติ เสสกานิ ฐปเนตฺวา สามเกา อปโลเกตฺวา ฐปเนติ อาปทาสุ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกาย(ติ) ฯ

(๑๓๒) របស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃមែន ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបានវត្តុដែលខ្ចីនលះនោះមកវិញហើយ ត្រូវបង្អោនទៅកាន់វត្តុដែលគាយកគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๓๓) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីបង្អោនទៅនូវរបស់ដែលសល់ ๑ ភិក្ខុនីប្តាប់ម្ចាស់របស់ហើយទើបបង្អោន ๑ ភិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងទុសំណង់គាយកកន្លងមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បត្តវគ្គស្ស ទុសមសិក្ខាបទំ

[១៣៤] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ពហុស្សុតា
ហោតិ អាគាឍិកា វិសារទា បដ្ឋា ធម្មឹ កថំ កាតុំ ។
ពហូ មនុស្សា ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ បយិរុទាសន្តិ(១) ។
តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា
បរិវេណំ ទុទ្ទិយតិ ។ មនុស្សា ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ
ឯតទវោចុំ កិស្សិទំ តេ(២) អយ្យេ បរិវេណំ ទុទ្ទិ-
យតីតិ ។ ឧត្តារុសោ ឆាយកា ឧត្តិ ភារភារតិ ។
អថខោ តេ មនុស្សា ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា បរិវេ-
ណាត្តាយ ឧច្ចកំ សង្ឃាដិត្តា(៣) ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិ-
យា បរិក្ខារំ អទំសុ ។ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តេន
ច បរិក្ខារេន សយំបិ យាចិត្វា ភេសជ្ជំ ចេតាបេត្វា
បរិភុញ្ជិ ។ មនុស្សា ជានិត្វា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ
វិតាចេន្តិ ភកថំ ហិ ជាម អយ្យា ឋុល្លនន្ទា

---

១ ម. បយិរុបាសន្តិ ។ ២ ម. ភោ ។ ៣ ម. សំហរិត្វា ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

(១៣៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ជាពហុស្សុតជាអ្នកឈ្វាសនិយាយក្នុងវិក្ខាប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ។ មនុស្សទាំងឡាយជាច្រើនតែងចូលទៅអង្គុយជិត (សេពគប់) នឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ សម័យនោះឯង ទីបរិវេណរបស់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក៏ចាក់ចែកទ្វេរទ្រាម ។ មនុស្សទាំងឡាយបានពោលពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ទីបរិវេណរបស់លោកនេះ ទ្វេរទ្រាមទៅដោយហេតុអ្វី ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ ព្រោះគ្មានពួកអ្នកឲ្យ គ្មានពួកអ្នកឆ្លើ ។ ទើបមនុស្សទាំងឡាយនោះ ប្រមូលបរិក្ខារដែលគេបានមកដើម្បីប្រយោជន៍ទីបរិវេណនៃថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ហើយបានឲ្យបរិក្ខារនោះដល់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យគេទិញកេសផ្នះដោយបរិក្ខារនោះឯង ដោយរបស់ដែលសូមដោយខ្លួនឯងផង ហើយក៏បរិភោគ ។ មនុស្សទាំងឡាយដំឯ ហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ទាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទា

អញ្ញេនត្ថំកេន បរិក្ខារេន អញ្ញេនត្ថំសិកេន បុក្កលិកេន
សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សតីតិ ។ បេ ។ សង្ឃំ
តិរ តិក្ខត្តុ ញត្តិយា តិក្ខត្តុំ អញ្ញេនត្ថំកេន បរិក្ខារេន
អញ្ញេនត្ថំសិកេន បុក្កលិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេ-
តាបេតីតិ ។ សង្ឃំ ភគភតិ ។ តិតរហិ ពុទ្ធោ ភគភ
តរ ចំ បាំ ណាម តិក្ខត្តុ ញត្តិយា តិក្ខត្តុំ អញ្ញេនត្ថំកេន
បរិក្ខារេន អញ្ញេនត្ថំសិកេន បុក្កលិកេន សញ្ញាចិ-
កេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សតិ ចេតំ តិក្ខត្តុ អប្បសទ្ធា-
នំ វ បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខត្តុ
តិក្ខត្តុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តេ យា បន តិក្ខត្តុ
អញ្ញេនត្ថំកេន បរិក្ខារេន អញ្ញេនត្ថំសិកេន បុក្កលិកេន
សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេយ្យ ឧស្សគ្គិយំ ចាចិត្តិ-
យន្តិ ។

មិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមមកដោយខ្លួនឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថ្លូនន្ធាភិក្ខុនីឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថ្លូនន្ធាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង ភិក្ខុនីនោះត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

[๑๓๙] យา បនាតំ យា យាទិសា ฯ បេ ฯ តំ ខ្ញុំ ឥតំ ฯ បេ ฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា តំ ខ្ញុំ ឥតំ ฯ អញ្ញេនត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញត្ថិសំកេនាតំ អញ្ញស្សត្ថាយ ឥទ្ធេន ฯ បុគ្គលិកេនាតំ ឯកតំ ខ្ញុំ-យា អត្ថាយ ឯ សង្ឃស្ស ឯ គណស្ស ฯ សញ្ចិ-កេនាតំ សយំ យាចិត្វា ฯ អញ្ញំ ចេតាបេយ្យាតំ យំ អត្ថាយ ឥទ្ធំ តំ ឋបេត្វា អញ្ញំ ចេតាបេតំ បយោ-គេ ខ្ញុំក្ខណេ បដិលាភេន និស្សគ្គិយំ ហោតំ និស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស ឯ គណស្ស ឯ ឯកតំ ខ្ញុំយា ឯ ฯ ឯវញ្ចេ បន តំ ខ្ញុំវេ និស្សជ្ជិតព្ពំ ฯ បេ ฯ ឥទំ មេ អាយ្យេ អញ្ញេនត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញត្ថិសំកេន បុគ្គលិកេន សញ្ចិតេន អញ្ញំ ចេតាបិតំ និស្សគ្គិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជា-មីតំ ฯ បេ ฯ ឥនេយ្យាតំ ฯ បេ ฯ ឥនេយ្យុន្តំ ฯ បេ ฯ អយ្យាយ ឥទ្ធីតំ ฯ

(๑๓๙) ត្រង់ពាក្យថា កុក្កុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ គឺដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីចាត់ចែងវត្តឯទៀត ។ ពាក្យថា ជារបស់បុគ្គល គឺគេឲ្យចំពោះតែភិក្ខុនីមួយរូបមិនឲ្យដល់សង្ឃ មិនឲ្យដល់គណៈទេ ។ ពាក្យថា ដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង គឺវត្តដែលសូមគេមកដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ គឺរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តណា ភិក្ខុនីមិនឲ្យគេទិញវត្តនោះ ហើយឲ្យគេទិញវត្តឯទៀតវិញ ត្រូវទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលឲ្យទិញ វត្តនោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមកភិក្ខុនីគប្បីលះវត្តនោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ๑ រូបក៏បាន ។ ម្នាលភិគទាំងឡាយ ភិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វត្តដទៃនេះខ្ញុំឲ្យគេទិញ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះវត្តនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ๑ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

[๑๓๖] អញ្ញេនត្តំកោ អញ្ញេនត្តំកសញ្ញា អញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯស្សត្តិយំ ថាចិត្តិយំ ។ អញ្ញេនត្តំកោ វេមតិកា អញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯស្សត្តិយំ ថាចិត្តិយំ ។ អញ្ញេនត្តំកោ អនញ្ញេនត្តំកសញ្ញា អញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯស្សត្តិយំ ថាចិត្តិយំ ។ ឯស្សដ្ឋំ បដិលភិត្វា យថាធានេ ឧបនេតព្ពំ ។ អនញ្ញេនត្តំកោ អញ្ញេនត្តំកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនញ្ញេនត្តំកោ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនញ្ញេនត្តំកោ អនញ្ញេនត្តំកសញ្ញា អនាបត្តិ ។

[๑๓๗] អនាបត្តិ សេសកំ ឧបនេតិ សាមំកោ អបលោកេត្វា ឧបនេតិ អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

(๑๓๖) របស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តឯទៀត ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីបានវត្តុដែលលះនោះមកវិញហើយ គប្បីបង្អោនទៅកាន់វត្តុដែលគាយកគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๓๗) ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កាន់សិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីបង្អោនទៅឲ្យរបស់ដែលសល់ ๑ កិក្ខុនីច្រាប់ម្ចាស់ទានហើយទើបបង្អោនទៅ ๑ កិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងខុសបំណងគាយកព្រោះមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បឹងវិគ្គសុត្តបឋមសិក្ខាបទំ

(១៣៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។
តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី
ពហុស្សុតា ហោតិ អាគាឍាគា វិសារទា បដ្ឋា ធម្មិ
កថំ កាតុំ ។ អថខោ ពជា បសេនទិ កោ-
សលោ សីតកាលេ មហគ្ឃំ កម្ពលំ ទារុបិត្វា
យេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្ក-
មិត្វា ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ពជានំ បសេ-
នទឹ កោសលំ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនឹ ធម្មិយា កថា-
យ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្ប-
ហំសេសិ ។ អថខោ ពជា បសេនទិ កោស-
លោ ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា ធម្មិយា កថាយ
សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បហំ-
សិតោ ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោច វាទេយ្យាសិ
អាយ្យេ យេន អត្ថោតិ ។ សចេ មេ តុំ មហាក

បឹវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

[១៣៨] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្ត
ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិកុនី
ឈ្មោះថុល្លនន្ទា ជាពហុស្សុត ជាស្រីមានថ្វីមាត់ ភ្ញៀវក្នុងប្រសប់ធ្វើ
ធម្មីកថា ។ គ្រានោះ ព្រះបាទបសេនទិកោសល ដណ្តប់សំពត់
កម្ពលមានដំបៃ្លច្រើនកង់កាលត្រជាក់ ហើយព្រះអង្គចូលទៅកាន់សំ-
ណាក់ថុល្លនន្ទាកិកុនី លុះចូលទៅដិតហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំថុល្លនន្ទាកិកុនី
ហើយគង់នៅក្នុងទីគួរ ១ ។ លុះស្តេចបសេនទិកោសលនៅក្នុងទីគួរ ១
ហើយ ថុល្លនន្ទាកិកុនីក៏ពន្យល់ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន
ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ កាលនោះ ស្តេចបសេនទិកោសល កាល
ថុល្លនន្ទាកិកុនីពន្យល់ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ
ដោយធម្មីកថា (ដូច្នោះហើយ) ក៏មានបន្ទូលនេះនឹងថុល្លនន្ទាកិកុនីថា
បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ត្រូវការវត្ថុណា គប្បីប្រាប់វត្ថុនោះចុះ ។
ថុល្លនន្ទាកិកុនីឆ្លើយថា បពិត្រមហារាជ បើព្រះអង្គមានសេចក្តីប្រាថ្នាធំ

ชาตุ กาเมสิ ตฺวมฺ กมฺมลมฺ เนหีติ ฯ อถ โข ราชา ปเสนทิ โกสลโล ชีวนฺตสฺส กิกฺกินิยา กมฺมลมฺ ลทฺธา พุทฺธสาสนา ชีวนฺตมฺ กิกฺกิมฺ อกิตฺวา เนตฺวา ปนกิลมฺ กตฺวา ปกฺกามิ ฯ มนุสฺสา ชฏฺฐายนฺติ ทิยนฺติ วิจาเรนฺติ มหิฏฺฐา ตฺวมฺ กิกฺกินิยา อสนฺตฺตา กรมฺ หิ ตาม ราชานมฺ กมฺมลมฺ วิญฺญาเปสฺสนฺตีติ ฯ อาเสฺสสุมฺ โข กิกฺกินิยา เตสมฺ มนุสฺสานมฺ ชฏฺฐายนฺตานมฺ ทิยนฺตานมฺ วิจาเรนฺตานมฺ ฯ ยา ตา กิกฺกินิยา อปฺปิฏฺฐา ฯเป ฯ ตา ชฏฺฐายนฺติ ทิยนฺติ วิจาเรนฺติ กรมฺ หิ ตาม อยฺยา ชีวนฺตา ราชานมฺ กมฺมลมฺ วิญฺญาเปสฺสตีติ ฯเป ฯ สตฺถา ตาสมฺ กิกฺกาเล ชีวนฺตา กิกฺกินี ราชานมฺ กมฺมลมฺ วิญฺญาเปสีติ[1] ฯ สตฺถา ภควาติ ฯ ตาสหิ ตุฏฺฐา ภควา กรมฺ หิ ตาม กิกฺกาเล ชีวนฺตา กิกฺกินี ราชานมฺ กมฺมลมฺ วิญฺญาเปสฺสตีติ เอตมฺ กิกฺกาเล อปฺปสนฺนานมฺ วา ปสาทนาย ฯเป ฯ ฬหฺหา ปน กิกฺกาเล กิกฺกินิยา ตฺวมฺ สิกฺขาปทมฺ อุทฺทิสฺส

๑ ฉ. ม. วิญฺญาเปสีติ ฯ

ប្រគេនដល់អាត្មា ចូរព្រះអង្គប្រគេនសំពត់កម្ពលនេះចុះ ។ ទើបស្តេច
បរសេនទិកោសលប្រគេនសំពត់កម្ពលដល់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ហើយក្រោក
ចាកអាសនៈថ្វាយបង្គំថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី រួចធ្វើប្រទក្សិណចៀសចេញទៅ ។
មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងនេះ
មានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន គ្មានសន្តោស មិនសមទំាសុំសម្ពត់កម្ពល
ពីស្តេចសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងនោះពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ដូចេ្នះហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តី
ប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល
បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងសុំសម្ពត់កម្ពលពីស្តេច
សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា
ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសុំសម្ពត់កម្ពលពីស្តេច ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា
បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះ
ភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹង
សុំសម្ពត់កម្ពលពីស្តេចទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យ
ជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីកាលចាត់ចែង

ตถาปุรณานิ[๑] ปน ภิกฺขุนิยา เจตาเปตพฺพิยา จตุกฺกัง-สปรมัง เจตาเปตพฺพัง ตโต เจ อุตฺตริ[๒] เจตาเปยฺย นิสฺสคฺคิยัง ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

[๑๓๙] ตถาปุรณานิ นาม ยนฺติมานิ สีตกาเล ปาปุรณานิ[๓] ฯ เจตาเปตพฺพิยาติ วิญฺญาเปตพฺพิยา ฯ จตุกฺกัง-สปรมัง เจตาเปตพฺพนฺติ โสฬสกปาปณิกฉนฺนกัง เจตาเปตพฺพัง ฯ ตโต เจ อุตฺตริ เจตาเปยฺยาติ ตทุตฺตริง วิญฺญาเปติ ปโยเคเน อุกฺกัฏเ ปฏิลาเภน นิสฺสคฺคิยัง โหติ นิสฺสชฺชิตพฺพัง สงฺฆสฺส วา คณสฺส วา ปุคฺคลสฺส วา ภิกฺขุนิยา วา ฯ ปุพฺเพ ปน ภิกฺขาย นิสฺสชฺชิตพฺพัง ฯเปฯ สนฺเต เยว อยฺเย ตถาปุรณานิ อติเรกจตุกฺกัง-สปรมัง เจตาปิตัง นิสฺสคฺคิยัง สมาทิยัง สงฺฆสฺส นิสฺสชฺชามีติ ฯเปฯ ทาเตพฺพนฺติ ฯเปฯ ทาเตพฺพนฺติ ฯเปฯ อยฺยายยฺ ทมฺมีติ ฯ

---

๑ ม. ตถาปุรณานิ ฯ ๒ อุตฺตริ ฯ ๓ ปาปุรณานิ ฯ

សម្ពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ក្រែស ត្រូវចាត់ចែងបានតែសម្ពត់ដែលមានដំឡៃបួនកហាបណៈបួនដង ជាយ៉ាងច្រើន បើចាត់ចែងសំពត់ដែលមានដំឡៃហួសពីនោះទៅ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(១៣៩) ដែលហៅថា សំពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ក្រែស គឺសំពត់ដណ្តប់ណាមួយសម្រាប់ដណ្តប់កន្ទរដូវរងា ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលចាត់ចែង គឺថា កាលសូម(គេ) ។ ពាក្យថា ត្រូវចាត់ចែងបានតែសំពត់មានដំឡៃបួនកហាបណៈបួនដង ជាយ៉ាងច្រើន សេចក្តីថា ត្រូវចាត់ចែងបានតែសំពត់មានដំឡៃ ១៦ កហាបណៈ ។ ពាក្យថា បើចាត់ចែងសំពត់ឲ្យលើសពីនោះទៅ សេចក្តីថា កិក្ខុនីសូមសំពត់ឲ្យលើសលុបពីនោះទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលសូម សំពត់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងពេលដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវលះបង់ដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីត្រូវលះបង់យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សំពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ក្រែសនេះមានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈបួនដង ជាកំណត់ ខ្ញុំបានសូមមកហើយ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះបង់សំពត់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌ) ។

[๑๔๐] อตีตเวทนาจตุกฺกสฺเส อตีตเวทนาสญฺญา เจตา-
เปตพฺพา ติสฺสกฺขิยา จาติสฺสิยา ฯ อตีตเวทนาจตุกฺกสฺเส เวม-
ตายตา เจตาเปตพฺพา ติสฺสกฺขิยา จาติสฺสิยา ฯ อตีตเวทนา-
จตุกฺกสฺเส ขนฺธกสญฺญา เจตาเปตพฺพา ติสฺสกฺขิยา จาติสฺสิ-
ยา ฯ ขนฺธกจตุกฺกสฺเส อตีตเวทนาสญฺญา อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ขนฺธกจตุกฺกสฺเส เวมตายตา อาปตฺติ ทุกฺก-
ฏสฺส ฯ ขนฺธกจตุกฺกสฺเส ขนฺธกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๑๔๑] อนาปตฺติ จตุกฺกสปรมํ เจตาเปตพฺเพ ขนฺ-
ธกจตุกฺกสปรมํ เจตาเปตพฺพา ญาตกานญฺจ ปวาริตานญฺจ
อญฺญสฺสตฺถาย อตฺตโน ธเนน มหคฺฆํ เจตาเปตุ-
กามสฺส อปฺปคฺฆํ เจตาเปตพฺพา อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิ-
กายาติ ฯ

ឥស្សត្តិយកណ្ឌ ចីវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑ ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ

(๑๔๐) សំពត់មានដំណៃលើសពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនិសំគាល់ថាលើសមែន ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់មានដំណៃលើសពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់មានដំណៃលើសពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីសំគាល់ថាខ្វះវិញ ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់មានដំណៃខ្វះពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីសំគាល់ថាលើសវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សំពត់មានដំណៃខ្វះពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សំពត់មានដំណៃខ្វះពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីសំគាល់ថាខ្វះមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๔๑) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំណៃត្រឹមបួនកហាបណៈ ๔ ដង ជាកំណត់ ๑ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំណៃខ្វះពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង ជាកំណត់ ๑ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់របស់ពួកញាតិ ๑ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់របស់ពួកជនដែលបវារណា ๑ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់ដើម្បីបុគ្គលដទៃ ๑ កិក្ខុនីបានសំពត់ដណ្តប់មកដោយទ្រព្យរបស់ខ្លួន ๑ ជនមានសេចក្តីជ្រាបថាឲ្យកិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំណៃច្រើន កិក្ខុនីត្រឡប់សុំសំពត់ដណ្តប់មានដំណៃតិច ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បឹរវគ្គស្ស ទុតិយសិក្ខាបទំ

(១៤២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ពហុស្សុតា ហោតិ អាគាឍិកា វិសារទា បដ្ឋា ធម្មឹ កថំ កាតុំ ។ អថខោ រាជា បសេនទិ កោសលោ ឧយ្យានកាលេ មហាសទ្ទំ ខោមំ ចារុបិត្វា យេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តេ-ឧបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អភិវាទេត្វា ឯតមត្ថំ ឯសីទិ ។ ឯតមត្ថំ ឯសិន្នំ ខោ រាជានំ បសេនទឹ កោសលំ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្ប-ហំសេសិ ។ អថខោ រាជា បសេនទិ កោសលោ ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បហំសិតោ ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោច វនេយ្យោសិ អយ្យេ យេន អត្ថោតិ ។ សចេ មេ តុំ មហារាជ ជានុកាមោសិ ឥមំ ខោមំ ទេហី-តិ ។ អថខោ រាជា បសេនទិ កោសលោ ឋុល្លនន្ទាយ

បឋមវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(១៤២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកុក្ខនី ជាពហុស្សុត ជាស្រីមានថ្វីមាត់ ជាស្រីភ្ញៀវភ្លា ប្រសប់ឆ្លើយធម្មកថា ។ លំដាប់នោះ ព្រះបាទបសេនទិកោសល ទ្រង់ដណ្តប់សំពត់សម្បកឈើមានដំបៃច្រើនក្នុងកាលភ្លៅ ហើយចូលទៅរកថុល្លនន្ទាកុក្ខនី លុះយាងចូលទៅហើយក៏ថ្វាយបង្គំថុល្លនន្ទាកុក្ខនីហើយគង់នៅក្នុងទីគួរមួយ ។ លុះព្រះបាទបសេនទិកោសលគង់នៅក្នុងទីសមគួរហើយ ថុល្លនន្ទាកុក្ខនីក៏ឲ្យពន្យល់ឲ្យទ្រង់ឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មកថា ។ លំដាប់នោះ ព្រះបាទបសេនទិកោសល កាលថុល្លនន្ទាកុក្ខនីពន្យល់ឲ្យទ្រង់ឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថាហើយក៏មានព្រះបន្ទូលនេះនឹងថុល្លនន្ទាកុក្ខនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ត្រូវការវត្ថុណា គប្បីប្រាប់តែនោះចុះ ។ ថុល្លនន្ទាកុក្ខនីឆ្លើយថា បពិត្រមហារាជ បើព្រះអង្គប្រាថ្នានឹងប្រគេនដល់ភត្តាភាព សូមព្រះអង្គប្រគេនសំពត់សម្បកឈើនេះចុះ ។ ទើបព្រះបាទបសេនទិកោសល

กิกฺขนิยา เอวมิทฺ ปน ปฐมปญฺญตฺติยา สนฺนิปติตาย ปุน ภควา กิกฺขูนญฺเจว กิกฺขุนีนญฺจ อกิตฺตเนตฺวา ปฏิกฺขิตฺตกิตฺตนมุเขน สิกฺขาปทานิ ปญฺญเปนฺโต ปฐมตรเมว ตาว ภิกฺขูนเมว สิกฺขาปทานิ ปญฺญเปสิ ตานิ ปน

ប្រគេនសំពត់សម្បុកឈើដល់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី រួចទ្រង់ត្រាកថាកថាសនៈ ថ្វាយបង្គំថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ធ្វើបទក្សិណាចៀសចេញទៅ ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីទាំងនេះមានសេចក្តីប្រាថ្នាធំ គ្មានសន្តោស មិនសមបើនឹងសុំសំពត់សម្បុកឈើអំពីស្តេចសោះ ។ ពួកភិក្ខុនីពុំមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ពួកភិក្ខុនីណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងសូមសំពត់សម្បុកឈើអំពីស្តេចសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសូមសំពត់សម្បុកឈើពីស្តេច ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងសូមសំពត់សម្បុកឈើអំពីស្តេចទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីកាលចាត់ចែងសំពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ស្តើង ត្រូវចាត់ចែងឲ្យតែសំពត់ដែលមានដំឡៃ ត្រឹមបួនកហាបណៈបើដងដោយកន្ទុះ បើចាត់ចែងឲ្យលើសពីកំណត់នោះទៅ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

[๑๔๓] ลหุจาปุรณา ชาย ยญฺจิทานิ อุณฺหาการา-
เล จาปุรณา ฯ เจตาเปตฺวาติ วิญฺญาเปตฺวา ฯ
อฏฺฐเตยฺยกาสปรมา เจตาเปตพฺพาติ ฉสกหาป-
ณาภฺยนฺตรา เจตาเปตพฺพา ฯ ตโต เจ อุตฺตรึ เจตา-
เปยฺยาติ ตทุตฺตรึ วิญฺญาเปติ ปโยเคน ทุกฺกฏสฺส เทสนา
นิสฺสคฺคิยา โหนฺติ นิสฺสชฺชิตพฺพา สงฺฆสฺส วา คณสฺส
วา เอกภิกฺขุนิยา วา ฯ ปเร ปน ภิกฺขเว นิสฺสชฺชิตพฺพา
ฯ เป ฯ อยญฺหิ เมตฺถ อตฺโถ ลหุจาปุรณา อติเรกอฏฺฐ-
เตยฺยกาสปรมา เจตาปิตา นิสฺสคฺคิยา สมาหา สงฺฆสฺส
นิสฺสชฺชามีติ ฯ เป ฯ ทาตพฺพนฺติ ฯ เป ฯ ทาตพฺพนฺติ ฯ
อยญฺหาย ทฬฺหตา ฯ

[๑๔๔] อติเรกอฏฺฐเตยฺยกาสา อติเรกสญฺญา
เจตาเปติ นิสฺสคฺคิยา ปาจิตฺติยา ฯ อติเรกอฏฺฐเตยฺย-
กาสา วิมติกา เจตาเปติ นิสฺสคฺคิยา ปาจิตฺติยา ฯ

(๑๔๓) ដែលហៅថា សំពត់ដណ្តប់មានសាច់ស្តើង គឺសំពត់ណាមួយសម្រាប់ដណ្តប់ក្នុងរដូវក្តៅ ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលចាត់ចែង គឺកាលសូម ។ ពាក្យថា ត្រូវចាត់ចែងបានតែសំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃត្រឹមបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ សេចក្តីថា ត្រូវសូមបានតែសំពត់ដែលមានដំឡៃ ១០ កហាបណៈ ។ ពាក្យថា បើចាត់ចែងឲ្យលើសកំណត់នោះទៅ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីសូមឲ្យលើសពីកំណត់នោះទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលសូម សំពត់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងពេលដែលបានមក ។ ភិក្ខុនីត្រូវលះបង់ដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីត្រូវលះបង់យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សំពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ស្តើងនេះ មានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះជាកំណត់ ខ្ញុំបានសុំមកហើយជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះបង់សំពត់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅ **មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌ**) ។

(๑๔๔) សំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាលើសមែន ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ តែភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

อสาธารณกฺเขตฺตสฺส กามาวจรสฺส ปฐมชฺฌานสฺส ปฐมชฺฌานิกสฺส ลิงฺคตฺถ

សំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ កិក្ខុនី
សំគាល់ថាខ្លះ ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់ដណ្តប់មាន
ដំឡៃតិចជាងបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាលើស
ទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃខ្លះពីបួនកហាបណៈ
៣ ដង ដោយកន្ទុះ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សំពត់
ដណ្តប់មានដំឡៃខ្លះពីបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ កិក្ខុនីសំគាល់ថា
ខ្លះមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១៤៩) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៩ យ៉ាង)
គឺកិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃគ្រឹមបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ ១
កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃតិចជាងបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ
ជាកំណត់ ១ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់របស់ពួកញាតិ ១ កិក្ខុនីសុំសំពត់
ដណ្តប់របស់ពួកជនដែលបវារណា ១ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់ដើម្បីបុគ្គល
ដទៃ ១ កិក្ខុនីបានសំពត់ដណ្តប់មកដោយទ្រព្យរបស់ខ្លួន ១ ជនច្រើនថ្វាយ
ដើម្បីទិញសំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃច្រើន កិក្ខុនីត្រឡប់ឲ្យទិញសំពត់ដណ្តប់
មានដំឡៃតិច ១ កិក្ខុនីឆ្នត ១ កិក្ខុនីសាខាដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

[១៤៦] ឧទ្ធិដ្ឋា ខោ អយ្យាយោ តិស្សោ និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា ឆម្មា ។ តត្ថយ្យាយោ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ តតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ បរិសុទ្ធេត្ថយ្យាយោ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា និដ្ឋិតា[1] ។

---

១ ឧ. ម. តិំសនិស្សគ្គិយំ និដ្ឋិតំ ។

(១៤៦) បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ ពួកអាបត្តិឈ្មោះនិស្សគ្គិ-យចិត្តិយ ៣០ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់តាំងឡាយក្នុងអាបត្តិតាំងនោះ លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសូមសួរជាគំរប់ពីរដងផង លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសូមសួរជាគំរប់បីដងផង លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់តាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយក្នុងអាបត្តិតាំងនេះ ព្រោះហេតុដូច្នោះបានជាលោកតាំងឡាយស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

បាបិត្តិយកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ ឆសដ្ឋិសតា ចាតិត្តិយា
ឆឌ្ឌេ ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

លសុណវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(១៦៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន អញ្ញតរេន ឧបាសកេន តិក្ខិណ-
សង្ខេ្ប លសុណោន បហរិតោ ហោតិ យាសំ អយ្យានំ
លសុណោន អត្ថោ អហំ លសុណោតាតិ។ ខត្តិយានោ
ច អាណត្តោ ហោតិ សចេ តិក្ខិណាយោ អាគច្ឆន្តិ វិក-
មេតាយ តិក្ខិណាយោ ទ្វេ តយោ កណ្ណិកេ ឆេទាតិ ។
តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ ទុស្សព្ភេ ហោតិ ។
យថាកតំ លសុណំ បរិក្ខយំ អគមាសិ ។ តិក្ខិណាយោ
តំ ឧបាសកំ ឧបសង្កមិត្វា វិញ្ញាបេសុំ លសុណោន
អាវុសោ អត្ថោតិ ។ ឯត្តេយ្យ យថាកតំ លសុណំ
បរិក្ខីណំ ខេត្តំ កច្ចថាតិ ។ ឯុល្លឆ្ឌ្ឌា តិក្ខិណា ខេត្តំ

បាបិត្តិយកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំង្ហាយ អាបត្តិចាំង្ហាយឈ្មោះបាចិត្តិយមែន នេះមានចំនួន ១៦៦ តែងមកកាន់ឧទ្ទេស (គឺការសូត្រពាល់ ៗ កន្លះខែ)

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(១៤៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានឧបាសកម្នាក់បវារណាភិក្ខុនីសង្ឃដោយខ្លួនថា លោកម្ចាស់ចាំង្ហាយ ណាត្រូវការដោយខ្លួន ខ្ញុំព្រះករុណា (នឹងប្រគេនខ្លួនដល់លោកម្ចាស់ចាំង្ហាយនោះ) ។ ឧបាសកនោះក៏បង្គាប់អ្នករក្សាចំការខ្លួនថា បើពួកភិក្ខុនីមកអ្នកឯងចូរប្រគេនខ្លួនពីរបីមើមដល់ភិក្ខុនី ១ អង្គ ។ ។ សម័យនោះឯង ក្រុងសាវត្ថី (មានគេលេង) ល្ហាស្រស់ ។ ខ្លួនដែលឧបាសកបានយកមកក៏អស់លើងទៅ ។ ពួកភិក្ខុនីចូលទៅរកឧបាសកនោះ ហើយបានពោលពាក្យនេះថា ម្នាលអាវុសោ យើងចាំង្ហាយត្រូវការដោយខ្លួន ។ ឧបាសកនោះឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្លួនគ្មានទេ ខ្លួនដែលបានយកមកអស់លើងទៅហើយ សូមលោកម្ចាស់និមន្តទៅចំការចុះ ។ ចុលនន្តរភិក្ខុនី

กฏฺฐา น มตฺตํ ชานิตฺวา ตหิ์ ลสุณํ หาเรสิ ฯ
เขตฺตชาโล ฆฏฺฏยติ ฉิยติ วิชาเตติ กถํ หิ นาม
ภิกฺขุนิโย เขตฺตํ กฏฺฐา น มตฺตํ ชานิตฺวา ตหิ์ ลสุณํ
หาเรสฺสนฺตีติ ฯ อเสฺสสุ โข ภิกฺขุนิโย เขตฺต-
ชาลสฺส[๑] ฆฏฺฏยนฺตสฺส ฉิยนฺตสฺส วิชาเตนฺตสฺส ฯ
ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ฆฏฺฏยนฺติ
ฉิยนฺติ วิชาเตนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ถุลฺลนนฺทา น
มตฺตํ ชานิตฺวา ตหิ์ ลสุณํ หาเรสฺสตีติ ฯเป ฯ
สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ถุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี น มตฺตํ ชานิตฺวา
ตหิ์ ลสุณํ หาเรตีติ[๒] ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ
วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ถุลฺลนนฺทา
ภิกฺขุนี น มตฺตํ ชานิตฺวา ตหิ์ ลสุณํ หาเรสฺสติ
เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ปสนฺนานํ วา
ภิโยภาวาย อถเขฺวตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนาเนเวว อปฺป-
สาทาย ปสนฺนาเนฺวว ฯกาโรปนตฺถาย อญฺญถตฺตายาติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. ตสฺส เขตฺตชาลสฺสาติ ทิสฺสติ ฯ ๒ ฉ. ม. หาเรตีติ ฯ

ទៅកាន់ចំការហើយ មិនដឹងប្រមាណក៏ឲ្យគេនាំយកខ្ចីមទៅជាច្រើន ។ មនុស្សអ្នករក្សាចំការក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនី មិនសមបើនឹងទៅកាន់ចំការហើយ មិនដឹងប្រមាណឲ្យគេនាំយកខ្ចីមទៅច្រើនដល់ម្ល៉ះសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮអ្នករក្សាចំការពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ (ដូច្នោះ) ហើយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ចុះលួនន្នាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងមិនដឹងប្រមាណឲ្យគេនាំយកខ្ចីមមកច្រើនដល់ម្ល៉ះសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុះលួនន្នាភិក្ខុនីមិនដឹងប្រមាណ ឲ្យគេនាំយកខ្ចីមច្រើន ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះលួនន្នាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងមិនដឹងប្រមាណ ឲ្យគេនាំយកខ្ចីមមកច្រើនដល់ម្ល៉ះសោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទៀតទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យទាន់ជ្រះថ្លាទៅផង នាំជនពួកខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយឲ្យទាស់ចិត្តខ្លួនគំនិតទៅវិញផងដោយពិត ។

(๑๔๘) อถโข ตสฺส ปุลฺลนฺทสฺส กิตฺติสทฺโท อเนกปริยาเยน ปิตรมฺปิ ตสฺส กิตฺตยมานา ตสฺส ปุลฺลนฺทสฺส กิตฺติยา ปุลฺลนฺทา กิตฺติสทฺโท อญฺญตรสฺส [พฺราหฺมณสฺส ปฐมาปตฺติ อโหสิ ฯ ตสฺสา จ ปิตโร นนฺทา นนฺทวตี สุนฺทรีนนฺทา ฯ อถโข กิตฺติยา สา [พฺราหฺมณา กาลํ กตฺวา อญฺญตรํ มหาสยนิ อุปปชฺชิ ฯ ตสฺส สพฺพสาวณฺณมยา ปตฺตา อโหสุ ฯ สา ตาสุ ฬกเกกา ปตฺตา เนติ ฯ อถโข กิตฺติยา ปุลฺลนฺทา กิตฺติสทฺโท อยมฺปิ มหาสา อมฺหากํ ฬกเกกา ปตฺตา เนตีติ ตุฏฺฐมหาสทฺทา กโรตฺวา นิปฺปตฺตา อคาสิ ฯ ตสฺส ปุน ชายมานา ปตฺตา สาลา สมฺปชฺชิสุ ฯ ตถาหิ[๑] กิตฺติยา ปุลฺลนฺทา กิตฺติสทฺโท อตฺตโนเจว สุวณฺณา ปริหารญฺจ ลสุณา ปริหายิสฺสตีติ ฯ

๑ ตถาปีติ กตฺถจิ โปตฺถเก ทิสฺสติ ฯ

(๑๔๘) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ជៀលចុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ជាអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាដ៏សមគួរក្នុងពេលនោះ ទ្រង់លុមក្នុងពេលនោះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទើបទ្រង់ហៅពួកភិក្ខុមកហើយ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រឿងធ្លាប់មានមកហើយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ធ្លាប់បានជាប្រពន្ធព្រាហ្មណ៍ ១ នាក់ ។ នាងមានកូនស្រី ៣ នាក់ គឺនាងនន្ទា ១ នាងនន្ទវតី ១ នាងសុន្ទរីនន្ទា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះក៏ធ្វើមរណកាលទៅ កើតក្នុងកំណើតសត្វហង្ស ១ ។ ហង្សនោះមានស្លាបសុទ្ធសឹងដាមាស ។ ហង្សនោះឲ្យស្លាបមួយ ។ ដល់ប្រពន្ធនឹងកូនស្រីទាំងនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីគិតថា ហង្សនេះបានឲ្យស្លាបមួយ។ ដល់យើងទាំងឡាយ គិតដូច្នោះហើយក៏ចាប់ស្លេចហង្សនោះហើយក៏ដកយកស្លាបចេញអស់ក្នុងកាលនោះឯង ។ ស្លាបទាំងឡាយរបស់ហង្សនោះកាលដុះឡើងទៀត ក៏សទាំងអស់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសាបសូន្យបាកមាសក្នុងកាលនោះ ព្រោះតែសេចក្តីលោភហួស តម្បូរនេះមកសាបសូន្យបាកខ្លួម ។

(๑๘๙) ยํ โลกสฺมึ เสฏฺฐสมฺมตา
อติโลกา ปิ ตาปเสา ฯ
ปหาสวาสึ ตเปาทาน
สุวณฺณา ปริหายถาติ ฯ

(๑๙๐) อถโข ภควา ปุลฺลนฺตวาสึ ภิกฺขุนึ อเนกปริยาเยน วิครหิตฺวา ฯเปฯ ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา สมฺมาสมาธิ ขุทฺทิสฺสติ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขุนี ลสุณาทิ ขาเทยฺย ตาวติยาปิ ฯ

(๑๙๑) ยาวปนาติ ยาวนิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยมิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ลสุณาทิ นาม มหนฺตมหนฺตา[๑] วุจฺจติ ฯ ขาทิสฺสามีติ ปฏิคฺคณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส อชฺฌาหาเร อชฺฌาหาเร อาปตฺติ ตาวติยสฺส ฯ

(๑๙๒) ลสุณนฺติ ลสุณสญฺญา ขาทติ อาปตฺติ ตาวติยสฺส ฯ ลสุณนฺติ เวมติกา ขาทติ อาปตฺติ ตาวติยสฺส ฯ ลสุณนฺติ อลสุณสญฺญา ขาทติ

๑ ฉหิปิ ปิยเตฺตหิ มหนฺตมหนฺตานิ ทิสฺสนฺติ ฯ

(๑๔๙) ទុព្វណ្ណា ដែលខ្លួនបានហើយ បុគ្គលត្រូវតែតអរដោយទុព្វណ្ណនោះ ព្រោះថាសេចក្តីលោភពេកជាសភាវៈដ៏លាមក ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីលុះចាប់ស្តេចហត្ថ្យ បានហើយ ក៏សាបសូន្យចាកមាស ។

(๑๕๐) លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ដោយអនេកបរិយាយ ។ បេ ។ ហើយទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទំពាស៊ីខ្ចឹម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๕๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយរួចហើយក្នុងបាដិកណ្ឌតី ๑ ។ បេ ។ ដែលហៅថា ខ្ចឹម សំដៅយកខ្ចឹមដែលកើតក្នុងដែនមគធ ។ ភិក្ខុនីទទួលខ្ចឹមដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ ๆ ពាៈដែលលេបចូលទៅ ។

(๑๕๒) ខ្ចឹម ភិក្ខុនីសំគាល់ថាខ្ចឹមមែន ហើយទំពាស៊ី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ខ្ចឹម ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយទំពាស៊ី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ខ្ចឹម ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនខ្ចឹម ហើយទំពាស៊ី ត្រូវអាបត្តិ

อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อลสุโณ ลสุณสญฺโ(๑) อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อลสุโณ เวมติโก(๒) อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อลสุโณ อลสุณสญฺโ(๓) อนาปตฺติ ฯ

[๑๙๓] อนาปตฺติ ปลณฺฑุเก กญฺชเก หารีตเก ตาปลสุโณ สุปสีสเก มีสสีสเก เตลสีสเก สาลฺหวาหเก ทุสฺสกนฺเต ทุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย-ตาติ ฯ

ลสุณวคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

[๑๙๔] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนิโย สพฺพาเน ลาเมน สีหาเรตฺวา อจิรวติยา ฉฑฺเฑนฺติ เวสิยาปิ สงฺกึ ฉกฺกา ปิตกภิกฺเขฯ ฉฑฺเฑนฺติ ฯ เวสิยา ทุคฺคนฺธา

๑-๒-๓ ปิตฺตนฺตเร ทาฯ ตีสุปิ กตฺถจิ เถรตฺเถเร ทิสฺสติ ฯ

ជាចិត្តិយ ។ មិនមែនខ្លួន កិក្ខុនីសំគាល់ថាខ្លួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនខ្លួន កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនខ្លួន កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនខ្លួន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๙๓) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๑๑ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមលឿង ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមក្រហម ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមខៀវ ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមឥតមើម (ខ្លួមដើម) ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេចំអិនដោយសម្ល ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេចំអិនដោយសាច់ ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេចំអិនដោយប្រៃ ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេដាក់ក្នុងបបរគ្រឿង ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេដាក់ក្នុងសម្លកាវី ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒

(๑๙๔) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះ ឯង ពួកឆព្វគ្គិយកិក្ខុនីឲ្យគេដកពោមក្នុងទ័ពង្រ្គែត ហើយស្រោតឆ្លូតទឹកក្នុងកំពង់ ๑ ជាមួយនឹងពួកស្រីរវៃស្បាក្នុងស្ទឹងអចិរវតី ។ ពួកស្រីរវៃស្បាកំពោល

ฺฌิยนฺติ วิญฺญาเปนฺติ กถญฺหิ นาม ภิกฺขุนิโย สมฺพหุเล โลหิเต สณฺฐหิสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ ติตฺถิยิโย กามโภคินิโยติ ฯ อเสฺสาสุ โข ภิกฺขุนิโย ตาสญฺเว เวสิยานํ อุฏฺฐาปนฺติยานญฺจ ฌิยนฺติยานญฺจ วิญฺญาเปนฺติยานญฺจ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุฏฺฐาปนฺติยานญฺจ ฌิยนฺติยานญฺจ วิญฺญาเปนฺติยานญฺจ กถญฺหิ นาม ฉพฺภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิโย สมฺพหุเล โลหิเต สณฺฐหิสฺสนฺตีติ ฯ เปฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ฉพฺภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิโย สมฺพหุเล โลหิเต สณฺฐหิสฺสนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ฉพฺภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิโย สมฺพหุเล โลหิเต สณฺฐหิสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเปฯ ฯฬฺหาย ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๔มํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี สมฺพหุเล โลหิเต สณฺฐหิสฺสนฺติ วาจิสฺสนฺติ ฯ

(๑๙๕) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ๔มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ สมฺพหุเลติ ทฺเว ติโย จตสฺโส ปญฺจ

ទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែត ដូចជាស្រីគ្រហស្ថបរិភោគកាមគុណសោះ ។ ពួកភិក្ខុនីបានឮស្រីវេស្សាចាំឆ្ងាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់(ដូចោះ)ហើយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីជ្រាថាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មតាភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែតសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ឮថាធម្មតាភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែត ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ធម្មតាភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែតទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៥៥) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាដិកណ្ឌទី១រួចហើយ ។ បេ ។ ដែលហៅថា ទីបង្អែត បានដល់ក្លៀកចាំឆ្ង

มุตฺตกรณตฺถาย ฯ สมาทเปยฺยาติ ฯเปฯ เลาหิตํ สมาทเปติ อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ พหุเกปิ เลาหิเต สมาทเปติ อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ

[๑๕๖] อนาปตฺติ อาพาธปจฺจยา ขุทฺทกานิกายาติ ฯ

ลสุณวคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

[๑๕๗] เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ทฺเว ภิกฺขุนิโย อนภิรติยา ปีฬิตา ทิวสกรณ์ ปริสิญฺจา ตลฆาตกกมฺมการเก ฯ ภิกฺขุนิโย เจว สทฺธา อุปาสิกา จ ภิกฺขุนิโย ฯเปฯ ภคินิเยปิ กิสฺส ตุมฺเห อยฺเย ปุริเสน สทฺธึ ปฏิสนฺถารมาปชฺชถ[๑] ฯ น มยํ อยฺเย ปุริเสน สทฺธึ ปฏิสนฺถารมาปชฺชามาติ[๒] ฯ ภิกฺขุนิโย ฯเปฯ

๑ ม. ม. สมฺปฏิจฺฉถาติ ฯ ๒ สมฺปฏิจฺฉามาติ ฯ

ពីរនេះឯងបន្ទោបង់នូវទឹកមូត្រ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេដក សេចក្តីថា កិក្ខុនី ឲ្យគេដកពេមសូម្បីតែ១សរសៃក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឲ្យគេដកពេមច្រើនសរសៃក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៥៦) ក្នុងដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន៣យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យគេដកពេម ព្រោះហេតុមានអាពាធ (កើតបូសកមជាដើម) ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(១៥៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីពីរូបមានសេចក្តីអផ្សុកមកបៀតបៀន ក៏បួលទៅកាន់បន្ទប់ហើយធ្វើនូវកិរិយាខះនូវផ្លែនៃអគ្គិជាត ។ ពួកកិក្ខុនីសុះចូលទៅដោយឮសំឡេងនោះ ហើយពោលនូវពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីទាំងនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ហ៊ោតុអ្វីបានជាលោកទាំងឡាយប្រទុស្តមួយអន្ទើដោយបុរស ។ កិក្ខុនីទាំងនោះឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងទាំងឡាយមិនប្រទុស្តមួយអន្ទើដោយបុរសទេ ។ ពួកកិក្ខុនីប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ពួកកិក្ខុនីណា

ภิกฺขุนิยา อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ สา อุฬฺลายฺหิ ฐิยฺหิ วิหาเรฺหิ กเถ มหิ ชาม ภิกฺขุนิยา สลฺเลขาสกฺกา การิสฺสฺหิติ ฯเปฯ สเจ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา สลฺเลขาสกฺกา กเรยฺหิติ ฯ สเจ ภควติ ฯ วิสารทา ตุเยฺหา ภควา กเถ มหิ ชาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา สลฺเลขาสกฺกา การิสฺสฺหิ เนตฺ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺ จ ปสาทาย ฯเปฯ ยาวญฺ จิท ภิกฺขเว ภิกฺขุ-นิยา สมฺ สิกฺขาปทฺ อุทฺทิสฺสฺ สลฺเลขาสกฺเก ชาเตฺยหิ ฯ

(๑๙๘) สลฺเลขาสกฺกฺ ชาม **สมฺปชฺชสฺ** สาธิ-ยฺหิ อคฺคมเสา อุปฺปลปตฺเตนปิ มุตฺตกาเรณ **ปหาร** เนตฺ อาปตฺติ ชาเตฺยหิสฺส ฯ

(๑๙๙) อชาปตฺติ อาเจยฺยปฺปจฺจยา อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาเยหิติ ฯ

មានសេចក្តីថ្កោលទោសជាដើម ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមបើធ្វើនូវកិរិយាទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាតសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកភិក្ខុនីធ្វើនូវកិរិយាទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមបើធ្វើនូវកិរិយាទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាតទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា អាបត្តិបាចិត្តិយមានដល់ភិក្ខុនី ព្រោះកិរិយាទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាត ។

(๑๙๘) ដែលហៅថា ទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាត គឺភិក្ខុនីត្រែកអនូវសម្ផស្ស ហើយឲ្យនូវប្រហារវាយកង់អាយវាជាដើមរន្ទោចដ៏ទឹកមូត្រ ដោយហោចទៅសូម្បីតែប្រហារដោយស្លឹកឧប្បល ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๙๙) ឯវ ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីវាយអង្គជាតព្រោះហេតុតែមានអាពាធ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាទាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

(១៦០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវ-
ត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។
តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ[1] បុរាណភ-
ណ្ឌាគារិកោ កិក្ខនីសុ បព្ពជិតោ ហោតិ ។ អញ្ញ-
តរា កិក្ខនី អនភិរតិយា បីឌិតា យេន សា កិក្ខនី
តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ កិក្ខនឹ ឯតទវោច
កថា ខោ អយ្យេ តុម្ហេ ចិរចិរំ កច្ចតិ កេចិ តុម្ហេ
ជានេថាតិ ។ ឧតុមជ្ជកេន អយ្យេតិ ។ កឹ ឯតំ
អយ្យេ ឧតុមជ្ជកន្តិ ។ អថខោ សា កិក្ខនី តស្សា
កិក្ខនិយា ឧតុមជ្ជកំ អាចិក្ខិ ។ អថខោ សា
កិក្ខនី ឧតុមជ្ជកំ អាទិយិត្វា ជោរិតុំ វិស្សជ្ជិត្វា ឯកមន្តំ
ឆឌ្ឌេសិ ។ កិក្ខនិយោ មក្កិកាហិ សម្បរិកិណ្ណា
បស្សិត្វា ឯមាហំសុ កស្សិទំ កម្មន្តិ ។ សា ឯវ-
មាហ មយ្ហិទំ កម្មន្តិ ។ យា តា កិក្ខនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ

---

១ ឩ. ម. អញ្ញតរា បុរាណភាជោរោធា កិក្ខុនីសុ បព្ពជិតាតិ ទិស្សតិ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(១៦០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅ
វត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង
មានស្រីព្រះសំរបស់ស្តេចពីដើមបួសក្នុងសំណាក់ពួកភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ ។
ភិក្ខុនីមួយរូបទៀតមានសេចក្តីអផ្សុកមកបៀតបៀន ក៏ចូលទៅកេភិក្ខុនីនោះ
លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីនោះថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ ស្តេចយូរៗទើបត្រឡប់ធ្វើសន្តវៈនឹងលោកម្តង តើលោកអាច
កែកុនបណ្តោះអាសន្នដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុនីនោះឆ្លើយថា បពិត្រលោក
ម្ចាស់ ខ្ញុំអាចកែកុនដោយដងបង្ហួរមានសណ្ឋានលើងធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត ។
ភិក្ខុនីដែលអផ្សុកសួរថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ដងបង្ហួរមានសណ្ឋានលើងធ្វើ
ពីអាចម៍ល័ក្តនោះតើដូចម្តេច ។ ទើបភិក្ខុនីនោះឆ្លើយដងបង្ហួរមានសណ្ឋាន
លើងធ្វើពីអាចម៍ល័ក្តដល់ភិក្ខុនីនោះ ។ កាលនោះ ភិក្ខុនីនោះកាន់យកដង
បង្ហួរមានសណ្ឋានលើងធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត ហើយក្រេចលាងទឹកក៏ចោលទៅ
ក្នុងទីគួរមួយ ។ ពួកភិក្ខុនីឃើញរួយៗចាំឆ្ងាយកេមដងបង្ហួរដូច្នោះក៏សួរ
យ៉ាងនេះថា កម្មនេះជាកម្មរបស់អ្នកណា ។ ភិក្ខុនីនោះពោលថា កម្មនេះ
ជាកម្មរបស់ខ្ញុំ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីច្រើនតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនី
នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងកាន់យក

កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី ឧត្តមដ្ឋកំ អាទិយិស្សតីតិ ។បេ។ សចេ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី ឧត្តមដ្ឋកំ អាទិយតីតិ[1] ។ សចេ ភគវាតិ ។ តិរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី ឧត្តមដ្ឋកំ អាទិ-យិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ ឧត្តមដ្ឋកេ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(១៦១) ឧត្តមដ្ឋកំ នាម ឧត្តមយំ ភដ្ឋមយំ បិដ្ឋមយំ មត្តិកាមយំ[2] ។ សម្ភស្សំ សាទិយន្តិ អន្ត-មសោ ឧប្បលបត្តម្បិ មុត្តការណំ បវេសេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

(១៦២) អនាបត្តិ អាពាធប្បច្ចយា ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

---

១ ឱ. ម. អាទិយីតិ ។ ២ ឱ. ម. ឯត្ថន្តរេ អាទិយេយ្យាតិ ទិស្សតិ ។

ដង់បង្អ្រមានសណ្ឋានវលីដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្តសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីកាន់យកដង់បង្អ្រមានសណ្ឋានវលីដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមចើនឯកាន់យកដង់បង្អ្រ មានសណ្ឋានវលីដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្តទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា អាបត្តិបាចិត្តិយ មានដល់ភិក្ខុនី ព្រោះដង់បង្អ្រមានសណ្ឋានវលីដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត ។

(១៦១) ដែលហៅថា ដង់បង្អ្រមានសណ្ឋានវលីដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត បានដល់ដង់បង្អ្រដែលគេធ្វើដោយអាចម៍ល័ក្តក្តី ឈើក្តី ម្សៅក្តី ដីស្អិតក្តី ។ ភិក្ខុនីកាលត្រេតអានូវសម្ផស្សដោយហោចទៅគ្រាន់តែញាំងស្ទឹកឲ្យចូលទៅកាន់អវយវៈជាទីបន្ទោបង់នូវទឹកមូត្រត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៦២) អវយវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីញាំងដង់បង្អ្រឲ្យចូលទៅក្នុងអង្គជាតខ្លួនព្រោះហេតុតែមានអាពាធ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

លសុណវគ្គស្ស បញ្ចមសិក្ខាបទំ

[១៦៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សក្កេសុ
វិហរតិ កបិលវត្ថុស្មឹ និគ្រោធារាមេ ។ អថខោ មហា-
បជាបតី គោតមី យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្ក-
មិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា អេកាន្តេ អដ្ឋាសិ ឯកន្តោ
ភគវា មាតុគ្គាមោតិ ។ អថខោ ភគវា អានិសង្ស
ខោ ភិក្ខុនិយោ ឧទកសុទ្ធិកន្តិ មហាបជាបតឹ គោត-
មឹ ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ ស-
មុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថខោ មហាបជាបតី
គោតមី ភគវតា ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតា ស-
មាទបិតា សមុត្តេជិតា សម្បហំសិតា ភគវន្តំ អភិវា-
ទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កាមិ ។ អថខោ ភគវា
ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ធម្មឹ កថំ កត្វា
ភិក្ខូ អាមន្តេសិ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនីនំ ឧទ-
កសុទ្ធិកន្តិ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥

(១៦៣) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គគង់នៅនិគ្រោធារាម ទៀបក្រុងកបិលព័ស្តុតង្ហែនសក្កៈ ។ គ្រានោះ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយស្ថិតនៅក្នុងទីគ្រាមខ្ទាល់(រួចក៏គ្រាបទូលថា) បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ មាតុគ្រាមមានកិលេសអាក្រក់ ។ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាថា ពួកកិកុនីចូរធ្វើនូវការជម្រះដោយទឹកចុះ ហើយទ្រង់ញុំាងព្រះមហាបជាបតិគោតមីឲ្យឃើញតាម ឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី គាលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា រួចហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណចៀសចេញទៅ ។ គ្រានិមាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយទ្រង់ហៅកិកុទាំងឡាយក្នុងពេលនោះមកហើយត្រាស់ថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវការជម្រះដោយទឹកដល់ពួកកិកុនី ។

វិនយបិដកេ ភិក្ខុនីវិភង្គោ

(១៦៤) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ភគវតា ឧទកសុទ្ធិកា អនុញ្ញាតំ អតិកម្មំ ឧទកសុទ្ធិកំ អាទិយន្តី មុត្តករណេ វណំ អកាសិ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ ភវិស្សតិ នាម ភិក្ខុនី អតិកម្មំ ឧទកសុទ្ធិកំ អាទិយិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី អតិកម្មំ ឧទកសុទ្ធិកំ អាទិយតីតិ[1] ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី អតិកម្មំ ឧទកសុទ្ធិកំ អាទិយិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ ឧទកសុទ្ធិកំ បន ភិក្ខុនិយា អាទិយមានាយ ទ្វង្គុលបព្ពបរមំ អាទាតព្ពំ តំ អតិក្កាមេន្តិយា ទាចិត្តិយន្តិ ។

---

១ ឧ. អាទិយីតិ ។

(๑๖๔) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុនី ๑ រូប គិតថា ការដម្រែះដោយទឹក ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតហើយ (គិតដូច្នេះហើយ) ក៏ធ្វើការដម្រែះដោយទឹកឲ្យជ្រៅពេក ហើយក៏ធ្វើឲ្យកើតដម្បៅក្នុងទីជាទីបន្ទោបង់នូវទឹកមូត្រ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះ ជ្រាបសេចក្តីនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ពួកភិក្ខុនីណា មានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏បោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងធ្វើការដម្រែះដោយទឹកឲ្យជ្រៅពេកសោះ ។ បេ ។ ព្រះអគ្គសាវ័កសួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ភិក្ខុនីធ្វើការដម្រែះដោយទឹកឲ្យជ្រៅពេក ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងធ្វើការដម្រែះដោយទឹកឲ្យជ្រៅពេកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កាលភិក្ខុនីធ្វើការដម្រែះដោយទឹក ត្រូវធ្វើការដម្រែះបានត្រឹមពីរថ្នាំងម្រមដៃជាកំណត់ កាលឲ្យកន្ទបហូសពីកំណត់នោះទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๖๕] ๒ นิสชฺชกาลสฺมึ ฉาย มุตฺตกรณสฺส
ปฏิกฺขิตฺตา วุฏฺฐาติ ฯ อาธิยมานายาติ ปฏิยิยมานาย ฯ
ทุกฺกฏสฺส ปจฺจยปาฏิเทสนียสฺส อนาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส
ปจฺจยปาฏิเทสนียสฺส อาปตฺติ ฯ ตำ อาติกฺกามยโต
สมฺปชฺชติ สาธิยนฺตี อนฺตมโส กปฺปฏกมตฺตมฺปิ อาติกฺกามิตา
ฆาจิตฺติยสฺส ฯ

[๑๖๖] อาติเรกทุกฺกฏสฺส อาติเรกสญฺญา อาธิ-
ยติ อาปตฺติ ฆาจิตฺติยสฺส ฯ อาติเรกทุกฺกฏสฺส
เวมติกา อาธิยติ อาปตฺติ ฆาจิตฺติยสฺส ฯ อาติเรก-
ทุกฺกฏสฺส อูนกสญฺญา อาธิยติ อาปตฺติ ฆาจิตฺติ-
ยสฺส ฯ อูนกทุกฺกฏสฺส อาติเรกสญฺญา อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ อูนกทุกฺกฏสฺส เวมติกา อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ อูนกทุกฺกฏสฺส อูนกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๑๖๕) ដែលហៅថា ការដម្រែរដោយទឹក សំដៅយកការលាង អាយវៈសម្រាប់បន្ទោបង់នូវទឹកមូត្រ ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលធ្វើ គឺកាលលាង ។ ពាក្យថា ត្រូវធ្វើការដម្រែបានត្រឹមពីរថ្នាំងម្រាមដៃជាកំណត់ សេចក្តីថា កិក្ខុនីត្រូវលាងបានត្រឹមពីរថ្នាំងម្រាមដៃចាំងពីរ ។ ពាក្យថា កាលឲ្យកន្ទុងហួសពីកំណត់នោះទៅ សេចក្តីថា កាលកិក្ខុនីត្រែតអរន្ធូរសម្ពស្សហើយធ្វើឲ្យកន្ទុងកំណត់នោះទៅ ដោយហោចទៅសូម្បីតែប៉ុនចុងសក់ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๖๖) ការដម្រែហួសកំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាហួសមែន ហើយលាង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការដម្រែហួសកំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ តែកិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយលាង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការដម្រែហួសកំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់ហួសកំណត់ហើយលាង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការដម្រែមិនទាន់ដល់កំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាលើសទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការដម្រែមិនទាន់ដល់កំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការដម្រែមិនទាន់ដល់កំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថា មិនទាន់ដល់កំណត់មែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[๑๖๗] อถาปรานิ ทฺวตฺตึสเปตพฺพานิ อาทิยติ ๆเปฯ ทฺวตฺตึสเปตพฺพานิ อาทิยติ อาจามปฏิคฺคหณาย ๆเปฯ ปตฺตนิกฺกชฺชนาย อาทิกมฺมิกายาติ ๆ

ปสุณาวาทสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

[๑๖๘] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ๆ เตน โข ปน สมเยน อาโยหาโฬ นาม มหามตฺโต ภิกฺขุสุ ปฏิวิสโต โหติ ๆ ตสฺส ปุราณทุติยิกา ภิกฺขุนีสุ ปฏิวิสา โหติ ๆ เตน โข ปน สมเยน สา ภิกฺขุ ตสฺส ภิกฺขุนิยา สนฺติเก ภตฺตวิสฺสคฺคํ กเรติ ๆ อถ โข สา ภิกฺขุนี ตสฺส ภิกฺขุโน กุฏฺฐนฺตสฺส ทาฬิ-ยาย จ วิทูเปน จ ขุปติฏฺฐิตฺวา เอวมสีตกตฺถ กเรตีติ อกฺโกสติ ๆ อถ โข สา ภิกฺขุ ตํ ภิกฺขุนึ อปสา-เรติ มา กลิ ฆฏฺฏยิ อกาสิ เนตํ กปฺปตีติ ๆ ปุเพ มยา ฆฏฺฏ ฆฏฺฏ กเรสิ ฯเปฯ ฆฏฺฏกา จ

(១៦៧) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីលាងកំណត់ត្រឹមពីរថ្នាំងម្រាមដៃ ១ កិក្ខុនីលាងថយពីកំណត់ពីរ ថ្នាំងម្រាមដៃ ១ កិក្ខុនីលាងហួសកំណត់ព្រោះហេតុនៃអាពាធ ១ កិក្ខុនី ឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦

(១៦៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានមហាមាត្យឈ្មោះអាវេហន្ត ឬសក្តង់សំណាក់ពួកភិក្ខុ ។ ស្រីជាប្រពន្ធ របស់មហាមាត្យនោះក៏ឬសក្តង់សំណាក់ពួកភិក្ខុនីដែរ ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនោះធ្វើន្ទូវកត្តកិច្ច (ធាន់ចង្ហាន់) ក្នុងសំណាក់កិក្ខុនីនោះ ។ កាលកិក្ខុ នោះកំពុងធាន់ កិក្ខុនីនោះបម្រើដោយទឹកផង ដោយផ្ងូតផងហើយនិយាយ ជជែកនាំដោយពាក្យស្និទ្ធស្នាល ។ គ្រានោះ កិក្ខុនោះបណ្តេញកិក្ខុនីនោះ ចេញដោយពាក្យថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងកុំធ្វើន្ទូវអំពើមានសភាពយ៉ាងនេះ ការនេះមិនគួរទេ ។ កិក្ខុនីនោះឆ្លើយថា ពីដើមលោកធ្វើន្ទូវអំពើយ៉ាងនេះ ផងៗនឹងខ្ញុំ ឥលូវនេះលោកមិនអាចដើម្បីធ្វើន្ទូវអំពើមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះទេ

សមាសិតំ ចានិយថាលកំ បត្តកេ អាសុម្ភិត្វា វិជ្ឈនេន បហរំ អទាសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិភាយន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី ភិក្ខុស្ស បហរំ ទស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី ភិក្ខុស្ស បហរំ ទេតីតិ(១) ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី ភិក្ខុស្ស បហរំ ទស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ វិគរ្ហិត្វា ធម្មិំ កថំ កត្វា ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី ភិក្ខុស្ស កុញ្ជស្ស ចានិយេន វា វិជ្ឈនេន វា ឧបតិដ្ឋេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(១៦៩) យា បនាតិ យា យានិសា ។បេ។ ភិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។ ភិក្ខុស្សាតិ ឧបសម្បន្នស្ស ។ កុញ្ជស្សាតិ បញ្ចន្នំ ខោដនានំ អញ្ញតរំ ខោដនំ កុញ្ជស្ស ។ ចានិយំ

---

๑ ម. ម. អទ សីតិ ។

ថាដូច្នោះហើយ ក៏ចោះសៀនទឹកទៅលើក្បាលកិកុនោះ ហើយវាយទង្ផ្ចិតថែមទៀត ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីមិនសមបើនឹងវាយកិក្ខុសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិកុនីវាយកិក្ខុ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិកុនីមិនសមបើនឹងវាយកិក្ខុទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយកាលកិក្ខុកំពុងឆាន់ទៅបម្រើដោយទឹកក្តី ដោយផ្ចិតក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๖๙] ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ បានអធិប្បាយកង់បាតជីកទី ๑ រួចហើយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុ សេចក្តីថា បុរសដែលបានឧបសម្បទាហើយ ។ ពាក្យថា កាលកំពុងឆាន់ សេចក្តីថា កំពុងឆាន់កោជនទាំង ๕ យ៉ាង កោជនណាមួយ ។ ដែលហៅថា ទឹក បានដល់ទឹក

ฌาน ยญฺจิญฺจิ ฌานียํ ฯ วิกฺขมฺภนํ ฌาน ยา กาจิ วิฌนา ฯ อุปสมฺปชฺชตีติ ปฏิลภติ อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ

(๑๗๐) อุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญา ฌานียเน ก วิกฺขมเน ก อุปสมฺปชฺชติ อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ อุปสมฺปนฺเน เวมติกา ฌานียเน ก วิกฺขมเน ก อุปสมฺปชฺชติ อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ อุปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญา ฌานียเน ก วิกฺขมเน ก อุปสมฺปชฺชติ อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ มคฺคสมงฺคี อุปสมฺปชฺชติ อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ ผลสมงฺคี ผลสฺส อุปสมฺปชฺชติ อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ อนุปสมฺปนฺนสฺส อุปสมฺปชฺชติ อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ อนุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ อนุปสมฺปนฺเน เวมติกา อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ อนุปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปชฺชติ อาคจฺฉติ ฯ

(๑๗๑) อนาปตฺติ เถเต ฆาเปติ อนุปสมฺปนฺนํ อาณาเปติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย ฯ

គឺបុគ្គលគប្បីផឹកណាមួយ ។ ដែលហៅថា ផ្ងិត បានដល់វត្ថុសម្រាប់បក់ណាមួយ ។ ពាក្យថា បម្រើ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๗๐) ឧបសម្បន្ន ភិក្ខុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នមែន ហើយបម្រើដោយទឹកផឹកក្តី ដោយផ្ងិតក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្ន ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបម្រើដោយទឹកផឹកក្តី ដោយផ្ងិតក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្ន ភិក្ខុនីសំគាល់ថាអនុបសម្បន្នវិញ ហើយបម្រើដោយទឹកផឹកក្តី ដោយផ្ងិតក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីលះបង់ហត្ថបាសហើយបំរើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលភិក្ខុកំពុងទំពាស៊ីខាទនីយ ភិក្ខុនីបម្រើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីបម្រើបុរសជាអនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្ន ភិក្ខុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្ន ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្ន ភិក្ខុនីសំគាល់ថាអនុសម្បន្នមែន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๗๑) ពាក្យដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ (ភិក្ខុនីបែរគេនវត្ថុមានទឹកជាដើម) ដល់ភិក្ខុដោយដៃខ្លួនឯង ๑ ភិក្ខុនីឲ្យគេបែរគេនដល់ភិក្ខុ ๑ ភិក្ខុនីបង្គាប់អនុបសម្បន្ន ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

លសុណវគ្គស្ស សត្តមសិក្ខាបទំ

[១៧២] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន កិកុធិយោ សក្យបុត្តោ អាមក-
ញ្ចំ វិញ្ញាបេត្វា ឆគរំ អតិហរន្តិ ។ ទ្វារដ្ឋានេ[1] នេវយ្យ
ភាគន្តិ បលិពុទ្ធិត្វា មុញ្ចិំសុ ។ អថខោ តា កិកុធិយោ
ឧបស្សយំ គន្ត្វា កិកុធិនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
យា តា កិកុធិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុល្លភយន្តិ
ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម កិកុធិយោ អាមក-
ញ្ចំ វិញ្ញាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិកុវេ កិកុ-
ធិយោ អាមកញ្ចំ វិញ្ញាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិកុវេ កិកុធិយោ
អាមកញ្ចំ វិញ្ញាបេស្សន្តិ នេតំ កិកុវេ អប្បសន្នានំ
វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិកុវេ កិកុធិ-
យោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិកុធិ

---

១ ទ្វារបាលានំ ភត្តំ ហោតូតេ ទិស្សតិ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(១៧៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនីនាំគ្នាសូមស្រវែស្រស់កង៏រដូវស្រវែ ហើយដឹកនាំទៅកាន់ក្រុង ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ដណ្តើមពួកភិក្ខុនីកង៏ទីទៀបទ្វារនគរ ដោយពាក្យថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយចូរឲ្យចំណែក(យើង)ខ្លះដូច្នោះហើយក៏លែងទៅ ។ ទើបពួកភិក្ខុនីទាំងនោះទៅកាន់លំនៅ ហើយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងនាំគ្នាសូមស្រវែស្រស់សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកភិក្ខុនីនាំគ្នាសូមស្រវែស្រស់ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងនាំគ្នាសូមស្រវែស្រស់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ

อาทิกเตฺวว วิญฺญาเปตฺวา[๑] ปาฏิเทสนียาปตฺติ วิญฺญาเปตฺวา[๒] ปาจิตฺติยาปตฺติ กฏฺฐิ-
ตฺวา ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ เทเสตฺวา[๓] ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิ-
ตฺติยาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ทุกฺกฏสฺส ทุกฺกฏาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ๆ

(๑๗๓) ยา ปฏิปตฺติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ตถารูปี ฯ เป ฯ อยํ สมสฺสี อตฺถ อธิปฺปตา
ตถารูปี ฯ อาทิกเตฺวว วิญฺญาเปตฺวา ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิ-
ตฺติยาปตฺติ เทเสตฺวา ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ทุกฺกฏสฺส ทุกฺกฏาปตฺติ
ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ๆ ปาฏิเทสนียาปตฺติ วิญฺญาเปตฺวา ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิ-
ตฺติยาปตฺติ เทเสตฺวา ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ทุกฺกฏสฺส ทุกฺกฏาปตฺติ
ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ๆ ทุกฺกฏาปตฺติ ปฏิเทสนียาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิ-
ตฺติยาปตฺติ เทเสตฺวา ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ทุกฺกฏสฺส ทุกฺกฏาปตฺติ
ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ๆ ทุกฺกฏาปตฺติ ทุกฺกฏาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิ-
ตฺติยาปตฺติ เทเสตฺวา ปาจิตฺติยาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ทุกฺกฏสฺส ทุกฺกฏาปตฺติ
ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ๆ

(๑๗๔) อถาปตฺติ อาปนฺนปฺปฏิญฺญา อปรณฺณา
วิญฺญาเปติ ปุคฺคลสฺสาปตฺติกาย อาธิกรณิกาปตฺติ ๆ

---

๑ ฉ. ม. วิญฺญาตฺวา ๆ ๒ ฉ. ม. วิญฺญาเปตฺวา ๆ ๓ ฉ. ม. เทเสตฺวา ๆ

សូមឯងក្តី ឲ្យគេសូមក្តី កិនឯងក្តី ឲ្យគេកិនក្តី បុកឯងក្តី ឲ្យគេបុកក្តី ចំអិនឯងក្តី ឲ្យគេចំអិនក្តី នូវស្រែវស្រែស់ ហើយបរិភោគ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៧៣) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាពជិកកណ្ឌទី ១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រែវស្រែស់ បានដល់ស្រែវគ្រាយ ស្រែវគ្រាយក្រហម ស្រែវដំណើប ស្រែឆៃ ផ្លៅ សុយ តែលលក ។ ពាក្យថា សូមឯង គឺសូមដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេសូម គឺឲ្យអ្នកដទៃសូម ។ ពាក្យថា កិនឯង សេចក្តីថា កិនដោយដៃខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេកិន គឺឲ្យអ្នកដទៃកិន ។ ពាក្យថា បុកឯង គឺបុកដោយដៃខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេបុក គឺឲ្យអ្នកដទៃបុក ។ ពាក្យថា ចំអិនឯង គឺចំអិនដោយដៃខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេចំអិន គឺឲ្យអ្នកដទៃចំអិន ។ កិក្ខុនីទទួលដោយគិតថា អញនឹងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ ។ ភាវដែលលេបចូលទៅ ។

(១៧៤) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កឋិនសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីសូមព្រោះហេតុមានអាពាធ ១ កិក្ខុនីសូមអមវណ្ណជាតិ (មានសណ្ឋានល្អជាដើម) ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

លសុណវគ្គស្ស អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(១៧៥) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិ-
យំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។
តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ព្រាហ្មណោ
ឯកិស្សា ឥត្ថិយា តរុណវច្ឆាយ សីសំ
ន្ហាយិត្វា កិញ្ចិទេវ បយោជនំ ឧទ្ទិស្ស ឯកកុលំ គច្ឆ-
តិ ។ អញ្ញតរាបិ កិញ្ចិទេវ បយោជនំ ឧទ្ទិស្ស តំយេវ
ឯកកុលំ តស្សេវ ព្រាហ្មណស្ស មត្តិយា អាសុម្ភិ ។ អថ ខោ
សោ ព្រាហ្មណោ ឧជ្ឈាយតិ ខិយ្យតិ វិបាចេតិ អស្ស-
មណិយោ ឥមា មុណ្ឌា ពន្ធកិនិយោ កេវលំ ហិ ឆាម
ភូថកជាតា មត្តិយា អាសុម្ភិស្សន្តិ ឥមាសំ ឧបស្សយំ
ឈាបេស្សាមីតិ ឧម្មុកំ[1] គហេត្វា ឧបស្សយំ បវិ-
សតិ ។ អញ្ញតរាបិ ឧបាសិកា ឧបស្សយា និក្ខ-
មន្តា អទ្ទស តំ ព្រាហ្មណំ ឧម្មុកំ[2] គហេត្វា ឧ-
បស្សយំ បវិសន្តំ ទិស្វាន តំ ព្រាហ្មណំ ឯតទវោច
តិដ្ឋ ត្វំ គោ ឧម្មុកំ[3] គហេត្វា ឧបស្សយំ

១-២-៣ ពិណ្ឌកត្តំ ភត្តុបិ ឱបត្តកេ ទិស្សតិ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(១៧៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ភាពជអាមាត្យដែលស្តេចដកស្រាចេញហើយ ក៏គិតថា អញនឹងសូមស្រានោះវិញ គិតដូច្នោះហើយក៏តក់ក្បាល ហើយទៅអាស្រ័យនៅក្នុងសំណាក់តិក្ខិនី រួចទើបដើរទៅកាន់ត្រកូលស្តេច ។ មានតិក្ខិនី ១ អង្គ កាលបន្ទោបង់រួចក្រោកឡើង ហើយទម្លាក់ទៅខាងក្រៅជញ្ជាំងក៏ត្រូវទៅលើក្បាលព្រាហ្មណ៍នោះ ។ ទើបព្រាហ្មណ៍នោះពោលពាក្យតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកតិក្ខិនីត្រគោលទាំងនេះមិនមែនជាសមណី ជាស្រីផ្តាមាសមិនសមនឹងទម្លាក់ឡើងគូថមកលើក្បាលអញសោះ ហើយព្រាហ្មណ៍នោះក៏កាន់គប់ភ្លើងដើរចូលទៅកាន់លំនៅរបស់តិក្ខិនីដោយគិតថា អញនឹងដុតលំនៅពួកតិក្ខិនីទាំងនេះចេញ ។ មានឧបាសកម្នាក់កំពុងដើរចេញពីលំនៅរបស់តិក្ខិនី ឃើញព្រាហ្មណ៍នោះកាន់គប់ភ្លើងដើរចូលទៅកាន់លំនៅរបស់តិក្ខិនី លុះបានឃើញហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងព្រាហ្មណ៍នោះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកកាន់គប់ភ្លើងដើរចូលទៅកាន់

ปาจิตฺติยนฺติ ฯ สมา เจ มํ มาตา ทหรกนิยา ภิกฺขุ-
นิยา มาตุเจ มาตาติ ฯ สมาสโต ทุวิธา มาตา ชาติมาตา
จ ธมฺมมาตา จ ฯ ตตฺถ ชาติมาตา นาม ยา ชนิกา
ชนนี ฯ ธมฺมมาตา นาม อุปชฺฌายานี ฯ ตาสุ ชาติ-
มาตา ปาฏิเทสนียวตฺถุ ฯ ธมฺมมาตา ปาจิตฺติยวตฺถุ ฯ
ตตฺถ ปาฏิเทสนียวตฺถุสฺมึ ตาว ทหรกนิยา ภิกฺขุนิยา
ชาติมาตุยา ปาฏิเทสนียวตฺถุสฺมึ ปาฏิเทสนียาปตฺติ
ปาจิตฺติยวตฺถุสฺมึ ปาจิตฺติยาปตฺติ ฯ ทหรกนิยา ภิกฺขุ-
นิยา ธมฺมมาตุยา ปาฏิเทสนียวตฺถุสฺมึ ปาฏิเทสนีย-
าปตฺติ ปาจิตฺติยวตฺถุสฺมึ ปาจิตฺติยาปตฺติ ฯ ทหรกา
ภิกฺขุนี ทหรกนิยา ภิกฺขุนิยา ชาติมาตุยา ปาฏิเทส-
นียวตฺถุสฺมึ ปาฏิเทสนียาปตฺติ ปาจิตฺติยวตฺถุสฺมึ
ปาจิตฺติยาปตฺติ ฯ ทหรกา ภิกฺขุนี ทหรกนิยา ภิกฺขุ-
นิยา ธมฺมมาตุยา ปาฏิเทสนียวตฺถุสฺมึ ปาฏิเทสนีย-
าปตฺติ ปาจิตฺติยวตฺถุสฺมึ ปาจิตฺติยาปตฺติ ฯ สิกฺขมานา
สามเณรี สามเณรี ภิกฺขุนี ภิกฺขุ ฯ เปฯ ฯ

លំនៅរបស់ភិក្ខុនីព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រាហ្មណ៍នោះឆ្លើយថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ពួកភិក្ខុនីត្រដោលតាំងនេះជាស្រីផ្ការមាស ទម្លាក់ផើងគូថមកលើក្បាលខ្ញុំ ។ ខ្ញុំដុតលំនៅពួកភិក្ខុនីតាំងនេះ ។ ឧបាសកនោះឆ្លើយថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកឯងចូរទៅចុះ ហេតុនេះជាមង្គលល្អទេ អ្នកនឹងបាន ១ ពាន់កហាបណៈផង នឹងបានភរានោះផង ។ កាលនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ កំពុកល្អាងក្បាលរួចទៅកាន់រាជត្រកូលក៏បាន ១ ពាន់កហាបណៈផង នឹងភរានោះផង ។ គ្រានោះ ឧបាសកនោះចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ភិក្ខុនីតាំងឡាយ ហើយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ពួកភិក្ខុនី រួចក៏ពោលហាមប្រាម ។ ពួកភិក្ខុនីណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងចោលឧច្ចារៈទៅខាងក្រៅជញ្ជាំងសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយឮថាពួកភិក្ខុនីចោលឧច្ចារៈទៅខាងក្រៅជញ្ជាំង ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានជោគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងចោលឧច្ចារៈទៅខាងក្រៅជញ្ជាំងទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួសដែងទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយចោលឯង ក្តី

ปสฺสาวกา สฺสาวกา วิฆาสกา ติโรกุฏฺฏา ติโรปาการา ฉฑฺเฑยฺยา ฉฑฺฑิตเกฬิกา ฯ

(๑๗๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กิกฺขนฺติ ฯเป ฯ อยํ สมสฺสี อาหฺจ อญฺญตฺรา กิกฺขนฺติ ฯ อุจฺจาโร นาม คูถโก วุจฺจติ ฯ ปสฺสาโว นาม มุตฺตํ วุจฺจติ ฯ สฺสาวกา นาม กจวรา วุจฺจติ ฯ วิฆาสา นาม จลกานิ วา อฏฺฐิกานิ วา อุจฺฉิฏฺฐโภชนานิ วา วุจฺจติ[๑] ฯ กุฏฺฐา นาม ติณฺณา ฉฑฺฑกา กุฏฺฐา ปณฺณกุฏฺฐา ฯ ติโรกุฏฺฏา นาม ติณฺณา ติโรกาโร ปณฺณติโรกาโร ฯ ติโรปาการา นาม ติณฺณา ติโรปาการา ฯ ฉฑฺเฑยฺยาติ สยเมว ฉฑฺเฑติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ฉฑฺฑิตเกฬิกาติ อญฺญํ อาณาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส สกึ อาณาปนาปหุกาปิ ฉฑฺเฑติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๑๗๗) อนาปตฺติ ขิตฺตจิตฺตสฺส ฉฑฺเฑติ อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

---

๑ ม. โยคฺคาทีสุ ๓ ทิสฺสติ ฯ

ឲ្យគេចោលក្តី នូវខ្ចោរៈក្តី បស្សាវៈក្តី សម្រែមក្តី ភាគអាហារក្តី ទៅខាងក្រៅជញ្ជាំងក្តី ខាងក្រៅវេចក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๗๖] ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាតិមោក្ខ កណ្ឌទី ๑ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ខ្ចោរៈ បានដល់លាមក ។ ដែលហៅថា បស្សាវៈ បានដល់ទឹកមូត្រ ។ ដែលហៅថា សម្រែម បានដល់កំទេចកំទី ។ ដែលហៅថា ភាគអាហារ គឺសំណល់ចាំង្ហាយក្តី ឆ្នឹងចាំង្ហាយក្តី ទឹកជ៉ីសេសសល់ក្តី ។ ដែលហៅថា ជញ្ជាំង បានដល់ជញ្ជាំងបីយ៉ាង គឺជញ្ជាំងឥដ្ឋ ជញ្ជាំងថ្ម ជញ្ជាំងឈើ ។ ដែលហៅថា វេច បានដល់វេចបីយ៉ាង គឺវេចឥដ្ឋ វេចថ្ម វេចឈើ ។ ពាក្យថា ខាងក្រៅជញ្ជាំង គឺខាងនាយជញ្ជាំង ។ ពាក្យថា ខាងក្រៅវេច គឺខាងនាយវេច ។ ពាក្យថា ចោលឯង សេចក្តីថា កិកូនីចោលដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេចោល សេចក្តីថា កិកូនីបង្គាប់ឲ្យអ្នកដទៃចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កិកូនីប្រើតែម្តង អ្នកទទួលបង្គាប់ចោលសូម្បីច្រើនដង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๗๗] ភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺ កិកូនីពិនិត្យមើលទីដ៏សមគួរហើយទើបចោល ๑ កិកូនីចោលក្នុងទីដែលគេមិនប្រើប្រាស់ ๑ កិកូនីឆ្កួត ๑ កិកូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

លសុណវគ្គស្ស ឥរិយាបថកថាបទំ

(១៧៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ព្រាហ្មណស្ស កិក្កុដ្ឋ-បស្សយំ និស្សាយ យាវក្ខេត្តំ ហោតិ ។ កិក្កុនិយោ ឧច្ចារំបិ បស្សាវំបិ សង្ការំបិ រិរិយាសំបិ ខេត្តេ ឆឌ្ឌេន្តិ ។ អថខោ សោ ព្រាហ្មណោ ឧជ្ឈាយតិ ខីយតិ វិបាចេតិ ភគវំ ហិ នាម កិក្កុនិយោ អម្ហាកំ យាវក្ខេត្តំ ទូសេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្កុនិយោ តស្ស ព្រាហ្មណស្ស ឧជ្ឈាយន្តស្ស ខីយន្តស្ស វិបាចេន្ត-ស្ស ។ យា តា កិក្កុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ ភគវំ ហិ នាម កិក្កុ-និយោ ឧច្ចារំបិ បស្សាវំបិ សង្ការំបិ រិរិយាសំបិ ហរិតេ ឆឌ្ឌេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្កុនិយោ ឧច្ចារំបិ បស្សាវំបិ សង្ការំបិ រិរិយាសំបិ ហរិតេ ឆឌ្ឌេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ អថខោ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្កុនិយោ ឧច្ចារំបិ បស្សាវំបិ សង្ការំបិ

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩

(១៧៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានស្រែស្រូវដំណើបរបស់ព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ នៅជិតលំនៅរបស់ភិក្ខុនី ។ ពួកភិក្ខុនីចោលទុច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ សម្រាមខ្លះ របស់ជាសំណល់ខ្លះទៅក្នុងស្រែ ។ ឯព្រាហ្មណ៍នោះក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងច្រូស្តស្រែស្រូវដំណើបរបស់យើងសោះ ។ ពួកភិក្ខុនីឮព្រាហ្មណ៍នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ដូច្នោះហើយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងចោលទុច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ សម្រាមខ្លះ របស់ជាសំណល់ខ្លះ កន្ធទីមានវត្តមានពណ៌ខៀវសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកភិក្ខុនីចោលទុច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ សម្រាមខ្លះ របស់ជាសំណល់ខ្លះ កន្ធទីមានវត្តមានពណ៌ខៀវ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថាបពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងចោលទុច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ សម្រាមខ្លះ វត្តជាសំណល់ខ្លះ

วิยาสนฺติ มาตาเต ฉฑฺเฑสฺสนฺติ เอตนฺติ กิกฺกาเร อปฺปสชฺชนาทิ ฯ ปสาธนาย ฯ เป ฯ ฆาเฏนฺติ ปน กิกฺกาเร กิกฺกิญฺจิยาติ ฯ ตมฺ สิกฺขาปทนฺติ ทุฏฺฐิสนฺตุ ยา ปน กิกฺกิณิ ทุฏฺฐารา ฯ ปสฺสาวา ฯ สณฺฐารา ฯ วิยาสา ฯ มาตาเต ฉฑฺเฑยฺย ฯ ฉฑฺฑาเปยฺย ฯ ฑาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๗๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กิกฺกิณีติ ฯเป ฯ อยนฺ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺกิณีติ ฯ ทุฏฺฐารา นาม กฺวาจา วุจฺจติ ฯ ปสฺสาวา นาม มุตฺตนฺ วุจฺจติ ฯ สณฺฐารา นาม กาจาทิ วุจฺจติ ฯ วิยาสา นาม จลกาทิ ฯ อฏฺฐิกาทิ ฯ ทุฏฺฐิฏฺฐานกนฺ ฯ วุจฺจติ ฯ มาตาเต นาม ปุพฺพณฺณนฺ อปรณฺณนฺ ยนฺ มนุสฺสานนฺ ทุปทจตุปทาทิกนฺ เภทนฺ[๑] ฯ ฉฑฺเฑยฺยาติ สยนฺ ฉฑฺเฑติ อาปตฺติ ฑาจิตฺติยสฺส ฯ ฉฑฺฑาเปยฺยาติ อญฺญนฺ อาณาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส สกึ อาณาตฺตา พหุกานฺปิ ฉฑฺเฑติ อาปตฺติ ฑาจิตฺติยสฺส ฯ

---

๑ กตฺถจิ ปาฐนฺตเร เภทิตนฺติ ทิสฺสติ ฯ

កុដិទីមានវត្តមានពណ៌ខៀវទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យដុះថ្ងាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដុះថ្ងាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយចោលឯងឬឲ្យគេចោល នូវឧច្চារៈក្តី បស្សាវៈក្តី សម្រាមក្តី របស់ជាសំណល់ក្តី កុដិទីមានវត្តមានពណ៌ខៀវ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๗๔) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាវដកកណ្ឌទី ๑ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ឧច្চារៈ បានដល់គូថ ។ ដែលហៅថា បស្សាវៈ បានដល់ទឹកមូត្រ ។ ដែលហៅថាសម្រាម បានដល់កំទេចកំទី ។ ដែលហៅថារបស់សំណល់ បានដល់កាកអាមិស ឬពួកឆ្អឹង ឬទឹកដែលសេសសល់ ។ ដែលហៅថាវត្តមានពណ៌ខៀវ គឺវត្តណាជាបុព្វណ្ណជាតិឬអបរណ្ណជាតិ ជាដំណាំជាគ្រឿងឧបភោគនិងបរិភោគរបស់មនុស្សទាំងឡាយ ។ ពាក្យថា ចោលឯង សេចក្តីថា ភិក្ខុនីចោលដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេចោល សេចក្តីថា ភិក្ខុនីបង្គាប់អ្នកដទៃឲ្យចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់តែម្តង អ្នកទទួលបង្គាប់ចោលសូម្បីច្រើនដង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๘๐] មារិតេ មារិតសញ្ញា ឆេទ្ធិតំ វា ឆេជ្ជាបេតិ វា អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ មារិតេ វេមតិកា ឆេទ្ធិតំ វា ឆេជ្ជាបេតិ វា អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ មារិតេ អមារិតសញ្ញា ឆេទ្ធិតំ វា ឆេជ្ជាបេតិ វា អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អមារិតេ មារិតសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អមារិតេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អមារិតេ អមារិតសញ្ញា អនាបត្តិ ។

[๑๘๑] អនាបត្តិ ឱលោកេត្វា ឆេទ្ធិតំ ខេត្តមរិយាទេ ឆេទ្ធិតំ សាមិកេ អាបុច្ឆា អបលោកេត្វា ឆេទ្ធិតំ ទុម្មត្តិ-កាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

លសុណវគ្គស្ស ទុសមសិក្ខាបទំ

[๑๘๒] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ វេឡុវនេ កលន្ទកនិវាបេ ។ តេន ខោ បន

(๑๘๐) ដំណាំ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាដំណាំមែន ហើយចោលឯង ក្តី ឲ្យគេចោលក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ដំណាំ តែភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយចោលឯង ក្តី ឲ្យគេចោលក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ដំណាំ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនដំណាំវិញ ហើយចោលឯង ក្តី ឲ្យគេចោលក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ មិនមែនដំណាំ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាដំណាំទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនដំណាំ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិ ទុក្កដ ។ មិនមែនដំណាំ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនដំណាំមែន មិន ត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๘๑) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីរមិលមើលទីសមគួរហើយទើបចោល ๑ ភិក្ខុនីចោលលើភ្លឺស្រៃ ឬចំការ ๑ ភិក្ខុនីសួរពួកម្ចាស់ដោយសព្វគ្រប់ហើយ ចាប់ដោយស្មោះ បួលទើបចោល ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๐

(๑๘๒) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅ វត្តវេឡុវន ជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង

សមយេន ភគវតោ តិវត្ថសមជ្ជោ ហោតិ ។ ឆព្ពគ្គិយា
តិក្ខិនិយោ តិវត្ថសមជ្ជំ ទស្សនាយ អគមំសុ ។ មនុស្សា
ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ ភគវតោ ហិ នាម តិក្ខិនិយោ
ឧច្ចំបិ តីតំបិ ឯនិតំបិ ទស្សនាយ គច្ឆិស្សន្តិ សេយ្យ-
ថាបិ តិហិនិយោ កាមភោគិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ
តិក្ខិនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ
វិចារេន្តានំ ។ យា តា តិក្ខិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។
តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ ភគវតោ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិ-
យា តិក្ខិនិយោ ឧច្ចំបិ តីតំបិ ឯនិតំបិ ទស្សនាយ
គច្ឆិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា
តិក្ខិនិយោ ឧច្ចំបិ តីតំបិ ឯនិតំបិ ទស្សនាយ គច្ឆន្តីតិ ។
សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវតោ ហិ នាម
តិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា តិក្ខិនិយោ ឧច្ចំបិ តីតំបិ ឯនិតំបិ
ទស្សនាយ គច្ឆិស្សន្តិ នេតំ តិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា
បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខវេ តិក្ខិនិយោ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន តិក្ខិនី ឧច្ចំ វា
តីតំ វា ឯនិតំ វា ទស្សនាយ គច្ឆេយ្យ ចាតិត្តិយន្តិ ។

កាលក្រុងរាជគ្រឹះមានមហោស្រពលើកំពូលភ្នំ កិកុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ ចានទៅមើលមហោស្រពដែលគេលេងលើកំពូលភ្នំ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកកិកុនីមិនសមនឹងទៅមើលវត្ថុកិច្ច ចម្រៀងកិច្ច ប្រគំកិច្ច ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថបរិភោគកាមគុណសោះ ។ ពួកកិកុនីបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ (ដូច្នោះ) ហើយ ។ ពួកកិកុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកកិកុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ មិនសមនឹងទៅមើលវត្ថុកិច្ច ចម្រៀងកិច្ច ប្រគំកិច្ចសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាកិកុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ ទៅមើលវត្ថុខ្លះ ចម្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិកុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ មិនសមនឹងទៅមើលវត្ថុកិច្ច ចម្រៀងកិច្ច ប្រគំកិច្ចទេ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយទៅដើម្បីមើលវត្ថុកិច្ច ចម្រៀងកិច្ច ប្រគំកិច្ច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๘๓] យា បនាតិ យា យាទិសា ฯเปฯ ភិក្ខុនីតិ ฯเปฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ฯ ឧច្ចំ នាម យដ្ឋិញ្ចិ ឧច្ចំ ฯ កីតំ នាម យដ្ឋិញ្ចិ កីតំ ฯ ភតិតំ នាម យដ្ឋិញ្ចិ ភតិតំ ฯ ឧស្សន្នាយ កច្ចតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ត បិតា បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឧស្សន្នុបចារំ វិជហិត្វា បុនប្បុនំ បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឯកមេកំ ឧស្សន្នាយ កច្ចតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ត បិតា បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឧស្សន្នុបចារំ វិជហិត្វា បុនប្បុនំ បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ

[๑๘๔] អនាបត្តិ អារាមេ បិតា បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ កិក្ខុនិយា បិតោ កាសំ ភ ឯសិន្នោ កាសំ ភ ឯបន្នោ កាសំ ភ អាគច្ឆា ឧច្ចិត្តិ ភ តាយិត្តិ ភ ភេឧត្តិ ភ បដិបថំ កច្ចត្តិ បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ សតិ ករណីយេ កត្តា បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ฯ

(១៨៣) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយកង់ចាកដីកណ្តូទី ១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា រថ៌ំ បានដល់ការពាំឯណានីមួយ ។ ដែលហៅថា ចម្រៀង បានដល់ចម្រៀងឯណានីមួយ ។ ដែលហៅថា ប្រគំ បានដល់ប្រគំឯណានីមួយ ។ ភិក្ខុនីទៅដើម្បីមើល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីឈរមើលក្តី ស្តាប់ក្តី កង់ទីណា ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ កង់ទីនោះ ។ ភិក្ខុនីលះឧបចារសម្រាប់មើល ហើយមើលឃើញក្តី ស្តាប់ឮក្តី រឿយ ។ ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីទៅដើម្បីមើលនូវល្បែងមួយ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីឈរមើលក្តី ឈរស្តាប់ក្តី កង់ទីណា ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ កង់ទីនោះ ។ ភិក្ខុនីលះបង់ឧបចារសម្រាប់មើល ហើយមើលឃើញក្តី ស្តាប់ឮក្តី រឿយ ។ ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។

(១៨៤) ពារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កង់សិក្ខាបទនេះមាន ៧ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឈរមើល ឬស្តាប់កង់អាគម ១ ជនទាំងឡាយមកកាន់ទីកន្លែងដែលភិក្ខុនីឈរនៅ ឬអង្គុយ ឬសឹង ហើយពាំក្តី ច្រៀងក្តី ប្រគំក្តី ១ ភិក្ខុនីកំពុងដើរទៅដួបតាមផ្លូវហើយឃើញក្តី ស្តាប់ក្តី ១ កាលបើភិក្ខុនីមានកិច្ចដើរទៅហើយឃើញក្តី ឮក្តី ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាង់ដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អដ្ឋកថាវគ្គសុត្ត បឋមសិក្ខាបទំ

[១៨៥] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ភគ្គាយ គាមិលានិយា អន្តេវាសិនិយោ តិក្ខុនិយោ[1] ញាតកោ បុរិសោ តាមកា សាវត្ថិំ អគមាសិ តេនចិទេវ ករណីយេន ។ អថខោ សា តិក្ខុនី តេន បុរិសេន សទ្ធិំ រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋតិបិ សល្លបតិបិ ។ យា តា តិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខុនី រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋិស្សតិបិ សល្លបិស្សតិបីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខវេ តិក្ខុនី រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋតិបិ សល្លបតិបីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិក្ខវេ តិក្ខុនី រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋិស្សតិបិ សល្លបិស្សតិបិ នេតំ តិក្ខវេ

---

๑ ម. អន្តេវាសិភិក្ខុនិយោ ។

អដ្ឋកថាវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(១៨៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានបុរសជាញាតិរបស់កិកុនីជាកូនសិស្សក្តូកាបិលានីកិកុនី បេញ្ចពីស្រុកក្បែរៗនៅគាន់ក្រុងសាវត្ថី ដោយមានកិច្ចនីមួយ ។ កាលនោះ កិកុនីនោះស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទេដោយបុរសនោះ ក្នុងយប់ដ៏ងងឹតឥតមានព្រះចន្ទ្រលើយ ។ ពួកកិកុនីណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកកិកុនីពាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទេដោយបុរស ក្នុងយប់ដ៏ងងឹតឥតមានព្រះចន្ទ្រសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាកិកុនីស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទេដោយបុរស ក្នុងយប់ងងឹតឥតមានព្រះចន្ទ្រ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិកុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទេដោយបុរស ក្នុងយប់ងងឹតឥតមានព្រះចន្ទ្រទេ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យ

อปฺปสนฺนาธิ ก ปสาทาย ฯ เป ฯ ฝาฏฺ ปน กิงฺกเร กิงฺกุนิเยา ส่มิ สิกฺขาปทสฺมิ อุทฺทิสฺสมาเน ยา ปน กิงฺกินี วตฺตุกามา เอวมาหิ อปฺปฏิเสธ สมฺมุขี ฝเกเนเกกา สนฺทิสฺสเย ก สลฺเลขาย ก จาติ ฯ

[๑๘๖] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิงฺกินีติ ฯ เป ฯ อยมิธ สมฺมุขี อตฺถ อธิปฺเปตา กิงฺกินีติ ฯ วตฺตุกามาติ ภิกฺขเต สุภิเย ฯ อปฺปฏิเสติ อนาเลเกา ฯ ปุริเสา นาม มนุสฺสปุริเสา น ยกฺโข น เปโต น ติรจฺฉานคโต วิญฺญู ปฏิพลเล สนฺทิสฺสมาน สลฺเลขิตุ ฯ สมฺมุขิ ฝเกเนเกกาติ ปุริเสา เจว เหาติ กิงฺกินี จ ฯ สนฺทิสฺสเย ก ติ ปุริสสฺส หตฺถปาเส ติฏฺฐติ อาปตฺติ จาติ สลฺเลขิตสฺส ฯ สลฺเลขิตาย ก ติ ปุริสสฺส หตฺถปาเส ปิตา สลฺเลขิตติ อาปตฺติ จาติ สลฺเลขิตสฺส ฯ หตฺถปาสิ วิชหิตฺวา สนฺทิสฺสมาน ก สลฺเลขิตติ ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ยกฺเขน ก เปเตน ก ปณฺฑเกน ก ติรจฺฉานคเตน มนุสฺสปุคฺคเลน ก สทฺธึ สนฺทิสฺสมาน ก สลฺเลขิตติ ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

ដែរថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែរថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទេរដោយបុរស ក្នុងយប់ងងឹតឥតមានប្រទីប ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๘๖) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាដិកណ្ឌទី๑ រួចហើយ ។ ពាក្យថា ក្នុងយប់ងងឹត សេចក្តីថា ក្នុងវេលាដែលព្រះអាទិត្យលិចចុះទៅហើយ ។ ពាក្យថា ឥតមានប្រទីប សេចក្តីថា មិនមានពន្លឺ ។ ដែលហៅថា បុរស បានដល់មនុស្សប្រុសជាអ្នកដឹងសេចក្តីអាចដើម្បីស្ថិតនៅផង និយាយផង មិនមែនយក្ស មិនមែនប្រេត មិនមែនតិរច្ឆាន ។ ពាក្យថា មួយអន្ទេរ គឺក្នុងទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់នឹងម្នាក់ គឺមានតែបុរស១ នឹងភិក្ខុនី១ ។ ពាក្យថា ស្ថិតនៅ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា និយាយ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរសហើយចរចា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីលះបង់ហត្ថបាសហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី មួយអន្ទេរដោយយក្សក្តី ប្រេតក្តី បណ្ឌកក្តី សត្វតិរច្ឆានដែលមានពន្លឺកាយដូចមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๘๗) อนาปตฺติ ยา กาจิ(๑) วิญฺญุ ทุติยา(๒) โหติ อารเกาเปกฺขา อนฺตรายิกา สนฺติฏฺฐติ วา สลฺลปติ วา หตฺถมุทฺทาย วา อาณิกมุทฺทาย วา ฯ

อนฺตรายิกวคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทาทิ

(๑๘๘) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุ กาปิลานิยา อนฺตรา-ปาสาทิยา ภิกฺขุนิยา ปาโตว ปุริสา ตาม กาสาวานิ อาทาย อาคจฺฉนฺเต ทิสฺวาน จินฺเตสิ กจฺจิ นาม อหเมว สา ภิกฺขุนี ภวิสฺสามิ ยตฺถ มยฺหเมว ปุริเสน สทฺธึ ฯเปฯ ปุริเสน สทฺธึ ปฏิปชฺเชยฺยนฺติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ

---

๑ ฉ. ม. โย เกจิ ฯ ๒ ทุติโย ฯ

(๑๘๗) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺមានកិក្ខុនីណាមួយដឹងសេចក្តីនៅជាគំរប់ពីរ១ កិក្ខុនីប្រាថ្នាទូន្មើមិនស្តាប់ (ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី)១ កិក្ខុនីមានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់អារម្មណ៍ដទៃ ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ១ កិក្ខុនីឆ្គត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(๑๘๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានបុរសជាញាតិរបស់កិក្ខុនីជាសិស្សរបស់កុមារកាឝបលានីកិក្ខុនី ឃានចេញពីស្រុកគ្រៃទៅក្រុងសាវត្ថី ដោយកិច្ចនីមួយ ។ កាលនោះ កិក្ខុនីនោះគិតថា ការស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទៅដោយបុរសកំណាយបង់ដឹងឥតមានប្រទីប ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ (គិតដូច្នោះហើយ) ក៏ស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទៅដោយបុរសនោះឯង ក្នុងទីឧកាសដ៏កំបាំង ។ ពួកកិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកកិក្ខុនីពាលនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថាកិក្ខុនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់មួយអន្ទៅដោយបុរស

กตมํ หิ ตตฺร กงฺขาฐานิยา ธมฺมา ปหีนา ตถาคเต วา ธมฺเม วา สงฺฆรตนสฺมึ วา สิกฺขาย วา ปาติโมกฺขสีลสมาธิมฺหิ วา ฯเปฯ สพฺพโส วา กงฺขาย กงฺขาฐานิยา ธมฺมา ปหีนา ตถาคเต วา ธมฺเม วา สงฺฆรตนสฺมึ วา สิกฺขาย วา ปาติโมกฺขสีลสมาธิมฺหิ วา ฯเปฯ สพฺพโส วา กถกถาติ ฯ อิทมฺหิ พุทฺธา อกถกา กตมํ หิ ตตฺร กงฺขาย กงฺขาฐานิยา ธมฺมา ปหีนา ตถาคเต วา ธมฺเม วา สงฺฆรตนสฺมึ วา สิกฺขาย วา ปาติโมกฺขสีลสมาธิมฺหิ วา ฯเปฯ อิเมหิ ตีหากาเรหิ กงฺขาย กงฺขาฐานิยา ธมฺมา ปหีนา ตถาคเต วา ธมฺเม วา สงฺฆรตนสฺมึ วา สิกฺขาย วา ปาติโมกฺขสีลสมาธิมฺหิ วา ฯเปฯ อิมินา ปเนตฺถ ปหีนากาเรน สมนฺนาคโต โหติ ตถาคตสฺส สพฺพญฺญุตญาณสมงฺคิตาย ฯเปฯ อิมินา ปหีนากาเรน สมนฺนาคโต โหติ ตถาคตสฺส สพฺพญฺญุตญาณสมงฺคิตาย ฯ

(๑๘๙) ยา ปนาตี ยา ยาทิสา ฯเปฯ กงฺขาฐานิยา ธมฺมา ปหีนา ตถาคเต วา ธมฺเม วา สงฺฆรตนสฺมึ วา สิกฺขาย วา ปาติโมกฺขสีลสมาธิมฺหิ วา ฯเปฯ อยํ ธมฺมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺปตา กงฺขาฐานิยา ธมฺมา ปหีนา ตถาคเต วา ธมฺเม วา สงฺฆรตนสฺมึ วา สิกฺขาย วา ปาติโมกฺขสีลสมาธิมฺหิ วา ฯเปฯ อิมินา ปหีนากาเรน สมนฺนาคโต โหติ ตถาคตสฺส สพฺพญฺญุตญาณสมงฺคิตาย ฯ

ตตฺถ กตมา กงฺขา ยา วิจิกิจฺฉา อนิจฺจตาย วา ทุกฺขตาย วา อนตฺตตาย วา ฯเปฯ อิทมฺหิ ธมฺมสฺมึ สนฺเต สงฺโค สนฺเต ปลิโพโธ สนฺเต ปลิฆาโต สนฺเต ปลิโคโธ สนฺเต ปลิเวโส สนฺเต ปลิกฺเขโป สนฺเต ปลิพนฺโธ สนฺเต ปลิพนฺธนา สนฺเต ปลิพนฺธิตตฺตา สนฺเต ปลิพนฺธิตตฺตาย สนฺเต ปลิพนฺธิตตฺตาย ฯ

ក្នុងទីនុ៎កាសដ៏កំចាត់សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិង្កុ
ទាំងឡាយ ឮថាកិង្កុនស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទឹ
ដោយបុរស ក្នុងទីនុ៎កាសដ៏កំចាត់ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិង្កុក្រាបទូលថា
បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់តំរៀលថា ម្នាលកិង្កុទាំងឡាយ កិង្កុនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះនិយាយ
ខ្លះ តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទឹដោយបុរស ក្នុងទីដ៏កំចាត់ទេ ម្នាល
កិង្កុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យដែះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ដែះ
ថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិង្កុទាំងឡាយ ពួកកិង្កុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទ
នេះយ៉ាងនេះថា កិង្កុនីណាមួយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់នឹងម្នាក់
មួយអន្ទឹដោយបុរស ក្នុងទីដ៏កំចាត់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៨៩) ត្រង់ពាក្យថា កិង្កុនីណាមួយ បានអធិប្បាយកង់បាតដីក
កណ្តាលទី១រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ទីកំចាត់ បានដល់ទីនុ៎កាសដែលគេបិទ
ចាត់ដោយវត្ថុណាមួយ គឺដោយវញ្ជាំងក្តី ដោយសន្ទះទ្វារក្តី ដោយផែងក្តី

ภุญฺชนฺตา ปาตุมฺปิ วฏฺฏติ ปาตุกามตาย ปน ปิวนฺตา ปาตุมฺปิ วฏฺฏติ ภุญฺชิตุกามตาย ปน ภุญฺชนฺตา ปาตุมฺปิ วฏฺฏติ ฯ ยาคุยา ปน ปิวนฺตา ภุญฺชิตุกามตาย

ដោយកំណត់ក្តី ដោយដើមឈើក្តី ដោយសសរក្តី ដោយល្អែងបន្ទប់ក្តី ។ ដែលហៅថា បុរស ជានដល់មនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីយល់ការ ដើម្បីស្ថិតនៅដើម្បីនិយាយ មិនមែនស្រែត មិនមែនតិរច្ឆាន ។ ពាក្យថា មួយអន្លើ គឺ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់ឯម្នាក់ សេចក្តីថា មានតែបុរស ១ ឯកឯកទី១ ។ ពាក្យថា ស្ថិតនៅក្តី សេចក្តីថា កិកូនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា និយាយក្តី សេចក្តីថា កិកូនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរសហើយនិយាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិកូនីលះបង់ហត្ថបាសហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីស្ថិតនៅ ឬនិយាយ មួយអន្លើដោយយក្សក្តី ស្រែតក្តី បណ្តាកក្តី តិរច្ឆានមានកាយដូចមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๙๐) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺមានកិកូនីណាមួយដឹងសេចក្តីច្បាស់នៅជាគំរប់ពីរ ๑ កិកូនីច្រើនថ្ងៃ ឬមិនស្ងាត់ (ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី) ๑ កិកូនីមានចិត្តបញ្ឆនទៅកាន់អារម្មណ៍ដទៃហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ๑ កិកូនីឆត ๑ កិកូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

អង្គុត្តរនិកាយ តតិយសិក្ខាបទំ

(១៩១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ភគ្គាយ គាវិលានិយា អន្តេវាសិនិយោ កិត្តិនិយោ ញាតកោ បុរិសោ តាសុ កាសាវត្ថិំ អគមាសិ តេនចិនេវ ការណីយេន ។ អថខោ សា កិត្តិនី ភគវតោ បដិក្កមិំ បដិច្ចេ ឯកាសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯតេនេកោ សន្តដ្ឋិំ សល្លបិឆុដ្ឋិ តេនេវ បុរិសេន សទ្ធិំ អដ្ឋាសោ ឯតេនេកោ សន្តដ្ឋតិបិ សល្លបតិបិ ។ យា តា កិត្តិនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧដ្ឋាយដ្ឋិ ទីយដ្ឋិ វិហារេដ្ឋិ ភគវំ ហិ ឆាម កិត្តិនិ អដ្ឋាសោ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯតេនេកោ សន្តដ្ឋិសុតិបិ សល្លបិសុតិបីតិ ។ បេ ។ សចុំ តិរ កិត្តិវេ កិត្តិនិ អដ្ឋាសោ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯតេនេកោ សន្តដ្ឋតិបិ សល្លបតិបីតិ ។ សចុំ ភគវាតិ ។ តិរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវំ ហិ ឆាម កិត្តិវេ កិត្តិនិ អដ្ឋាសោ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯតេនេកោ សន្តដ្ឋិសុ-

អង្គុការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(១៩១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានបុរសជាញាតិរបស់កិកូនីជាសិស្សរបស់តួ្ហកាបិលានីកិកូនី ចេញពីស្រុកក្រៅទៅក្រុងសាវត្ថី ដោយកិច្ចនីមួយ ។ កាលនោះ កិកូនីនោះគិតថា ការស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់ឯងក្តី មួយអន្លើដោយបុរសកងទីឧកាសដ៏កំបាំង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ (គិតដូច្នោះហើយ) ក៏ស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងក្តី មួយអន្លើដោយបុរសនោះឯងកងទីវាល ។ ពួកកិកូនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ពួកកិកូនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកូនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះនិយាយខ្លះតែម្នាក់ឯងក្តីមួយអន្លើដោយបុរសកងទីវាលសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ឮថាកិកូនីស្ថិតនៅខ្លះនិយាយខ្លះតែម្នាក់ឯងក្តីមួយអន្លើដោយបុរសកងទីវាល ពិតមែនឬ ។ ពួកកិកូក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ កិកូនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងក្តី មួយអន្លើដោយបុរសកងទីវាលទេ

តំបិ សល្ហបិសប្បតិបិ នេតំ កិត្តកេ អប្បសន្នាធំ ។ បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ហិ បន កិត្តកេ កិត្តកេ-ធិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ខុទ្ទិសន្តេ យា បន កិត្តកិនី អជ្ឈាការសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋេយ្យ ។ សល្ហបេយ្យ ។ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(๑๙๒) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិត្តកិនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិត្តកីតិ ។ អជ្ឈាការសេ ជាម អប្បដិច្ឆន្នោ ហោតិ ករុន្ទេន ។ ករវដេន ។ កិលញ្ជេន ។ សាណិប្បាការេន ។ រុក្ខេន ។ ថម្ភេន ។ កោដ្ឋដ្ឋិកាយ ។ យេន កេនចិ អប្ប-ដិច្ឆន្នោ ហោតិ ។ បុរិសោ ជាម មនុស្សបុរិសោ ន យក្ខោ ន បេតោ ន តិរច្ឆានគតោ ឥញ្ញូ បដិពលោ សន្តិដ្ឋិតុំ សល្ហបិតុំ ។ សទ្ធិន្តិ ឯកតោ ។ ឯកេនេកាតិ បុរិសោ ចេវ ហោតិ កិត្តកិនី ច ។ សន្តិដ្ឋេយ្យ ។តិ បុរិ-សសប្ប ហត្ថបាសេ តិដ្ឋតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ សល្ហ-បេយ្យ ។តិ បុរិសស្ប ហត្ថបាសេ ឋិតា សល្ហបតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ហត្ថបាសំ វិជហិត្វា សន្តិដ្ឋតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីប្បវុសំដែងទ្បើនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទេរដោយបុរសក្នុងទីវាល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៩២) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាតិមោក្ខកណ្ឌទី ១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ទីវាល បានដល់ទីដែលគេមិនបិទបាំង គឺទីដែលគេមិនបិទបាំងដោយវត្ថុណាមួយ គឺជញ្ជាំងក្តី សន្លុះទ្វារក្តី ផ្ទះក្តី រាំងនក្តី ដើមឈើក្តី សសរក្តី ល្បែងបន្ទប់ក្តី ។ ដែលហៅថា បុរស បានដល់មនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តី យល់ការស្ថិតនៅបាននិយាយបាន មិនមែនយក្ស មិនមែនប្រេត មិនមែនតិរច្ឆាន ។ ពាក្យថា មួយអន្ទេរ គឺក្នុងទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់នឹងម្នាក់ គឺមានតែបុរស ១ នឹងភិក្ខុនី ១ ។ ពាក្យថា ស្ថិតនៅក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅកន្លងហត្ថបាសនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា និយាយក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅកន្លងហត្ថបាសនៃបុរសហើយនិយាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីលះបង់

สญฺจิจฺจ ปาณมตฺตานา ทุกฺกฏสฺส ฯ ยาคุยา ปาณมตฺตานา ปาจิตฺติยสฺส ฯ ตโตนิทานมฺปิ ทุกฺกฏสฺส ฯ สงฺฆาทิเสสาทีนิ ปาณมตฺตานิ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๑๙๓) อนาปตฺติ ยาคุ กาจิ วิญฺญุตาย ยาคุยา โหติ อาโรเหตฺวา อญฺญาวิหิตา สญฺจิจฺจ ปาณมตฺตานิ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ขุทฺทกปาณกาย อาธิกมฺมิกาย ฯ

อฏฺฐกถาวิคฺคหปาฐวณฺณนา

(๑๙๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉุลฺลนาคา ภิกฺขุนี ปริยายยาจิกาหิปิ สิกฺขาปเกหิปิ ปุริเสน สทฺธึ ฆเรเนวาติ สญฺจิจฺจาติปิ สญฺจิจฺจาติปิ อิเมสุ ปเทสุ ทุติยตฺถาเน ภุมฺมวจนนฺติ อาห ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ขุชฺชายนฺติ ขียนฺติ วิหาเรนฺติ กาเย

ហត្ថិយាន ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិង្កុនីស្ថិតនៅ ឬនិយាយ មួយអន្លើដោយយក្ខក្តី ប្រែតក្តី បណ្តាកក្តី សត្តតិរច្ឆាន មានពាក់កាយដូចជាមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១៩៣) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺមានកិង្កុនីណាមួយដឹងសេចក្តីប្រាស់នៅជាគំរប់ពីរ ១ កិង្កុនីច្រូវចាប់ មិនស្ងាត់ (ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី) ១ កិង្កុនីមានចិត្តបញ្ឆូនទៅកាន់អារម្មណ៍ដទៃហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ១ កិង្កុនីឆ្កួត ១ កិង្កុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(១៩៤) សម័យនោះ ព្រះភគ្គវន្តជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តជេតវន អារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនន្ទាកិង្កុនីឈរនៅខ្លះ និយាយខ្លះ ឱបដឹងត្រចៀកខ្លះ ក្នុងទីងងឹតម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរស ក្នុងច្រកវាលខ្លះ ក្នុងច្រកឥដ្ឋ(ក្បឿងគោះ)ខ្លះ ក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្ទះ ៤ ឬមានផ្ទះ ៣ ខ្លះ បណ្តាញកិង្កុនីជាគូកនចេញទៅខ្លះ ។ ពួកកិង្កុនីណាមានសេចក្តីច្រូវចាប់ ។ បេ ។ ពួកកិង្កុនីទាំងនោះ តំពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមនឹង

ហិ ឥមេ អយ្យា ឋុល្លនន្ទា រជិយាយបិ ព្យូហេបិ សិង្ឃាដកេបិ បុរិសេន សទ្ធិ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋិស្សតិ. បិ សល្លបិស្សតិបិ ឯកល្លិកំបិ ឧបវិស្សតិ នុតិយិកំបិ កិក្ខុនិ ឧយ្យោជេស្សតីតិ ។ បេ ។ សង្ឃំ ភិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា កិក្ខុនិ រជិយាយបិ ព្យូហេបិ សិង្ឃាដកេបិ បុរិសេន សទ្ធិ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋតិបិ សល្លបតិបិ ឯកល្លិកំបិ ឧបេច្ច តិ នុតិយិកំបិ កិក្ខុនិ ឧយ្យោជេ-តីតិ ។ សង្ឃំ ភគវាតិ ។ កិមវហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភេជំ ឥមេ ឥមេ កិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា កិក្ខុនិ រជិយាយបិ ព្យូហេបិ សិង្ឃាដកេបិ បុរិសេន សទ្ធិ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋិស្ស-តិបិ សល្លបិស្សតិបិ ឯកល្លិកំបិ ឧបវិស្សតិ នុតិយិ-កំបិ កិក្ខុនិ ឧយ្យោជេស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី រជិយាយ វា ព្យូហេ វា សិង្ឃាដកេ វា បុរិសេន សទ្ធិ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋេយ្យ វា សល្លបេយ្យ វា ឯកល្លិកំ វា ឧបវេ្ឋយ្យ នុតិយិកំ វា កិក្ខុនិ ឧយ្យោជេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

ឈរនៅខ្លះ និយាយខ្លះ ខ្សឹបជជែតត្រចៀកខ្លះ តែម្នាក់ទទឹងម្នាក់ មួយអន្ទេះដោយបុរស ក្នុងចក្រវាឡខ្លះ ក្នុងចក្កវាឡខ្លះ ក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លែង ៤ ឬផ្លែង ៣ ខ្លះ បណ្តេញភិក្ខុនីជាគូកនចេញនៅខ្លះសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុលនន្ទាភិក្ខុនីឈរនៅខ្លះ និយាយខ្លះ ខ្សឹបជជែតត្រចៀកខ្លះ តែម្នាក់ទទឹងម្នាក់ មួយអន្ទេះដោយបុរស ក្នុងចក្រវាឡខ្លះ ក្នុងចក្កវាឡខ្លះក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លែង៤ ឬផ្លែង៣ខ្លះ បណ្តេញភិក្ខុនីជាគូកនចេញខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុលនន្ទាភិក្ខុនី មិនសមទទឹងឈរនៅខ្លះ និយាយខ្លះ ខ្សឹបជជែតត្រចៀកខ្លះ តែម្នាក់ទទឹងម្នាក់ មួយអន្ទេះដោយបុរស ក្នុងចក្រវាឡខ្លះ ក្នុងចក្កវាឡខ្លះ ក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លែង ៤ ឬផ្លែង ៣ ខ្លះ បណ្តេញភិក្ខុនីជាគូកនខ្លះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែនទាំទ្រជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឈរនៅក្តី និយាយក្តី ខ្សឹបជជែតត្រចៀកក្តី តែម្នាក់ទទឹងម្នាក់ មួយអន្ទេះដោយបុរស ក្នុងចក្រវាឡក្តី ក្នុងចក្កវាឡក្តី ក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លែង ៤ ឬផ្លែង ៣ ក្តី បណ្តេញភិក្ខុនីជាគូកនចេញក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๙๕) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เปฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ปฐิยา นาม ปญฺญา วุจฺจติ ฯ ตฺยสฺส นาม ยเทว ปริสฺสฏฺเ ตเทว นิกฺขมฏฺเ ฯ สิงฺคาลเกา นาม จตฺตาโร วุจฺจนฺติ ฯ ปุริสเกา นาม มนุสฺสปุริสเกา น ยกฺเขา น เปตเกา น ติรจฺฉานคตเกา ปญฺจ ปฏิจฺฉาทนานิ สนฺธิฏฺฐานานิ สลฺลปิตพฺพานิ ฯ สนฺธิฏฺฐานานีติ ฯเปฯ เกนาติ ปุริเสน เจว เปตาทีหิ จ ฯ สนฺธิเฉชฺชา ภวติ ปุริสสฺส หตฺถจฺเฉเท ภิชฺชติ อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ สลฺเปยฺยา ภวติ ปุริสสฺส หตฺถจฺเฉเท ปิตา สลฺปติ อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ นิกณฺณิกา ภ ฆฏฺเยฺยาติ ปุริสสฺส อุปกณฺณเก อาเภเตติ อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ ขุทฺทิยิกา ภ ภิกฺขุนี อุยฺยาเฬยฺยาติ อนาจารา อาจารกามา ขุทฺทิยิกา ภิกฺขุนี อุยฺยาเฬติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ธมฺมกมฺมปตฺตา ภ สงฺฆกมฺมปตฺตา ภ วิสมาสนฺนิยา

(១៩៥) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយកង់ជាង-ជិតកណ្តាលទី១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ច្រកវង្វេង បានដល់ផ្លូវដែលចេញចូលបាន (ថ្នល់) ។ ដែលហៅថា ច្រកខាល់ បានដល់ទីដែលជនទាំងឡាយចូលទៅតាមផ្លូវណា ចេញទៅតាមផ្លូវនោះវិញទើបបាន ។ ដែលហៅថា ទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លូវ៤ប្តូរផ្លូវ៣ បានដល់ស្នាមប្តូរព្រំលាន ។ ដែលហៅថា បុរស បានដល់មនុស្សប្រុសដែលដឹងសេចក្តីច្បាស់អាចឈរនៅបាន និយាយបាន មិនមែនយក្ស មិនមែនប្រេត មិនមែនសត្វតិរច្ឆាន ។ ពាក្យថា មួយអន្ទេ្ង គឺកង់ទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា ម្នាក់ទើងម្នាក់ គឺមានតែបុរស ១ ភិក្ខុនី ១ ។ ពាក្យថា ឈរនៅក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីឈរនៅកង់ហត្ថបាសនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា និយាយក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីឈរនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរសហើយនិយាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ឱរបជិតត្រចៀកក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីប្រាប់សេចក្តីជិតត្រចៀកនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា បណ្តេញភិក្ខុនីជាគូកនចេញក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីប្រព្រឹត្តអនាចារ ហើយបណ្តេញភិក្ខុនីជាគំរប់ពីរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីជាគូកនកំពុងលះបង់ឧបចារសម្រាប់ឃើញក្តី ឧបចារសម្រាប់ស្តាប់ក្តី ភិក្ខុនីអកបណ្តេញ

អាបត្តិ ទុក្កដស្ស វិនយហិតេ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ ហត្ថបាសំ វិនយហិត្វា សន្តិដ្ឋតិ វា សល្លបតិ វា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ យត្ថេន វា បេតេន វា បណ្ណាកេន វា តិរច្ឆានគតមនុស្សវិគ្គហេន វា សទ្ធិ សន្តិដ្ឋតិ វា សល្លបតិ វា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[๑๙๖] អនាបត្តិ យា តាចិ វិញ្ញូ ទុតិយា ហោតិ អារោចេត្វា អញ្ញាវិហិតា សន្តិដ្ឋតិ វា សល្លបតិ វា ន អនាចារំ អាចរិតុកាមា សតិ ករណីយេ ទុតិយិកំ កិត្តិំ ឧយ្យោជេតិ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

អន្ធការវគ្គស្ស បញ្ចមសិក្ខាបទំ

[๑๙๗] តេន សមយេន ពុទ្ធោ កកវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា កិត្តិំ អញ្ញតរស្ស កុលស្ស កុលូបិកា ហោតិ ឯកូភត្តិកា ។ អថ ខោ

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះកិក្ខុនីជាគូកនលះបង់ទុបចារផុតទៅហើយ កិក្ខុនីអកបណ្តេញ ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីលះបង់ហត្ថបាសហើយឈរនៅក្តី និយាយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីឈរនៅក្តី និយាយក្តី មួយអន្ទៅដោយយក្សក្តី ប្រែតក្តី បណ្តុកក្តី សត្វតិរច្ឆានមានរាងកាយដូចមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១៩៦) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៧យ៉ាង) គឺមានកិក្ខុនីណាមួយដំណើរសេចក្តីប្បាស់នៅជាគំរប់ពីរ១ កិក្ខុនីជ្រាបថាន្ទវ៉ែមិនសូត់ (ហើយឈរក្តីនិយាយក្តី)១ កិក្ខុនីមានចិត្តបញ្ជូនទៅក្នុងអារម្មណ៍ឯទៀតហើយឈរនៅក្តី និយាយក្តី ១ កិក្ខុនីមិនមានសេចក្តីជ្រាបដើម្បីប្រព្រឹត្តអនាចារហើយបណ្តេញកិក្ខុនីជាគូកន ១ កិក្ខុនីមានកិច្ចហើយបណ្តេញកិក្ខុនីជាគូកន ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាទាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥

(១៩៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានកិក្ខុនី១ រូបជាដីតុនប្រកបដោយនិច្ចកត្តរបស់ត្រកូល ១ ។ កាលនោះ

សា កិត្តិ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន តំ កុលំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមំ កេ អនាបុច្ឆា បក្កាមិ ។ តស្ស កុលស្ស ទាសី ឃរំ សម្មជ្ជិត្តំ អាសនំ ភាជនត្ថវិកាយ បក្ខិបិ ។ មនុស្សា តំ អាសនំ អបស្សិត្តា តំ កិត្តិ ឯតទវោចុំ កហន្តំ អយ្យ អាសនត្ថំ ។ ជានាមិ អាវុសោ អាសនំ បស្សាមីតិ ។ នេហាយ្យ តំ អាសនត្ថិ បរិភាសិត្វា និក្ខមិត្តំ បច្ចិទ្ធុំសុ ។ អថខោ តេ មនុស្សា ឃរំ សោធេត្តា តំ អាសនំ ភាជនត្ថវិកាយ បស្សិត្វា តំ កិត្តិ ខមាបេត្វា និក្ខមិត្តំ បដ្ឋបេសុំ ។ អថខោ សា កិត្តិ កិត្តិនំ ឯតមត្តំ អារោចេសិ ។ យា តា កិត្តិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិត្តិ បុរេភត្តំ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមំ កេ អនាបុច្ឆា បក្កមិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិត្តិ កិត្តិ បុរេភត្តំ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមំ កេ អនាបុច្ឆា

ភិក្ខុនីនោះស្ងៀកស្បង់អំពីព្រឹក ហើយប្រដាប់ចាត្រធំចីវរ ចូលទៅកាន់ត្រកូលនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏អង្គុយលើអាសនៈ ហើយមិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះក៏ចៀសចេញទៅ ។ ខ្ញុំស្រីរបស់ត្រកូលនោះ កាលបោសផ្ទះក៏ជាក់អាសនៈនោះទៅកន្លែងកន្ទេតកាជន៍ ។ មនុស្សទាំងឡាយមិនឃើញអាសនៈនោះ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ អាសនៈនៅឯណា ។ ភិក្ខុនីនោះឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ អាត្មាមិនឃើញអាសនៈនោះទេ ។ មនុស្សទាំងឡាយតាយកអាសនៈនោះវិញថា នែលោកម្ចាស់ ចូរឲ្យអាសនៈនេះមក ហើយក៏ផ្គាសផ្គាប់ទាំងនិច្ចកត្តនោះចេញ ។ ទើបពួកមនុស្សនោះនាំគ្នាដម្រែះសំអាតផ្ទះក៏ឃើញអាសនៈនោះនៅកន្លែងកន្ទេតកាជន៍ហើយសូមឲ្យភិក្ខុនីនោះអត់ទោសរួចក៏ប្រគេននិច្ចកត្តវិញ ។ ឯភិក្ខុនីនោះឆ្លើយសេចក្តីទុះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមទើបចូលទៅកាន់ត្រកូលមុនពេលថ្ងាយ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ រួចមិនលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះហើយចៀសចេញទៅសោះ ។ បេ ។ ព្រះអដ្ឋគ្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីចូលទៅកាន់ត្រកូលកន្លងពេលមុនថ្ងាយ ហើយអង្គុយ

បក្កមតីតិ ។ សង្ឃំ ភគវាតិ ។ វិសាខាតិ ពុទ្ធោ ភគវា
កេបំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនី បុរេភត្តំ កុលានិ ឧប-
សង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា
បក្កមិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ
។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខា-
បទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី បុរេភត្តំ កុលានិ
ឧបសង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា
បក្កមេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

(១៨៨) យា បនាតិ យា យានិសា ។បេ។
កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុ-
នីតិ ។ បុរេភត្តំ នាម អរុណុគ្គមនំ[1] ឧទាហរិយ យាវ
មជ្ឈន្ហិកា ។ កុលំ នាម ចត្តារិ កុលានិ ខត្តិយកុលំ
ព្រាហ្មណកុលំ វេស្សកុលំ សុទ្ទកុលំ ។ ឧបសង្កមិ-
ត្វាតិ តត្ថ គន្ត្វា ។ អាសនំ នាម បល្លង្កេស្ស
ឯកាសោ វុច្ចតិ ។ និសីទិត្វាតិ តស្មឹ និសីទិត្វា ។

---

๑ ๒ អរុណុគ្គំ ។

លើអាសនៈរួចមិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ក៏ចៀសចេញទៅ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិកុគ្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីមិនសមនឹងចូលទៅរកត្រកូលទាំងឡាយក្នុងពេលមុនបាយ ហើយអង្គុយលើអាសនៈរួចមិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ហើយចៀសចេញទៅទេ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយចូលទៅរកត្រកូលទាំងឡាយក្នុងពេលមុនបាយ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ រួចមិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๙๘] ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាឋដិកកណ្ឌទី ๑ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ក្នុងពេលមុនបាយ គឺកន្លងតាំងពីអរុណរះឡើងដរាបដល់ថ្ងៃត្រង់ ។ ដែលហៅថា ត្រកូល បានដល់ត្រកូលទាំង ๔ គឺត្រកូលក្សត្រ ๑ ត្រកូលព្រាហ្មណ៍ ๑ ត្រកូលអ្នករកស៊ី (ដូញវៃបែផ្ងើរស្រែចំការជាដើម) ๑ ត្រកូលអ្នករកស៊ីឈ្លេគេ ๑ ។ ពាក្យថា ចូលទៅរក គឺទៅកាន់ត្រកូលនោះ ។ ដែលហៅថា អាសនៈ សំដៅយកទុកាសនៃទីអង្គុយ ។ ពាក្យថា អង្គុយទៅ គឺអង្គុយលើអាសនៈនោះ ។

สามิเกน อนาปุจฺฉา ปกฺกมิตพฺพนฺติ เยน เกนจิ กาเลน มนุสฺสา สามิกา ชานนฺติ(๑) ตํ อนาปุจฺฉา ๆ อเนวาสิกนฺติ อตฺถงฺคมนฺติยา(๒) อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ๆ อาปณฺณกาเย อุปจารนฺติ อตฺถงฺคมนฺติยา อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ๆ

(๑๙๙) อนาปุจฺฉาเต อนาปุจฺฉาตสญฺญา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ๆ อนาปุจฺฉาเต วิมตินี ปกฺกมติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ๆ อนาปุจฺฉาเต อาปุจฺฉาตสญฺญา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ๆ ปลฺลงฺกสฺส อเนกาเย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อาปุจฺฉาเต อนาปุจฺฉาตสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อาปุจฺฉาเต วิมตินี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อาปุจฺฉาเต อาปุจฺฉาตสญฺญา อนาปตฺติ ๆ

---

๑ ฉ. ม. ชิญฺญาติ ทิสฺสาติ ๆ ๒ ฉ.ม. อตฺถงฺคเมนฺติยา ๆ

ពាក្យថា មិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ហើយចៀសចេញទៅ សេចក្តីថា មនុស្សណាជាម្ចាស់ផ្ទះក្នុងត្រកូលនោះ ដែលអាចដើម្បីប្រគេន (វត្ថុអ្វីៗ បាន) ភិក្ខុនីមិនលាមនុស្សនោះ ។ កាលភិក្ខុនីឈានជុតទីដែលភ្ញៀងធ្លាក់មិនត្រូវ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីកន្លងឧបចារផ្ទះចូលទៅកាន់ទីវាល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๙๙] ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានលា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានលាមែន ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានលា តែភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានលា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាបានលា ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ (ភិក្ខុនីអង្គុយ)ក្នុងទីមិនមែនជាទីនុកាសនៃទីអង្គុយ (មិនលាហើយចៀសចេញទៅ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានលាហើយ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់លា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានលាហើយ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានលាហើយ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាបានលាមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๒๐๐) อถาปเรปิ อาปุจฺฉา กตฺตพฺพาติ อสมฺภาวเนน ลิงฺคาภาเวน อาปตฺติสุ อนาปตฺติการาเย อาธิกรณิกาเยาติ ฯ

อฏฺฐกถาวคฺคสฺส ฉฏฺฐสงฺคีติกถา

(๒๐๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยเมว วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุลฺลนคเร ภิกฺขุนี ปจฺจนฺตคามกานิ กุลานิ อุปสงฺกมิตฺวา สามิเกหิ อนาปุจฺฉา อาสเนปิ อภินิสีทนฺติปิ อภินิปชฺชนฺติปิ ฯ มนุสฺสา ปุลฺลนคเร ภิกฺขุนีหิ วิหารมาคตา อาสเนปิ เนว อภินิสีทนฺติ น อภินิปชฺชนฺติ ฯ มนุสฺสา ขชฺชกมฺปิ โภชนมฺปิ วิจาเรตฺวา ภควโต มหาวิหารมาคจฺฉนฺติ ยาว อยฺยา ปุลฺลนคเร ปจฺจนฺตคามกานิ กุลานิ อุปสงฺกมิตฺวา สามิเกหิ อนาปุจฺฉา อาสเนปิ อภินิสีทติปิ อภินิปชฺชติปิ ฯ อเปฺปกทา โข ภควนฺตานิ มนุสฺสานิ ขชฺชกมฺปิ โภชนมฺปิ วิจาเรตฺวา ภควโต มหาวิหารมาคจฺฉนฺติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา

ចាប់ពីឱ្យកណ្ឋា អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ឆិទ្ទសិក្ខាបទ

(๒๐๐) *ភវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ* (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង)
គឺកិក្ខុនីឈឺ ១ កិក្ខុនីអង្គុយលើអាសនៈដែលគេនាំយកទៅ
មិនបាន ១ កិក្ខុនីមានជម្ងឺ ១ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១
កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦

(๒๐๑) *សម័យនោះ* ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទកិក្ខុនីចូលទៅកាន់ត្រកូលតាំងខ្លាយកង់ពេលក្រោយថ្ងៃ ហើយមិនប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ *ក៏អង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ លើអាសនៈ* ។ *ពួកមនុស្សក្រោលខាសថុល្លនន្ទាកិក្ខុនី ក៏មិនហ៊ានអង្គុយ មិនហ៊ានដេក លើអាសនៈ* ។ មនុស្សតាំងខ្លាយកំពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមនឹងចូលទៅកាន់ត្រកូលតាំងខ្លាយកង់ពេលក្រោយថ្ងៃ ហើយមិនប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ *ក៏អង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ លើអាសនៈសោះ* ។ កិក្ខុនីតាំងខ្លាយពួពួកមនុស្សតាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ដូចេ្នះហើយ ។ ពួកកិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។

ทุฏฺฐายนฺติ ทุยนฺติ วิทาเหนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ปุคฺคลา ปญฺญาภาคิยํ กุสลานิ อุปสงฺกมิสฺสา สามีเกหิ อนาปุจฺฉา อาสเน อภินิสีทิสฺสตีติ อภินิปชฺชิสฺสตีติ ฯเปฯ สงฺฆํ ภิกฺขเว ปุคฺคลา กงฺขาธมฺมา กงฺขาฐานิยา ปญฺญาภาคิยา กุสลานิ อุปสงฺกมิสฺสา สามีเกหิ อนาปุจฺฉา อาสเน อภินิสีทิตีติ อภินิปชฺชิตีติ ฯ สงฺฆํ ภควนฺตา ฯ วิหารหิ ตุยฺโห ภควา กถํ หิ นาม กงฺขาเวมติกา ปุคฺคลา กงฺขาธมฺมา กงฺขาฐานิยา ปญฺญาภาคิยา กุสลานิ อุปสงฺกมิสฺสา สามีเกหิ อนาปุจฺฉา อาสเน อภินิสีทิสฺสตีติ อภินิปชฺชิสฺสตีติ เนตํ กงฺขาเวมติกา อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ ยาวญฺจ ปน กงฺขาเวมติกา กงฺขานิยา ฐานา สงฺกาปทา ทุทฺทิสฺสา ยา ปน กงฺขาธมฺมา ปญฺญาภาคิยา กุสลานิ อุปสงฺกมิสฺสา สามีเกหิ อนาปุจฺฉา อาสเน อภินิสีเทยฺยาปิ อภินิปชฺเชยฺยาปิ ตาทิตฺถิยนฺติ ฯ

ពួកភិក្ខុនីចាំនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមនឹងចូលទៅកាត់ក្បួលចាំឆ្ការយក្នុងពេលត្រាយចាយហើយមិនបានថ្កាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ **ក៏អង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ លើអាសនៈសោះ** ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ការយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីចូលទៅកាត់ក្បួលចាំឆ្ការយក្នុងពេលត្រាយចាយ ហើយមិនថ្កាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ក៏អង្គុយខ្លះ **ដេកខ្លះ លើអាសនៈពិតមែនឬ** ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ការយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមនឹងចូលទៅកាត់ក្បួលចាំឆ្ការយក្នុងពេលត្រាយចាយ **ហើយមិនបានថ្កាប់**ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ក៏អង្គុយខ្លះដេកខ្លះ **លើអាសនៈទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ការយ** ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ការយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយចូលទៅកាត់ក្បួលចាំឆ្ការយក្នុងពេលត្រាយចាយ មិនថ្កាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី លើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๐๒) យា បនាតិ យា យាទិសា ฯ เปฯ กิกฺขนีតิ ฯ เปฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិกฺขนีតิ ฯ បច្ចក្ខតฺตំ ญាម មជฺฌนฺตเร វิญฺญូតฺถี យាវ អตฺถงฺคเต **สุริ-**เย ฯ กาลំ ญាម ตฺวา กาลาธิ ទุតิยกาลំ (ព្រាហ្មណាកាលំ វេស្សកាលំ សុទฺทกาลំ ฯ อุបสงฺกมิ-ตฺวาតิ តត្ថ គន្ត្វา ฯ สามิเกបิ អญาបุจฺฉาតิ **យោ តสฺมึ** กาเล มนุสฺสา สามิเกา ญาតุំ តំ អญาបุจฺฉา ฯ អาสនំ ญาម បល្លงฺกสฺส ឧกาสោ វุจฺจติ ฯ **អกิริ-สเนยฺยาតิ** តสฺมึ អกิริสเน อาปตฺติ ចាចิตฺติยสฺส ฯ **អกิริยเฉยฺยาតิ** តสฺมึ អกิริยเฉ អาปตฺติ **ចា-**ចิตฺติยสฺส ฯ

(๒๐๓) **អญาបุจฺฉเต** អญาបุจฺฉิตสญฺญา អาสเน អกิริสเน อาปตฺติ ก อกิริยเฉ ก อาปตฺติ ចាចิตฺติยสฺส ฯ **អญาបุจฺฉเต** **វេមតิกา** អาสเน អกิริสเน ก อกิ-ริยเฉ ก อาปตฺติ ចាចิตฺติยสฺส ฯ **អญาបุจฺฉเต** អาปุจฺฉิตสญฺญา អาสเน អกิริสเน ก อกิริยเฉ ก อาปตฺติ ចាចิตฺติยสฺส ฯ បល្លงฺกสฺส អនោกาសេ

(๒๐๒) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាដិកណ្ឌទី១រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ពេលខាងក្រោយបាយ បានដល់ពេលដែលព្រះអាទិត្យជ្រៀតត្រង់រហូតដល់ព្រះអាទិត្យអស្តង្គតទៅ ។ ដែលហៅថា ត្រកូល បានដល់ត្រកូលទាំង៤ គឺត្រកូលក្សត្រ១ ត្រកូលព្រាហ្មណ៍១ ត្រកូលអ្នករកស៊ីដូញប្រែផ្ងើរស្រែចំការ១ ត្រកូលអ្នកស៊ីឈ្នួល១ ។ ពាក្យថា ចូលទៅរក គឺទៅកាន់ត្រកូលនោះ ។ ពាក្យថា មិនបានប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ សេចក្តីថា មនុស្សណាជាម្ចាស់ប្តីជាធំក្នុងត្រកូលនោះដែលអាចដើម្បីប្រែគេន (វត្ថុអ្វីៗបាន) កិក្ខុនីមិនប្រាប់មនុស្សនោះ ។ ដែលហៅថា អាសនៈ បានដល់ទុកាសល្មមអង្គុយតែនបាន ។ ពាក្យថា អង្គុយ សេចក្តីថា កិក្ខុនីអង្គុយលើអាសនៈនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ដេក សេចក្តីថា កិក្ខុនីដេកលើអាសនៈនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๐๓) ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនទាន់បានប្រាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់បានប្រាប់មែន ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តីលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានប្រាប់ តែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តីលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានប្រាប់ តែកិក្ខុនីសំគាល់ថាបានប្រាប់ ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តីលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ (កិក្ខុនីអង្គុយឬដេក) កន្លែងមិនមែនជាទំ

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต อนาปุจฺฉิตสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๒๐๔) อนาปตฺติ อาปุจฺฉา อาสเน อภินิสีทติ วา อภินิปชฺชติ วา ฉาปฺปญฺญาเต ตินฺนาย อาปทาสุ ขิตฺตจิตฺตาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อฏฺฐการสวิคฺคสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

(๒๐๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุลา ภิกฺขุนิโย โกสลเลสุ ชนปเทสุ สาวตฺถึ คจฺฉนฺติ สายํ อญฺญตรํ คามํ ปวิสนฺติ อญฺญตรา พฺราหฺมณกุลา ปวิสนฺติมตฺตา ภิกฺขาสํ ยาจึสุ ฯ อถ โข[๑] พฺราหฺมณี ตา ภิกฺขุนิโย

๑ ฉ. อถโข สาธุ ทิสฺสติ ฯ

ទេសាសនៃទីអគ្គុយ្យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានច្រាប់ តែភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់បានច្រាប់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានច្រាប់ហើយ តែភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានច្រាប់ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាបានច្រាប់ហើយមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(២០៤) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កង់សិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីបានច្រាប់ហើយអគ្គុយ្យក្តី ដេកក្តីលើអាសនៈ ១ ភិក្ខុនីអង្គុយឬដេកលើអាសនៈដែលគេក្រាលជានិច្ច ១ ភិក្ខុនីមានជម្ងឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧

(២០៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនីច្រើនរូបកាលដែលទៅគាន់ក្រុងសាវត្ថី កង់កោសលជនបទ ក៏ចូលទៅគាន់ស្រុក ១ កង់វេលាល្ងាច ហើយចូលទៅកេតកូលព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ហើយក៏សូមនុកាស ។ កាលនោះ នាងព្រាហ្មណីបានពោលពាក្យនេះ

ฬหุเนวาหนฺ อาคเมน อยฺเย ยาว ภิกฺขุโน อาคจฺฉติ ฯ กิกฺขุนิโย ยาว ภิกฺขุโน อาคจฺฉนฺติ สเยยฺยํ สนฺถริตฺวา ฬหุเนวาหนฺ นิสีทิสุ ฬหุเนวาหนฺ นิปชฺชิสุ ฯ อถโข สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนึ เอตทโวจ กหา ตยา อยฺเย ฬหุเนวาหนฺ นิสีทิตพฺพนฺติ ฯ กิกฺขุนิโย อยฺยาติ ฯ นิกฺกฑฺฒถ นนฺ มุณฺฑกา ปาจิตฺติยนฺติ ยาวตา นิกฺกฑฺฒาเปสิ ฯ อถโข ตา กิกฺขุนิโย สาวตฺถึ คนฺตฺวา กิกฺขูนํ เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ ยา ตา กิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ฉฬฺลายนฺติ ฑียนฺติ วิหาเรนฺติ กเรถ หิ นาม กิกฺขุนิโย ปกาเรน กุลานิ อุปสงฺกมิตฺวา สาปิเกน อนาปุจฺฉา เสยฺยํ สนฺถริตฺวา วา สนฺถราเปตฺวา วา[๑] อกิจฺจาสีนิสฺสนฺถิปิ อกิจฺจาปชฺชิสฺสนฺถิปีติ ฯเป ฯ สจฺจํ กิร กิกฺขเว กิกฺขุนิโย ปกาเรน กุลานิ อุปสงฺกมิตฺวา สาปิเกน อนาปุจฺฉา เสยฺยํ สนฺถริตฺวา วา สนฺถราเปตฺวา วา อกิจฺจาสีนนฺถิปิ อกิจฺจาปชฺชนฺถิปีติ ฯ สจฺจํ

๑ ม. สนฺถราเปตฺวา วาติ ฯ ทิสฺสติ ฯ

នឹងកិក្ខុនីទាំងនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទាំងឡាយរង់ចាំសិន
ខំពាំព្រាហ្មណ៍មក ។ ពួកកិក្ខុនីគិតគ្នាថានឹងបង្អង់ចាំព្រាហ្មណ៍មកសិនដែរ
គិតដូច្នោះហើយក៏ក្រាលកម្រាលសម្រាប់ដេក រួចខ្លះអង្គុយ ខ្លះដេក ។
ឯព្រាហ្មណ៍នោះមកក្នុងវាត្រី ហើយពោលពាក្យនេះនឹងនាងព្រាហ្មណី
នោះថា ស្រីទាំងនេះជាអ្វី ។ នាងព្រាហ្មណីឆ្លើយថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់
(ស្រីទាំងឡាយនេះជា) កិក្ខុនី ។ ព្រាហ្មណ៍ពោលថា អ្នកទាំងឡាយ
ចូរទង់ទាញស្រីផ្កាមាសត្រង៉ោលនេះចេញ ថាដូច្នោះហើយក៏ឲ្យគេ
ទង់ទាញចេញពីផ្ទះទៅ ។ ឯកិក្ខុនីទាំងនោះនាំគ្នាទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី
ហើយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ពួកកិក្ខុនីណាមានសេចក្តី
ប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកកិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
ពួកកិក្ខុនីមិនសមនឹងចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងវេលាវិកាល ហើយមិនបាន
ប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន ក៏ក្រាលឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រាលខ្លះនូវកម្រាលស-
ម្រាប់ដេក រួចអង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា
ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកកិក្ខុនីចូលទៅរកត្រកូលទាំងឡាយក្នុងវេលា
វិកាល ហើយមិនទាន់បានប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន ក៏ក្រាលឯងខ្លះ ឲ្យ
គេក្រាលខ្លះនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ ពិត
មែនឬ ។ ពួកកិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។

ភគវាតិ ។ វិភវហេ ពុទ្ធេ ភគវា ភគវំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ វិភាវេ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា សេយ្យំ សន្ថរិត្វា វា សន្ថរាបេត្វា វា អភិនិសីទិតុំ អភិនិបជ្ជិតុំ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី វិភាវេ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា សេយ្យំ សន្ថរិត្វា វា សន្ថរាបេត្វា វា អភិនិសីទេយ្យ វា អភិនិបជ្ជេយ្យ វា ចាចិត្តិយន្តិ ។

(២០៦) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ វិភាវោ នាម អត្តច្ឆតេ សុវិយេ យាវ អរុណុក្គមនា ។ កុលំ នាម ចត្តារិ កុលានិ ខត្តិយ កុលំ ព្រាហ្មណកុលំ វេស្សកុលំ សុទ្ធកុលំ ។ ឧបសង្កមិត្វាតិ តត្ថ គន្ត្វា ។ សាមិកេ អនាបុច្ឆាតិ យោ តស្មឹ កុលេ មនុស្សោ សាមិកោ ឋានុំ តំ

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយក្នុងវេលាវិកាល មិនទាន់បានជ្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន ហើយគ្រាលឯងខ្លះ ឲ្យគេគ្រាលខ្លះនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក រួចអង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណា មួយចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយក្នុងវេលាវិកាល ហើយមិនទាន់បានជ្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន ក៏គ្រាលឯងក្តី ឲ្យគេគ្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(២០៦) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាពដកកណ្ឌទី១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា វេលាវិកាល គឺតាំងពីព្រះអាទិត្យអស្តង្គតទៅដរាបដល់អរុណរះឡើង ។ ដែលហៅថា ត្រកូល បានដល់ត្រកូលទាំង ៤ គឺត្រកូលក្សត្រ ១ ត្រកូលព្រាហ្មណ៍ ១ ត្រកូលអ្នករកស៊ីជួញប្រែធ្វើស្រែចំការ ១ ត្រកូលអ្នកស៊ីឈ្នួលគេ ១ ។ ពាក្យថា ចូលទៅកាន់ គឺទៅក្នុងត្រកូលនោះ ។ ពាក្យថា មិនទាន់បានជ្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន សេចក្តីថា មនុស្សណាជាម្ចាស់ក្នុងត្រកូលនោះ ដែលអាចដើម្បីប្រែគេន (វត្ថុអ្វីៗ បាន) ភិក្ខុនីមិនទាន់បានជ្រាប់

อนาปุจฺฉา ฯ เสยฺยโ ฉาม อนฺตมโส ปณฺณาสจฺฉ-
เกปิ ฯ สนฺถริตฺวาติ สยเมว สนฺถริตฺวา ฯ สนฺถเรย-
ตฺวาติ อญฺเญน สนฺถเรตฺวา ฯ อภินิสีเทยฺยาติ ตสฺมึ
อภินิสีทติ อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ อภินิปชฺเชยฺยาติ
ตสฺมึ อภินิปชฺชติ อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๐๗) อนาปุจฺฉิเต อนาปุจฺฉิตสญฺญา เสยฺยโ
สนฺถริตฺวา ก สนฺถเรตฺวา ก อภินิสีทติ ก อภินิ-
ปชฺชติ ก อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ อนาปุจฺฉิเต เวม-
ติกา เสยฺยโ สนฺถริตฺวา ก สนฺถเรตฺวา ก อภินิสี-
ทติ ก อภินิปชฺชติ ก อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ อนา-
ปุจฺฉิเต อาปุจฺฉิตสญฺญา เสยฺยโ สนฺถริตฺวา ก สนฺถ-
เรตฺวา ก อภินิสีทติ ก อภินิปชฺชติ ก อาปตฺติ
ถาจิตฺติยสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต อนาปุจฺฉิตสญฺญา อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺก-
ฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

មនុស្សនោះ ។ ដែលហៅថា កម្រាលសម្រាប់ដេក ដោយហោចទៅ សូម្បីតែកម្រាលជាវិការនៃស្មៅឈើ (កំដាកម្រាលដែរ) ។ ពាក្យថា ក្រាលឯង គឺក្រាលដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេក្រាល គឺឲ្យអ្នកដទៃក្រាល ។ ពាក្យថា អង្គុយ សេចក្តីថា កិក្ខុនីអង្គុយលើកម្រាលសម្រាប់ដេកនោះ ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ដេក គឺកិក្ខុនីដេកលើកម្រាលសម្រាប់ដេកនោះ ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។

(២០៧) ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនទាន់ចានឆ្អែត កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់ចានឆ្អែតមែន ហើយក្រាលឯងក្តី ឲ្យគេក្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនទាន់ចានឆ្អែតតែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយក្រាលឯងក្តីឲ្យគេក្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនទាន់ចានឆ្អែត កិក្ខុនីសំគាល់ថាចានឆ្អែតទៅវិញ ហើយក្រាលឯងក្តី ឲ្យគេក្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនចានឆ្អែត កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់ចានឆ្អែតទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនចានឆ្អែត កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនឆ្អែតហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាចានឆ្អែតហើយមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๒๐๘) อถาปรตฺถิ อาปุชฺชา เสยฺยา สนฺถตา วา สนฺถตเปตา วา อภินิสีทติ วา อภินิปชฺชติ วา กิลาญาย อาปชฺชนฺติ ฐปฺปตฺติกาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

อฏฺฐการวคฺคสฺส อฏฺฐมสิกฺขาปทํ

(๒๐๙) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิยา กาปิลานิยา อนฺตกสมีเป กิกฺขนิ[๑] กรณีเย กาปิลานึ สกฺกจฺจํ อุปฏฺฐาติ ฯ ภิกฺขู กาปิลานึ กิกฺขนิยา ฬหนฺติปิ อยํ มหา อยฺยา กิกฺขนิ สกฺกจฺจํ อุปฏฺฐาติ สมิสฺสาหา ปีรา ธสฺสามีติ ฯ อถโข สา กิกฺขนิ ทุกฺขาหิเตน ทุปฺปนาเตน ปรา ขุชฺชาปเตติ[๒] อหา กิราเยฺย อยฺยา น สกฺกจฺจา อุปฏฺฐาเมติ น กิราเมหา อยฺยา ปีรา ธสฺสตีติ ฯ ยา ตา กิกฺขนิยา อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ขุชฺชายนฺติ ฑียนฺติ วิหาเรนฺติ กถ หิ นาม

---

๑ ฉ ม. อนฺเตวาสิกิภูตึ ฯ ๒. ม. ขุชฺชาปเลตึ ทิสฺสติ ฯ

(๒๐๘) ภาระដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីជ្រាប់ហើយគ្រាលឯងក្តី ឲ្យគេគ្រាលក្តីនូវគ្រមាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ๑ ភិក្ខុនីមានជម្ងឺ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ๘

(๒๐๙) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីជាសិស្សរបស់កុក្កាបិលានីភិក្ខុនីតែងតែបម្រើកុក្កាបិលានីភិក្ខុនីដោយគោរព ฯ កុក្កាបិលានីភិក្ខុនីបានពោលពាក្យនេះនឹងពួកភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ភិក្ខុនីនេះតែងបម្រើខ្ញុំដោយគោរព ខ្ញុំនឹងឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុនីនេះ ฯ ឯភិក្ខុនីនោះពោលមើលងាយវិញ ដោយការប្រកាន់យកអាត្រក់របស់ខ្លួន ដោយការពិចារណាខុស (របស់ខ្លួន) ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ពុទ្ធាខ្ញុំមិនបម្រើលោកម្ចាស់ដោយគោរពទេ ពុទ្ធាលោកម្ចាស់មិនឲ្យចីវរមកខ្ញុំទេ ฯ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីជ្រាប់ច្បាស់ជាក់ ฯ បេ ฯ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមនឹង

ภิกฺขุนี ขุทฺทกาเสน ขุชฺชาเสน ปรึ ขุชฺชาเปสฺสตีติ ฯเปฯ สงฺฆํ ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ขุทฺทกาเสน ขุชฺชาเสน ปรึ ขุชฺชาเปตีติ ฯ สงฺฆ ภคฺคาติ ฯ วิคฺคหิ ตุณฺหี ภคฺคา ภวิสฺสติ ฯ สเจ ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ขุทฺทกาเสน ขุชฺชาเสน ปรึ ขุชฺชาเปสฺสติ เนตฺถ ภิกฺขเว อญฺญาย อุทฺเทสาย ฯเปฯ ยาวญฺหิ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย สมฺมาสมฺพุทฺธปฺปฏิญฺญา ขุทฺทกาเสน ขุชฺชาเสน ปรึ ขุชฺชาเปยฺยุ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๑๐) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยมิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ขุทฺทกาเสนาติ อญฺญาย คหิเตน[1] ฯ ขุชฺชาเสนาติ อุปฺปาทิเตน ฯ ปรนฺติ อุปสมฺปนฺนํ ขุชฺชาเปติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

---

๑ ม. ขุทฺทหิเตน ฯ

មើលងាយគេ ដោយការប្រកាន់អាត្មាក្តី ដោយការពិចារណាខុសសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តើថាភិក្ខុនីមើលងាយគេដោយការប្រកាន់យកអាត្មាក្តី ដោយការពិចារណាខុស ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមបើទំមើលងាយគេដោយការប្រកាន់យកអាត្មាក្តី ដោយការពិចារណាខុសទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមើលងាយគេដោយការប្រកាន់យកអាត្មាក្តី ដោយការពិចារណាខុស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๑๐) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយកន្លងបាដិកណ្ឌទី ១ រួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយការប្រកាន់យកអាត្មាក្តី សេចក្តីថា ដោយការប្រកាន់យកដោយប្រការដទៃ (គឺប្រកាន់ខុស) ។ ពាក្យថា ដោយការពិចារណាខុស សេចក្តីថា ដោយការពិចារណាដោយប្រការដទៃ (យល់ខុស) ។ ពាក្យថា មើលងាយគេ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមើលងាយឧបសម្បន្នាផង្គា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๑๑) อุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปชฺชสญฺญา อุปฺปชฺชเตติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย เวมติกา อุปฺปชฺชเตติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย อนุปสมฺปชฺชสญฺญา อุปฺปชฺชเตติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อนุปสมฺปชฺโญ อุปฺปชฺชเตติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปชฺชสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปชฺชาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปชฺชาย อนุปสมฺปชฺชสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๑๒) อนาปตฺติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อนฺธการวคฺคสฺส สมนฺตปาสาทิกาย

(๒๑๓) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน กิกฺกินิยา อตฺตโน กณฺหกมฺมสฺส อปรภาคสฺมึ กิกฺกินึ ฬตนเกตุ์ อปเยฺย

(๒๑๑) อุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี สงฺฆาทิเสสาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ อนุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี สงฺฆาทิเสสาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อนุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อนุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี สงฺฆาทิเสสาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี สงฺฆาทิเสสาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี สงฺฆาทิเสสาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร สงฺฆาทิเสสาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา สงฺฆาทิเสสาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๑๒) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๑๓) สมฺมุขาย ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี สมฺมุขาย ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี สมฺมุขาย ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร สมฺมุขาย ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา สมฺมุขาย ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๑๔) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๑๕) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๑๖) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๑๗) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๑๘) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๑๙) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๐) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๑) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๒) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๓) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๔) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๕) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๖) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๗) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๘) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๒๙) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๐) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๑) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๒) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๓) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๔) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๕) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๖) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๗) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๘) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๓๙) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๔๐) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๔๑) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๔๒) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๔๓) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ภิกฺขุนี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณโร ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ฯ

(๒๔๔) ปาราชิกาย อาปตฺติยา ทฺวินฺนมฺปิ ภิกฺขุนี ทฺวินฺนมฺปิ สิกฺขมานา ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรี ทฺวินฺนมฺปิ สามเณรา ทฺวินฺนมฺปิ อุปาสิกา

อมฺหากํ กณฺหกา ปเสฺสยฺยาสีติ ฯ ตณฺหาคาลิ กิกฺขนี
ขุชฺชายติ ฑียติ วิกาเรติ อหาเหว ขฺวาย เอวาหาเหว
ขฺวาลชฺชินี ยา อยฺยา อตฺตโน กณฺหกา อปสฺสนฺตียา
ตา มํ ฆาเฆสุ อปเยฺย อมฺหากํ กณฺหกา ปเสฺส-
ยฺยาสีติ สตาเยฺย ตุมฺหากา กณฺหกา กณฺหามิ
อสฺสเมฺหติ เหเม ฆฏฺฏจาริยา จเม ธีรยิ ขุปปชฺชามิ
ยา ปน มิ อกฺขีเน ฆาเฆสา สาปิ อสฺสเมฺหติ
เหาตุ ฆฏฺฏจาริยา จาตุ ธีรยิ ขุปปชฺชตูติ ฯ ยา ตา
กิกฺขนิเยา อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ขุชฺชายนฺติ ฑียนฺติ
วิกาเรนฺติ กเถ ปเห ชาน อยฺยา ตณฺหาคาลิ อตฺตานิ
ปริปิ ธีรเยนปิ ฆฏฺฏจาริเยนปิ อกิสปิสฺสตีติ ฯ เป ฯ
สตฺถุ กาเร กิกฺขาเว ตณฺหาคาลี กิกฺขนี อตฺตานิ ปริปิ
ธีรเยนปิ ฆฏฺฏจาริเยนปิ อกิสปติ ฯ สตฺถุ ภค-
กติ ฯ วิกาเรหิ พุทฺเธา ภคา กเถ ปเห ชาน กิกฺขาเว
ตณฺหาคาลี กิกฺขนี อตฺตานิ ปริปิ ธีรเยนปิ ฆฏฺฏ-
จาริเยนปิ อกิสปิสฺสติ เนตํ กิกฺขาเว อปฺปสนฺนานิ

ដែរឬ ។ បណ្តាកាលីកកុនីក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ខ្ញុំឯងជាស្រីចោរពិតឬ ខ្ញុំឯងជាស្រីគ្មានសេចក្តីខ្មាសពិតឬ ពួកលោកម្ចាស់ណា មិនឃើញកណ្តារបស់ខ្លួន ពួកលោកម្ចាស់នោះពោលនឹងខ្ញុំយ៉ាងនេះថា ប-ពិត្រលោកម្ចាស់លោកម្ចាស់ឃើញកណ្តារបស់យើងដែរឬទេ បពិត្រលោកម្ចាស់ ប្រសិនបើខ្ញុំយកកណ្តារបស់លោកមែន ខ្ញុំមិនមែនជាសមណីទេ ខ្ញុំឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ហើយ ខ្ញុំនឹងទៅកើតក្នុងនរក ចំណែកឯកុនីណា ពោលពាក្យយ៉ាងនេះនឹងខ្ញុំដោយពាក្យមិនពិត កុនីនោះឯង ចូរកុំឲ្យជាសមណី ចូរឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ចូរទៅកើតក្នុងនរកចុះ ។ ពួកកុនីណាមានសេចក្តីជ្រាថាតិច ។បេ។ កុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា បណ្តាកាលីជាម្ចាស់មិនសមនឹងផ្ការបស់ខ្លួនឯងផង អ្នកឯទៀតផង ដោយនរកផង ដោយព្រហ្មចរិយធម៌ផងសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកុនីទាំងឡាយ ឮថាបណ្តាកាលីកុនីផ្ការបស់ខ្លួនឯងផង អ្នកឯទៀតផង ដោយនរកខ្លះ ដោយព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ពួកកុនីក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកុនីទាំងឡាយ បណ្តាកាលីកុនីមិនសមនឹងផ្ការបស់ខ្លួនក្តី អ្នកឯទៀតក្តី ដោយនរកក្តី ដោយព្រហ្មចរិយធម៌ក្តីទេ ម្នាលកុនីទាំងឡាយ ការនេះមិនមែនទាំងឲ្យដុះថ្ងាដល់ពួក

ก็ ปสาทาย ฯเปฯ ฝาฏฺเ ปน ภิกฺขาเว ภิกฺขุนิยา สมีเ สิกฺขาปทำ อุทฺทิสนฺตฺ ยา ปน ภิกฺขุนี อตฺตานำ ก็ ปรำ ก็ ชีวิเตน ก็ พฺรหฺมจริเยน ก็ อภิสเปยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๑๔) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยำ สมฺมุขา อหนฺตฺ อภิปฺปายา ภิกฺขุนีติ ฯ อตฺตานนฺติ ปฏิญฺญำ ฯ ปรนฺติ อุปสมฺปนฺนำ ชีวิเตน ก็ พฺรหฺมจริเยน ก็ อภิสปติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๑๕) อุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา ชีวิเตน ก็ พฺรหฺมจริเยน ก็ อภิสปติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนาย วิมติยา ชีวิเตน ก็ พฺรหฺมจริเยน ก็ อภิสปติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา ชีวิเตน ก็ พฺรหฺมจริเยน ก็ อภิสปติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ติรจฺฉานยาคตาย ก็ ปฏิรฺวิสเยน ก็ มนุสฺสวิคฺคหำ กโรนฺติ[๑] ก็ อภิสปติ

๑ ฉ. ปฏิรฺวิสเยน ก็ มนุสฺสวิคฺคหำ กโรนฺติ ฯ

ជនដែលមិនមាន ដែរថ្ងៃទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុំពាំងឡាយ ពួកកិកុំនីត្រូវ
សំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុំនីណាមួយផ្តាសាខ្លួនឯងក្តី
អ្នកឯទៀតក្តី ដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๑๔) តែងំពាក្យថា កិកុំនីណាមួយ បានអធិប្បាយកងំបាតដីក
កណ្តាលទី ๑ រួចហើយ ។ ពាក្យថា ខ្លួនឯង គឺចំពោះខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា
អ្នកឯទៀត សេចក្តីថា កិកុំនីផ្តាសាឧបសម្បន្នាផងគ្នា ដោយនរកក្តី ដោយ
តិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๑๕) ឧបសម្បន្នា កិកុំនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នាមែន ហើយផ្តា-
សាដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្ប-
ន្នា តែកិកុំនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយផ្តាសាដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆា-
នវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិកុំនីសំគាល់ថាជាអនុប-
សម្បន្នាវិញ ហើយផ្តាសាដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិកុំនីផ្តាសាដោយកំណើតនៃសត្វតិរច្ឆានក្តី ដោយ
បេតវិស័យក្តី ដោយការជាមនុស្សមានត្រកូលថោកទាបក្តី ត្រូវអាបត្តិ

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนํ อภิสปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๑๖) อนาปตฺติ อตฺตปุเรกฺขาราย ธมฺมปุเรกฺขาราย อนุสาสนีปุเรกฺขาราย ทุฏฺฐสฺสาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อนฺธการวคฺคสฺส ทสมสิกฺขาปทํ

(๒๑๗) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน จณฺฑกาลี กิกฺกินี กิกฺกินีหิ สทฺธึ กณฺหิตฺถา อตฺตนา วณฺณา วณฺณา เหเนติ ฯ ยา ตา กิกฺกินิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ทุฏฺฐาย ทุฏฺฐาย วิหาเรน กิเม มหิ ตาย อยฺยา จณฺฑกาลี อตฺตานํ วณฺณา วณฺณา เหเนสฺสตีติ ฯเป ฯ สตฺถุ กิเร กิกฺกเร

ទុក្កដ ។ កិកុនីផ្តាសាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកុនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នាទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា តែកិកុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាដដែល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(២១៦) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ កិកុនីផ្តាសាព្រោះធ្វើអត្ថឲ្យជាប្រធាន ១ កិកុនីផ្តាសាព្រោះធ្វើធម៌ឲ្យជាប្រធាន ១ កិកុនីផ្តាសាព្រោះធ្វើពាក្យប្រៀនប្រដៅឲ្យជាប្រធាន ១ កិកុនីឆត ១ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អង្គការវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

(២១៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីកិកុនីឈ្មោះនឹងកិកុនីពាំងឲ្យឃ្លាតចាកទីនេះខ្លួនឯងហើយយំ ។ ពួកកិកុនីណា មានសេចក្តីជ្រាបច្បាស់ ។បេ។ ពួកកិកុនីនោះពោលទោស តិះដៀល ចន្ទះបង្អាប់ថា ចណ្ឌកាលីកិកុនីមិនសមទឹងឲ្យឃ្លាតចាកទីនេះខ្លួនហើយយំសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឲ្យ ពួកថាចណ្ឌកាលី

ปฐมกามี กิกฺขุนี อตฺตานํ วณฺเณตฺวา วณฺเณตฺวา เภเทติ ฯ สงฺฆํ ภควติ ฯ วิคราหิ พุทฺธา ภควา ครหิ หิ นาม กิกฺขเว ปฐมกามี กิกฺขุนี อตฺตานํ วณฺเณตฺวา วณฺเณตฺวา เภเทสฺสติ เนตํ กิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ ฯาตพฺพา ปน กิกฺขเว กิกฺขุนิยา ๔ มาสิกา ปฏิสลฺลานา ยา ปน กิกฺขุนี อตฺตานํ วณฺเณตฺวา วณฺเณตฺวา เภเทยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๑๘) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขุนีติ ฯ อตฺตานนฺติ ปจฺจตฺตํ ฯ วณฺเณตฺวา วณฺเณตฺวา เภเทติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ วณฺเณติ น เภเทติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เภเทติ น วณฺเณติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๑๙) อญฺญาปทตฺถิ ญาเตยฺยสเนน ปิ ภาเคยฺยสเนน ปิ ภาเคยฺยสเนน ปิ ฐุชฺชา เภเทติ น วณฺเณติ อุปฺปตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ภิกฺขุนีฆาตสิกฺขาปทวณฺณนา

[២២០] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អចិរវតិ-យា នទិយា វេសិយាហិ សទ្ធិំ នគ្គា ឯកកិត្តេ នហា-យន្តិ ។ វេសិយា តា ភិក្ខុនិយោ ឧប្បណ្ឌេសុំ(១) កិន្នុ ខោ នាម អយ្យា តុម្ហាកំ នហានំ [ព្រហ្មចរិយំ ចិ-ណ្ណេន នទុ នាម កាមា បរិភុញ្ជិតព្ពា យតា ឯណ្ណា ភវិស្សថ តនា [ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សថ ឃំ តុម្ហាកំ ខុ-កោ អត្តា(២) បរិភូហិតា ភវិស្សតីតិ ។ ភិក្ខុនិយោ វេ-សិយាហិ ឧប្បណ្ឌិយមានា(៣) មង្កូ អហេសុំ ។ អថខោ តា ភិក្ខុនិយោ ឧបស្សុយំ កត្វា ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខូនំ ឯតមត្ថំ អារោ-ចេសុំ ។ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថ-ខោ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ធម្មិ-កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនីនំ

---

១ ម. ឧប្បណ្ឌេសុំ ។ ២ ម. អត្តា ។ ៣ ម. ប. ឧប្បណ្ឌិយមានា ។

ឧគ្គវិគ្គ សិក្ខាបទទី ១

[២២០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនីច្រើនរូបមានកាយអាក្រាតឆ្កួតទឹកឰដ៏កំពង់ទឹកមួយ ជាមួយនឹងពួកស្រីពេស្យា ក្នុងស្ទឹងអចិរវតី ។ ពួកស្រីពេស្យានាំគ្នាចំអកលេងនឹងភិក្ខុនីទាំងនោះថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ពួកលោកកំពុងពេញក្រមុំខំសន្សំព្រហ្មចរិយធម៌ប្រយោជន៍អ្វី ពួកលោកគួរតែនៅបរិភោគកាមទៅសិនកាលណា លោកទាំងឡាយចាស់ សឹមពួកលោកប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ក្នុងកាលណោះចុះ កាលបើធ្វើយ៉ាងនេះ ប្រយោជន៍ទាំងពីរឈ្មោះថាពួកលោកបានគាន់យកហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយកាលដែលពួកស្រីពេស្យានិយាយចំអក (ដូច្នោះ) ក៏មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ។ គ្រានោះ ភិក្ខុនីទាំងនោះនាំគ្នាទៅគាន់លំនៅហើយ ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកកាលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះតថាគតនឹងបញ្ញត្ត

สิกฺขาปทํ ปญฺญาเปสฺสามิ ธสฺส อตฺถาเส ปฏิฆฺส สงฺฆ-
สุฏฺฐุตาย ฯเป ฯ วินยานุกมฺปาย ฯฑฺฒ์ បន ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา បន ภิกฺขุนี
ธณฺฑา ธหาเยยฺย ฑาจิตฺตียนฺติ ฯ

(๒๒๑) ยา បនาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุ-
นีติ ฯเป ฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
ธณฺฑา ธหาเยยฺยาติ อทินฺนา ฑ อคาหาปิตา ฑ ธหา-
ยติ បโยเคเ ทุกฺกฏํ ธหาธปริโยสาเน อาปตฺติ
ฑาจิตฺตียสฺส ฯ

(๒๒๒) อธาปตฺติ อฏฺฐนฺนฑีวาเกาย ฑ ธฏฺฐนฑีวาเกา-
ย ฑ อาปธาสุ ขิตฺตจิตฺตาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ธคฺควคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

(๒๒๓) តេន สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ
วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ តេន
ខោ បន สมเยน ภควตา ภิกฺขุนีนํ อุธกสาฏิกา
อนุญฺญาตา โหติ ฯ ธพฺภกฺขิยา ภิกฺขุนิโย ภควตา

សិក្ខាបទដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ព្រោះអាស្រ័យនូវប្រយោជន៍ទាំងឡាយ ១០ប្រការ គឺដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ ១ ។បេ។ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយអាក្រាតកាយងូតទឹក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๒๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយមានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងបាឋដិកណ្ឌទី ១ រួចហើយ ។ ពាក្យថា អាក្រាតកាយងូតទឹក សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមិនស្លៀកសម្ពត់ឬមិនដណ្តប់សម្ពត់ហើយងូតទឹក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដកន្ទប្រយោគដែលងូត លោងូតស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๒๒) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមានចីវរដែលពួកចោរលួចយកទៅ ឬមានចីវរបាត់ទៅ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាទាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆគ្គិយវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒

(๒๒๓) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងអាឝម ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតសម្ពត់ងូតទឹកដល់ពួកភិក្ខុនី ។ ឆព្វគ្គិយា

ฉฬภิญฺญาติ อภิญฺญาตาติ อภิญฺญาณิกาโย ฉฬภิญฺญาณิกาโย ฉฬภิญฺญาติกาโย ฉาเรสุ ปุคฺคเลสุ ปญฺญตฺเตสุ อาคจฺฉนฺตา อาปาถมาคจฺฉนฺตา ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อภิญฺญา ฯ เปฯ ตา ขุทฺทายิกาย ขุทฺทายิกาย วิชาเตน กตเม ทิวา ฉฬภิญฺญา ภิกฺขุนิโย อภิญฺญาณิกาโย ฉฬภิญฺญาณิกาโย ฉฬภิญฺญาติกาโย ฉาเรสุ ปุคฺคเลสุ ปญฺญตฺเตสุ อาคจฺฉนฺตา ฯ เปฯ สพฺเพ ทิวา ภิกฺขเว ฉฬภิญฺญา ภิกฺขุนิโย อภิญฺญาณิกาโย ฉฬภิญฺญาณิกาโย ฉฬภิญฺญาติกาโย ฉาเรสุ ปุคฺคเลสุ ปญฺญตฺเตสุ อาคจฺฉนฺตา ฯ สพฺเพ ทิวาปิ ขุทฺทา ปุคฺคา กตเม ทิวา ฉฬภิญฺญา ภิกฺขเว ฉฬภิญฺญา ภิกฺขุนิโย อภิญฺญาณิกาโย ฉฬภิญฺญาณิกาโย ฉฬภิญฺญาติกาโย ฉาเรสุ ปุคฺคเลสุ ปญฺญตฺเตสุ อาคจฺฉนฺติ เอตํ ภิกฺขเว อภิญฺญสฺสาหํ ปสาธนาย ฯ เปฯ ฉฬาฬฺหา ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฌมิ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ขุทฺทานุขุทฺทกานิ ปน ภิกฺขุนิยา การณมาคมาย ปมาณิกา การเณ ฯ ตตฺถิทํ ปมาณํ ทียเสน จตสฺสฺ วิทตฺถิโย สุคตวิทตฺถิยา ติสฺโส วิทตฺถิโย ทฺเว วิทตฺถิโย ตาย อตฺถาเปตฺวา เอตฺตกา ทาเปตฺวา ฯ

ភិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយគិតគ្នាថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតសម្ពត់ងូតទឹកហើយ ធើបនាំគ្នាស្វែកដណ្តប់សម្ពត់ងូតទឹកចាំឆ័ព្វាយ មិនមានប្រមាណកំចាប់ពាញពីមុខខ្លះ ពីក្រោយខ្លះហើយត្រែចដើរទៅ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយណា មានសេចក្តីជ្រាបច្បាស់ ។ បេ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងទ្រទ្រង់នូវសម្ពត់ងូតទឹកគ្មានប្រមាណសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ព្វាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ទ្រទ្រង់នូវសំពត់ងូតទឹកមិនមានប្រមាណ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាត្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ព្វាយ ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងទ្រទ្រង់នូវសម្ពត់ងូតទឹកមិនមានប្រមាណទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ព្វាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនចាំឆ័ព្វាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ព្វាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងធ្វើនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីកាលឲ្យគេធ្វើសម្ពត់ងូតទឹកគប្បីឲ្យធ្វើឲ្យល្មមប្រមាណ ។ ឯប្រមាណក្នុងសំពត់ងូតទឹកនោះ គឺបណ្តាយ ៤ ចំអាម ទទឹង ២ ចំអាម ដោយចំអាមព្រះសុគត កាលភិក្ខុនីធ្វើឲ្យកន្ទងលើសប្រមាណនោះទៅ ត្រូវឆេទនកបាចិត្តិយ[1] ។

---

๑ គឺភិក្ខុនីត្រូវកាត់សំពត់ឲ្យត្រូវប្រមាណ ហើយសិមសំផែងអាបត្តិទើបបាន ។

(๒๒๔) ยตฺถ กสาฏิกา ชาต ยาย ลิวฺหาย[๑] ลหาเยติ ฯ การเยมาชาเยติ กเรฏฺฐิยา วา การเปฏฺฐิยา วา ปมาณิกา การเปตพฺพา ฯ ตตฺถิมํ ปมาณํ ทียเสน ฉตสฺส วิทตฺถิยา สุคตวิทตฺถิยา ติริยํ ทฺเว วิทตฺถิโย ฯ ตํ อติกฺกาเมตฺวา กเรโต วา การเปโต วา ปโยเคน ทุกฺกฏสฺส ปฏิลาเภน ลิวฺหิตฺวา ชาเปตพฺพนฺติ ฯ

(๒๒๕) อนฺตรา วิปฺปกตสฺส อนฺตรา ปริโยสาเปติ อาปตฺติ ชาเปตฺติสฺส ฯ อนฺตรา วิปฺปกตสฺส ปเรหิ ปริโยสาเปติ อาปตฺติ ชาเปตฺติยาสฺส ฯ ปเรหิ วิปฺปกตสฺส อนฺตรา ปริโยสาเปติ อาปตฺติ ชาเปตฺติยาสฺส ฯ ปเรหิ วิปฺปกตสฺส ปเรหิ ปริโยสาเปติ อาปตฺติ ชาเปตฺติยาสฺส ฯ อญฺญสฺสตฺถาย กเรโต วา การเปโต วา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺเญน กตสฺส ปฏิลภิตฺวา ปริภุญฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

---

๑ ฉ. ม. ลิวฺหาปฺ ฯ

(๒๒๔) ភិក្ខុនីធ្វើតទឹកដោយសម្ពត់ស្វែកណា សម្ពត់ស្វែកនោះ ឈ្មោះថាសំពត់ធ្វើតទឹក ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលឲ្យគេធ្វើ សេចក្តីថា ភិក្ខុនី កាលធ្វើឯងក្តី ប្រើឲ្យគេធ្វើក្តី គប្បីឲ្យធ្វើឲ្យត្រូវប្រមាណ ។ ឯប្រមាណក្នុងសំពត់ធ្វើតទឹកនោះ គឺបណ្តោយ ៤ ចំអាម ទទឹង ២ ចំអាម ដោយចំអាមព្រះសុគត ។ ភិក្ខុនីធ្វើឯងក្តី ប្រើគេឲ្យធ្វើក្តី ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណនោះ ៗ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលធ្វើ ភិក្ខុនីត្រូវកាត់កន្ទរណៈដែលបានមក ហើយសឹមសំដែងអាបត្តិបាចិត្តិយចេញ ។

(๒๒๕) ភិក្ខុនីសម្រេចដោយខ្លួនឯងនូវសម្ពត់ដែលខ្លួនធ្វើមិនទាន់ស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីប្រើពួកអ្នកដទៃឲ្យសម្រេចនូវសម្ពត់ដែលខ្លួនធ្វើមិនទាន់ស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីសម្រេចដោយខ្លួនឯងនូវសម្ពត់ដែលពួកអ្នកដទៃធ្វើមិនទាន់ស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីប្រើពួកអ្នកដទៃឲ្យសម្រេចនូវសម្ពត់ដែលពួកអ្នកដទៃធ្វើមិនទាន់ស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីធ្វើឯងក្តី ប្រើគេឲ្យធ្វើក្តី ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អ្នកដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីបានសំពត់ធ្វើតទឹកដែលអ្នកដទៃធ្វើស្រេចហើយមកប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๒๖) អជាបត្តំ បមាណិកំ ភវេតិ ឯឧភំ ភវេតិ អញ្ញេ ភតំ បមាណាតិក្កន្តំ បដិលភិត្វា ឯឯ្ហិត្វា បរិភុញ្ជតិ វិតានំ វា កុម្មត្ថរណំ វា សាណិវណ្ណ-ការំ វា កិលឹ វា តិណ្ហោបាទំ វា ភវេតិ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ឧគ្គវិគ្គសុត្ត តតិយសិក្ខាបទំ

(๒๒๗) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរិស្សា កិក្ខុនិយា មហាក្ឋេ ចីវរទុស្សេ ចីវរំ ឧក្កតំ ហោតិ ទុស្សញ្ចិតំ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តំ កិក្ខុនិំ ឯតទវោច សុន្ទរំ ខោ ឥទន្តេ អយ្យេ ចីវរទុស្សំ ចីវរាយ ខោ ឧក្កតំ ទុស្សញ្ចិតន្តិ ។ វិសិព្ពេមិ អយ្យេ សិព្ពេស្សសីតិ ។ អាមយ្យេ សិព្ពេស្សាមីតិ ។ អថខោ សា កិក្ខុនី តំ ចីវរំ វិសិព្ពេត្វា[1] ថុល្លនន្ទាយ កិក្ខុនិយា អទាសិ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី សិព្ពេស្សាមិ សិព្ពេស្សាមីតិ នេវ សិព្ពេតិ ន សិព្ពាបេតិ ឧស្សុក្កំ

---

๑ វិសិព្ពេត្វាតិ ទុស្សញ្ចិតំ បុន សិព្ពនត្ថាយ វិសិព្ពេត្វា វិដេត្វាតិ តុតិយសារត្តទីបនីដីកា ។

(๒๒๖) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីធ្វើឲ្យត្រូវប្រមាណ ๑ កិក្ខុនីធ្វើថយពីប្រមាណចុះមក ๑ កិក្ខុនីបាន ទទួលសាដកដែលអ្នកដទៃធ្វើឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ហើយយកមកកាត់ចេញទើបប្រើប្រាស់ ๑ កិក្ខុនីធ្វើឲ្យជាពិតានក្តី ជាគម្រាលក្រាលផែនដីក្តី ជារនាំងក្តី ជាពួកក្តី ជាខ្នើយក្តី ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ឧត្តរវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๒๒๗) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់គង់នៅក្នុងអាឝម ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង សម្ពត់សម្រាប់ធ្វើចីវរបស់កិក្ខុនី ๑ រូបមានដំឡៃច្រើន ចីវរ (នោះ) ធ្វើក៏មិនល្អ ដេរក៏មិនល្អ ฯ ឝុល្លនន្ទាកិក្ខុនីបានពោលពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់ សម្ពត់ចីវរបស់លោកនេះល្អណាស់ តែចីវរនោះធ្វើមិនល្អ ដេរមិនល្អ ฯ កិក្ខុនីនោះពោលថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងរុះចេញ លោកម្ចាស់នឹងដេរឲ្យឬ ฯ ឝុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឆ្លើយថា អើលោកម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងដេរឲ្យ ฯ លំដាប់នោះ កិក្ខុនីនោះក៏រុះចីវរនោះចេញ ហើយប្រគល់ឲ្យឝុល្លនន្ទាកិក្ខុនី ฯ ឝុល្លនន្ទាកិក្ខុនីគិតថា អញនឹងដេរ ។ តែមិនដេរ

ភេវតំ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អា-
រោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា
ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិឃាតេន្តិ ភេឋំ ហិ ឆាម អយ្យា
ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្ពាបេត្វា នេវ សំវេឡ្ឍតិ
ន សិព្ពាបនាយ ទុស្សុក្កំ ភេវសុត្តតិ ។បេ។ សុត្វំ
ភេវ ភិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្ពា-
បេត្វា នេវ សិព្ពតិ ន សិព្ពាបនាយ ទុស្សុក្កំ ភេវោតិ-
តំ ។ សុត្វំ ភតភាតំ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ ភតវា ភេឋំ ហិ
ឆាម ភិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្ពា-
បេត្វា នេវ សំវេឡ្ឍតិ ន សិព្ពាបនាយ ទុស្សុក្កំ
ភេវសុត្តតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ
។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្ពេត្វា
វា វិសិព្ពាបេត្វា វា សា បច្ឆា អនន្តរាយិកិនី នេវ
សំវេឡ្ឍេយ្យ ន សិព្ពាបនាយ ទុស្សុក្កំ ភេវេយ្យ អញ្ញត្រ
ចតុហបញ្ចាហា ចាចិត្តិយន្តិ ។

មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ។ កិកូនីនោះក៏ប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ពួកកិកូនីផងគ្នា ។ កិកូនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកូនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ចុលូនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងឲ្យកិកូនីផងគ្នារុះចីវរចេញហើយក៏មិនដេរខ្លួនឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរវិញសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ពុំថាចុលូនន្ទាកិកូនីឲ្យកិកូនីផងគ្នារុះចីវរចេញហើយមិនដេរខ្លួនឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ពិតមែនឬ ។ កិកូទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ចុលូនន្ទាកិកូនីមិនសមបីនឹងឲ្យកិកូនីផងគ្នារុះចីវរចេញហើយ មិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរទេ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ កិកូនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយរុះឯកឋ្តី ឲ្យគេរុះឋ្តី នូវចីវរបស់កិកូនីផងគ្នា កិកូនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយក្នុងកាលជាខាងក្រោយទេ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ រៀវៃលែងតែ (ដំណល់ខុក) ត្រឹម ៤ - ៥ ថ្ងៃ ។

(๒๒๘) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺขนีติ ฯเปฯ อยํ สมสฺส อตฺเถ อภิปฺปลา กิกฺขนีติ ฯ กิกฺขนิยาติ อญฺญาย กิกฺขนิยา ฯ จีวรํ นาม ฉนฺนํ จีวรานํ อญฺญตรํ จีวรํ ฯ วิสิพฺเพฺตาติ สยํ วิสิพฺเพตฺวา ฯ วิสิพฺพาเปตฺวาติ อญฺเญ วิสิพฺพาเปตฺวา ฯ สา ปจฺฉา อนตฺถายิกนีติ อสติ อนตฺถาเย ฯ เนว สิเพฺยฺยาติ น สยํ สิเพฺยฺย ฯ น สิพฺพาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรยฺยาติ น อญฺเญ อาณาเปยฺย ฯ อญฺญตฺร ฉนฺทา ฉนฺทาหาติ ฉนฺทาปเนน ฉนฺทาปนาหาติ ฯ เนว สิพฺพิสฺสามีติ น สิพฺพาปนาย อุสฺสุกฺกํ กริสฺสามีติ อุภินฺนมฺปิ น ปกฺกมิตฺวา อาปตฺติ จาจิตฺตุยฺยสฺส ฯ

(๒๒๙) อุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา จีวรํ วิสิพฺเพตฺวา วา วิสิพฺพาเปตฺวา วา สา ปจฺฉา อนตฺถายิกนี เนว สิเพฺตฺวา น สิพฺพาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรตฺวา อญฺญตฺร ฉนฺทา ฉนฺทาหา อาปตฺติ จาจิตฺตุยฺยสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย เวมติกา จีวรํ วิสิพฺเพตฺวา วา วิสิพฺพาเปตฺวา วา สา ปจฺฉา อนตฺถายิกนี เนว สิเพฺตฺวา น

(๒๒៨) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងបាឋដ៏កណ្តាលសិក្ខាបទទី ១ រួចហើយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីផង់គ្នា គឺកិក្ខុនីឯទៀត ។ ដែលហៅថា ចីវរនោះ បានដល់ចីវរ ៦ យ៉ាង ចីវរណាមួយ ។ ពាក្យថា រុសឯង គឺរុសចេញដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេរុស គឺប្រើអ្នកដទៃឲ្យរុស ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយក្នុងពេលជាខាងក្រោយទេ គឺគ្មានសេចក្តីអន្តរាយសោះឡើយ ។ ពាក្យថា មិនដេរឯង គឺកិក្ខុនីមិនដេរដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ គឺកិក្ខុនីមិនបង្គាប់អ្នកដទៃឡើយ ។ ពាក្យថា រៀរលែងតែ (ដំកល់ទុក) ត្រឹម ៤-៥ ថ្ងៃ គឺលើកទុកត្រឹម ៤ ថ្ងៃ ៥ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ។ បើកិក្ខុនីគ្រាន់តែដាក់ធុរៈថា អញមិនដេរឯង អញនឹងមិនធ្វើនូវសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរដូច្នេះ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๒៩) ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីក៏សំគាល់ថាឧបសម្បន្នាមែន ហើយរុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តីនូវចីវរ លុះតមកខាងក្រោយ កិក្ខុនីនោះក៏មិនមានសេចក្តីអន្តរាយឡើយ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ រៀរលែងតែ(ទុកជាក់) ត្រឹម ៤-៥ ថ្ងៃ ។ ឧបសម្បន្នា តែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយរុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តី នូវចីវរតមកខាងក្រោយ កិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយឡើយ ហើយមិនដេរ

สญฺจิจฺจ ขุสฺสกิ์ กเรยฺย อญฺญตฺร ตสฺมาปฺยาหา อาปตฺติ ทาฏฺฐิยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา ติณฺณํ วิสเยฺหสุ ฯ วิสญฺญิเยฺหสุ ฯ สาปตฺติ อนฺตรายิกานิ เนว สเยฺหถ น สญฺจิจฺจ ขุสฺสกิ์ กเรยฺย อญฺญตฺร ตสฺมาปฺยาหา อาปตฺติ ทาฏฺฐิยสฺส ฯ อญฺญํ ปริกฺขารํ วิสเยฺหสุ ฯ วิสญฺญิเยฺหสุ ฯ สาปตฺติ อนฺตรายิกานิ เนว สเยฺหถ น สญฺจิจฺจ ขุสฺสกิ์ กเรยฺย อญฺญตฺร ตสฺมาปฺยาหา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย ติณฺณํ ฯ อญฺญํ ฯ ปริกฺขารํ วิสเยฺหสุ ฯ วิสญฺญิเยฺหสุ ฯ สาปตฺติ อนฺตรายิกานิ เนว สเยฺหถ น สญฺจิจฺจ ขุสฺสกิ์ กเรยฺย อญฺญตฺร ตสฺมาปฺยาหา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

វិនយបិដក ភិក្ខុនីវិភង្គ

ឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ រៀវលែងតែ (ខុកជាក់) តែ៤-៥ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ។ ឧបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាទៅវិញ រុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តី នូវចីវរ តមកខាងក្រោយ ភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយទ្បើយ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ រៀវលែងតែ (ខុកជាក់) តែ៤-៥ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនីរុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តី នូវបរិក្ខារដទៃ តមកខាងក្រោយ ភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយទ្បើយ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ រៀវលែងតែ (ខុកជាក់) តែ៤-៥ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនីរុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តី នូវចីវរក្តី បរិក្ខារដទៃក្តី របស់អនុបសម្បន្នា តមកខាងក្រោយ ភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយទ្បើយ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ រៀវលែងតែ (ខុកជាក់) តែ៤-៥ថ្ងៃ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នាទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាដដែល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๓๐) อถาปตฺติ สติ อนฺตกาเย ปริเยสิตฺวา น ลภติ ภเวยฺย[๑] ปตฺตหาปกญฺหิ อติกฺกามยโต กิลาสาย อาปชฺชติ ธมฺมวีรกาย อาธิกรณิกาติ ฯ

ธมฺมวีรสฺส ปตฺตสิกฺขาปทํ

(๒๓๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขูนิโย ภิกฺขูนีนํ หตฺเถ จีวรํ นิกฺขิปิตฺวา สนฺตุฏฺฐาเย ชนปทจาริกํ ปกฺกมนฺติ ฯ ตานิ จีวรานิ จิรํ นิกฺขิตฺตานิ กณฺณกิตานิ โหนฺติ ฯ ตานิ ภิกฺขูนิโย ชิณฺณาเปนฺติ ฯ ภิกฺขูนิโย ตา ภิกฺขูนิโย ปตฺตนฺเตปุ กสฺสฺปมานิ อยฺเย จีวรานิ กณฺณกิตานีติ ฯ อถโข ตา ภิกฺขูนิโย ภิกฺขูนีนํ ปตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ ยา ตา ภิกฺขูนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป๚ ตา ชุฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถ ปหิ นาม ภิกฺขูนิโย ภิกฺขูนีนํ

---

๑ ม. ภเวยฺยุ ฯ

(๒๓๐) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយស្វែងរកគ្នាមិនបាន ๑ កិក្ខុនីកំពុងតែធ្វើ (សាប់តែកន្លះហួស ๔-๕ ថ្ងៃទៅ ๑ កិក្ខុនីមានជម្ងឺ ๑ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយផ្សេង ๆ គេតឡើង ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ឥគ្គវិគ្គ សិក្ខាបទទី ๔

(๒๓๑) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានជោគទ្រង់គង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកកិក្ខុនីផ្ញើចីវរ (សង្ឃាដិ) ទុកក្នុងដៃនៃកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចារិកដនបទដោយមានតែស្បង់នឹងចីពរទៅប៉ុណ្ណោះ ។ ចីវរចាំឆ្ងាយដែលពួកកិក្ខុនីផ្ញើទុកយូរពេកនោះក៏ដុះផ្សិតសៅហ្មងទៅអស់ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយយកចីវរចាំងនោះទៅសំដែលហាល ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីចាំងនោះថា នែលោកម្ចាស់ចាំឆ្ងាយ ចីវរចាំងនេះរបស់អ្នកណា ក៏ដុះផ្សិតសៅហ្មងអស់ ។ ទើបកិក្ខុនីចាំងនោះប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា

ហាត្ថេ ចីវរំ និក្ខិបិត្វា សន្តរុត្តរេន ជនបទចារិកំ បក្កមិស្សន្តីតិ ។បេ។ សចេ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ កិក្ខុនីនំ ហាត្ថេ ចីវរំ និក្ខិបិត្វា សន្តរុត្តរេន ជនបទចារិកំ បក្កមន្តីតិ ។ សចេ ភគវាតិ ។ កិរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ កិក្ខុនីនំ ហាត្ថេ ចីវរំ និក្ខិបិត្វា សន្តរុត្តរេន ជនបទចារិកំ បក្កមិស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី បញ្ចាហិកំ សង្ឃាដិកំ(១) អតិក្កាមេយ្យ ចាចិវិយន្តិ ។

(២៣២) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ បញ្ចាហិកំ សង្ឃាដិកំ(២) អតិក្កាមេយ្យាតិ បញ្ចមំ និវាសំ បញ្ច ចីវរានិ នេវ និក្ខសេតិ ន ចារុបតិ ន ឆិន្នាបេតិ បញ្ចមំ និវាសំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ចាចិវិយស្ស ។

๑-๒ ម. ម. សង្ឃាដិចារំ ។

ពួកភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងផ្ងើចីវរទុកកង៏ដៃនៃភិក្ខុនីទាំង៏ឡាយ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចាវិកជនបទដោយមានតែស្បង់នឹងចីពរទៅប៉ុណ្ណោះសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំង៏ឡាយ ឮថា ភិក្ខុនីទាំង៏ឡាយផ្ងើចីវរទុកកង៏ដៃនៃភិក្ខុនីទាំង៏ឡាយ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចាវិកជនបទដោយមានតែស្បង់នឹងចីពរប៉ុណ្ណោះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំង៏ឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង៏មេត្តាជ្រាប ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង៏តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំង៏ឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងផ្ងើចីវរទុកកង៏ដៃនៃភិក្ខុនីទាំង៏ឡាយ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចាវិកជនបទដោយមានតែស្បង់នឹងចីពរទេ ម្នាលភិក្ខុទាំង៏ឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំង៏ឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង៏ឡាយ ភិក្ខុនីទាំង៏ឡាយចូរសំដែង៏ឡើង៏នូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាង៏នេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ ញុំាង៏ភរៈនៃសង្ឃាដិឲ្យកន្ទង៏ហួស ៥ ថ្ងៃទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ។

(๒๓๒) ត្រង៏ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង៏សិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ្រួចហើយ ។ ពាក្យថា ញុំាង៏ភរៈនៃសង្ឃាដិឲ្យកន្ទង៏ហួស ៥ ថ្ងៃទៅ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមិនបានស្វែក មិនបានត្រង៏ មិនបានសំដិលហាលនូវចីវរទាំង៏ ៥ អស់ថ្ងៃទី ៥ គឺថាធ្វើឲ្យកន្ទង៏ហួសថ្ងៃទី ៥ ទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๓๓) ปญฺหาปาตีติกฺกนฺเต อตีติกฺกนฺตสญฺญา อาปตฺติ ฉาทิตฺตียสฺส ฯ ปญฺหาปาตีติกฺกนฺเต วีมตีกา อาปตฺติ ฉาทิตฺตียสฺส ฯ ปญฺหาปาตีติกฺกนฺเต อนตีติกฺกนฺตสญฺญา อาปตฺติ ฉาทิตฺตียสฺส ฯ ปญฺหาปาหนตีติกฺกนฺเต อตีติกฺกนฺตสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปญฺหาปาหนตีติกฺกนฺเต วีมตีกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปญฺหาปาหนตีติกฺกนฺเต อนตีติกฺกนฺตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๒๓๔) อนาปตฺติ ปญฺหํ อวิสฺสชฺเชนฺตสฺส ปญฺหปริยนฺติกสฺส ปญฺหาปริยนฺติกสฺส ฯ ปาฏิเทสนียสฺส ฯ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปกติยา อชานนฺตสฺส อสฺสรนฺตสฺส อมูฬฺหสฺส ฯ

ฉฏฺฐวคฺคสฺส ปญฺหาปุจฺฉกํ

(๒๓๕) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ ปิณฺฑาย จรติ

(๒๓๓) ភារៈនៃសង្ឃាដិកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅហើយ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់កន្ធង៍ទៅទេ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិមិនទាន់កន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកន្ធង៍ទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិមិនទាន់កន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅទេ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិមិនកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថា មិនទាន់កន្ធង៍ទៅទេ មិនត្រូវអាបត្តិទេ ។

(๒๓๔) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីស្លៀកក្តី គ្រងក្តី សំដែលហាលក្តី នូវចីវរខាង ๕ ក្នុងថ្ងៃទី ២ ១ កិក្ខុនីឈឺ ๑ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ឧគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕

(๒๓๕) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង

อลฺลจีวรํ ปสฺสิตฺวา วิหารํ ปาวิสิ ฯ อญฺญตรา ภิกฺขุนี ตสฺส จีวรํ ปารุปิตฺวา ตาวเทว ปิณฺฑาย ปาวิสิ ฯ สา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิยา ปุจฺฉิ อยเมว นุ โข จีวรสฺส ปริยาโย ฯ ภิกฺขุนิโย ตสฺสา ภิกฺขุนิยา ปฏิสุตฺวา อาโรเจสุ ฯ อถ โข สา ภิกฺขุนี ทุติยาย วิยตาย วิญฺญูย ปริสาย ปฐมาปตฺติยา อนาปตฺติยา จีวรสฺส อนาปตฺติยา ปฏิสฺสวาย ฯ อถ โข สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิโย อาโรเจสิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ทุติยมฺปิ ตติยมฺปิ วิญฺญาเปสุ จีวรสฺส อนาปตฺติยา ปฏิสฺสวาย ฯเป ฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา จีวรสฺส อนาปตฺติยา ปฏิสฺสวาย[๑] ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา จีวรสฺส อนาปตฺติยา ปฏิสฺสวาย เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเป ฯ

---

๑ ว.ม. ปารุปีติ ฯ

ភិក្ខុនី ๑ រូបត្រែចទៅបិណ្ឌបាត (ត្រឡប់មកវិញ) ក៏សំដែលចីវរដែលទទឹក ដោយញើសហើយបូលទៅកាន់វិហារ ។ មានភិក្ខុនី๑រូបយកចីវរនោះត្រង ហើយបូលទៅកាន់ស្រុកដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ ភិក្ខុនីនោះចេញ (ពីវិហារ) ទៅហើយ សួរភិក្ខុនីទាំងឡាយថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយបានឃើញចីវរបស់ខ្ញុំដែរ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីនោះ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមប៉ិនមិនប្រាប់ដល់ខ្ញុំជាមុន ហើយយកចីវរទៅត្រងសោះ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមប៉ិនមិនប្រាប់ជាមុនហើយយកចីវរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នាទៅត្រងសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីមិនបានប្រាប់ជាមុនហើយយកចីវរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នាទៅត្រង ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាត្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមប៉ិនមិនប្រាប់ជាមុនហើយយកចីវរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នាទៅត្រងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី ចីវរសន្តិមនីយំ ជានេយ្យ
ទាចិត្តិយន្តិ ។

(២៣៦) យា បជានាតិ យា យាទិសា ។បេ។ ភិក្ខុ
នីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុ-
នីតិ ។ ចីវរសន្តិមនីយំ នាម ឧបសម្បន្នាយ បញ្ចន្នំ
ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ ។ តស្សា ភ អនិដ្ឋំ តំ ភ អនាបុច្ឆា
និវាសេតិ ភ ចារុបតិ ភ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(២៣៧) ឧបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា ចីវរ-
សន្តិមនីយំ ជានេតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ ឧបស-
ម្បន្នាយ វេមតិកា ចីវរសន្តិមនីយំ ជានេតិ អាបត្តិ
ទាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា
ចីវរសន្តិមនីយំ ជានេតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។
អនុបសម្បន្នាយ ចីវរសន្តិមនីយំ ជានេតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ

កិក្ខុនីតាំងឮ្យាយចូរសំដែងឱ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយ ទ្រទ្រង់ (ស្បៃកដណ្តប់) នូវសង្កមនីយចីវរ[1] តឺចីវរដែលខ្លួនលបយក ទៅប្រើប្រាស់មួយសំណើរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๓๖) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឝដិកឝណ្ឌរួចហើយ ។ ចីវរដែលឈ្មោះថា សង្កមនីយ នោះ បានដល់ចីវរតាំង ๕ ចីវរឯណាមួយ របស់ស្រីដែលជាឧបសម្បន្នា ។ កិក្ខុនីមិនប្រាប់ជាមុនហើយស្បៃកក្តី ត្រង់ក្តី នូវចីវរដែលកិក្ខុនីនោះមិនបានឲ្យក្តី នូវសង្កមនីយចីវរនោះក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๓๗) ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា ហើយទ្រទ្រង់នូវសង្កមនីយចីវរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយទ្រទ្រង់នូវសង្កមនីយចីវរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាទៅវិញ ហើយទ្រទ្រង់នូវសង្កមនីយចីវរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីទ្រទ្រង់នូវសង្កមនីយចីវរបស់អនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជា

---

๑ ចីវរបស់ភិក្ខុនីឯទៀត ដែលខ្លួនមិនបានប្រាប់ម្ចាស់ចីវរហើយកាន់យកទៅ ត្រូវតែប្រគល់ឲ្យម្ចាស់ចីវរវិញ ។ (អដ្ឋកថាវិនៃយ) ។

ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๓๘) อนาปตฺติ สา ภิกฺขุนี ตสฺสา ภิกฺขุโน ภิกฺขุนิยา อาปุจฺฉา คจฺฉติ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุนิยา อจฺฉินฺนจีวราย ฉินฺนจีวราย อาปทาสุ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ฉคฺควคฺคสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

(๒๓๙) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉนฺนตฺถายิ ภิกฺขุนิยา อุปฏฺฐากกุลํ ฉนฺนญฺจ ภิกฺขุนึ ฌตฺตเยว ภิกฺขุนีสงฺฆสฺส อายาจิตพฺพา ทสฺสนาย ฯ ฉนฺนตฺถายิ ภิกฺขุนี สุทฺธา ตุฏฺฐา ปหฏฺฐา ปหูตกาลณียาติ อนฺตรายํ อกาสิ ฯ เตน โข ปน สมเยน ตสฺส กุลสฺส ยาคุ ขชฺชติ ฯ เต ขชฺชายนฺเต ขียนฺเต วิกาเลปิ กปฺปิ ยาม อยฺยา

อุបសម្បន្នាទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๓๘) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๗ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីជាម្ចាស់ចីវរនោះបានឲ្យ ๑ ភិក្ខុនីបានធ្វើហើយស្ងៀកក្តី ដណ្តប់ក្តីនូវចីវរនោះ ๑ ភិក្ខុនីមានចីវរចោរដណ្តើមយកទៅ ๑ ភិក្ខុនីមានចីវរបាត់ទៅ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ឆគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๒๓๙) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក៏គ្រានោះឯង ត្រកូលឧបដ្ឋាករបស់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បាននិយាយពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ពួកខ្ញុំនឹងថ្វាយចីវរដល់ភិក្ខុនីសង្ឃ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយថា អ្នកចាំឲ្យមានកិច្ចច្រើន មានការដែលត្រូវធ្វើក៏ច្រើន ដូច្នេះហើយក៏ធ្វើចីវរទាន ឲ្យអន្តរាយទៅ ។ ទម្លុះពេលនោះផ្ទះរបស់ត្រកូលនោះក្តៅឆេះ ។ មនុស្សចាំឆ្នោះក៏ភ្ញោលខោស តិះដៀល

ថុល្លនន្ទា អម្ហាកំ ទេយ្យធម្មំ អន្តរាយំ ករិស្សតិ ទុក-
យេនម្ហ[1] បរិភោហិត កោតេហិ ច បុញ្ញេន ចាតំ ។
អសេ្សសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋា-
យន្តានំ ខិយន្តានំ វិហាចេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាចេន្តិ
កថំ ហិ នាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា គណាសេ្ស ចីវរលាភំ
អន្តរាយំ ករិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ
ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី គណាសេ្ស ចីវរលាភំ អន្តរាយំ
ករោតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី គណាសេ្ស
ចីវរលាភំ អន្តរាយំ ករិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ
វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី គណាសេ្ស
ចីវរលាភំ អន្តរាយំ ករេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

---

๑ ឧ. ម. ឧភយេនម្ហ ។

បន្ទុះបង្អាប់ថា ឋុលនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងធ្វើទេយ្យធម៌របស់យើងទាំង
ឡាយឲ្យអន្តរាយសោះ យើងទាំងឡាយវិនាសប្រាសចាកប្រយោជន៍ទាំង
ពីរយ៉ាង គឺភោគផង បុណ្យផង ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮពួកមនុស្ស
ទាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ
ណា មានៈសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឋុលនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងធ្វើចីវរលាករបស់
គណៈឲ្យអន្តរាយទៅសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាល
កិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ឋុលនន្ទាកិក្ខុនីធ្វើចីវរលាករបស់គណៈឲ្យអន្តរាយ
ទៅ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស ពិត
មែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ
ឋុលនន្ទាកិក្ខុនីមិនសមបីនឹងធ្វើចីវរលា ករបស់គណៈឲ្យអន្តរាយទេ ម្នាល
កិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់
ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើង
នូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយធ្វើចីវរលាករបស់គណៈឲ្យ
អន្តរាយទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๔๐) ยา ปชาติ ยา ยาธิสา ฯ เปฯ กัณฑ์ที ฯ เปฯ อยัง สมุสฺสี อตฺเถ อธิปฺปายา กัณฑ์ที ฯ กณฺหา ชาม กัณฑ์ที่สเฬฺห ปุจฺฉติ ฯ ตีหิ ชาม ฉฏฺเ ตีหากาเร อญฺญตรา ตีหิ วิกปฺปมูลกา ปฏิเสธา ฯ อฏฺฐกถายัง ปเวยฺยาติ กเถตพฺพา สมา ตีหิ ปเทหิ อฏฺฐกถายัง กเถตพฺพา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อญฺญา ปริกฺขารา อฏฺฐกถายัง กเถตพฺพา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สมฺภุลาเน กัณฑ์ที่เน ก ฆกัณฑ์ที่ยา ก อนุปสมฺปนฺนาย ก ตีหิ ก อญฺญา ก ปริกฺขารา อฏฺฐกถายัง กเถตพฺพา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๔๑) อนาปตฺติ อาธิสสา ธิสฺสา ธิกเถตพฺพา ธุมฺมตฺตกาย อาธิกมฺมกายาติ ฯ

វិនយបិដក ភិក្ខុនីវិភង្គ

(៤៤០) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃចាតុបារិសុទ្ធិហើយ ។ ដែលហៅថា គណៈ តថាគតសំដៅយកភិក្ខុនីសង្ឃ ។ បណ្តាចីវរ ៦ យ៉ាង ចីវរណាមួយ យ៉ាងតូចបំផុតល្មមវិកប្បបានហៅថាចីវរ ។ ពាក្យថា ធ្វើឲ្យអន្តរាយ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីនិយាយថា ជនទាំងឡាយត្រូវឲ្យចីវរនេះធ្វើអ្វី ហើយធ្វើឲ្យអន្តរាយទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីធ្វើបរិក្ខារដទៃឲ្យអន្តរាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីធ្វើចីវរក្តី បរិក្ខារដទៃក្តី របស់ភិក្ខុនីច្រើនរូប (ពីររូបឬបីរូប) ក្តី របស់ភិក្ខុនីមួយរូបក្តី របស់អនុបសម្បន្នាក្តី ឲ្យអន្តរាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៤១) អាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្សហើយហាមឃាត់[1] ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

---

១ ភិក្ខុនីពោលយ៉ាងនេះថា អ្នកទាំងឡាយចូរបង្អង់សិនទៅ ព្រោះឥឡូវនេះសំពត់ថ្ងៃណាស់ ប្រហែលជា ២- ៣ ថ្ងៃទៀតកប្បាសនឹងមកដល់ហើយ ថ្ងៃសោតកំល្មមសមគួរ ដូច្នេះហើយក៏ហាមឃាត់ ។ (អដ្ឋកថាវិនយ) ។

ឧគ្គវិគ្គស្ស សត្តមសិក្ខាបទំ

(២៤២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិកុនីសង្ឃស្ស អកាលចីវរំ ឧប្បន្នំ ហោតិ ។ អថខោ កិកុនីសង្ឃោ តំ ចីវរំ ភគវន្តុកាមោ សន្និបតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទាយ កិកុនិយា អន្តេវាសិនិយោ កិកុនិយោ[1] បក្កន្តា ហោន្តិ ។ ឋុល្លនន្ទា កិកុនី តា កិកុនិយោ ឯតទវោច អយ្យា កិកុនិយោ បក្កន្តា ន តាវ ចីវរំ កាដិយិស្សតីតិ ចីវរវិកប្បំ បដិពាហិ[2] ។ កិកុនិយោ ន តាវ ចីវរំ កាដិយិស្សតីតិ វិប្បកិរិំសុ ។ ឋុល្លនន្ទា កិកុនី អន្តេវាសិនីសុ កិកុនីសុ[3] អាគតាសុ តំ ចីវរំ កាដាបេសិ ។ យា តា កិកុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ឋុល្លនន្ទា ឆព្ពគ្គំ ចីវរវិកប្បំ បដិពាហិស្សតីតិ ។បេ។

---

១ ម. អន្តេវាសិកិកុនិយោ ។ ២ ម. បដិពាហតិ ។ ៣ ម. អន្តេវាសិកិកុនីសុ ។ ម. អន្តេវាសីសុ កិកុនីសុ ។

ឆគ្គវិគ្គ សិក្ខាបទទី ៧

(៤៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្ត
ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង អកា-
លចីវរបានកើតឡើងដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ។ លំដាប់នោះ កិក្ខុនីសង្ឃប្បាថ្នា
ដើម្បីនឹងចែកចីវរនោះ ទើបប្រជុំគ្នា ។ វេលានោះឯង ពួកកិក្ខុនីជាអន្តេវា-
សិនី (កូនសិស្ស) របស់ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីចៀសចេញទៅ (ពីវត្ត) ថុល្លនន្ទា
កិក្ខុនីក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីទាំងនោះថា នែលោកម្ចាស់ទាំង
ឡាយ ពួកកិក្ខុនីចៀសចេញទៅអស់ហើយ (សង្ឃ) កុំអាលចែកចីវរ
ដូច្នេះហើយក៏ហាមឃាត់ការចែកចីវរ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនាំគ្នាចៀសចេញ
អស់ទៅដោយគិតថា សង្ឃមិនទាន់ចែកចីវរ ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីកាលពួក
កិក្ខុនីជាអន្តេវាសិនីមកព្រមគ្នាហើយ ក៏នាំគ្នាចែកចីវរនោះទៅ ។ កិក្ខុនី
ទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្បាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏
ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងហាម
ឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌សោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ

สงฺฆํ กาเรฯ ภิกฺขเว ทุลฺลภงฺคา ภิกฺขุนี ฉมฺปิ กาเร ปฏิพาหามีติ ฯ สงฺฆํ ภคฺคาติ ฯ ภิกฺขเว พุทฺธา ภคฺคา กเถ ปิ ฉาย ภิกฺขเว ทุลฺลภงฺคา ภิกฺขุนี ฉมฺปิ กาเร ปฏิพาหิสฺสติ เตน ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺเจว ปสาทาย ฯเปฯ ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ ฉนฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี ฉมฺปิ กาเร ปฏิพาเหยฺย ทาจิตฺตียนฺติ ฯ

(๒๔๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ฉมฺปีกา นาม ปิ ฉาย สมกฺขา ภิกฺขุนิสงฺฆา สงฺฉิปติตฺวา ภาเณติ ฯ ปฏิพาเหยฺยาติ กเถ ฯมํ ปิ ฉาย ภาเณยฺยาติ ปฏิพาหติ อาปตฺติ ทาจิตฺตียสฺส ฯ

(๒๔๔) ฉมฺปีกา ฉมฺปีกสญฺญา ปฏิพาหติ อาปตฺติ ทาจิตฺตียสฺส ฯ ฉมฺปีกา ปิ ฉาย ปฏิพาหติ อาปตฺติ

ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាបុល្លនន្តរាភិក្ខុនី ហាមឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាត្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏ចម្រើនព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុល្លនន្តរាភិក្ខុនីមិនសមប៉ន់ហាមឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយហាមឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๔๓) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌចប់ហើយ ។ ការចែកចីវរដែលឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌នោះ បានដល់ភិក្ខុនីសង្ឃមានសេចក្តីព្រមព្រៀងប្រជុំគ្នាចែក ។ ពាក្យថា ហាមឃាត់ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីហាមឃាត់ដោយពាក្យថា ភិក្ខុនីចែកចីវរនេះធ្វើអ្វីដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๔๔) ការចែកចីវរប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រកបដោយធម៌ ហើយហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការចែកចីវរប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិ

ទុក្កដស្ស ។ ឆម្ចំកេ អឆម្ចំកសញ្ញា បដិពាហតិ អនាបត្តិ ។ អឆម្ចំកេ ឆម្ចំកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆម្ចំកេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆម្ចំកេ អឆម្ចំកសញ្ញា អនាបត្តិ ។

(๒๒๙) អនាបត្តិ អានិសំសំ ឧស្សុត្វា បដិពាហតិ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ឧត្តរិត្តសុ្ស អវដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(๒๒๖) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆុល្លឧទ្ធោ កំក្ខនី ឧជាទំបិ ឧជ្ជាទំបិ លង្ឃិកាទំបិ សោកដ្ឋាយិកាទំបិ កុម្ភដ្ឋនិកាទំបិ សមណចីវរំ ឧតុំ មញ្ញំ បរិសតិ វស្សំ វាសេតុំ ។

ទុក្កដ ។ ការចែកចីវរប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនប្រែកបដោយធម៌វិញ ហើយហាមឃាត់ មិនត្រូវអាបត្តិ ។ ការចែកចីវរមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការចែកចីវរមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការចែកចីវរមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនប្រែកបដោយធម៌ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៦៤៥) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីសំដែងអានិសង្សហើយឃាត់[1] ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឧត្តរវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(៦៤៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឋុលនន្ទាកិក្ខុនីបានឲ្យសមណចីវរដល់ពួកមេរជាំខ្លះ ដល់ពួកកូនរជាំខ្លះ ពួកអ្នកឡើងភ្នំខ្លះ ដល់ពួកអ្នកគ្មុកខ្លះ ដល់ពួកអ្នកវាយស្គរខ្លះ ដោយពាក្យថា អ្នកចាំធ្វើយចូរពោលសរសើរយើង ក្នុងទីប្រជុំបរិសទ្យរបស់យើង ។

---

[1] កិក្ខុនីនិយាយពន្យល់ថា សំពត់សាដកតែមួយនឹងចែកគ្នាមិនគ្រាន់ សូមអស់លោកបង្អង់ចាំបន្តិចសិន ប្រហែលជា ២-៣ ថ្ងៃទៀត សំពត់នឹងកើតឡើងថ្មីសឹមយើងចែកគ្នាជាងក្រោយដូច្នេះ ហៅថាសំដែងអានិសង្ស ។ (អដ្ឋកថាវិនីយ) ។

ឧជាមិ ឧជកាមិ លង្ឃិកាមិ សោកដ្ឋាយិកាមិ
ភុម្ភក្ខលិកាមិ ថុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា បរិសតិ វណ្ណំ
ភាសន្តិ អយ្យា ថុល្លនន្ទា ពហុស្សុតា អាគាឍាកា
បរិយាបន្នា ឧម្មឹ កថំ(១) កាតុំ នេវ អយ្យាយ
កកេវ អយ្យាយាតិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា
។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ
នាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា អាគាឍកស្ស សមណារីរំ
ឧស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី
អាគាឍកស្ស សមណារីរំ នេតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា
ភិក្ខុនី អាគាឍកស្ស សមណារីរំ ឧស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ
អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខ-
វេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន
ភិក្ខុនី អាគាឍកស្ស វា បរិញ្ញាដកស្ស វា បរិញ្ញាដ-
កាយ វា សមណារីរំ ឧនេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

---

១ ធម្មកថន្តិបិ ជាយេ ។

ពួកមេរបាំក្តី ពួកកូនរបាំក្តី ពួកអកខ្មើងវាក្តី ពួកអកតុកក្តី ពួកអកវាយ
ស្គរក្តីនាំគ្នាពោលសរសើរថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីកងទ្រជុំបរិសទ្យថា ថុល្លនន្ទាជា
ម្ចាស់ជាពហុស្សូត្រ ជាអ្នកនិយាយ ជាអ្នកភ្លឺរភ្លែ ជាអ្នកប្រសប់ឆ្លើ
ធម្មីកថា អ្នកចាំងឡាយចូរថ្វាយ (ទាន) ដល់លោកម្ចាស់ចុះ អ្នកចាំង
ឡាយចូរឆ្លើ (សក្ការៈ) ដល់លោកម្ចាស់ចុះ ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយណា មាន
សេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល
បន្ទះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថ
សោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ
ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុ
ក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹង
ឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថទេ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះ-
ថ្លារបស់ជនចាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ
ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យ
សមណចីវរដល់គ្រហស្ថក្តី ដល់បរិព្វាជកក្តី ដល់បរិព្វាជិកាក្តី ត្រូវអាបត្តិ
បាចិត្តិយ ។

(๒๒๗) ยา ปฐมาสิ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิญฺจิ-ทิสฺสิ ฯเปฯ อยมิมสฺมิ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิญฺจิ-ทิสฺสิ ฯ อาสวารีเกา นาม เยา เกาจิ อาสวา อตฺถาวสิตา ฯ ปริฬาหเกา นาม กิญฺจาปิ สามณเรปิ ปเวตฺวา เยา เกาจิ ปริฬาหสมาปตฺติ ฯ ปริฬาหิกา นาม กิญฺจาปิ สิกฺขมานาปิ สามเณรีปิ ปเวตฺวา ยา กาจิ ปริฬาหิกสมาปตฺติ ฯ สมณาจีรา นาม กปฺปกตา วุจฺจติ ฯ เอตา อาปตฺติ ฉาปตฺติยสฺส ฯ

(๒๒๘) อนาปตฺติ มาตาปิตูนํ เอตา สาสกาลิกา เอตา ธุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ฉคฺคามคฺคสฺส สามสิกฺขาปทํ

(๒๒๙) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน เขา ปน สมเยน ฉุลฺลนฺตาย กิญฺจิเทว อุปฏฺ-

(៤៤៧) ត្រង់ពាក្យថា កំភូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ជនណាមួយ ត្រាច់ត្រង់ផ្លូវ ជននោះឈ្មោះថា គហស្ថ ។ បុរសណាមួយបួសជាបរិព្វាជក រៀវលែងតែកំភូនីឯសាមណេរចេញ បុរសនោះឈ្មោះថា បរិព្វាជក ។ ស្រីណាមួយបួសជាបរិព្វាជិកា រៀវលែងតែកំភូនី សិក្ខមានា នឹងសាមណេរីចេញ ស្រីនោះឈ្មោះថា បរិព្វាជិកា ។ ចីវរដែលធ្លាក់ប្បាហើយ ហៅថា សមណចីវរ ។ កំភូនីឲ្យ (សមណចីវរ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៤៨) ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺកំភូនីឲ្យដល់មាតាបិតា ១ កំភូនីឲ្យគេខ្ចី ១ កំភូនីឆត ១ កំភូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឥត្ថីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩

(៤៤៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ ក្នុងសម័យនោះឯង ត្រកូលឧបដ្ឋាករបស់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ជាន់និយាយពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីថា

ภควกฺกุลํ ปุญฺญกฺขนฺธํ กงฺขาเฉท ปสาเท มยิ
อยฺเย สงฺฆาเม กงฺขาสงฺขฺยาตา จิรกาลทิฏฺฐา ฯ
เตน เหตุ มย สมเยน วสฺสสตาติกฺกนฺตา กงฺขาโย จิรกา
ลเหตุกามา **สงฺขิปิตฺวา** ฯ ปุญฺญกฺขนฺธา กงฺขาติ ตา
กงฺขาโย ปหาเนน อาคเมยฺย อยฺเย อตฺถิ กงฺขาติ.
สงฺฆสฺส จิรปฺปฏฺฐานาตา ฯ กงฺขาโย ปุญฺญกฺขนฺธ กงฺขา
ปหาเนกฺขณ ตฺวญฺเญว จิรกาลทิฏฺฐา ฯ ปุญฺญกฺขนฺธา
กงฺขาติ เยน ตกฺกาลกฺขณ เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา
เต มนุสฺเส ปหาเนน เอตาวาโส กงฺขาสงฺฆสฺส
จิรฏฺฐิติ ฯ น มยกฺกา อยฺเย สงฺฆาเม กงฺขาสงฺฆสฺส
จิรกาลฏฺฐิติ ฯ ปุญฺญกฺขนฺธา กงฺขาติ กงฺขาเนกฺขณ ปหาตพฺพา
อาภเวยฺยาสิ ฯ ยา ตา กงฺขาโย อปฺปหีนา ฯ เป ฯ
ตา ทุฏฺฐายฺจ **ทิยฺยฺจ** วิจิกิจฺฉาเจตฺจ กถ ปหีนา ภนฺเต อยฺยา
ปุญฺญกฺขนฺธา ทุกฺขลจิรปฺปฏฺฐานาย จิรกาลสมยนฺติ
อตฺถงฺคเมสฺสตีติ ฯ เป ฯ สจฺจ กิร กงฺขาเว ปุญฺญกฺขนฺธา
กงฺขาติ ทุกฺขลจิรปฺปฏฺฐานาย จิรกาลสมยนฺติ อตฺถงฺคา.

បពិត្រលោកម្ចាស់ បើយើងខ្ញុំតាំងឡាយអាច យើងខ្ញុំតាំងឡាយនឹងថ្វាយ
ចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីតាំងឡាយនៅចាំវស្សារួច
ហើយប្រាថ្នាដើម្បីនឹងចែកចីវរ ទើបប្រជុំគ្នា ។ ចុល្លនន្ទាកិក្ខុនីបាននិយាយ
ពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីតាំងនោះថា នែលោកម្ចាស់តាំងឡាយ ពួកលោកម្ចាស់
ចូរបង្អន់ចាំសិន (ជ្រាត) មានគេនឹងថ្វាយចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ។ កិក្ខុនីតាំង
ឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងចុល្លនន្ទាកិក្ខុនីថា នែលោកម្ចាស់ លោក
ចូរទៅ លោកចូរដឹងចីវរនោះចុះ ។ ចុល្លនន្ទាកិក្ខុនីចូលទៅរកត្រកូលនោះ
លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងមនុស្សតាំងឡាយនោះ
ថា ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ អ្នកតាំងឡាយចូរឲ្យចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃចុះ ។
មនុស្សតាំងនោះនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំតាំងឡាយមិនអាច
នឹងប្រគេនចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃទេ ។ ចុល្លនន្ទាកិក្ខុនីប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិ-
ក្ខុនីតាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិ-
ក្ខុនីតាំងឡាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាបថា ចុល្លនន្ទាជាម្ចាស់
មិនសមបីនឹងញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅដោយសេចក្តីប្រា-
ថ្នាចីវរដ៏ទុលភសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុ

เมตฺตสุตฺตนฺติ(๑) ฯ สพฺเพ ภควนฺตนฺติ ฯ วิสยมาห พุทฺธา ภควนฺโต ยถา ตถา วา ชาตา ตีสุปิ ปเทสุ ปุลฺลิงฺคนฺตา นิทฺทิฏฺฐา ทุฬฺหจีวรปฺปฏิคฺคหณาย จีวรกาลสมยนฺติ อตีตกาลเมวสฺส ตตฺถ ตีสุปิ ปเทสุ อปฺปสนฺนานํ ปสาทนาย ฯเปฯ ฆราวาสปฏิคฺคหณา ปน ตีสุปิ ปเทสุ ปจฺจุปฺปนฺนเมว สนฺธาย ทุฬฺหจีวรปฺปฏิคฺคหณาย จีวรกาลสมยนฺติ อตีตกาลเมวาติ ฯ

(๒๕๐) ยา ปนาตีติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ตีสุปีติ ฯเปฯ อยญฺหิ สทฺทสฺส อตฺเถ อนิปฺปตา นิปาตปทตา ฯ ทุฬฺหจีวรปฺปฏิคฺคหณาย ชาตา สเจ ปเนตฺถ สงฺฆาฏิ อุตฺตราสงฺคมตฺตเมว ปารุปิตพฺพา โหติ ฯ จีวรกาลสมเยปิ ชาตา อนตฺถเต ตตฺถปิ เนว วฏฺฏนวฏฺฏ ปจฺจิโย มาเสา อตฺถเต ตตฺถปิ ปฏิคฺคหณา มาเสา ฯ จีวรกาลสมยนฺติ อตีตกาลเมวาติ

---

๑ ม. อตีตกาเลเยวาติ ฯ

ปาจิตติยกณ្ឌ ទុតិយវគ្គ សិក្ខាបទី ๔ សេដ្ឋីបញ្ញត្តិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅ ដោយសេចក្តីប្រាថ្នាចីវរទុព្វល ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាត្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងញុំាងសម័យនៃចីវរកាល ឲ្យកន្លងហួសទៅដោយសេចក្តីប្រាថ្នាចីវរដ៏ទុព្វលទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនសាទរដែរថ្វានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឧទ្ទេសនៃសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយ ញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅដោយសេចក្តីប្រាថ្នាចីវរដ៏ទុព្វល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๙๐) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា សេចក្តីប្រាថ្នាចីវរដ៏ទុព្វល គឺត្រកូលគេបញ្ជូនវត្ថុចីវរទៅថា បើយើងខ្ញុំទាំងឡាយអាចយើងខ្ញុំទាំងឡាយនឹងប្រគេន នឹងធ្វើ (ចីវរទាន) ។ ដែលហៅថា សម័យនៃចីវរកាល គឺភិក្ខុនីមិនទាន់បានក្រាលកឋិន កំណត់ខែមួយជាខាងចុងនៃវស្សានរដូវ (អំពី ๑ រោចខែអស្សុជទៅដល់ ๑๕ កើតខែកត្តិក) បើភិក្ខុនីបានក្រាលកឋិន កំណត់ ๕ ខែ (អំពី ๑ រោចខែអស្សុជទៅដល់ ๑๕ កើតខែផល្គុន) ។ ពាក្យថា ញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅ

อนตฺตเต กปิเณ ปสฺสนสฺส ปฏิฆํ ทิฏฺฐสุ อสิตมฺปิเต อาปตฺติ ทาปตฺติยสฺส ฯ อตฺตเต กปิเณ กปิณฺฑารทิฏฺฐสุ อสิตมฺปิเต อาปตฺติ ทาปตฺติยสฺส ฯ

(๒๕๑) ทุฏฺฐุลฺลาย ทุฏฺฐุลฺลาสญฺญา ปาราชิกสมยํ อสิตมฺปิเต อาปตฺติ ทาปตฺติยสฺส ฯ ทุฏฺฐุลฺลาย เวมติกา ปาราชิกสมยํ อสิตมฺปิเต อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ทุฏฺฐุลฺลาย อทุฏฺฐุลฺลาสญฺญา ปาราชิกสมยํ อสิตมฺปิเต อนาปตฺติ ฯ อทุฏฺฐุลฺลาย ทุฏฺฐุลฺลาสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อทุฏฺฐุลฺลาย เวมติกา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อทุฏฺฐุลฺลาย อทุฏฺฐุลฺลาสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๒๕๒) อนาปตฺติ อานิสงฺสํ ทสฺเสตฺวา ติกปเตฺต อุมฺมตฺตกาเย อาทิกมฺมิกาเยหาติ ฯ

នោះ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមិនបានគ្រាលកឋិនហើយ ញុំាងថ្ងៃ១ ជាខាងចុងនៃវស្សានរដូវឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបានគ្រាលកឋិនហើយ ញុំាងថ្ងៃដែលកឋិនរោះឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๕๑) ចីវរដ៏ទុព្វល ភិក្ខុនីសំគាល់ថាចីវរដ៏ទុព្វលមែន ហើយធ្វើសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ចីវរដ៏ទុព្វល ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយធ្វើសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរដ៏ទុព្វល ភិក្ខុនីសំគាល់ថាចីវរមិនទុព្វលទេ ហើយធ្វើសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅ មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។ ចីវរមិនទុព្វលទេ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាចីវរទុព្វល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរមិនទុព្វលទេ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរមិនទុព្វល ភិក្ខុនីសំគាល់ថាចីវរមិនទុព្វល មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។

(๒๕๒) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន៣យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្ស[1]ហើយហាមឃាត់ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

---

๑ ភិក្ខុនីនិយាយថា ពាក្យសរបស់គេមុខជានឹងមកជិល់ បុរសមានសទ្ធាជ្រះថ្លាមុខជាមកប្រគេនមិនខាន ហៅថាសំដែងអានិសង្សក្នុងសិក្ខាបទនេះ ។ (អដ្ឋកថាវិនយ) ។

ឆគ្គវិគ្គស្ស ទសមសិក្ខាបទំ

[២៩៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន អញ្ញតរេន ឧបាសកេន សង្ឃំ
ឧទ្ទិស្ស វិហារេ ការាបិតោ ហោតិ ។ សោ តស្ស
វិហារស្ស មហោ ឧកតោ សង្ឃស្ស អការលចីវរំ ធារេតុ ការ-
ណោ ហោតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឧកតោ សង្ឃ-
ស្ស ភណ្ឌំ អត្ថតំ ហោតិ ។ អថ ខោ សោ ឧបាសកោ
សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ភណ្ឌុត្ថារំ យាចិ ។ ភគវតោ
ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថ ខោ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ
ឯតស្មិំ បការណេ ធម្មិំ ភិក្ខំ ភគ្គា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ
អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ភណ្ឌំ ឧទ្ធរិតុំ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ
ភណ្ឌំ ឧទ្ធរិតព្ពំ ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន
សង្ឃោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ភណ្ឌំ ឧទ្ធ-
រេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ

ឆគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

[៤៥៣] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្ត
ជេតវនៈ របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានឧបា-
សកម្នាក់ឲ្យគេធ្វើវិហារ (កុដិ) ១ ថ្វាយសង្ឃ ។ ក្នុងកាលដែលធ្វើវិហារ
នោះ ឧបាសកនោះក្រោថ្នាំនឹងថ្វាយអាលយចំរដល់ឧកតោសង្ឃ ។ ក៏គ្រា
នោះឯង ឧកតោសង្ឃបានក្រាលកបិនហើយ ។ ទើបឧបាសកនោះចូល
ទៅរកសង្ឃហើយសូមឲ្យសង្ឃដកកបិនចេញ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូល
ដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើប
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅកិក្ខុទាំងឡាយមកថា
ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃដកកបិនចេញបាន ម្នាល
កិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវដកកបិនយ៉ាងនេះ ។ កិក្ខុឆ្លាសប្រតិពលគប្បី
ញាំងសង្ឃឲ្យដឹងដោយញត្តិទុតិយកម្មវាចាថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម
ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើការដកកបិននេះមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ
សង្ឃត្រូវដកនូវកបិន ។ នេះជាវាចាដែលប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង ។ បពិត្រ

สงฺฆา กปิณํ ขฺวาตึ ฯ ยสฺมายสฺมาโต ขมติ กปิณสฺส ขฺวาโท โส ตุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมติ โส ภาเสยฺย ฯ ขฺวตึ สงฺฆาน กปิณํ ฯ ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ

(๒๙๔) อถโข โส ขตาสโก ภิกฺขุนีสงฺโฆ ขุปสงฺกมิตฺวา กปิณุทฺธารํ ยาจิ ฯ ถุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี ตีรณี อมฺหากํ ภคินิสฺสตีติ กปิณุทฺธารํ ปฏิพาหิ ฯ อถโข โส ขตาสโก ขุฏฺฐายติ ขิยติ วิกาเขติ กปิ มหิ ชาม ภิกฺขุนิโย อมฺหากํ กปิณุทฺธารํ น ทสฺสนฺตีติ ฯ อาเสฺวสุ โข ภิกฺขุนิโย ตสฺส ขตาสกสฺส ขุฏฺฐายนฺตสฺส ขิยนฺตสฺส วิกาเขนฺตสฺส ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ ตา ขุฏฺฐายนฺติ ขิยนฺติ วิกาเขนฺติ กปิ มหิ ชาม อยฺยา ถุลฺลนนฺทา ชมฺมึ กปิณุทฺธารํ ปฏิพาหิสฺสตีติ ฯ เป ฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว

ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឥឡូវនេះសង្ឃដកកឋិនចេញ ។ ការដកកឋិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា ត្រូវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះស្ងៀមនៅ មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា ត្រូវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះពោលឡើង ។ កឋិនសង្ឃបានដកហើយ ។ ការដកកឋិនសមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវកម្មនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๒๙๔) លំដាប់នោះ ឧបាសកនោះបានចូលទៅរកភិក្ខុនីសង្ឃ ហើយសូមឲ្យសង្ឃដកកឋិនចេញ ។ ឯភិក្ខុនីបានហាមឃាត់នូវការដកកឋិនដោយវាចាថា ចីវរនឹងមានដល់ពួកយើងខាងឆ្ងាយ ។ ទើបឧបាសកនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីខាងឆ្ងាយមិនសមបីនឹងមិនឲ្យការដកកឋិនដល់ពួកយើងសោះ ។ ភិក្ខុនីខាងឆ្ងាយបានឮឧបាសកនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីខាងឆ្ងាយឯណាមានសេចក្តីធ្ងាប់ថាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីខាងឆ្ងាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ចុះលុនន្លាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងហាមឃាត់នូវការដកកឋិនប្រកបដោយធម៌សោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា

ปุลฺลงฺกา กิกฺขนิ ฉมฺมึสุ กปิณฺฑารุ ปฏิคฺคหาเปตฺวา ฯ
สกฺกา ภกฺขาตุ ฯ วิกาลมฺหิ พุทฺธา ภกฺขา กปฺป หิ ฉาม
กิกฺขเว ปุลฺลงฺกา กิกฺขนิ ฉมฺมึสุ กปิณฺฑารุ ปฏิค-
หาเปตฺวา ปริภุญฺชิตุ เนตฺ กิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺเจว ปสาทาย ฯ เป ฯ
ยตฺถ ปน กิกฺขเว กิกฺขนิโย ฉมฺ สิกฺขาปท ขุทฺทิ-
สนฺ ยา ปน กิกฺขนิ ฉมฺมึสุ กปิณฺฑารุ ปฏิคฺคเหยฺย
ฉาฉิตฺติยสฺส ฯ

[๒๕๔] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิกฺขนิตฺติ ฯ เป ฯ อยนฺ ฉมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนิตฺติ ฯ
ฉมฺมึสุนฺติ กปิณฺฑารุ สมฺปตฺตา กิกฺขนิสงฺฆา
สนฺนิปติตฺวา ขุทฺทกนฺติ ฯ ปริภาเชยฺยาติ กญฺจิ ฉนฺ
กปิณฺฑ ขุทฺทเกยฺยาติ ปริภาเชตฺวา อาหเรตฺวา ฉาฉิตฺติยสฺส ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ហាមឃាត់នូវការដកកឋិនដ៏ប្រកប
ដោយធម៌ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមព្រះមេត្តា
ព្រះអង្គ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គបន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងហាមឃាត់នូវការដកកឋិនដ៏ប្រកប
ដោយធម៌ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំង
ឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនី
ចូរសំដែងឥទ្ធិនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ ហាមឃាត់នូវ
ការដកកឋិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๕๕) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជដកណ្ឌ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ការដកកឋិន
ប្រកបដោយធម៌នោះ ចានដល់ភិក្ខុនីសង្ឃមានសេចក្តីព្រមព្រៀងប្រជុំ
គ្នាដក ។ ពាក្យថា ហាមឃាត់ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីហាមឃាត់ថា ភិក្ខុនី
សង្ឃដកកឋិននេះឥទ្ធីអ្វីដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

๒๕๖) ธมฺมโก ธมฺมกสญฺญา ปฏิพาหาติ อาปตฺติ ทาฏฺฐพฺพา ๆ ธมฺมโก เวมติกา ปฏิพาหติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ ธมฺมโก อธมฺมกสญฺญา ปฏิพาหติ อนาปตฺติ ๆ อธมฺมโก ธมฺมกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อธมฺมโก เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อธมฺมโก อธมฺมกสญฺญา อนาปตฺติ ๆ

(๒๕๗) อนาปตฺติ อาธิสมฺมา ธเสฺสฺยา ปฏิพาหติ ธมฺมกมฺมาย อาธิกรณิกาย ๆ

อตฺถงฺคโต ตติโย ๆ

(๒๕๖) ការដកឋិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រែកបដោយធម៌មែន ហើយហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការដកឋិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការដកឋិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយហាមឃាត់ មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។ ការដកឋិនមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការដកឋិនមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការដកឋិនមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនប្រែកបដោយធម៌មែន មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។

(๒๕๗) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្ស[๑] ហើយហាមឃាត់ ๑ ភិក្ខុនីឆ្គត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

នគ្គវគ្គ ទី ๓ ចប់ ។

---

๑ ភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្សថា ភិក្ខុនីសង្ឃមានបីវារៈគ្រាំគ្រាហើយ ឧបាលិភមានអានិសង្ស ៥ចំនួនដូចម្តេច ។ (អដ្ឋកថាវិនយ) ។

តុវដ្ដិវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(២៥៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខត្តុំយោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា បស្សិត្វា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខត្តុំយោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេស្សន្តិ សេយ្យថាបិ តិហិតិយោ កាមភោគិនិយោតិ[1] ។ អស្សុសុំ ខោ តិក្ខត្តុំយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា តិក្ខត្តុំយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខត្តុំយោ ទ្វេ ឯក-មញ្ចេ តុវដ្ដេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខវេ តិក្ខត្តុំ-យោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិក្ខវេ តិក្ខត្តុំយោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេស្សន្តិ នេតំ តិក្ខវេ អប្បសន្នានំ

---

១ ម. តិហិតិកាមភាគិនិយោតិ ។

ត្រៃដ្ឋិវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(២៥៨) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីពីរបួប ដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) ។ មនុស្សទាំងឡាយដើរទៅកាន់ចារិកនៃវត្ត ឃើញហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) ដូចពួកស្រីគ្រហស្ថអ្នកបរិភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងនោះពោលទោស តិះ-ដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) សោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីពីរូបដេកលើគ្រែមួយ(ជាមួយគ្នា) ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ចរន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) ទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិន

ก็ ปสาเทยฺย ฯ เป ฯ ฯ ฝาทุ่ง บน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ฯ ม สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา บน ภิกฺขุนิยา ฯ ฝาทุ่ง ภิกฺขเวหิ ตุ๋ยเฉลยปุ๋ ชาติยนฺติ ฯ

(๒๕๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนิยาติ อุปสมฺปนฺนายา ปุ๋ทุนฺติ ฯ ฯ ฝาทุ่ง ภิกฺขเวหิ ตุ๋ยเฉลยปุ๋นฺติ ฝาทุ่ง นิปชฺชาย อปร นิปชฺชติ อาปตฺติ ชาติยสฺส ฯ ฯ ฝาทุ่ง ก นิปชฺชนฺติ อาปตฺติ ชาติยสฺส ฯ ฯ ฝาทุ่ง ปุนปฺปุนํ นิปชฺชนฺติ อาปตฺติ ชาติยสฺส ฯ

(๒๖๐) อนาปตฺติ ฝาทุ่ง นิปชฺชาย อปร นิสีทติ ฯ ฝาทุ่ง ก นิสีทนฺติ ฯ ฯ ฯ อาทิกมฺมิกานนฺติ ฯ

ตติยปาราชิกสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

(๒๖๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยา วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน ขา บน สมเยน ภิกฺขุนิยา ฯ ฝาทุ่ง ภิกฺขเวหิ ตุ๋ยเฉลยปุ๋ ฯ ฯ ฯ วิหารปาลิกํ อามนฺเตสุ

---

๑ ฉ. ม. ฝาทุ่ง ภิกฺขเวหิ ฯ

ថាន់ដែរថ្ងៃ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា ពីរបួបដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៥៩) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជដិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ភិក្ខុនី ពីរបួបដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) សេចក្តីថា កាលភិក្ខុនីម្នាក់ដេកនៅហើយ មានភិក្ខុនីដទៃទៀតដេកដែរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្យ៉ាងទៀតភិក្ខុនីពីរបួបដេកត្រមគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីទាំងពីរបួបក្រោកឡើងហើយដេកទៅវិញវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៦០) ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីម្នាក់ដេក ភិក្ខុនីដទៃអង្គុយ ឬភិក្ខុនីទាំងពីរបួបអង្គុយ ១ ភិក្ខុនីទាំងពីរបួបនោះឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីទាំងពីរបួបនោះជាដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ត្រង្គវិភង្គ សិក្ខាបទទី ២

(៤៦១) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវនៈរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីពីរបួបមានសម្ពត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នា ។ មនុស្ស

បស្សន្តិ។ ទុដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិទាចេន្តិ កថំ ហិ នាម
ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកត្តរណាថាបុរណា តុវដ្តេស្សន្តិ សេយ្យ-
ថាបិ គិហិនិយោ កាមភោគិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ
ខោ ភិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ទិយន្ត-
នំ វិទាចេន្តានំ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។
តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិទាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុ-
និយោ ទ្វេ ឯកត្តរណាថាបុរណា តុវដ្តេស្សន្តីតិ ។បេ។
សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកត្តរណាថាបុរណា
តុវដ្តេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកត្តរណាថា-
បុរណា តុវដ្តេស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសា-
ទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ
សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកត្ត-
រណាថាបុរណា តុវដ្តេយ្យុំ ទាចិត្តិយន្តិ ។

ចាំឆ័ន្ទាយដើរទៅកាន់ចាវិកនៃវត្ត ឃើញហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នាដូចយ៉ាងពួកស្រីគ្រហស្ថអកបរិកោគកាម សោះ ។ កិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយបានឮមនុស្សចាំឆ័នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយណាមានសេចក្តីជ្រាបថាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នា សោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ ឮថាកិក្ខុនីពីរូបមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នា ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាជ្រាបពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នាទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនចាំឆ័ន្ទាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ ពួកភិក្ខុនីប្បសំដែងទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយឯណាពីរូបមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุ นิยาติ อุปสมฺปนฺนายา วุจฺจติ ฯ ทฺวิ ฯ ปาตพฺพาณาติ. ปุราณา ตาวเทยฺยนฺติ ตญฺเว อตฺตโน ตญฺเว ปาวนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๖๓) ปาตพฺพาณาปุราณา ปาตพฺพาณาปุราณสญฺญา ตาวเทนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปาตพฺพาณาปุราณา เวมติกา ตาวเทนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปาตพฺพาณาปุราณา ปาตพฺพาณาปุราณสญฺญา ตาวเทนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปาตพฺพา ปาตพฺพาปุราณา[๑] อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปาตพฺพา ปาตพฺพาปุราณา[๒] อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปาตพฺพาปุราณา ปาตพฺพาปุราณสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปาตพฺพา-

---

๑ ม. ปาตพฺพาปุราณสญฺญา ฯ ๒ ม. ปาตพฺพาปุราณสญฺญา ฯ ๓. ปาตพฺพา-ปาตพฺพาปุราณสญฺญา ฯ

(๒๖๒) គ្រង់ពាក្យថា កង្ខាទីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីអធប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ពីរបួ មានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នានោះ សេចក្តីថា កង្ខាទីពីរបួគ្រាលនូវសម្ពត់នោះឯង ហើយដណ្តប់នូវសម្ពត់នោះដដែល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๓) សម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ កង្ខាទីពីរបួ សំគាល់ថាសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយដដែល ហើយដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ កង្ខាទីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ កង្ខាទីសំគាល់ថាសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់ផ្សេងគ្នា ហើយដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កង្ខាទីដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នា តែដណ្តប់សំពត់ផ្សេងគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កង្ខាទីដេកលើកម្រាលផ្សេងគ្នា តែដណ្តប់ជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់ផ្សេង ๆ គ្នា កង្ខាទីសំគាល់ថាសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់ជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់

วณาจาปุรเณ เวมตฺตตา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ฉาทนฺตรวณาจาปุรเณ ฉาทนฺตรวณาจาปุรณสญฺญา อาปตฺติ ฯ

(๒๖๔) อาปตฺติ วฏฺฏานิ[๑] ฉเฑฺฑตฺวา ฉมชฺเช ฉุฑฺฒตฺตกานิ อาทิกมฺมิกานฺติ ฯ

ตุวฏฺฏวคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

(๒๖๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉุลฺลฉนฺทา ภิกฺขุนี พหุสฺสุตา โหนฺติ ภาณิกา วิสารทา ปฏิพลา ธมฺมึ กถึ กาตุํ ฯ ภิกฺขู ปาติโมกฺขึ พหุสฺสุตา โหนฺติ ภาณิกา วิสารทา ปฏิพลา ธมฺมึ กถึ กาตุํ อุทฺทิสาปนาย ฯ มนุสฺสา อยฺยา ภิกฺขู ปาติโมกฺขึ พหุสฺสุตา ภาณิกา วิสารทา ปฏิพลา ธมฺมึ กถึ[๒] กาตุํ อุทฺทิสาปนาตฺติ ภนฺเต ปาติโมกฺขึ ปมมํ ปยิรุทาสิตฺวา ปฏิพลา ฉุลฺลฉนฺเท ภิกฺขุนิโย ปยิรุทาสนฺเต ฯ

---

๑ ฉ. ม. วฏฺฏานิ ฯ ๒ ฉ. ธมฺมกถึ ฯ

ផ្សេងគ្នា កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម្តត់សម្រាប់
ត្រាសម្រាប់ដណ្តប់ផ្សេងគ្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាសម្តត់សម្រាប់ត្រាស
សម្រាប់ដណ្តប់ផ្សេងគ្នាដដែល មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។

(៦៦៤) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង)
គឺពួកកិក្ខុនីសំដែងន្ទូវគីកំណត់ហើយដោក ១ ពួកកិក្ខុនីឆត ១ ពួកកិក្ខុនី
ដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

តតិយភិក្ខុវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៦៦៥) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ស្តេចគង់ក្នុងវត្ត
ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ដិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង
ឆព្វគ្គិយភិក្ខុនីជាពហុស្សុត ជាអ្នកទ្រទ្រង់និយាយ ជាអ្នកភ្ញៀវក្នុ ជាអ្នក
ប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ។ សូម្បីកុមារិកាបិលានីភិក្ខុនីក៏ជាពហុស្សុត ជាអ្នក
ប៉ិននិយាយ ជាអ្នកភ្ញៀវក្នុ ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ជាអ្នកដែល
មហាជនសរសើរថ្លៃពេកដែរ ។ មនុស្សពាលឆ្កួយនិយាយថា កុមារ-
បិលានីជាម្ចាស់ ជាពហុស្សុត ជាអ្នកប៉ិននិយាយ ជាអ្នកភ្ញៀវក្នុ ជាអ្នក
ប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ជាអ្នកដែលមហាជនសរសើរថ្លៃពេកដូច្នេះ ហើយចូល
ទៅរកកុមារិកាបិលានីភិក្ខុនីមុន ទើបចូលទៅរកថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីជាក្រោយ ។

ปุลฺลงฺคา กงฺขนี สพฺพญฺญุตญาณา สมา กิร อปฺปิจฺฉา สนฺตุฏฺฐา ปวิวิตฺตา อสังสฏฺฐา ยา สมา สญฺญตฺติยาปิ ลาภา ญตฺติยาปิ ลาภา วิหารนฺติ กงฺขาย กาปิลานิยา ปุเรตา จณฺฑิกตาปิ ตาฬิตาปิ นิสีทาปิ เสยฺยาปิ กเปตฺวา ฐปิตาปิ ฐปิตาเปตาปิ สฬฺฌายมฺปิ กเรตา ฯ ยา ตา กงฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ฉฬฺฌายนฺติ ฑียนฺติ วิหาเปนฺติ กถํ ปน ตาส อยฺยา ปุลฺลงฺคา อยฺยาย กงฺขาย กาปิลานิยา สญฺจิจฺจ อชานนฺติ กิริยฺยตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร กิญฺจาปิ ปุลฺลงฺคา กงฺขนี กงฺขาย กาปิลานิยา สญฺจิจฺจ อชานนฺติ กเรตีติ ฯ สจฺจํ กเรติ ฯ ยิทปิ ภุญฺชา กเรติ กถํ ปน ตาส ปุลฺลงฺคา กงฺขนี กงฺขาย กาปิลานิยา สญฺจิจฺจ อชานนฺติ กิริยฺยติ เอตํ กิญฺจาปิ อปฺปสนฺนาน ปสาทนาย ฯเปฯ ฯวญฺจ ปน กิญฺจาปิ กงฺขนิโย ตมฺหิ สิกฺขาปเท ฐิตสฺส ยา ปน กิญฺจิ กิญฺจิยา สญฺจิจฺจ อชานนฺติ กเรยฺย ถาปิตฺติยนฺติ ฯ

ថុល្លនន្ទាកិកូនីជាមនុស្សមានសេចក្តីប្តូរស្បាគ្រប់សង្កត់ក៏ពោលថា ពួកកិកូនីណាស្គាល់ច្រើនសូមច្រើន បានឮថាកិកូនីទាំងឡាយនេះជាអ្នកជ្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស ជាអ្នកស្ងាត់ ជាអ្នកមិនច្រឡូកច្រឡំ ពោលដូច្នេះហើយក៏ដើរខ្លះ ឈរខ្លះ អង្គុយខ្លះ សម្រែចការដេកខ្លះ សំដែងឯងខ្លះ ឲ្យគេសំដែងខ្លះ ធ្វើការស្វាធ្យាយខ្លះ ក្នុងខាងមុខកន្លាកាបិលានីកិកូនី ។ កិកូនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកូនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងមកភ្លៃងធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយដល់កន្លាកាបិលានីជាម្ចាស់សោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាកិកូនីភ្លៃងធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយដល់កន្លាកាបិលានីកិកូនី ពិតមែនឬ ។ កិកូទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិកូនីមិនសមបីនឹងភ្លៃងធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយដល់កន្លាកាបិលានីកិកូនីទេ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ពួកកិកូនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយភ្លៃងធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយដល់កិកូនីផងគ្នា ត្រូវអាបត្តិឋាបិត្តិយ ។

(๒๖๖) ยา ปชาตึ ยา ยาธิสา ฯเปฯ กิกฺกิ-
ณึ ฯเปฯ อยํ ๗มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺกิณึ ฯ
กิกฺกิณิยาติ อญฺญาย กิกฺกิณิยา ฯ สญฺเจจฺจาติ ชา-
ณนฺตี สญฺชานนฺตี เจตฺ อภิวิตริตฺวา วีติกฺกมো ฯ อชาสุ
กาเรยฺยาติ ๗มิตา ๗มิสฺสา อชาสุ ภริสฺสตีติ
อชาปุตฺตา ปุเรสา ปฏิมตึ ฯ ติฏฺฐติ ฯ ธิสึตึ ฯ
ฯ เสยฺยึ ฯ กเปฺปติ ทุทฺธิสติ ฯ ทุทฺธิสาเปติ
ฯ สชฺฌายึ ฯ กเรติ อาปตฺติ ฉาจิตฺตียสฺส ฯ

(๒๖๗) อุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา สญฺเจ-
จฺ อชาสุ กเรติ อาปตฺติ ฉาจิตฺตียสฺส ฯ อุป-
สมฺปชฺชาย เวมติกา สญฺเจจฺ อชาสุ กเรติ
อาปตฺติ ฉาจิตฺตียสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย อนุปสมฺปน-
สญฺญา สญฺเจจฺ อชาสุ กเรติ อาปตฺติ ฉาจิตฺตียสฺส ฯ
อนุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
อนุปสมฺปชฺชาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุป-
สมฺปชฺชาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๒๖๖] ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយ
ក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃភូតគ្គាមវគ្គហើយ ។ ពាក្យថា ដល់កិកូនីផង
គឺដល់កិកូនីដទៃ ។ ពាក្យថា ក្នែង សេចក្តីថា កិកូនីគាលដឹងគាលស្គាល់
ហើយក្នែងប្រព្រឹត្តល្មើស ប្រព្រឹត្តកន្លង ។ ពាក្យថា ធ្វើសេចក្តីមិន
សប្បាយ សេចក្តីថា កិកូនីគិតថា ដោយហេតុនេះ សេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត
នឹងមានដល់កិកូនីនេះ ដូច្នេះហើយមិនបានជ្រាប ក៏ដើរខ្លះ ឈរខ្លះ
អង្គុយខ្លះ សម្រេចការដេកខ្លះ សំដែងធម៌ខ្លះ ឲ្យគេសំដែងខ្លះ ធ្វើការ
ស្វាធ្យាយខ្លះ ក្នុងទីខាងមុខ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តិយ ។

[๒๖๗] ឧបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា ហើយ
ក្នែងធ្វើឲ្យមានសេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា
កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយក្នែងធ្វើសេចក្តីឲ្យមិនសប្បាយចិត្ត ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាអនុបសម្បន្នា ហើយ
ក្នែងធ្វើឲ្យមានសេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តិយ ។ អនុប-
សម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា
កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកូនីសំ-
គាល់ថាជាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๖๘) อถาปรัตถ อชาตสัตถุกาทโย อาปุจฉา ปุเรตา ปฏิสันถาโร ปฏิสันถารปุเรตา สีลานิ ปาริสุทธิ ปาริสุทธิปุเรตา ทิฏฐิ ทิฏฐิปุเรตา สัทธินทรียัง ปาลยโต อาทิพฺรหฺมจริยกายาติ ฯ

ตติยภาณวารสฺส ปฐมสิกฺขาปทนิทฺเทโส

(๒๖๙) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยัง วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนี ทุกฺกฏานิ สหชีวินี เอว อุปสงฺกมนฺติ อุปฏฺฐานายปิ อุสฺสุกฺกัง กโรนฺติ ฯ ยา ตา ภิกฺขูนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถัง หิ นาม อยฺยา ฉพฺพคฺคิยา ทุกฺกฏานิ สหชีวินี เอว อุปสงฺกมิสฺสนฺติ อุปฏฺฐานายปิ อุสฺสุกฺกัง กริสฺสนฺตีติ ฯเป ฯ สจฺจัง กิร ภิกฺขเว ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนี ทุกฺกฏานิ สหชีวินี เอว อุปสงฺกมนฺติ อุปฏฺฐานายปิ อุสฺสุกฺกัง กโรนฺตีติ ฯ สจฺจัง ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา

(๒๖๘) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីមិនប្រាថ្នាទើសេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត ហើយប្រាប់ក៏ដើរក្តី ឈរក្តី អង្គុយក្តី សម្រេចការដេកក្តី សំដែងឯងក្តី ឲ្យគេសំដែងក្តី ធ្វើការស្វាធ្យាយក្តី ក្នុងខាងមុខ ១ កិក្ខុនីឆុត ១ កិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(๒๖๙) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនី មិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើកិក្ខុនីជាកូនសិស្ស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ (មានដំបូង) ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងមិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើកិក្ខុនីជាកូនសិស្ស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើកិក្ខុនីជាកូនសិស្សដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្បន្នោសថា

กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ปุลฺลงฺคา ภิกฺขู ทุกฺกฏานิ สหธมฺมิกานิ เนว อุปเชฺฌ ฐเปสฺสนฺติ น อุปชฺฌายสฺส อุสฺสุกฺกํ กริสฺสนฺติ เนสํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ฯ เอวญฺหิ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขูนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี ทุกฺกฏานิ สหธมฺมิกานิ เนว อุปเชฺฌ ฐเปยฺย น อุปชฺฌายสฺส อุสฺสุกฺกํ กเรยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๗๐) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ทุกฺกฏานีติ นาม กิลาปา วุจฺจติ ฯ สหธมฺมิกานีติ นาม สทฺธิวิหาริกานิ วุจฺจติ ฯ เนว อุปเชฺฌ ฐเปยฺยาติ น สยํ อุปเชฺฌ ฐเปยฺย ฯ น อุปชฺฌายสฺส อุสฺสุกฺกํ กเรยฺยาติ น อญฺญํ อาณาเปยฺย ฯ เนว อุปเชฺฌ อุทฺทิสฺเสยฺยาติ น อุปชฺฌายสฺส อุสฺสุกฺกิยตา ปุน ภิกฺขุภาวตฺถาย อนฺเตวาสิกภาวตฺถาย[๑] วา อนุปสมฺปาเทยฺยาติ เนว อุปเชฺฌ คเหยฺย น อุปชฺฌายสฺส อุสฺสุกฺกิยตา กเรยฺย อนฺเตวาสิกภาวตฺถายาติ ฯ

๑ ฉ ม. อนฺเตวาสึ ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះលុះនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងមិនបម្រើឯង មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើភិក្ខុនីជាកូនសិស្ស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើភិក្ខុនីជាកូនសិស្ស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(២៧០) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជដិកកណ្ឌ្រចបហើយ ។ ដែលហៅថា ដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ សំដៅយកភិក្ខុនីដែលមានជម្ងឺ ។ ដែលហៅថា ភិក្ខុនីជាកូនសិស្ស សំដៅយកភិក្ខុនីជាសទ្ធិវិហារិនី (មានធម៌ជាគ្រឿងនៅជាមួយគ្នា) ។ ពាក្យថា មិនបម្រើឯង គឺមិនបម្រើដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើ គឺមិនបង្គាប់អ្នកដទៃ ។ កាលភិក្ខុនីគ្រាន់តែជាក់ធ្លុះថា អញនឹងមិនបម្រើឯង នឹងមិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើ នូវអន្តេវាសិនីក្តី អនុបសម្បន្នាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๗๑) อนาปตฺติ สติ อนฺตราเย ปริเยสิตฺวา ฯ ลภติ ติลาทาเย อาปทาสุ ขุทฺทกปาเย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

ตติยปาราชิกสฺส ปฐมสิกฺขาปทํ

(๒๗๒) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขู กาปิลานิ สาเกเตวสฺสุ ขุปคตา โหนฺติ ฯ สา เตสนฺทิเฏว ทารณิเยน ชุลฺลนฺหาย ภิกฺขุนิยา สทฺธิเก ทูตํ ปาเหสิ สเจ เม อยฺยา ชุลฺลนฺหา ขุปสฺสยํ ธาเรยฺย ตญฺเจยฺยาหมฺหิ[๑] สาวตฺถินฺติ ฯ ชุลฺลนฺหา ภิกฺขุนี ฆายมานา อาคจฺฉตุ ธสฺสามีติ ฯ อถโข ภิกฺขู กาปิลานิ สาเกตา สาวตฺถึ อคมาสิ ฯ ชุลฺลนฺหา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา กาปิลานิยา ขุปสฺสยํ อกาสิ ฯ เตน โข ปน สมเยน ชุลฺลนฺหา ภิกฺขุนี พหุสฺสุตา โหติ

๑ ฉ. ม. อาตญฺเจยฺยาหมฺหิ ฯ

(๒๗๑) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺកាលបើមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយភិក្ខុនីសួរភេទអ្នកឯទៀតជាអ្នកបម្រើដម្បីមិនបាន ๑ ភិក្ខុនីឈឺខ្លួនឯង ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕

(๒๗๒) សម័យនោះឯង ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង កុក្កុតាបិលានីភិក្ខុនីនៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងសាកេត ฯ កុក្កុតាបិលានីភិក្ខុនីនោះ បានបញ្ជូនទូតទៅកាន់សំណាក់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីដោយកិច្ចនីមួយថា បើថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់ឲ្យលំនៅដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំគួរតែទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ฯ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយតបយ៉ាងនេះថា កុក្កុតាបិលានីមកចុះ ខ្ញុំនឹងឲ្យ (នៅ) ฯ លំដាប់នោះ កុក្កុតាបិលានីភិក្ខុនីបានចេញអំពីក្រុងសាកេតទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ฯ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក៏បានឲ្យលំនៅដល់កុក្កុតាបិលានីភិក្ខុនី ฯ ក៏គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីជាពហុស្សុតជាអ្នកប៉ិនប្រសប់និយាយ ជាអ្នក

กาฬิกาย วิสารทา ปฏฺฐา ฉมฺมึ กเต กาตุ ฯ กฏฺฐมิ
กาปิลานี ตถาสฺสุตา โหติ กาฬิกาย วิสารทา
ปฏฺฐา ฉมฺมึ กเต กาตุ อุปฺปาสมฺภาวิตา ฯ มนุสฺสา
อยฺยา กฏฺฐา กาปิลานี ตถาสฺสุตา กาฬิกาย วิสา-
รทา ปฏฺฐา ฉมฺมึ กเต กาตุ อุปฺปาสมฺภาวิตาติ กงฺขึ
กาปิลานึ ปหมึ ปยิรุปาสิตฺวา ปฏฺฐา ปุจฺฉนฺตึ
กิตฺตึ ปยิรุปาสนฺติ ฯ ปุจฺฉนฺตา กิตฺตึ สมฺปสฺส-
กาย สมา กิร อยฺยาย สทฺธา ปริจิตฺตา อสมฺสฏฺฐา
ยา สมา สญฺญตฺติยา ปญฺญตฺติยา วิหารนฺติ
กุปิตา อนตฺตมนา กงฺขึ กาปิลานึ อุปสงฺกมิ
ตุกฺกฺขึ ฯ ยา ตา กิตฺตินิยา อยฺยาย ฯเป ฯ
ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา
ปุจฺฉนฺตา อยฺยาย กฏฺฐาย กาปิลานิยา อุปสงฺกมิตฺวา
ตฺวา กุปิตา อนตฺตมนา ตุกฺกฺขึสฺสตีติ ฯเป ฯ สทฺธึ
กิร กิตฺตาย ปุจฺฉนฺตา กิตฺตึ กฏฺฐาย กาปิลานิยา
อุปสงฺกมิตฺวา ตฺวา กุปิตา อนตฺตมนา ตุกฺกฺขึสตีติ[๑] ฯ

---

๑ ม. ตุกฺกฺขตีติ ฯ

ភ្លៀវភ្លា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ។ សូម្បីភិក្ខុកាឡិលានី ក៏ជាពហុស្សុត ជាអ្នកប៉ិនឌិយាយ ជាអ្នកភ្លៀវភ្លា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថាដែរ ហើយមហាជនគេសរសើរដោយច្រើនពេក ។ មនុស្សពាលឆ្កួយនិយាយថា ភិក្ខុកាឡិលានីជាម្ចាស់ជាពហុស្សុត ជាអ្នកប៉ិនឌិយាយ ជាអ្នកភ្លៀវភ្លា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ជាអ្នកដែលគេសរសើរដោយច្រើន និយាយយ៉ាងនេះហើយ ចូរនាំគ្នាទៅរកភិក្ខុកាឡិលានីតិក្ខុនីមុន ហើយទៅរកថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីជាខាងក្រោយ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីជាអ្នកមានសេចក្តីប្តូរស្បាគ្របសង្កត់ទើបនិយាយថា ភិក្ខុនីពាលឆ្កួយណាជាអ្នកស្គាល់ច្រើនជាអ្នកសូមច្រើន ចូរពួកភិក្ខុនីពាលឆ្កួយនេះជាអ្នកច្បាស់ច្បាស់តិច ជាអ្នកសន្តោស ជាអ្នកស្ងាត់ ជាអ្នកមិនច្របូកច្របល់ (និយាយយ៉ាងនេះហើយ) ក៏មានសេចក្តីទំនាក់អន់ចិត្ត ហើយទង់ខ្ញាញភិក្ខុកាឡិលានីចេញចាកលំនៅទៅ ។ ភិក្ខុនីពាលឆ្កួយណាមានសេចក្តីច្បាស់ច្បាស់តិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីពាលឆ្កួយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងឲ្យលំនៅដល់ភិក្ខុកាឡិលានីជាម្ចាស់ ហើយត្រឡប់ទំនាក់អាក់អន់ចិត្ត ទង់ខ្ញាញចេញសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាលឆ្កួយ ពួកថា ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យលំនៅដល់ភិក្ខុកាឡិលានីភិក្ខុនី ហើយត្រឡប់ទំនាក់អាក់អន់ចិត្តទង់ខ្ញាញចេញ ពិតមែនឬ ។

สงฺฆํ ภควาติ ฯ วิสารทา พุทฺธา ภควา เตสํ ยา ตาส ภิกฺขาย ปุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี ภฑฺฑาย ตาปิลาณิยา อุปสฺสยํ ทตฺวา ปกฺกมติ อนตฺตมนา อนภิรมนฺตี ภิกฺขาย อนฺตรายนฺติ ฯเป ฯ ฆรา ปน ภิกฺขาย ภิกฺขุนิยา สมฺมา สิกฺขาปทํ ปญฺญเปนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา อุปสฺสยํ ทตฺวา ปกฺกมติ อนตฺตมนา อนภิรมนฺตี อนภิรมนฺตี ปกฺกมติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๗๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ สมฺมุ อตฺเถ อนิปฺปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ภิกฺขุนิยาติ อญฺญาย ภิกฺขุนิยา ฯ อุปสฺสยโย นาม ภควตา ทฺวีหิ ตีหิ พุทฺธา ทตฺวา ฯ ทตฺวาติ สยํ ทตฺวา ฯ ปกฺกมตาติ อนภิรตา อาปาตปจฺฉา ฉิลฺลนาตา ฯ อนภิรมนฺตียาติ ตตฺถ ตโตฺถ ปมุขํ อนภิรมติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปมุขํ ตโตฺถ ฅหา อนภิรมติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

ภิกษุตាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឋានន្នោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ចុះលុនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងឲ្យលំនៅដល់ភគ្គាកាថិលានីភិក្ខុនី ហើយត្រឡប់ទំងអាក់អន់ចិត្ត ទង់ថាញាចេញាទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនតាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យលំនៅដល់ភិក្ខុនីផង់គ្នា ហើយទំងអាក់អន់ចិត្ត ក៏ទង់ថាញាងឯងក្តីឲ្យគេទង់ថាញាក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๗๓) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជិតកណ្តុរចេហើយ ។ ពាក្យថា ដល់ភិក្ខុនី គឺដល់ភិក្ខុនីដទៃ ។ ទីកុដិដែលមានសន្ទុំកន្ទារជាប់នៅ ហៅថាលំនៅ ។ ពាក្យថា ឲ្យ គឺឲ្យដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ទំងអាក់អន់ចិត្ត គឺមានចិត្តមិនត្រេកអរ មានចិត្តគឺទោសមកខ្ទាំងខ្លួប់ មានចិត្តរំងុំគ្នុង ។ ពាក្យថា ទង់ថាញាងឯង គឺភិក្ខុនីចាប់យកពីកន្លែងហើយថាញាចេញទៅខាងក្រៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីចាប់ថាញាចេញពីរបៀងទៅខាងក្រៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

ฬาเกน ปเยาเคน ตหุเกปิ ฐาเน อตีกฺกาเมตุ อาปตฺติ ฉาทิยสฺส ฯ อิกฺขฺยาเปยฺยาตุ อญฺญ อาณาเปตุ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สเจ อาณตฺตา ตหุเกปิ ฐาเน อตีกฺกาเมตุ อาปตฺติ ฉาทิยสฺส ฯ

(๒๗๒) อุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อุปสฺสยญ ทตฺวา กุปิตา อนตฺตมนา อิกฺขฺยาติ ปิ อิกฺขฺยาเปตุ ปิ อาปตฺติ ฉาทิยสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย วิมติกา อุปสฺสยญ ทตฺวา กุปิตา อนตฺตมนา อิกฺขฺยาติ ปิ อิกฺขฺยาเปตุ ปิ อาปตฺติ ฉาทิยสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อุปสฺสยญ ทตฺวา กุปิตา อนตฺตมนา อิกฺขฺยาติ ปิ อิกฺขฺยาเปตุ ปิ อาปตฺติ ฉาทิยสฺส ฯ ตสฺส ปริกฺขารญ อิกฺขฺยาติ ปิ อิกฺขฺยาเปตุ ปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อกปฺปิยมญฺจ อิกฺขฺยาติ ปิ อิกฺขฺยาเปตุ ปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตสฺส ปริกฺขารญ อิกฺขฺยาติ ปิ อิกฺขฺยาเปตุ ปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนญ กปฺปิยมญฺจ ปิ อกปฺปิยมญฺจ ปิ อิกฺขฺยาติ ปิ อิกฺขฺยาเปตุ

កិក្ខុនីថាញចេញឲ្យរំលងទ្វារសូម្បីច្រើន តែដោយប្រយោគ១ (គឺថាញ តែម្តង) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ(១) ។ ពាក្យថា ឲ្យគេធ្វើថាញ សេចក្តីថា កិក្ខុនីបង្គាប់ឲ្យអ្នកដទៃធ្វើថាញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីបង្គាប់តែម្តងហើយ (អ្នកទទួលបង្គាប់) ធ្វើថាញឲ្យរំលងទ្វារសូម្បីច្រើន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ(១) ។

(๒๗๔) ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា បានឲ្យលំនៅហើយខឹងអាក់អន់ចិត្ត ធ្វើថាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើថាញក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ បានឲ្យលំនៅហើយខឹងអាក់អន់ចិត្ត ធ្វើថាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើថាញក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នា បានឲ្យលំនៅហើយខឹងអាក់អន់ចិត្តត្រឡប់ធ្វើថាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើថាញក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីធ្វើថាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើថាញក្តី នូវបរិក្ខារនៃកិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីធ្វើថាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើថាញក្តី (នូវកិក្ខុនីផងគ្នា) ចាកលំនៅដែលមិនមានសន្ទឹកទ្វារជាប់នៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីធ្វើថាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើថាញក្តី នូវបរិក្ខារនៃកិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីធ្វើថាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើថាញក្តី នូវអនុបសម្បន្នាចាកលំនៅដែលមានសន្ទឹកទ្វារជាប់នៅក្តី មិនមានសន្ទឹកទ្វារ

ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตสฺสา ปริกฺกาโร ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๗๔) อนาปตฺติ อลฺลจีรสฺส ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก ตสฺสา ปริกฺกาโร ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก ขุมฺภตฺถิกสฺส ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก ตสฺสา ปริกฺกาโร ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก กณฺณนาสกานาสกสฺส... กณฺณหีนกานาสกสฺส... กณฺณนาสกหีนกสฺส... ตสฺสกานาสกสฺส.. สพฺเพ อภิกฺกมณกานาสกสฺส ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก ตสฺสา ปริกฺกาโร ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก อเฉกสฺส ก สทฺธิวิหารินฺ ก ฉสมฺภาวิตสฺส ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก ตสฺสา ปริกฺกาโร ฉกฺกฬกสฺส ก ฉกฺกฬกปเตฬสฺส ก ขุมฺภตฺถิกาย อาภิกมฺมิกายาติ ฯ

ជាប់នៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីទង់ទាញឯងក្តី ឲ្យគេទង់ទាញក្តី នូវបរិក្ខារនៃអនុបសម្បន្នានោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនី សំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๗๕) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๑๔ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីទង់ទាញឯង ឬឲ្យគេទង់ទាញនូវភិក្ខុនីជាអលជ្ជិនី ๑ ទង់ទាញឯង ឬឲ្យគេទង់ទាញនូវបរិក្ខារនៃភិក្ខុនីជាអលជ្ជិនីនោះ ๑ ទង់ទាញឯង ឬឲ្យគេទង់ទាញភិក្ខុនីឆត ๑ ទង់ទាញឯង ឬឲ្យគេទង់ទាញនូវបរិក្ខារនៃភិក្ខុនីឆតនោះ ๑ ទង់ទាញឯង ឬឲ្យគេទង់ទាញនូវភិក្ខុនីអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ๑ អ្នកធ្វើការឈ្លោះ ๑ អ្នកធ្វើការទាស់ទែង ๑ អ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា ๑ អ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ๑ ទង់ទាញឯង ឬឲ្យគេទង់ទាញនូវបរិក្ខារនៃភិក្ខុនីទាំងនោះ ๑ ទង់ទាញឯង ឬឲ្យគេទង់ទាញនូវភិក្ខុនីជាអន្តេវាសិនីឬជាសទ្ធិវិហារិនីដែលច្រឡំត្តមិនល្អ ๑ ទង់ទាញឯង ឬឲ្យគេទង់ទាញនូវបរិក្ខារនៃភិក្ខុនីនោះ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ឥរិដ្ឋិវគ្គស្ស ឆដ្ឋសិក្ខាបទំ

(៦៧៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរតិ កហាបតិនាបិ កហាបតិបុត្តេនបិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ចណ្ឌកាលី សំសដ្ឋា វិហរិស្សតិ កហាបតិនាបិ កហាបតិបុត្តេនបីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរតិ កហាបតិនាបិ កហាបតិបុត្តេនបីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរិស្សតិ កហាបតិនាបិ កហាបតិបុត្តេនបិ នេតំ កិក្ខវេ អប្ប-សន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរេយ្យ កហាបតិនា វា កហាបតិ-បុត្តេន វា ។ សា កិក្ខុនី កិក្ខុនិហិ អវមស្សវចនីយា

ភិក្ខុនីវិភង្គ សិក្ខាបទទី ៦

(៦៧៦) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី នៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីខ្លះ ដោយបុត្តរបស់គហបតីខ្លះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីជ្បាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ចណ្ឌកាលីជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងនៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនគហបតីខ្លះសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនរបស់គហបតីខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាព្រះសព ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងនៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនគហបតីខ្លះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយនៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីក្តី ដោយកូនគហបតីក្តី ។ ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយពោលយ៉ាងនេះថា

มายฺเย สมฺมชฺชา วิยาว ครหิตพฺพตาปิ ครหิตปุพฺพตาปิ
ภิกฺขาจารายฺเย วิเวกญฺเญว ภควติ สญฺญา ปจฺจุปฏฺฐิตา ฯ
ปาจิตฺติยนฺ(๑) ติ ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา ทุกฺขมาปนา ปาจิตฺติยา
ปฏฺฐญฺญาย ติ ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา ยาวตติยานุสาวนาย
สมนุภาสนาย ตสฺสา ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ยาวตติ-
ยานุสาวนา สมนุภาสนา ยาวตติยานุสาวนาย สมนุภาสนาย
สนฺตานุ กมฺมวาจา เอว ปฏินิสฺสชฺชนาย ฯ

(๒๗๗) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุ-
นีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุตฺติ อตฺถา อภิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
สมฺมชฺชา นาม อนฺตมโส ติณกจฺจรมฺปิ ปกฺขิปิตฺวา ปกฺขิปกจวรมฺปิ
สมฺมชฺชา ฯ ครหิตา นาม ยา โกจิ อกามา
อปฺปวารณา ฯ ครหิตปุพฺพา นาม ยา โกจิ
ปุพฺพภาคโต ฯ

(๒๗๘) สา ภิกฺขุนีติ ยา สา สมฺมชฺชา ภิกฺขุนี ฯ
ภิกฺขุนีปีติ อญฺญาปิ ภิกฺขุนิโย ฯ ยา ปสฺสติ
ยา สุณาติ ตาปิ วตฺตพฺพา มายฺเย สมฺมชฺชา วิยาว

---

๑ ม. ฉวิฏฺฐ ปน สา ฯ

នែលោកម្ចាស់ លោកកុំនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហបតី ឬដោយកូនគហបតីឡើយ នែលោកម្ចាស់ លោកចូរសូត្រចុះ សង្ឃវរមែងសរសើរសេចក្តីសូត្រនៃបងប្អូនស្រី ។ ភិក្ខុនីនោះ កាលភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយពោលយ៉ាងនេះ ហើយក៏នៅប្រកួតប្រកាន់ធ្លើយយ៉ាងនោះដដែល ភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសូត្រសមនុភាសនកម្មប្រកាសហាមដកបគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ ។ ភិក្ខុនីនោះបើភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសូត្រសមនុភាសនកម្មប្រកាសហាមដកបគំរប់បីដងហើយលះវត្ថុនោះបាន ការលះដូច្នេះនេះជាការប្រពៃ បើមិនលះទេ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๗๗) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយកង់សិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា ច្រឡូកច្រឡំនោះគឺច្រឡូកច្រឡំដោយកាយកម្មនឹងវចីកម្ម ដ៏មិនសមគួរ ។ ដែលហៅថា គហបតីនោះ បានដល់ជនឯណាមួយនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ។ ដែលហៅថា កូនគហបតីនោះ បានដល់ជនណាមួយជាកូនឬជាបងប្អូនប្រុស (នៃគហបតីនោះ) ។

(๒๗๘) ពាក្យថា ភិក្ខុនីនោះ គឺភិក្ខុនីណាមួយដែលជាអ្នកច្រឡូកច្រឡំ ។ ពាក្យថា ត្រូវភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ គឺត្រូវភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយដដែល ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយណាបានឃើញ ភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយណាបានឮ ភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយនោះគប្បីនិយាយហាមប្រាមថា នែលោកម្ចាស់ លោក

ทหาปเตนาปิ ทหาปเตปุตฺเตนปิ ภิกฺขาหาเรน วิเวกญฺเว
กตกิจฺจา สเจฺจา วณฺณาตีตา ฯ ตุเตยฺยมฺปิ วตฺตพฺพา ตเต-
ยฺยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏิชานาติ ฯเปฯ กุสลํ
นาเสติ เจ ปฏิชานาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เสฺวา ช
วนฺตึ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺฌปิ
อาคนฺตฺวา วตฺตพฺพา มาเยฺย สมฺมชฺชา วิหารา ทหาปเตนาปิ
ทหาปเตปุตฺเตนปิ ภิกฺขาหาเรน วิเวกญฺเว กตกิจฺจา
สเจฺจา วณฺณาตีตา ฯ ตุเตยฺยมฺปิ วตฺตพฺพา ตเตยฺยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ
สเจ ปฏิชานาติ ฯเปฯ กุสลํ นาเสติ เจ ปฏิ-
ชานาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๗๙) สา ภิกฺขุนี สมนฺตปาสาทิกา ฯ ฆาฏนฺ
ปน ภิกฺขเว สมนฺตปาสาทิกา ฯ ฆฏฺฏาย ภิกฺขุนิยา
ปฏิฆาเย สเจฺจา ญาเปตพฺเพ สุณาตุ เม อายฺเย
สเจฺจา อยํ อิตฺถนฺนามา ภิกฺขุนี สมฺมชฺชา วิหารเต

កុំនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហបតី ឬដោយកូនរបស់គហបតីឡើយ នែលោកម្ចាស់ លោកចូរស្វាត់ចុះ សង្ឃរមែងសរសើរសេចក្តីស្វាត់របស់បង្ហូនស្រី ។ កិក្ខុនីទាំងនោះគប្បីនិយាយហាមអស់ភារៈតំរាប់ពីរដងផង គប្បីនិយាយហាមអស់ភារៈតំរាប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះចេញ ការលះដូច្នេះនេះជាការប្រពៃ បើមិនលះចេញទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាឮហើយមិននិយាយថា កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនាំយកមកកាន់ទីកណ្តាលសង្ឃ ហើយគប្បីនិយាយហាមថ្មីមថា នែលោកម្ចាស់ លោកកុំនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហបតី ឬដោយកូនរបស់គហបតីឡើយ នែលោកម្ចាស់ លោកចូរស្វាត់ចុះ សង្ឃរមែងសរសើរសេចក្តីស្វាត់នៃបង្ហូនស្រី ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះគប្បីនិយាយហាមច្រើនដងអស់ភារៈតំរាប់ពីរដងផង គប្បីនិយាយហាមអស់ភារៈតំរាប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបានដូច្នេះនេះជាការប្រពៃ បើមិនលះចេញទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๗๙) កិក្ខុនីនោះ ត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្ម ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្មប្រកាសហាមច្រើនយ៉ាងនេះ ។ កិក្ខុនីដែលឆ្លាតប្រតិពលគប្បីញុំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនីនេះមានឈ្មោះនេះ នៅច្រឡូកច្រឡំ

ภควาปตินฺทาติ ภควาปติปุจฺฉนฺติ ฯ สา ตำ วตฺตุ๋ ลพฺภติ-
นิสฺสชฺชตี[๑] ฯ ยนิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺ๋ สเงฺฆ ฐตฺ-
ถาย กิจฺจนี สมนุภาเสยฺย ตสฺส วตฺตุสฺส ปติ-
นิสฺสคฺคาย ฯ เอสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม อยฺเย
สเงฺฆ อยำ ฐตฺถาย กิจฺจนี สำสฏฺา วิหรติ
ภควาปตินฺทาติ ภควาปติปุจฺฉนฺติ ฯ สา ตำ วตฺตุ๋ ลพฺภติ-
นิสฺสชฺชตี[๒] ฯ สเงฺฆ ฐตฺถาย กิจฺจนี สมนุภา-
สติ ตสฺส วตฺตุสฺส ปตินิสฺสคฺคาย ฯ ยสฺส อยฺยาย
ขมติ ฐตฺถาย กิจฺจนียา สมนุภาสนา ตสฺส
วตฺตุสฺส ปตินิสฺสคฺคาย สา ตุณฺหสฺส ยสฺส
นกฺขมติ สา ภาเสยฺย ฯ ทุติยมฺปี เอตมตฺถำ วทามิ
ฯเป ฯ ตติยมฺปี เอตมตฺถำ วทามิ ฯเป ฯ สมนุกฏฺา
สเงฺฆน ฐตฺถาย กิจฺจนี ตสฺส วตฺตุสฺส ปตินิสฺส-
คฺคาย ฯ ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตำ
ธารยามีติ ฯ

๑-๒ ม. ม. ๘ ปติสฺสชฺชติ ฯ

ដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនរបស់គហបតីខ្លះ ។ កិកុនីនោះមិនលះវត្ថុនោះចេញទេ ។ បើកម្មនោះមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្មចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះដើម្បីឲ្យលះវត្ថុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ (គឺប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង) ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិកុនីនេះមានឈ្មោះនេះ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនគហបតីខ្លះ ។ កិកុនីនោះមិនលះចោលវត្ថុនោះចេញទេ ។ ឥឡូវនេះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្មចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគប្បីស្ងៀមនៅ មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់ភាវៈជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់ភាវៈជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ កិកុនីឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្មដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញហើយ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្មនេះគួរដល់សង្ឃហើយ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

[๒๘๑] ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

[๒๘๑] ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิสญฺญา ภิกฺขุนิปกฺขิยา ปาจิตฺติยสฺส ฯ ภิกฺขุนิยา วิมติกา ภิกฺขุนิปกฺขิยา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ภิกฺขุนิยา อภิกฺขุนิสญฺญา ภิกฺขุนิปกฺขิยา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อภิกฺขุนิยา วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อภิกฺขุนิยา อภิกฺขุนิสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๒๘๒] อนาปตฺติ อสมนฺนาหารา ปกิณฺณกจิตฺตา อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ตุวฏฺฏิวคฺคสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

[๒๘๓] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย อาฬาวเก สาสงฺก-

(๒๘๐) កាលសូត្រចប់ញត្តិ (កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (๑) កាលសូត្រកម្មវាចាពីដង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (๒) កាលចប់កម្មវាចាដាស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๘๑) កម្មជាធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មជាធម៌ ហើយមិនលះបង់វត្ថុនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មជាធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មជាធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនជាធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនជាធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មជាធម៌វិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនជាធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនជាធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនជាធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๘๒) ក្រៅដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កុដ៏សិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីដែលសង្ឃមិនបានសូត្រសមនុភាសនកម្ម ๑ កិក្ខុនីលះបង់វត្ថុនោះ ๑ កិក្ខុនីឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

តុវដ្ដិវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๒๘๓) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លែងវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ដិតក្រុងសាវត្ថី ។ ក្នុងនោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយ

សម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកា ចារិកំ ចរន្តិ ។ ឆុត្តា
ឆូសេន្តិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។
តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុ-
និយោ អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិ-
កា ចារិកំ ចរិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ
ភិក្ខុនិយោ អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ
អសត្ថិកា ចារិកំ ចរន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរ-
ហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ
អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកា
ចារិកំ ចរិស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសា-
ទនាយ ។ បេ ។ វិគរិត្វា បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ

គ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ នាំគ្នាត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងកន្លងផ្នែនដែលគេ
សន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ។
ពួកអ្នកលេងនាំគ្នាប្រទូស្ត (ពួកភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ) ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ
ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងនោះពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងគ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ
ហើយនាំគ្នាត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងកន្លងផ្នែនដែលគេសន្មតថា ជាទីប្រកប
ដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីទាំងឡាយគ្នានពួក
ឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងកន្លងផ្នែនដែលគេសន្មតថា
ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ពិតមែនឬ ។
ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ
ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិន
សមគួរនឹងគ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងកន្លង
ផ្នែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យ
ចំពោះមុខទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីដុះថ្នាំនៃជនទាំង
ឡាយដែលមិនទាន់ដុះថ្នាំទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរ

สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺโต ยา ปน ภิกฺขุนี อเนฺตวาสิกาย สามเณริยา สิกฺขมานาย อสมฺมตา ฉาเปตฺวา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๘๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ สมฺมุขา อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อเนฺตวาสิกาติ ยสฺสา วิชาเต วิหาเต สา อสฺสา สามเณรี ฯ สามณฺเฑ ฉาเม ตสฺมึ มคฺเค ปาทานิ นิกฺขิปนฺตี นิกฺขิตฺตกาเล นิกฺขิตฺตา นิกฺขิปิตพฺพกาเล นิกฺขิปิตพฺพา นิกฺขิปนฺตี นิกฺขิตฺตกาเล นิกฺขิตฺตา นิกฺขิปิตพฺพกาเล นิกฺขิปิตพฺพา นิกฺขิปนฺตี นิกฺขิตฺตกาเล นิกฺขิตฺตา นิกฺขิปิตพฺพกาเล นิกฺขิปิตพฺพา ฯ สมฺปชฺชมาเน ฉาเม ตสฺมึ มคฺเค ปาเรหิ มนุสฺสา ปาตา นิกฺขิตฺตา นิกฺขิปิตพฺพา นิกฺขิตฺตา นิกฺขิปิตพฺพา อาโลกิตา นิกฺขิตฺตา นิกฺขิปิตพฺพา ฯ อสมฺมุขา นาม วินา สมฺมุขา ฯ ปาจิตฺติยนฺติ กุกฺกุจฺจสงฺขาเต[๑] ตาเม ตามนฺตเร ตามนฺตเร อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อตามเกเ อญฺเญ อญฺญายาทิเส อญฺญายาทิเส อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

---

๑ ม กุกฺกุจฺจสมฺปาเต ฯ

๓ ចិត្តិយកណ្ឌ តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓ សេចក្តីបញ្ញត្តិ

សំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយគ្មានពួកឈ្លួញទៅជាមួយ ហើយត្រែចទៅកាន់ចាវិកខាងក្នុងដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๘๔) ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិតណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ខាងក្នុងដែន គឺកិកូនីនៅខាងក្នុងដែនរបស់ស្តេចណា ក៏ត្រែចទៅក្នុងដែនរបស់ស្តេចនោះ ។ ដែលហៅថា ទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសនោះ បានដល់កន្លែងដែលពួកចោរនៅក៏ជ្រុកដ កន្លែងដែលពួកចោរបរិភោគក៏ជ្រុកដ កន្លែងដែលពួកចោរឈរក៏ជ្រុកដ កន្លែងដែលពួកចោរអង្គុយក៏ជ្រុកដ កន្លែងដែលពួកចោរដេកក៏ជ្រុកដក្នុងផ្លូវនោះ ។ ទីដែលហៅថា ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខនោះ គឺពួកមនុស្សដែលចោរទាំងឡាយសម្លាប់ក៏ជ្រុកដ ដែលចោរប្លន់ក៏ជ្រុកដ ដែលចោរវាយក៏ជ្រុកដក្នុងផ្លូវនោះ ។ ដែលហៅថា គ្មានពួកឈ្លួញទៅជាមួយនោះ គឺវៀរចាកពួកឈ្លួញចេញ ។ ពាក្យថា ត្រែចទៅកាន់ចាវិក សេចក្តីថា កិកូនីត្រែចទៅក្នុងស្រុកតំណាត់មួយរយៈមាន់ហើរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយវាល់ ។ បន្ទោះស្រុក ។ ទីព្រៃមិនមែនជាស្រុកកិកូនីត្រែចទៅក្នុងទីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយវាល់ ។ កន្ទុះយោជន៍ ។

(២៨៥) អនាបត្តិ សង្ឃេន សហ គច្ឆតិ ទ្វេមេ អប្បដិកយេ គច្ឆតិ អាបទាសុ ទុម្មត្តិកាយ អាទិ-កម្មិកាយាតិ ។

តតុត្តរិវគ្គស្ស អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(២៨៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខត្តិយោ តិភេរវេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិកយេ អសត្តិកា ចារិកំ ចរតិ ។ ឆត្តា ទ្វិសេត្តិ ។ យា តា តិក្ខត្តិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខត្តិយោ តិភេរវេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិកយេ អសត្តិកា ចារិកំ ច-រិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខត្តិ តិក្ខត្តិយោ តិភេរវេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិកយេ អសត្តិកា ចារិកំ

(๒๘๕) ภาระដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីទៅជាមួយពួកឈ្មួញ ๑ ភិក្ខុនីទៅក្នុងទីរកៀមក្បែរមិនមានភ័យ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ត្រុដ្ឌិវគ្គ សិក្ខាបទទី ๘

(๒๘๖) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយ គ្មានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រចៀកទៅកាន់ចារិកខាងក្រៅដែនដែល គេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ฯ អ្នកលេងទាំងឡាយក៏នាំគ្នាប្លន់ស្ត (ពួកភិក្ខុនីនោះ) ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ฯ បេ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមគួរនឹងគ្មាន ពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រចៀកទៅកាន់ចារិកខាងក្រៅដែនដែលគេ សន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ សោះ ฯ បេ ฯ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកភិក្ខុនីគ្មានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រចៀកទៅកាន់ចារិក

จารณฺฑิตา ฯ สณฺหา ภควตา ฯ วิคารหา พุทฺธา ภควนฺตา ครหิ
หิ ฉาม กิกฺขเว กิกฺขนิยา ติเภรเชน สาสงฺกสมฺมเต
สปฺปฏิภเย อสตฺถิกา ชาวิกา ชวิสฺสนฺติ เนตา กิกฺขเว
อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ ยาวญฺจ ปน กิกฺขเว
กิกฺขนิยา ฉมา สิกฺขาปทา อุทฺทิสนฺติ ยา ปน กิกฺขนี
ติเภรเชน สาสงฺกสมฺมเต สปฺปฏิภเย อสตฺถิกา ชาวิ-
กา ชเวยฺย ชาติตฺถิยนฺติ ฯ

(๒๘๗) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กิกฺขนี-
นีติ ฯเป ฯ อยํ ฉมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ
ติเภรเชติ ยสฺส วินีเต วิหรติ สงฺโฆ อญฺญสฺส
รเชน ฯ สาสงฺกนฺติ ฉาม ตสฺมึ มคฺเค ชาคโร ชิวิตาสงฺกา.
สา ทิสฺสติ กุจฺฉิกาสา ทิสฺสติ ปิตกาสา

ខាងក្រៅដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ពិតមែនឬ ។ កិកុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឆ្លើយសួរថា ម្នាលកិកុតាំងឡាយ ពួកកិកុនីមិនសមបីនឹងគ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រេចទៅកាន់ចាវកខាងក្រៅដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខទេ ម្នាលកិកុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីដុះថ្ងាដែនជនតាំងឡាយដែលមិនទាន់ដុះថ្ងាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុតាំងឡាយ ពួកកិកុនីបួសដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយគ្មានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រេចទៅកាន់ចាវកខាងក្រៅដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๘๗) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ខាងក្រៅដែន គឺកិកុនីនៅក្នុងដែនរបស់ស្តេចណា ហើយត្រេចទៅកាន់ចាវកក្នុងដែនរបស់ស្តេចឯទៀត ក្រៅពីដែនរបស់ស្តេចនោះ ។ ដែលហៅថា ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសនោះ បានដល់កន្លែងដែលពួកចោរនៅក៏ជាភ័យ កន្លែងដែលពួកចោរបរិភោគក៏ជាភ័យ កន្លែងដែលពួកចោរឈរក៏ជាភ័យ

ธิสฺสตี ธิสีลฺลาคาเสา ธิสฺสตี ธิปลฺลาคาเสา ธิสฺสตี ฯ สปฺปฏิภยํ นาม ตสฺมึ มคฺเค โจรเวหิ มนุสฺสา หนฺติ ธิสฺสฺลิ วิลุตฺตา ธิสฺสฺลิ อาโกฏิตา ธิสฺสฺลิ ฯ อสตฺถิกา นาม วินา สตฺเถน ฯ จาริกํ จเรยฺยาติ กุกฺกุฏสมีปาเต คามา คามนฺตเร คามนฺตเร อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อคามเก อรญฺเญ อฑฺฒโยชเน อฑฺฒโยชเน อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๘๘) อนาปตฺติ สตฺเถน สห คจฺฉติ เขมเก อปฺปฏิภเย คจฺฉติ อาปทาสุ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย-ยาติ ฯ

ตติยภาณวาโร

(๒๘๙) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต ภควนฺเตา วิหรนฺติ เวฬุวเน กลนฺทกนิวาเป ฯ เตน โข ปน สมเยน กิกฺขมานา อาฬารสฺส กาลามสฺส สาวิกา โหติ ฯ มนุสฺสา อุฬารยนฺติ ปณีตยนฺติ วิญฺญาเปนฺติ กปฺเป มา นาม

កន្លែងដែលពួកចោរអង្គុយក៏ជ្រាបដ កន្លែងដែលពួកចោរដេកក៏ជ្រាបដក្នុងផ្លូវនោះ ។ ទីដែលហៅថា ជ្រកចដោយភ័យចំពោះមុខនោះ គឺពួកមនុស្សដែលចោរទាំងឡាយសម្ងាប់ក៏ជ្រាបដ ដែលពួកចោរប្លន់ក៏ជ្រាបដ ដែលពួកចោរវាយក៏ជ្រាបដក្នុងផ្លូវនោះ ។ ដែលហៅថា គ្មានពួកឈ្ងាញ គឺវៀរចាកពួកឈ្ងាញ ។ ពាក្យថា ត្រៃចវៅកាន់ចារិក សេចក្តីថា ភិក្ខុនីត្រៃចវៅក្នុងស្រុកកំណត់មួយរយៈមានហើរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ១ចន្លោះស្រុក ។ ភិក្ខុនីត្រៃចវៅក្នុងដែនមិនមែនស្រុក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ១ កន្លះយោជន៍ ។

(๒๘๘) **ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង)** គឺ ភិក្ខុនីវៅជាមួយពួកឈ្ងាញ ๑ ភិក្ខុនីវៅក្នុងទីកន្លែមក្បាន្តមិនមានភ័យ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ភុរុជ្ជវគ្គ សិក្ខាបទទី ๙

(๒๘๙) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តវេឡុវនជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនីត្រៃចវៅកាន់ចារិកខាងក្នុងវស្សា ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល

កិក្ខនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរិស្សន្តិ ហារិតានិ តិណានិ សម្មទ្ទន្តា ឯកិន្ទ្រិយំ ជីវំ វិហេឋេន្តា ពហូ ខុទ្ទកេ ចាណេ សង្ឃាដំ អាចាទេន្តានំ តិ ។ អស្សុសុំ ខោ កិក្ខនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិចាចេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរិស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរេយ្យ ចាតិត្តិយន្តិ ។

(២៩០) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ អន្តោវស្សន្តិ បុរិមំ វា តេមាសំ បច្ឆិមំ

បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកកិកុនីមិនសមបីនឹងត្រែចទៅកាន់ចាវកៃខាងកន្លងវស្សាដើរ ជាន់ស្មៅស្រស់ទាំងឡាយ បៀតបៀនវត្ថុដែលរស់នៅមានឥន្ទ្រិយតែមួយ ញ៉ាំងសត្វទាំងឡាយតូច ៗ ឲ្យវិនាសទៅជាច្រើនសោះ ។ ពួកកិកុនីបានឮមនុស្សទាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ហើយ ។ កិកុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីទាំងឡាយនោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកកិកុនីមិនសមបីនឹងត្រែចទៅកាន់ចាវកៃខាងកន្លងវស្សាសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាពួកកិកុនីត្រែចទៅកាន់ចាវកៃខាងកន្លងវស្សា ពិតមែនឬ ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីមិនសមបីនឹងត្រែចទៅកាន់ចាវកៃខាងកន្លងវស្សាទេ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយត្រែចទៅកាន់ចាវកៃខាងកន្លងវស្សា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๙๐) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ខាងកន្លងវស្សា

ภ เตหาสํ หาสิตฺถา ฯ ตาวเทว ตเยฺยาติ ภิกฺขุสงฺ-
ฆาเต ตาเย ตาเยน ตาเยน หาเยน ตาเยน ตาเยน หาเยน หาเยน
ตาเยน ตาเยน หาเยน หาเยน หาเยน หาเยน ตาเยน ตาเยน หาเยน
หาเยน หาเยน หาเยน ตาเยน ตาเยน หาเยน ห

សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមិនបានទៅចាំវស្សាកំណត់ ៣ខែខាងដើមក្តី[1] កំណត់ ៣ខែខាងចុងក្តី[2] ។ ពាក្យថា ត្រែចទៅគាន់ចារក សេចក្តីថា ភិក្ខុនី ត្រែចទៅកន្លងស្រុកកំណត់មួយរយៈមាន់ហើរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ បន្ទោះស្រុក ភិក្ខុនីត្រែចទៅកន្លងព្រៃមិនមែនស្រុក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ កន្ទុះយោជន៍ ។

(๒๙๑) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីទៅដោយសត្តាហកវណីយកិច្ច ๑ ភិក្ខុនីទៅព្រោះហេតុនីមួយបៀត-បៀន ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ត្តរិដ្ឋិវិគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๐

(๒๙๒) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តវេឡុវន ជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ដិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយ នៅចាំវស្សាក្នុងវត្តវេឡុវន ដិតក្រុងរាជគ្រឹះនោះឯង (ចេញវស្សាហើយក៏នៅ) ក្នុងទីនោះអស់ហេមន្តរដូវ (នៅ) ក្នុងទីនោះអស់គិម្ហរដូវ ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ទិសទាំងឡាយចង្អៀត

---

๑ បុរិមិកាវស្សា ។ ๒ បច្ឆិមិកាវស្សា ។

สมาสํ ติสา ปจฺจายนฺติ ฯ อเสฺสาสุ์ ขา กิกฺขนิ-
ยา เตสุ์ มนุสฺสานุ์ อุฬฺฬายนฺตานุ์ ขิยนฺตานุ์ วิหา-
เขนฺตานุ์ ฯ อถขา ตา กิกฺขนิยา กิกฺขู ปตมตฺเ
อาโรเจสุ์ ฯ กิกฺขู ภควโต ปตมตฺเ อาโรเจสุ์ ฯ
อถขา ภควา ปตสฺมิ นิทาเน ปตสฺมิ ปกรเณ
ธมฺมึ กถึ กตฺวา กิกฺขู อามนฺเตสิ เตนหิ กิกฺขเว
กิกฺขูนุ์ สิกฺขาปทุ์ ปญฺญเปสฺสามิ ยถ อฏฺฐเส
ปทิสฺส สนฺตสฺสุฏฺฐาย ฯเป ฯ สทฺธมฺมฏฺฐิติยา วินย-
านุคฺคหาย ฯ เอวญฺหิ ปน กิกฺขเว กิกฺขนิยา สมุ
สิกฺขาปทุ์ อุทฺทิสนฺตา ยา ปน กิกฺขนิ วสฺสุ์ วุตฺถา
ชานิกา น ปกฺกเมยฺย อนฺตมโส ธมฺปฺปายาปนาทิมิ
ชาติยนฺติ ฯ

(๒๙๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ
กิกฺขนิติ ฯเป ฯ อยุ์ สมสฺมึ อตฺเ อธิปฺเปตา
กิกฺขนิติ ฯ วสฺสุ์ วุตฺถา นาม ปุริมิ ก เตมาสุ์ ปจฺฉิมิ

๒๖๑

ฑีฆนิกายสีลขันธวรรค ภาค ๑ สามัญญผลสูตร ที่ ๒ สีลกถา

ฉันนี้ตลอดกิ่งนิครนถ์ทั้งปวง ก็ศีลทั้งปวงมิได้ปรากฏแก่กิ่งนิครนถ์ทั้งนี้ (ท่านจะพึงกล่าวไฉน ได้ฟังมิได้เข้าใจเรื่องนี้เลยหรือ) ๆ พวกกิ่งนิครนถ์ได้ฟังมนุษย์ทั้งนั้นเพ่งโทษ ตำหนิ ติเตียน บ่นว่าแล้ว ๆ ก็ศีลกิ่งนิครนถ์ทั้งนั้นปรากฏแก่กิ่งนิครนถ์ทั้งปวง ๆ กิ่งนิครนถ์ทั้งปวงนำมาซึ่งโทษแก่ตน ๆ เพราะนิทานนี้ ข้อนี้นั้น ก็ชื่อว่าเป็นอันพระผู้มีพระภาคตรัสแล้วโดยแท้ ๆ ก็ในข้อนี้ พระผู้มีพระภาคตรัสเรียกกิ่งนิครนถ์ทั้งปวงมาว่า ดูก่อนกิ่งนิครนถ์ทั้งปวง ก็ท่านทั้งหลายย่อมรู้จักโทษแห่งศีลของตนทั้งปวงอย่างนี้ ๆ เพราะเหตุไร ๆ

ฯ สมาสโต วุตฺตา ฯ ตาวเทว จ ปกฺกมิตพฺพนฺติ อนฺตมโส ฉปฺปาณกยูกาฉาทนตฺถมฺปิ[๑] ฉตฺตํ อุปคจฺฉนฺติยาปิ อาปตฺติ ทาตพฺพายาติ ฯ

(๒๙๖) อนาปตฺติ สติ อนฺตราเย ปริยายนฺติยา ฉตฺตยิตฺวา ภิกฺขุนึ ภิกฺขุ จ ลภติ ภิกฺขาจาราย อาปทาสุ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ภิกฺขุนีวิภงฺคสฺส ปฐมภาณวาโร ฯ

---

๑ ฉ. ม. ฉปฺปาณกยูกาทีนมฺปิ ฯ

ภิกฺขุนี[1]คาน[2]តែដាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ដោយ
ហោចទៅសូម្បីតែ ៥-៦ យោជន៍ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๒๙๘] ធុរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីកាលមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរកភិក្ខុនីផងគ្នាជាគំរប់ពីរមិន
ជាន១ ភិក្ខុនីឈឺ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ១ ភិក្ខុនីឆ្គត១ ភិក្ខុនីជា
ខាងដើមបញ្ញត្តិ១ ។

ចុះផ្តើតគ្គ ទី ๔ ចប់ ។

បិត្តាគារវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

[២៨៥] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន រញ្ញោ បសេនទិស្ស កោសលស្ស[1] ឧយ្យានេ ចិត្តាគារេ បដិកានចិត្តំ កតំ ហោតិ ។ ពហូ មនុស្សា ចិត្តាគារំ ទស្សនាយ គច្ឆន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិ-យាបិ កិក្ខុនិយោ ចិត្តាគារំ ទស្សនាយ អគមំសុ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិកាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ ចិត្តាគារំ ទស្សនាយ គច្ឆិស្សន្តិ សេយ្យថា-បិ គិហិនិយោ កាមភោគិនិយោតិ[2] ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិកាចេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិកាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា កិក្ខុនិយោ ចិត្តាគារំ ទស្សនាយ គច្ឆិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា កិក្ខុនិយោ ចិត្តាគារំ

---

១ ម. បសេនទិកោសលស្ស ។ ២ ម. គិហិកាមភោគិនិយោតិ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៤៩៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង នាយជាង់ចានគូរគំនូរក្នុងព្រះពន្លាដ៏វិចិត្រ[1]ក្នុងឧទ្យានស្តេចបសេនទិកោសល ។ ពួកមនុស្សជាច្រើនតែង់ទៅមើលព្រះពន្លាដ៏វិចិត្រ (នោះ) ។ សូម្បីពួកឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនី (កិក្ខុនីពួក ៦រូប) ក៏ចានទៅមើលព្រះពន្លាដ៏វិចិត្រ (នោះដែរ) ។ មនុស្សទាំង់ឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំង់ឡាយមិនសមបើនឹង់ទៅមើលព្រះពន្លាដ៏វិចិត្រដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីទាំង់ឡាយចានឮពួកមនុស្សទាំង់នោះតំពុង់ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ (ដូច្នោះ) ។ កិក្ខុនីទាំង់ឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំង់ឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹង់ទៅមើលព្រះពន្លាដ៏វិចិត្រសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំង់ឡាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនីទៅមើលពន្លាដ៏វិចិត្រ

---

១ អដ្ឋកថា ថា ជានដល់សាលាដ៏វិចិត្រសម្រាប់ស្តេចក្រសាល ។

ธสฺสนาย ภพฺพฏฺฐิตึ ฯ สงฺฆ ภคฺคภาวึ ฯ วิภชิตพฺพา พุทฺธา ภควา ภควนฺตา ชาม ภิกฺขเว ฉพฺภิยา ภิกฺขุนิยา จิตฺตาจารๆ ธสฺสนาย ภพฺพิสฺสนฺติ เอตๆ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานๆ ภ ปสาทนาย ฯ เป ฯ ฬาหฺ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ๙มๆ สิกฺขาปทๆ ฐปิสฺสนฺ ยา ปน ภิกฺขุนี ราชาจารๆ ภ จิตฺตาจารๆ ภ อาภนฺ ภ ๆยฺยานๆ ภ เทาสฺสณฺ ภ ธสฺสนาย ภเญฺย ชาจิตฺตยนฺ ฯ

(๒๙๖) ยา ปนาๆ ยา ยาธิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีๆ ฯ เป ฯ อยๆ ๙มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีๆ ฯ ราชาจารๆ ชาม ยสฺส ภาสฺสติ ภญฺญา ภีฬิตุๆ รมิตุๆ ภเรๆ เหาติ ฯ จิตฺตาจารๆ ชาม ยสฺส ภาสฺสติ มนุสฺสานๆ ภีฬิตุๆ รมิตุๆ ภเรๆ เหาติ ฯ อาภเหา ชาม ยสฺส ภาสฺสติ มนุสฺสานๆ ภีฬิตุๆ รมิตุๆ ภเรา เหาติ ฯ ๆยฺยานๆ ชาม ยสฺส ภาสฺสติ มนุสฺสานๆ ภีฬิตุๆ รมิตุๆ ภเรๆ เหาติ ฯ เทาสฺสณฺ ชาม

ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់ត្បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មតាយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងទៅមើលរាជដំណាក់ដ៏វិចិត្រទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ល។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅដើម្បីមើលដំណាក់សម្រាប់ក្រសាលរបស់ស្តេចក្តី ពេងដ៏វិចិត្រក្តី សួនក្តី ឧទ្យានក្តី ស្រះបោក្ខរណីក្តី ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๙๖) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា ដំណាក់ក្រសាលរបស់ស្តេច បានដល់ដំណាក់ដែលគេសាងដើម្បីក្រសាលសប្បាយដល់ស្តេចនៅកន្លែងណាមួយ ។ ដែលហៅថា ពេងដ៏វិចិត្រ បានដល់ពេងដែលគេសាងដើម្បីលេងសប្បាយដល់មនុស្សទាំងឡាយនៅកន្លែងណាមួយ ។ ដែលហៅថា សួន បានដល់សួនដែលគេសាងដើម្បីលេងសប្បាយដល់មនុស្សទាំងឡាយកន្លែងណាមួយ ។ ដែលហៅថា ឧទ្យាន បានដល់ឧទ្យានដែលគេសាងដើម្បីលេងសប្បាយដល់មនុស្សទាំងឡាយកន្លែងណាមួយ ។ ដែលហៅថា ស្រះបោក្ខរណី បានដល់ស្រះបោក្ខរណីដែលគេ

យេន្តេ ភគ្គេ បច្ចុស្សាទំ កតិទ្វត្តុំ វមិតុំ ភគវា យោគំ ។ ទស្សនាយ កច្ចតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ថ បិតា បស្សតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ទស្សនុបចារំ វិជហិត្វា បុនប្បុនំ បស្សតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឯកតេកតំ ទស្សនាយ កច្ចតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ថ បិតា បស្សតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ទស្សនុបចារំ វិជហិត្វា បុនប្បុនំ បស្សតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

(๒๙๗) អនាបត្តិ អាភេ បិតា បស្សតិ កច្ចន្តំ វា អាកច្ចន្តំ វា បស្សតិ សតិ ករណីយេ កត្វា បស្សតិ អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

បិណ្ឌបាវគ្គស្ស ទុតិយសិក្ខាបទំ

(๒๙๘) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិត្តុនិយោ អាសន្នីបិ បល្លង្កំបិ បរិភុញ្ជន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា

សាងដើម្បីលេងសប្បាយដល់មនុស្សពាំងឆ្ងាយក្នុងកន្លែងណាមួយ ។ កិក្ខុនីទៅដើម្បីមើល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈរមើលកងទ័ពណា ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយកងទ័ពនោះ ។ កិក្ខុនីលះបង់ឧបចារមើល ហើយមើលវិញ ។ ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។ កិក្ខុនីទៅដើម្បីមើលកន្លែងណាតែមួយ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (មួយ ។) ឈរមើលកងទ័ពណា ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយកងទ័ពនោះ ។ លះបង់ឧបចារមើលហើយមើលញយ ។ ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។

(២៤៧) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីឈរកងអាពាមហើយមើល ១ កិក្ខុនីកំពុងដើរទៅក្តី ដេរមកក្តី យើញ ១ កាលបើមានកិច្ចកិក្ខុនីទៅហើយយើញ ១ កិក្ខុនីមានសេចក្តីរន្ធត់ក្រយ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(២៤៨) សម័យនោះ ព្រះភគវន្តដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយបើប្រាសអាសន្និ[1]ខ្លះ បល្ល័ង្ក[2]ខ្លះ ។ មនុស្សពាំងឆ្ងាយដើរទៅកាន់

---

១ ជើងម៉ាបួនជ្រុងដែលអង្គុយបានតែម្នាក់ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា បានដល់អាសនៈក្នុងហួសប្រមាណ ។ ២ គ្រែវិចិត្រដោយសត្វសាហាវ ។

ปสฺสทฺธา ขุชฺชายนฺติ ฐียนฺติ วิหาเรนฺติ กถํ หิ นาม กิกฺขนิยา อาสนฺนิปิ ปลฺลงฺกิปิ ปริภุญฺเชยฺยุนฺติ เสยฺยาปิ กิหินิยา ตาทิสาเยวาติ ฯ อเสฺสสุ โข กิกฺขนิยา เตสํ มนุสฺสานํ ขุชฺชายนฺตานํ ฐียนฺตานํ วิหาเรนฺตานํ ฯ ยา ตา กิกฺขนิยา อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ ตา ขุชฺชายนฺติ ฐียนฺติ วิหาเรนฺติ กถํ หิ นาม กิกฺขนิยา อาสนฺนิปิ ปลฺลงฺกิปิ ปริภุญฺเชยฺยุนฺติ ฯ เป ฯ สงฺโฆ กิร กิกฺขาย กิกฺขนิยา อาสนฺนิปิ ปลฺลงฺกิปิ ปริภุญฺชตีติ ฯ สงฺโฆ ภควาติ ฯ กิกรหิ ตุยฺหา ภควา กถํ หิ นาม กิกฺขาย กิกฺขนิยา อาสนฺนิปิ ปลฺลงฺกิปิ ปริภุญฺเชยฺยนฺติ เนตํ กิกฺขาย อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯ เป ฯ ฯฬาฬุ ปน กิกฺขาย กิกฺขนิยา ฯมิ สิกฺขาปทํ ขุทฺทิสนฺนา ยา ปน กิกฺขนิ อาสนฺนิ วา ปลฺลงฺกิ วา ปริภุญฺเชยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๙๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กิกฺขนิตา ฯเป ฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนิตา ฯ อาสนฺนิ นาม อตินฺตปฺปมาณา

ปาจิตฺติยาเยว ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ปาฏิเทสนียา ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ปาฏิเทสนียา ภิกฺขุนี ภนฺเต ภควนฺตเมตสฺมึ ปาฏิเทสนียสฺมึ ปฏิเทเสมีติ ฯ

[๒๔๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๔๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๔๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๕๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๖๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๗๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๘๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๒๙๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๐๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๑๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๒๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๑] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๒] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๓] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๔] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๕] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๖] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๗] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๘] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๓๙] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆรคตา ขาทนียํ วา ภោชนียํ วา สหตฺถา ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ วา ภุญฺชติ วา อยมุจฺจติ ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ

[๓๔๐] ตตฺถ กตมา ภิกฺขุนี ปาฏิเทสนียา ฯ ยา ภิกฺขุนี อนฺตรฆร

វុច្ចតិ ។ បល្លង្កោ នាម អាហរិមេហិ ឯឡេហិ តូឡោ លោតិ ។ បរិភុញ្ជេយ្យាតិ តស្មិំ អភិនិសីទតិ វា អភិនិបជ្ជតិ វា អាបត្តិ ចាបិត្តំយស្ស ។

[៣០០] អនាបត្តិ អាសន្ទិយា ចាទេ ជិន្នំ្ន បរិភុញ្ជតិ បល្លង្កស្ស វា លេ កិន្នំ្ន[1] បរិភុញ្ជតិ ឧម្មត្តកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

បិត្តាគារវគ្គស្ស តតិយសិក្ខាបទំ

[៣០១] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភក្ខិយា កិក្ខូនិយោ សុត្តំ កន្តន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា បស្សិត្វា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិទាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខូនិយោ សុត្តំ កន្តិស្សន្តិ សេយ្យថាបិ គិហិនិយោ កាមភោគិ-និយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខូនិយោ តេសំ ម-នុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិទាចេន្តានំ យេ តា

---

๑ ម. ជិន្នំ្ន ។

តថាគតឲ្យឈ្មោះថា អាសន្ទិ ។ គ្រែដែលគេវិចិត្រដោយសត្វកាចទាំង
ឡាយលើកទៅមកបាន ឈ្មោះថា បល្ល័ង្ក ។ ពាក្យថា ប្រើប្រាស់ គឺ
កិក្ខុនីអង្គុយប្រដេកលើអាសនៈនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដិយ ។

(៣០០) ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង គឺ
កិក្ខុនីកាត់ដើងអាសន្ទិហើយទើបប្រើប្រាស់ ១ កិក្ខុនីទំលាយរូបសត្វកាច
ទាំងឡាយនៃបល្ល័ង្កហើយទើបប្រើប្រាស់ ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាង
ដើមបញ្ញត្តិ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៣០១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លងដេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្ភគិយា
កិក្ខុនីទាំងឡាយការសូត្រ (ឬអម្បោះ) ។ មនុស្សទាំងឡាយដើរទៅ
កាន់ចារិកវិហារឃើញហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងការអម្បោះដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិ-
ភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះកំពុង
ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា

ภิกฺขุนิยา อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ขุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม ฉพฺภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา สุตฺตํ กาเลสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ฉพฺภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา สุตฺตํ กาเลนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ฉพฺภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา สุตฺตํ กาเลสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเปฯ ฯ ปาฏิ ปจฺจา ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา เอวญฺจ ปน ภิกฺขเว สิกฺขาปทํ อุทฺทิสิตพฺพํ ยา ปน ภิกฺขุนี สุตฺตํ กาเลยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๐๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ เอตสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ สุตฺตํ นาม ฉ สุตฺตานิ ปโมทนิ ปกาสนิกา เขาสเยฺย กมฺมลกฺขณา ภงฺคิ ฯ กาเลยฺยาติ สยํ กาเลติ ปโยเค ทุกฺกฏํ อุทฺทิสฺสเว อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកូនីចាំឆ័ន្ទាយនោះ កំពោលពោសតិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាកិកូនីមិនសមបើនឹងការអម្បោះសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូចាំឆ័ន្ទាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាកិកូនីចាំឆ័ន្ទាយការអម្បោះ ពិតមែនឬ ។ កិកូចាំឆ័ន្ទាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកូចាំឆ័ន្ទាយ ឆព្វគ្គិយាកិកូនីចាំឆ័ន្ទាយមិនគួរបើនឹងការអម្បោះទេ ម្នាលកិកូចាំឆ័ន្ទាយ អំពើនេះមិនមែនធ្វើឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំឆ័ន្ទាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកូចាំឆ័ន្ទាយ កិកូនីចាំឆ័ន្ទាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយការអម្បោះ កិកូនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣០២) ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ្រចហើយ ។ សូត្រចាំឆ័ន្ទាយមាន ៦ យ៉ាង គឺរបស់ធ្វើដោយសម្បកឈើ ១ ធ្វើដោយកប្បាស ១ ធ្វើដោយសូត្រ (សម្បកនាង) ១ ធ្វើដោយកេមសត្វ ១ ធ្វើដោយឆ្នៃ ១ ទឹងកង្គៈ (របស់ដែលលាយដោយវត្ថុចាំឆ័ន ៥ មានសម្បកឈើជាដើមជាមួយគ្នា) ១ ឈ្មោះថាសូត្រ ។ ពាក្យថា ការ គឺកិកូនីការដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលការ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ ๆ ការៈដែលបង្ហិលមួយដុំ ๆ ។

(๓๐๓) อถาปเรน สมเยน สงฺฆสฺส สงฺฆเภทาย ปรกฺกมนฺติ ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส สงฺฆเภทาย น ปรกฺกมนฺติ ๆ

ปิณฺฑปาตวคฺคสฺส จตุตฺถสิกฺขาปทํ

(๓๐๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ๆ เตน โข ปน สมเยน กิงฺกณิโย กิมิราเยยฺยกานิ ภกฺเขติ ๆ ยา สา กิงฺกณิโย อปฺปิจฺฉา ๆเปฯ สา อุชฺฌายติ ขียติ วิปาเจติ กถญฺหิ นาม กิงฺกณิโย กิมิราเยยฺยกานิ ภกฺเขสฺสนฺตีติ ๆเปฯ สจฺจํ กิร กิงฺกณิโย กิมิราเยยฺยกานิ ภกฺเขนฺตีติ ๆ สจฺจํ ภควาติ ๆ อถ โข พุทฺธา ภควนฺโต กถญฺหิ นาม กิงฺกณิโย กิมิราเยยฺยกานิ ภกฺเขสฺสนฺตีติ เนตํ กิงฺกณิโย อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ๆเปฯ ภิยฺโย จ กิงฺกณิ

(๓๐๓) ภาระที่ลมิได้ควรจะยกขึ้น (ในสิกขาบทนี้มี ๓ อย่าง) คือกิริยาที่ทำให้ลำบากที่ได้ทำแล้ว ๑ กิริยาที่กลืน ๑ กิริยาที่ชักมาเพื่อประโยชน์ ๑ ฯ

ปิตาคารวรรค สิกขาบทที่ ๔

(๓๐๔) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในพระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล กิริยาที่ตำหนิว่าเป็นการขวนขวายในการงานของคฤหัสถ์ ฯ กิริยาที่ตำหนิว่าอย่างไร มีเสียงติเตียนว่าอย่างนี้ ฯ เป็นต้น กิริยาที่ตำหนินั้นก็พึงเห็นโทษ ตัดเสียซึ่งบทว่า กิริยาที่ตำหนิว่าไม่สมควรเป็นเครื่องขวนขวายในการงานของคฤหัสถ์ เสียแล้ว ฯ เป็นต้น ฯ ครั้งนั้นแล ภิกษุทั้งหลายกราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ภิกษุตำหนิว่าเป็นการขวนขวายในการงานของคฤหัสถ์ จริงหรือ ฯ ภิกษุตำหนิกราบทูลว่า จริงพระเจ้าข้า ฯ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสถามว่า ดูกรภิกษุทั้งหลาย ก็ภิกษุเหล่านั้นมิควรเป็นเครื่องขวนขวายในการงานของคฤหัสถ์เลย ดูกรภิกษุทั้งหลาย การกระทำอย่างนี้ไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสแก่ชนที่ยังไม่เลื่อมใส ฯ เป็นต้น ฯ ดูกรภิกษุทั้งหลาย

ตสฺมึ ฐิเต ฯ ปาจิตฺติยนฺติ สนฺตาปาปตฺติ ยา ปน ตสฺมึ ฐิเต ตโต หีนตรญฺจ ฯ

(๓๐๕) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ตสฺมึ ฐิเตติ ฯ เป ฯ อยเมตฺถ สมุฏฺฐาโน อกิริยโต ตสฺมึ ฐิเต ฯ ตโต หีนตรญฺจ อาคารสฺส ยาวกาลิกสฺส ปกติยา ปกติยา ขาทนีเย ปกติสาสปกปฺเป(๑) ปกติยา อาหารตฺถาย ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๓๐๖) อนาปตฺติ ยาวกาลิเก สงฺฆิกาเย เตลมิสฺสเก ปูวมิสฺสเก อาคนฺตุกาหารสฺส ยาวกาลิกสฺส ปกติยา ปกติยา ขาทนีเย ปกติสาสปกปฺเป(๒) ปกติยา อาหารตฺถาย อาธิกมฺมิกาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

ปิฏฺฐาคารมาคฺคสฺส ปญฺญตฺติสิกฺขาปทํ

(๓๐๗) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุนี ปุลฺลงฺกํ ภิกฺขุนึ อุปสงฺกมิตฺวา ปตฺตคเตน ปิฏฺฐาเยปิ สมฺ

๑-๒ ฉ. ปาฬิยํ ฯ

ภิกฺขุนีตាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ ធ្វើការបម្រើគ្រហស្ថ ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๐๕) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបារាជិកកណ្ឌ្រចហើយ ។ ដែលឈ្មោះថា ការខ្វល់ខ្វាយបម្រើគ្រហស្ថ គឺភិក្ខុនីចំអិនបបរក្តី ជាយក្តី ខាទនីយក្តី លាងសាដកក្តី សំពត់ឈូតក្តី ដើម្បីបុគ្គលដែលនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๐๖) **ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ** (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីជួយចម្អិនទឹកបបរក្តី សង្ឃកត្តិក្តី ដើម្បីសង្ឃ ๑ ភិក្ខុនីជួយគ្រហស្ថកង់ការបូជាចេតិយ ๑ ភិក្ខុនីចម្អិនបបរក្តី ជាយក្តី ខាទនីយក្តី លាងសាដកក្តី សំពត់ឈូតក្តី ដើម្បីវេយ្យាវច្ចករបស់ខ្លួន ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាពាធដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕

(๓๐๗) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនី ๑ រូបចូលទៅកាន់ផ្ទះភិក្ខុនី ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា នែនាងម្ចាស់

อธิกรณานิ ปุพฺพเมวาติ ฯ ปุพฺพณฺหา กฐินนฺติ สาธุกา
ปฏิสฺสุณิตฺวา[๑] เนว ปุพฺพเมติ น ปุพฺพณฺหาย อุสฺสุกฺกา
กเรติ ฯ อถโข สา กฐินนฺติ กฐินนิยมนฺติ ปลิพุทฺธา
อาเรเจสิ ฯ ยา ตา กฐินิยา อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ
ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถญฺหิ นาม
อยฺยา ปุพฺพณฺหา กฐินิยา ปหาเยว สพฺพานิ อธิกร-
ณานิ ปุพฺพเมวาติ สาธุกา ปฏิสฺสุณิตฺวา เนว ปุพฺพเมติ
น ปุพฺพณฺหาย อุสฺสุกฺกา การิสฺสตีติ ฯ เป ฯ สงฺโฆ กิร
กฐินวาเร ปุพฺพณฺหา กฐินนฺติ กฐินนิยมนฺติ ปหาเยว สพฺพานิ
อธิกรณานิ ปุพฺพเมวาติ สาธุกา ปฏิสฺสุณิตฺวา เนว ปุพฺพเมติ น
ปุพฺพณฺหาย อุสฺสุกฺกา กเรตีติ ฯ สงฺโฆ ภคฺควาติ ฯ
วิกาลหิ พุทฺธา ภคฺคา กถญฺหิ นาม กฐินวาเร ปุพฺพณฺหา
กฐินนฺติ กฐินนิยมนฺติ สพฺพานิ อธิกรณานิ ปุพฺพเมวาติ สาธุ-
กา ปฏิสฺสุณิตฺวา เนว ปุพฺพเมติ น ปุพฺพณฺหาย อุสฺสุกฺกา
การิสฺสตีติ เนตฺถ กฐินวา

๑ ฉ. ปฏิสุณิตฺวา ฯ

នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីគ្រាន់តែទទួលពាក្យថាសាធុ តែមិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់អធិករណ៍នោះទេ្បីយ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះតំណោលទោសតិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ចុល្លនន្ទាជាម្ចាស់កាលដែលភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះដូច្នេះ ឱនទទួលពាក្យថា សាធុហើយ មិនសមប៉ុន្មានមិនរម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ (អធិករណ៍នោះ)សោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពុទ្ធថា ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីកាលដែលភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះដូច្នេះ ឱនទទួលពាក្យថាសាធុហើយ តែមិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីកាលដែលភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះដូច្នេះ ឱនទទួលពាក្យថាសាធុហើយ ហេតុអ្វីក៏មិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ ម្នាលភិក្ខុ

អប្បសទ្ធានំ ឥ បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ហេ បន កិញ្ចេ កិញ្ចិនយោ ឥមំ សង្ខារបរិច្ឆេទំ យា បន កិញ្ចិនី កិញ្ចិនយា ឯមាយ្យេ ឥមំ អធិការណំ រូបស. មេមានំ រុច្ចមានា សាធូតំ បដិសុណាតុ សា បច្ច អនន្តរាយិកានី នេវ រូបសមេយ្យេ ន រូបសមាយ ទុស្សុក្កំ ការេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(๓๐๘) យា បនាតំ យា យាធិសា ។បេ។ តំក្ខ. ណីតំ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្តេ អធិប្បេតា កិញ្ចិនីតំ ។ កិញ្ចិនិយាតំ អញ្ញាយ កិញ្ចិនយា ។ អធិការណំ ឆាម បត្តារំ អធិការណានិ រិវាធាធិការណំ អនុវាធាធិក. រណំ អាបត្តាធិការណំ កិច្ចាធិការណំ ។ ឯមាយ្យេ ឥមំ អធិការណំ រូបសមេមានំ ឯមាយ្យេ ឥមំ អធិ ការណំ រិនិច្ឆេមិ ។ សា បច្ច អនន្តរាយិកានីតំ អសតំ អន្តរាយេ ។ នេវ រូបសមេយ្យាតំ ន សយំ រូបសមេយ្យ ។ ន រូបសមាយ ទុស្សុក្កំ ការេយ្យាតំ

ពាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដែរថ្លាដល់ជនពាំងឡាយដែលមិនទាន់ដែរថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុពាំងឡាយ កិកុនីពាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយកាលដែលកិកុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមកចូរមកម្ងាប់អធិករណនេះដូច្នេះ ឮនាងនោះថា សាធុហើយ កិកុនីនោះកុងកាលជាខាងក្រោយឥតមានសេចក្តីអន្តរាយ (អ្វី) ហើយមិនរម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ កិកុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣០៨) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយកុងសិក្ខាបទ ទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌ្យបហើយ ។ ពាក្យថា កាលដែលកិកុនីបានដល់កិកុនីដទៃ ។ អធិករណ៍ពាំងឡាយ ៤ គឺវិវាទាធិករណ៍ ១ អនុវាទាធិករណ៍ ១ អាបត្តាធិករណ៍ ១ កិច្ចាធិករណ៍ ១ ឈ្មោះថា អធិករណ៍ ។ ពាក្យថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះ គឺថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមកវិនិច្ឆ័យអធិករណ៍នេះ ។ ពាក្យថា កិកុនីនោះកុងកាលជាខាងក្រោយឥតមានសេចក្តីអន្តរាយ គឺកាលបើសេចក្តីអន្តរាយមិនមាន ។ ពាក្យថា មិនរម្ងាប់ គឺមិនរម្ងាប់ដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនធ្វើសេចក្តី

ឯ អញ្ញំ អាណាបេយ្យ ។ នេវ រូបសមេសុ្សពមិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការិសុ្សពមីតិ ឆុំ ឯក្ខិត្តមត្តេ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

[๓๐๙] ឧបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា អធិ-ករណំ នេវ រូបសមេតិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ វេមតិកា អធិករណំ នេវ រូបសមេតិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា អធិករណំ នេវ រូបសមេតិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ អធិករណំ នេវ រូបសមេតិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុប-សម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

ខ្ញុំល់ខ្ញាយដើម្បីរម្ងាប់ តែកិក្ខុនីមិនបង្អាប់កិក្ខុនីដទៃ ។ កិក្ខុនីគ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនរម្ងាប់ អញនឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្ញុំល់ខ្ញាយដើម្បីរម្ងាប់ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๐๙) ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នា ហើយមិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្ញុំល់ខ្ញាយដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្ញុំល់ខ្ញាយដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនឧបសម្បន្នា ហើយមិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្ញុំល់ខ្ញាយដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីមិនរម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីខ្ញុំល់ខ្ញាយដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍ដល់អនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๑๐) อถาปรัง สตัง อัฏฐกเถ ปริเยสิตฺวา ฉ ลภติ ตัณฑุลาเย อาปณาสุ ขุทฺทกัตฺถาย อาธิกรณิกายาติ ฯ

ปิณฑาจารกิจฉาทิกถา

(๓๑๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวัตถิยัง วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉุลฺลนาคา กิลิฏฺฐา ชาตา ชนปทา ชนปทา ลญฺชิกาชาตา สาลาชาตา ปูวชาตา ขาทนียัง ภোชนียัง เขตา ปญฺญายิตฺถ ปริสติ วณฺณา ภาสถาติ ฯ ชนปทา ชนปทา ลญฺชิกาชาตา สาลาชาตา ปูวชาตา ขาทนียัง ภোชนียัง ฉุลฺลนาคานัง กิลิฏฺฐานิยา ปริสติ วณฺณา ภาสนฺติ อยฺยา ฉุลฺลนาคา พหุสฺสุตา อาคมาธรา ปญฺญา เมธาวิโน วินยธรา ตุมฺเห กิสา ภวาถ นิพฺพลา อยฺยายเส ภเวยฺย อยฺยายาติ ฯ ยา

[๓๑๐] ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺ កាលបើមានសេចក្តីអន្តរាយហើយកិកុនីស្វែងរកគ្នាមិនឃ្លាន ๑ កិកុនីឈឺ ๑ កិកុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិកុនីឆត ๑ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

[๓๑๑] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកិកុនីឲ្យភោជនីយាហារដោយដៃខ្លួនឯង ដល់ពួកមេល្មោនខ្លះ ដល់ពួកកូនល្មោនខ្លះ ដល់ពួកអ្នកឡើងភ្នំវ៉ែខ្លះ ដល់ពួកអ្នកបំបាត់សេចក្តីសោក (គឺអ្នកលេងកំប្លែងសើចគន់គួត)ខ្លះ ដល់ពួកអ្នកវាយស្គរខ្លះ ដោយពាក្យថា អ្នកចាំឆ្លាយ ចូរពោលសរសើរគុណយើងក្នុងបរិសទ្យចុះ ។ ពួកមេល្មោនខ្លះ កូនល្មោនខ្លះ អ្នកឡើងភ្នំវ៉ែខ្លះ អ្នកលេងគួតកំប្លែងខ្លះ អ្នកលេងស្គរខ្លះ តែងពោលសរសើរគុណថុល្លនន្ទាកិកុនីក្នុងបរិសទ្យថា នាងម្ចាស់ថុល្លនន្ទាជាពហុស្សូត ជាអ្នកប្រែសម្តែងនិយាយភ្លឺរលឹក ធ្លាស់ខាងសំដែងធម្មកថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរឲ្យទានដល់នាងម្ចាស់ចុះ ចូរធ្វើការបូជាដល់នាងម្ចាស់ចុះ ។ កិកុនីចាំឆ្លាយណាមានសេចក្តី

តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាបេន្តិ កថំ ហិ អយ្យា ថុល្លនន្ទា អាគារិកស្ស សហត្ថា ខាទនីយំ ភោជនីយំ ឧស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី អាគារិកស្ស សហត្ថា ខាទនីយំ ភោជនីយំ ឧស្សតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី អាគារិកស្ស សហត្ថា ខាទនីយំ ភោជនីយំ ឧស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តិ យា បន កិក្ខុនី អាគារិកស្ស វា បរិព្ពាជកស្ស វា បរិព្ពាជិកាយ វា សហត្ថា ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ឧបនេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(៣១២) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ អាគារិកោ នាម យោ កោចិ អគារំ អជ្ឈាវសតិ ។ បរិព្ពាជកោ នាម កិក្ខុញ្ច សាមណេរញ្ច ឋបេត្វា យោ កោចិ បរិព្ពាជកសមាបន្នោ ។ បរិព្ពាជិកា នាម កិក្ខុនិញ្ច

ច្រើថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះ-បង្អាប់ថា នាងម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបីនឹងឲ្យខាទនីយភោជនីយាហារដល់គ្រហស្ថដោយដៃខ្លួនឯងសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យខាទនីយភោជនីយាហារ ដល់គ្រហស្ថដោយដៃខ្លួនឯង ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងឲ្យខាទនីយភោជនីយាហារដល់គ្រហស្ថដោយដៃខ្លួនឯងទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនតាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុនីតាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យខាទនីយ ឬភោជនីយ ដល់គ្រហស្ថក្តី បរិព្វាជកក្តី បរិព្វាជិកាក្តី ដោយដៃខ្លួនឯង ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣១២] ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឈិតកណ្ឌរួចហើយ ។ បុគ្គលណាមួយនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ បុគ្គលនោះឈ្មោះថាគ្រហស្ថ ។ ច្រើសណាមួយដែលបួសជាបរិព្វាជកលើកទុកតែភិក្ខុនីសាមណេរចេញ អ្នកនោះហៅថា បរិព្វាជក ។ ស្រី

สิกฺขมานญฺจ สามเณริญฺจ ปาเตฺวา ยา ตาทิ ปริญฺญา-
ติกสมาปตฺติ ฯ ทานญฺจ ยาม ปญฺจ ภาคิยานิ
ขุทฺทกนฺตโรณานิ ปาเตฺวา อาสเน ทานญฺจ ยาม ฯ
ภาคิยญฺจ ยาม ปญฺจ ภาคิยานิ ขีรโรท กุมฺภาสา
สตฺถุ มญฺเจ ปีเฐ ฯ ทเณฺฑยฺยาติ กายเณ ฯ กายปฏิ-
พทฺธ ฯ นิสฺสคฺคิยเณ ฯ เตติ อาปตฺติ ทาตพฺพิยสฺส ฯ
ขุทฺทกนฺตโรณานิ เตติ อาปตฺติ ขุทฺทกสฺส ฯ

(๓๑๓) อนาปตฺติ ทาเปติ น เตติ อุปสิกฺขิปิตฺวา
เตติ ปาหาเรเปติ เตติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกา-
ยาติ ฯ

ปิตฺตาคารวิคฺคหสฺส สตฺตมสิกฺขาปทสฺส

(๓๑๔) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยา
วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน
โข ปน สมเยน ปุลฺลนฺตา ตกฺกสิลา อาวสถปิณฺ

ណុញ្ញមួយដែលបួសជាបរិព្វាជិកាលើកលុកតែភិក្ខុនីសិក្ខមានានិងសាមណេរី ចេញ ស្រីនោះហៅថា បរិព្វាជិកា ។ ដែលឈ្មោះថា ខាទនីយ គឺលើកលុកតែកោជន ៥ យ៉ាង នឹងទឹកនឹងឈើស្គន់ចេញ ក្រៅ (អំពីនោះ) ហៅថា ខាទនីយទាំងអស់ ។ ដែលហៅថា កោជន បានដល់កោជន ៥ យ៉ាង គឺបាយ ១ នំកុម្មាស ១ សដ្ដូ ១ ត្រី ១ សាច់ ១ ។ ពាក្យថា ឲ្យ គឺភិក្ខុនីឲ្យដោយកាយក្តី ដោយរបស់ដាប់នឹងកាយក្តី ដោយប្រោះឲ្យក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីឲ្យទឹកនឹងឈើស្គន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣១៣) ក៏ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឲ្យគេឲ្យ មិនបានឲ្យដោយដៃខ្លួនឯង ១ ភិក្ខុនីដាក់ (ផុតពីដៃ) ហើយឲ្យ[1] ១ ភិក្ខុនីឲ្យគ្រឿងលាបកាយខាងក្រៅ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បិត្តគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧

(៣១៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចុល្លនន្ទា

---

១ អដ្ឋកថា ថា ភិក្ខុនីដាក់ខាទនីយភោជនីយាហារលើដៃនុដ៎ ហើយឲ្យដោយពាក្យថា យើងឲ្យរបស់នេះដល់អ្នកទាំងឡាយ ។

อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชติ ฯ อญฺญา ขุทฺทานิยา กิกฺขานิยา
น ลภนฺติ ฯ ยา ตา กิกฺขานิยา อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา
ขุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิหาเยนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา
ปุลฺลงฺกา อาวสถจีวรํ อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชิสฺสตีติ
ฯเปฯ สจฺจํ กิร กิกฺขเว ปุลฺลงฺกา กิกฺขานี อาวสถจีวรํ
อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ
พุทฺโธ ภควา กถํ หิ นาม กิกฺขเว ปุลฺลงฺกา กิกฺขานี
อาวสถจีวรํ อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชิสฺสติ เนตํ กิกฺขเว
อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ฯวญฺจ ปน กิกฺขเว
กิกฺขานิยา ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน กิกฺขานี
อาวสถจีวรํ อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺเชยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

ภิกฺขุนีมินละปะฑิ อาปัตติง(๑) (ทุกฺกฏสฺส) ติ ปาจิตฺติยสฺส ปาฏิเทสนียสฺส ฯ ยาวตติยกสฺส ปน ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนีมินละปะฑิ อาปัตติง

[๓๑๕] ยา ปชานาติ ยา ยาถิสา ฯเปฯ ภิกฺขุ-นิสฺสิตา ฯเปฯ อยํ ภิกฺขุสฺมึ อาสฺเส อภิปฺปตา ภิกฺขุนิสฺสิตา ฯ อาวาสปริกฺขาโร นาม อุตฺตริโย ภิกฺขุนิโย ปริกฺขิปิตฺวา ปริจฺฉินฺทิตฺวา เทติ ฯ อภินิสฺสชฺชิตฺวา ปริกฺขิปิตฺวา ปริจฺฉินฺทิตฺวา เอวํ ภิกฺขุสฺสาปิ ภิกฺขุนิยาปิ เทติ ปริกฺขิปิตฺวา จตุทฺทิสสฺส สงฺฆสฺส ทินฺนา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส จ สามเณริโย จ อภินิสฺสชฺชิตฺวา ปริกฺขิปิตฺวา ปริจฺฉินฺทิตฺวา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๑๖] อภินิสฺสชฺชิเต อภินิสฺสชฺชิตสญฺญา ปริกฺขิปิตฺวา ปริจฺฉินฺทิตฺวา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อภินิสฺสชฺชิเต วิมติกา ปริกฺขิปิตฺวา ปริจฺฉินฺทิตฺวา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อภินิสฺสชฺชิเต อนิสฺสชฺชิตสญฺญา ปริกฺขิปิตฺวา ปริจฺฉินฺทิตฺวา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนิสฺสชฺชิเต อภินิสฺสชฺชิตสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนิสฺสชฺชิเต วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนิสฺสชฺชิเต อนิสฺสชฺชิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๓๑๕) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយតាមសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា អាវសថចីវរ ប្រាថដល់ចីវរដែលគាយកប្រគេនបម្រុងទុកដោយពាក្យថា ភិក្ខុនីគាំងឆ្ងាយ ដែលមានវស្សូវបូរប្រើប្រាស់ចុះ ។ ពាក្យថា មិនប្រគល់ហើយប្រើប្រាស់ គឺភិក្ខុនីប្រើប្រាស់អស់ពីរបីក្រឹត្យហើយ តាំងថ្ងៃទីបួនលាងហើយមិនប្រគល់ឲ្យដល់ភិក្ខុនីក្តី សិក្ខមានាក្តី សាមណេរីក្តី ហើយប្រើប្រាស់(ម្នាក់ឯង) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๑๖) ចីវរមិនទាន់បានប្រគល់ តាំងទីសំគាល់ថាមិនទាន់បានប្រគល់ ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ចីវរមិនទាន់បានប្រគល់ តាំងទីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ចីវរមិនទាន់បានប្រគល់ តាំងទីសំគាល់ថាប្រគល់ឲ្យ ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ចីវរប្រគល់ឲ្យហើយ តាំងទីសំគាល់ថាមិនទាន់បានប្រគល់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរប្រគល់ឲ្យហើយ តាំងទីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរប្រគល់ឲ្យហើយ តាំងទីសំគាល់ថាប្រគល់ឲ្យហើយ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[๓๑๗] อถาปรฺเ สนฺตฺถตฺวา ปริภุญฺชติ ปุน ปริยาเยน ปริภุญฺชติ อญฺญา ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา น โหนฺติ อฏฺฐนีปริกาย นฺหานีปริกาย อาปทาสุ ภุตฺตาวิกาย อาพาธิกาย ฐเปตฺวา ฯ

ปิณฺฑปาตวคฺคสฺส อฏฺฐมสิกฺขาปทํ

[๓๑๘] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคา ภิกฺขุนี อาวสถปิณฺฑํ อนิสฺสฏฺฐา จาริกํ ปกฺกามิ ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคายปิ ภิกฺขุนิยา อาวสถา นฺหายิตฺถ[๑] ฯ ภิกฺขุนิโย ฆรเทยฺเยสุ ปาฐเยฺย กณฺหาหิ นิหาเรถาติ ฯ ฉพฺพคฺคา[๒] ฆรเทยฺเยสุ น มยํ อยฺเย นิหาริสฺสาม ยญฺจิญฺจิ อมฺหากเมตฺถ สพฺพํ อมฺหาเกว อภิยุญฺชิสฺสตีติ ฯ

---

๑ ฉ. นฺหายิตฺถ ฯ ๒ ฉพฺพคฺคา ภิกฺขุนิโยติ กตฺถจิ ปาตฺถกา ทิสฺสนฺติ ฯ

(๓๑๗) ภาระที่ลามิใช่ควรถือเอา (ในสิกขาบทนี้มี ๘ อย่าง) คือกิริยาที่ไม่ให้ของแล้วใช้สอย ๑ กิริยาที่ใช้สอยตามวาระแห่งของอื่น ๑ ของกิริยาอื่นที่ลามีไม่มี (นอกจากกิริยาที่กล่าวมานี้) ๑ กิริยาที่ขอเขาเอามาให้ ๑ กิริยาที่ให้เขาเอาไป ๑ กิริยาที่ทำให้เขาเสียหาย ๑ กิริยาที่ทำให้เขาเดือดร้อน ๑ กิริยาที่ทำให้เขาเสื่อมประโยชน์ ๑ ฯ

ปิตุคามวรรค สิกขาบทที่ ๘

(๓๑๘) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในพระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล ภิกษุณีรูปหนึ่ง ไม่ให้ของแก่ภิกษุณีรูปอื่น (ด้วยหวังว่าของของเรา) ครั้นเมื่อภิกษุณีนั้นเข้าไปสู่ตระกูลแล้ว ฯ ในสมัยนั้นแล ภิกษุณีนั้นได้ถามภิกษุณีรูปนั้นว่า ดูก่อนน้องหญิง ท่านอยู่ที่ไหน ฯ ภิกษุณีนั้นได้กล่าวกะภิกษุณีรูปนั้นอย่างนี้ว่า ดูก่อนพี่หญิง ฉันอยู่ที่ไหนๆ ก็ตาม ท่านไม่ต้องรู้ที่อยู่ของฉันดอก ฯ ภิกษุณีนั้นได้กล่าวกะภิกษุณีรูปนั้นอย่างนี้ว่า ดูก่อนน้องหญิง ที่อยู่ของพี่ไม่ต้องรู้ก็ตาม ขอน้องจงบอกที่อยู่ของน้องแก่พี่เถิด ฯ

ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี ปุนเทว สเมน อาวาสเน ปญฺญตฺเต
ภิกฺขุนิโย ปุจฺฉิ อยเยฺย กลฺลากมฺหิ นิมนฺติตมฺหิ ฯ
น มยมฺหา อยเยฺย นิมนฺติตมฺหิ ฯ ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี
ทุฏฺฐายเน ขิยติ วิหาเรน กเถติ หิ นาม ภิกฺขุ-
นิโย อาวาสเช ธญฺญมาเน[๑] กลฺลากมฺหิ น นิมนฺติสฺสนฺติ-
ติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ทุฏฺฐา-
ยนฺติ ขิยนฺติ วิหาเรนฺติ กเถ หิ นาม อยฺยา ปุลฺล-
ลงฺกา อาวาสเน อนิสฺสชฺชิตฺวา จาริกมฺ ปกฺกมิสฺสตีติ
ฯเป ฯ สจฺจ กิร ภิกฺขเว ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี อาวาสเน
อนิสฺสชฺชิตฺวา จาริกมฺ ปกฺกมตีติ[๒] ฯ สจฺจ ภควา-
ติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กเถ หิ นาม ภิกฺขเว
ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี อาวาสเน อนิสฺสชฺชิตฺวา จาริกมฺ ปกฺก-
มิสฺสติ เนต ภิกฺขเว อปฺปสนฺนาน ว ปสาทา-
ย ฯเป ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฯ ปมฺ

---

๑ ฉ.ม. ธญฺญมาเน ฯ ๒ ฉ. ปกฺกามีติ ฯ ม. ปกฺกมีติ ฯ

ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីត្រឡប់មកគាន់លំនៅវិញទៀតហើយសួរភិក្ខុនីទាំងឡាយថា នែនាងម្ចាស់ទាំងឡាយ ពួកនាងបានដញ្ជូនរបស់យើងចេញខ្លះដែរឬទេ ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះតបថា នែនាងម្ចាស់ ពួកយើងមិនបានដញ្ជូនចេញទេ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយ កាលបើលំនៅត្រូវភ្លើងឆេះ មិនគួរបើនឹងមិនដញ្ជូនរបស់ចេញផងសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងមិនប្រគល់លំនៅ (ឲ្យគេថែរក្សាសិន) ហើយសឹមចៀសចេញទៅគាន់ចារិកដូច្នេះ សោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនប្រគល់លំនៅសិន ហើយចៀសចេញទៅគាន់ចារិក ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងមិនប្រគល់លំនៅសិន ហើយចៀសចេញទៅគាន់ចារិកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំងឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើង

สิกฺขาปทํ ฉฑฺเฑสฺสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี อาวสถํ อนิสฺสฏฺฐา จาริกํ ปกฺกมेยฺย จาตุมฺมาสินฺติ ฯ

[๓๑๙] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เป ฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อาวสโถ นาม ปกาสิตฺวา วุตฺโต ฯ อนิสฺสฏฺฐา จาริกํ ปกฺกมेยฺยาติ ภิกฺขุนิยา วา สิกฺขมานาย วา สามเณริยา วา อนิสฺสฏฺฐา ปริกฺขิตฺตสฺส อาวสถสฺส ปริกฺเขปํ อติกฺกมนฺติยา[๑] อาปตฺติ จาตุมฺมาสิยสฺส ฯ อปริกฺขิตฺตสฺส อาวสถสฺส อุปจารํ อติกฺกมนฺติยา อาปตฺติ จาตุมฺมาสิยสฺส ฯ

[๓๒๐] อนิสฺสฏฺฐาเตติ อนิสฺสฏฺฐาตสญฺญา ปกฺกมติ อาปตฺติ จาตุมฺมาสิยสฺส ฯ อนิสฺสฏฺฐาเต เวมติกา ปกฺกมติ อาปตฺติ จาตุมฺมาสิยสฺส ฯ อนิสฺสฏฺฐาเต นิสฺสฏฺฐาตสญฺญา ปกฺกมติ อาปตฺติ จาตุมฺมาสิยสฺส ฯ อกปฺปิยภณฺฑํ อนิสฺสฏฺฐา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

---

๑ ฉ. ปี. อติกฺกามेนฺติยา ฯ

ន្ទូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមិនប្រគល់លំនៅហើយចៀសចេញទៅកាន់ចារិក កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๑๙] ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា លំនៅ សំដៅយកលំនៅដែលមានសន្ទុះទ្វារជាប់ ។ ពាក្យថា មិនប្រគល់ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចារិក សេចក្តីថា កិក្ខុនីមិនប្រគល់ដល់កិក្ខុនីក្តី សិក្ខមានាក្តី សាមណេរីក្តី ហើយឈានកន្លងបង់នៃលំនៅដែលមានបង់ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កាលកិក្ខុនីឈានកន្លងឧបចារនៃលំនៅដែលមិនមានបង់ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๒๐] លំនៅដែលខ្លួនមិនបានប្រគល់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានប្រគល់ឲ្យ ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ លំនៅដែលខ្លួនមិនបានប្រគល់ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ លំនៅដែលខ្លួនមិនបានប្រគល់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រគល់ហើយ ក៏ចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីមិនប្រគល់លំនៅដែលគ្មានសន្ទុះទ្វារជាប់ ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ន៑ិស្សដ្ឋិតេ អន៑ិស្សដ្ឋិតសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ន៑ិស្សដ្ឋិតេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ន៑ិស្សដ្ឋិតេ ន៑ិស្សដ្ឋិតសញ្ញា អនាបត្តិ ។

(៣២១) អនាបត្តិ ន៑ិស្សដ្ឋិត្វា បក្កមតិ សតិ អន្តរាយេ បរិយេសិត្វា ន លភតិ តិលាឆាយេ អាបជ្ជាសុ ខុទ្ទត្តិកាយ អាន៑ិកម្មិកាយាតិ ។

បិត្តិគារវគ្គស្ស ឆរមសិក្ខាបទំ

(៣២២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភក្ខិយា តិក្ខិន៑ិយោ តិរច្ឆានវិជ្ជំ បរិយាបុណន្តិ ។ មនុស្សា ពុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិទាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខិន៑ិយោ តិរច្ឆានវិជ្ជំ បរិយាបុណិស្សន្តិ សេយ្យថាបិ តិរិន៑ិយោ កាមភោគិន៑ិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ តិក្ខិន៑ិយោ តេសំ មនុស្សានំ ពុជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិទាចេន្តានំ ។ យា តា តិក្ខិន៑ិយោ

លំនៅដែលខ្លួនប្រគល់ហើយ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់ប្រគល់ ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដ ។ លំនៅដែលខ្លួនប្រគល់ហើយ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ លំនៅដែលខ្លួនប្រគល់ហើយ ភិក្ខុនីសំគាល់ថា
ប្រគល់ហើយ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[๓๒๑] ក្នុងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๖ យ៉ាង) ;
គឺភិក្ខុនីប្រគល់ហើយទើបចៀសចេញទៅ ๑ កាលបើមានសេចក្តីអន្តរាយ
ភិក្ខុនីក៏ចេញទៅស្វែងរក (គ្មានធំប្រគល់ឲ្យគ្នា) មិនបាន ๑ ភិក្ខុនីឈឺ ๑
ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយក៏ចេញទៅ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាង
ដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๙

[๓๒๒] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយៈ
ភិក្ខុនីរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះ
បង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាដូចជាពួកស្រីគ-
ហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ ពួកភិក្ខុនីបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះ
ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ណាមាន

อปฺปโฏฺฐ ฯเปฯ ตา ขุชฺฌายิตฺวา ฑยิตฺวา วิหาเรยฺยุ กถญฺหิ นาม ธมฺมกฺขายา ภิกฺขุนิโย ตีรณาวิโย ปริยาปุณิสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สจฺจ ภิกฺขเว ธมฺมกฺขายา ภิกฺขุนิโย ตีรณาวิโย ปริยาปุณนฺตีติ ฯ สจฺจ ภควาติ ฯ ตีรหิ ตุยฺหา ภควา กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ธมฺมกฺขายา ภิกฺขุนิโย ตีรณาวิโย ปริยาปุณิสฺสนฺติ เนตฺถ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ฯวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๔ฌ สมฺปาปณิ ยุทฺธิสนฺถ ยา ปน ภิกฺขุนี ตีรณาวิโย ปริยาปุเณยฺย ฑาจิตฺตียนฺติ ฯ

(๓๒๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ๔ฌสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ตีรณาวิญฺญา นาม ยนฺติญฺเ ฑาหิรกา อนตฺถสญฺหิตา ฯ ปริยาปุเณยฺยาติ ปเรน ปริยาปุณาติ ปเร ปเร อาปตฺติ ฑาจิตฺตียสฺส ฯ อกฺขราย ปริยาปุณาติ อกฺขรกฺขราย อาปตฺติ ฑาจิตฺตียสฺส ฯ

សេចក្តីថ្កោលទោស ฯ បេ ฯ កិកូនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាកិកូនីមិនសមបើនឹងរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាសោះ ฯ បេ ฯ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយាកិកូនីរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ពិតមែនឬ ฯ កិកូទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ពួកឆព្វគ្គិយាកិកូនីមិនគួរនឹងរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាទេ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ កិកូនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា កិកូនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

(๓๒๓) ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយកន្លងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបារាជិកកណ្ឌរួចហើយ ฯ បំណោះណាមួយដាច់ក្រៅដែលមិនច្រកបដោយច្រយោជន៍ បំណោះនោះឈ្មោះថា តិរច្ឆានវិជ្ជា ฯ ពាក្យថា រៀន សេចក្តីថា កិកូនីរៀនដោយបទ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ពល់ៗបទ ฯ (បើ) រៀនដោយអក្សរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ៗអក្សរ ฯ

(๓๒๔) อนาปตฺติ เลขํ ปริยาปุณาติ ฌานํ ปริยาปุณาติ กุตฺตตฺถาย ปริตฺตํ ปริยาปุณาติ ขุทฺทกานุขุทฺทกาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

ปิตฺตาคารคฺคสฺส ทสมสิกฺขาปทํ

(๓๒๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ตีสุปฺปานวีสุ ภาเชนฺติ ฯ มนุสฺสา ขุชฺชายนฺติ ฑียนฺติ วิหาเรนฺติ กถํ หิ นาม ภิกฺขุนิโย ตีสุปฺปานวีสุ ภาเชสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ คิหินิโย กามภোคินิโยติ ฯ อเสฺสาสุ โข ภิกฺขุนิโย เตสํ มนุสฺสานํ ขุชฺชายนฺตานํ ฑียนฺตานํ วิหาเรนฺตานํ ฯ ยา สา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ สา ขุชฺชายิสฺสติ ฑียิสฺสติ วิหาเรสฺสติ กถํ หิ นาม ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ตีสุปฺปานวีสุ ภาเชสฺสนฺตีติ ฯเป ฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว

[๓๖๔] អរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺកិកុនីរៀនសរសេរអក្សរ ๑ កិកុនីរៀនគណនាសង្ខ្យា[๑] ๑ កិកុនីរៀនវិជ្ជាការពារខ្លួនសម្រាប់រក្សា (ខ្លួន) ๑ កិកុនីឆ្កួត ๑ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๐

[๓๖๕] សម័យនោះ ព្រះមានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយកិកុនីបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ កិកុនីបានឮប្បាសន្ទូវពាក្យមនុស្សទាំងឡាយកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិកុនីទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយកិកុនីមិនសមបើនឹងបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាពួក

---

๑ គឺកិកុនីរៀនគម្ពីរដទៃ ។ ទៀត ដើម្បីឲ្យដឹងស្គាល់នូវលេខទុំវិជ្ជាក្នុងគម្ពីរនោះ ។ ។

ฉฑฺฑกิจฺจา กิกฺขนิโย ตีรปฺปตฺตาวิโย ภเวยฺยุนฺติ ฯ สงฺฆิ
กกภตฺตนฺติ ฯ วิกาลมฺหิ ภุญฺชา กกภ กกฺขฬ มหิ ฆาม กิกฺขเว
ฉฑฺฑกิจฺจา กิกฺขนิโย ตีรปฺปตฺตาวิโย ภเวยฺยุนฺติ เนตํ
กิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเป ฯ ฆาฬฺหา
ปน กิกฺขเว กิกฺขนิโย ฬมฺ สงฺฆาปธึ ทุฏฺฐสลฺ
ยา ปน กิกฺขุนิ ตีรปฺปตฺตาวิโย ภเวยฺย ชาติยนฺติ ฯ

(๓๒๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ
กิกฺขุนีติ ฯ เป ฯ อยํ ฬมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา
กิกฺขุนีติ ฯ ตีรปฺปตฺตาวิโย นาม ยญฺญิฏฺฐิ ฅาหิรกิ
อนฺตรฆรปฺปเวสนานิ ฯ ภเวยฺยุนฺติ ปเนต ภเวติ **ปเน**
ปเน อาทิมฺหิ ชาติยสฺส ฯ อกฺกมนาย **ภเวติ**
อกฺกมกฺกมนาย อาทิมฺหิ ชาติยสฺส ฯ

(๓๒๗) อนาทิมฺหิ เลขิ ภเวติ นามนฺติ ภเวติ
ปุพฺพกาย ปริกปฺเป ภเวติ ทุปฺปฏิกาย อาธิกปฺปิกายาติ ฯ

ปัญจกนิบาต ปัญญาวรรค ฯ

ឆព្ភូតិយាកិក្ខុនីបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ពួកឆព្ភូតិយាកិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយ ចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៦) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឝិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ចំណែកណាមួយជាខាងក្រៅដែលមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ចំណែកនោះឈ្មោះថា តិរច្ឆានវិជ្ជា ។ ពាក្យថា បង្រៀន គឺកិក្ខុនីបង្រៀនដោយបទ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយាល់ ១ បទ ។ បង្រៀនដោយអក្សរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយាល់ ១ អក្សរ ។

(៣៧) *ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ* (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីបង្រៀនសរសេរ ១ កិក្ខុនីបង្រៀនគារណាសាស្ត្រ ១ កិក្ខុនីបង្រៀនវិជ្ជាការពារខ្លួនដើម្បីរក្សា(ខ្លួន) ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អាភាមវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(៣៦៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា ភិក្ខូ តាមកា-ឆាសេ ឯកចីវរា ចីវរកម្មំ ករោន្តិ ។ ភិក្ខូនំយេវ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសិត្វា យេន តេ ភិក្ខូ តេន-បសង្កមឹសុ ។ ភិក្ខូ ទុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ ករោ-ហិ នាម ភិក្ខូនំយេវ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំយេវ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ករោ-ហិ នាម ភិក្ខូនំយេវ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសិស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំយេវ ឥមំ សិក្ខា-បទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសេយ្យ ឆាឌិត្តិយន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតា ភិក្ខូនំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៣២៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិកុ្ខតាំងឡាយ ច្រើនរូប ទ្រទ្រង់តែចីវរមួយ ។ ម្នាក់ហើយឆ្លៀចីវរកម្ម (ដេរប្តូរដែលក់ចីវរជាដើម) ក្នុងអាវាសដែលតាំងនៅជិតស្រុកតូចមួយ ។ កិកុ្ខនីតាំងឡាយមិនបានច្រាប់ហើយចូលទៅកាន់អារាម រួចចូលទៅរកកិកុ្ខតាំងឡាយនោះ ។ កិកុ្ខតាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុ្ខនីតាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនច្រាប់ (ជាមុន) ហើយចូលមកកាន់អារាមសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុ្ខតាំងឡាយ ឮថាកិកុ្ខនីតាំងឡាយមិនច្រាប់ ហើយចូលទៅកាន់អារាម ពិតមែនឬ ។ កិកុ្ខតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា កិកុ្ខនីតាំងឡាយមិនគួរបើនឹងមិនច្រាប់ហើយចូលទៅកាន់អារាមទេ ម្នាលកិកុ្ខតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ្ខតាំងឡាយ កិកុ្ខនីតាំងឡាយចូរសំដែងឆ្លើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុ្ខនីណាមួយមិនបានច្រាប់ហើយចូលទៅកាន់អារាម កិកុ្ខនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តដល់កិកុ្ខនីតាំងឡាយយ៉ាងនេះរួចហើយ ។

[๓๒๙] តេន ខោ បន សមយេន តេ កិក្ខូ តម្ហា អាវាសា បក្កមិំសុ ។ កិក្ខូនំយោ អយ្យា បក្កន្តាតិ អាវមំ ជាតមំសុ ។ អថខោ តេ កិក្ខូ បុនទេវ តំ អាវាសំ បច្ចាគច្ឆិំសុ ។ កិក្ខូនំយោ អយ្យា អាគតាតិ អាបុច្ឆា អាវមំ បវិសិត្វា យេន តេ កិក្ខូ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា តេ កិក្ខូ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋំសុ ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ តា កិក្ខូនំយោ តេ កិក្ខូ ឯតទវោចុំ កិស្ស តុម្ហេ ភគិនិយោ អាវមំ ទេថ សម្មដ្ឋិត្ត ន ចាឌីយំ បរិភោជនីយំ ឧបដ្ឋបេត្ថាតិ(๑) ។ ភគវតា អយ្យា សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ន អនាបុច្ឆា អាវមោ បវិសិតព្ពោតិ តេន មយំ ជាតមំម្ហាតិ(๒) ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ កិក្ខវេ សង្ឃំ កិក្ខុំ អាបុច្ឆា អាវមំ បវិសិតុំ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី សង្ឃំ

---

๑ ម.ម. ឧបដ្ឋាបេត្ថាតិ ។ ๒ ម ប. ន អាគមំម្ហាតិ ។

(๓๒๙) សម័យនោះឯង កិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះចៀសចេញទៅចាកអាវាសនោះហើយ ។ កិកុនីធាវ័ឌ្ឍាយមិនបានមកកាន់អាវាសដោយគិតថា លោកម្ចាស់ធាវ័ឌ្ឍាយចៀសចេញទៅហើយ ។ គ្រានោះឯង កិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះត្រឡប់មកអាវាសនោះវិញទៀត ។ កិកុនីធាវ័ឌ្ឍាយដឹងថា លោកម្ចាស់ធាវ័ឌ្ឍាយមកដល់ហើយ។ ក៏ប្រញាប់រួចចូលទៅកាន់អាវាសសំដៅទៅរកកិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំកិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះហើយឈរនៅក្នុងទីគួរមួយ ។ លុះកិកុនីធាវ័ឌនោះឈរនៅក្នុងទីគួរមួយហើយ កិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះក៏និយាយពាក្យនេះថា នែនាងធាវ័ឌ្ឍាយហេតុអ្វីក៏នាងធាវ័ឌ្ឍាយមិនបោសអាវាស មិនដំកល់ទុកនូវទឹកដឹកទឹកប្រើសោះ ។ កិកុនីធាវ័ឌ្ឍាយនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ធាវ័ឌ្ឍាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទហើយថា កិកុនីមិនបានប្រញាប់ មិនត្រូវចូលទៅកាន់អាវាសដូច្នេះ ហេតុនោះ (បានជា) យើងខ្ញុំធាវ័ឌ្ឍាយមិនបានមក ។ កិកុធាវ័ឌ្ឍាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់មានបន្ទូលថា ម្នាលកិកុធាវ័ឌ្ឍាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិកុនីប្រញាប់កិកុដែលមាននៅ ហើយចូលទៅកាន់អាវាសបាន ។ ម្នាលកិកុធាវ័ឌ្ឍាយ កិកុនីធាវ័ឌ្ឍាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយ

กัปปัง อนาปุจ្ឆา អាវាសំ បវិសេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ
ភគវតា កិក្ខុនីនំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(๓๓๐) តេន ខោ បន សមយេន តេ កិក្ខូ តម្ហា
អាវាសា បក្កមិត្វា បុនទេវ តំ អាវាសំ បច្ចាគច្ឆិំសុ
កិក្ខុនិយោ អយ្យា បក្កន្តាតិ អនាបុច្ឆា អាវាសំ បវិសិំ-
សុ ។ តាសំ កុក្កុច្ចំ អហោសិ ភគវតា សិក្ខាបទំ
បញ្ញត្តំ ន សន្តំ កិក្ខុំ អនាបុច្ឆា អាវាសោ បវិសិតុ-
ញ្ញាតិ មយំ ច សន្តំ កិក្ខុំ អនាបុច្ឆា អាវាសំ បវិសិម្ហា
ការុំ នុ ខោ មយំ ទាចិត្តិយំ អាបត្តិំ អាបជ្ជាតិ ។
ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុ-
និយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី ជានំ
សកិក្ខុកំ អាវាសំ អនាបុច្ឆា បវិសេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

(๓๓๑) យា បជានាតិ យា យានិសា ។ បេ ។
កិក្ខុនីតិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា
កិក្ខុនីតិ ។ ជានំ ជានាម សាមំ វា ជានាតិ អញ្ញេ វា

មិនបានច្រាប់ភិក្ខុដែលមាននៅ ហើយចូលទៅកាន់អាវាស ភិក្ខុនីនោះត្រូវ
អាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានបញ្ញត្តដល់
ពួកភិក្ខុនីយ៉ាងនេះរួចហើយ ។

(๓๓๐) ក៏សម័យនោះឯង ភិក្ខុតាំងឆ្មាយនោះចេញចាកអាវាសនោះ
ហើយត្រឡប់មកកាន់អាវាសនោះវិញទៀត ។ ភិក្ខុនីតាំងឆ្មាយដឹងថាលោក
ម្ចាស់តាំងឆ្មាយចៀសចេញទៅហើយក៏មិនបានច្រាប់ ហើយចូលទៅកាន់
អាវាស ។ ភិក្ខុនីតាំងឆ្មាយនោះមានសេចក្តីរង្កៀសថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទហើយថា ភិក្ខុនីមិនគាន់បានច្រាប់ភិក្ខុដែលមាននៅ
ហើយមិនត្រូវចូលទៅកាន់អាវាសទេឬយ ឯយើងតាំងឆ្មាយមិនបានច្រាប់
ភិក្ខុដែលមាននៅហើយចូលទៅកាន់អាវាស យើងតាំងឆ្មាយត្រូវអាបត្តិបា-
ចិត្តិយដែរឬហ្ន៎ ។ ភិក្ខុតាំងឆ្មាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្មាយ ភិក្ខុនីតាំងឆ្មាយចូរសំ
ដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយកាលដឹងហើយមិន
បានច្រាប់ភិក្ខុដែលមាននៅហើយចូលទៅកាន់អាវាសត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๓๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលឈ្មោះថា ភិក្ខុនីកាលដឹង
(នោះ) គឺភិក្ខុនីដឹងដោយខ្លួនឯងក្តី ពួកអ្នកដទៃច្រាប់ភិក្ខុនីនោះក្តី ពួកភិក្ខុ

តស្សា អាភោគេនฺติ តេ ปิ អាភោគេនฺติ ฯ สតិกฺกโม ชานาติ อาปตฺติ ชานาติ กิกฺขปฺปตฺโต วิสนฺติ ฯ อนาปุจฺฉา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สาเปกฺโข ปริเยสิตฺวา ปฏิลาเภ ปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริกฺขิตฺตสฺส อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อปริกฺขิตฺตสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๓๒) สติกฺกโม สติกฺกมสญฺญา สนฺเต กิกฺขปฺปตฺโต อนาปุจฺฉา อาปตฺติ ปริเยสติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ สติกฺกโม วิมติกา สนฺเต กิกฺขปฺปตฺโต อนาปุจฺฉา อาปตฺติ ปริเยสติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สติกฺกโม อติกฺกมสญฺญา สนฺเต กิกฺขปฺปตฺโต อนาปุจฺฉา ปริเยสติ อนาปตฺติ ฯ อติกฺกโม สติกฺกมสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อติกฺกโม วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อติกฺกโม อติกฺกมสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

ដែលនៅកន្លែងអាវាសនោះ ច្រាប់ក្តី ។ កិកូ្ខទាំងឡាយនៅកន្លែងណា សូម្បីតែកាមម្ចាស់ឈើ ទីនោះ (ក៏) ឈ្មោះថា អាវាសមានកិកូ្ខ ។ ពាក្យថា កិកូ្ខនីមិនបានច្រាប់ហើយចូលទៅកាន់អាវាស សេចក្តីថា កិកូ្ខនីមិនច្រាប់កិកូ្ខក្តី សាមណេរក្តី ភ្ញោមវត្តក្តី ហើយឈានកន្លងបរិវេណវត្តដែលមានបរិវេណ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កាលកិកូ្ខនីចូលទៅដល់ឧបចារវត្តដែលគ្មានបរិវេណ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๗๒) អាវាសដែលមានកិកូ្ខ កិកូ្ខនីសំគាល់ថាមានកិកូ្ខ មិនបានច្រាប់កិកូ្ខដែលមាននៅហើយចូលទៅកាន់អាវាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ អាវាសដែលមានកិកូ្ខ កិកូ្ខនីមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនច្រាប់កិកូ្ខដែលមាននៅហើយចូលទៅកាន់អាវាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អាវាសដែលមានកិកូ្ខ កិកូ្ខនីសំគាល់ថាមិនមានកិកូ្ខ មិនបានច្រាប់កិកូ្ខដែលមាននៅ ហើយចូលទៅកាន់អាវាស មិនត្រូវអាបត្តិ ។ អាវាសដែលមិនមានកិកូ្ខ កិកូ្ខនីសំគាល់ថាមានកិកូ្ខ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អាវាសដែលមិនមានកិកូ្ខ កិកូ្ខនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អាវាសដែលមិនមានកិកូ្ខ កិកូ្ខនីសំគាល់ថាមិនមានកិកូ្ខ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๓๓๓) อถาปรฺตฺ สงฺฆ ภิกฺขุ อาปุชฺชา ปาจิตฺติย
อสงฺฆ ภิกฺขุ อถาปุชฺชา ปาจิตฺติ สีสาฆาโตกาส
กฺขาติ ยฺหิ ภิกฺขุนิยา สงฺฆิเตติ หีเฏ ตฺหิ
กฺขาติ อากาเรน มตฺตา หีเตติ ติลาถาย อาป-
ถาสุ ฆุมฺพตฺติกาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

อารามวคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทฺ

(๓๓๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา เวสาลิยฺ
วิหารติ มหาวเน กูฏาคารสาลายฺ ฯ เตน โข ปน
สมเยน อายสฺมา อุปาลิ สฺสุ อุปชฺฌาโย อา-
ยสฺมา กปฺปิตโก สุสาเน วิหารติ ฯ เตน โข
ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยานฺ ภิกฺขุนีนฺ มหาคฺฆ(๑) ภิกฺขุนี
กาลกตา โหติ ฯ ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ตฺ ภิกฺขุนี
นีหริตฺวา อายสฺมโต กปฺปิตกสฺส วิหารสฺส อวิทูเร
ตฺ ฉฑฺเฑตฺวา ปกฺกมึสุ ฯ อถ โข อายสฺมา กปฺปิตโก เตน สทฺเทน อุฏฺฐาเปสิ

---

๑ ฉ.ม. มหคฺฆ ฯ

(๓๓๓) ภาระដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីច្រាប់ភិក្ខុដែលមាននៅហើយទើបចូលទៅ๑ ភិក្ខុនីមិនច្រាប់ព្រោះគ្មានភិក្ខុហើយចូលទៅ๑ ភិក្ខុនីដែលក្រែងឃើញសីស (ភិក្ខុនីដែលចូលទៅមុន) ហើយទើបទៅ๑ ពួកភិក្ខុនីប្រដុំនៅក្នុងឆទីណា ភិក្ខុនីនោះក៏ទៅក្នុងឆទីនោះ๑ ភិក្ខុនីដើរតាមផ្លូវដែលមានកងវត្ត๑ ភិក្ខុនីឈឺ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ๑ ភិក្ខុនីឆត๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ๑ ฯ

อารามวัคค์ สิกขาบทที่ ๒

(๓๓๔) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกคฤหบดี ใกล้เมืองสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล พระกปิลเถระผู้มีอายุได้เป็นอุปัชฌาย์ของพระอุบาลีผู้มีอายุ อยู่ในกรุงราชคฤห์ ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุณีรูปหนึ่งเป็นอาพาธ ฯ พวกอันเตวาสิกาของภิกษุณีนั้นทอดทิ้งภิกษุณีนั้นเสีย ฯ พระกปิลเถระผู้มีอายุได้ยินข่าวว่าภิกษุณีรูปนั้นเป็นไข้ ฯ ครั้งนั้นแล พระกปิลเถระผู้มีอายุ

តំ ថូបំ កិដ្ឋិត្វា វិប្បកិរេសិ(๑) ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ
ឥមិនា កប្បិតកេន អម្ហាកំ អយ្យាយ ថូបោ កិដ្ឋោ
ហន្ទ ន ឃាតេមាតិ មន្តេសុំ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី
អាយស្មតោ ឧបាលិស្ស ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អា-
យស្មា ឧបាលិ អាយស្មតោ កប្បិតកស្ស ឯតមត្ថំ
អារោចេសិ ។ អថខោ អាយស្មា កប្បិតកោ វិហារ
ន្តេ្វមិត្វា និលីនោ អច្ឆិ ។ អថខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិ-
យោ យេនាយស្មតោ កប្បិតកស្ស វិហារោ តេនុប-
សង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មតោ កប្បិតកស្ស
វិហារំ ថាសាណេហិ ច លេឌ្ឌូហិ ច ឧិត្តរាបេត្វា មតោ
កប្បិតកោតិ បក្កមិំសុ ។ អថខោ អាយស្មា កប្បិត-
កោ តស្សា រត្តិយា អច្ចយេន បុព្ពណ្ហសមយំ និវា-
សេត្វា បត្តចីវរមាទាយ វេសាលឹ បិណ្ឌាយ បាវិសិ ។
អទ្ទសំសុ ខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អាយស្មន្តំ កប្បិ-
តកំ បិណ្ឌាយ ចរន្តំ ន្តិស្ថាន ឯវមាហំសុ អយំ កប្បិ-
តកោ ជីវតិ កោ នុ ខោ អម្ហាកំ មន្តំ សំហរតីតិ ។

---

๑ ឱ. ម. បកិរេសិ ។

ទំលាយស្តូបនោះឲ្យខ្ចាត់ខ្ចាយចេញ ។ ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីប្រែក្បាគ្នាថា លោកកប្បិតកនេះទំលាយស្តូបភិក្ខុនីជាម្ចាស់របស់យើង៏ បើដូច្នោះមានតែយើង៏នឹង៏សម្ងាប់លោកកប្បិតកនោះ ។ ភិក្ខុនី១រូបប្រាប់រឿង+នុ៎ះដល់ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុ ។ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុប្រាប់រឿង+នុ៎ះដល់ព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុ ។ លំដាប់នោះឯង៏ ព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុចេញពីកុដិទៅភ្លួន ។ ឯពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីចូលដម្រង៏ទៅឯលំនៅព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅហើយក៏ចោលកុដិព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុដោយដុំថ្មផង៏ដោយដុំដីផង៏ ហើយក៏ចៀសចេញទៅដោយគិតថា លោកកប្បិតកស្លាប់ហើយ ។ លំដាប់នោះឯង៏ ព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុលុះកន្លង៏ពត្រីនោះក៏ស្ងើកហើយប្រដាប់ចាត្រង៏ចីវរក្នុង៏ពេលព្រឹកព្រហាម ហើយចូលទៅកាន់ក្រុង៏វេសាលីដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីបានឃើញលោកកប្បិតកដ៏មានអាយុកំពុង៏ត្រេចទៅបិណ្ឌបាត លុះឃើញហើយបាននិយាយយ៉ា"ង៏នេះថា លោកកប្បិតកនេះនៅរស់ (ទេតើ) អ្នកណា ហ្ន+នាំសេចក្តីប្រឹក្សា (អាថិកំចាំង៏) យើង៏ទៅ (ប្រាប់លោក) ។ ពួកឆព្វគ្គិយា

อาสยฺหาสุ ๑๓ ฉพฺภิญฺญา ภิกฺขุนิโย อายฺยเน กิร ภควโต อมฺหากํ มาตา สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ ตา อายสฺมนฺตํ ภควนฺตํ อาฆาสิสุ กถํ หิ นาม อยฺโย กสาววตฺถวสนมตฺตเนปิ ธมฺเม อมฺหากํ มนฺตํ สมฺมาวิสฺสตีติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ชิคุจฺฉนฺติ วิยนฺติ วิหาเรนฺติ กถํ หิ นาม ฉพฺภิญฺญา ภิกฺขุนิโย อยฺยา ภควนฺตํ อาฆาสิสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สตฺถุ กิร ภิกฺขเว ฉพฺภิญฺญา ภิกฺขุนิโย ภควนฺตํ อาฆาสิสฺสนฺตีติ ฯ สตฺถุ ภควตา ฯ ภิกฺขเวหิ ตุยฺหิ ภควา กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ฉพฺภิญฺญา ภิกฺขุนิโย ภควนฺตํ อาฆาสิสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ฯ ยาปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฉมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี ภิกฺขุํ อาฆาเสยฺย วา ปริภาเสยฺย วา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๓๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ฉมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ภิกฺขุนฺติ อุปสมฺปนฺนํ ฯ อาฆาเสยฺยาติ ฉสหิ วา

ภิกฺขุនីបានពុទ្ធដូច្នេះថា ដំណើរដ៏ថាលោកម្ចាស់ទុបាលិនាំសេចក្តីប្រឹក្សាយើងទៅប្រាប់ ។ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនីទាំងនោះក៏នាំគ្នាដេរព្រះទុបាលីដ៏មានអាយុថា លោកខ្ញុំនព្រះកេសានេះជាអ្នកដុសក្អែល (គេ) មានជាតិដ៏ថោកទាប មិនសមបើនឹងនាំយកសេចក្តីប្រឹក្សារបស់យើងទៅប្រាប់សោះ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីច្រណែនតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងមកនាំគ្នាដេរលោកម្ចាស់ទុបាលិសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីដេរទុបាលិ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងដេរទុបាលិទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទេសនៃសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយដេរគំពកភិក្ខុ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៣៩) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ភិក្ខុ បានដល់ឧបសម្បន្ន ។ ពាក្យថា ដេរ គឺភិក្ខុនីដេរដោយអក្កោសវត្ថុទាំង ១០ ឬបណ្តា

อกฺกาสวตฺถุโก อกฺกาสติ ฬเตสุ ก อญฺญตเร อาปตฺติ จาตฺติยสฺส ฯ ปริกาเสยฺยกติ ภยา อุปธาเรติ อาปตฺติ จาตฺติยสฺส ฯ

(๓๓๖) อุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญา อกฺกาสติ ก ปริกาสติ ก อาปตฺติ จาตฺติยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺเน วิมติกา อกฺกาสติ ก ปริกาสติ ก อาปตฺติ จาตฺติยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อกฺกาสติ ก ปริกาสติ ก อาปตฺติ จาตฺติยสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนา อกฺกาสติ ก ปริกาสติ ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๓๗) อนาปตฺติ อตฺตปุเรกฺขาราย ธมฺมปุเรกฺขาราย อนุสาสนีปุเรกฺขาราย อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อกฺกาสวตฺตีนิ ๑๐ นิ ด้วยอากาสวัตณามหนึ่ง ควรกระทำจิตตุปบาท ๆ

ด้วยคำว่า คามก็ดี สิกขาบทที่สองก็ดี ควรกระทำจิตตุปบาท ๆ

(๓๓๖) อุปสมฺปนฺน สิกขาบทที่สงเคราะห์ว่าอุปสมฺปนฺน ด้วยญัตติ

คามกญัตติก็ดี ควรกระทำจิตตุปบาท ๆ อุปสมฺปนฺน สิกขาบทมีเสขสัญญา

ด้วยญัตติ คามกญัตติก็ดี ควรกระทำจิตตุปบาท ๆ อุปสมฺปนฺน สิกขาบทที่สงเคราะห์ว่า

มิใช่อุปสมฺปนฺน ด้วยญัตติ คามกญัตติก็ดี ควรกระทำจิตตุปบาท ๆ สิกขาบทที่ญัตติ

คามกญัตติก็ดี ย่อมถึงอนุปสมฺปนฺน ควรกระทำกิริยา ๆ อนุปสมฺปนฺน สิกขาบทที่-

สงเคราะห์ว่าอุปสมฺปนฺน ควรกระทำกิริยา ๆ มิใช่อุปสมฺปนฺน สิกขาบทมี

เสขสัญญา ควรกระทำกิริยา ๆ อนุปสมฺปนฺน สิกขาบทที่สงเคราะห์ว่า

อนุปสมฺปนฺน ควรกระทำกิริยา ๆ

(๓๓๗) สิ่งที่มิควรกระทำ (ในสิกขาบทนี้มี ๕ อย่าง) คือสิกขาบทที่ทำตนให้เป็นประธาน ๑ ทำธรรมให้เป็นประธาน ๑ ทำคำพูดให้เป็นประธาน ๑ สิกขาบทที่ไม่ตาย ๑ สิกขาบทที่เป็นเบื้องต้นบัญญัติ ๑ ๆ

អារាមវគ្គស្ស តតិយសិក្ខាបទំ

[៣៣៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី កណ្ឌកាកិណ្ណា ហោតិ កលហការកាកិណ្ណា វិវាទការកាកិណ្ណា ភស្សការកាកិណ្ណា សង្ឃេ អធិករណការកាកិណ្ណា ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តស្សា ភគ្គេ ភយិរមានេ[1] បដិក្កោសតិ ។

[៣៣៩] តេន ខោ បន សមយេន ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តាមកំ អភមាសិ តេនហិ ភគិនេ ភាណឌាគារិកំ គណ្ហាហីយេន ។ អថខោ កិក្ខុនីសង្ឃោ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី បក្កន្តានំ ចណ្ឌកាលិំ កិក្ខុនិំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្កុដិំ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តាមកេ តំ ភាណឌាគារិយំ តិវត្តា ឋបេសុ សាវត្ថិំ បច្ចាគច្ឆិ ។ ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី ថុល្លនន្ទាយ កិក្ខុនិយា អាគច្ឆន្តិយា នេវ អាសនំ បញ្ញាបេសិ ន បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ ឧបនិក្ខិបិ

---

1. ម.ម. ភវិយមានេ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៣៣៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្អាក់ហេតុ ធ្វើសេចក្តីឈ្លោះ ធ្វើសេចក្តីទាស់ទែង ធ្វើតិរច្ឆានកថាបង្កើតអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ កាលសង្ឃកំពុងធ្វើកម្មដល់ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនោះ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក៏ហាមឃាត់ ។

(៣៣៩) គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីចូលទៅកាន់ស្រុកតូច(មួយ) ដោយកិច្ចនីមួយ ។ ទើបភិក្ខុនីសង្ឃដ៏ធំថា ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីចៀសចេញទៅហើយ ក៏លើកវត្ថុចំពោះចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីព្រោះសេចក្តីមិនឃើញអាបត្តិ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសម្រេចកិច្ចនោះក្នុងស្រុកតូចហើយក៏ត្រឡប់មកក្រុងសាវត្ថីវិញទៀត ។ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីកាលដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមក ក៏មិនក្រោកអាសនៈមិនដម្កល់ទឹកលាងដើងតាំងវេរដើងជូតាល់ដើង មិនក្រោកទទួល

น ปฏิคฺคณฺหาติ ปตฺตจีวรํ ปฏิคฺคเหตฺวา น ฐาเนยฺย อาปุจฺฉิ ฯ
ปุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี ฉฬงฺคาลึ ภิกฺขุนึ ฯเปฯ กึสุ ตุวํ อยฺเย มยิ อาคจฺฉนฺติยา เนว อาสนํ ปญฺญาเปสิ น ฐาเปนกํ ฐาเปสิ ปาทโธวนกํ ปาทปีฐกํ ขุปนิกฺกุชฺชิ น ปฏิคฺคณฺหาติ ปตฺตจีวรํ ปฏิคฺคเหตฺวา น ฐาเนยฺย อาปุจฺฉิตา ฯ ฯปา ฯ เอวํ เหตฺถ อยฺเย เหาติ ยถาตฺถ อาปุจฺฉิตา ฯ กึสุ ตุวํ อยฺเย อาปุจฺฉิตา ฯ ฯมา มํ อยฺเย ภิกฺขุนิโย อยฺ อาปุจฺฉา อปฺปฏิจฺฉิตา ฉตฺถ ฯมิสฺสา เกาจิ ปตฺตวตฺถาทิ อาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ
ปุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี ฌาลา ฯฬา อฏฺฏา ฯฬา เอตา ฯ ฯ ฯ

ឫត្រចីរវមិនអើពើដោយទឹកធឹក ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបានទំាយពាក្យនេះ
ទំាងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីថា នែនាងម្ចាស់ កាលបើយើងមកដល់ហេតុអ្វីក៏នាង
មិនត្រាលអាសនៈ មិនដម្កល់ទឹកលាងដើងតាំងសម្រាប់រងដើងជ្រលាងដើង
ដើង មិនត្រេកទទួលឫត្រចីរវមិនអើពើដោយទឹកធឹកសោះ ។ ចណ្ឌកាលី
ភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ បានជាខ្ញុំមិនធ្វើកិច្ចតាំងអម្បាលនេះ ព្រោះ
ខ្ញុំជាស្រីអនាថា ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសួរថា នែនាងម្ចាស់ នាងជាស្រី
អនាថា ព្រោះហេតុអ្វី ។ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ ភិក្ខុនី
អស់នេះលើកវត្តចំពោះខ្លួនខ្ញុំ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដោយគិតគ្នាថា ភិក្ខុនី
នេះជាស្រីអនាថាគ្មានអ្នកណាស្គាល់ គ្មានអ្នកណាមួយគោរពកោតក្រែង
ដល់ភិក្ខុនីនេះទេ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយថា ពួកភិក្ខុនីអសន្ទុះល្ងង់
ពួកភិក្ខុនីអម្បាលនុ៎ះមិនឆ្ងាស ពួកភិក្ខុនីពាំងនុ៎ះមិនស្គាល់កម្មក្តី ទោស
របស់កម្មក្តី កម្មវិបត្តិក្តី កម្មសម្បត្តិក្តីដូច្នេះ ហើយក៏ផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយ
សេចក្តីកំណាច ។ ភិក្ខុនីពាំងឡាយណា មានសេចក្តីជ្រាបថាតិច ។ បេ ។
ភិក្ខុនីពាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោក
ម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយសេចក្តីកំណាចសោះ
។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី
ផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយសេចក្តីកំណាច ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុពាំងឡាយក្រាប

ภควตา ฯ ภิกฺขเว พุทฺธา ภควนฺโต ภิกฺขุโต ฉนฺทมฺปิ ทาตพฺพา ภิกฺขุโต ฉนฺทมฺปิ ปฏิคฺคเหตพฺพา ปฏิญฺญมฺปิ ตฺวา ภิกฺขุนิยา ปาติโมกฺขุทฺเทสมฺปิ ตสฺมึ ภิกฺขุสงฺฆมฺปิ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺเจว ปสาทาย ฯเปฯ ฐิตฺยา ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๕ มํ สิกฺขาปทํ ทุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี ปฏิญฺญาตา ปฏิญฺญาเสยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๔๐) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ปฏิญฺญาตา นาม โกจนา วุจฺจติ ฯ ปฏิญฺญา นาม ภิกฺขุนิสทิโส วุจฺจติ ฯ ปาติโมกฺขนฺติ ปาฬิ ปาติ อาณา ปาติ เนติ นามนฺติ กมฺมญฺจ กมฺมเขตฺตญฺจ กมฺมวิปตฺติ จ กมฺมสมฺปตฺติ จาติ ปาติโมกฺขนฺติ อาทิมฺหิ ปาจิตฺติยสฺส ฯ สพฺพปาฬิ ภิกฺขุนิโย จ ภิกฺขุนิ จ อนุปสมฺปนฺนญฺจ ปาติโมกฺขนฺติ อาทิมฺหิ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๔๑) อาทิมฺหิ อตฺถปุเรกฺขาราย ธมฺมปุเรกฺขารายาติ อนุสาสนิปุเรกฺขาราย ฉนฺทตฺถิตาย อาทิกมฺมิกตายาติ ฯ

ទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសុគតដ៏មានជាគ្រែងបន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះលុះន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយសេចក្តីកំណាចទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដុះថ្ងាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ដុះថ្ងាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយសេចក្តីកំណាច ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๔๐) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា កំណាច សំដៅយកសេចក្តីក្រោធ ។ ដែលហៅថា គណភិក្ខុនី សំដៅយកភិក្ខុនីសង្ឃ ។ ពាក្យថា ផ្តាសា គឺភិក្ខុនីផ្តាសាថា ភិក្ខុនីអស់ទុំ(+)ល្ងង់ ភិក្ខុនីអម្បាលទុំ(+)មិនឆ្លាស ពួកភិក្ខុនីទាំងទុំ(+)មិនស្គាល់កម្មក្តី ទោសរបស់កម្មក្តី កម្មវិបត្តិក្តី កម្មសម្បត្តិក្តីដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីផ្តាសាភិក្ខុនីច្រើនរូបក្តី មួយរូបក្តី អនុបសម្បន្នក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๔๑) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីធ្វើអត្ថជាប្រធាន ๑ ធ្វើធម៌ជាប្រធាន ๑ ធ្វើពាក្យប្រៀនប្រដៅជាប្រធាន ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

អារាមរិគ្គសុត្ត បឋមវគ្គ ទុតិយបទំ

[៣៦២] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ព្រាហ្មណោ កិក្កិនិ-យោ និមន្តេត្វា កោជេសិ ។ កិក្កិនិយោ កុត្តរិ បវ-រិតា ញាតិកុលានិ គន្ត្វា ឯកច្ចា កុញ្ជិសុ ឯកច្ចា បិណ្ឌាចារំ អាទាយ អគមំសុ ។ អថខោ សោ ព្រាហ្ម-ណោ បដិវិស្សកេ ឯតទវោច កិក្កិនិយោ មយា អយ្យា សន្តប្បិតា ឯថ តុម្ហេបិ សន្តប្បេស្សាមីតិ ។ តេ ឯវមាហំសុ កឹ ភំ អយ្យ[1] អម្ហេ សន្តប្បេស្សសិ យាបិ តយា និមន្តិតា តាបិ អម្ហាកំ ឃរានិ អាគន្ត្វា ឯកច្ចា កុញ្ជិសុ ឯកច្ចា បិណ្ឌាចារំ អាទាយ អគមំ-សូតិ ។ អថខោ សោ ព្រាហ្មណោ ទុជ្ឈាយតិ ខីយតិ វិចាបេតិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ អម្ហាកំ ឃរេ កុញ្ជិត្វា អញ្ញត្រ កុញ្ជិសន្និំ ន ចាហំ បដិពលោ យាវទត្ថំ ទាតុន្តិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្កិនិយោ តស្ស

---

1 ឱ. ម. អយ្យោ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(៣៤២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងដេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់និមន្តពួកកិក្ខុនីឲ្យឆាន់ ។ ពួកភិក្ខុនីឆាន់ហើយហាមកត្តហើយ ក៏ទៅកាន់ត្រកូលជាញាតិទាំងឡាយ ហើយកិក្ខុនីពួកខ្លះឆាន់ (ទៀត) ពួកខ្លះ (គ្រាន់តែ) នាំយកបិណ្ឌបាតទៅ ។ គ្រានោះឯង ព្រាហ្មណ៍នោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងពួកមនុស្សដែលស្និទ្ធស្នាលថា នែអ្នកម្ចាស់ទាំងឡាយ ខ្ញុំបានប្រគេនចង្ហាន់ពួកកិក្ខុនីឲ្យឆាន់បរិបូណ៌ហើយ ចូរអ្នកទាំងឡាយមកចុះ ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នកវាល់គ្រាំផ្អែមស្អប់ស្អល់ទៀត ។ ពួកមនុស្សទាំងនោះបាននិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា នែអ្នកម្ចាស់ អ្នកនឹងឲ្យពួកយើងផ្អែមស្អប់ស្អល់ដូចម្តេច ពួកភិក្ខុនីឯណាដែលអ្នកនិមន្ត ពួកភិក្ខុនីនោះមកផ្ទះអស់យើងហើយ ពួកខ្លះក៏ឆាន់ ពួកខ្លះក៏នាំយកចង្ហាន់បិណ្ឌបាតទៅហើយ ។ ទើបព្រាហ្មណ៍នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងឆាន់ក្នុងផ្ទះយើងរួចហើយ (ទៅ) ឆាន់ក្នុងផ្ទះដទៃ (ទៀត) សោះហាក់ដូចជាខ្ញុំមិនអាចឲ្យ (លោកឆាន់) ដរាបដល់ផ្អែមបាន ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮព្រាហ្មណ៍

ปฺรหฺมณาสฺย ทฺวฺยายฺยสฺย ทฺวียฺยสฺย วิชาเตฺยสฺย ฯ
ยา ตา กิกฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ทฺวฺยายฺยิ
ทฺวียฺยิ วิชาเตฺยิ กเฏ หิ ชาต กิกฺขนิโย กุลานิ
ปฏิเสวนฺติ อญฺญตฺร กุญฺจิสฺสทีปา ฯเป ฯ สพฺเพ กิเร
กิกฺขเว กิกฺขนิโย กุลานิ ปฏิเสวนฺติ อญฺญตฺร กุญฺจิทีปา ฯ
สพฺเพ อกตกาโร ฯ วิกเรหิ พุทฺโธ อกตก กเฏ หิ ชาต
กิกฺขเว กิกฺขนิโย กุลานิ ปฏิเสวนฺติ อญฺญตฺร กุญฺจิสฺสทีปา
เอเต กิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ
ยาปิ หิ ปน กิกฺขเว กิกฺขนิโย ๙มิ สิกฺขาปเท ทุพฺพ-
สนฺถุ ยา ปน กิกฺขนิ ภิกฺขตา จ ปฏิเสวนา จ ขาน-
ิยญฺจ จ โภชนิยญฺจ จ ขาเทยฺย จ กุเฏยฺย จ
จาปิตฺวียฺยิ ฯ

(๓๔๓) ยา ปชาปติ ยา ยาธิสา ฯเป ฯ กิกฺขุ-
นิติ ฯเป ฯ อยญ ๙มสฺมิ อตฺเถ อธิเปฺปตา กิกฺขุนิติ ฯ
ภิกฺขตา ชาต ปญฺญตฺต โภชนานญ อญฺญตเรน โภชเนน
ภิกฺขตา ฯ ปฏิเสวนา ชาต อสทธ ปญฺญายติ โภชนญ

นោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយធាន់ហើយហាមតគ្គហើយមិនសមប៊ីនឹង (ទៅ) ធាន់កងទីដទៃ (ទៀត) សោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកថាភិក្ខុនីទាំងឡាយធាន់ហើយហាមតគ្គហើយ (ទៅ) ធាន់កងទីដទៃ (ទៀត) ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយធាន់ហើយហាមតគ្គហើយមិនគួរប៊ីនឹងធាន់កងទីដទៃ (ទៀត) ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនធាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទីងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយដែលគេនិមន្តហើយក្តី ហាមតគ្តហើយក្តី ទំពាស៊ីក្តី **បរិភោគក្តី** នូវខាទនីយ ឬភោជនីយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๔๓) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ភិក្ខុនីដែលឈ្មោះថា គេនិមន្ត គឺភិក្ខុនីដែលគេនិមន្ត បណ្តាភោជន ๕ យ៉ាង ដោយភោជនណាមួយ ។ ភិក្ខុនីដែលឈ្មោះថា ហាមតគ្គ គឺភិយោធាន់ក្រៃបាកជ ភោជនក៏ប្រាកដ

ปญฺญายติ มาตุคามสฺส ปิตา อภิหรติ ปฏิคฺคหาติ ปญฺญายติ ฯ ทาตพฺพยุตฺตกนฺติ ปญฺจ ภาชนานิ ยาคุยา ยาคุกาลิกํ สตฺตาหกาลิกํ ยาวชีวิกนฺติ ปเภทา อฏฺฐสฺส ทาตพฺพยุตฺตกนฺติ ฯ ภาชนียนฺติ ปญฺจ ภาชนานิ ขุทฺทกา มหนฺตา ปตฺโต จ มตฺติกา ฯ ทาติสฺสามิ ทาตุกามตาติ ปฏิคฺคณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาฬฺหกาเร อาฬฺหกาเร อาปตฺติ ฉาจิตฺติยสฺส ฯ

(๓๒๔) ฉินฺทิสฺสามีติ ฉินฺทิตสญฺญา ทาตพฺพยุตฺตกนฺติ ปญฺจ ภาชนานิ ปญฺจ ทาตพฺพยุตฺตกานิ ปญฺจ ภาชนียานิ ปญฺจ อาปตฺติ ฉาจิตฺติยสฺส ฯ ฉินฺทิสฺสามีติ เวมติกา ทาตพฺพยุตฺตกนฺติ ปญฺจ ภาชนานิ ปญฺจ ทาตพฺพยุตฺตกานิ ปญฺจ ภาชนียานิ ปญฺจ อาปตฺติ ฉาจิตฺติยสฺส ฯ ฉินฺทิสฺสามีติ อฉินฺทิตสญฺญา ทาตพฺพยุตฺตกนฺติ ปญฺจ ภาชนานิ ปญฺจ ทาตพฺพยุตฺตกานิ ปญฺจ ภาชนียานิ ปญฺจ อาปตฺติ ฉาจิตฺติยสฺส ฯ ยาวกาลิกํ สตฺตาหกาลิกํ ยาวชีวิกนฺติ อาหาราย ปฏิคฺคณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาฬฺหกาเร อาฬฺหกาเร อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

កិក្ខុនីស្ថិតនៅកង៏ហត្ថិបាស ឥយកបង្ហែនរបស់មកចំពោះមុខ កិក្ខុនីហាម
យាត់ក៏ប្បាកដ ។ វត្ថុដែលឈ្មោះថា ខាទនីយ គឺលើកទុកតែភោជន ៥
យ៉ាង៏នឹងបបរ យាមកាលិក សត្តាហកាលិក យាវជីវិកចេញ ក្រៅពីនោះ
ឈ្មោះថា ខាទនីយទាំងអស់ ។ ដែលហៅថា ភោជនីយ បានដល់ភោជន
៥ យ៉ាង គឺបាយ នំកុម្មាស សដ្ឋូ ត្រី សាច់ ។ កិក្ខុនីទទួលដោយ
គិតថា អញនឹងទំពាស៊ី នឹងបរិភោគដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនី
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ៗ ភាវៈដែលលេបចូលទៅ ។

(๓๔๔) ខ្លួនគេនិមន្តហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថានិមន្តហើយ ។ ទំពា
ស៊ី ឬបរិភោគ នូវខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ខ្លួន
គេនិមន្តហើយ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយទំពាស៊ី ឬបរិភោគ នូវខាទនីយក្តី
ភោជនីយក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ខ្លួនគេនិមន្តហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថា
មិនបាននិមន្ត ហើយទំពាស៊ី ឬបរិភោគ នូវខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តី
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីទទួលយាមកាលិក សត្តាហកាលិក យាវ-
ជីវិក ប្រយោជន៍ជាអាហារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
គ្រប់ៗ ភាវៈដែលលេបចូលទៅ ។

[๓๖๕] อิมาหิ ปฏิปทาหิ อิมินา ปฏิปทาวิเสเสน ยาทิสา วา
ตาทิสา วา อุปจารปฺปนาภาวปฺปตฺตา วา ลกฺขณูปนิชฺฌานโต
ปฏฺฐาย ยาว อรหตฺตมคฺคา สพฺพาปิ ภาวนาปฏิปตฺติ ภาวนา-
มยญาณนฺติ เวทิตพฺพา ฯ

อารมฺมณาทิวิภาคกถา

[๓๖๖] เอวเมตาย ปฏิปตฺติยา ภาวิตภาวนาย ปุคฺคลสฺส
ปฏิลทฺธวิเสสสฺส ปน ปจฺจเวกฺขณาย ปวตฺตมานาย ตสฺส
ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส กึ อารมฺมณนฺติ ? ปุพฺเพ ปริคฺคหิตา
ปญฺจกฺขนฺธา ฯ ตสฺส หิ ตานิ ปริคฺคหิตานิ โหนฺติ ตีสุ
ปริคฺคหญาเณสุ ปวตฺตตฺตา ฯ ตานิ ปน ปริคฺคหิตานิ ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส อารมฺมณปจฺจยาทีหิ ปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตถา หิ ตานิ ตสฺส อารมฺมณปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ
อารพฺภ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อนนฺตรปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ อนนฺตรานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ สมนนฺตรปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ สมนนฺตรานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อาเสวนปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ อาเสวิตานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ กมฺมปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ กมฺมานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
วิปากปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ วิปากานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณา-
ญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ อาหารปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ
อาหารานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อินฺทฺริยปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ อินฺทฺริยานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ ฌานปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ ฌานานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
มคฺคปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ มคฺคงฺคานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ สมฺปยุตฺตปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ สมฺปยุตฺตานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อตฺถิปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ วิชฺชมานานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ นตฺถิปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ นิรุทฺธานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
วิคตปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ วิคตานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณา-
ญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ อวิคตปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ
อวิคตานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อิติ ตานิ ตสฺส อารมฺมณปจฺจยาทีหิ ปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตถา หิ ตานิ ตสฺส อารมฺมณปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ
อารพฺภ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อนนฺตรปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ อนนฺตรานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ สมนนฺตรปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ สมนนฺตรานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อาเสวนปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ อาเสวิตานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ กมฺมปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ กมฺมานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
วิปากปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ วิปากานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณา-
ญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ อาหารปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ
อาหารานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อินฺทฺริยปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ อินฺทฺริยานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ ฌานปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ ฌานานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
มคฺคปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ มคฺคงฺคานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ สมฺปยุตฺตปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ สมฺปยุตฺตานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
อตฺถิปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ วิชฺชมานานิ ตสฺส ปจฺจ-
เวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ นตฺถิปจฺจโย โหนฺติ ฯ
ตานิ นิรุทฺธานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ
วิคตปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ วิคตานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณา-
ญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ อวิคตปจฺจโย โหนฺติ ฯ ตานิ
อวิคตานิ ตสฺส ปจฺจเวกฺขณาญาณสฺส ปวตฺตนโต ฯ

(๓๔๕) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๗ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីដែលគេមិនទិមន្ត ๑ ភិក្ខុនីមិនបានហាមភត្ត ๑ ភិក្ខុនីផឹកបបរ ๑ ភិក្ខុនីជ្រាប់ម្ចាស់ទានហើយទើបបរិភោគ ๑ កាលបើមានបច្ច័យ (មានហេតុ) ភិក្ខុនីបរិភោគយាមកាលិក សត្តាហកាលិក នឹងយាវជីវិក ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីឈានដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕

(๓๔๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនី១រូប ត្រេចទៅបិណ្ឌបាតតាមច្រកតូច ๑ ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ចូលទៅកាត្រកូល ๑ លុះចូលទៅដល់ហើយ គង់អង្គុយលើអាសនៈដែលគេក្រាលទុកហើយ ฯ លំដាប់នោះឯង ពួកមនុស្សទាំងនោះឱ្យភិក្ខុនីនោះឆាន់ហើយបាននិយាយ ពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ភិក្ខុនីទាំងឡាយសូមជ្រែកទិមន្តមកចុះ ฯ ទើបភិក្ខុនីនោះគិតថា ធ្វើដូចម្តេច កុំឱ្យភិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃមកបានដូច្នេះ ហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនីទាំងឡាយ រួចបាននិយាយពាក្យនេះថា នែនាងម្ចាស់ កង្ខីដ៏ណោះមានឆ្អែសាហាវ មានគោកាច មានកន្ទែងផុត

ចណ្ឌោ ពលិពទ្ទោ ចិក្ខល្លោ ឧិការសោ មា ខោ តត្ថ អកមិត្ថាតិ ។ អញ្ញតរោបិ ភិក្ខុនី តស្ស វិសិ-ខាយ បិណ្ឌាយ ចរមានា យេន តំ កុលំ តេនុ-បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ តេ មនុស្សា តំ ភិក្ខុនឹ ភោជេត្វា ឯតទវោចុំ កិស្ស អយ្យេ ភិក្ខុនិយោ ន អាគច្ឆន្តីតិ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី តេសំ មនុស្សានំ ឯតមត្ថំ អារោចេ-សិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី កុលំ មច្ឆរាយិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី កុលំ មច្ឆរាយតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី កុលំ មច្ឆរាយិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្ប-សន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី កុលមច្ឆរិនី អស្ស ចាបិត្តិយន្តិ ។

នាង៑ទាំង៑ឡាយកុំទៅកង៑ទីនោះឡើយ ។ កិក្ខុនី១រូបទៀតត្រែចទៅបិណ្ឌ-
បាតកង៑ចែកតូចនោះ ចូលទៅកែត្រកូលនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏
អង្គុយលើអាសនៈដែលគេតាំង៑ទុកហើយ ។ ទើបមនុស្សទាំង៑ឡាយនោះឲ្យ
កិក្ខុនីនោះឆាន់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វី
ក៏កិក្ខុនីទាំង៑ឡាយមិនមក ។ ទើបកិក្ខុនីនោះ+ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់មនុស្ស
ទាំង៑នោះ ។ មនុស្សទាំង៑ឡាយក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុ-
នីមិនសមបើនឹង៑ប្រព្រឹត្តកំណាញ់ត្រកូលសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា
ម្នាលកិក្ខុទាំង៑ឡាយ ឮថាកិក្ខុនីប្រព្រឹត្តកំណាញ់ត្រកូល ពិតមែនឬ ។
កិក្ខុទាំង៑ឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ
ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឋេរ្ចាសថា ម្នាលកិក្ខុទាំង៑ឡាយ កិក្ខុនីមិនគួរបើនឹង៑ប្រព្រឹត្ត
កំណាញ់ត្រកូលទេ ម្នាលកិក្ខុទាំង៑ឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់
ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំង៑ឡាយ កិក្ខុនីទាំង៑
ឡាយចូរសំដែង៑ឡើង៑នូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាង៑នេះថា កិក្ខុនីណាមួយមាន
សេចក្តីកំណាញ់ត្រកូល កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๔๗] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ กุลํ นาม ตโย กุลานิ ขตฺติยกุลํ พฺราหฺมณกุลํ เวสฺสกุลํ สุทฺทกุลํ ฯ ปพฺพชิตา นาม ภิกฺขุนิโย นานาวุยฺหนฺติ ภิกฺขุนึ สนฺติเก กุลสฺส อาโรเจนฺติ ภาสติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ กุลสฺส วา สนฺติเก ภิกฺขุนึ อาโรเจนฺติ ภาสติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

[๓๔๘] อนาปตฺติ[๑] น ปพฺพาเชตพฺพา สนฺติเก อาโรเจนฺติ อาโรเจนฺตสฺส ปฏิปฺปสฺสมฺภติ อาทิกมฺมิกาติ ฯ

อาวหนวิคฺคหสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

[๓๔๙] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุลา ภิกฺขุนิโย ตาย ภิกฺขุนิยา สทฺธึ วิวาทชาตา สาวตฺถึ อคมึสุ ฯ ภิกฺขุนิโย ตา ภิกฺขุนิโย

๑ ฉ. อนาปตฺติ กุลํ น ปพฺพาเชตพฺพา ฯ

(๓๔๗) ศัพท์ว่า ภิกขุนี ในคำว่า ภิกขุนีณามยัง มีเนื้อความอธิบายไว้ในสิกขาบทที่ ๑ แห่งปาจิตตีย์ ๆ ศัพท์ว่า ตระกูล ได้แก่ ตระกูล ๔ อย่าง คือ ตระกูลกษัตริย์ ๑ ตระกูลพราหมณ์ ๑ ตระกูลคฤหบดี ๑ ตระกูลคนเลี้ยงโค ๑ ๆ ศัพท์ว่า มีเนื้อความเกี่ยวข้องกัน คือ ภิกขุนีเมื่อจะโจทภิกขุนีนั้นด้วยปาราชิกอันมีในตนก็ดี ด้วยสังฆาทิเสสก็ดี ชื่อว่าโจทด้วยปาราชิกอันมีในตน ๆ ภิกขุนีเมื่อจะโจทภิกขุนีด้วยปาราชิกอันมีในตน ก็ควรอาบัติปาจิตตีย์ ๆ

(๓๔๘) บทที่ไม่ควรอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ อย่าง) คือ ภิกขุนีไม่ประพฤติเกี่ยวข้องกัน ๑ ภิกขุนีโจทโจทด้วยเรื่องที่มีจริง ๑ ภิกขุนีไม่เป็นบัณเฑาะก์ ๑ ภิกขุนีมิได้เป็นสังฆาทิเสสด้วยเหตุนั้น ๑ ๆ

อาคมวรรค สิกขาบทที่ ๖

(๓๔๙) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี เขตกรุงสาวัตถี ๆ ครั้งนั้นแล ภิกขุนีรูปหนึ่งเข้าไปยังวิหารของภิกษุรูปหนึ่งผู้อยู่ในกรุงสาวัตถี ๆ ภิกขุนีนั้นได้กล่าวคำนี้กะภิกษุนั้นว่า

ឯតនភេពុំ កតញ្ញុយ្យាយោ វស្សំ វុត្ថោ កថិ ឯកនោ ឥច្ចោ អហោសីតិ ។ ឧត្តុយ្យេ តត្ត កិក្ខូ ភុនោ ឯកនោ ឥច្ចោ ភវិស្សតីតិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧដ្ឋាយនិ្ត ទិយនិ្ត វិចាចេនិ្ត កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ អកិក្ខុកេ អាវាសេ វស្សំ វសិស្សនិ្តតិ ។ បេ ។ សចុំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ អកិក្ខុកេ អាវាសេ វស្សំ វសនិ្តតិ ។ សចុំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ អកិក្ខុកេ អាវាសេ វស្សំ វសិស្សនិ្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី អកិក្ខុកេ អាវាសេ វស្សំ វសេយ្យ ទាចិត្តិយនិ្តិ ។

กิกฺขุนีตาฬนนฺติ เถโรกิร ทหรกาเล ปพฺพชิตฺวา ปาฏิเยกฺกา วสนฺโต ปจฺฉา ปาฏิเยกฺกา วสนฺตานมฺปิ ปาฏิเยกฺกา วสนฺตานมฺปิ ปาฏิเยกฺกา วสนฺตานมฺปิ

[๓๕๐] ยา ปนาสา ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิกฺขนีสุ ฯ เป ฯ อยํ สมุฏฺฐาเน อาปตฺติ อนาปตฺติวิภงฺคา กิกฺขนีสุ ฯ อกิกฺขโก นาม อาคาเรน สทฺธึ โหติ ฉิกฺขาย วา สิกฺขาสาชีเย วา กตฺวา ฯ วสฺสึ วสิสฺสามีติ เสขาสมฺมตา ปญฺญาเปติ ชานิยา ปริหานิยา อุปฏฺฐเปติ ปริเวณา สมฺมชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สหา อรุณา ปฏฺฐาย อาปตฺติ จาตฺติยสฺส ฯ

[๓๕๑] อนาปตฺติ วสฺสูปคตา กิกฺขู ปกฺกนฺตา วา โหนฺติ วิพฺภนฺตา วา กาลกตา วา ปกฺขสงฺกนฺตา วา อาปทาสุ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย ติ ฯ

อารามวัคคสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

[๓๕๒] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุลา กิกฺขนิโย คามกา-วาสึ วสฺสึ วุตฺถา สาวตฺถึ อคมึสุ ฯ กิกฺขนิโย ตา

(៣៩០) តែងពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីរាធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ អាវាសដែលភិក្ខុមិនអាចនឹងទៅឲ្យឆ្ងាយក្តី នៅរួមក្តី ឈ្មោះថា អាវាសឥតភិក្ខុ ។ ភិក្ខុនីតាំងចិត្តថា អញនឹងនៅចាំវស្សាដូច្នេះ ហើយគ្រាលះសេនាសន ដម្កល់ទឹកដីទឹកប្រៃ-ច្រាស់ច្រោសច្រាសទីបរិវេណ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ព្រមគ្នានឹងអរុណរះទៀង ។

(៣៩១) ឯវ ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺភិក្ខុតាំងឆ្លាយនៅចាំវស្សាហើយចៀសចេញទៅក្តី សឹកទៅក្តី ស្លាប់ក្តី ចូលពួក(គឺទៅចូលសាសនាដទៃ)ក្តី ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្គត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៣៩២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីច្រើនរូប នៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដែលតាំងនៅក្នុងស្រុកគ្រាហើយបាននៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ។ ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយនោះ

กิลิฏฺฐกิเยหิ ปิตฺตเสมฺหาทีหิ กายสฺส อุปตาปนโต กายูปตาปนา(๑) กิลิฏฺฐสงฺกปฺปา ปาปวิตกฺกา ฯ ฉ ปมยิ อายฺยา กิลิฏฺฐสงฺกปฺปา ปาปวิตกฺกาติ ฯ ยา ตา กิลิฏฺฐกิเยหิ อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ทฺวฏฺฐายิฏฺฐิ ฐิยฏฺฐิ วิหาเรฏฺฐิ กเถ ติ นาม กิลิฏฺฐกิเยหิ วสฺสิ วุตฺถา กิลิฏฺฐสงฺกปฺปา ฉปฺปกเวสฺสฏฺฐีติ ฯเป ฯ สพฺเพ กิเร กิลิฏฺเว กิลิฏฺฐกิเยหิ วสฺสิ วุตฺถา กิลิฏฺฐสงฺกปฺปา ฉปฺปกเวสฺสฏฺฐีติ ฯ สพฺเพ ภคเวติ ฯ วิเสเสติ พุทฺโธ ภคเว กเถ ติ นาม กิลิฏฺเว กิลิฏฺฐกิเยหิ วสฺสิ วุตฺถา กิลิฏฺฐสงฺกปฺปา ฉปฺปกเวสฺสฏฺฐิ เอเต กิลิฏฺเว อปฺปสฺสาทิ ก ปสาเทนฺเต ฯเป ฯ ฉฬงฺคุ ปน กิลิฏฺเว กิลิฏฺฐกิเยหิ ฯ ปิ สิกฺขาปทิ ทฺวิสฺสฏฺฐิ ยา ปน กิลิฏฺฐกิ วสฺสิ วุตฺถา ฉกเตน สงฺฆมชฺเฌ ตีหิ ปาเรหิ ปาเรตฺวา ฉปฺปกเวสฺสฏฺฐิ ฐิเชฏฺฐ ก สามเณร ก ปริสงฺกาย ก ฉาจิตฺตาย ฯ

---

๑ ม. กายูปตาปนา ฉ ทิสฺสติ ฯ

ថា នាងម្ចាស់ចាំងឡាយនៅចាំវស្សាក្នុងទីណា ហើយបវារណានឹងភិក្ខុ-
សង្ឃដែរឬ ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយនោះនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ ពួកយើងមិន
ទាន់បវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃទេ ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយណា មានសេចក្តីត្រិះ-
ថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា
ភិក្ខុនីចាំងឡាយនៅចាំវស្សាហើយ មិនសមនឹងមិនបវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃ
សោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីចាំង
ឡាយនៅចាំវស្សាហើយមិនបវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំង
ឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ភិក្ខុនីចាំងឡាយនៅចាំវស្សា
ហើយមិនគួរបើនឹងមិនបវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃទេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ
អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។
ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ភិក្ខុនីចាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទេសនៃសិក្ខាបទនេះយ៉ាង
នេះថា ភិក្ខុនីណាមួយនៅចាំវស្សាហើយមិនបវារណានឹងទុកតោសង្ឃ
ដោយស្ថានបីយ៉ាង គឺដោយឃើញក្តី ដោយឮក្តី ដោយរង្កៀសក្តី ភិក្ខុនី
នោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๕๓) ยา ปฉาตัง ยา ยาธิสา ฯ เป ฯ กังขา-ธิตัง ฯ เป ฯ อยัง ภิมสฺมิ อตฺเถ อธิปฺเปตา กังขาธิตัง ฯ วสฺสูปคตา ฉาม ปุริมัง วา เตมาสัง ปจฺฉิมัง วา เตมาสัง อุปคตา ฯ อุภโตสงฺฆ ติหิ วาเจหิ ฉปฺปกาเรสฺวาปิ ธิฏฺเฐน วา สุเตน วา ปริสงฺกาย วาตัง ฉุรัง ธิกฺขิตฺตมตฺเต อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ

(๓๕๔) อฉาปตฺติ สติ อนฺตกาเย ปริเยสิตฺวา ฉ ลภติ ตัลาฉาย อาปฉาสุ อุมฺมตฺตกาย อาธิ-กัมฺมิกายาติ ฯ

อาภาปริคฺคหสฺส อฏฺฐมสิกฺขาปทัง

(๓๕๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยัง วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิเก อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู ภิกฺขูปสฺสยัง อุปสงฺกมิตฺวา ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนิโย ฌาเปนฺติ ฯ ภิกฺขูนิโย ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนิโย ฌาเปถ มายฺยา ฌาเปตฺถ กมิสฺสามาติ ฯ

(៣៥៣) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃចុតាបត្តិកណ្ឌរួចហើយ ។ ភិក្ខុនីនៅអស់ត្រយ័មាសខាងដើមក្តី អស់ត្រយ័មាសខាងចុងក្តី ឈ្មោះថា នៅចាំវស្សាហើយ ។ ភិក្ខុនីគ្រាន់តែដាក់ឆុះថា អញនឹងមិនបវារណានឹងឧភតោសង្ឃដោយស្តាន បីយ៉ាង គឺដោយឃើញក្តី ដោយឮក្តី ដោយរង្កៀសក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។

(៣៥៤) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរក (ឧភតោសង្ឃ) មិនបាន ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីដាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(៣៥៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងនិគ្រោធារាម ទៀបក្រុងកបិលពស្តុក្នុងដែនសក្ក ។ គ្រានោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុចូលទៅកាន់លំនៅភិក្ខុនី ហើយទូន្មានពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ចូរលោកទាំងឡាយមក ពួកយើងនឹងនៅ (ស្តាប់) នូវ ។

ยนฺติ[๑] มยํ อายฺยา กโรมาติ ปุพฺพกรณสฺส การณา อายฺยา ชคฺคิยา ๑เตว อาคนฺตฺวา อตฺถ ปุพฺพกรณนฺติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ชุณฺหายนฺเต ชิยนฺเต วิหาเรนฺเต ภิกฺขุ ปิ ชาน ชคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ปุพฺพกรณ น กโรนฺตีติ ฯเป ฯ สนฺตี ภิกฺขู ภิกฺขุนี ชคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ปุพฺพกรณ น กโรนฺตีติ ฯ สนฺตี ภคฺคภคฺคติ ฯ ภิกฺขุ ปิ พหู ภคฺคภ ภิกฺขุนี ชคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ปุพฺพกรณ น กโรนฺเตน ภิกฺขุนี อปฺปสนฺนาน ภ ปสาทาย ฯเป ฯ ปาฬิ ปน ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิโย ๔ม สิกฺขาปท อาคนฺตฺวา ปน ภิกฺขุนี ปุพฺพกรณาย ภ สมฺภารายภ น กโรนฺตี ชาปตฺติยนฺติ ฯ

(๓๙๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ ๔มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ปุพฺพกรโณ นาม อฏฺฐ ปริกฺขารา ฯ สมฺภาโร นาม

---

๑ ฉ. ม. ยนฺติ ฯ

ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនីនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ពួកយើងមិនធ្លាប់ទៅដោយហេតុនុ៎ះទេ ព្រោះលោកម្ចាស់ឆព្វគ្គិយទាំងឡាយ តែងមកទូន្មានយើងក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនទៅកាន់ទីស្តាប់ធម៌ទេសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនទៅកាន់ទីស្តាប់ធម៌ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏ទ្រង់ជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនទៅកាន់ទីស្តាប់ធម៌ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនទៅដើម្បីស្តាប់ធម៌ ដើម្បីនៅរបរមគ្គាក្តី ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៦) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ គុរុធម៌ទាំង ៨ ឈ្មោះថាឧភតោ ។

ปกาสกมฺปิ ปกาสนฺตสฺเสว สมสมฏฺฐานา ฯ ตุลฺยตาย
จ สมานสาย จ น ตตฺถ สฺวายมตฺถ ฆฏิตฺวา ปกาสนฺตเร
อาปตฺติ จาปตฺติยเมว ฯ

[๓๙๗] อถาปตฺติ สตฺต อนฺตาเย ปริเยสิตฺวา
ทุติยิกาย ภิกฺขุนิ น ลภติ ตาลนาย อาปชฺชติ
ทุฏฺฐุลฺลาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

วาวามวคฺคสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

[๓๙๘] เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ
วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน
โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ทุจฺจาสยตาปิ น ปุจฺฉนฺติ
ทิฏฺฐาปิ น ยาจนฺติ ฯ ภิกฺขู ทิสฺวาปิ ญตฺวาปิ วิจา-
เรนฺติ กถํ หิ นาม ภิกฺขุนิโย ทุจฺจาสยตาปิ น
ปุจฺฉิสฺสนฺติ ทิฏฺฐาปิ น ยาจิสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร
ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ทุจฺจาสยตาปิ น ปุจฺฉนฺติ ทิฏฺฐาปิ น
ยาจนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺธา ภควา

កម្មជាមួយគ្នា ឧទ្ទេសជាមួយគ្នា សេចក្តីសិក្សាស្មើគ្នា ឈ្មោះថានៅរួបរួម ។ កិកូនីគ្រានៃតែជាក់ជុះថា អញនឹងមិនទៅដើម្បីនុវាទក្តី ដើម្បីនៅរួបរួមក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๕๗) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកិកូនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរកកិកូនីជាគំរប់ពីរមិនបាន ១ កិកូនីឈឺ ១ កិកូនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិកូនីឆ្ងាយ ១ កិកូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩

(๓๕๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិកូនីតាំងឡាយមិនសួរនុ៎ះសិនផង មិនសូមនុវាទផង ។ កិកូនីតាំងឡាយពោលពោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកូនីតាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនសួរនុ៎ះសិនផង មិនសូមនុវាទផងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូនីតាំងឡាយ ឮថាកិកូនីតាំងឡាយមិនសួរនុ៎ះសិនផង មិនសូមនុវាទផងពិតមែនឬ ។ កិកូនីតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកូនីតាំងឡាយ កិកូនី

กตเม ปาโม ธมฺมา กิริยาพฺยากตา ธาตุโยสงฺคหิตา ผสฺสปญฺจมกา ธมฺมา ยาวติกา ปญฺจวิญฺญาณธาตุ มโนธาตุ มโนวิญฺญาณธาตุ อิเม ปาโม ธมฺมา กิริยาพฺยากตา ธาตุโยสงฺคหิตา ผสฺสปญฺจมกา ธมฺมา ฯ

[๓๕๙] อนาสวาปิ ธาตุโยสงฺคหิตา ผสฺสปญฺจมกา ธมฺมา ยาวติกา ปญฺจวิญฺญาณธาตุ มโนธาตุ มโนวิญฺญาณธาตุ อิเม ปาโม ธมฺมา อนาสวา ธาตุโยสงฺคหิตา ผสฺสปญฺจมกา ธมฺมา ฯ

[๓๖๐] อนาสวาปิ สติ อนารมฺมณา ปริยาปนฺนาปิ อปริยาปนฺนาปิ กามาวจรา รูปาวจรา อรูปาวจรา โลกุตฺตรา อิเม ปาโม ธมฺมา อนาสวา ธาตุโยสงฺคหิตา ผสฺสปญฺจมกา ธมฺมา ฯ

---

๑ ฉ. ม. โยคฺคเวสุ อยญฺจ ปาโม ๒ โยคฺคาสุ ฯ

ចាំឆ័ន្ទាយមិនគួរបើនឹងមិនសួរនុ៎ះសិនផង មិនសូមនុវាទផង ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ ភិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីត្រូវជ្រើសរើសយកធម៌ពីរយ៉ាងអំពីភិក្ខុសង្ឃ គឺសួរនុ៎ះសិន ១ ចូលទៅទទួលនុវាទ ១ រាល់ ។ កន្លះខែ កាលភិក្ខុនីឲ្យកន្លងកន្លះខែនោះទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៥៩) ត្រង់ពាក្យថា រាល់ ។ កន្លះខែ គឺ គ្រប់ថ្ងៃនុ៎ះសិន ។ នុ៎ះសិនពីរយ៉ាង គឺនុ៎ះសិនក្នុងតិថីទី ១៤ មួយ នុ៎ះសិនក្នុងតិថីទី ១៥ មួយ ឈ្មោះថា ថ្ងៃនុ៎ះសិន ។ គរុធម៌ចាំង ៨ ឈ្មោះថា នុវាទ ។ ភិក្ខុនីគ្មានតែងដាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនសួរនុ៎ះសិនក្តី មិនសូមនុវាទក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៦០) ក្រៅពីដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរកភិក្ខុនីជាគំរប់ពីរមិនបាន ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្ងាត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អារាមវគ្គស្ស ទសមសិក្ខាបទំ

[៣៦៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ភិក្ខុនី បសាទេ ជាតំ កណ្ហំ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា រេធាបេសិ ។ អថខោ សោ បុរិសោ តំ ភិក្ខុនឹ ទូសេតុំ ឧបក្កមិ ។ សា ភិក្ខុនី(១) វិស្សរមកាសិ ។ ភិក្ខុនិយោ ឧបដ្ឋាវិត្វា តំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោចុំ កិស្ស តុំ អយ្យេ វិស្សរមកាសីតិ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី បសាទេ ជាតំ កណ្ហំ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា រេធាបេស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី បសាទេ ជាតំ កណ្ហំ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា រេធាបេតីតិ(២) ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី បសាទេ ជាតំ កណ្ហំ បុរិសេន

---

១ ម.ម ភិក្ខុនីតិ នត្ថិ ។ ២ ម.ម រេធាបយតីតិ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

[៣៦១] សមយោនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនី ១ រូប
តែម្នាក់ទំនឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរស ឲ្យគេទំលាយពកឬបូសដែលកើតត្រង់
កាយខាងក្រោម ។ គ្រានោះឯង បុរសនោះព្យាយាមដើម្បីប្រទូស្ត
នឹងកិក្ខុនីនោះ ។ កិក្ខុនីនោះបានធ្វើសម្រែកខ្ទាំង ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ
ក៏សុះចូលទៅ ហើយនិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់
ហេតុអ្វីក៏នាងធ្វើសម្រែកខ្ទាំងម្ល៉េះ ។ ទើបកិក្ខុនីនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះ
ដល់កិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច
។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏បោលគោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
កិក្ខុនីតែម្នាក់ទំនឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរស មិនសមបើនឹងឲ្យទំលាយពកឬបូស
ដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោមសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា
ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីតែម្នាក់ទំនឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរសឲ្យទំលាយ
ពកឬបូសដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោម ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយ
ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគ
ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីតែម្នាក់នឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរស

សទ្ធឹ ឃកេនេកា កេនាបេស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្ប-
សន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឃវញ្ហេ បន កិក្ខវេ
កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តេ យា បន កិក្ខុនី
បសាទេ ជាតេ កល្លេ វា រូបិតេ(๑) វា អនបលោកេត្វា
សង្ឃេ វា គណេ វា បុរិសេន សទ្ធឹ ឃកេនេកា កេនា-
បេយ្យ វា ជាលាបេយ្យ វា ឆោដាបេយ្យ វា អាលិម្ប-
បេយ្យ វា ឥង្ឃាបេយ្យ វា មោចាបេយ្យ វា ទាចិត្តិយន្តិ ។

[๓๖๒] យា បជានតិ យា យាទិសា ។បេ។
កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុ-
នីតិ ។ បសាទេ ជាតេ អនោជាតេ ឧព្ភជាឧមល្លេ ។
ជាតត្តិ តត្ថ ជាតំ ។ កល្លេ ជាតេ យោ កោចិ កល្លេ ។
រូបិតេ ជាតេ យត្តញ្ហិ វណ្ណំ(๒) ។ អនបលោកេត្វាតិ អនា-
បុច្ឆា ។ សង្ឃេ ជាតេ កិក្ខុនីសង្ឃេ វុច្ចតិ ។ គណេ
ជាតេ សង្ឃបក្ខា កិក្ខុនិយោ វុច្ចន្តិ ។ បុរិសោ ជាតេ
មនុស្សបុរិសោ ន យក្ខោ ន បេតោ ន តិរច្ឆានគតោ

---

๑. រូបិតេ ។ ម. រុធិតេ ។ ๒ ម. យត្តញ្ហិ វណ្ណោ ។ យោ កោចិ វណ្ណោតិ ជាបេន ភវិតព្ពំ ។

មិនគួរបើនឹងឲ្យទំលាយពាក្យប្តូរដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោមទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចូរកិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងទៀតនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមិនបានច្រាប់សង្ឃក្តី គណៈក្តី ហើយតែម្នាក់នឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរសឲ្យទំលាយក្តី វះក្តី លាងក្តី លាបក្តី ចងក្តី ស្រាយក្តី នូវពាក្យ ប្តូរក្តី ដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោម កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចិត្តិយ ។

(៣៦២) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ រួចហើយ ។ **សរីរប្បទេសខាងក្រោមត្រឹមផ្តិតចុះទៅ ខាងលើត្រឹមមណ្ឌលដង្គងខ្នើតមក ហៅថា កាយខាងក្រោម ។** ពាក្យថា កើត គឺកើតក្នុងទីក្រោមផ្តិតខាងលើមណ្ឌលដង្គងនោះ ។ ដែលហៅថា ពាក្យប្តូរ គឺពាក្យប្តូរណាមួយ ។ ដែលហៅថា ប្តូរ គឺដំណៀលណាមួយ ។ ពាក្យថា មិនច្រាប់ គឺមិនពិតទូល ។ ដែលហៅថា សង្ឃ (ក្នុងទីនេះ) សំដៅយកកិក្ខុនីសង្ឃ ។ ដែលហៅថា គណៈ សំដៅយកកិក្ខុនីប្រែនរូប (ពីរបីរូប) ។ ដែលហៅថា បុរស គឺមនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីអាចប្រែខ្លួនស្តាប់បាន មិនមែនយក្ស ប្រែតប្រុស តិរច្ឆានឈ្មោលទេ ។

วิญฺ ปฏิจฺจ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สทิสฺสิ ปจฺจตฺถิเก ฯ ฯเปฯ. กาตพฺพา ปุริเสน วา ปุริสสฺส วา ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุสฺส วา ฯ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุนิยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ สิกฺขมานาย สามเณริยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สามเณรสฺส สามเณริยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สามเณรสฺส ภิกฺขุนิยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สามเณริยา ภิกฺขุสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สามเณริยา ภิกฺขุนิยา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

[๓๖๓] อนาปตฺติ อปโลเกตฺวา เปเสติ ฯ ปฏิพลาย ฯ ปฏิพลาย ฯ ปฏิพลาย

ពាក្យថា ជាមួយ គឺជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់នឹងម្នាក់ គឺមានតែ
ប្រុស ១ នឹងភិក្ខុនី ១ ប៉ុណ្ណោះ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា អ្នកចូរទំលាយចុះ ត្រូវអា-
បត្តិទុក្កដ កាលបើគេទំលាយហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា
អ្នកចូរវះចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើគេវះហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។
ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា អ្នកចូរលាងចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើគេលាងហើយ
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា ចូរអ្នកលាបចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
កាលបើគេលាបហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា ចូរអ្នកចងរុំចុះ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើគេចងរុំហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់
ថាចូរអ្នកស្រាយចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើគេស្រាយហើយ ត្រូវ
អាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៦៣] វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីច្រើប (សង្ឃុប្បគណៈ) ហើយទើបឲ្យទំលាយក្តី ឲ្យវះក្តី ឲ្យលាងក្តី
ឲ្យលាបក្តី ឲ្យចងរុំក្តី ឲ្យស្រាយក្តី ១ មានស្រីណាមួយដែលដឹងក្តីជាគ្នា ១
ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីធ្លើកន្ទុងមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

(៣៦៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ សា បិណ្ឌាយ ចរតិ ។ មនុស្សា ឱវាទាយ អនុសាសនិយា ទេថយ្យា-យ កិក្កំ ករុកញ្ច[1] អយ្យាតិ ។ មនុស្សា ទុដ្ឋាយន្តិ ខិយន្តិ វិទាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្កិនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិទាចេន្តានំ ។ យា តា កិក្កិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខិយន្តិ វិទាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្កវេ កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្កវេ កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋា-បេស្សន្តិ នេតំ កិក្កវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ

---

1 ម.ម. ករុកញ្ច ។

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៣៦៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគព៌ភ ។ កិក្ខុនីមានគព៌ភនោះត្រូបទៀបិណ្ឌបាត ។ មនុស្សពាំងផ្ទាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ចូរអ្នកពាំងផ្ទាយប្រគេនកិក្ខាដល់លោកម្ចាស់ (ព្រោះ) លោកម្ចាស់មានគព៌ភធ្ងន់ ។ មនុស្សពាំងផ្ទាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគព៌ភសោះ ។ កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយបានឮប្បាស់ទូវាក្យមនុស្សពាំងផ្ទាយកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគព៌ភសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុពាំងផ្ទាយ ឮថាកិក្ខុនីពាំងផ្ទាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគព៌ភ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុពាំងផ្ទាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុពាំងផ្ទាយ កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគព៌ភទេ ម្នាលកិក្ខុពាំងផ្ទាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិន

។ បេ ។ ឯវញ្ហេ ឥធ កិញ្ចេ កិញ្ចនយោ ឥមំ សរីរំ បនំ ឧទ្ធិសន្ត យា បន កិញ្ចនី កញ្ញិនី រុដ្ឋាបេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(៣៦៥) យា បនាតិ យា យានិសា ។ បេ ។ កិញ្ចនីតិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិញ្ចនីតិ ។ កញ្ញិនី ឆាម អាបន្នសត្តា វុច្ចតិ ។ រុដ្ឋាបេយ្យាតិ ឧប.សម្បាទេយ្យ ។ រុដ្ឋាបេសញ្ញាមីតិ តឈំ ឯ អាចរិនំ ឯ បត្តំ ឯ ចីវរំ ឯ បរិយេសតិ សិមំ ឯ សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ទុក្កដា កម្មវាចាបរិយោសានេ ឧបដ្ឋាយាយ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស តឈាស្ស ច អាចរិនិយា ច អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៣៦៦) កញ្ញិនិយា កញ្ញិនិសញ្ញា រុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ កញ្ញិនិយា វេមតិកា រុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កញ្ញិនិយា អកញ្ញិនិសញ្ញា រុដ្ឋាបេតិ អនាបត្តិ ។ អកញ្ញិនិយា កញ្ញិនិសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អកញ្ញិនិយា វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អកញ្ញិនិយា អកញ្ញិនិសញ្ញា អនាបត្តិ ។

ពាន់ជ្រុះថ្ងាយេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ្ខពាំងឆ្ងាយ ចូរកិកុ្ខនីពាំងឆ្ងាយសំ-
ដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុ្ខនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់
ស្រីមានគតិ កិកុ្ខនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៦៥) ត្រង់ពាក្យថា កិកុ្ខនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយ
ក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋដិតណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រីមានគតិ
សំដៅយកស្រីដែលមានសត្វមកដល់ផ្ទៃហើយ ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា
គឺបំបួសជាកិកុ្ខនី ។ កិកុ្ខនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែង
រកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី(១) ឬត្រក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
ត្រូវទុក្កដ១ណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដពាំងឆ្ងាយ១ណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់
កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ។

(៣៦៦) ស្រីមានគតិ កិកុ្ខនីសំគាល់ថាមានគតិ ហើយឲ្យឧបសម្ប-
ទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ស្រីមានគតិ កិកុ្ខនីសង្ស័យ ហើយឲ្យ
ឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីមានគតិ កិកុ្ខនីសំគាល់ថាមិនមាន
គតិ ហើយឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវអាបត្តិ ។ ស្រីមិនមានគតិ កិកុ្ខនីសំ-
គាល់ថាមានគតិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីមិនមានគតិ កិកុ្ខនីសង្ស័យ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីមិនមានគតិ កិកុ្ខនីសំគាល់ថាមិនមានគតិ មិន
ត្រូវអាបត្តិ ។

---

១ អាចារ្យស្រីសំដៅយកកិកុ្ខនីដែលគ្រូសូត្រ ។

[๓๖๗] อนาปตฺติ อภิกฺขุนิ อภิกฺขุนิสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อภิกฺขุนิ อภิกฺขุนิสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อุปสมฺปนฺนกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

คณฺฐิวคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

[๓๖๘] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อภิกฺกนิโย ปายนฺตึ วุฏฺฐาเปนฺตึ ฯ สา ปิณฺฑาย จรติ ฯ มนุสฺสา ปสฺสิตฺวา เอวมาหํสุ เนตฺถ ยฺยาเย อภิกฺกนิ สมุทิยา[๑] อยฺยาติ ฯ มนุสฺสา อุปชฺฌายนิยา ปิ อาจริยนิยา ปิ กถญฺหิ นาม อภิกฺกนิโย ปายนฺตึ วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯ อาเสฺสสุ โข อภิกฺกนิโย เตสํ มนุสฺสานํ อุปชฺฌายนกานํ อาจริยกานํ ฯ ยา ตา อภิกฺกนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป๎ ฯ ตา อุปชฺฌายนิยา ปิ อาจริยนิยา ปิ กถญฺหิ นาม อภิกฺกนิโย ปายนฺตึ

---

๑ สมุทิยกาติ ภควโต โจทนาเก ทิสฺวาติ ฯ

(๓๖๗) ភវ: ដែលមិនគ្រូអោបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺ
ស្រីមានគភ៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមានគភ៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ ស្រី
មិនមានគភ៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមានគភ៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ កិក្ខុនី
ឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីធ្លើកន្ទុងមុនបញ្ចត្តិ ๑

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒

(๓๖๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនាពាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីពាំង
ឆ្ងាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះ ។ កិក្ខុនីនោះត្រេចទៅបិណ្ឌបាត ។
មនុស្សពាំងឆ្ងាយបាននិយាយយ៉ាងនេះថា ចូរអ្នកពាំងឆ្ងាយឲ្យកិក្ខាដល់
លោកម្ចាស់(ព្រោះ)លោកម្ចាស់មានគ្គីគា ។ មនុស្សពាំងឆ្ងាយពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់
ស្រីមេដោះសោះ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយបានឮឮឮសន្ធឺរពាក្យមនុស្សពាំង
ឆ្ងាយកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយ
ណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយនោះក៏ពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រី

วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สงฺฆํ ภนฺเต ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ชานาติ วุฏฺฐาเปตีติ ฯ สงฺฆํ ภคฺคาติ ฯ วิภาวิตา พุทฺเธน ภคฺคา ภคฺคโต หิ ตาส ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ชานาติ วุฏฺฐาเปสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ ฬหุ์ จน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฉมา สิกฺขาปทํ ฆฏิสนฺธิ ยา จน ภิกฺขุนี ชานาติ วุฏฺฐาเปยฺย อาปตฺติยนฺติ ฯ

(๓๖๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ฉมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ชานาติ ตาส มาตา วา เปาตี ตาตี วา ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ ตณฺหา วา อาจริยี วา ปตฺตุ วา จีวรุ วา ปริโยสติ สีมา วา สมฺมตฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ญตฺติยา ทุกฺกฏ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ อาจริยสฺส กณาสฺส จ อาจริยาย จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

មេដោះសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๖๙) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រីមេដោះ គឺមាតាក្តី ស្រីមេដោះមែនៗក្តី ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយសូវកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី ឆាត្តក្តី ចីវរក្តី សន្នុតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ ១ ណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឡាយ ១ ណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក ចប់កម្មវាចាឧបដ្ឋាយ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๓๗๐] ปายนฺติยา ปายนฺติสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปายนฺติยา เวมติกา วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปายนฺติยา อปายนฺติสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อนาปตฺติ ฯ อปายนฺติยา ปายนฺติสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อปายนฺติยา เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อปายนฺติยา อปายนฺติสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๑] อนาปตฺติ ปายนฺตึ อปายนฺติสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อปายนฺตึ อปายนฺติสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกาย-ยาติ ฯ

คณฺฐิธีวคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

[๓๗๒] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน กิกฺขนิโย เชตวนสฺส ทฺวาร-โกฏฺฐเก

(๓๗๐) ស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាស្រីមេដោះ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីមេដោះ ហើយឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវអាបត្តិ ។ មិនមែនស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាស្រីមេដោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីមេដោះ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๓๗๑) ក្នុងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីមេដោះ ហើយឲ្យឧបសម្បទា๑ មិនមែនស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីមេដោះ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីផ្ទៅកន្ទុងមុនបញ្ចត្តិ ๑ ។

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๓๗๒) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីចាំង

ฉมฺเสฺ อสิกฺขิตสิกฺขำ สิกฺขมานำ วุฏฺฐาเปตุ ฯ ตา
ตาหิ ภนฺเต อยฺยตฺตา ฉ ฉาเทตุ กปฺปิยำ วา อกปฺปิยำ
วา ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา
อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถำ หิ นาม ภิกฺขุนิโย
เอวำ วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสฺ อสิกฺขิตสิกฺขำ สิกฺขมานำ
วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯเป ฯ สจฺจำ กิร ภิกฺเขเว ภิกฺขุนิโย
เอวำ วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสฺ อสิกฺขิตสิกฺขำ สิกฺขมานำ
วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯ สจฺจำ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถำ
หิ นาม ภิกฺเขเว ภิกฺขุนิโย เอวำ วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสฺ
อสิกฺขิตสิกฺขำ สิกฺขมานำ วุฏฺฐาเปสฺสนฺติ เนตำ ภิกฺเขเว
อปฺปสนฺนานำ วา ปสาทาย ฯเป ฯ วิครหิตฺวา ธมฺมิ
กถำ กตฺวา ภิกฺขู อามนฺเตสิ อนุชานามิ ภิกฺเขเว

ฌาย ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា[๑] ដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាង[๒] អស់ពីរឆ្នាំ ។ ភិក្ខុនីតាំងឈ្មោះ (ដែលទើបនឹងបួស) នោះជាស្រីល្ងង់មិនឆ្លាសមិនដឹងការគួរឬការមិនគួរ ។ ភិក្ខុនីតាំងឈ្មោះណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីតាំងឈ្មោះនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីតាំងឈ្មោះមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឈ្មោះ ឮថាភិក្ខុនីតាំងឈ្មោះ ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុតាំងឈ្មោះក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏ទ្រង់ដោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឈ្មោះ ភិក្ខុនីតាំងឈ្មោះមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឈ្មោះ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ទើបត្រាស់ហៅភិក្ខុតាំងឈ្មោះថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឈ្មោះ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យសិក្ខាសមតិ

---

๑ សាមណេរីដែលនៅប្រព្រឹត្តធម៌ ๖ យ៉ាងបំរុងនឹងឧបសម្បទាជាភិក្ខុនី។ ๒ តាំងពីបាណាតិបាតាវេរមណីទៅដល់វិកាលភោជនាវេរមណីសិក្ខាបទ ។

สิกฺขมานายาติ เอตฺถ ทฺวีหิ ตีหิ วา สุทฺธเกหิ สิกฺขา-
สมฺมุตึ วาเจตฺวา ฯ ปจฺฉา ปน ภิกฺขุนึ อาคมฺม ฯ
ตายาติ สิกฺขมานายาติ สงฺฆโต ทินฺนสิกฺขมฺปิ ฆนสาสนสฺส
อุคฺคหาสงฺขาตํ ภาวนาปุพฺพภาคภูตํ ปฐมกปฺปิกานญฺจ
ปาฏิโยกฺกสิกฺขาปทานิ ปาฏิโมกฺขุทฺเทสาคมนญฺจ สนฺธาย
อาคตตฺตา อญฺญาปิ ปกฺขมาทิกา ฉพฺพสฺสานิ ปฐมโยคา อปา
อายฺยา ฉนฺนญฺหมฺปิ ฉนฺนญฺหมายาติ อายฺยายาติ สิกฺขมา-
นา สงฺฆโต ทฺวีหิ ตีหิ สุทฺธเกหิ สิกฺขาสมฺมุตึ
ยาจิตฺวาติ ฯ ทุติยมฺปิ ยาจิตฺวาติ ตติยมฺปิ ยา-
จิตฺวาติ ฯ ฌตฺติยา กิญฺจาปิ ยาจนกาเล สาธุ
ภนฺเตติอาทิ นตฺถิ ตถาปิ เอวเมว อายฺยา สาธุ อหํ ฉนฺนญฺหมา
ฉนฺนญฺหมายาติ อายฺยายาติ สิกฺขมานา สงฺฆโต ทฺวีหิ ตีหิ
สุทฺธเกหิ สิกฺขาสมฺมุตึ ยาจตีติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส
ปตฺตกลฺลนฺติ สาธุ ฉนฺนญฺหมายาติ สิกฺขมานายาติ ทฺวีหิ ตี-
หิ สุทฺธเกหิ สิกฺขาสมฺมุตึ ทเทยฺยาติ ฯ ปสา ญตฺติ ฯ
สุณาตุ เม อายฺยา สาธุ อหํ ฉนฺนญฺหมา ฉนฺนญฺห-
มายาติ อายฺยายาติ สิกฺขมานา สงฺฆโต ทฺวีหิ ตีหิ สุทฺธเกหิ
สิกฺขาสมฺมุตึ ยาจตีติ ฯ สาธุ ฉนฺนญฺหมายาติ

កឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់សិក្ខមានា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កឋិន
សិក្ខាសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺសិក្ខមានានោះត្រូវចូលទៅរក
សង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទភិក្ខុទាំងឡាយ
រួចអង្គុយច្រហោងផ្ងឹងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា
បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាសិក្ខមានារបស់លោកម្ចាស់មាន
ឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ សិក្ខា-
សម្មតិនោះ ត្រូវសិក្ខមានានោះសូមអស់ពរៈជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមអស់
ពរៈជាគំរប់បីដងផង ។ ភិក្ខុនីដែលឆ្លាសប្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ នាងនេះមានឈ្មោះនេះជាសិក្ខមានារបស់
លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹង
សង្ឃ ។ បើសិក្ខាសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃឲ្យ
សិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់សិក្ខមានាឈ្មោះនេះ ។ នេះជា
ញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ នាងនេះមានឈ្មោះនេះជា
សិក្ខមានារបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាង
អស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យសិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ

សំក្កមានាយ ទេ្វ វស្សានិ ឆសុ ឆម្ចេសុ សិក្ខាសម្ចតិំ
នេតិ ។ យស្សា អយ្យាយ ឧភតំ សង្ឆេ្ឆ សំក្ក-
មានាយ ទេ្វ វស្សានិ ឆសុ ឆម្ចេសុ សិក្ខាសម្ចតិយោ
ធានំ សា តុណ្ហស្ស យស្សា ឆក្ខមតិ សា ភា-
សេយ្យ ។ ទុតិយា សង្ឆេ្ឆន សង្ឆេ្ឆ សំក្ខមានាយ
ទេ្វ វស្សានិ ឆសុ ឆម្ចេសុ សិក្ខាសម្ចតិំ ។ ឧភតំ
សង្ឆេ្ឆ តិស្សា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ សា
សិក្ខមានា ឯវំ វទេមីតិ វត្តព្ពា ចាលាតិចាតា វេរមណិំ
ទេ្វ វស្សានិ អវីតិក្កមសមាធានំ សមាធិយោមិ អនិច្ឆា-
ធានា វេរមណិំ ទេ្វ វស្សានិ អវីតិក្កមសមាធានំ សមា-
ធិយាមិ អព្រហ្មចរិយា វេរមណិំ ទេ្វ វស្សានិ អវីតិក្កម-
សមាធានំ សមាធិយាមិ មុសាវាទា វេរមណិំ ទេ្វ វស្សានិ
អវីតិក្កមសមាធានំ សមាធិយាមិ សុរាមេរយមជ្ជប្បមា-
ទដ្ឋានា វេរមណិំ ទេ្វ វស្សានិ អវីតិក្កមសមាធានំ សមា-
ធិយាមិ វិកាលភោជនា វេរមណិំ ទេ្វ វស្សានិ អវីតិក្កម-
សមាធានំ សមាធិយាមីតិ ។ អជ្ជេវ តតិយា តា តិក្ខ-
ត្តុំយេវ អនេកបរិយាយេន វិតរមានិ្តា ធុព្ភតាយ ។បេ។

ដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះ។ ការឲ្យសិក្ខាសមាទានឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្តែម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវបព្វាជនីយកម្មវិធីឯង ។ សង្ឃឲ្យសិក្ខាសមាទានឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះហើយ ។ ការឲ្យសិក្ខាសមាទាននោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្តែម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្តែមនៅយ៉ាងនេះ ។ សិក្ខមានានោះត្រូវតែគ្មានបន្ទប់ថា នាងបួរបាយ៉ាងនេះហើយ បញ្ជូញវិញ៉ាកែទប់ ខ្ញុំសូមសមាទានូវឃាណាតិឃាតាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លង (ដាច់) អស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវអទិន្នាទានាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវអព្រហ្មចរិយាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវមុសាវាទាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវវិកាលភោជនាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។បេ។ ហើយត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើយ៉ាងហ្នឹង

ฝาสฺส ปน กิกฺขเว กิกฺขนิยา ฯเปฯ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสฺสฺ
ยา ปน ภิกฺขุนี เอฬวาสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ อสิกฺขิต-
สิกฺขมานาย อุปสมฺปาเทยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

[๓๗๓] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ
กิกฺขนิตา ฯ เป ฯ อยํ ฯเปฯ อตฺเถ อธิปฺเปตา
กิกฺขนิตา ฯ เอฬวาสฺสานิตา เอฬ สวจนานิ ฯ อสิกฺขิต-
สิกฺขา นาม สิกฺขา ปิ ฉ ธมฺมา โหนฺติ ธมฺมา ปิ
สิกฺขา กุปิตา ฯ อุปสมฺปาเทยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ
อุปสมฺปาเทสฺสามีติ ฉนฺทมฺ ปิ อาจริยมฺ ปิ ปตฺตมฺ ปิ จีวรมฺ ปิ
ปริเยสติ สีมมฺ ปิ สมฺมนฺนติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส
ญตฺติยา ทุกฺกฏมฺ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา กมฺมว-
าจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส
กณฺณสฺส ปิ อาจริยา ปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๗๔] ฉหิ กมฺเมหิ ฉหิ กมฺมสญฺญาย อุปสมฺปาเทติ อาปตฺติ
ปาจิตฺติยสฺส ฯ ฉหิ กมฺเมหิ เวมติกาย อุปสมฺปาเทติ อาปตฺติ
ปาจิตฺติยสฺส ฯ ฉหิ กมฺเมหิ อกมฺมสญฺญาย อุปสมฺปาเทติ
อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อกมฺเมหิ ฉหิ กมฺมสญฺญาย

ប្បវត្តិកុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយ ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ទាំងឡាយ ៦ អស់ពីវស្សា កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๗๓) តែងពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជដ្ឋកណ្ឌវ្ណនាចប់ហើយ ។ ពាក្យថា អស់ពីវស្សា គឺ អស់ពីឆ្នាំ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខា គឺសិក្ខមានាដែលកិក្ខុនីមិនបានឲ្យសិក្ខាក្តី សិក្ខមានាដែលកិក្ខុនីបានឲ្យសិក្ខាហើយតែសិក្ខានោះដាច់ទៅក្តី ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទាហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី ឬត្រូវក្តី ចីវរក្តី សន្ធតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដខណៈចបញ្ចត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឡាយខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๗๔) កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យ (សិក្ខមានា) ឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนนฺตกาย เวเรติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนนฺตกาย อนนฺตกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๗๕] อนาปตฺติ ทฺวาสญฺจิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขิ สิกฺขมานาย วุฏฺฐาเปติ ขุชฺชตฺตาย อานิกมฺมตาย วาติ ฯ

คฺภิณีวิคฺคสฺส ปฐมสิกฺขาปทํ

[๓๗๖] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ทฺวาสญฺจิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขิ สิกฺขมานาย สเชฺชนฺติ อสมฺปตฺตาย วุฏฺฐาเปนฺติ ฯ ภิกฺขุนิโย ฆาเรหิ สุ ๒๑ สิกฺขมานา ๔ มาสา ชานาติ ๔ มาสา เอเต ๔ มาสา อาคจฺฉนฺติ ๔ มาสา อตฺตา ๔ มาสา ครุกฺขมนฺติ กาเรนฺติ ฯ ตา ฆาเรหิ สุ ฉ มาสา อเยฺย สิกฺขมานา

ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកប
ដោយធម៌ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌
ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៧៥) អរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន៣យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីពាំងសិក្ខមានាដែលបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំឲ្យ
ឃ្លានទុមសម្បទា ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីធ្វើកន្ទដ៏មុនបញ្ចតិ ១ ។

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(៣៧៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាឃ្លានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាង
អស់ពីរឆ្នាំដែលសង្ឃមិនឃ្លានសន្ទត ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ (រួបឯទៀត)
បាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែសិក្ខមានាទាំងឡាយ ពួកនាងចូរមក ចូរដឹង
កិច្ចនេះ ចូរធ្វើរបស់នេះ ចូរនាំយករបស់នេះមក សេចក្តីត្រូវការដោយ
របស់នេះ ពួកនាងចូរធ្វើរបស់នេះឲ្យដាក់ប្រយ័ ។ សិក្ខមានាទាំងនោះបាន
និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំមិនមែនជាសិក្ខមានា

กิกฺขนิโย มยนฺติ ฯ ยา ตา กิกฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ ตา อุฏฺฐาเยนฺติ วิยนฺติ วิหาเปนฺติ กถญฺหิ นาม กิกฺขนิโย เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย สเตฺถน อสมฺมตา วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯ เป ฯ สจฺจำ กิร กิกฺขเว กิกฺขนิโย เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย สเตฺถน อสมฺมตา วุฏฺฐาเปนฺตี-ติ ฯ สจฺจำ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม กิกฺขเว กิกฺขนิโย เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย สเตฺถน อสมฺมตา วุฏฺฐาเปสฺสนฺติ เนตำ กิกฺขเว อปฺปสนฺนานำ วา ปสาทาย ฯ เป ฯ วิครหิ-ตฺวา ธมฺมึ กถำ กตฺวา กิกฺขู อามนฺเตสิ อนุชานามิ กิกฺขเว เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย วุฏฺฐาเปตุนฺติ ฯ ปญฺจ มาน กิกฺขเว

ទេ យើងខ្ញុំជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មតសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មតសោះ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅកិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យកិក្ខុនីសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិ[1]ដល់សិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឯវុដ្ឋានសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវ

---

๑ ការសន្មតិតែងសិក្ខមានាដែលសមាទានសិក្ខាបទ ៦ ត្រឹមត្រូវគ្រប់ពីរឆ្នាំហើយនោះឲ្យឈប់លែងសមាទានតទៅទៀត ។

ชาตญฺ ฯ ตาย ฺเอว วิสฺสชฺชิโต ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิต-
สิกฺขาย สิกฺขมานาย สงฺฆา อุปสมฺปชฺชิตฺวา ฬกฺขสฺ
อุตฺตรสงฺฆ์ กาเรตฺวา กิกฺขุนีนํ อาเจ วเทฺวตฺวา อุกฺกุฏิกา
นิสีทิตฺวา อญฺชลึ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺส วจนีโย อหํ
อยฺเย อิตฺถนฺนามา อิตฺถนฺนามาย อยฺยาย เอว วิสฺสชฺชิโต
ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขา สิกฺขมานา สงฺฆ์ อุปสมฺ-
ชสมฺปตฺตึ ยาจามีติ ฯ ทุติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ตติยมฺปิ
ยาจิตพฺพา ฯ ญตฺติยา กิกฺขุนิยา มชิฌตฺตาย สงฺฆา
ญาเปตพฺโพ สุณาตุ เม อยฺเย สงฺฆา อยํ อิตฺถนฺ-
นามา อิตฺถนฺนามาย อยฺยาย เอว วิสฺสชฺชิโต ฉสุ ฉมฺเสุ
สิกฺขิตสิกฺขา สิกฺขมานา สงฺฆ์ อุปสมฺปชฺชนสมฺปตฺตึ ยาจติ ฯ
ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สงฺฆา อิตฺถนฺนามาย เอว
วิสฺสชฺชิโต ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย
อุปสมฺปชฺชนสมฺปตฺตึ ทเทยฺย ฯ เอสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม
อยฺเย สงฺฆา อยํ อิตฺถนฺนามา อิตฺถนฺนามาย อยฺยาย
เอว วิสฺสชฺชิโต ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขา สิกฺขมานา
สงฺฆ์ อุปสมฺปชฺชนสมฺปตฺตึ ยาจติ ฯ สงฺฆา อิตฺถนฺนามาย เอว

ឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺសិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃក្នុងគណៈសង្គ្រងឯស្ថានមាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុនីទាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីទៀងហើយនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំជាសិក្ខមានារបស់លោកម្ចាស់ មានឈ្មោះនេះបានសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមរង្វាន សម្តែនឹងសង្ឃ ។ សិក្ខមានាត្រូវសូមរង្វានសម្តែអស់វារៈតំរប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមអស់វារៈតំរប់បីដងផង ។ ត្រូវកិក្ខុនីដែលធ្លាស់ប្រតិពលឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សិក្ខមានានេះមានឈ្មោះនេះ របស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ បានសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមរង្វានសម្តែនឹងសង្ឃ ។ បើរង្វានសម្តែកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយត្រូវសង្ឃឲ្យរង្វានសម្តែដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះដែលសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សិក្ខមានានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះបានសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមរង្វានសម្តែនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យរង្វានសម្តែដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះ

วิสฺสาสิ ฉสุ ฉสฺวสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย วุฏฺฐานสมฺมติ เทติ ฯ ยสฺสา อยฺยาย ขมติ สงฺฆสฺสาหนฺติ อิตฺถนฺนามาย เอวนฺนามาย วิสฺสาสิ ฉสุ ฉสฺวสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย วุฏฺฐานสมฺมติยา ทานนฺติ สา ญตฺติ ยสฺสา ขมติ สา ตุณฺหี ยสฺสา นกฺขมติ สา ภาเสยฺย ฯ ทินฺนา สงฺเฆน อิตฺถนฺนามาย เอวนฺนามาย วิสฺสาสิ ฉสุ ฉสฺวสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย วุฏฺฐานสมฺมติ ฯ ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ อยเญฺหตฺถ การณมตฺตา กิกฺขิตพฺพโต กิกฺขาปทนฺติ วุจฺจติ อเนกคฺคหิตตฺตา อเนกาหิปิ วิภาวิตตฺตา ขุทฺทานุขุทฺทกตาย ฯเปฯ เอวญฺหิ ปน กิกฺขาปเท กิกฺขิตพฺพนฺติ อิมินา สิกฺขาปทมฺปิ ขุทฺทานุขุทฺทกตาย ยา ปน กิกฺขิตพฺพนฺติ อิมินา สมาปชฺชิตพฺพนฺติ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย วุฏฺฐานสมฺมตึ อสมฺมตึ วุฏฺฐาเปยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

[๓๗๗] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺขิตพฺพนฺติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุขตฺเถ อาเณตฺถ อธิปฺเปตา กิกฺขิตพฺพนฺติ ฯ ทฺวิวาจิกนฺติ ทฺวิวาจิกกมฺมนฺติ ฯ สิกฺขิตสิกฺขา นาม ฉสุ ฉสฺวสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ อสมฺมตา นาม ญตฺติทุติยเยน

ដែលបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ។ ការឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានានាមានឈ្មោះនេះដែលបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ សមគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានានាមានឈ្មោះនេះ ដែលបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការឲ្យឧបសម្បទាសមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរកិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយញាំងសិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្សាហើយកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរវស្សាដែលសង្ឃមិនបានសន្មតឲ្យបានឧបសម្បទា កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๗๗) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ សិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាង ឈ្មោះថា សិក្សាសិក្ខា ។ សិក្ខមានាដែលសង្ឃមិនបានឲ្យឧបសម្បទាដោយញត្តិទុតិយកម្ម

กามฺเมน วุฏฺฐานสมฺปตฺติ น นิฏฺฐา โหติ ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กฺวจิ ปิ อาจริโย ปิ ปตฺตํ ปิ จีวรํ ปิ ปริเยสติ สีมํ ปิ สมฺมนฺนติ **อาปตฺติ** ทุกฺกฏสฺส ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย **อาปตฺติ** จาตฺติ-ยสฺส กฺวจิ ปิ อาจริโย จ **อาปตฺติ** ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๗๘) ฉมฺมกมฺเม ฉมฺมกมฺมสญฺญา วุฏฺฐาเปติ **อาปตฺติ** จาตฺติยสฺส ฯ ฉมฺมกมฺเม วิมติกา วุฏฺฐาเปติ **อาปตฺติ** จาตฺติยสฺส ฯ ฉมฺมกมฺเม อฉมฺมกมฺมสญฺญา วุฏฺฐาเปติ **อาปตฺติ** จาตฺติยสฺส ฯ อฉมฺมกมฺเม ฉมฺมกมฺมสญฺญา **อาปตฺติ** ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉมฺมกมฺเม วิมติกา **อาปตฺติ** ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉมฺมกมฺเม อฉมฺมกมฺมสญฺญา **อาปตฺติ** ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๗๙) อกามนฺตสฺส ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขสฺส สิกฺขมานสฺส สเณฺฐน สมฺมตสฺส วุฏฺฐาเปติ **อุปชฺฌายตฺตา** ฯ

ឈ្មោះថាសង្ឃមិនបានសន្ទុត ។ ពាក្យថា ឲ្យបានឧបសម្បទា គឺឲ្យបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យនីក្តី ឧបជ្ឈាយ៍ក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ ១ គណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំង ឮយ ១ គណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចាឧបដ្ឋាយ៍ ត្រូវអាបត្តិឧបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារ្យនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๗๘) កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយញុំងសិក្ខមានាឲ្យបានឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិឧបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិឧបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិឧបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๗๙) ក៏រៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ๖ យ៉ាងរួចពីរឆ្នាំដែលសង្ឃសន្ទុតហើយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីធ្លើកន្ទុងមុនបញ្ញត្តិ ๑ ។

គព្ភិនីវគ្គស្ស បញ្ចមសិក្ខាបទំ

(៣៨០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្កិនិយោ ឆនទ្ធានសាសុំ កិមិ-កតំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា អក្កមា ហោន្តិ សីតស្ស ឧ-ណ្ហស្ស ជិឃច្ឆាយ បិបាសាយ ឌំសមកសវាតាតប-សិរីសបសម្ផស្សានំ ទុរុត្តានំ ទុរាគតានំ វចនបថានំ ឯប្បដ្ឋានំ សារីរិកានំ វេទនានំ ទុក្ខានំ តិព្ពានំ ខរានំ កដុកានំ អសាតានំ អមនាបានំ ចាណវិបរានំ អធិវាសកជាតិកា ហោន្តិ ។ យា តា កិក្កិនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កេចិ មិ ឆាម កិក្កិនិយោ ឆនទ្ធានសាសុំ កិមិកតំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ឆនទ្ធានសាសុំ កិមិកតំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កេចិ មិ ឆាម កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ឆនទ្ធានសាសុំ កមិកតំ វុដ្ឋាបេស្សន្តិ ឆនទ្ធានសាសុ ហិ[1] កិក្កវៃ

---

១ ឱ ហេត្ថកេ អយំ សទ្ទោ ន ហោតិ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គ សិក្ខាបទទី ៤

(៣៨០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីឈ្មោះ ឧប្បលវណ្ណា ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ។ ភិក្ខុនីបួសថ្មីឈ្មោះនោះ អត់ទ្រាំមិនបាននឹងត្រជាក់ ក្តៅ ឃ្លាន ស្រេក សម្ផស្សរបៀមមូសខ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងសត្វទីយជាតិ (ពស់គូបពស់ធំ) ទាំងឡាយ មានជាតិជាអ្នកមិនអត់ធន់នឹងគន្ធពាក្យដែលបុគ្គលពោលមិនល្អមានមកមិនល្អនឹងវេទនាដែលប្រជុំកើតឡើងនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខដ៏ក្រៀវក្រាំងក្រហាយផ្សារមិនជាទីត្រេកអរមិនគាប់ចិត្តជាទីនាំបង់នូវជីវិត ។ ភិក្ខុនីឈ្មោះណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីឈ្មោះនោះ គំរោលគោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីឈ្មោះមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីឈ្មោះឧប្បលវណ្ណា ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីឈ្មោះឧប្បលវណ្ណា មិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំទេ

ตีหิกตา อกฺขมา โหนฺติ สีตสฺส อุณฺหสฺส ชิฆจฺฉาย ปิปาสาย ฑํสมกสวาตาตปสิริංสปสมฺผสฺสานं ทุรุตฺตานं ทุราคตานं วจนปථานं อุปฺปนฺนานं สารีรිกานं เวทนานं ทุกฺขานं ติพฺพานं ขรานं กටุกานं อสาตานं อมนาปานं ปාณหรานं อนธิวාสกชාතිกා โหนฺติ ฐานเมเวตฺถ จ เอกं กිจฺจเมว ตีหิกตา ขมา โหนฺติ สีตสฺส อุณฺหสฺส ชิฆจฺฉาย ปิปาสาย ฑํสมกสวาตาตปสิริංสปสมฺผสฺสานं ทุรุตฺตานं ทุรාคตานं วจนปථานं อุปฺปนฺนานं สารีรිกานं เวทนานं ทุกฺขานं ติพฺพานं ขรานं กටุกานं อสาตานं อมนาปานं ปාณหรานं อนธිවාสกชාතිกා โหนฺติ เนตं กිจฺจเมว อปฺปสฺสාทสฺส ปහ ปසාธนาย ฯเปฯ ฬฺหาย ปน ตිกฺขเมว ตිกฺขතිยา ตාทිเสน สิกฺขาปทสฺส อุทฺทิสนฺตสฺส ยา ปน ตිกฺขතිยา ฆนฐานสารุปฺปา ตีหิกตา วุฏฺฐาเปตพฺพา ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថាស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ឆ្នាំ តែងអត់ទ្រាំមិនបាននឹងត្រជាក់ក្តៅឃ្លានស្រេក សម្ផស្សរបោមមូសខ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងសត្វទីយជាតិ (ពស់តូចពស់ធំ) ទាំងឡាយ មានជាតិជាអ្នកមិនអត់ធន់នឹងនូវពាក្យដែលគេពោលមិនល្អមានមកមិនល្អនឹងវេទនាដែលប្រជុំក្នុងសរីរកើតឡើងនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខដ៏ក្លៀវក្លាវឹងក្រហាយផ្សា មិនជាទីត្រេកអរមិនគាប់ចិត្តជាទីនាំបង់នូវជីវិត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ ទើបជាអ្នកអត់ទ្រាំនូវត្រជាក់ក្តៅឃ្លានស្រេកសម្ផស្សរបោមមូសខ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងសត្វទីយជាតិ (ពស់តូចពស់ធំ) ទាំងឡាយ មានជាតិជាអ្នកអត់ធន់នឹងនូវពាក្យដែលគេពោលបិនគាបចិត្តមានមកមិនល្អ (នឹង) វេទនាដែលប្រជុំក្នុងសរីរកាយកើតឡើងនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខដ៏ក្លៀវក្លាវឹងផ្សាក្រហាយ មិនជាទីត្រេកអរ មិនជាទីគាប់ចិត្តជាទីនាំបង់នូវជីវិត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដ្រែះថ្ងាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដ្រែះថ្ងាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាខ្វះពី ១២ ឆ្នាំ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๘๑] ยา ปฉาตา ยา ยาวทิวา ฯเปฯ กิกฺกุ-
ฬตา ฯเปฯ อยํ สมสฺส อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺกุฬตา ฯ
ฆนฏฺฐานสาสฺสา ฉาทน อปฺปฏฺฐานสาสฺสา ฯ กิลมิ-
ถตา ฉาทน ปุริสนฺตรคตา วุจฺจติ ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ
อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กณฺฑ ภ อาจ-
ริโย ภ ปตฺโต ภ จีวรํ ภ ปริเยสติ สีมา ภ สมฺมนฺนติ
อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ญตฺติยา ทุกฺกฏา ทฺวินฺนา ทุกฺกฏานํ ทฺวินฺนา กมฺมวาจาย
ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ
จาจิตฺตียสฺส กณฺฑสฺส จ อาจริยสฺส จ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๘๒] ฆนฏฺฐานสาสฺสาย ฆนฏฺฐานสาสฺสสญฺ
วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ จาจิตฺตียสฺส ฯ ฆนฏฺฐานสาสฺสาย
เวมติกา วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ฆนฏฺฐาน-
สาสฺสาย ปริปุณฺณสญฺ วุฏฺฐาเปติ อนาปตฺติ ฯ ปริ-
ปุณฺณฏฺฐานสาสฺสาย ฆนฏฺฐานสาสฺสสญฺ อาปตฺติ

ปาจิตฺติยกณฺฑ ภิกฺขุนีวิภงฺค สิกฺขาปทวณฺณนา ๕ สิกฺขาปทวิภงฺค

(๓๘๑) ตฺรายมาทิ ตตฺถ ภิกฺขุนีณาตฺวาติ ภิกฺขุนีสมีปเมว ปาฏิเทสนียกณฺฑสฺส ปฐมสิกฺขาปเท วุตฺตนเยเนว ปาฏิเทสนียกณฺฑโต ปฏฺฐาย ยาว ปาจิตฺติยกณฺฑา นิทฺทิฏฺฐตฺตา ปาจิตฺติยกณฺฑโต ปฏฺฐาย ยาว ปาฏิเทสนียกณฺฑา นิทฺทิฏฺฐตฺตา จ ตตฺถ ตตฺถ ปาฏิเทสนียกณฺฑาทีสุ นิทฺทิฏฺฐสิกฺขาปทานิ ปาฏิเทสนียกณฺฑาทีสุ นิทฺทิฏฺฐสิกฺขาปทานิ จ

ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย ปริปุณฺณสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๓๘๓) อนาปตฺติ อูนทฺวาทสวสฺสํ ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสํ ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

คณฺฐิปทวิคฺคหสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทสฺส

(๓๘๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสํ ภิกฺขิกตฺตํ เยว วสฺสานิ ฉสุ ฉสฺวาสุ อสิกฺขิตสิกฺขํ วุฏฺฐาเปนฺติ ฯ ตา ญาตา โหนฺติ อญฺญตา น ญาตาติ กปฺปิยา วา อกปฺปิยา วา ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ ตา ทุฏฺฐุลฺลาติ ขิยนฺติ วิปาเจนฺติ

ទុក្កដ ។ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាពេញ ១២ ឆ្នាំហើយ កិក្ខុនីសង្ឃ្រយ ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាពេញ ១២ ឆ្នាំហើយ កិក្ខុនីក៏សំ-
គាល់ថាបរិបូណ៌ហើយ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៣៨៣) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង)
គឺស្រីគិហិគតាមានវស្សាខ្វះពី ១២ ឆ្នាំ តែកិក្ខុនីសំគាល់ថាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ
ហើយឲ្យឧបសម្បទា ១ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាពេញ ១២ ឆ្នាំហើយ កិក្ខុនី
សំគាល់ថាពេញ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីធ្វើកន្ទុងមុន
បញ្ញត្តិ ១ ។

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦

(៣៨៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនី
តាំងឆ្មាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាពេញ ១២ ឆ្នាំហើយ
ដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ។ កិក្ខុនីឬសថ្មីតាំង
ឆ្មាយនោះល្ងង់មិនឆ្លាសមិនដឹងកិច្ចគួរ ឬកិច្ចមិនគួរ ។ កិក្ខុនីតាំងឆ្មាយ
ឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីតាំងឆ្មាយនោះក៏ពោលពោស

กณฺ ยทิ ภาย ภิกฺขุนิโย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ติยาทิกตฺ ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ อสิกฺขิตสิกฺขา วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯ เป ฯ สงฺฆ ภิกฺขาย ภิกฺขุนิโย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ติยาทิกตฺ ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ อสิกฺขิตสิกฺขา วุฏฺฐาเปนฺตีติ ฯ สงฺฆ ภควา-ติ ฯ ติสรหิ พุทฺธา ภควา กถ ยทิ ภาย ภิกฺขาย ภิกฺขุนิโย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ติยาทิกตฺ ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ อสิกฺขิตสิกฺขา วุฏฺฐาเปนฺติ เนตฺ ภิกฺขาย อปฺปสนฺนานฺ ว ปสาทาย ฯ เป ฯ ติสรหิตฺวา ธมฺ กถ กตฺวา ภิกฺขู อามนฺเตสิ อนุชานามิ ภิกฺขาย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย ติยาทิกาย ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขาสมฺปตฺตึ ทาตุนฺ ฯ ยาวญฺ ปน ภิกฺขาย ทาตพฺพ ฯ ตาย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย ติยาทิกาย สงฺฆมฺ อุปสงฺกมิตฺวา เอกสาฏกนฺ อุตฺตราสงฺคฺ กาเรตฺวา ภิกฺขูนิ วนฺทาเปตฺวา อุกฺกุฏิกาย นิสีทิ-ตฺวา อญฺชลึ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺส วจนีโย อหนฺ

ចាចិត្តិយកណ្ឌ គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ សិក្ខាសម្មតិ

តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីចាំឆ័ព្ឋាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ (តែ) មិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិកុនីចាំឆ័ព្ឋាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ ដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំពិតមែនឬ ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិកុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាតាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត(ឲ្យភិក្ខុនីសង្ឃ)ឲ្យសិក្សាសម្មតិកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានឆ្នាំគ្រប់ ១២ ហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កំឯសិក្សាសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺស្រីគិហិគតាដែលមានឆ្នាំ ១២ បរិបូណ៌ហើយនោះ ត្រូវបួសទៅរកសង្ឃឆ្លើងតួរាសង្ឃឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុនីទាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្ងងអញ្ជលីទ្បើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះ

อเยฺย ฐปฺปฏิปาทิกา ฐปฺปฏิปาทิกาย อยฺยายฺย ปริปุณฺณาทฺธาน-
สมาสฺสา ตีหิกตา สงฺฆา เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ
สิกฺขาสมฺมตี ยาจิตพฺพา ๆ ทุติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ตติ-
ยมฺปิ ยาจิตพฺพา ๆ ฌตฺติยา กมฺมวาจาย ปฐมาย
สงฺฆา ญาเปตพฺพา สุณาตุ เม อยฺเย สงฺฆา
อยํ ฐปฺปฏิปาทิกา ฐปฺปฏิปาทิกาย อยฺยายฺย ปริปุณฺณาทฺธา-
ธสมาสฺสา ตีหิกตา สงฺฆา เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเส-
สุ สิกฺขาสมฺมตี ยาจติ ๆ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺต-
กลฺลํ สงฺฆา ฐปฺปฏิปาทิกาย ปริปุณฺณาทฺธานสมาสฺสายฺย
ตีหิกตายฺย เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขาสมฺมตี
ธเรยฺย ๆ ฌสา ญตฺติ ๆ สุณาตุ เม อยฺเย
สงฺฆา อยฺย ฐปฺปฏิปาทิกา ฐปฺปฏิปาทิกาย อยฺยายฺย
ปริปุณฺณาทฺธานสมาสฺสา ตีหิกตา สงฺฆา เอว วสฺสานิ
ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขาสมฺมตี ยาจติ ๆ สงฺฆา
ฐปฺปฏิปาทิกาย ปริปุณฺณาทฺธานสมาสฺสายฺย ตีหิกตายฺย
เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขาสมฺมตี เทติ ๆ
ยสฺสา อยฺยายฺย ขมติ ฐปฺปฏิปาทิกาย ปริปุณฺณาทฺธานส-

នឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាគិហិគតារបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ សូមសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ សិក្ខាសមាទាននោះត្រូវគិហិគតានោះសូមអស់ភារៈគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមអស់ភារៈគំរប់បីដងផង ។ កិក្ខុនីដែលធ្វើសប្រតិពាលត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ គិហិគតានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ សូមសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ បើសិក្ខាសមាទានមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់គិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ គិហិគតានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ សូមសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ឥឡូវសង្ឃឲ្យសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់ស្រីគិហិគតាឈ្មោះនេះមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ ។ ការឲ្យសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ

វស្សាយ កិមហិកតាយ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឯកមេកាសុ សិក្ខាសម្មតិយោ ទាតំ សា តុណ្ហស្ស យស្សា ឯកក្ខមតិ សា ភាសេយ្យ ។ ឥទ្ធ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមាយ បវិ-បុណ្ណទ្វាទសវស្សាយ កិមហិកតាយ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឯកមេកាសុ សិក្ខាសម្មតិ ។ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ សា បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សា កិមហិកតា ឯវំ វទេហីតិ វត្តព្ពា ចាណាតិចាតា វេរមណិំ ទ្វេ វស្សានិ អទិន្នាទានា វេរមណិំ ទ្វេ វស្សានិ អព្រហ្មចរិយា វេរមណិំ ទ្វេ វស្សានិ មុសាវាទា វេរមណិំ ទ្វេ វស្សានិ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណិំ ទ្វេ វស្សានិ វិកាលភោជនា វេរមណិំ ទ្វេ វស្សានិ អទិន្នាទានា-ទានំ សមាទិយាមីតិ ។ អថ ខោ ភគវា តា កិក្ខុនិយោ អនេកបរិយាយេន វិគរហិត្វា ទុព្ភរតាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តិ យា បន កិក្ខុនី បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សំ កិមហិកតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឯកមេកាសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេយ្យ ចាបិត្តិយន្តិ ។

គួរដល់លោកម្ចាស់អគ្គណា លោកម្ចាស់អគ្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អគ្គណា លោកម្ចាស់អគ្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សិក្ខាសម្មតិកម្ម៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ សង្ឃបានឲ្យដល់គិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ។ ការឲ្យសិក្ខាសម្មតិនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ស្រីគិហិគតានោះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ត្រូវសង្ឃបគ្គាប់ថា ចូរនាងពោលយ៉ាងនេះ គឺពោលថា ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទូវបាណាតិបាតាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទងអស់ពីរឆ្នាំ ។ បេ ។ ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទូវវិកាលភោជនាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទងអស់ពីរឆ្នាំ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសកិក្ខុនីពាំងឡាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីពាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកម្ម ៦ យ៉ាងអស់ពីរវស្សា ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๘๕) យา បជានតี យา យានิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีតិ ฯเปฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ฯ បរិបុណ្ណាទ្វាទសវស្សា ជាម បត្តទ្វាទស-វស្សា ฯ តិហាកតា ជាម ឬរិសន្តរគតា វុច្ចតិ ฯ ទ្វេ វស្សានីតិ ទ្វេ សំវច្ឆរានិ ฯ អសិក្ខិតសិក្ខា ជាម សិក្ខា ឯ ឧ ធិដ្ឋា ហោតិ ធិដ្ឋា ឯ សិក្ខា តុបិតា ฯ វុដ្ឋាបេយ្យាតិ ឧបសម្បាទេយ្យ ฯ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ តណាំ ឯ អាចរិនំ ឯ បត្តំ ឯ ចីវរំ ឯ បរិយេសតិ សីមំ ឯ សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ តវម្មាចារាហិ ទុក្កដា តវម្មាចារបរិយោសានេ ឧបជ្ឈាយាយ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស តណាស្ស ច អាចរិនិយា ច អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ฯ

(๓๘๖) ឆឬតេន ឆឬតសញ្ញា វុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឆឬតេ វេមតិតា វុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឆឬតេ អឆឬតសញ្ញា វុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ អឆឬតេ ឆឬតសញ្ញា

[๓๘๕] ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១ នៃបាចិត្តិយៈហើយ ។ ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាដល់១២ហើយ ឈ្មោះថា មានវស្សាគ្រប់១២ហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រីគិហិគតា សំដៅយកស្រីដែលលួមទៅតាមប្រុសដទៃបាន ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ សិក្ខាដែលសង្ឃមិនបានឲ្យក្តី (ឬ) សិក្ខាដែលសង្ឃឲ្យហើយតែកម្រើក(ងាប់)ក្តី នៃស្រីគិហិគតាណា ស្រីគិហិគតានោះ ឈ្មោះថា មិនបានសិក្សាសិក្ខា ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យិនីក្តី ឬាត្តក្តី ចីវរក្តី សន្ធតិសមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងអ្នាយខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចាហើយ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិឬាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារ្យិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๓๘๖] កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិឬាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិឬាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិឬាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺญตฺรเทว เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺญตฺรเทว อญฺญตฺรกมฺมา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๘๗] อญฺญตฺร ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ติหิเตหิ ทฺวีหิ วสฺสานิ ฉสุ ฉมาสุ สิกฺขิตสิกฺขา ปฏิพเลน ทุติยิกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ครุธมฺมนิทฺเทส สตฺตมสิกฺขาปทวณฺณนา

[๓๘๘] เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ติตฺถิยา ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ติหิเตหิ ทฺวีหิ วสฺสานิ ฉสุ ฉมาสุ สิกฺขิตสิกฺขา สงฺเฆน อสมฺมตา ปฏิพเลนฺติ ฯ ติตฺถิยา นามาหิสุ ๒๔ สิกฺขมานา ๙๖ ชนา ๔๘ ๙๖ เทฺว ๙๖ อาหาริกา ๙๖ อนาหาริกา อเจลา ๙๖ ตาปฺปิยา นคฺคาติ ฯ ตา

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๘๗) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន๓យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតា មានវស្សាគ្រប់ ๑๒ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ๑ កិក្ខុនីឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីធ្លើកន្ទុងមុនបញ្ចតិ ๑ ។

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๓๘๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីតាំងផ្ទៃឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់๑๒ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ (តែ)សង្ឃមិនបានសន្មត ។ កិក្ខុនីតាំងផ្ទៃបាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែសិក្ខមានាតាំងផ្ទៃ នាងតាំងផ្ទៃចូរមក ចូរដើរកិច្ចនេះ ចូរឲ្យរបស់នេះ ចូរនាំយករបស់នេះមក យើងត្រូវការដោយរបស់នេះ ចូរនាងធ្លើរបស់នេះឲ្យជាកប្បិយៗកិក្ខុនីបួសថ្មី

ฆาฆาหำสุ ฉ ฆยำ อาญฺญ สิกฺขาฆาฆ กิงฺขนิยา ฆยนฺติ ฯ ยา ตา กิงฺขนิยา อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถำ หิ นาม กิงฺขนิยา ปริปุณฺณาทฺวาทสวสฺสำ ติหิกตำ เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉนฺนำสุ สิกฺขิตสิกฺขำ สเชฺชน อสมฺมตำ วุฏฺฐาปេสฺสนฺตีติ ฯเป ฯ สงฺฆำ การ กิงฺขาย กิงฺขนิยา ปริปุณฺณาทฺวาทสวสฺสำ ติหิกตำ เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉนฺนำสุ สิกฺขิตสิกฺขำ สเชฺชน อสมฺมตำ วุฏฺฐาปេสฺสนฺตีติ ฯ สงฺฆำ ภควาติ ฯ วิสรหิ ตุทฺโธ ภควา กถำ หิ นาม กิงฺขาย กิงฺขนิยา ปริปุณฺณาทฺวาทสวสฺสำ ติหิกตำ เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉนฺนำสุ สิกฺขิตสิกฺขำ สเชฺชน อสมฺมตำ วุฏฺฐาปេสฺสนฺติ เนตำ กิงฺขาย อปฺปสนฺนานำ วา ปสาทาย ฯเป ฯ วิสรหิตฺวา ธมฺมึ กถำ กตฺวา กิงฺขู อามนฺเตสิ อนุชานามิ กิงฺขาย ปริปุณฺณาทฺวาทสวสฺสาย ติหิกตาย เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉนฺนำสุ สิกฺขิตสิกฺขาย

ទាំងឮយ៉ាងនោះបានទូន្មែយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំមិនមែនជាសិក្ខមានាទេ យើងខ្ញុំជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីទាំងឮយ៉ាងណាមានសេចក្តីថ្នាំថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឮយ៉ាងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឮយ៉ាងមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់១២ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌៦យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ (តែ)សង្ឃមិនបានសន្មតឲ្យសោះ ។បេ។ ព្រះអគ្គសាវិកាសូរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឮយ ឮថា ភិក្ខុនីទាំងឮយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឮយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឮយ ភិក្ខុនីទាំងឮយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មតឲ្យទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឮយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឮយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឮយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យៗវុដ្ឋានសម្មតិដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ

វុដ្ឋានសម្មតិ នាតុំ ។ ឯវញ្ហិ បន កិក្ខុវេ ញា-
តព្ពា ។ តាយ បរិបុណ្ណាទ្វាទសវស្សាយ តិហិកតាយ
ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខាយ សង្ឃំ ឧ-
បសង្កមិត្វា ឯតមត្ថំ ឧគ្គហាបេត្វា តតិយំ ភិក្ខុនិំ ចាទេ
ត្វាន្តិ ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលិំ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ អយ្យេ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យាយ
បរិបុណ្ណាទ្វាទសវស្សា តិហិកតា ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ
ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខា សង្ឃំ វុដ្ឋានសម្មតិំ យាចាមីតិ ។
ទុតិយម្បិ យាចិតព្ពា តតិយម្បិ យាចិតព្ពា ។ ព្យត្តាយ
ភិក្ខុនិយា បដិពលាយ សង្ឃេ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ
មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យា-
យ បរិបុណ្ណាទ្វាទសវស្សា តិហិកតា ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ
ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខា សង្ឃំ វុដ្ឋានសម្មតិំ យាចតិ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមាយ បរិបុណ្ណា-
ទ្វាទសវស្សាយ តិហិកតាយ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ
សិក្ខិតសិក្ខាយ វុដ្ឋានសម្មតិំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ

อยฺยาย ปวาริตฺถาติ สวาสฺสา กิมาคตา ตฺวํ วสฺสานิ
ตสฺมึ ตสฺมึ สงฺฆมชฺเฌ สงฺฆาทิเสสาย ปฏิญฺญาตพฺพนฺติ ฯ
สเจฺจว ปฏฺฐาเปตฺวา ปวาริตฺถาย กิมาคตาย ตฺวํ วสฺสานิ
ตสฺมึ ตสฺมึ สงฺฆมชฺเฌ สงฺฆาทิเสสาย ปฏิญฺญาตพฺพนฺติ
ตาย ปฏิญฺญาตพฺพนฺติ ฯ ยสฺสา อยฺยาย ฉมติ ปฏฺฐาเปตฺวา
ปวาริตฺถาย กิมาคตาย ตฺวํ วสฺสานิ ตสฺมึ ตสฺมึ สงฺฆมชฺเฌ
สงฺฆาทิเสสาย ปฏิญฺญาตพฺพนฺติ ตาย ปฏิญฺญาตพฺพนฺติ
ตาย ปฏิญฺญาตพฺพนฺติ ฯ ฉมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา
ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ อถโข ภควา
ตา ภิกฺขุนิโย อเนกปริยาเยน วิครหิตฺวา ทุพฺภร-
ตาย ฯเปฯ เอวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ปฏิ-
สงฺขาปนํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี ปวาริตฺถา วสฺสา-
วสฺสึ กิมาคตํ ตฺวํ วสฺสานิ ตสฺมึ ตสฺมึ สงฺฆ-
ตสงฺฆึ สเจฺจว อสมฺปตฺตา ปฏิญฺญาเปยฺย ตาวเทว

ហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯវុដ្ឋានសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ចូរសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាង អស់ពីរឆ្នាំហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំជើងភិក្ខុនីទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាគិហិគតារបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះ មានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ចូរសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាង អស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ ឯវុដ្ឋានសម្មតិស្រីគិហិគតានោះ ត្រូវសូមអស់ពីរដងផង ត្រូវសូមអស់ពីរបីដងផង ។ ភិក្ខុនីដែលធ្លាស់ប្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ស្រីគិហិគតានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះ មានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ចូរសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាង អស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ បើវុដ្ឋានសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ចូរសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាង អស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ស្រីគិហិគតានេះមាន

វិនយបិដក ភិក្ខុនីវិភង្គ

ឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ជាន
សិក្សាសិក្ខាកន្ធធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។
ឥឡូវសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះ មានវស្សា
គ្រប់ ១២ ហើយ ជានសិក្សាសិក្ខាកន្ធធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការ
ឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះ ដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២
ហើយជានសិក្សាសិក្ខាកន្ធធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ គួរដល់លោកម្ចាស់
អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា
លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃជានឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់
ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ជានសិក្សា
សិក្ខាកន្ធធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិនោះគួរដល់
សង្ឃ ហេតុនោះជានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ
ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់បន្ទោសភិក្ខុនីចាំឆ្នាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើនហើយ ។ បេ ។
ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្នាយ ចូរភិក្ខុនីចាំឆ្នាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាង
នេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២
ហើយជានសិក្សាសិក្ខាកន្ធធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរវស្សាហើយ តែសង្ឃមិន
សន្មត (ឲ្យ) ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។

[๓๘๙] យា បនាតិ យា យាទិសា ฯ បេ ฯ កិញ្ចិ-
ទេវ ฯ បេ ฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិញ្ចិទេវ ฯ
បរិប្ផន្ទាឧសវាសេ្ស ឆាម បត្តន្ទាឧសវាសេ្ស ฯ តិហិ-
កតា ឆាម ប្បរិសន្ទវកតា វុច្ចតិ ฯ ន្ទេ វាសេ្សដិតិ ន្ទេ
សំវច្ឆរេដិ ฯ សិក្ខិតសិក្ខា ឆាម ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខិ-
តសិក្ខា ฯ អសម្ផតា ឆាម ញត្តិទុតិយេន កម្មេន
វុដ្ឋាឧសម្ផតិ ន ទិន្នា ហោតិ ฯ វុដ្ឋាបេយ្យាតិ ឧបសម្ប-
ន្ទេយ្យ ฯ វុដ្ឋាបេសេ្សមីតិ តណាំ ភ អាចរិធំ ភ បត្តំ
ភ ចីវរំ ភ បរិយេសតិ សីមំ ភ សម្មន្ទតិ អាបត្តិ ទុក្ក-
ដស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មេភចាហិ ទុក្កដា
កម្មេភចាបរិយោសាឧេ ឧបជ្ឈាយេ អាបត្តិ ចាចិត្តិ-
យស្ស តណាសេ្ស ច អាចរិធិយា ច អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ฯ

[๓๙๐] ឆប្ផកម្ទេ ឆប្ផកម្មសញ្ញា វុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ
ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឆប្ផកម្ទេ វេមតិកា វុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ
ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឆប្ផកម្ទេ អឆប្ផកម្មសញ្ញា វុដ្ឋាបេតិ
អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ អឆប្ផកម្ទេ ឆប្ផកម្មសញ្ញា

(๓๘๙) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាដល់១២ហើយ ឈ្មោះថា មានវស្សាគ្រប់១២ហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រីគិហិគតា សំដៅយកសិក្ខមានាដែលល្មមទៅកាន់បុរសដទៃបាន ។ ពាក្យថា អស់ពីវស្សា គឺអស់ពីឆ្នាំ ។ ស្រីគិហិគតាដែលសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌៦យ៉ាង ឈ្មោះថា សិក្ខាសិក្ខាហើយ ។ ស្រីគិហិគតាដែលសង្ឃមិនបានឲ្យឧដ្ឋានសម្មតិ ដោយកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីរ ឈ្មោះថា សង្ឃមិនបានសន្មត ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញ្ញទ័ឲ្យឧបសម្បទាហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចរិនីក្តី ឃ្លាត្រក្តី ចីវរក្តី សន្មតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ១ណៈ:ចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងឡាយ១ណៈ:ចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈ:ទើអាចរិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๙๐) កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថា កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថា

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อธมฺมกมฺเม เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อธมฺมกมฺเม อธมฺมกมฺมสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๙๑) อิมานิปิ ปริปุณฺณานิ สาสฺสุ ตีหากาเรหิ ทฺวาสฏฺฐิยา ฐาเนสุ ทสฺเสสุ สิกฺขิตสิกฺขา สเงฺคน สมฺมา ปฏิปชฺชเตา ทฏฺฐพฺพากาย อาธิกมฺมิกายาตา ฯ

คัณฐิปทวัคคสฺส อฏฺฐมสิกฺขาปทํ

(๓๙๒) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สหาภิกฺขุนิยา ทฺวาสฏฺฐิยา ฐาเนสุ อนุกฺกณฺฐนฺตา อนุกฺกณฺฐนฺตา. เปตา ฯ ตา ยาจิตา โหนฺติ อยฺยาย น ชานนฺติ กปฺปิยํ วา อกปฺปิยํ วา ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลนฺธา สหาภิกฺขุนิยา ทฺวาสฏฺฐิยา ฐาเนสุ

กรรมประกอบด้วยธรรมอันใด ย่อมต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมมิได้ประกอบด้วยธรรมอันใด ภิกษุณีสงฆ์ย่อมต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมมิได้ประกอบด้วยธรรมอันใด ภิกษุณีสำคัญว่ากรรมมิได้ประกอบด้วยธรรมอันใด ย่อมต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๓๙๑) คำว่าที่ล่วงมิได้ย่อมต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๓ อย่าง) คือภิกษุณีให้อุปสมบทแก่สิกขมานาผู้ประกอบด้วยธรรม ๖ ประการ ครบ ๑๒ ปีแล้ว ได้ศึกษาสิกขาในอธิกรณ์ ๖ อย่างมาแล้ว สงฆ์สอบถามแล้ว ๑ ภิกษุณีรูปเดียว ๑ ภิกษุณีรูปเดียวกันมิได้บอกอาบัติ ๑ ฯ

ปฐมปาราชิกวรรค สิกขาบทที่ ๘

(๓๙๒) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ สมัยนั้นแล ภุลลนันทาศากิยภิกษุณีให้อุปสมบทแก่สิกขมานาชื่อว่าสหชีวินี แล้วมิได้บอกสอนเอง มิได้ให้ผู้อื่นบอกสอนเป็นเวลาครึ่งปี ฯ ภิกษุณีทั้งหลายนั้นเป็นผู้มิได้ฉลาด มิได้รู้จักวินัย มิได้รู้จักสิ่งควรและมิควร ฯ ภิกษุณีทั้งหลายณามีความเคารพยำเกรง ฯ เป็นต้น ฯ ภิกษุณีทั้งหลายนั้นพากันเพ่งโทษ ตำหนิ ประกาศว่า ไฉนภุลลนันทาศากิยภิกษุณีจึงได้ให้อุปสมบทแก่สิกขมานาชื่อว่าสหชีวินี

อนฺตกฺขณฺฑิสฺสาติ ฯ อนฺตกฺขณฺฑาเปสฺสาตีติ ฯ เปฯ สงฺฆ-
การ กิกฺขาเว ชุณฺหนฺตา กิกฺขุนิ สหาธีนิ วุฏฺฐาเปตฺวา เอว
วตฺตพฺพนิ เนว อนฺตกฺขณฺฑาติ ฯ อนฺตกฺขณฺฑาเปตีติ ฯ สงฺฆ-
กรณีติ ฯ ยาวเทว ตุเยฺหว กรณ กรณ มา ตาย กิกฺขาเว
ชุณฺหนฺตา กิกฺขุนิ สหาธีนิ วุฏฺฐาเปตฺวา เอว วตฺตพฺพนิ
เนว อนฺตกฺขณฺฑิสฺสาติ ฯ อนฺตกฺขณฺฑาเปสฺสาติ เนตฺ กิกฺขาเว
อปฺปสนฺนานิ วา ปสาทาย ฯเปฯ ภิยฺโย ปน กิกฺขาเว
กิกฺขุนิยา เอวรูป สิกฺขาปท อุทฺทิสนฺตี วา ปน กิกฺขุนิ
สหาธีนิ วุฏฺฐาเปตฺวา เอว วตฺตพฺพนิ เนว อนฺตกฺขณฺฑิสฺสาติ
ฯ อนฺตกฺขณฺฑาเปสฺสาติ ชาติวัตฺถุยนฺติ ฯ

[๓๙๓] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺขุ-
นิติ ฯเปฯ อยิ เอตสฺมิ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขุนิติ ฯ
สหาธีนิ นาม สทฺธิวิหารินี วุจฺจติ ฯ วุฏฺฐาเปตฺวาติ
อุปสมฺปาเทตฺวา ฯ เอว วตฺตพฺพนิติ เอว สามีจิกมฺม ฯ เนว
อนฺตกฺขณฺฑิสฺสาติ ฯ สเจ อนฺตกฺขณฺฑิสฺส อุเทฺทสเก

ហើយមិនបង្រៀនខ្លួនឯង មិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ពីរឆ្នាំសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុខាំង្ឆាយ ឮថាចុល្លនន្ទាកិកុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិនបង្រៀនដោយខ្លួនឯង មិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ពីរឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ កិកុខាំង្ឆាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់ហន្ទោសថា ម្នាលកិកុខាំង្ឆាយ ចុល្លនន្ទាកិកុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិនបង្រៀនដោយខ្លួនឯងនឹងមិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលកិកុខាំង្ឆាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុខាំង្ឆាយ ចូរកិកុនីខាំង្ឆាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិនបង្រៀនដោយខ្លួនឯង មិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ពីរវស្សា កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៣) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃភាពជិតកណ្ឌវ្ចបហើយ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានាជាសហជីវិនី សំដៅយកសិក្ខមានាជាសទ្ធិវិហារិនី (កូនសិស្ស) ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិកុនី ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ ពាក្យថា មិនបង្រៀន (ខ្លួនឯង) គឺមិនបង្រៀនដោយចាលី អដ្ឋកថា សេចក្តីខ្លួនឯង

ปริปุจ្ឆាយ ឯកំសេន អនុសាសនិយា ។ ន អនុក្កណ្ឋាបេយ្យាតិ ន អញ្ញំ អាណាបេយ្យ ។ ទ្វេ វស្សានិ នេវ អនុក្កណ្ឋាសជ្ឈាមិ ន អនុក្កណ្ឋាបេសជ្ឈាមីតិ ឆរំ និក្ខិត្តមត្តេ អាបត្តិ ទាបិត្តិយេសជ្ឈ ។

(๓๙๖) អនាបត្តិ សតិ អន្តរាយេ បរិយេសិត្វា ន លភតិ តិលាជាយ អាបជាសុ ខុទ្ទត្តិការយ អាធិកម្មិ-ការាតិ ។

គព្ភិនីវគ្គស្ស នវមសិក្ខាបទំ

(๓๙๗) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្ខុនិយោ វុដ្ឋាបិតំ បវត្តិនិ ទ្វេ វស្សានិ ឆានុពន្ធន្តិ ។ តា ពាលា ហោន្តិ អព្យត្តា ន ជានន្តិ ភព្ភិយំ វា អភព្ភិយំ វា ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ខុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ វុដ្ឋាបិតំ បវត្តិនិ ទ្វេ វស្សានិ ឆានុពន្ធិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ

เปรียบเปรยด้วยอุปมาด้วยตน ฯ คำว่า มิให้เขาบอก คือมิให้บอกสั่งสอนผู้อื่น ฯ ภิกษุนี้ย่อมกล่าวอย่างนี้ว่า อาตมามิได้บอกแก่ตน มิให้เขาบอกสั่งสอนเกินกว่าสองปี ควรอาบัติปาจิตตีย์ ฯ

(๓๙๘) คำว่า เว้นแต่ภิกษุผู้ถูกอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๕ อย่าง) คือ ภิกษุนี้มีเสนาสนะอันเขาเก็บงำไว้ ๑ ภิกษุนี้เป็นไข้ ๑ ภิกษุนี้มีภัยใหญ่ ๑ ภิกษุนี้ประสบอันตราย ๑ ภิกษุนี้ถูกขับไล่ก่อนแต่ปวารณา ๑ ฯ

คัพภินีวรรค สิกขาบทที่ ๙

(๓๙๙) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี เขตกรุงสาวัตถี ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุนีรูปหนึ่งมีครรภ์ล่วงแล้วสองปี (อุปสัมปทา) ที่ตนอุปสมบทให้ ฯ พวกภิกษุนีนั้นเป็นผู้ไม่ฉลาด ไม่รู้ ไม่รู้จักการควรและไม่ควร ฯ ภิกษุนีรูปหนึ่งมีครรภ์ล่วงแล้วสองปี ... ฯลฯ ... ภิกษุนีนั้นก็ยังเป็นผู้ขวนขวายน้อย เกียจคร้าน ฯลฯ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสถามว่า ดูกรภิกษุนีทั้งหลาย ได้ยินว่าภิกษุนีรูปหนึ่งมีครรภ์ล่วงแล้วสองปี

วุฏฺฐาปิตํ ปาราชิตนฺติ เวทิตพฺพนฺติ ฯ สงฺฆ-
ภณฺฑนาทีสุ ฯ วิคฺคหาทิ ตุณฺหี ภณฺฑนาทิ ภณฺฑนาทิ
ภิกฺขุนิยา วุฏฺฐาปิตา ปาราชิตา เวทิตพฺพา ฯ
ภิกฺขุนิยา วุฏฺฐาปิตา ปาราชิตา เวทิตพฺพา
เอตา ภิกฺขเว อนุปสมฺปนฺนา ปาราชิกา โหนฺติ ฯ เป ฯ ฌาย-
ติ ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา สมีเป นิสชฺชาย ปาจิตฺติยนฺติ
ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๙๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีติ
ฯ เป ฯ อยํ สมฺมุขา อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ วุฏฺฐา-
ปิตาติ อุปสมฺปาทิตา ฯ ปาราชิตาติ ภาย อุปชฺฌายา[๑]
วุตฺตา ฯ เวทิตพฺพาติ เวทิตพฺพกาติ ฯ ภาย อุปชฺฌายา
ติ สเจ อุปชฺฌาเย ฯ เวทิตพฺพาติ ภาย ปาราชิตา
ภิกฺขุนิยา สมีเปติ ภิกฺขุนิยา สมีเป ฯ นิสชฺชาย
ปาจิตฺติยนฺติ นิสชฺชาปจฺจยา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๙๗) อนาปตฺติ อุปชฺฌายา ญาตา ปวาริตา
อสญฺจิจฺจ ปกติยา อาปทาสุ อุมฺมตฺตกาย
อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

---

๑ ฉ. สพฺพตฺถ ฯ

ภิกฺขุนีชาปวตฺตินีใดล่วงบริษัทสองในอรุณที่สิบสองแล้ว ๆ ภิกษุทั้งหลายกล่าวคำนี้ว่า ดูก่อนพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุนีทั้งหลายไม่สมควรเลย ไม่ควรเป็นภิกษุนีชาปวัตตินีใดล่วงบริษัทสองในอรุณที่สิบสองแล้ว ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อนี้ไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสแก่ชนที่ยังไม่เลื่อมใส ๆ ฯลฯ ๆ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจงให้ภิกษุนีทั้งหลายสวดสิกขาบทนี้อย่างนี้ว่า ภิกษุนีใดก็ตาม ภิกษุนีชาปวัตตินีใดล่วงบริษัทสองในอรุณที่สิบสองแล้ว ภิกษุนีนั้นพึงต้องอาบัติปาจิตตีย์ ๆ

(๓๙๖) บทว่า ภิกษุนีใดก็ตาม มีเสจนกวัตถุอธิบายไว้ในสิกขาบทที่ ๑ แห่งภูตคามวรรคโดยพิสดารแล้ว ๆ บทว่า บริษัทสอง คือ ให้อุปสมบทแล้วสองครั้ง ๆ ที่ชื่อว่า ภิกษุนีชาปวัตตินี เพราะแยกภิกษุนีชาอุปัชฌายะออก ๆ บทว่า ในอรุณที่สิบสองแล้ว คือในปีที่สิบสอง ๆ บทว่า ไม่สมควร คือไม่สมควรโดยเหตุนั้นเอง ๆ ภิกษุนีกล่าวคำว่า ข้อนี้ไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสแก่ชนที่ยังไม่เลื่อมใส ๆ ต้องอาบัติปาจิตตีย์ ๆ

(๓๙๗) อาบัติที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๖ อย่าง) คือ อุปัชฌายะหลับ ๑ อุปัชฌายะไม่มีความอาย ๑ ภิกษุนีเป็นบ้า ๑ ภิกษุนีมีจิตฟั่นเฟือน ๑ ภิกษุนีเป็นโรคลมอย่างหนัก ๑ ภิกษุนีเป็นผู้ต้นบัญญัติ ๑ ๆ

គព្ភិនីវគ្គស្ស ទសមសិក្ខាបទំ

(៣៩៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សបាដិភោគេ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ រូបកាសេតិ(១) ន រូបកាសាបេតិ(២) ។ សាមិកោ អក្កោសតិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ឋុល្លនន្ទា សបាដិភោគេ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ រូបកាសេស្សតិ ន រូបកាសាបេស្សតិ សាមិកោ អក្កោសតិ សជ្ឈាយំ ភិក្ខុនី បក្កន្តា អស្ស ន ច សាមិកោ កណ្ហាយ្យាតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សបាដិភោគេ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ រូបកាសេតិ ន រូបកាសាបេតិ សាមិកោ អក្កោសតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សបាដិភោគេ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ រូបកាសេស្សតិ ន រូបកាសាបេស្សតិ សាមិកោ អក្កោសតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ

---

១ ម.ម. នេវ រូបកាសេសិ ។ ២ ម.ម. ន រូបកាសាបេសិ ។

គិព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

(៣៩៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី (កូនសិស្ស) ហើយមិននាំយកទៅខ្លួនឯង មិនឲ្យគេនាំយកទៅ ។ ប្តីបានចាប់យកទៅ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិននាំយកទៅខ្លួនឯង មិនឲ្យគេនាំយកទៅសោះ ប្តីបានចាប់យកទៅ ប្រសិនបើកិក្ខុនីនេះចៀសចេញទៅហើយ ប្តីប្រាកដជាមិនបានចាប់យកទៅទេ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនីហើយមិននាំយកទៅខ្លួនឯង មិនឲ្យគេនាំយកទៅ ប្តីបានចាប់យកទៅ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនីហើយមិននាំយកទៅខ្លួនឯង មិនឲ្យគេនាំយកទៅ ប្តីបានចាប់យកទៅទេ ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់

ก็ ปสาธนาย ฯ เป ฯ ฝาหฺมฺ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย เอวรูปํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี สหาฬีวิธิ วุฏฺฐาเปตฺวา เนว วูปกาเสยฺย น วูปกาสาเปยฺย อนฺตมโส ฉปฺปญฺจ โยชนานิปิ ฯ

(๓๙๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เป ฯ อยํ เอตฺถ อธิปฺปายา ภิกฺขุนีติ ฯ สหาฬีวิธิ นาม สทฺธิวิหารินี วุจฺจติ ฯ วุฏฺฐาเปตฺวาติ อุปสมฺปาเทตฺวา ฯ เนว วูปกาเสยฺยาติ น สยํ วูปกาเสยฺย ฯ น วูปกาสาเปยฺยาติ น อญฺญํ อาณาเปยฺย ฯ เนว วูปกาเสสฺสามิ น วูปกาสาเปสฺสามิ อนฺตมโส ฉปฺปญฺจ โยชนานิปิ ฯ ปุรา ภิกฺขิตฺตมตฺเต อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๔๐๐) อนาปตฺติ สติ อนฺตรายเย ปริเยสิตฺวา อุตฺตริตรา ภิกฺขุนี น ลภติ อาปทาสุ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกาย ฯ

ภตฺตคฺคิยวคฺโค สตฺตโม ฯ

ពួកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចូរកិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិននាំយកទៅ មិនឲ្យគេនាំយកទៅដោយហោចទៅអស់ ៩-៦ យោជន៍ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៩) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានាជាសហជីវិនី សំដៅយកសិក្ខមានាជាសទ្ធិវិហារិនី (កូនសិស្ស) ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ ពាក្យថា មិននាំយកទៅ គឺមិននាំយកទៅខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនឲ្យគេនាំយកទៅ គឺមិនបង្គាប់អ្នកដទៃ ។ កិក្ខុនីគ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញនឹងមិននាំយកទៅ មិនឲ្យអ្នកដទៃនាំយកទៅដោយហោចទៅសូម្បីអស់ ៩ - ៦ យោជន៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤០០) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរកកិក្ខុនីជាគំរប់ពីរមិនបាន ១ កិក្ខុនីមានភ័យធំ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីធ្លើកន្ទុងមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

គត្តិនីវគ្គ ទី ៣ ចប់ ។

កុមារភូតវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

[៤០៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន កិង្កុនិយោ ឆន្ទវីសតិវស្សំ កុមារី-
ភូតំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា អក្ខមា ហោន្តិ សីតស្ស ឧណ្ហស្ស
ដិយ្ហាយ បិបាសាយ ឌំសមកសវាតាតបសិរីសប-
សម្ផស្សានំ ទុរុត្តានំ ទុរាគតានំ វចនបថានំ ឧប្បន្ន-
ំ សារីរិកានំ វេទនានំ ទុក្ខានំ តិព្ពានំ ខរានំ កដុ-
កានំ អសាតានំ អមនាបានំ ចាណាហារានំ អនធិ-
វាសកជាតិកា ហោន្តិ ។ យា តា កិង្កុនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ
កថំ ហិ នាម កិង្កុនិយោ ឆន្ទវីសតិវស្សំ កុមារីភូតំ
វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិង្កុវេ កិង្កុនិយោ
ឆន្ទវីសតិវស្សំ កុមារីភូតំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
អថខោ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិង្កុវេ កិង្កុនិ-

កុមារភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៤០១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឋញ្ញាកម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនី
ពាំងឆ្មាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតា (សាមណេរី) ដែលមានអាយុ
មិនគ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ។ ពួកកិក្ខុនីបួសថ្មីពាំងនោះជាអ្នកអត់គ្រាំមិនបាននឹងគ្រ-
ជាក់ក្តៅ ឃ្លានស្រេកនឹងសម្ផស្សរបោមមូសខ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងពស់តូចពស់
ធំពាំងឆ្មាយ មានជាតិជាអ្នកមិនអត់ធន់នឹងគន្ធងពាក្យដែលគេនិយាយមិន
គាប់ចិត្តមានមកមិនល្អ នឹងវេទនាដែលប្រជុំក្នុងសរីរកាយកើតឡើងជាទុក្ខ
ដ៏ក្លៀវក្លារឹងក្រៃលែងក្រៃហាយ មិនជាទីត្រេកអរ មិនគាប់ចិត្តជាទីនាំបង់នូវ
ជីវិត ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្មាយណាមានសេចក្តីច្រណែនតិច ។បេ។ កិក្ខុនីពាំង
ឆ្មាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងឆ្មាយមិន
សមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាដែលមានអាយុមិនគ្រប់ ២០ ឆ្នាំ
សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្មាយ ឮថាកិក្ខុនី
ពាំងឆ្មាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាដែលមានអាយុខ្វះពី ២០ ឆ្នាំ ពិត
មែនឬ ។ កិក្ខុពាំងឆ្មាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិត
មែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្មាយ កិក្ខុនី

យោ ភิกฺขវេ ភិក្ខុ ភិក្ខុំ ទុដ្ឋុទោសฺសេយฺย ភិក្ខវេ ភិក្ខុ-
ปริ[๑] ภิกฺขเว กุมารีภูตา អក្ខមา ហោติ สีតสฺส
อุณฺหสฺส ฯ เป ฯ ចាណมกมกំ អនធิวาสกชาติ-
กา ហោតิ ภิกฺขវេ กุมารีภูตา
อิមา ហោติ สีតสฺส อุณฺหสฺส ฯ เป ฯ ចាណមកមកំ
អធิวาสกชាតิกา ហោតิ เនตំ ภิกฺขเว អปฺปសន្នានំ
វា បសាទាយ ฯ เป ฯ ឯវญฺหิ បន ภิกฺขเว ภิกฺขុនิយោ
สิមំ សมฺភោជនំ อุទฺទิសนฺติ យา បន ภิกฺขុនี ภิกฺขុ-
ปริ กุมารีภูตំ ទុដ្ឋុទោយ្យ ចាបត្តិយា ฯ

(๔๐๒) យา បជាតិ យា យាធិសา ฯ เป ฯ ภิกฺขុ-
นីតិ ฯ เป ฯ អយំ อิមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ภิกฺขុនីតិ ฯ
ภิกฺขុปริសាย ចាម អปฺปត្តปริសาย ฯ กุมารีภูตา
ចាម សามเณរี ទុច្ចតិ ฯ ទุដ្ឋុទោយ្យាតិ อุបสมฺปา-
เทយฺย ฯ ទុដ្ឋុទោសฺសាមីតិ ภณติ ภ អាចរติ ภ
បត្តំ ภ ចីវรំ ภ បริយេសតិ សីមំ ภ សมฺมนฺนតิ

---

๑ ม. ยោ ภิกฺขเว អយំ សញ្ញี ឧ ញ្ញោតិ ฯ

ទាំងឮយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីក្មេងដែលមានវស្សាខ្ទះ
ពី ២០ ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឮយ ព្រោះជាតិកុមារីក្មេងមានវស្សាខ្ទះ
ពី ២០ ជាអ្នកមិនអត់ទ្រាំនូវត្រជាក់ទឹងក្តៅ ។ បេ ។ មានជាតិជាអ្នកមិន
អត់ទ្រាំនូវទុក្ខវេទនាជាទីនាំបង់នូវជីវិត ម្នាលភិក្ខុទាំងឮយ ក៏ឯកុមា-
រីក្មេងមានឆ្នាំ ២០ ទើបអត់ទ្រាំនូវត្រជាក់ក្តៅ ។ បេ ។ មានជាតិជាអ្នកអត់
ទ្រាំនូវទុក្ខវេទនាជាទីនាំបង់នូវជីវិតបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឮយ អំពើនេះមិន
មែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឮយ បុរភិក្ខុនីទាំងឮយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីក្មេងមានឆ្នាំខ្ទះពី ២០ ភិក្ខុនីនោះ
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๐๒) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខា-
បទទី ๑ នៃបាឋដិកណ្ឌរួចហើយ ។ កុមារីក្មេងមានឆ្នាំមិនដល់ ២០ ឈ្មោះថា
មានឆ្នាំខ្ទះពី ២០ ។ ដែលហៅថា កុមារីក្មេង សំដៅយកសាមណេរី ។
ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧប-
សម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យិនីក្តី ជ្ឈត្តក្តី ចីវរក្តី សន្ធតិសីមាក្តី

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทุติยา กมฺมวาจาย ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ จาตุตฺถสฺส กณฺณสฺส จ อาจริยา จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๒๐๓] อุภโตสงฺฆาย อุภโตสงฺฆสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ จาตุตฺถสฺส ฯ อุภโตสงฺฆาย เวมติกา วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุภโตสงฺฆาย ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อนาปตฺติ ฯ ปริปุณฺณาย อุภโตสงฺฆาย อุภโตสงฺฆสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริปุณฺณาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริปุณฺณาย ปริปุณฺณสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๒๐๔] อนาปตฺติ อุภโตสงฺฆาย ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ ปริปุณฺณาย อุภโตสงฺฆาย ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อุปฺปตฺติกาย อาธิกมฺมิกาย ฯ

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងឡាយខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ฯ

(๔๐๓) สามเณรีมีอายุต่ำกว่า ๒๐ กิกขุนีสงสัยว่ามีอายุต่ำกว่า ๒๐ ให้อุปสมบท ต้องอาบัติปาจิตตีย์ ฯ สามเณรีมีอายุต่ำกว่า ๒๐ กิกขุนีสงสัย ให้อุปสมบท ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สามเณรีมีอายุต่ำกว่า ๒๐ กิกขุนีสงสัยว่าครบ ให้อุปสมบท ไม่ต้องอาบัติ ฯ สามเณรีมีอายุครบ ๒๐ แล้ว กิกขุนีสงสัยว่ามีอายุต่ำกว่า ๒๐ ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สามเณรีมีอายุครบ ๒๐ แล้ว กิกขุนีสงสัย ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สามเณรีมีอายุครบ ๒๐ แล้ว กิกขุนีสงสัยว่าครบแล้ว ไม่ต้องอาบัติ ฯ

(๔๐๔) วาระที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ ข้อ) คือสามเณรีมีอายุต่ำกว่า ๒๐ (ปี) กิกขุนีสงสัยว่าครบแล้ว ก็ให้อุปสมบท ๑ สามเณรีมีอายุครบ ๒๐ แล้ว กิกขุนีก็สงสัยว่าครบ ๒๐ แล้วให้อุปสมบท ๑ กิกขุนีเป็นบ้า ๑ กิกขุนีเป็นผู้ก่อนบัญญัติ ๑ ฯ

កុមារភូតវគ្គស្ស ទុតិយសិក្ខាបទំ

(៤០៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាឡវិយោ បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឧរសុ ឧរ្មេសុ អសិវ្ភិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា ពាលោ ឃោន្តិ អព្យត្តោ ន ជានន្តិ កាមប្បយំ វា អកាមប្បយំ វា ។ យោ តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិហាយន្តិ កិច្ចំ បាំ ឆាយ កិក្ខនិយោ បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឧរសុ ឧរ្មេសុ អសិវ្ភិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឧរសុ ឧរ្មេសុ អសិវ្ភិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេក បរិយាយេន កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឧរសុ ឧរ្មេសុ អសិវ្ភិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ

កុមារភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(៤០៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឋញ្ញនាគភវនៈ របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីតាំងឆ្មាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតា (សាមណេរី) មានឆ្នាំគ្រប់ ២០ ហើយ (តែ) មិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ។ កិក្ខុនីបួសថ្មីទាំងនោះនៅល្ងង់មិនឆ្លាសមិនស្គាល់ការគួរឬមិនគួរ ។ កិក្ខុនីតាំងឆ្មាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីតាំងឆ្មាយនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីតាំងឆ្មាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ២០ ហើយ (តែ) មិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឆ្មាយ ឮថាកិក្ខុនីតាំងឆ្មាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំគ្រប់ ២០ ហើយ តែមិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឆ្មាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឆ្មាយ កិក្ខុនីតាំងឆ្មាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំគ្រប់ ២០ ហើយ មិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឆ្មាយ

อปฺปสนฺนานนฺ ติ อปฺปสาทนาย ฯ เปฯ วิสารทาติ ฉหิ
การเณหิ การกา กิจฺเจ อาคนฺตฺวา อนุปสมฺปาเทติ กิจฺเจ
อฏฺฐารสวสฺสาย กุมาริภูตาย เอตฺถ วสฺสานิ ฉสุ
ฉหิ สิกฺขาสมฺมุตึ ทาตุนฺติ ฯ อยญฺหิ ปน กิจฺเจ
นาคตา ฯ ตาย อฏฺฐารสวสฺสาย กุมาริภูตาย
สงฺฆา อุปสมฺปทาปิตา อกาลโส อุปชฺฌายนฺติ การิตา กิจฺเจ-
ลนฺติ ปาเฐ ปาตฺวา อุกฺขิตฺตกนฺติ อิมินา อุปชฺฌายา
ปกฺกนฺตา อาจริยา วิพฺภนฺตา อาจริยา มตา อุปชฺฌายา
มตา อยฺยาย อฏฺฐารสวสฺสา กุมาริภูตา
สงฺฆา เอตฺถ วสฺสานิ ฉสุ ฉหิ สิกฺขาสมฺมุตึ
เทตีติ ฯ เอตฺถนฺตเร ยาจิตาปิ อยาจิตาปิ ยาจิ-
ตาปิ ฯ ปฏิคฺคหิตาย กิจฺเจนิยา ปฏิคฺคหณาย สาเปกฺขา
ปฺหาเปกฺขา สุณาตุ เม อยฺเย สงฺฆา อยนฺ อิตฺถ-
นฺนามา อิตฺถนฺนามาย อยฺยาย อฏฺฐารสวสฺสา กุมารี-
ภูตา สงฺฆนฺ เอตฺถ วสฺสานิ ฉสุ ฉหิ สิกฺขาสมฺมุตึ
ยาจตีติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลนฺ สาเปกฺขา อิตฺถนฺ-
นามา อยฺยาย อฏฺฐารสวสฺสาย กุมาริภูตาย เอตฺถ วสฺสานิ

អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដែះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ដែះថ្លាទេ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយទើបត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យ។ នូវសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់កុមារីភូតាដែលមានឆ្នាំ ១៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯសិក្ខាសមាទានោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺកុមារីភូតាមានឆ្នាំ ១៨ នោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃឆ្ងើខត្តារសង្គ្រោងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងរួចនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាកុមារីភូតាមានឆ្នាំ ១៨ របស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសមាទានឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ កុមារីភូតានោះត្រូវសូមសិក្ខាសមាទាននោះអស់វារៈពីរដងធង ត្រូវសូមអស់វារៈបីដងធង ។ ភិក្ខុនីដែលធ្វើសប្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃជ្រាបថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កុមារីភូតានេះឈ្មោះនេះមានឆ្នាំ ១៨ របស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសមាទានឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ បើសិក្ខាសមាទានកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សូមសង្ឃឲ្យសិក្ខាសមាទានឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំដល់កុមារីភូតា

ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតីសុ ឧនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យាយ អដ្ឋារសវស្សា កុមារីភូតា សង្ឃំ ឧទ្ទិ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតីសុ យាបតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមាយ អដ្ឋារសវស្សាយ កុមារីភូតាយ ឧទ្ទិ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតីសុ ឧនេតិ ។ យស្សា អយ្យាយ ខមតិ ឥត្ថន្នាមាយ អដ្ឋារសវស្សាយ កុមារីភូតាយ ឧទ្ទិ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតីសុ ឧនានំ សា តុណ្ហស្ស យស្សា ឧក្កមតិ សា ភាសេយ្យ ។ ទុតិយា សង្ឃំ ឥត្ថន្នាមាយ អដ្ឋារសវស្សាយ កុមារីភូតាយ ឧទ្ទិ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតីសុ ។ ឥមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ សា អដ្ឋារសវស្សា កុមារីភូតា ឯវំ វទេហីតិ វត្តព្វា ឧបសម្បាតិ ឧបាសិកា វេមណ្ហំ ឧទ្ទិ វស្សានិ អវីតិក្កមសមានានំ សមានិយាមិ អនិច្ឆាធានា វេមណ្ហំ ឧទ្ទិ វស្សានិ អវីតិក្កមសមានានំ សមានិយាមិ អព្រហ្មចរិយា វេមណ្ហំ

មានឈ្មោះនេះមានអាយុ ១៩ ឆ្នាំ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកប្អូស សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កុមារីភូតានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានឆ្នាំ ១៨ សូមសិក្ខាសមតិកង់ធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ ឥទ្ធរសង្ឃឲ្យសិក្ខាសមតិកង់ធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំ ១៨ មានឈ្មោះនេះ ។ ការឲ្យសិក្ខាសមតិកង់ធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំដល់កុមារីភូតាមានអាយុ ១៨ មានឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណាលោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានឲ្យសិក្ខាសមតិកង់ធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំដល់កុមារីភូតាមានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ មានឈ្មោះនេះហើយ ។ ការឲ្យសិក្ខាសមតិនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ កុមារីភូតាមានអាយុ ១៨ នោះសង្ឃត្រូវបង្គាប់ថា នាងចូរថាយ៉ាងនេះ គឺពោលថា ខ្ញុំសូមសមាទានចូរបាណាតិបាតាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានចូរអទិន្នាទានាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានចូរអព្រហ្មចរិយាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ

ทฺเว วสฺสานิ อาสีตึ กฺรมสมาธานํ สมาธิยามิ มุสา-
ทา เวมนสฺสา ทฺเว วสฺสานิ อาสีตึ กฺรมสมาธานํ
สมาธิยามิ สุภาเวยฺยมฺหฺยหฺมชฺฌนฺหา เวมนสฺสา ทฺเว
วสฺสานิ อาสีตึ กฺรมสมาธานํ สมาธิยามิ วิกาลเกา-
ทา เวมนสฺสา ทฺเว วสฺสานิ อาสีตึ กฺรมสมาธานํ
สมาธิยามีติ ฯ อยเมกา ภิกฺขา ตา กิญฺจิเทเวา
อเนกปริยาเยน วิกฺขมฺภิตฺวา ฌานาย ฯ เป ฯ
ฆาฏา ปน กิญฺจาปิ กิญฺจิเทเวา สมฺมา สิกฺขาปทํ ขณฺ-
ฑนฺตฺ ยา ปน กิญฺจิเทเว ปริปุณฺณาสีสติวสฺสา กุมารีภูตา
ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ฉนฺเนสุ อสิกฺขิตสิกฺขํ วุฏฺ-
ฐาเปยฺย ทาตพฺพตฺตา ฯ

(๔๐๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ
กิญฺจิเทเวติ ฯ เป ฯ อยญฺหิ สมฺปตฺเต อเตฺต อติปฺปสาทา
กิญฺจิเทเวติ ฯ ปริปุณฺณาสีสติวสฺสา นาม ปตฺตาสีสติว-
สฺสา ฯ กุมารีภูตา นาม สาปณาหารี วุจฺจติ ฯ ทฺเว
วสฺสานีติ ทฺเว สวจฺฉรานิ ฯ อสิกฺขิตสิกฺขา นาม
สิกฺขา ภ ณ ธ นฺติ เอตาสิ นฺติ ภ สิกฺขา กุปิตา ฯ

ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទរម្ភសាវ៉ាតាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទ្រឹងអស់ពីវន្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទរសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទ្រឹងអស់ពីវន្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទរវិកាលភោជនាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទ្រឹងអស់ពីវន្នាំ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឋិតនៅសន្ធោសកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ដោយបរិយាយជាច្រើន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បួរកិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បាដល់កុមារីក្មេងមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ មិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លង ២ យ៉ាងអស់ពីរវស្សា កិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៤០៦] ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ។ សាមណេរីមានឆ្នាំដល់ ២០ ហើយ ឈ្មោះថា មានឆ្នាំពេញ ២០ ។ ដែលហៅថា កុមារីក្មេង សំដៅយកសាមណេរី ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ សិក្ខាដែលសង្ឃមិនបានឲ្យក្តី សិក្ខាដែលសង្ឃឲ្យហើយតែកន្ត្រឹកដាច់ក្តី របស់សាមណេរីណា សាមណេរីនោះឈ្មោះថា មិនបានសិក្សាសិក្ខា ។

วุฏฺฐาเปยฺยาถาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กณฺ-
ฑกสฺส อาจริยสฺส ปตฺตญฺจ จีวรญฺจ ปริเยสิตฺวา สีมญฺจ
สมฺมนฺนิตฺวา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ
กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌา-
ยสฺส อาปตฺติ ฆาติตฺถิยสฺส กณฺหสฺส จ อาจริยสฺส
จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๐๗) ฉมฺหกมฺเม ฉมฺหกมฺมสญฺญา วุฏฺฐาเปติ
อาปตฺติ ฆาติตฺถิยสฺส ฯ ฉมฺหกมฺเม วิมติกา วุฏฺฐาเป-
ติ อาปตฺติ ฆาติตฺถิยสฺส ฯ ฉมฺหกมฺเม อฉมฺหกมฺม-
สญฺญา วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ฆาติตฺถิยสฺส ฯ อฉมฺหกมฺเม
ฉมฺหกมฺมสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉมฺหกมฺเม
วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉมฺหกมฺเม อฉมฺหกมฺม-
สญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๐๘) อนาปตฺติ ปริปุณฺณวีสติวสฺสํ กุมารกภูตํ
ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขิตสิกฺขํ วุฏฺฐาเปติ
ฉมฺหิกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី ជាត្រក្តី ប័វត្តក្តី សន្ថតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ១ ណៈចប់ញត្តិ ។ ត្រូវទុក្កដទាំង៣ឃ្លាយ ១ ណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๐๗) កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๐๘) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីក្រុតាមានឆ្នាំគ្រប់ ๒๐ ហើយ សិក្ខាសិក្ខាកង់ជមិ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ๑ កិក្ខុនីឆុត ๑ កិក្ខុនីផ្លូវកន្ទង់មុនបញ្ចត្តិ ๑ ។

កុមារភូតវត្ថុស្ស តតិយសិក្ខាបទំ

(៤១៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិកុធំយោ បរិបុណ្ណោវស្សិវស្សោ កុមារភូតំ ទ្វេវស្សាធិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេសិ ។ កិកុធិយោ ឃាមាឃាសុ ៧៩ សិក្ខាបទានិ ឥមំ ជានាថ ឥមំ នេថ ឥមំ អាហរថ ឥមំ ជានាថ អត្ថោ ឥមំ តាយ្យំ តកេថាតិ ។ តា ឃាមាឃាសុ ន មយំ អយ្យេ សិក្ខមានា កិកុធិយោ មយន្តិ ។ យា តា កិកុធិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ តថំ ហិ នាម កិកុធិយោ បរិបុណ្ណោវស្សិវស្សោ កុមារភូតំ ទ្វេវស្សាធិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិកុធិយោ កិកុធិយោ បរិបុណ្ណោវស្សិវស្សោ កុមារភូតំ ទ្វេវស្សាធិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ

កុមារភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៤០៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឋញ្ញាកម រវៈអនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីចាំឆ ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាមានឆ្នាំគ្រប់ ២០ ហើយ សិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មត ។ កិក្ខុនីចាំឆឲ្យបាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែពួកស័ក្ខមានា នាងចាំឆឲ្យបូរមក បូរដឹងកិច្ចនេះ បូរឲ្យរបស់នេះ បូរនាំរបស់នេះមក យើងត្រូវការដោយរបស់នេះ នាងចាំឆឲ្យបូរឆ្លើរបស់នេះឲ្យជាគប្បីយ ។ កិក្ខុនីបូសថ្មីចាំឆឲ្យនោះបាននិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំមិនមែនជាស័ក្ខមានាទេ យើងខ្ញុំជាកិក្ខុនីទេតើ ។ កិក្ខុនីចាំឆឲ្យណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំឆឲ្យនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំឆឲ្យមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មតសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុចាំឆឲ្យ ឮថាកិក្ខុនីចាំឆឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មត់ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំឆឲ្យក្រាប

ภควตา ฯ วิสาขา ปน อุปาสิกา ภควติ ปสาทมตฺตเกเนว ตีสุ สรเณสุ ปติฏฺฐหิตฺวา ปญฺจสุ สีเลสุ อุปาสิกาย ปน ปญฺจสุ สีเลสุ สมาทานมตฺเตเนว ปุตฺตสฺส ปญฺจ ทารกสตานิ ปญฺจ ทารกสตานิ ปญฺจ ธาติสตานิ ปญฺจ ธาติสตานิ ปญฺจ ปริวารสตานิ ปญฺจ ปริวารสตานิ ปญฺจ ยานสตานิ ปญฺจ ยานสตานิ ปญฺจ ยุคสตานิ ปญฺจ ยุคสตานิ ปญฺจ ปาทสตานิ ปญฺจ ปาทสตานิ ปญฺจ ปาทินิสตานิ ปญฺจ ปาทินิสตานิ ปญฺจ ปาทินิ

ក្នុងថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគ ទ្រង់ជ្រាបនូវសេចក្តីថា ម្នាលកិកុំគាំងឡាយ កិកុំនីគាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតាមានអាយុពេញ ២០ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មតទេ ម្នាលកិកុំគាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនដាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់ជ្រាបនូវហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅកិកុំគាំងឡាយថា ម្នាលកិកុំគាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិកុំនីសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ សិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ម្នាលកិកុំគាំងឡាយ ឯវុដ្ឋានសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺកុមារីភូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ដែលបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទកិកុំនីគាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោងផ្តងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាកុមារីភូតារបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ វុដ្ឋានសម្មតិនោះត្រូវកុមារីភូតានោះសូមអស់វារៈពីរដងផង ត្រូវសូមអស់វារៈបីដងផង ។ កិកុំនីដែលធ្វើសប្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់

สเจฺฉ อยํ ฯเปฯ ภาสติ ฯเปฯ อยฺยาย ปาราชิกา-
ปตฺติสามนฺตา เนว วชฺชาย น ปฏิกมฺมาย ฯเปฯ
สิกฺขิตสิกฺขา สงฺฆํ ปุจฺฉาย สมฺมตึ ยาจติ ฯ ยทิ
สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สเจฺฉ ฯเปฯ ภาสติ ฯเปฯ
ปาราชิกาปตฺติสามนฺตาย เนว วชฺชาย น ปฏิกมฺมาย
สิกฺขิตสิกฺขาย ปุจฺฉาย สมฺมตึ ทเทยฺย ฯ ฯลฯ ญตฺติ ฯ
สุณาตุ เม อยฺเย สเจฺฉ อยํ ฯเปฯ ภาสติ ฯเปฯ
อยฺยาย ปาราชิกาปตฺติสามนฺตาย เนว วชฺชาย
น ปฏิกมฺมาย สิกฺขิตสิกฺขา สงฺฆํ ปุจฺฉาย สมฺมตึ
ยาจติ ฯ สเจฺฉ ฯเปฯ ปาราชิกาปตฺติสามนฺตาย
เนว วชฺชาย น ปฏิกมฺมาย สิกฺขิต-
สิกฺขาย ปุจฺฉาย สมฺมตึ ทเทติ ฯ ยสฺสา อยฺยาย
ขมติ ฯเปฯ ปาราชิกาปตฺติสามนฺตาย เนว วชฺชาย
น ปฏิกมฺมาย สิกฺขิตสิกฺขาย ปุจฺฉาย สมฺมติ-
ยา ตุณฺหี เอวเมตํ ธารยามิ ยสฺสา ขมติ
สา ภาเสยฺย ฯ ทินฺนา สเจฺฉน ฯเปฯ ปาราชิกา-
ปตฺติสามนฺตาย เนว วชฺชาย น ปฏิกมฺมาย

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កុមារីកូតានេះមានឈ្មោះនេះ របស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ បើវុដ្ឋានសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះ មានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ដែលជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះ របស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ ឥឡូវសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណាលោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាង

សិក្ខិតសិក្ខាយ វុដ្ឋានសម្មតំ ។ ឧមតំ សង្ឃសុ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតំ ។ អថវោ អកតា តា តិក្ខត្តុំយោ អនេកបរិយាយេន វិគរហិក្ខា ទុព្ភ-រតាយ ។បេ។ ឯវម្បិ បរេ តិក្ខវេ តិក្ខត្តុំយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តេ យា បន តិក្ខត្តុំ បរិបុណ្ណាវីសតិ-វស្សំ កុមារីភូតំ ន្ហេ វស្សាធិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខិត-សិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

(๔๑๐) យា បនាតិ យោ យោនិសោ ។បេ។ តិក្ខ-ត្តុំតំ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា តិក្ខ-ត្តុំតំ ។ បរិបុណ្ណាវីសតិវស្សា នាម បត្តវីសតិវស្សា ។ កុមារីភូតា នាម សារេណវ ទ្វិង្គុលំ ។ ន្ហេ វស្សាធិតំ ន្ហេ សំវច្ឆរានំ ។ សិក្ខិតសិក្ខា នាម ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខា ។ អសម្មតា នាម ញត្តិទុតិយេន កម្មេន វុដ្ឋានសម្មតំ ន ធិញ្ញា ឃោសំ ។ វុដ្ឋាបេយ្យាតិ ឧប-សម្បាទេយ្យ ។ វុដ្ឋាបេសុន្តិតំ កលាំ ភ អាចរិនំ ភ បត្តំ ភ ចីវរំ ភ បរិយេសតិ សិមំ ភ សម្មន្នតិ

អស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើប
សង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការៈស្ងៀមនៅយ៉ាង
នេះ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះបន្ទូលកិត្តីតាំងឡាយ
នោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរកិត្តីតាំង
ឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្ប-
ទាដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ សិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាង
អស់ពីរឆ្នាំហើយ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មត (ឲ្យ) កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិ
ប្រាចិត្តិយ ។

(៤១០) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌប្រហើយ ។ កុមារីភូតាមានឆ្នាំដល់ ២០
ហើយ ឈ្មោះថាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ។ ដែលហៅថា កុមារីភូតា
សំដៅយកសាមណេរី ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ ដែល
ហៅថា បានសិក្សាសិក្ខា គឺបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាង ។ ដែលហៅ
ថា សង្ឃមិនបានសន្មត គឺសង្ឃមិនបានឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដោយញត្តិទុតិយ-
កម្ម ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញ
នឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី ឱវាទាចរិយៈក្តី ឧបាត្រាចរិយៈក្តី សន្ធិ

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ญตฺติยา ทุกฺกฏ ทุติยกมฺมวาจาย ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ถาวรียสฺส ครุกสฺส จ อาจริยา จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๘๑๑) ฉนฺทกรเณ ฉนฺทกรณสญฺเ ปุคฺคเล อาปตฺติ ถาวรียสฺส ฯ ฉนฺทกรเณ เวมติกา ปุคฺคเล อาปตฺติ ถาวรียสฺส ฯ ฉนฺทกรเณ อฉนฺทกรณสญฺเ ปุคฺคเล อาปตฺติ ถาวรียสฺส ฯ อฉนฺทกรเณ ฉนฺทกรณสญฺเ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉนฺทกรเณ เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉนฺทกรเณ อฉนฺทกรณสญฺเ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๘๑๒) อถาปตฺติ ปริปุณฺณวีสติวสฺโส กุมารภูตา เอว วสฺสกฺขิ ฉสุ ฉนฺเนสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สเมฺป สนฺเต อาปตฺติ ปุคฺคลสฺส อุปสมฺปาเทติ อาจริกมฺเ กาเรติ ฯ

សីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវទុក្កដ ១ ណៈ ចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដ តាំងពី ២ ឃ្លា ឡើង ១ ណៈ ចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ឥណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ

(៤១១) កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤១២) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីក្មេងតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ សិក្សាសិក្ខាកឋធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សង្ឃសន្មតហើយ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីឆ្កើកទូងមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវត្ថុស្ស បត្តត្ថសិក្ខាបទំ

[៤០៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្កិនិយោ ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា ពាលា ហោន្តិ អព្យត្តា ន ជានន្តិ កប្បិយំ វា អកប្បិយំ វា ។ សទ្ធិវិហារិនិយោបិ ពាលា ហោន្តិ អព្យត្តា ន ជានន្តិ កប្បិយំ វា អកប្បិយំ វា ។ យា តា កិក្កិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេស្សន្តិ នេតំ កិក្កវៃ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្កិនី ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

កុមារភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(៤១៣) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិកុនីតាំងឆ្លាយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ស្រីដទៃ) ។ កិកុនីជាឧបជ្ឈាយ៍តាំងឆ្លាយនោះលួងមិនឆ្ងាសមិនដឹងការគួរ ឬមិនគួរ ។ ពួកសទ្ធិវិហារិនី (ក៏) លួងមិនឆ្ងាសមិនដឹងការគួរ ឬមិនគួរដែរ ។ កិកុនីតាំងឆ្លាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីតាំងឆ្លាយនោះ ក៏បោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីតាំងឆ្លាយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ មិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ស្រីដទៃ) សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុតាំងឆ្លាយ ឮថាកិកុនីតាំងឆ្លាយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ស្រីដទៃ) ពិតមែនឬ ។ កិកុតាំងឆ្លាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុតាំងឆ្លាយ កិកុនីតាំងឆ្លាយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ មិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ស្រីដទៃ) ទេ ម្នាលកិកុតាំងឆ្លាយ អំពើនេះមិនមែនទាំងឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុតាំងឆ្លាយ ចូរកិកុនីតាំងឆ្លាយសំដែងឆ្លើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ហើយឲ្យឧបសម្បទា (គេ) កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៤០៤) យា បជានតិ យា យោនិសោ ។បេ។ តត្ថកុឝលិតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា តត្ថកុឝលិតិ ។ ឧ-ជុធម្មាធិសវសម្បន្នា ញាម អប្បត្តម្ហាធិសវសម្បន្នា ។ វុដ្ឋាបេយ្យា-តិ ឧបសម្បាធេយ្យ ។ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ កឍំ ឯ អាចរិយំ ឯ បត្តំ ឯ ចីវរំ ឯ បរិយេសតិ សីមំ ឯ សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ទុក្កដា កម្មវាចាបរិយោសាធេ ឧបជ្ឈាយាយ អាបត្តិ ចាចិត្តិ-យស្ស ឝណាស្ស ច អាចរិធិយា ច អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៤០៥) អធាបត្តិ បរិបុណ្ណម្ហាធិសវសម្បន្នា វុដ្ឋាបេតិ ឧម្មត្តិកាយ អាធិកម្មិកាយាតិ ។

កុមារភូតវគ្គស្ស បញ្ចមសិក្ខាបទំ

(៤០៦) តេធ សមយេធ ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវធេ អធាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេធ ខោ បធ សមយេធ កិត្តិធិយោ បរិបុណ្ណម្ហាធិសវសម្បន្នា សង្ឃេធ អសម្មតា វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា ពាលា ហោន្តិ

(៤១៤) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ រួចហើយ ។ កិក្ខុនីមានវស្សាមិនទាន់ដល់ ១២ ឈ្មោះថា មានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយសូត្រកម្មវាចាតែ ១ ដង ឬ ៣ ដង ក្តី ចប់តែម្តងក្តី សន្ទុះសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវទុក្កដ ខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឮយ ខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចាឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវអាបត្តិ ២ ចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤១៥) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីមានវស្សាពេញ ១២ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីឆ្លៀតកន្ទុះមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥

(៤១៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២ បរិបូណ៌ហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្ទុះក៏ឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ពួកកុលធីតា) ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះលួងដ៏

อฏฺฐกถา ฯ ฉาทนฺติ ตมฺปิ กมฺมวาจนฺติ อกตมฺปิ ฯ
สงฺฆิฏฺฐาทีนิ นิโยเชติ ฌาเปติ เหฏฺฐา อฏฺฐกถา ฯ ฉาทนฺติ
ตมฺปิ กมฺมวาจนฺติ อกตมฺปิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย
อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ
หิ นาม ภิกฺขุนิโย ปริปุณฺณปาตฺรานวสฺสิกา สาฏฺฐก
อสมฺปตา วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สงฺโฆ ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิโย ปริปุณฺณปาตฺรานวสฺสิกา สาฏฺฐก อสมฺปตา
วุฏฺฐาเปตฺตูติ ฯ สงฺโฆ อกตกมฺมตา ฯ วิกปฺปนา ตุยฺหา อกต
กมฺมา หิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ปริปุณฺณปาตฺรานวสฺสิก
สาฏฺฐก อสมฺปตา วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ อปฺปสนฺนาน
ฯ ปสาทาย ฯเปฯ วิกปฺปนา ตฺวา ฉมฺปี กมฺมา กตฺวา ภิกฺขู
อาทเยฺยสิ อนุชานามิ ภิกฺขเว ปริปุณฺณปาตฺรานวสฺสิกาย
ภิกฺขุนิยา วุฏฺฐาปนสมฺมตึ ทาตุ ฯ เอวญฺจ ปน ภิกฺขเว
ทาตพฺพา ฯ ตาย ปริปุณฺณปาตฺรานวสฺสิกาย ภิกฺขุนิยา
สงฺโฆ ญาปเสฺสติ สุณาตุ เม อยฺเย สงฺโฆ ยทคฺคา วุฏฺฐาปิ

មិនឆ្ងាស មិនដឹងការគួរ ឬមិនគួរ ។ ពួកភិក្ខុនីជាសទ្ធិវិហារិនី ក៏ល្ងង់ មិនឆ្ងាស មិនស្គាល់ការគួរ ឬមិនគួរ(ដូចគ្នាដែរ) ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីក្រិក្ខាថាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះតំពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ (តែ) សង្ឃមិនទាន់បានសន្មត មិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ សង្ឃមិនបានសន្មត ហើយឲ្យឧបសម្បទាពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មត មិនគួរនឹងឲ្យឧបសម្បទាទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់ភិក្ខុនីដែលមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯវុដ្ឋាបនសម្មតិនោះ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺភិក្ខុនីដែលមានវស្សាពេញ ១២ ហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះជាភិក្ខុនីដែលចាស់ ។

ภิกฺขุนิยนฺ ตาเย วฏฺฏติ ขุทฺทกญฺเจ ปิณฺฑปาตญฺจ ลภิตฺวา
ปกฺขิปิตฺวา ฆาเสยฺย วชฺชนียา อยมฺปิ อายฺยา ปาจิตฺติยา
ปริปุณฺณาทฺวาทสวสฺสา ภิกฺขุนีสงฺฆา วุฏฺฐาปนสมฺมตี ยา-
ตาเยปิ ฯ ทุติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ตติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ฯ
สา ภิกฺขุนี สเงฺฆน ปริจฺฉินฺทิตพฺพา(๑) ญตฺติยา ภิกฺขุนี
ลทฺธินฺติ ฯ สเจ ตาวา จ โหติ อลทฺธินฺ จ น
ตาวตฺตา สเจ ตาวา โหติ ลทฺธินฺ น ตาวตฺตา สเจ
ญตฺตา โหติ อลทฺธินฺ น ตาวตฺตา สเจ ญตฺตา จ
โหติ ลทฺธินฺ จ ตาวตฺตา ฯ ฆาฏฺฐ ปน ภิกฺขาย ตา-
วตฺตา ฯ ญตฺติยา ภิกฺขุนิยา ปฐมาย สเงฺฆน ญา-
เปตพฺพา สุณาตุ เม อายฺยา สเงฺฆ อยมฺ ปาจิตฺติยา
ปริปุณฺณาทฺวาทสวสฺสา ภิกฺขุนี สงฺฆา วุฏฺฐาปนสมฺมตี ยา-
จติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลมฺ สเงฺฆ ปาจิตฺติยาย
ปริปุณฺณาทฺวาทสวสฺสาย ภิกฺขุนิยา วุฏฺฐาปนสมฺมตี ย-
เทยฺย ฯ เอสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม อายฺยา สเงฺฆ

๑ ม. ปริจฺฉิตพฺพา ฯ

ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះ ជាកង្ខាវិតរណីមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ សូមវុដ្ឋាបនសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ កង្ខាវិតរណីនោះត្រូវសូមវុដ្ឋាបនសម្មតិនោះអស់ការៈពីរដងផង ត្រូវសូមអស់ការៈបីដងផង ។ កង្ខាវិតរណីនោះសង្ឃគប្បីកំណត់ឲ្យដឹងថា កង្ខាវិតរណីនេះជាអ្នកធ្លាសមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ។ បើកង្ខាវិតរណីនោះល្ងង់ផង មិនមានសេចក្តីខ្មាសផង សង្ឃមិនគប្បីឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិទេ បើកង្ខាវិតរណីនោះល្ងង់ (តែ) មានសេចក្តីខ្មាស សង្ឃក៏មិនគប្បីឲ្យ បើកង្ខាវិតរណីធ្លាស (តែ) មិនមានសេចក្តីខ្មាស សង្ឃក៏មិនគប្បីឲ្យ (ដែរ) បើកង្ខាវិតរណីនោះធ្លាសផង មានសេចក្តីខ្មាសផង សង្ឃគប្បីឲ្យឬាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កង្ខាវុដ្ឋាបនសម្មតិនោះសង្ឃគប្បីឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺកង្ខាវិតរណីដែលធ្លាសប្រតិពលគប្បីញុំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កង្ខាវិតរណីនេះមានឈ្មោះនេះមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ សូមវុដ្ឋាបនសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ បើវុដ្ឋាបនសម្មតិកម្មនេះមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កង្ខាវិតរណីមានឈ្មោះនេះ ដែលមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ

อยญ หิ ภิกฺขุนี ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา กิกฺขานิ สงฺฆโต คณฺหิ-
ตุมสมฺปตฺตา ยาวตติยกมฺมวาจาปริโยสานา ปริปุณฺณทฺวาทส-
วสฺสา นาม โหติ ฯ สามเณรี ปน ภิกฺขุนีหิ ทสสุ วเสสุ ปริปุณฺณ-
ทฺวาทสวสฺสา นาม โหติ ฯ สิกฺขมานา ปน ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ
ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา นาม โหติ ฯ ตตฺถ ยสฺสา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ
วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สา สามเณรี ภิกฺขุนีหิ ทสสุ วเสสุ
ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สิกฺขมานา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ ปริปุณฺณ-
ทฺวาทสวสฺสา นาม โหติ ฯ ตตฺถ ยสฺสา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ
ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สา สามเณรี ภิกฺขุนีหิ ทสสุ วเสสุ ปริปุณฺณ-
ทฺวาทสวสฺสา สิกฺขมานา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทส-
วสฺสา นาม โหติ ฯ ตตฺถ ยสฺสา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ ปริปุณฺณ-
ทฺวาทสวสฺสา สา สามเณรี ภิกฺขุนีหิ ทสสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทส-
วสฺสา สิกฺขมานา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา
สา สามเณรี ภิกฺขุนีหิ ทสสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สิกฺขมานา
ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา นาม โหติ ฯ ตตฺถ
ยสฺสา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สา สามเณรี
ภิกฺขุนีหิ ทสสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สิกฺขมานา ภิกฺขุนีหิ
ทฺวีสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สา สามเณรี ภิกฺขุนีหิ ทสสุ
วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สิกฺขมานา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ
ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สา สามเณรี ภิกฺขุนีหิ ทสสุ วเสสุ ปริปุณฺณ-
ทฺวาทสวสฺสา สิกฺขมานา ภิกฺขุนีหิ ทฺวีสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทส-
วสฺสา สา สามเณรี ภิกฺขุนีหิ ทสสุ วเสสุ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา
สิกฺขมาน

កិក្ខុនីនេះមានឈ្មោះនេះមានវស្សាពេញ ๑๒ ហើយ សូមវុដ្ឋាបនសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កិក្ខុនីឈ្មោះនេះមានវស្សាពេញ ๑๒ ហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កិក្ខុនីឈ្មោះនេះមានវស្សាពេញ ๑๒ ហើយ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគប្បីនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កិក្ខុនីឈ្មោះនេះ មានវស្សាពេញ ๑๒ ហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិនោះគួរដល់សង្ឃហើយ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមានវស្សា ๑๒ បរិបូណ៌ហើយ សង្ឃមិនបានសន្ទុត (ហើយឲ្យឧបសម្បទា) កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๑๗) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជដីកកណ្ឌរួចហើយ ។ កិក្ខុនីមានវស្សាដល់ ๑๒ ហើយ ឈ្មោះថា មានវស្សា ๑๒ បរិបូណ៌ហើយ ។ កិក្ខុនីដែលសង្ឃ

ฉาย ปฏิสนฺธิยา กมฺมุนา ปฏิลาภสมฺปตฺติ ฉ ฉิชฺชา โหนฺติ ฯ ปฏิลาเภยฺยาติ อุปสงฺกมนฺเตยฺย ฯ ปฏิลาเภ-ยฺยาติ ลภนฺติ ภ อาจริโย ภ ปตฺโต ภ ปตฺโต ภ ปริเยสติ ภ สีมา ภ สมฺมนฺนติ อาปตฺติ ธุกฺกฏสฺส ฯ ญตฺติยา ธุกฺกฏ ทุติยา กมฺมวาจาย ธุกฺกฏ กมฺมวาจาปริโยสาเน อุ-ปชฺฌายาย อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ลฬาสฺส ฉ อาจ-ริยา ฉ อาปตฺติ ธุกฺกฏสฺส ฯ

[๔๑๘] ฉมฺมกมฺเม ฉมฺมกมฺมสญฺญา ปฏิลาเภติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ฉมฺมกมฺเม วิมติกา ปฏิลาเภติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ฉมฺมกมฺเม อฉมฺมกมฺมสญฺญา ปฏิลาเภติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อฉมฺมกมฺเม ฉมฺมกมฺมสญฺญา อาปตฺติ ธุกฺกฏสฺส ฯ อฉมฺมกมฺเม วิมติกา อาปตฺติ ธุกฺกฏสฺส ฯ อฉมฺมกมฺเม อฉมฺมกมฺมสญฺญา อาปตฺติ ธุกฺกฏสฺส ฯ

មិនបានឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដោយញត្តិទុតិយកម្ម ឈ្មោះថា សង្ឃមិនបានសន្ត ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺញុំាងកុលធីតាឲ្យដល់នូវគុណញ្ញដ៏ខាងលើ (គឺសម្រេចជាភិក្ខុនីភាព) ។ ភិក្ខុនីគ្គតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចរិនីក្តី ចាត្រក្តី ចីវរក្តី សន្ទតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីត្រូវទុក្កដកន្លៈគណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដ ពាំងឡាយក្នុងគណៈចបកម្មវាចាពីរ លុះចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ គណៈនឹងអាចរិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๑๘) កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๑๙) อนาปตฺติ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สเงฺฆน สมฺมตา วุฏฺฐาเปติ ขุทฺทกปกฺขาย อาณตฺติกาย ฯ

กุมารีภูตวตฺถุสฺมา ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

(๔๒๐) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉฬฺลหิยา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิสงฺฆํ อุปสงฺกมิตฺวา วุฏฺฐาปนสมฺมตึ ยาจนฺติ ฯ อถ โข ภิกฺขุนิสเงฺฆ ฉฬฺลหิยานํ ภิกฺขุนีนํ ปริจฺฉินฺทิตฺวา อลนฺตาย เตรสวสฺสาย วุฏฺฐาปิเตนาติ วุฏฺฐาปนสมฺมตึ น อทาสิ ฯ ฉฬฺลหิยา ภิกฺขุนิโย สาวตฺถิ ปฏิสฺสนฺติ ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิสเงฺฆ อญฺญาสํ ภิกฺขุนีนํ วุฏฺฐาปนสมฺมตึ เทติ ฯ ฉฬฺลหิยา ภิกฺขุนิโย ขุชฺชายนฺติ วิยนฺติ วิภาเวนฺติ อหาเปนฺติ ลุนนฺติ ปาเลนฺติ อหาเปนฺติ อลนฺติ ยํ สเงฺฆ อญฺญาสํ ภิกฺขุนีนํ วุฏฺฐาปนสมฺมตึ เทติ ปจฺฉาเปนฺติ น เทตีติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา

(๔๑๙) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមានវស្សា ๑๒ បរិបូណ៌ហើយ សង្ឃបានសន្មតហើយ ឲ្យឧបសម្បទា ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๔๒๐) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឡុវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីបួសទៅរកភិក្ខុនីសង្ឃហើយសូមវុដ្ឋាបនសម្មតិ ។ លំដាប់នោះឯង ភិក្ខុនីសង្ឃសង្កេតចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីហើយឃាត់ថា នែលោកម្ចាស់ លោកមិនគួរនឹងឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេ ហើយក៏មិនបានឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិ ។ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីទទួលពាក្យថាសាធុ ។ ក៏សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃ ។ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីពោលទោសតិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ខ្ញុំឯងល្ងង់ទេ ខ្ញុំឯងមិនមានសេចក្តីខ្មាស (បានជា) សង្ឃឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃ មិនឲ្យដល់ខ្ញុំ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ

ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ចណ្ឌ-
កាលី អលង្ការ តេ អយ្យេ រុដ្ឋាបិតេនាតិ រុច្ចមានា
សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ទីយនធម្មំ(๑) អាបជ្ជិស្សតីតិ
។បេ។ សចេ ភិក្ខវេ ចណ្ឌាកាលី ភិក្ខុនី អលង្ការ
តេ អយ្យេ រុដ្ឋាបិតេនាតិ រុច្ចមានា សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា
បច្ឆា ទីយនធម្មំ អាបជ្ជតីតិ(๒) ។ សចេ អតថតិ ។ វិតរហិ
ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ចណ្ឌាកាលី ភិក្ខុនី
អលង្ការ តេ អយ្យេ រុដ្ឋាបិតេនាតិ រុច្ចមានា សាធូតិ
បដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ទីយនធម្មំ អាបជ្ជិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ
អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ
ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យោ បន ភិក្ខុនី
អលង្ការ តេ អយ្យេ រុដ្ឋាបិតេនាតិ រុច្ចមានា សាធូតិ ប-
ដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ទីយនធម្មំ អាបជ្ជេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

---

๑ ឧ.ម ទីយនធម្មំ ។ ឯវំ សព្វត្ថ ញាតព្ពំ ។ ๒ ឧ.ម. អាបជ្ជតីតិ ។

ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ចណ្ឌកាលី កាលដែលសង្ឃឃាត់ថា នែនាងម្ចាស់ មិនគួរនាងឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេដូច្នេះ ទទួលពាក្យថាសាធុហើយ មិនគួរនឹងពោលតិះដៀលជាខាងក្រោយសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីកាលដែលសង្ឃឃាត់ថា នែលោកម្ចាស់ មិនគួរនាងឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេដូច្នេះ ទទួលពាក្យថាសាធុហើយ គ្រាក្រោយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី កាលសង្ឃឃាត់ថា នែនាងម្ចាស់ មិនគួរនាងឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេដូច្នេះ ទទួលពាក្យថាសាធុហើយ មិនគួរបើនឹងពោលតិះដៀលជាខាងក្រោយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយកាលដែលសង្ឃនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ មិនគួរលោកឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេដូច្នេះ ទទួលពាក្យថាសាធុហើយ គ្រាក្រោយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๒๑) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมนฺตา อตฺเถ อภิเยฺยา ภิกฺขุนีติ ฯ อลงฺการเตติ อลงฺการเตติ อลงฺการเตติ อเยฺย อุปสมฺปาทิเตน ฯ สาทิยติ ปฏิสฺสุณิตฺวา ปญฺจ วิญฺญตฺติโย อาปชฺชติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๔๒๒) อนาปตฺติ ปกติยา ญตฺติ โธวนา มาเปนา กาเรนฺโต วิญฺญตฺติกาเย อาทิกมฺมิกาเยติ ฯ

กุมารีภูตวคฺคสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

(๔๒๓) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา สิกฺขมานา ปุลฺลงฺกํ ภิกฺขุนึ อุปสงฺกมิตฺวา อุปสมฺปทํ ยาจิ ฯ ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี ตํ สิกฺขมานํ สเจ โข ตุยฺหนฺติ อเยฺย ปิตา ชีวติ ปิตา มาตุยา ปุญฺญเปกฺโข ปุญฺญเปกฺขา

(๔๒๑) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ រួចហើយ ។ ពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ មិនគួរលោកឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេ សេចក្តីថា នែលោកម្ចាស់ លោកមិនគួរញុំាងកុលធីតាឲ្យបានឧបសម្បទានៅឡើយទេ ។ កិកុនីទទួលពាក្យថាសាធុហើយ គ្រានៅយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๒๒) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិកុនីតិះដៀលសង្ឃដែលឆ្លើព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រោះសំអប់ ព្រោះល្ងង់ ព្រោះខ្លាចដោយប្រការតី ១ កិកុនីឆ្កួត ១ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧

(๔๒๓) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លងក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង សិក្ខមានា ១ រូបចូលទៅរកថុល្លនន្ទាកិកុនីហើយសូមនូវឧបសម្បទា ។ ថុល្លនន្ទាកិកុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានានោះថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងម្ចាស់បានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយក៏មិនឲ្យសិក្ខមានានោះបានឧបសម្បទាសោះ ទាំងមិនឆ្លើសេចក្តីទ្រុលទ្រាយ

ฉ ปุฏฺฐปฺปฆาเย ฆุสฺสกฺกำ กเรยฺย ฯ อชฺเฌา สา
สงฺฆมชฺเฌ ภิกฺขุนีนำ ปาตโมกฺขำ อาเทเสติ ฯ ยา สา
ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ สา ฆฏฺฏายนฺติ ทียนฺติ
วิหาเรนฺติ กถำ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลนฺธา สงฺฆ-
มชฺเฌ สเร เมถุนำ ธมฺมำ ปฏิเสวิสฺสตีติ ฯ ตาหำ ภิกฺขเว
ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺเฌ สเร เมถุนำ ธมฺมำ ปฏิเสวิสฺสตีติ
ฯ เอวญฺจ ปน ภิกฺขเว ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺเฌ สเร
เมถุนำ ธมฺมำ ปฏิเสวติ ฯ ตาหำ ภิกฺขเว ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี
สงฺฆมชฺเฌ สเร เมถุนำ ธมฺมำ ปฏิเสวตีติ ฯ สา ภิกฺขเว
ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺเฌ ปาตโมกฺขำ อาเทเสติ ฯ
ตาหำ ภิกฺขเว ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺเฌ สเร เมถุนำ
ธมฺมำ ปฏิเสวิสฺสตีติ ฯ เอวญฺจ ปน ภิกฺขเว ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี
สงฺฆมชฺเฌ สเร เมถุนำ ธมฺมำ ปฏิเสวติ ฯ ตาหำ ภิกฺขเว
ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺเฌ สเร เมถุนำ ธมฺมำ ปฏิเสวตีติ
ฯ สา ภิกฺขเว ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺเฌ ปาตโมกฺขำ
อาเทเสติ ฯ ตาหำ ภิกฺขเว ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สงฺฆมชฺเฌ สเร
เมถุนำ

ដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា ។ ទើបសិក្ខមានានោះ ច្រៀបដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។
ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះតំបោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់
ចុល្លនន្ទាមិនគួរបើនឹងនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យ
ចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះដូច្នេះ
ហើយមិនឲ្យសិក្ខមានានោះបានឧបសម្បទា នឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ
ដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទាសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានាដូច្នេះថា នែនាង
ម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយ
អាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនឲ្យសិក្ខមានានោះបានឧបសម្បទា ទាំងមិនធ្វើ
សេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹង
និយាយនឹងសិក្ខមានាដូច្នេះថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យចីវរដល់យើង
យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនបានឲ្យ
ឧបសម្បទា នឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទាទេ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ

ฝาฏฺฐ ปน กิกฺขเว กิกฺขนิเยา สมฺม สิกฺขาปทํ ขุทฺ-
สนฺตุ ยา ปน กิกฺขูนี สิกฺขมานา สเจ เมตฺถ
อเยฺย ปีฬา ฉสฺสุ ฝาภาคฺยา วุฏฺฐาเปสฺสามีติ วตฺ
สา ปฏฺฐา อนฺตรายิกานี เนว วุฏฺฐาเปยฺย น วุฏฺฐาปนา-
ย ฉสฺสุกฺกํ กเรยฺย ชาตินฺติ ฯ

(๔๒๔) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ
กิกฺขูนีติ ฯเป ฯ อยํ สมฺมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา
กิกฺขูนีติ ฯ สิกฺขมานา นาม เทฺว วสฺสานิ ฉสุ
ธมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ สเจ เมตฺถ อเยฺย ปีฬา
ฉสฺสุ ฝาภาคฺยา วุฏฺฐาเปสฺสามีติ ฝาภาคฺยา อุปสมฺปา-
เปสฺสามีติ ฯ ปฏฺฐา อนฺตรายิกานีติ อสติ
อนฺตราเย ฯ เนว วุฏฺฐาเปยฺยาติ น สยํ วุฏฺฐาเปยฺย ฯ
น วุฏฺฐาปนาย ฉสฺสุกฺกํ กเรยฺยาติ น อญฺญํ อาณา-
เปยฺย ฯ เนว วุฏฺฐาเปสฺสามิ น วุฏฺฐาปนาย ฉสฺสุกฺกํ
กริสฺสามีติ ฆรา นิกฺขมฺม อาปตฺติ ชาตินฺติยสฺส ฯ

ฯ បេ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយនិយាយនឹងសិក្ខមានាដូច្នេះថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ដល់គ្រានោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយមិនឲ្យ (សិក្ខមានានោះ) បានឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

(๔๒๔) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឥដ្ឋកណ្ឌរួចហើយ ฯ ស្រីដែលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាង អស់ពីរឆ្នាំហើយ ឈ្មោះថាសិក្ខមានា ฯ ពាក្យថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ សេចក្តីថា យើងនឹងបំបួសនាងជាភិក្ខុនីដោយអាការយ៉ាងនេះ ฯ ពាក្យថា ដល់គ្រានោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ គឺកាលបើមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ ฯ ពាក្យថា មិនឲ្យសិក្ខមានានោះបានឧបសម្បទា គឺមិនបំបួស (សិក្ខមានានោះ) ជាភិក្ខុនីដោយខ្លួនឯង ฯ ពាក្យថា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា គឺមិនបង្គាប់ភិក្ខុនីដទៃ ฯ ភិក្ខុនីនោះគ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនឲ្យបានឧបសម្បទា នឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

[๘๒๕] อนาปตฺติ สติ อนฺตรายเย ปริเยสิตฺวา น ลภติ กิลานาย อาปทาสุ ขิตฺตจิตฺตาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

กุมารีภูตวตฺถุ อฏฺฐมสิกฺขาปทํ

[๘๒๖] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา สิกฺขมานา ขุลฺลนนฺตึ ภิกฺขุนึ อุปสงฺกมิตฺวา อุปสมฺปทํ ยาจิ ฯ ขุลฺลนนฺตา ภิกฺขุนี ตํ สิกฺขมานํ[1] สเจ มํ ตุวํ อยฺเย เชฺว วสฺสานิ อนุพนฺธิสฺสสิ ฌาปยิสฺสามิ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ วตฺวา เนว วุฏฺฐาเปติ น วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กโรติ ฯ อถโข สา สิกฺขมานา ภิกฺขุนึ เอตทโวจ สเจ มํ อายฺเย เชฺว วสฺสานิ อนุพนฺธิสฺสสิ ฌาปยิสฺสามิ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ วตฺวา เนว วุฏฺฐาเปสิ น วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กโรสิ ฯ ยา สา ภิกฺขุนี เอวมาห ฯเป ฯ สา อุชฺฌายติ ขียติ วิปาเจติ กถํ หิ นาม อยฺยา ขุลฺลนนฺตา สิกฺขมานํ สเจ มํ ตุวํ อยฺเย เชฺว วสฺสานิ

---

๑ ม.ม. เอตฺตเก เอตทเวติ ทิสฺสติ ฯ

(៤២៥) អាវុសោដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកាលបើមានសេចក្តីអន្តរាយ ភិក្ខុនីស្វែងរក (ភិក្ខុនីដទៃ) មិនឃើញ ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(៤២៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឡុវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង សិក្ខមានា១រូប ចូលទៅរកចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីហើយសូមឧបសម្បទា ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានានោះថា នែនាង៉ម្ចាស់ បើនាង៉នឹងតាមបម្រើយើង៉អស់ពីរឆ្នាំ យើង៉នឹងឲ្យនាង៉បានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាង៉នេះ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទាសោះ ។ ទើបសិក្ខមានានោះ ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំង+ឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា ចុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង៉ បើនាង៉នឹងតាមបម្រើយើង៉អស់ពីរឆ្នាំ យើង៉នឹងឲ្យនាង៉បានឧបសម្បទា

អនុពន្ធិស្សសិ ឯកមន្តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេស្សតិ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករិស្សតីតិ ។បេ។ សចេ កិរ កិក្ខវេ ឧល្លនក្ខា កិក្ខុនី សិក្ខមានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ន្តេ វសន្តិ អនុពន្ធិស្សសិ ឯកមន្តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេតិ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោតីតិ ។ សង្ឃំ ភេតភ្តតិ ។ រិករហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភេតំ ហិ ជាម កិក្ខវេ ឧល្លនក្ខា កិក្ខុនី សិក្ខ-មានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ន្តេ វសន្តិ អនុពន្ធិស្សសិ ឯកមន្តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេស្សតិ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្ប-សន្នានំ ឯ បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី សំក្ខមានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ន្តេ វសន្តិ អនុពន្ធិ-ស្សសិ ឯកមន្តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា សា បច្ឆា អនន្ត-ភយិកានិ នេវ វុដ្ឋាបេយ្យ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

ដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដើម្បីឲ្យឧបសម្បទាសោះ ฯ បេ ฯ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឋុលនន្ទាកិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងនឹងតាមបម្រើយើងអស់ពីរឆ្នាំ យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧមសម្បទា ពិតមែនឬ ฯ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឋុលនន្ទាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងនឹងតាមបម្រើយើងអស់ពីរឆ្នាំ យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទានឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទាទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងតាមបម្រើយើងអស់ពីរឆ្នាំ យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ គ្រានោះកិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទា កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

[๒๒๗] ยา ปชานาติ ยา ยาธิสา ฯเปฯ กิงกุสลาติ ฯเปฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิงกุสลาติ ฯ สิงฺคาลกสุตฺเต วุตฺเตสุ ฉสุ ฐาเนสุ สิงฺคาลกสฺส สิงฺคาลกมาตา ฯ สเจ มิตฺโต อโยชฺฌโน โหติ อนุตฺถทฺธสฺสนีโต โหติ สมฺปชฺชนฺติ อุปชฺฌายสฺส ฯ ฆฏมาโน วายมาเนน ปณฺฑิเตน สมฺปาเทสฺสามีติ ฆฏมาโน อุปสมฺปาเทสฺสามิ ฯ สาปตฺติ อนนฺตรายิกาติ อสติ อนฺตราเย ฯ เนว วุฏฺฐาเปยฺยาติ น สยํ วุฏฺฐาเปยฺย ฯ น วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กาเรยฺยาติ น อญฺญํ อาณาเปยฺย ฯ เนว วุฏฺฐาเปสฺสามิ น วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ การิสฺสามีติ ฉนฺทํ ชเนตฺวา อาปตฺติ ตาปิตฺติยสฺส ฯ

[๒๒๘] อนาปตฺติ สติ อนฺตราเย ปริเยสิตฺวา น ลภติ กิลาสาย อาปสาสุ อุปฺปตฺติกาย อาธิกมฺมิกาติ ฯ

(๔๒๗) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយៈចប់ហើយ ។ ស្រីដែលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាង អស់ពីរឆ្នាំ ឈ្មោះថាសិក្ខមានា ។ ពាក្យថា នៃនាង បើនាងនឹងតាមបម្រើយើងអស់ពីរឆ្នាំ សេចក្តីថា នាងនឹងបម្រើអស់ពីរឆ្នាំ ។ ពាក្យថា យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ សេចក្តីថា យើងនឹងបំបួសនាងជាភិក្ខុនីដោយអាការយ៉ាងនេះ ។ ពាក្យថា គ្រានៃការយកភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ គឺកាលបើមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ ។ ពាក្យថា មិនឲ្យឧបសម្បទា គឺមិនឲ្យឧបសម្បទាដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទា គឺមិនបង្គាប់ភិក្ខុនីដទៃ ។ ភិក្ខុនីនោះគ្រាន់តែដាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនឲ្យឧបសម្បទា នឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๒๘) ពាក្យដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរក (ភិក្ខុនីដទៃ) មិនបាន ๑ ភិក្ខុនីឈឺ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ(គ្រានាំចាក់)๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

កុមារភូតវាគ្គស្ស ឥរិមសិក្ខាបទំ

(៤៦៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទោ តិក្ខិន្ទ្រិយោ បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌិំ សោណ្ឌាវស្សុំ[1] ចណ្ឌាតាលិំ សិក្ខាមានំ វុដ្ឋាបេតិ ។ យា តា តិក្ខិន្ទ្រិយោ អបរិញ្ញា ។ បេ ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិភាយេន្តិ តេបិ ហិ នាម អយ្យា ឋុល្លនន្ទោ បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌិំ សោណ្ឌាវស្សុំ ចណ្ឌាតាលិំ សិក្ខាមានំ វុដ្ឋាបេស្សតីតិ ។ ប ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខិន្ទ្រេ ឋុល្លនន្ទោ តិក្ខិន្ទ្រិយោ បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌិំ សោណ្ឌាវស្សុំ ចណ្ឌាតាលិំ សិក្ខាមានំ វុដ្ឋាបេតីតិ[2] ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា តេបិ ហិ នាម តិក្ខិន្ទ្រេ ឋុល្លនន្ទោ តិក្ខិន្ទ្រិយោ បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌិំ សោណ្ឌាវស្សុំ ចណ្ឌាតាលិំ សិក្ខាមានំ វុដ្ឋាបេស្សតិ នេតំ

---

១ ឧ.ម. សោណ្ឌាសំ ។ ឯវំ សព្វត្ថ ញាតព្ពំ ។ ២ ឧ.ម. វុដ្ឋាបេសីតិ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩

(៤២៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ឲ្យសិក្ខមានាឈ្មោះចណ្ឌកាលីជាស្រីចម្រូកចម្រឹងដោយបុរស ចម្រូកចម្រឹងដោយក្មេងប្រុស ជាស្រីកាចជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោក (ដល់បុរសដទៃ) ឲ្យបានឧបសម្បទា ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ចុល្លនន្ទាជាម្ចាស់ មិនគួរបើនឹងឲ្យចណ្ឌកាលីសិក្ខមានាដែលចម្រូកចម្រឹងប្រុស ចម្រូកចម្រឹងក្មេងប្រុស ជាស្រីកាច ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោកឲ្យបានឧបសម្បទាសោះ ។ បេ ។ ព្រះអគ្គទ្រង់គ្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យចណ្ឌកាលីសិក្ខមានាដែលជាស្រីចម្រូកចម្រឹងដោយប្រុស ចម្រូកចម្រឹងដោយក្មេងប្រុស ជាស្រីកាច ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោកឲ្យបានឧបសម្បទា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យចណ្ឌកាលីសិក្ខមានាដែលជាស្រីចម្រូកចម្រឹងដោយប្រុស ចម្រូកចម្រឹងដោយក្មេងប្រុស ជាស្រីកាច ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោក ឲ្យបាន

กิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯ เป ฯ ฐานเมตํ วิชฺชติ
กิกฺขเว กิกฺขุนิยา ๕ สิกฺขาปทานิ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน
กิกฺขุนี ปุริสสมฺมตา กุมารกสมฺมตา ปณฺฑึ สหา-
การึ สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปยฺย อาปตฺติยา ฯ

(๔๓๐) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิกฺขุ-
นีติ ฯ เป ฯ อยํ ๗ยสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขุนีติ ฯ
ปุริสโส นาม ปณฺฑปุริสติรจฺฉาโน ฯ กุมารโก นาม
อปฺปตฺตวีสติวสฺสา ฯ สมฺมตา นาม อนุสฺสาหิตโก
การาเปติ กาเรติ สมฺมตา ฯ ปณฺฑึ นาม โกเจ นา
วุจฺจติ ฯ สหาการึ นาม ปเรสํ ทุกฺกฏํ ฯปฺปาเทติ
สหกรึ อาวิสติ ฯ สิกฺขมานา นาม ทฺเว วสฺสานิ
ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุป-
สมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กลฺลา ภ อาจริยา
ภ ปตฺตา ภ ปิยา ภ ปริเยสติ สีมา ภ สมฺปชฺชติ

ឧបសម្បទាទេ ម្នាលកិង្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដុះថ្ងាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដុះថ្ងាទេ ។បេ។ ម្នាលកិង្ខុទាំងឡាយ កិង្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិង្ខុនីណាមួយញាំងសិក្ខមានាដែលច្រឡូកច្រឡំដោយបុរស ដែលច្រឡូកច្រឡំដោយកុមារ ជាស្រីកាច ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោក ឲ្យបានឧបសម្បទា កិង្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៣០) ត្រង់ពាក្យថា កិង្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីរៀបរាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ជនដែល(មានអាយុ)ដល់ ២០ ឆ្នាំហើយ ឈ្មោះថាបុរស ។ ក្មេងប្រុសដែលមិនទាន់ដល់ ២០ ឆ្នាំ ឈ្មោះថាកុមារ ។ សិក្ខមានាដែលពាក់ព័ន្ធដោយកិច្ចប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយនឹងកិច្ចប្រព្រឹត្តទៅក្នុងវាចាដ៏មិនសមគួរ ឈ្មោះថាច្រឡូកច្រឡំ ។ សិក្ខមានាដែលឈ្មោះថា ជាស្រីកាច សំដៅយកស្រីដែលមានសេចក្តីក្រោធ ។ ដែលឈ្មោះថា ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោក គឺសិក្ខមានាញ៉ាំងសេចក្តីទុក្ខឲ្យកើតឡើង គឺញ៉ាំងសេចក្តីសោកឲ្យចូលគ្របសង្កត់ដល់ពួកជនដទៃ ។ ស្រីដែលសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ឈ្មោះថាសិក្ខមានា ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺឲ្យបួសជាកិង្ខុនី ។ កិង្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យនីក្តី ជ្ឈត្តក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសម័យក្តី

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทุติยาย กมฺมวาจาย ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปสมฺปนฺนาย อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปณฺฑเก ปณฺฑกสญฺญา ๓ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๔๓๑] อนาปตฺติ อชานนฺติ วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกาย ฯ

กุมารีภูตวคฺคสฺส ทสมสิกฺขาปทํ

[๔๓๒] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุลฺลนฺธา กิกฺขนี มาตาปิตูหิ ปิตา สามิเกหิ อนนุญฺญาตํ สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปติ ฯ มาตาปิตโร ปิตา สามิเกา อุปฺปายนฺติ ทิยนฺติ ภ. ภาเชนฺติ กตํ ปิ ตาย อยฺยา ปุลฺลนฺธา อมฺหากิ อนนุญฺญาตํ สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปสฺสตีติ ฯ อเสฺสาสุ โข กิกฺขนิโย มาตาปิตูนิ ปิตา สามิเกสฺสนฺติ อุปฺปายนฺตานิ ทิยนฺตานิ ภาเชนฺตานิ ฯ ยา ตา กิกฺขนิโย

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ។ កិកូនីត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឆ្ងាយខណៈ ចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចរិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៣១) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺ កិកូនីកាលមិនដឹងឲ្យឧបសម្បទា ១ កិកូនីឆិតត ១ កិកូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

(៤៣២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកិកូនីឲ្យសិក្ខមានាដែលមាតាបិតាផង ស្វាមីផង មិនទាន់អនុញ្ញាតឲ្យឧបសម្បទា ។ មាតាបិតាផង ស្វាមីផង ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ទាប់ថា លោកម្ចាស់ ថុល្លនន្ទា មិនសមបើនឹងឲ្យសិក្ខមានាដែលយើងមិនទាន់អនុញ្ញាតបានឧបសម្បទាសោះ ។ កិកូនីទាំងឆ្ងាយបានឮមាតាបិតាផង ស្វាមីផង កំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ទាប់ហើយ ។ កិកូនីទាំងឆ្ងាយឯណា មានសេចក្តី

อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ สา ขุชฺชาย ทิยฑฺฒิ ทิวาเตฆฑิ กตฺวา ทิวาเตฆฑิ ภิกฺขาจารมคฺคปฏิปนฺนา ปาสาทา โอรุยฺห ปาสาทปาทมูเล ฐิตา ปาสาทา โอรุยฺหนฺตี

ปุจฺฉาติจ ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีตาวตฺวายเนนาหํ ตัดบท ภิกฺขุนี ตาวตฺวายเนน อหํ ปัฏิกฺโกสามิ ตัดบท ปฏิกฺโกสามิ ปฏิกฺโกสติ ตัดบท ปฏิกฺโกสามิ ปฏิกฺโกสติ ปฏิกฺโกสิสฺสามิ ปฏิกฺโกสิสฺสติ ปฏิกฺโกสิตุ ปฏิกฺโกสิตุ ปฏิกฺโกสิตุ

สิกฺขมานา ฉาปเ ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิ-
ตสิกฺขา ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺ-
ฐาเปสฺสามีติ คณา ฆ อาจริยา ฆ ปตฺโต ฆ จีวรา ฆ
ปริเยสติ สีมา ฆ สมฺมนฺนติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
ญตฺติยา ทุกฺกฏา ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา กมฺม-
วาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ฉาจิตฺตุยฺยสฺส
คณสฺส จ อาจริยสฺส จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๔๓๔) อนาปตฺติ อชานนฺตี วุฏฺฐาเปติ อปโลเ-
เกตฺวา วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

กุมารีภูตวคฺคสฺส ฉกาทสมสิกฺขาปทํ

(๔๓๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยา
วิหรนฺติ เวฬุวเน กลนฺทกนิวาเป ฯ เตน โข ปน
สมเยน ปุลฺลนฺธา สิกฺขมานา สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ
ปเวเ สิกฺขา สนฺติฏฺฐาเตฺวา ปหูตํ ขาทนียํ โภชนียํ
ปฏิยาเทตฺวา น ตาวทหุ อยฺยา สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ

สตฺวา ฉสตฺตกฺขตฺตุ ยาวตติยานุสาวนาย ปฏิญฺญาย ฯ ปาฬิยา ปน ปฏิญฺญาย ปฏิญฺญาตกรณมตฺเตน ปาจิตฺตีติ ฯ

(๔๓๔) ภาวาทีสุ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๓๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๓๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๓๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๓๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๓๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๔๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๕๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๖๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๗๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๘๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๔๙๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๐๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๑๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๒๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๓๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๔๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๖) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๗) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๘) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๕๙) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๖๐) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๖๑) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๖๒) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๖๓) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๖๔) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ

(๕๖๕) ปาจิตฺตีติ ปาจิตฺตีนามกา ธมฺมา ฯ ปาจิตฺตีติ ปาจ

ថេរេ កិក្ខុ ឧយ្យោជេត្វា នេវធម្មំ តោតាលំកំ កថ-
មោរកតិស្សកំ ឧណ្ហានេវិយោ បុត្តំ សម្មុខធម្មំ សង្ឃិថា-
តេតុ: សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេតំ[1] ។ យោ តា កិក្ខុនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧដ្ឋាយនិំ ឱយនិំ វិហាបេនិំ កថំ
ហិ នាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា ចារិកាសិក្ខមានាយេន
សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ
ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី ចារិកាសិក្ខមានាយេន សិក្ខមានំ
វុដ្ឋាបេតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី ចារិកាសិ-
ក្ខមានាយេន សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ
អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ

---

๑ ម. វុដ្ឋាបេសិ ។

ហើយឋបញ្ចេនពួកភិក្ខុជាថេរៈទៅវិញ ទើបឲ្យប្រជុំទេវទត្តភិក្ខុ កោកាលិកភិក្ខុ កដមោរកតិស្សភិក្ខុ ខណ្ឌទេវីបុត្តភិក្ខុនិងសមុទ្ទទត្តភិក្ខុ ហើយក៏ឲ្យឧបសម្បទាសិក្ខមានា ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទោបង់ថា ពុលូនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិ.វាសិក(គឺដែលបរិសទ្យបានឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិក[1]) សោះ។បេ។ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពុលូនន្ទាកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិក ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពុលូនន្ទាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។

---

១ សង្ឃឲ្យឆន្ទៈដោយទានធ្វើសង្ឃកម្មក្នុងពេលដែលប្រជុំគ្នាម្តង តែបម្រុងនឹងធ្វើសង្ឃកម្មក្នុងពេលក្រោយទៀត តែអដ្ឋកថាថា ឋាភិក្ខុទាំងឡាយប្រជុំគ្នាបម្រុងនឹងធ្វើសង្ឃកម្មអ្វីម្យ៉ាង មានភ្ញៀងតាំងឡើងក្តីមានអាជ្ញាស្តេចមកបណ្តេញក្តី មានពួកមនុស្សមកគ្រប់សង្កត់ក្តី ពួកភិក្ខុក៏ពិតគ្នាថា ថ្ងៃនេះគ្មានឱកាស យើងនាំគ្នាទៅទីដទៃចុះ ហើយមិនទាន់លះបង់ឆន្ទៈក៏ក្រោកចេញទៅ យ៉ាងនេះហៅថាបរិសបរិវាសិយ ។ ឯយោងនិទាន ថា ជាវិសវិយឆន្ទទាន គឺភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដោយបរិសទ្យមិនគាប់ចិត្ត (ត័ដនុំសង្ឃមិគយល់ព្រម) ។

กิกฺขนียา ฯมํ สิกฺขาปทํ ฉฑฺเฑสฺสนฺ ยา ปน กิกฺขนี ฉาวิกสิกฺขฉฑฺฑนาเนน สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปยฺย ฉาจีตุยฺยนฺ ฯ

(๔๓๖) ยา ปนาตี ยา ยานิสา ฯเป ฯ กิกฺขนีติ ฯเป ฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ ฉาวิก-สิกฺขฉฑฺฑนาเนนาติ วุฏฺฐานาย ปริสาย ฯ สิกฺขมานาติ ฉาม ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ วุฏฺฐา-เปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ ตณฺหาย ปาจริยูปชฺฌายานเมว อาจริยานี ปตฺตจีวรานิ ปริเยสติ สีมาย สมฺมนฺนติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ญตฺติยา ทุกฺกฏานิ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏานิ กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ฉาจีตุยฺยสฺส ตณฺหาสฺส จ อาจริยาย จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๔๓๗) อนาปตฺติ อวุฏฺฐิตาย ปริสาย วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិក ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។

(๔๓๖) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃចាបដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិក គឺបវិសឲ្យគ្រាកចេញទៅហើយ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានា សំដៅយកសាមណេរីដែលសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយសែងរកគណៈក្តី អាចរិនីក្តី ចារិត្តក្តី ចីវរក្តី សន្ថតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឡាយ ខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ គណៈនឹងអាចរិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๓๗) ភិក្ខុនីដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកាលបើបវិសឲ្យមិនទាន់ចាកគ្រាកចេញហើយ ភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារភូតវាគ្គស្ស ទុតិយស្ស សមសិក្ខាបទំ

[៤៣៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខត្តិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេត្វា ។ ឧបស្សយោ ន សម្មតិ ។ មនុស្សា ឧដ្ឋាយនេ ទិយឌ្ឍេ វិហារេ តិក្ខត្តុំ បាទេ ជាបេ តិក្ខត្តិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តិ ឧបស្សយោ ន សម្មតីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ តិក្ខត្តិយោ តេសំ បនុស្សានំ ឧដ្ឋាយនានំ ទិយឌ្ឍានំ វិហារេ តិក្ខត្តុំ បាទេ ជាបេនានំ ។ យា តា តិក្ខត្តិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧដ្ឋាយនេ ទិយឌ្ឍេ វិហារេ តិក្ខត្តុំ បាទេ ជាបេ តិក្ខត្តិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខវេ តិក្ខត្តិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា តិក្ខត្តុំ បាទេ ជាបេ តិក្ខវេ តិក្ខត្តិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តិ នេតំ តិក្ខវេ អប្បសន្នានំ ច បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខវេ

(៤៣៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម ជេស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំ ។ កន្លែងសម្រាប់កិក្ខុនីនៅក៏មិនគ្រប់គ្រាន់ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំសោះ (ព្រោះ) កន្លែងសម្រាប់នៅមិនគ្រប់គ្រាន់ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ (ក៏) ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអគ្គទេវតាសសួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ

กิกฺขนิยา สมีปํ สงฺฆาปธานํ ขุฏฺฐสฺส ยา ปน กิกฺขุนี อนุวสฺสํ วุฏฺฐาปเยยฺย ฯาจิตฺตียนฺติ ฯ

(๔๓๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขุนีติ ฯ อนุวสฺสนฺติ อนุสวจฺฉรํ ฯ วุฏฺฐาปเยยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กลฺลา ภ อาจริยา ภ ปตฺตา ภ จีวรา ภ ปริเยสติ สีมา ภ สมฺปนฺนาติ อาทยฺหิตฺวา ขุกฺกสฺส ฯ ปญฺจนฺนา ขุกฺกานํ ปิหิ ภาตุภาจาหิ ขุกฺกา ภาตุภาจา ปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาทยฺหิ อาจิตฺตียสฺส ก ลาสฺส จ อาจริยา จ อาทยฺหิ ขุกฺกสฺส ฯ

(๔๔๐) อนาปตฺติ ปกตฺตตฺตา วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

กุมารีภูตวตฺถุสฺมา เตรสมสิกฺขาปทํ

(๔๔๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน

កិក្ខុនីតាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយ ឲ្យឧបសម្បទាពាល់ឆ្នាំ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๓๙) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដីតកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ពាល់ឆ្នាំ គឺត្រង់ឆ្នាំ ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យិនីក្តី ឧបជ្ឈាយិនីក្តី ចីវរក្តី សន្ទតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងឡាយខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារ្យិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๔๐) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទារំលងមួយឆ្នាំ ។ ๑ កិក្ខុនីឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

កុមារីភូតគាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๓

(๔๔๑) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីតាំងឡាយ

ขา ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ฯกตำ วสฺสำ[๑] เนว ปุฏฺ-
ปเตฺต ฯ อุปสฺสยโย ตเถว น สมฺปตี ฯ มนุสฺสา ต-
เถว อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถญ หิ นาม ภิกฺขุ-
นิโย ฯกตำ วสฺสำ เนว ปุฏฺปเตฺต อุปสฺสยโย ตเถว
น สมฺปตีติ ฯ อสฺโสสุ โข ภิกฺขุนิโย เตสำ ม-
นุสฺสานำ อุชฺฌายนฺตานำ ขียนฺตานำ วิปาเจนฺตานำ ฯ ยา ตา
ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ
วิปาเจนฺติ กถญ หิ นาม ภิกฺขุนิโย ฯกตำ วสฺสำ เนว
ปุฏฺปเตฺตติ ฯเปฯ สจฺจำ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย
ฯกตำ วสฺสำ เนว ปุฏฺปเตฺตติ ฯ สจฺจำ ภควาติ ฯ วิครหิ
พุทฺโธ ภควา กถญ หิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฯกตำ
วสฺสำ เนว ปุฏฺปเตฺต เนตำ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานำ
วา ปสาทาย ฯเปฯ ฯวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิ-
โย ฯมำ สิกฺขาปทำ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี ฯกตำ
วสฺสำ เนว ปุฏฺปเตฺต ยาวชีวนฺติ ฯ

---

๑ ฉ. ฯกวสฺสำ ฯ ฯ สพฺพตฺถ เอวเมว ปาโฐ ฯ

ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរនាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំ ។ ភិក្ខុនីនៅក៏មិនល្មមគ្រាន់ដូច្នោះទៀត ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ដូច្នោះទៀតថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរនាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំសោះ (ត្រៃះថា) លំនៅមិនគ្រាន់ដូច្នោះទៀត ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរនាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរនាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរប្រុងក្នុង ១ ឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរប្រុងក្នុង ១ ឆ្នាំ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๔๒) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ តិក្ខត្ត-
ន្តិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា តិក្ខត្តុន្តិ ។
ឯកំ វស្សន្តិ ឯកំ សំវច្ឆរំ ។ ន្ហេ វុដ្ឋាបេយ្យាតិ ន្ហេ
ឧបសម្បាទេយ្យ ។ ន្ហេ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ កណ្ឋំ ឯ អាចរិយំ
ឯ បត្តំ ឯ ចីវរំ ឯ បរិយេសតិ សរីរំ ឯ សម្ផុសតិ អា-
បត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ
ទុក្កដា កម្មវាចាបរិយោសានេ ឧបជ្ឈាយាយ អាបត្តិ
ចាចិត្តិយស្ស កណ្ឋាស្ស ច អាចរិយស្ស ច អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។

(๔๔๓) អនាបត្តិ ឯកន្តរិកំ ឯកំ[1] វុដ្ឋាបេតិ
ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

កុមារីភូតវត្ថុ អដ្ឋមោ ។

---

๑ ឧ.ម. ឯត្ថន្តរេសុ អយំ បាឋោ ន ហោតិ ។

(៤៤២) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌបហើយ ។ ពាក្យថា ក្នុង ១ ឆ្នាំ គឺក្នុង ១ ខួប ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីររូប គឺបំបួសស្រីពីររូបជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីររូបហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចរិនីក្តី ឬត្រក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឮ្លាយខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិឬចិត្តិយ គណៈនឹងអាចរិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៤៣) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រី ១ រូប រំលងមួយឆ្នាំ ។ ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គទី ៨ ចប់ ។

ឆត្តបាហនវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(៤៤៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយោ ភិក្ខូ ឆត្តបាហនំ ធារេន្តិ ។ មនុស្សា ទុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខូ ឆត្តបាហនំ ធារេស្សន្តិ សេយ្យថាបិ គិហិនិយោ(១) កាមភោគិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា ភិក្ខូនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ទុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូនិយោ ឆត្តបាហនំ ធារេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូនិយោ ឆត្តបាហនំ ធារេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូនិយោ ឆត្តបាហនំ ធារេស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខូនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន

---

១ ម. គិហិកាមភោគិនិយោតិ ។

ឆត្តបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៤៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ទាំងឡាយទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើង ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលគោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើទំាងទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើងដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ បានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលគោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលគោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរ បើទំាងទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើងសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើង ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើទំាងទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែង

กิจฺจานิ ฉฬภิชฺญาหตฺถิกมฺมานิ นามายนฺติ ฯ ปาฏิหาริยนฺติ
ภควา กิจฺจานิสํสทสฺสนตฺถาย ปฏิหาริยนฺติ อาห ฯ

(๔๔๕) เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร กิจฺจกิ
กิลานา โหติ อสฺสา ปิตา ฉฬภิชฺญาหตฺถิ น ลาภี
โหติ ฯ ภควาโต ปาฏิหาริยํ อาเกงฺเขยฺย ฯ เป ฯ อนุ-
ลามกิ กิจฺจกาเร กิลานายา กิจฺจกิยา ฉฬภิชฺญาหตฺถิ ฯ
ปาฏิ ปน กิจฺจกาเร กิจฺจกิยา ฯ ปิ สิงฺคาลกิ
ทุทฺทิสฺสา ยา ปน กิจฺจกิ อกฺกิลานา ฉฬภิชฺญาหตฺถิ
ลาภี ฯ

(๔๔๖) ยา ปลาลิ เวฬุ เยน ยาคิสา ฯ เป ฯ กิจฺจ-
กิลิ ฯ เป ฯ อยํ สมสฺส อตฺถ อกิเลฺลสา กิจฺจ-
กิลิ ฯ อกฺกิลานา ลาภ ยสฺสา ปิตา ฉฬภิชฺญาหตฺถิ
ลาภี โหติ ฯ กิลานา ลาภ ยสฺสา ปิตา ฉฬภิชฺญาหตฺถิ
น ลาภี โหติ ฯ ฉตฺตุ ลาภ กิลิ ฉตฺตาคิ เสตจฺฉตฺต
กิลญฺชจฺฉตฺต ปณฺณจฺฉตฺต มณฺฑลพทฺธนฺติ[๑] ฯ ลาเยฺยลิ
สกฺกิ ลาเกิ อาปตฺติ ฉฬภิชฺญสฺส ฯ

---

๑ ม.ม. สณฺหกพทฺธนฺติ ทิสฺสติ ฯ

ទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយទ្រទ្រង់ឆត្រទំងវស្សាកដើង កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយដល់កិកុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(๔๔๕) សម័យនោះឯង កិកុនី๑រូបឈឺ កិកុនីនោះមិនបានទ្រទ្រង់ឆត្រទំងវស្សាកដើងក៏មិនសប្បាយ ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឆត្រទំងវស្សាកដើងដល់កិកុនីឈឺ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីទាំងឡាយបូរសំដែងទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយមិនឈឺទ្រទ្រង់ឆត្រទំងវស្សាកដើង កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๔๖) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយមានសេចក្តីអធិប្បាយកង់សិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិតកណ្ឌវ្ចបហើយ ។ កិកុនីណាវៀរឆត្រទំងវស្សាកដើង ហើយនៅតែសប្បាយ កិកុនីនោះឈ្មោះថាមិនឈឺ ។ កិកុនីណាវៀរឆត្រទំងវស្សាកដើង ហើយមិនសប្បាយ កិកុនីនោះឈ្មោះថាឈឺ ។ ដែលហៅថាឆត្រ គឺឆត្រមានបីយ៉ាង ឆត្រដែលពាសដោយសំពត់ស ๑ ឆត្រដែលត្បាញដោយបន្ទោះបុស្ប៊ី ๑ ឆត្រដែលពាសដោយស្លឹកឈើ ๑ (ឆត្រទាំងបីនេះ) ដែលគេចងឲ្យមានកងមូលចងឲ្យជាប់មាំដោយឆ្នឹងឆត្រ ។ ពាក្យថា ទ្រទ្រង់ គឺកិកុនីប្រើប្រាស់សូម្បីម្តង (ក៏) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๔๗) อกัปปิยา อกัปปิยสัญญา ฉสุ ฐาเนสุ อาปัตติ ถุลลัจจยัสสะ ฯ อกัปปิยา เวมติกา ฉสุ ฐาเนสุ อาปัตติ ถุลลัจจยัสสะ ฯ อกัปปิยา กัปปิยสัญญา ฉสุ ฐาเนสุ อาปัตติ ถุลลัจจยัสสะ ฯ ฉัฑเฑตุกามัสส อุทกัสมิง ฉัฑเฑติ อุทกัสมิง ฉัฑเฑตุกามัสส

(៤៤៧) ភិក្ខុនីមិនឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ហើយទទួលនូវតំណែងស្បែកដើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺ មានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយទទួលនូវតំណែងស្បែកដើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺ សំគាល់ថាឈឺ ហើយទទួលនូវតំណែងស្បែកដើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីទទួលនូវតំណែងមិនពាក់ស្បែកដើង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីពាក់ស្បែកដើងមិនចាំងតែ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ តែមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ សំគាល់ថាឈឺ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៤៤៨) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កឋិនសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីទទួលនូវតំណែងស្បែកដើងកឋិនអាទាម ១ កឋិនទុបចារនៃអាទាម ១ ភិក្ខុនីទទួលកឋិនពេលមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆត្តុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(៤៤៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កឋិនដេតវនាទាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី

យាយន្តិ ។ មនុស្សា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិហាយេន្តិ
កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ យានេន យាយិស្សន្តិ
សេយ្យថាបិ កិហិនិយោ កាមភោគិនិយោតិ ។ អស្សោ-
សុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តា-
នំ ខីយន្តានំ វិហាយេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិហាយេន្តិ
កថំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា កិក្ខុនិយោ យានេ-
ន យាយិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆព្ព-
គ្គិយា កិក្ខុនិយោ យានេន យាយន្តីតិ ។ សច្ចំ
ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម
កិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា កិក្ខុនិយោ យានេន យាយិស្សន្តិ
នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។
ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី យានេន យាយេយ្យ ចា-
បត្តិយន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតា កិក្ខូនំ សិក្ខាបទំ
បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

ភាំងឡាយមានដំណើរទៅដោយយាន ។ មនុស្សភាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីភាំងឡាយមិនគួរបើនឹងទៅដោយយានដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីភាំងឡាយបានឮមនុស្សភាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីភាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីភាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មតាភិក្ខុនីភាំងឡាយមិនសមបើនឹងទៅដោយយានសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុភាំងឡាយ ឮថាធម្មតាភិក្ខុនីភាំងឡាយទៅដោយយាន ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុភាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុភាំងឡាយ ធម្មតាភិក្ខុនីភាំងឡាយមិនសមបើនឹងទៅដោយយានទេ ម្នាលភិក្ខុភាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុភាំងឡាយ ភិក្ខុនីភាំងឡាយបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅដោយយាន ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយដល់ភិក្ខុនីភាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(๘๙๐) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា កង្ខាវិតរណី កិលន្តា ហោតិ ន សក្កោតិ បធនា គន្តុំ ។ តតរតោ ឱតរិតុំ អារោហេតុំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ កង្ខាវិតរណិយា កិលន្តិយា យានំ ។ យា បន កង្ខាវិតរណី កង្ខាវិតរណិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កង្ខាវិតរណី អកិលន្តា យានេន យាយេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

(๘๙๑) យា បនាតិ យា យាទិសា ។ បេ ។ កង្ខាវិតរណីតិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា កង្ខាវិតរណីតិ ។ អកិលន្តា នាម សក្កោតិ បធនា គន្តុំ ។ កិលន្តា នាម ន សក្កោតិ បធនា គន្តុំ ។ យានំ នាម វុច្ចតិ រថោ សកដំ សន្ទមានិកា សិវិកា ទាជង្ហិំ ។ យាយេយ្យាតិ សកឹ បិ យាយតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(๘๙๒) អកិលន្តា អកិលន្តសញ្ញា យានេន យាយតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អកិលន្តា វេមតិកា យានេន យាយតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អកិលន្តា

(๔๙๐) ครานั้นแล กุมารีหนึ่งรูปนั้นมิอาจจะเดินไปด้วยเท้าได้ ฯ กุมารีนั้นกล่าวคำนี้กะพระผู้มีพระภาคเจ้า ฯลฯ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า ดูกรกุมารีนั้น ตถาคตอนุญาตยานแก่กุมารีทั้งปวง ฯ ดูกรกุมารีนั้น กุมารีนั้นจงกล่าวสิกขาบทนี้ว่า กุมารีใดหนึ่งมิอาจแล้วไปด้วยเท้า กุมารีนั้นพึงไปด้วยยาน กุมารีนั้นต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๔๙๑) บทว่า กุมารีใดหนึ่ง ความว่า กุมารีใดหนึ่งในสิกขาบทที่ ๑ ที่กล่าวแล้วข้างต้น ฯ กุมารีใดอาจไปด้วยเท้าได้ ชื่อว่ามิอาจ ฯ กุมารีใดมิอาจไปด้วยเท้าได้ กุมารีนั้นชื่อว่าอาจ ฯ วห์ วห ระเทะ วหติ ย่อมนำไป ย่อมให้เป็นไป ชื่อว่ายาน ฯ บทว่าไป คือกุมารีไปอยู่ ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๔๙๒) กุมารีมิอาจ สำคัญว่ามิอาจ ไปด้วยยาน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กุมารีมิอาจ สงสัย ไปด้วยยาน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กุมารีมิอาจ สำคัญว่าอาจ ไปด้วย

กิลาเนสญฺเ โยเคน ยาเยตพฺพานิ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ
กิลานา อกิลาเนสญฺเ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิลานา
เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิลานา กิลาเนสญฺเ
อนาปตฺติ ฯ

(๔๙๓) อนาปตฺติ กิลานาย อาปนาสุ ฆฏฺ-
ฏนาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

ธตฺตุปาหนวคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

(๔๙๔) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ
วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข
ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ อญฺญตริสฺสา ภตฺติยา
กุลุปโก[1] โหติ ฯ อถ โข สา ภตฺติ ตํ ภิกฺขุ
ปตฺตเจตาปนาย ปหิณิ ฯ อถ โข โส ภิกฺขุ สกฺกจฺจํ ปตฺตเจตาปนาย
อคมาสิ ฯ อถ โข สา ภตฺติ ตสฺส ภิกฺขุโน ปุราณจีวรานิ
อปเนตฺวา นวานิ จีวรานิ อาทาย ตสฺส ภิกฺขุโน
อาคายิ ฯ อถ โข โส ภิกฺขุ ตสฺสา ภตฺติยา ปุราณจีวรานิ
อปเนตฺวา นวานิ จีวรานิ อาทาย ตสฺสา ภตฺติยา
อาคายิ ฯ อถ โข สา ภตฺติ ตสฺส ภิกฺขุโน ปตฺตเจตาปนาย
อคมาส

ដោយយាន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីឈឺ តែសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីឈឺ សំគាល់ថាឈឺ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៤៥៣) **ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ** (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឈឺ ១ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយធំ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ធម្មុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៤៥៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីមួយរូប ជាជីតុនរបស់ស្រីម្នាក់ ។ លំដាប់នោះឯង ស្រីនោះបាននិយាយពាក្យនេះ នឹងកិក្ខុនីនោះថា បពិត្រនាងម្ចាស់ ណ្ហើយចុះសូមនាងម្ចាស់ឲ្យខ្សែក្រវាត់ចង្កេះនេះដល់ស្រីឈ្មោះឯណោះទៅ ។ ទើបកិក្ខុនីនោះគិតថា បើអញដាក់កងបាត្រហើយទៅ អញមុខជានឹងភ្លេច គិតដូច្នោះហើយក៏ក្រវាត់ដើរទៅ ។ កាលបើខ្សែ (សំពត់ដោត) ជាប់ទៅ កម្រងឆ (ខ្សែក្រវាត់ក៏) ជ្រុះរត់ពាយព្វដ៏

ยนฺติ ฯ มนุสฺสา ขุชฺชายนฺติ วิยนฺติ วิกาเรนฺติ ตงฺ
หิ นาม ภิกฺขุนิยา สงฺฆาฬึ นาเสนฺติ สเยฺยถา-
ปิ ตีหิปิ นิยา ตาทิสาเยวาติ ฯ อเสฺสาสุ เขา
ภิกฺขุนิยา เตสํ มนุสฺสานํ ขุชฺชายนฺตานํ วิยนฺตานํ
วิกาเรนฺตานํ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิยา อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ
ตา ขุชฺชายนฺติ วิยนฺติ วิกาเรนฺติ ตงฺ หิ นาม ภิกฺขุนี
สงฺฆาฬึ นาเสสฺสตีติ ฯเป ฯ สงฺฆาฏึ ปาวุ ภิกฺขุเว ภิกฺขุนี
สงฺฆาฬึ นาเสตีติ[๑] ฯ สงฺฆาฏึ ปารุตา ฯ ปิตาหิ ตุมฺเห
ภคินิ ตงฺ หิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนี สงฺฆาฬึ นาเส-
ตีติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ
ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ฉมํ สงฺฆาฏึ ปุเฏสนฺ
ยา ปน ภิกฺขุนี สงฺฆาฬึ นาเสยฺย ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ

(๔๕๕) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุนีติ
ฯเป ฯ อยํ ฉมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
สงฺฆาฬึ นาม ยา กาจิ กปฺปิยกา ฯ นาเสยฺยาติ
สกึ วา ภิญฺโญ นาเสติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

---

๑ ม.ม. นาเสตีติ ฯ

ផ្ទាល់នោះ ។ មនុស្សតាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនី តាំងឡាយមិនសមបើនឹងពាក់ខ្សែក្រវាត់ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិ-ភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយបានឮមនុស្សតាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងពាក់ខ្សែក្រវាត់សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរ ថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីពាក់ខ្សែក្រវាត់ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុ តាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹង ពាក់ខ្សែក្រវាត់ទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុនីតាំង ឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយពាក់ខ្សែ ក្រវាត់ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៥៥) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង សិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ។ របស់ណាមួយសម្រាប់ប្រដាប់ ប្រដែង របស់នោះឈ្មោះថាខ្សែក្រវាត់ ។ ពាក្យថា ពាក់ គឺភិក្ខុនីប្រើប្រាស់ តែម្តង ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๙๖) อถาปรตฺถ อาคนฺตุกา ภิกฺขู สุตฺตกา ชานนฺติ อุปฺปณฺฑิกาย อาธิกมฺมิกาย ติ ฯ

ฉตฺตปาหนวคฺคสฺส จตุตฺถสิกฺขาปทํ

(๔๙๗) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู นานาลงฺการา ชานนฺติ ฯ มนุสฺสา ทิสฺวาน ขียนฺติ วิหิงฺสนฺติ ภิกฺขู ปหิ ตาม ภิกฺขู นานาลงฺการา ชานิสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ คิหิโน กามภোคิโนติ ฯ อสฺโสสุ โข ภิกฺขู ภิกฺขูนํ เตสํ มนุสฺสานํ ขิยฺยนฺตานं วิหิงฺสนฺตานं ฯ ยา ตา ภิกฺขู อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ทิสฺวาน ขียนฺติ วิหิงฺสนฺติ ภิกฺขู ปหิ ตาม ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู นานาลงฺการา ชานิสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สจฺจं กิร ภิกฺขเว ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู นานาลงฺการา ชานนฺตีติ ฯ

[๔๙๖] អាវុសោដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីពាក់ខ្សែបង្កើះព្រោះហេតុនៃអាពាធ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាទាង ដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ធម្មុទ្ទេសវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔

[๔๙๗] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឡុវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ធម្មុទ្ទិយាភិក្ខុនី ពាំងឆ្ការយទ្រទ្រង់គ្រឿងប្រដាប់ស្រី (គិហិស្ត) ។ មនុស្សពាំងឆ្ការយ ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីពាំងឆ្ការយមិនសមបើនឹងប្រើ ប្រាស់គ្រឿងអលង្ការរបស់ស្រី ដូចជាពួកស្រីគិហិស្តដែលបរិភោគកាម សោះ ។ ភិក្ខុនីពាំងឆ្ការយបានឮមនុស្សពាំងឆ្ការយនោះពោលទោស តិះ-ដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីពាំងឆ្ការយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នា តិច ។បេ។ ភិក្ខុនីពាំងឆ្ការយនោះ (ក៏) ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ ថា ធម្មុទ្ទិយាភិក្ខុនីពាំងឆ្ការយមិនគួរបើនឹងប្រើប្រាស់គ្រឿងអលង្ការរបស់ ស្រីសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ការយ ឮថា ធម្មុទ្ទិយាភិក្ខុនីពាំងឆ្ការយប្រើប្រាស់គ្រឿងអលង្ការរបស់ស្រី ពិតមែនឬ ។

สงฺขิ ตตกตฺตา ฯ วิสยหิ ตุจฺฉา ตตกา ตีหิ หิ ตาย กงฺขาเย ฉฑฺฑิยา กงฺขนิยา ฯ ตาลฉฑฺฑาทิ ตาวเสฺสฏฺฐิ เอตฺถ กงฺขาเย อปฺปสชฺชนาทิ ตา ปสาทาย ฯเป ฯ ปาฬิยา ปน กงฺขาเย กงฺขนิยา ฯ ตมฺ สงฺขาปทฺ ทุฏฺฐิสฺส ยา ปน กงฺขนี ฯ ตาลฉฑฺฑาทิ ตาวเยฺย ตาจริยนฺติ ฯ

(๒๕๘) ยา ปตาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กงฺขนีติ ฯเป ฯ อยมฺ ฯ ตสฺมึ อตฺเถ อกิเยฺลตา กงฺขนีติ ฯ ฯ ตาลฉฑฺฑาเท ตาย สงฺสุปเตา กีฬุปเตา ปาตฺตุปเตา ตาจฺฉุปเตา ตาฉฑฺฑุปเตา[๑] ฯ ตาวเยฺยาติ สงฺกิเย ตาวเย อาปตฺติ ตาจริยสฺส ฯ

(๒๕๙) อตาปตฺติ อาตาตปฺปจฺจยา ฉมฺมตฺติตาย อาทิกมฺมิตาตาติ ฯ

---

๑ ฉ. ปาสุปเตา กีฬุ. . . ปาตฺตุ. . . ตาจฺฉุ. . . ตาฉฑฺฑุปเตาติ ทิสฺสติ ฯ

ภิกษุทั้งหลาย ครั้งนั้นแล ท่านพระอุบาลีได้เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าถึงที่ประทับ ครั้นแล้วได้ถวายบังคมพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้วนั่ง ณ ที่สมควรส่วนข้างหนึ่ง ครั้นแล้วได้กราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้าดังนี้ว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ภิกษุณีทั้งหลายย่อมเป็นผู้ประพฤติล่วงสิกขาบทเป็นอันมาก ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ก็สิกขาบทเหล่านั้นมีเท่าไรหนอ ? พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสตอบว่า ดูก่อนอุบาลี สิกขาบทเหล่านั้นมี ๘ สิกขาบท ฯ

[๔๕๗] ๘ สิกขาบทเป็นไฉน ? คือ

๑. ภิกษุณีใดพึงกล่าวอย่างนี้ว่า ดิฉันรู้ทั่วถึงธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่าเป็นอันตรายแก่ผู้เสพ ดังนี้ ก็ดี ภิกษุณีเหล่าอื่นรู้ทั่วถึงธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่าเป็นอันตรายแก่ผู้เสพ ดังนี้ ก็ดี ภิกษุณีนั้นอันภิกษุณีทั้งหลายพึงว่ากล่าวอย่างนี้ว่า ท่านอย่ากล่าวอย่างนี้ว่า ดิฉันรู้ทั่วถึงธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่าเป็นอันตรายแก่ผู้เสพ ดังนี้ ก็ดี ภิกษุณีเหล่าอื่นรู้ทั่วถึงธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่าเป็นอันตรายแก่ผู้เสพ ดังนี้ ก็ดี ท่านอย่าพูดอย่างนั้น ท่านอย่าพูดให้ผิดพระผู้มีพระภาคเจ้า การพูดให้ผิดพระผู้มีพระภาคเจ้าไม่ดี ก็พระผู้มีพระภาคเจ้าไม่ตรัสอย่างนี้ว่าธรรมที่

ធម្មបាលវត្ថុ បញ្ចមសិក្ខាបទំ

(៤៦០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភក្ខិយា តិក្ខិនិយោ កន្តវណ្ណកេន ឧបាយន្តិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខិនិយោ កន្តវណ្ណកេន ឧបាយិស្សន្តិ សេយ្យថាបិ តិហិនិយោ កាមភោគិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ តិក្ខិនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា តិក្ខិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ភក្ខិយា តិក្ខិនិយោ កន្តវណ្ណកេន ឧបាយិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខាវេ ឆព្ភក្ខិយា តិក្ខិនិយោ កន្តវណ្ណកេន ឧបាយន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិក្ខាវេ ឆព្ភក្ខិយា តិក្ខិនិយោ កន្តវណ្ណកេន ឧបាយិស្សន្តិ នេតំ តិក្ខាវេ អប្បសន្នានំ

ធម្មុញ្ចបាតវិគ្គ សិក្ខាបទទី ៥

(៤៦០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ធម្មគុយ្ហាកិក្ខុនី ពាំងឆ្អាយឆ្ងូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទឹងគ្រឿងលាប ។ មនុស្សពាំងឆ្អាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងឆ្អាយមិនគួរបើទឹងឆ្ងូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទឹងគ្រឿងលាបដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្អាយបានឮមនុស្សពាំងឆ្អាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្អាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្អាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មគុយ្ហាកិក្ខុនីពាំងឆ្អាយមិនគួរបើទឹងឆ្ងូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទឹងគ្រឿងលាបសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្អាយ ឮថា ធម្មគុយ្ហាកិក្ខុនីពាំងឆ្អាយឆ្ងូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទឹងគ្រឿងលាប ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុពាំងឆ្អាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្អាយ ធម្មគុយ្ហាកិក្ខុនីពាំងឆ្អាយមិនគួរបើទឹងឆ្ងូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទឹងគ្រឿងលាបទេ ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្អាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លា

ก ปสาทาย ฯเปฯ ฝาฏฺโฐ ปน กิตฺตาวตา กิตฺตกฏฺเฐน กิตฺตกฏฺฐานโย ส่วน สงฺขาปนฏฺเฐน ขุทฺทิสฺสฏฺฐ ยา ปน กิตฺตกฏฺฐี กณฺฑวณฺณาเทน ฉหากาเรหิ ปริจฺฉินฺนฏฺฐิ ฯ

(๖๖๑) ยา ปนาสา ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิตฺตกฏฺฐีสา ฯเปฯ อยเมตฺถ อตฺถวิภาวนา กิตฺตกฏฺฐีสา ฯ กณฺโฑ นาม ยาว เกาจิ กณฺโฑ ฯ วณฺณกิ นาม ยฏฺฐิยา วณฺณกิ ฯ ฉหากาเรหีติ ฉหากาเรหิ ปกาเรหิ ฉหากาเรหิ ปริจฺฉินฺนฏฺฐิ ปริจฺฉินฺนสฺสา ฯ

(๖๖๒) อนาทิมตฺตา อาทิจฺจปฺปฏิภาสา ขุทฺทกปฏิกาสาติ ฯ

ธาตุปาหาริยคฺคหณสฺส ธาตุสงฺขาปนา

(๖๖๓) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สมาธิสฺส วิหารตฺถิ เจตสาเน อนาปตฺติกสฺส อาภาเค ฯ เตน โข ปน สมเยน ธาตุกถิกา กิตฺตกฏฺฐานโย ภิกฺขูนิ เกจิ ปริยาเทน ฉหากาเรหิ ฯ มนุสฺสา ขุทฺทกาติ ขีณาติ

ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយងូត
ទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទំងន់គ្រឿងលាប ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๘๖๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា គ្រឿងក្រអូប
សំដៅយកវត្ថុណាមួយមានក្លិនក្រអូប ។ ដែលហៅថា គ្រឿងលាប សំ-
ដៅយកវបស់ណាមួយសម្រាប់លាប ។ ពាក្យថា ងូតទឹក គឺភិក្ខុនីកំពុងងូត
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលងូត ងូតស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๘๖๒) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីងូតព្រោះហេតុនៃអាពាធ๑ ភិក្ខុនីឆត១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ๑ ។

ឆព្ភិបាឥវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๘๖๓) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្ភគ្គិយា
ភិក្ខុនីទាំងឡាយងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិត ។ មនុស្សទាំងឡាយ

วิจาเรตฺวา กตมํ นาม กิจฺฉคตานิ ปสตฺถกานิ ปญฺญาเกน อุปาเยน สมุฏฺฐาเปตพฺพานิ ปโยชนานิ กามญฺหิ กิจฺฉคตานิ ปโยชนานิ ๆ อสฺสาสุ โข กิจฺฉคตานิ เตสุ มนุสฺสานํ ปฐมชฺฌานูปจารานิ ทุติยชฺฌานูปจารานิ วิจาเรตฺวา ๆ ยานิ ตานิ กิจฺฉคตานิ อปฺปิตานิ ๆเปฯ ๆ ตานิ ปฐมชฺฌานิกานิ ทุติยชฺฌานิกานิ วิจาเรตฺวา กตมานิ นาม ฉฬงฺคุเปกฺขาย กิจฺฉคตานิ ปสตฺถกานิ ปญฺญาเกน อุปาเยน สมุฏฺฐาเปตพฺพานีติ ๆ สพฺพานิ ตานิ กิจฺฉคตานิ ฉฬงฺคุเปกฺขาย กิจฺฉคตานิ ปสตฺถกานิ ปญฺญาเกน อุปายเนฺตีติ ๆ สพฺพานิ ภควตีติ ๆ วิสาขาติ พุทฺธา ภควา กตมํ นาม กิจฺฉคตานิ ฉฬงฺคุเปกฺขาย กิจฺฉคตานิ ปสตฺถกานิ ปญฺญาเกน อุปายนฺติ เอตานิ กิจฺฉคตานิ อปฺปสฏฺฐานิ ปสาธนาย ๆเปฯ ฯ ปาฬิยา ปน กิจฺฉคตานิ กิจฺฉกิริยานิ ๙มานิ สิกฺขาปทานิ ทุทฺทิสนฺตา ยา ปน ภิกฺขู ปสตฺถกานิ ปญฺญาเกน อุปายนฺติ อาปตฺติยา ๆ

ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់ គ្រឿងលំអិត ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បង្កុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនីទាំងឡាយ មិនសមបើនឹងងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិតសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនីងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិត ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនីទាំងឡាយ មិនសមបើនឹងងូតទឹក ដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិតទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិត កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๖๖๔) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุขา อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ภาสิตกนฺติ ยญฺหิ วุตฺตนฺติ อตฺถสิตกนฺติ(๑) ฯ ปิฏฺฐาติ นาม ตาลปิฏฺฐิ วุจฺจติ ฯ มหายเญฺญปิ มหายเญ ปโยเค ขุทฺทกนฺติ มหาวิสยสาเธ อาปตฺติ ทาตพฺพตฺตา ฯ

(๖๖๕) อนาปตฺติ อาคนฺตุกาย ปกตตฺตปิฏฺฐาเฉน มหายเญ ขุทฺทกตาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ธมฺมปาหนวคฺคสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

(๖๖๖) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อารเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิยา ธมฺมปาเฐปิ ปริปุจฺฉาปเทปิ ฯ มนุสฺสา วิหารจาริกํ อาหิณฺฑนฺตา ปสฺสิตฺวา ฉฑฺฑยนฺติ ขียนฺติ วิหาเรปิ กจฺจ หิ นาม ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิยา ธมฺมปาเฐปิ ปริปุจฺฉาปเทปิ ปริปุจฺฉาปเทปิ เสยฺยถาปิ คิหินิโย กามโภคิ-

---

๑ ฉ ภาสิตกนฺติ ฯ

(๘๖๔) តែងពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា គ្រឿងអប់នោះ គឺគ្រឿងអប់ដែលមានក្លិនក្រអូបណាមួយ ។ ដែលហៅថា គ្រឿងលំអិតសំដៅយកមេឈ្ល ។ ពាក្យថា ងូតទឹក សេចក្តីថា ភិក្ខុនីងូត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលងូត ងូតស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๘๖๕) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីងូតទឹកដោយគ្រឿងលំអិតជាប្រក្រតីព្រោះហេតុនៃអាពាធ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ធម្មបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ๗

(๘๖๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យភិក្ខុនីគក៏តែខ្លះ ច្របាច់ខ្លះ ។ មនុស្សទាំងឡាយដើរទៅកាន់ចារិកវិហារ ឃើញហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យភិក្ខុនីគក៏តែខ្លះ ច្របាច់ខ្លះ ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជា

និយោតិ ។ អាសេ្ឋសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ បន្តុស្សានំ ឧដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិទាយេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិទាយេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ កិក្ខុនិយា ឧម្មន្តារេសុន្តិបិ បរិមន្តារេសុន្តិបីតិ ។បេ។ សង្ឃំ ភរិ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ កិក្ខុនិយា ឧម្មន្តារេន្តិបិ បរិមន្តារេន្តិបីតិ ។ សង្ឃំ ភគវាតិ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ កិក្ខុនិយា ឧម្មន្តារេសុន្តិបិ បរិមន្តារេសុន្តិបិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ យាវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី កិក្ខុនិយា ឧម្មន្តារេយ្យ វា បរិមន្តារេយ្យ វា ចាចិត្តិយន្តិ ។

(៤៦៧) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ កិក្ខុនិយាតិ អញ្ញាយ កិក្ខុនិយា ។ ឧម្មន្តារេយ្យ វាតិ ឧម្មន្តារេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ បរិមន្តារេយ្យ វាតិ សង្ឃាហារេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

ภิกฺขุปริโภคตามเสาะ ฯ กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุทั้งหลายได้ยินคำของมนุษย์ตำหนิว่า นั่นแลเป็นโทษ ดังนี้เป็นต้น แล้วบัญญัติสิกขาบทไว้ ฯ กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุณีมีเจตนาว่าดังนี้ ฯ เป ฯ กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุนั้นก็เป็นโทษ ดังนี้เป็นต้น แล้วบัญญัติสิกขาบทไว้ว่า กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุไม่ควรให้ภิกษุณีผู้ต้องอาบัติเล็กน้อยสละอาบัติเล็กน้อยเสีย ฯ เป ฯ ท่านพระอุบาลีเถระถามว่า ดูก่อนกิกฺขุตำหนิว่าภิกษุณีผู้ต้องอาบัติเล็กน้อยสละอาบัติเล็กน้อยจริงหรือ ฯ กิกฺขุตำหนิว่าภิกษุณีกราบทูลว่า จริงพระเจ้าข้า ฯ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า ดูก่อนกิกฺขุตำหนิว่าภิกษุณีทั้งหลาย ก็กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุไม่ควรให้ภิกษุณีผู้ต้องอาบัติเล็กน้อยสละอาบัติเล็กน้อยเสียเลย ดูก่อนกิกฺขุตำหนิว่าภิกษุณีทั้งหลาย การกระทำนี้ไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสของคนที่ยังไม่เลื่อมใส ฯ เป ฯ ดูก่อนกิกฺขุตำหนิว่าภิกษุณีทั้งหลาย ก็กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุพึงประกาศสิกขาบทนี้อย่างนี้ว่า ภิกษุณีใดให้ภิกษุณีผู้ต้องอาบัติเล็กน้อยสละอาบัติเล็กน้อยเสีย ภิกษุณีนั้นต้องอาบัติปาจิตตีย์ ฯ

(๔๖๗) บทว่า ภิกษุณีใด มีเสจตนักขยปัญญัติในสิกขาบทที่ ๑ แห่งปาฏิเทสนียกัณฑ์แล้ว ฯ บทว่า ให้ภิกษุณี คือให้ภิกษุณีอื่น ฯ บทว่า ต้องอาบัติ คือภิกษุณีให้ต้องอาบัติปาจิตตีย์ ฯ บทว่า สละอาบัติ คือภิกษุณีให้เขาสละอาบัติปาจิตตีย์ ฯ

(៤៦៨) អនាបត្តិ តិលាជាយ អាបជាសុ ឧម្មត្តិ-កាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ឆត្តបាហនវគ្គស្ស អដ្ឋម-នវម-ទសមសិក្ខាបទានិ

(៤៦៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខិនិយោ សិក្ខមានាយ ឧម្មត្ត-បេត្តិបិ បរិមត្តាបេត្តិបិ ។ បេ ។ សាមណេរិយា ឧម្មត្ត-បេត្តិបិ បរិមត្តាបេត្តិបិ ។ បេ ។ តិហិនិយា ឧម្មត្ត-បេត្តិបិ បរិមត្តាបេត្តិបិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អា-ហិណ្ឌន្តា បស្សិត្វា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខិនិយោ តិហិនិយា ឧម្មត្តាបេស្សន្តិបិ បរិមត្តាបេស្សន្តិបិ សេយ្យថាបិ តិហិនិយោ កាមភោ-គិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ តិក្ខិនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិចារេន្តានំ ។ យា តា តិក្ខិនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈា-យន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខិនិយោ

(๘๖๘) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឈឺ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ឆត្តបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ๘-๙-๑๐

(๘๖๙) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ឲ្យសិក្ខមានាគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ฯ បេ ฯ ឲ្យសាមណេរីគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ฯ បេ ฯ ឲ្យស្រីគ្រហស្ថគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ฯ មនុស្សទាំងឡាយដើរទៅកាន់ចារិកវិហារ ឃើញហើយក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យស្រីគ្រហស្ថគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិភោគកាមសោះ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ฯ បេ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹង

กิมหินิยา อุมฺมฑฺฑาเปสฺสนฺติปิ ปริมฑฺฑาเปสฺสนฺติปีติ ฯ เป ฯ สงฺฆ ภิกฺขุ ภิกฺขุนิยา กิมหินิยา อุมฺมฑฺฑาเปนฺติปิ ปริมฑฺฑาเปนฺติปีติ ฯ สงฺฆ ภคฺคาติ ฯ ภิกฺขุหิ ตุณฺหี ภคฺคา ภคฺคา ภณ หิ ฆาม ภิกฺขู ภิกฺขุนิยา กิมหินิยา อุมฺมฑฺฑาเปสฺสนฺติปิ ปริมฑฺฑาเปสฺสนฺติปิ เนตๆ ภิกฺขู อปฺปสนฺนานๆ วา ปสาทาย ฯ เป ฯ ฯฺหาปฺ ปน ภิกฺขู ภิกฺขุนิยา สมๆ สิกฺขาปทๆ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี กิมหินิยา อุมฺมฑฺฑาเปยฺย วา ปริมฑฺฑาเปยฺย วา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

[๔๗๐] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เป ฯ อยๆ สมยฺๆ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ สิกฺขมานา นาม ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ สามเณรี นาม ทสสิกฺขาปทินี ฯ กิมหินี นาม อาคารินี วุจฺจติ ฯ อุมฺมฑฺฑาเปยฺย วาติ อุมฺมฑฺฑาเปติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปริมฑฺฑาเปยฺย วาติ สมฺปาหาเปติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

ឲ្យស្រីគ្រហស្ថគកំតែខ្លះ ច្រកចាប់ខ្លះ ។ បេ ។ ទ្រង់គ្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យស្រីគ្រហស្ថគកំតែខ្លះ ច្រកចាប់ខ្លះ ពិត
មែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា មពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។
ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រន្ធោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំង
ឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យស្រីគ្រហស្ថគកំតែខ្លះ ច្រកចាប់ខ្លះទេ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា
ទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខា-
បទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យស្រីគ្រហស្ថគកំតែក្តី ច្រកចាប់ក្តី
ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៧០) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានា បាន
ដល់សាមណេរីដែលសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ដែល
ហៅថា សាមណេរី បានដល់ស្រីអ្នកបួសដែលរក្សាសិក្ខាបទ ១០ ។
ដែលហៅថា ស្រីគ្រហស្ថ សំដៅយកស្រីដែលនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ។
ពាក្យថា ឲ្យគកំតែក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីឲ្យគេគកំតែ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។
ពាក្យថា ឲ្យច្រកចាប់ក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីឲ្យគេច្រកចាប់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๗๑) អនាបត្តិ អាពាធប្បច្ចយា អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ឆត្តុប្បាទវគ្គស្ស ឯកាទសមសិក្ខាបទំ

(๔๗๒) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិកុនិយោ កិកុស្ស បុរតោ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទន្តិ ។ កិកូ ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិជាយេន្តិ កេ៎ហិ នាម កិក្ខុនិយោ កិកុស្ស បុរតោ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ កិកុស្ស បុរតោ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កេ៎ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ កិកុស្ស បុរតោ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទន្តិ[1] នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ

---

๑ ម. និសីទិស្សន្តិ ។

(๔๗๑) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីមានហេតុនៃអាពាធ ๑ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិក្ខុនីឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ធម្មុប្បាទវិគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๑

(๔๗๒) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយ មិនបានច្រាប់ហើយអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុ ฯ កិក្ខុទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើមិនច្រាប់ហើយអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុសោះ ฯ បេ ฯ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយមិនច្រាប់ហើយអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុ ពិតមែនឬ ฯ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនបានច្រាប់ មិនគួរបើនឹងអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយ

กิกฺขนิโย สมํ สิกฺขาปทํ ปญฺญเปสุ ยา ปน กิกฺขนี กิกฺขุสฺส ปุรโต อนาปุจฺฉา อาสเน นิสีทนฺติยา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๔๗๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กิกฺขนีติ ฯเป ฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ กิกฺขุสฺส ปุรโตติ อุปสมฺปนฺนสฺส ปุรโต ฯ อนาปุจฺฉาติ อนปโลเกตฺวา ฯ อาสเน นิสีทนฺติยาติ อตฺตมโน ธมฺมยมฺปิ[๑] นิสีทติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๔๗๔) อนาปุจฺฉเต อนาปุจฺฉิตสญฺญา อาสเน นิสีทติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนาปุจฺฉเต วิมติกา อาสเน นิสีทติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนาปุจฺฉเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อาสเน นิสีทติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อาปุจฺฉเต อนาปุจฺฉิตสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉเต วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

---

๑ ม. ธมฺมยมฺปิ ฯ

ប្លែសំដៅដល់ទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមិនទ្បាប់ហើយ
អង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๗๓) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយ
ក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជិកកណ្ឌប្លែហើយ ។ ពាក្យថា ខាងមុខកិក្ខុ
គឺខាងមុខនៃឧបសម្បន្ន ។ ពាក្យថា មិនបានទ្បាប់ គឺមិនបានពិតទូល ។
ពាក្យថា អង្គុយលើអាសនៈ គឺកិក្ខុនីអង្គុយដោយហោចទៅសូម្បីលើផែនដី
ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๗๔) កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានទ្បាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបាន
ទ្បាប់មែន ហើយអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួន
មិនបានទ្បាប់ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវ
អាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានទ្បាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានទ្បាប់
ហើយអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនបានទ្បាប់
កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានទ្បាប់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនបាន
ទ្បាប់ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនបាន
ទ្បាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានទ្បាប់ហើយមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៤៧៥) អនាបត្តិ អាបុច្ឆា អាសនេ និសីទតិ តិលា-
ជាយ អាបជាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ឆត្តិបាបនវគ្គស្ស ទ្វាទសមសិក្ខាបទំ

(៤៧៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន តិក្ខត្តិយោ អនោតាសកតំ
តិក្ខំ បញ្ហំ បុច្ឆតិ ។ តិក្ខ ទុដ្ឋាយតិ ទិយឌ្ឍំ
វិចារេតិ កថំ ហិ នាម តិក្ខត្តិយោ អនោតាស-
កតំ តិក្ខំ បញ្ហំ បុច្ឆិស្សតីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ
តិក្ខវេ តិក្ខត្តិយោ អនោតាសកតំ តិក្ខំ បញ្ហំ
បុច្ឆតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
កថំ ហិ នាម តិក្ខវេ តិក្ខត្តិយោ អនោតាសកតំ
តិក្ខំ បញ្ហំ បុច្ឆិស្សតិ នេតំ តិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា
បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខវេ តិក្ខត្តិយោ

(๔๗๕) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីច្រាប់ហើយទើបអង្គុយលើអាសនៈ ๑ ភិក្ខុនីឈឺ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ឆត្តបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๒

(๔๗๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសួរនុកាសជាមុន ฯ ភិក្ខុទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសួរនុកាសសោះ ฯ បេ ฯ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសួរនុកាស ពិតមែនឬ ฯ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសួរនុកាសទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុដ្ឋុល្លា យា បន កិក្ខុនី អនោ-
កាសកតំ កិក្ខុំ បញ្ហំ បុច្ឆេយ្យ បាចិត្តិយន្តិ ។

(៤៧៧) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា កិ-
ក្ខុនីតិ ។ អនោកាសកតន្តិ អនាបុច្ឆា ។ កិក្ខុ-
ន្តិ ឧបសម្បន្នំ ។ បញ្ហំ បុច្ឆេយ្យាតិ សុត្តន្តេ ឯកា-
សំ កាកបេត្វា វិនយំ វា អភិធម្មំ វា បុច្ឆតិ អាបត្តិ
បាចិត្តិយស្ស ។ វិនយេ ឯកាសំ កាកបេត្វា សុត្តន្តំ
វា អភិធម្មំ វា បុច្ឆតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អភិធម្មេ
ឯកាសំ កាកបេត្វា សុត្តន្តំ វា វិនយំ វា បុច្ឆតិ
អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៤៧៨) អនាបុច្ឆិតេ អនាបុច្ឆិតសញ្ញា បញ្ហំ បុច្ឆ-
តិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អនាបុច្ឆិតេ វេមតិកា
បញ្ហំ បុច្ឆតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អនាបុច្ឆិតេ
អាបុច្ឆិតសញ្ញា បញ្ហំ បុច្ឆតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។
អាបុច្ឆិតេ អនាបុច្ឆិតសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

កិក្ខុនីតាំងឡាយ ចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណា មួយសួរបញ្ហានឹងកិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមនុកាស កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិ ចាចិត្តិយ ។

(๔๗๗) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា មិនបានសូមនុកាស គឺមិនបានផ្តែង ។ ពាក្យថា នឹងកិក្ខុ គឺនឹងឧបសម្បន្ន ។ ពាក្យថា សួរបញ្ហា គឺកិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសក្នុងព្រះសូត្រ ហើយបែរទៅសួរវិន័យក្តី អភិធម្មក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសក្នុងវិន័យ ហើយបែរទៅសួរព្រះសូត្រក្តី អភិធម្មក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសក្នុងអភិធម្ម ហើយបែរទៅសួរព្រះសូត្រក្តី វិន័យក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។

(๔๗๘) កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមនុកាស កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានសូមនុកាសមែន ហើយសួរបញ្ហា ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមនុកាស កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសួរបញ្ហា ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមនុកាស តែកិក្ខុនីសំគាល់ថាបានសូមនុកាស ហើយសួរបញ្ហា ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនបានសូមនុកាស តែកិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានសូមនុកាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

อาปุจฺฉเต เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๔๗๙) อนาปตฺติ ตุสฺสาสํ ภาเรน ปุจฺฉติ อโรธิสฺส ตุสฺสาสํ ภาเรน ยตฺถ กตฺถจิ ปุจฺฉติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย(๑)ติ ฯ

ภิกฺขุปาตวิคฺคหสฺส ตติยสมถสิกฺขาปทํ

(๔๘๐) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุนี อสฺสทฺธิกา ตาทิ ปิณฺฑาย จาริสิ ฯ ตสฺสา ปฏิยาย ภต-มณฺฑลิกา สงฺฆาฏิยา อุกฺขิปิสุ ฯ มนุสฺสา อุกฺกุฏฺฐึ อกํสุ สุนฺทเร อยฺยาย ปฏิคฺคเหติ(๑) ฯ สา ภิกฺขุนี มนุสฺสหิ อุปฺปณฺฑิยมานา มงฺกุ อโหสิ ฯ อถ โข สา ภิกฺขุนี อุปสฺสยํ คนฺตฺวา ภิกฺขุนิยา ปตมตฺตํ อาโรเจสิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ

---

๑ ม. สุนฺทเร อยฺยาย ปฏิคฺคเหติ ฯ

កិក្ខុដែលខ្លួនបានសូមនុកាស តែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិ
ទុក្កដ ។ កិក្ខុខ្លួនបានសូមនុកាស កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានសូមនុកាសមែន
មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៤៧៩) ភេរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺ
កិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសហើយសូរ ១ កិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសមិនចំពោះ ហើយ
សូរក្នុងពុទ្ធវចនៈឯណាមួយ ១ កិក្ខុនីឆុត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ធម្មបាលវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៤៨០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនី១រូបគ្មាន
សម្លៀកបំពាក់ចូលទៅកាន់ស្រុកដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ ខ្យល់ព្យុះទំាងឡាយ
បក់សើយសង្ឃាដីទំាងឡាយឡើងក្នុងច្រកនោះ ។ មនុស្សទំាងឡាយ
ធ្វើសំឡេងហ៊ោឡើងថា ដោះនឹងពោះលោកម្ចាស់ល្អណាស់ ។ កិក្ខុនី
នោះកាលដែលមនុស្សទំាងឡាយចំអកឲ្យ (យ៉ាងនោះហើយ) ក៏មានសេច-
ក្តីអៀនខ្មាស ។ ទើបកិក្ខុនីនោះទៅកាន់លំនៅហើយប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់
កិក្ខុនីទំាងឡាយ ។ កិក្ខុនីទំាងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។

តា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិជាយេន្តិ កេចិ ហិ ជាម កិក្ខុនី អសញ្ចិច្ចកា តាមំ បរិសិស្សតីតិ ។ បេ ។ សចេ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនី អសញ្ចិច្ចកា តាមំ បរិសតីតិ(๑) ។ សចេ ភគវាតិ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កេចិ ហិ ជាម កិក្ខវេ កិក្ខុនី អសញ្ចិច្ចកា តាមំ បរិសិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី អសញ្ចិច្ចកា តាមំ បរិសេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(๔๘๑) យា បនាតិ យា យាទិសា ។ បេ ។ កិក្ខុនីតិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ អសញ្ចិច្ចកាតិ វិនា សញ្ចិច្ចកំ ។ សញ្ចិច្ចកំ ជាម អជក្ខកំ ឧព្ភជាតិ តស្ស បដិច្ឆាទនត្ថាយ ។ តាមំ បរិសេយ្យាតិ បរិក្ខិត្តស្ស តាមស្ស បរិក្ខេបំ អតិក្កមន្តិយា អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អបរិក្ខិត្តស្ស តាមស្ស ឧបចារំ ឱក្កមន្តិយា អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

---

๑ ម. ពាវីសតិ ។

កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីមិនសមបើនឹងគ្មានសម្ពត់ចោមពុងហើយចូលទៅកាន់ស្រុកសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីគ្មានសម្ពត់ចោមពុង ហើយចូលទៅកាន់ស្រុក ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីមិនសមបើនឹងគ្មានសម្ពត់ចោបពុងហើយចូលទៅកាន់ស្រុកទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយគ្មានសម្ពត់ចោមពុងចូលទៅកាន់ស្រុក កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៨១) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា គ្មានសម្ពត់ចោមពុង គឺលះបង់សម្ពត់ចោមពុង ។ សរីរប្បទេសខាងក្រោម តាំងពីដងកាំបិតចុះមក ខាងលើតាំងពីផ្ចិតឡើងទៅ សម្ពត់ដែលគេធ្វើដើម្បីបិទបាំងសរីរប្បទេសនោះ ហៅថា សម្ពត់ចោមពុង ។ ពាក្យថា ចូលទៅកាន់ស្រុក គឺកិក្ខុនីឈានកន្លងរបងស្រុកដែលមានរបង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីឈានចូលដល់ឧបចារស្រុកដែលគ្មានរបង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๘๘๒] អនាបត្តិ អញ្ញំ ឧទ្ទិស្សវិកាយ ឧទ្ទិស្សវិកាយ តំ លាភាយ អសតិយា អជានន្តិយា ឧម្មត្តិកាយ អាទិ-កម្មិកាយាតិ ។

ឆត្តុបាហនវគ្គោ[๑] នវមោ ។

[๘๘๓] ឧទ្ធិដ្ឋា ខោ អយ្យាយោ ឆសដ្ឋិសតា ឆា-ចិត្តិយោ ឆម្មា ។ តត្ថយ្យាយោ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ តតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ បរិសុទ្ធេត្ថយ្យាយោ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ឆាចិត្តិយា និដ្ឋិតា[๒] ។

---

๑ ឆត្តវគ្គោតិបិ ឆាហោ ។ ๒ ឆ.ម. ទុទ្ទកំ និដ្ឋិតំ ។

(៤៨២) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៧យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីមានចីវរចោរដណ្តើមយកទៅ ១ ភិក្ខុនីមានចីវរវិនាស ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមិនមានសតិ ១ ភិក្ខុនីមិនដឹងខ្លួន ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆត្តុបាហនវគ្គ ទី ៩ ចប់ ។

(៤៨៣) បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំង្កាយ អាបត្តិបាចិត្តិយចាំង្កាយ ១៦៦ ខ្ញុំបានសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ចាំង្កាយក្នុងអាបត្តិបាចិត្តិយចាំងនោះ លោកចាំង្កាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់ភារៈជាគំរប់ពីរដងផង លោកចាំង្កាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់ភារៈជាគំរប់បីដងផង លោកចាំង្កាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ចាំង្កាយជាអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងអាបត្តិចាំងនេះហើយ ហេតុនោះទើបលោកស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

បាចិត្តិយ ចប់ ។

បាដិទេសនីយកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ អដ្ឋ ចាដិទេសនីយា

ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

(៤៨៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ

វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

ខោ បន សមយេន ឆព្ភិក្ខូ កិក្កុធិយោ សប្បឹ វិញ្ញា-

បេត្វា ភុញ្ជន្តិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ

ភគវំ ហិ នាម កិក្កុធិយោ សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិស្សន្តិ

ភគវ្ស្ស សម្បន្នំ ន មនាបំ ភគវ្ស្ស សាធុំ ន រុច្ចតីតិ ។

អស្សោសុំ ខោ កិក្កុធិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈា-

យន្តានំ ខីយន្តានំ វិចារេន្តានំ ។ យា តា កិក្កុធិយោ

អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ

ភគវំ ហិ នាម ឆព្ភិក្ខូ កិក្កុធិយោ សប្បឹ វិញ្ញាបេ-

ត្វា ភុញ្ជិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ ភគវ ភិក្ខវេ កិក្ខុ-

ធិយោ សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគ-

វាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវំ ហិ នាម កិក្ខវេ

បាដិទេសនីយកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ្នាយ អាបត្តិចាំឆ្នាយឈ្មោះ
បាដិទេសនីយ ៨ នេះមកកាន់ខ្ញុំស ។

(៤៨៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្ភគិយា
កិក្ខុនីចាំឆ្នាយសូមទឹកដោះពាវនាន់ ។ មនុស្សចាំឆ្នាយពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំឆ្នាយមិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះ
ពាវនាន់សោះ អ្នកណាមិនគាប់ចិត្តនឹងវត្ថុដែលសម្បូណ៌ អ្នកណា
មិនគាប់ចិត្តនឹងវត្ថុដែលឆ្ងាញ់ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្នាយឮមនុស្សចាំឆ្នាយ
នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្នាយ
ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្នាយនោះពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្ភគិយាកិក្ខុនីចាំឆ្នាយមិនសមបើនឹងសូមទឹក
ដោះពាវនាន់សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុចាំ
ឆ្នាយ ឮថាកិក្ខុនីចាំឆ្នាយសូមទឹកដោះពាវនាន់ ពិតមែនឬ ។ ពួក
កិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុចាំឆ្នាយ ឆព្ភគិយាកិក្ខុនីចាំឆ្នាយ

ฉฑฺฑิยา ภิกฺขุนิยา สปฺป วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺชิตพฺพนฺติ
เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ
ฯวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ฯมํ สิกฺขาปทํ
อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี สปฺปึ วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺเชยฺย
ปฏิเทเสตพฺพา ตาย ภิกฺขุนิยา สารยฺหาย อยฺยา ฉมฺหิ
อาปชฺชึ อสปฺปายนฺติ ทาฏิเทสนียนฺติ ตาย ปฏิเทเสตพฺพา ฯ
ฯวญฺจิทํ ภควตา ภิกฺขุนีนํ สิกฺขาปทํ ปญฺญตฺตนฺติ ฯ

[๘๘๕] เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิยา
ภิลาภา โหนฺติ ฯ ภิลาภปจฺจยา ภิกฺขุนิยา ภิลา-
ภา ภิกฺขุนิยา ฯตทเหปิ ภกฺขนฺติปิ ภุญฺชนฺติปิ อยฺเย ฯมนิยนฺติปิ
ภกฺขนฺติปิ ยาปนิยนฺติปิ ฯ ปุเพฺพ มยนฺติ อยฺเย สปฺปึ
วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺชิมฺห เตน โข ปน ภิกฺขุนิยา ฯนาสุ โหติ ฯนาสิ
ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ปฏิภิกฺขิตฺตนฺติ ภิกฺขุนิยา น วิญฺญาเปตฺวา
เตน โข น ภิกฺขุนิยา โหตีติ ฯ ภิกฺขเว ฯตมตฺถ

มิនสมបើនឹងសូមទឹកដោះពាវនាន់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិន មែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបូរសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយសូមទឹកដោះពាវនាន់ ភិក្ខុនីនោះត្រូវសំដែងចំពោះអាបត្តិនោះ ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយ មិនជាទីសប្បាយ ឈ្មោះបាដិទេសនីយ ខ្ញុំសូមសំដែងចំពោះនូវអាបត្តិនោះ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគបញ្ញត្តហើយដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(๔๘๕) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានជម្ងឺ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយជាអ្នកសួរជម្ងឺ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយដែលឈឺថា នែលោកម្ចាស់ លោកអាចអត់ធ្មត់នូវសេចក្តីទុក្ខបានឬទេ លោកអាចញុំាងឥរិយាបថឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានឬទេ ។ ភិក្ខុនីដែលឈឺទាំងឡាយនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ពីដើមយើងទាំងឡាយសូមទឹកដោះពាវឆាន់បាន ហេតុនោះយើងមានសេចក្តីសប្បាយ តែថាឥឡូវនេះយើងទាំងឡាយរង្កៀសថា ការសូមនោះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ ដូច្នេះទើបមិនហ៊ានសូម ហេតុនោះទើបយើងទាំងឡាយមិនមានសេចក្តីសប្បាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មាន

អាភោគេសុំ ។បេ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ តិសាមាយ ភិក្ខុនិយា សម្មុំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជិកុំ ឱវញ្ហ អន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី អតិ្តសាមា សម្មុំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជេយ្យ បដិ-ទេសេតព្ពំ តាយ ភិក្ខុនិយា តាវយ្ហំ អាយ្យេ ធម្មំ អាបជ្ជិំ អសប្បាយំ បាដិទេសនីយំ តំ បដិទេសេមីតិ ។

(៤៨៦) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ ភិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។ អតិ្តសាមា នាម យស្សា វិនា សម្មុនា ជាសុ ហោតិ ។ តិសាមា នាម យស្សា វិនា សម្មុនា ន ជាសុ ហោតិ ។ សម្មុ នាម តោ-សម្មុ ភ អដ្ឋកាសម្មុ ភ មហាសសម្មុ[1] ភ យេសំ មំសំ ភក្ខតិ តេសំ សម្មុ ។ អតិ្តសាមា អត្ត-នោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន កុញ្ជិសប្បាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈា-បារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

---

๑ ម. មាហិសំ ភ សម្មុ ។ ម. មាហ៊ំសា ភ សម្មុ ។

ព្រះភាគ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុនីឈឺសូមទឹកដោះពាវនាន់បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនឈឺសូមទឹកដោះពាវនាន់ ភិក្ខុនីនោះត្រូវសំដែងចំពោះអាបត្តិនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតំនៀលហើយ មិនជាទីសប្បាយ ឈ្មោះបាដិទេសនីយ ខ្ញុំសូមសំដែងចំពោះនូវអាបត្តិនោះ ។

(๔๘๖) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ភិក្ខុនីណាលះបង់ទឹកដោះពាវហើយបានសេចក្តីសប្បាយ ភិក្ខុនីនោះឈ្មោះថាមិនឈឺ ។ ភិក្ខុនីណាលះបង់ទឹកដោះពាវហើយមិនមានសេចក្តីសប្បាយ ភិក្ខុនីនោះឈ្មោះថាឈឺ ។ ដែលហៅថា ទឹកដោះពាវ គឺទឹកដោះពាវរបស់គោក្តី ទឹកដោះពាវរបស់ពពែក្តី ទឹកដោះពាវរបស់ក្របីក្តី សាច់ពួកសត្វណាគួរ ទឹកដោះពាវរបស់សត្វពួកនោះក៏គួរដែរ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺសូមប្រយោជន៍ដើម្បីខ្លួន ត្រូវទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលសូម ភិក្ខុនីទទួលដោយគិតថា អញនឹងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈដែលបានមក ។ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយគ្រប់ៗពាររៈដែលលេបចូលទៅ ។

(๔๘๗) អក្កិលាជា អក្កិលាជសញ្ញា សប្បឹ វិញ្ញា-
បេត្វា កុញ្ជតិ អាបត្តិ ថាដិនេសនីយស្ស ។ អក្កិលាជា
វេមតិកា សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជតិ អាបត្តិ ថាដិនេសនី-
យស្ស ។ អក្កិលាជា តិលាជសញ្ញា សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា
កុញ្ជតិ អាបត្តិ ថាដិនេសនីយស្ស ។ តិលាជា អក្កិលា-
ជសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តិលាជា វេមតិកា អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ តិលាជា តិលាជសញ្ញា អនាបត្តិ ។

(๔๘๘) អនាបត្តិ តិលាជាយ តិលាជា ហុត្វា វិញ្ញា-
បេត្វា អក្កិលាជា កុញ្ជតិ តិលាជាយ សេសកំ កុញ្ជតិ
ញាតកានំ បវារិតានំ អញ្ញស្សត្ថាយ អត្តនោ ធនេន
ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

(๔๘๙) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ
បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ តេលំ វិញ្ញាបេត្វា
កុញ្ជន្តិ ។ សង្ខេបោ ។ មធុំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជន្តិ ។

(๔๘๗) ខ្ញុំនមិនឈឺ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនឈឺ ហើយសូមទឹកដោះ
ពាវនាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយ ។ ខ្ញុំនមិនឈឺ (តែ) កិក្ខុនីមានសេចក្តី
សង្ស័យ ហើយសូមទឹកដោះពាវនាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយ ។ ខ្ញុំនមិន
ឈឺ កិក្ខុនីសំគាល់ថាឈឺ ហើយសូមទឹកដោះពាវនាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេ-
សនីយ ។ ខ្ញុំនឈឺ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនឈឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ខ្ញុំនឈឺ
(តែ) កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ខ្ញុំនឈឺ កិក្ខុនីសំគាល់
ថាឈឺ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๔๘๘) អរ:ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កុង៏សិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺ
កិក្ខុនីឈឺ ๑ កិក្ខុនីឈឺសូម (គេបានមក) ហើយត្រឡប់ជាមិនឈឺនាន់ ๑ កិក្ខុ-
នីនាន់បែស់សល់អំពីកិក្ខុនីឈឺ ๑ កិក្ខុនីបានពីសំណាក់ពួកញាតិ ๑ អំពី
សំណាក់ពួកជនបវារណា ๑ កិក្ខុនីសូមដើម្បីប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ๑ កិក្ខុនី
បានមកដោយទ្រព្យរបស់ខ្ញុំន ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

(๔๘๙) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កុង៏ជេតវនាពមរបស់
អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុង៏សាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនីទាំង
ឡាយសូមប្រែងនាន់ ។ សេចក្តីបំប្រែញ ។ សូមទឹកឃ្មុំនាន់ ។ សូមស្ករ

ជាណត្តិំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជន្តិ ។ មច្ចុំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជន្តិ ។ បំសុំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជន្តិ ។ ខីរំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជន្តិ[1] ។ ទធិំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជន្តិ ។ មនុស្សា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិទាហេន្តិ កេចិ ហិ ឆាម កិក្ខុនិយោ ទធិំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិស្សន្តិ កេសញ្ច សម្បន្នំ ន មធាបំ កេសញ្ច សាធុំ ន វុច្ចតីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិទាហេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិទាហេន្តិ កេចិ ហិ ឆាម ឆព្ភក្តិយា កិក្ខុនិយោ ទធិំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆព្ភក្តិយា កិក្ខុនិយោ ទធិំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កេចិ ហិ ឆាម កិក្ខវេ ឆព្ភក្តិយា កិក្ខុនិយោ ទធិំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី ទធិំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជេយ្យ បដិទេសេតព្ពំ

---

๑ បិវន្តីតិ បាឋេន ភវិតព្ពំ ។

អំពៅធាន់ ។ សូមត្រីធាន់ ។ សូមសាច់ធាន់ ។ សូមទឹកដោះស្រស់ធាន់ ។ សូមទឹកដោះជូរធាន់ ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះជូរធាន់សោះ អ្នកណាដែលមិនគាបចិត្តនឹងរបស់សម្បូណ៌ អ្នកណាដែលមិនចូលចិត្តនឹងរបស់ធ្ងាញ់ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រុងប្រាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មតាកិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះជូរធាន់សោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាធម្មតាកិក្ខុនីទាំងឡាយសូមទឹកដោះជូរធាន់ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មតាកិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះជូរធាន់ទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំងឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយសូមទឹកដោះជូរធាន់ កិក្ខុនីនោះត្រូវសំដែងចំពោះថា

ตาย ภิกฺขุนิยา ตารณฺเ อเยฺย ฉนฺทํ อาทาย อสมฺปายนฺ
ตาทิเสสนิยนฺ ตนฺ ปฏิเสวตีติ ฯ ฝาฏิกาหนฺ ภควตา
ภิกฺขูนินฺ สิกฺขาปทนฺ ปญฺญตฺตนฺ โหติ ฯ

(๔๙๐) เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย
กิลานา โหนฺติ ฯ กิลานปุจฺฉิกา ภิกฺขุนิโย กิลา-
นา ภิกฺขุนิโย เอตทโวจุนฺ ภคฺคิ เอเยฺย เขมนิยนฺ ภคฺคิ
ยาเนยฺยนฺติ ฯ ปุเพฺพ มยนฺ เอเยฺย ฉนฺทนฺ วิญฺญาเปตฺวา
ภุญฺชาม เตน โข ปน สามเยน ภิกฺขุนิโย ภิกฺขาย
ปฏิกฺกมนฺติ กุกฺกุจฺจายนฺตา น วิญฺญาเปนฺติ เตน โข น
ปาเยน โหตีติ ฯ ภควโต เอตมตฺถนฺ อาโรเจสุนฺ ฯเป ฯ
อนุชานามิ ภิกฺขเว กิลานาย ภิกฺขุนิยา ฉนฺทนฺ วิญฺญา-
เปตฺวา ภุญฺชิตุนฺ ฯ ฝาฏิกาปิ ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย
เอวมาหนฺ สิกฺขาปทนฺ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี อกิลา-
นา ฉนฺทนฺ วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺเชยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ตาย

បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតិះដៀលហើយ មិនជាទីសប្បាយ ឈ្មោះថាជាដំទេសនីយ ខ្ញុំសូមសំដែងចំពោះនូវអាបត្តិនោះ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយយ៉ាងនេះ ។

(๔๙๐) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីតាំងផ្សាយមានជម្ងឺ ។ ភិក្ខុនីតាំងផ្សាយជាអ្នកសួរជម្ងឺ ឮនិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីតាំងផ្សាយដែលឈឺថា នែលោកម្ចាស់ លោកអាចអត់ធន់ទុក្ខបានទេ អាចញុំាងឥរិយាបថឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានឬទេ ។ ភិក្ខុនីឈឺតាំងផ្សាយនោះ និយាយថា នែលោកម្ចាស់ ពីដើមយើងតាំងផ្សាយសូមទឹកដោះជូរធានាន់ឮន ហេតុនោះយើងតាំងផ្សាយក៏សប្បាយ តែឥឡូវនេះ យើងតាំងផ្សាយរង្កៀសថាព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ (ឮនជា) មិនសូម ហេតុនោះទើបយើងតាំងផ្សាយមិនសប្បាយ ។ ភិក្ខុតាំងផ្សាយគ្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុតាំងផ្សាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុនីឈឺសូមទឹកដោះជូរធានាន់ឮន ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងផ្សាយ ភិក្ខុនីតាំងផ្សាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនឈឺ សូមទឹកដោះជូរធានាន់ ភិក្ខុនីនោះត្រូវសំដែងចំពោះថា

กิกฺขุนิยา ตารยิตุ์ อาย្យ ឧปฺปณฺฑิ อาปชฺชิ អសปฺปายំ
ปาฏิเทสនីยំ តំ បដិเทเสมีតិ ฯ

(๔๙๑) យา បនาតิ យา យาทิสา ฯเปฯ กิกฺขุ-
นีติ ฯเปฯ អយំ ឥមสฺมิ អត្ថេ អធิปฺเปตา กิกฺขุ-
นีติ ฯ អกฺกิลานา ตาម យសฺสา วินา ឧปชฺฌา ชา-
สุ ហោតิ ฯ กิลานา ตาម យสฺสา วินา ឧปชฺฌา
ย ชาสุ ហោតิ ฯ តេលំ ตาម តិលតេលំ สาសប-
តេលំ มธุกតេលំ ฦរณฺฑតេលំ วสาតេលំ ฯ มธุ
ตาម มกฺขิกามธุ ฯ ផាណิតំ ตาម ឧจฺឆุម្หา និฑฺฒิตំ ฯ
ยញฺจา ตาម ขุទาโก วุจฺจติ ฯ មំសំ ตาម យេសំ ปំសំ
กปฺปติ តេសំ មំសំ ฯ ខីរំ ตาម គោខีรំ ก អជิกา-
ខីรំ ก មហิสខីรំ ก យេសំ មំសំ กปฺปติ តេសំ ខីรំ ฯ
ឧបฺ ตาม តេសញฺเว ឧបฺ ฯ អกฺกิลานา អត្ថតោ

បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតិះដៀលហើយ មិនជាទីសប្បាយ ឈ្មោះបាដិទេសនីយ ខ្ញុំសូមសំដែងចំពោះនូវអាបត្តិនោះ ។

(๔๙๑) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជិតកណ្ឌរួចហើយ ។ កិក្ខុនីណាវៀរទឹកដោះដូរ បានសេចក្តីសប្បាយ កិក្ខុនីនោះឈ្មោះថា មិនឈឺ ។ កិក្ខុនីណាមួយវៀរទឹកដោះដូរមិនមានសេចក្តីសប្បាយ កិក្ខុនីនោះឈ្មោះថា ឈឺ ។ ដែលហៅថា ប្រែង គឺប្រែងគ្រាប់ល្អ ប្រែងគ្រាប់ស្តួត ប្រែងគ្រាប់ស្រស់ ប្រែងគ្រាប់ល្អងខ្វៃ ប្រែងដែលចំពាក់ពីខ្លាញ់ ។ ដែលហៅថា ទឹកឃ្មុំ គឺទឹកផ្អែមដែលឃ្មុំផ្តើ ។ ដែលហៅថា ស្ករអំពៅ គឺស្ករកើតពីអំពៅ ។ ដែលហៅថា ត្រី សំដៅយកសត្វទឹក ។ ដែលហៅថា សាច់ គឺសាច់ពួកសត្វណាគួរ (សម្រាប់ឆ្អែយក) សាច់ពួកសត្វនោះឯង ។ ដែលហៅថា ទឹកដោះស្រស់ គឺទឹកដោះស្រស់របស់គោក្តី ទឹកដោះស្រស់របស់ពពែក្តី ទឹកដោះស្រស់របស់ក្របីក្តី សាច់របស់ពួកសត្វណាគួរ ទឹកដោះស្រស់របស់សត្វអម្បាលនោះក៏គួរដែរ ។ ដែលហៅថា ទឹកដោះដូរ គឺទឹកដោះដូរបស់សត្វអម្បាលនោះឯង ។ កិក្ខុនីមិនឈឺសូមប្រយោជន៍ដើម្បីខ្លួន

อตฺตายฯ วิญฺญาเปตีติ ปยเมเกน ทุกฺกฏํ ปฏิลาเภนฺตสฺส กุญฺจิกมฺปิ ปฏิกฺขิปนฺตสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสฯ อญฺญาหาเรฯ อญฺญาหาเรติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสฯ

(๔๙๒) อกฺกลาภา อกฺกลาภสญฺญา ธนํ วิญฺญาเปตฺวา กุญฺจิกมฺปิ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสฯ อกฺกลาภา เวมติกา ธนํ วิญฺญาเปตฺวา กุญฺจิกมฺปิ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสฯ อกฺกลาภา ตีลาภสญฺญา ธนํ วิญฺญาเปตฺวา กุญฺจิกมฺปิ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสฯ ตีลาภา อกฺกลาภสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสฯ ตีลาภา เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสฯ ตีลาภา ตีลาภสญฺญา อนาปตฺติฯ

(๔๙๓) อนาปตฺติ ตีลาภาย ตีลาภา หุตฺวา วิญฺญาปตฺวา อกฺกลาภา กุญฺจิกมฺปิ ตีลาภาย เสสกํ กุญฺจิกมฺปิ ญาตกานํ ปวาริตานํ อญฺญสฺสตฺถาย อตฺตโน ธเนน ทุปฺปฏิกายฯ อาธิกมฺปิกายาติฯ

ត្រូវទុក្កដកន្លះ ប្រយោគដែលសូម ភិក្ខុនីទទួលដោយគិតថា អញនឹងបរិ-
ភោគ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដកន្លះ ។ ណៈដែលបានមក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ
គ្រប់ៗ វារៈដែលលេបចូលទៅ ។

(៤៩២) ភិក្ខុនីមិនឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ហើយសូមទឹកដោះដូរ
ធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺ តែមានសេចក្តីសង្ស័យ
ហើយសូមទឹកដោះដូរធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺ សំ
គាល់ថាឈឺ ហើយសូមទឹកដោះដូរធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនី
ឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ តែមានសេចក្តី
សង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ សំគាល់ថាឈឺ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៤៩៣) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៩ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីឈឺសូម (គេបានមក) ហើយជាធាន់ ១ ភិក្ខុនីធាន់
បរិភោគសល់អំពីភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីបានពីសំណាក់ពួកញាតិ ១ អំពីសំណាក់
ពួកជនបវារណា ១ ភិក្ខុនីសូមដើម្បីប្រយោជន៍ជនដទៃ ១ ភិក្ខុនីបាន
ដោយទ្រព្យរបស់ខ្លួន ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

(๔๘๖) ทุติยา โข อยฺยาเย อฏฺฐ ปาฏิเทสนียา ธมฺมา ฯ ตตฺรยฺยาเย ปุเพฺพ ภิกฺขุสฺส ปริสุทฺธา ฯ ทุติยมฺปิ ปุเพฺพ ภิกฺขุสฺส ปริสุทฺธา ฯ ตติยมฺปิ ปุเพฺพ ภิกฺขุสฺส ปริสุทฺธา ฯ ปริสุทฺธตฺรยฺยาเย ตสฺมา สาธุ ฯ ยาวเมตฺถ สารยาเมติ ฯ

ปาฏิเทสนียา นิฏฺฐิตา[๑] ฯ

---

๑ ม. ปาฏิเทสนียํ นิฏฺฐิตํ ฯ

(៤៨៤) បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ អាបត្តិចាំងឡាយឈ្មោះ ឆាដិទេសនីយ ៨ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ចាំងឡាយក្នុងអាបត្តិចាំងនោះ លោកចាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារៈជាគំរប់ពីរដងផង លោកចាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារៈជាគំរប់បីដងផង លោកចាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ចាំងឡាយបរិសុទ្ធក្នុងអាបត្តិចាំងនេះហើយ ហេតុនោះបានជាស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការៈស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

ឆាដិទេសនីយ ចប់ ។

សេក្ខិយកណ្ឌំ

ឯមេ ខោ បនយ្យាយោ សេក្ខិយា

ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

(៤៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភក្ខិយា ភិក្ខូនិយោ បុរតោបិ បច្ឆតោបិ ឋិលម្ពន្តា[1] និវាសេន្តិ ។ មនុស្សា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិហាយេន្តិ ភវំ ហិ នាម ភិក្ខូនិយោ បុរតោបិ បច្ឆតោបិ ឋិលម្ពន្តា និវាសេស្សន្តិ សេយ្យថាបិ កិមានិ-យោ ភោគកោភិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិហាយេន្តានំ ។ យា តា ភិក្ខូនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិហាយេន្តិ ភវំ ហិ នាម ឆព្ភក្ខិយា ភិក្ខូនិយោ បុរតោបិ បច្ឆតោបិ ឋិលម្ពន្តា និវាសេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆព្ភក្ខិយា ភិក្ខូនិយោ បុរតោបិ បច្ឆ-តោបិ ឋិលម្ពន្តា និវាសេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ

---

១ ម. ឱលម្ពេត្តា ។

សេក្ខិយកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ពាំងត្បាយ អាបត្តិពាំងត្បាយឈ្មោះ

សេក្ខិយៈអម្បាលនេះតែងមកកាន់ខុទ្ទេស ។

(៤៩៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លងផ្នត់រនាកម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ធម្មគុយា
កិកុនីពាំងត្បាយស្ទៀករយើករយោក (ស្ទុយ)មុខខ្លះ (ស្ទុយ)ក្រោយខ្លះ ។
មនុស្សពាំងត្បាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីពាំងត្បាយ
មិនសមបើនឹងស្ទៀករយើករយោក (ស្ទុយ)មុខខ្លះ (ស្ទុយ)ក្រោយខ្លះដូចជា
ពួកស្រីគ្រហស្ថបរិភោគកាមសោះ ។ កិកុនីពាំងត្បាយបានឮមនុស្សពាំង
ត្បាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិកុនីពាំងត្បាយ
ណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីពាំងត្បាយនោះពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មគុយាកិកុនីពាំងត្បាយមិនគួរបើនឹងស្ទៀករយើក
រយោក(ស្ទុយ)មុខខ្លះ (ស្ទុយ)ក្រោយខ្លះសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់
សួរថា ម្នាលកិកុពាំងត្បាយ ឮថាធម្មគុយាកិកុនីពាំងត្បាយស្ទៀករយើក
រយោក(ស្ទុយ)មុខខ្លះ (ស្ទុយ)ក្រោយខ្លះ ពិតមែនឬ ។ កិកុពាំងត្បាយក្រាប
ទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ

ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិត្ថិយេ ឆព្ពគ្គិយោ តិត្ថិនិ-យោ បុរតោបិ បច្ឆតោបិ ឋិលម្ពន្តា និវាសេស្សន្តិ នេតំ តិត្ថិយេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន តិត្ថិយេ តិត្ថិនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តូ បរិមណ្ឌ-លំ និវាសេស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយាតិ ។

(៤៩៦) បរិមណ្ឌលំ និវាសេតព្ពំ នាភិមណ្ឌលំ ជាណុ-មណ្ឌលំ បដិច្ឆាទេន្តិយា ។ យា អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ វា បច្ឆតោ វា ឋិលម្ពន្តា និវាសេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៤៩៧) អនាបត្តិ អសញ្ចិច្ច អសតិយា អជានន្តិយា តិលានាយ អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយា-តិ ។ សន្ថរោ ។

(៤៩៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយោ តិត្ថិនិយោ ឧច្ចា-រម្បិ បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ ករោន្តិ ។ មនុស្សា ជិគុច្ឆន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិត្ថិនិយោ ឧច្ចា-

ទ្រង់ប្បន្នោសថា ម្នាលកិកុតាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយាកិកុនីតាំងឡាយមិនគួរបើ
នឹងស្ងៀកសុយមុខខ្លះ សុយក្រោយខ្លះទេ ម្នាលកិកុតាំងឡាយ អំពើនេះ
មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុ
តាំងឡាយ កិកុនីតាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
កិកុនីគប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អញនឹងស្ងៀកឲ្យជាបរិមណ្ឌល ។

(៤៩៦) កិកុនីត្រូវស្ងៀកឲ្យជាបរិមណ្ឌល គឺបិទជុំងមណ្ឌលផ្តិត
មណ្ឌលជង្គង់ ។ កិកុនីណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយស្ងៀកសុយ
មុខ ឬសុយក្រោយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៩៧) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៧ យ៉ាង)
គឺកិកុនីមិនកែង ១ កិកុនីមិនមានសតិ ១ កិកុនីមិនដឹងខ្លួន ១ កិកុនីឈឺ ១
កិកុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិកុនីឆ្កួត ១ កិកុនីដាច់ដើមបញ្ញត្តិ ១ ។
សេចក្តីសង្ខេប ។

(៤៩៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយា
កិកុនីតាំងឡាយបន្ទោបង់ឧច្চារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ស្តោះទឹកមាត់ខ្លះក្នុងទឹក ។
មនុស្សតាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីតាំងឡាយ

ฉฑฺฑาเปตฺวา ปสฺสาเวตฺวา เขฬมฺปิ กาเรสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ ตาสิ ตาทิสิโย กามโภคินิโยเตา ฯ อเสฺสาสุ เขา ภิกฺขุนิโย เตสํ มนุสฺสานํ ฉฑฺฑายนฺตานํ ฑียนฺตานํ วิกาเรนฺตานํ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ฉฑฺฑายนฺตึ ฑียนฺตึ วิกาเรนฺตึ กถํ หิ นาม ภควโต ภิกฺขุนิโย ฉฑฺเกา ฉฑฺฑาเปตฺวา ปสฺสาเวตฺวา เขฬมฺปิ กาเรสฺสนฺตีติ ฯ อถเขา ตา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขูนํ เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ ภิกฺขู ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ อถเขา ภควา ฯเปฯ ภิกฺขู ปฏิปุจฺฉิ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ภควโต ภิกฺขุนิโย ฉฑฺเกา ฉฑฺฑาเปตฺวา ปสฺสาเวตฺวา เขฬมฺปิ กาเรนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ภควโต ภิกฺขุนิโย ฉฑฺเกา ฉฑฺฑาเปตฺวา ปสฺสาเวตฺวา เขฬมฺปิ กาเรสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๔มํ สิกฺขาปทํ ฉฑฺเฑสฺสนฺติ ฉฑฺเกา ฉฑฺฑาเปนฺติ วา

មិនសមបើនឹងធ្វើទុក្ការៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះក្នុងទឹកដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថបរិភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្យាយបានឮមនុស្សចាំឆ្យាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្យាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្យាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីចាំឆ្យាយមិនសមបើនឹងធ្វើទុក្ការៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ ក្នុងទឹកសោះ ។ ទើបភិក្ខុនីចាំឆ្យាយនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុចាំឆ្យាយ ។ ភិក្ខុចាំឆ្យាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ត្រាស់សួរចំពោះភិក្ខុចាំឆ្យាយថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីចាំឆ្យាយធ្វើទុក្ការៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ ក្នុងទឹក ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំឆ្យាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីចាំឆ្យាយមិនសមបើនឹងធ្វើទុក្ការៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះក្នុងទឹកទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ ភិក្ខុនីចាំឆ្យាយចូរសំដែងឡើង

បស្សាវំ ឯ ខេឡំ ឯ កាតុំ សិក្ខា ករណីយាតិ ។
ឯវញ្ចិទំ ភគវតា តិក្ខត្តុំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(៤៩៩) តេន ខោ បន សមយេន តិលាជា តិក្ខត្តុំ-
ឆិយោ ឧច្ចារម្បិ បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ កាតុំ
កុក្កុច្ចាយន្តិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុ-
ជានាមិ តិក្ខត្តុំ តិលាជាយ តិក្ខត្តុំឆិយោ ឧច្ចារម្បិ
បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ កាតុំ ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខត្តុំ តិក្ខត្តុំ-
យោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ ន ឧទកេ អត្តិលាជា
ឧច្ចារំ ឯ បស្សាវំ ឯ ខេឡំ ឯ កាតុំ សិក្ខា
ករណីយាតិ ។

(៥០០) ន ឧទកេ អត្តិលាជាយ ឧច្ចារេ ឯ
បស្សាវេ ឯ ខេឡេ ឯ កាតព្ពេ យោ អនាទរិយំ បដិច្ច
ឧទកេ អត្តិលាជា ឧច្ចារំ ឯ បស្សាវំ ឯ ខេឡំ ឯ
ករេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

នូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីគប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អញនឹងមិនធ្វើ
ទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី កង្វក់ទឹក ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់បញ្ញត្តដល់កិកុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(៤៩៩) សម័យនោះឯង កិកុនីទាំងឡាយឈឺក៏រង្គើស (មិនហ៊ាន)
ធ្វើទុច្ចរិតខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ កង្វក់ទឹក ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូល
ដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានបន្ទូលថា
ម្នាលកិកុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិកុនីឈឺធ្វើទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី
ទឹកមាត់ក្តី កង្វក់ទឹកចុះ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីទាំងឡាយចូរសំដែង
ឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីគប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អញមិន
ឈឺនឹងមិនធ្វើទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី កង្វក់ទឹក ។

(៥០០) កិកុនីមិនឈឺ មិនត្រូវធ្វើទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី
កង្វក់ទឹកឡើយ កិកុនីណាមិនឈឺអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយធ្វើ
ទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី កង្វក់ទឹក កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๕๐๑) อถาปรสฺมึ สมเย ปญฺจนฺนํ ฌานานํ ลาภินา ยถาปริจฺเฉทวเสน ฌานานิ สมาปชฺชิตฺวา ปุน ตถา สมาปชฺชิตุกามสฺส ปุพฺพกิจฺจาทีนิ สพฺพานิ ปฐมชฺฌานสมาปตฺติยา วุตฺตนยานิ เอว เวทิตพฺพานิ ฯ

(๕๐๒) ปุน ตถา สมาปชฺชิตุกามสฺส ปน ปฐมชฺฌานสมาปตฺติยา วุตฺตนยานิ เอว ปุพฺพกิจฺจาทีนิ สพฺพานิ ทุติยชฺฌานสมาปตฺติยา ปุพฺพกิจฺจาทีนิ ฯ ตถา ตติยชฺฌานสมาปตฺติยา ปุพฺพกิจฺจาทีนิ ฯ ตถา จตุตฺถชฺฌานสมาปตฺติยา ปุพฺพกิจฺจาทีนิ ฯ ปญฺจนฺนมฺปิ ฌานานิ ปุพฺพกิจฺจาทีนิ ฯ

ฉฏฺโฐ ปริจฺเฉโท ฯ

(๙๐๑) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๑๐ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីមិនភ្លេច ๑ ភិក្ខុនីមិនមានសតិ ๑ ភិក្ខុនីមិនដឹងខ្លួន ๑ ភិក្ខុនីឈឺ ๑ ភិក្ខុនីធ្វើឧច្ចារៈ (ជាដើម) លើគោកហើយហូរហៀរទៅរកទឹក ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីមានចិត្តរវើរវាយ ๑ ភិក្ខុនីមានវេទនាត្រូចសង្កត់ ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

(๙๐๒) បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ធម៌ទាំងឡាយឈ្មោះសេក្ខិយៈ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ទាំងឡាយក្នុងធម៌ទាំងនោះ លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសូមសួរអស់ភាវៈជាគំរប់ពីរដងផង លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសូមសួរអស់ភាវៈជាគំរប់បីដងផង លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ទាំងឡាយបរិសុទ្ធក្នុងធម៌ទាំងនេះហើយ ហេតុនោះបានជាស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការៈស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

សេក្ខិយៈ ចប់ ។

អធិករណសមថាយ ទិសាទំ

[៥០៣] ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ សត្ត អធិករ-
ណសមថា ឧប្បន្នុប្បន្នានំ អធិករណានំ សមថាយ វូបសមាយ សម្មុខាវិនយោ
ទាតព្ពោ សតិវិនយោ ទាតព្ពោ អមូឡ្ហវិនយោ ទាតព្ពោ
បដិញ្ញាតករណំ[1] យេភុយ្យសិកា ឥស្ស ចាបិយសិ-
កា[2] តិណវត្ថារកោតិ ។ ទុដ្ឋិដ្ឋា ខោ អយ្យាយោ សត្ត
អធិករណសមថា ឧប្បន្នា ។ តត្ថយ្យាយោ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ
បរិសុទ្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ តតិ-
យម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ បរិសុទ្ធេត្ថយ្យាយោ
តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អធិករណសមថា និដ្ឋិតា ។

---

១ ម. បដិញ្ញាយ ករេតព្ពំ ។ ២ ម. តស្សបាបិយ្យសិកា ។

អធិករណសមថៈ ទីបំផុត

(៩០៣) បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយ ធម៌សម្រាប់រម្ងាប់នូវអធិករណ៍ចាំឆ័ន្ទាយ ៧នេះឯង តែងមកកាន់ខ្ទេស ។ សង្ឃត្រូវឲ្យសម្ថាវិន័យ ឲ្យសតិវិន័យ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ សង្ឃត្រូវធ្វើបដិញ្ញាតករណៈ ត្រូវធ្វើយេភុយ្យសិកា ត្រូវធ្វើតស្សបាបិយសិកា ត្រូវធ្វើតិណវត្ថារក(១) ដើម្បីរម្ងាប់ គឺផ្សះផ្សានូវអធិករណ៍ចាំឆ័ន្ទាយដែលកើតឡើងហើយ ។ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយ ធម៌ចាំឆ័ន្ទាយ ឈ្មោះអធិករណសមថៈចាំឆ័ន ៧ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយក្នុងធម៌ចាំឆ័ននោះ លោកចាំឆ័ន្ទាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់ពារៈជាគំរប់ពីដងឆ័ន លោកចាំឆ័ន្ទាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំ សួរអស់ពារៈជាគំរប់បីដងឆ័ន លោកចាំឆ័ន្ទាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយបរិសុទ្ធក្នុងធម៌ចាំឆ័ននេះហើយ ហេតុនោះបានជាស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

អធិករណសមថៈ ចប់ ។

---

(១) មានសេចក្តីអធិប្បាយពិស្តារក្នុងមហាវិភង្គចតុត្ថភាគរួចហើយ ។

[๙๐๔] ทุฏฺฐุลฺลํ โหติ อยญฺหายโต ฉนฺนนฺนํ ทุฏฺฐุลฺลา อาปตฺติ ตาหิ ทุฏฺฐุลฺลา สตฺตหิ สงฺฆาทิเสสา ตาหิ ทุฏฺฐุลฺลา ตีหิ ฉสฺสกฺขิยา ตาหิ ทุฏฺฐุลฺลา ฉสฺสฏฺฐิสตา ตาหิ ทุฏฺฐุลฺลา อฏฺฐ ตาทิเสนียา ตาหิ ทุฏฺฐุลฺลา เสกฺขิยา ตาหิ ทุฏฺฐุลฺลา สตฺต อธิกรณสมถา ตาหิ ฯ ปฏิกนฺตสฺส ปกติยา สุตฺตาคตํ สุตฺตปริยาปนฺนํ อนฺวฑฺฒมาสํ อุทฺเทสํ อาคจฺฉติ ฯ ตตฺถ สพฺพาหิ สมคฺคาหิ สมฺโมทมานาหิ อวิวทมานาหิ สิกฺขิตพฺพนฺติ ฯ

ภิกฺขุนีวิภงฺเค ทุติโย ฯ

(៥០៤) បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយ និទានខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិបាចិត្តិយ ៨ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១៧ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ៣០ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិបាចិត្តិយ ១៦៦ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិបាដិទេសនីយ ៨ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ធម្មិ ឈ្មោះសេក្ខិយៈចាំឆ័ន្ទាយខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ធម្មិ ឈ្មោះអធិករណសមថៈ ៧ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ពាក្យរបស់ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគនោះមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះមកហើយកាន់សុត្តៈ រាប់បញ្ចូលហើយ ក្នុងសុត្តៈ មកកាន់ឧទ្ទេសពាល់កន្លះខែ ។ គួរលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយគ្រប់ អង្គព្រមព្រៀងគ្នា ស្រុះស្រួលគ្នា កុំខាស់ខែងគ្នា សិក្សាក្នុងពុទ្ធវចនៈ នោះចុះ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គ ចប់ ។

សន្ទីកចន្ទ្រលក្ខ្រាប់មាត់តា

លេខទំព័រ

ឆាកដំកទី ១ ១

និទានបុរសឈ្មោះសាទ្ធ ដាចៅមិតាមោតា . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ជាត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៨

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១១, ១៦

ឆាកដំកទី ២ ១៧

និទានសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ជាត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២១

ឆាកដំកទី ៣ ២៣

និទានចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ជាត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៤

ការស្តីត្រួសមគុភាសនកម្ម ២៧

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៨, ២៩

ឆាកដំកទី ៤ ៣០

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ជាត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៣១, ៣២

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៤

ឧទ្ទេសវិសាន ៣៥

លេខទំព័រ

សត្តរសកណ្ឌ ៣៦

សង្ឃាទិសេសទី ១ ″

និទានឧបាសកម្នាក់ ប្រពេនឃ្លាំង . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ៣៩

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងបទភាជនីយ ៤០

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៤១

សង្ឃាទិសេសទី ២ ៤១

និទានភរិយាស្តេចលិច្ឆវី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៤៤

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៤៥, ៤៦

សង្ឃាទិសេសទី ៣ ៤៧

និទានភិក្ខុនី ជាសិស្សព្រះកោកបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិជាមូលនឹងនិទានភិក្ខុនីពីររូប ៤៨

អនុប្បញ្ញត្តិ ទី ១ . . . . . ៤៩

និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប នឹងអនុប្បញ្ញត្តិ ទី ២ . . . . . ៥០, ៥១

អនុប្បញ្ញត្តិ ទី ៣ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៥៣

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៥៤, ៥៥

សង្ឃាទិសេសទី ៤ ៥៥

និទានឧបណ្ឌកាលីភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៥៧, ៥៨

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៥៩, ៦០

សន្ទ្ធកថង្គលត្រាប់មាតិកា ៤២៥

លេខទំព័រ

សង្ឃាទិសេសទី ៥ ៥០

និទានសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គនឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៦១, ៦២, ៦៣

សង្ឃាទិសេសទី ៦ ៦៤

និទានសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៦៦

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៦៧, ៦៨

សង្ឃាទិសេសទី ៧ ៦៨

និទានឧណ្ណាកាលីភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៧១

ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម ៧៣

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៧៦

សង្ឃាទិសេសទី ៨ ៧៧

និទានឧណ្ណាកាលីភិក្ខុនី . . . . . "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងការសូត្រសមនុភាសនកម្ម ៧៩, ៨១

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៨៣

សង្ឃាទិសេសទី ៩ ៨៤

និទានពួកភិក្ខុនី ជាអន្តេវាសិនីរបស់ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៨៥, ៨៦

ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម នឹងបទភាជនីយ ៨៨, ៨៩

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៩០

	លេខទំព័រ
សង្ឃាទិសេសទី ១០	๙๑
និទានបុព្វនន្ទាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	๙๓, ๙๕
ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម នឹងបទភាជនីយ	๙๗, ๑๐๐
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ នឹងឧទ្ទេសាវសាន	๑๐๑
និស្សគ្គិយកណ្ឌ	
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑	๑๐๓
និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងបទភាជនីយ	๑๐๕, ๑๐๗
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ នឹងរឿងឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី	๑๐๘
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒	๑๐๙
និទានភិក្ខុនីប្រែនរូប	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๑๑๑, ๑๑๒
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓	๑๑๒
និទានបុព្វនន្ទាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	๑๑๔
បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๑๑๕, ๑๑๖
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔	๑๑๖
និទានបុព្វនន្ទាភិក្ខុនីមានដម្ងី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងបទភាជនីយ	๑๑๘, ๑๑๙
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๑๒๐

លេខទំព័រ

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ១២១

និទានឧបុ៉ាលនន្ទាភិក្ខុនី មានដើម្បី . . . . . "

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១២៣, ១២៤

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ១២៤

និទានឧបាសកប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១២៦

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១២៧

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ១២៨

និទានឧបាសកប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១២៩

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៣១

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ១៣២

និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងបទភាជនីយ ១៣៤

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៣៥

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ១៣៦

និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងបទភាជនីយ ១៣៧, ១៣៨

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៣៩

	លេខទំព័រ
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០	១៤០
និទានឧប្បត្តិនន្ទាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងបទភាជនីយ	១៤១, ១៤២
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៤៣
ចីវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ១	១៤៤
និទានឧប្បត្តិនន្ទាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៤៦
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៤៧
ចីវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ២	១៤៨
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងបទភាជនីយ	១៤៩, ១៥០
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ និងឧទ្ទេសាវសាន	១៥១, ១៥២
លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ១	១៥៣
និទានឧបាសកម្នាក់	"
សិក្ខាបទវិភង្គ និងភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៥៦, ១៥៧
លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ២	១៥៧
និទានធម្មទិន្នាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៥៨
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៥៩
លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣	១៥៩
និទានភិក្ខុនីពីររូប	"

លេខទំព័រ

សេចក្តីបញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៦០

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ១៦១

និទានស្រីស្មំ ..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៦២

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ១៦៣

និទានព្រះនាងបជាបតិគោតមី..... "

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៦៥, ១៦៦

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ១៦៦

និទានមហាមាត្យឈ្មោះអាឃោហន្ត..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ..... ១៦៧

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៦៨

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ១៦៩

និទានពួកភិក្ខុនី នាំគ្នាសូមស្រូវ..... "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៧០

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ១៧១

និទានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ជាវាជអមាត្យ..... "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៧៣

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ១៧៤

និទានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់មានស្រែស្រូវជិតណើប..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ..... ១៧៥

លេខទំព័រ

ភិក្ខុនីដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៧៦

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ១៧៦

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី នឹងសេចក្តីបញ្ញត្តិ ១៧៧

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងភិក្ខុនីដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៧៨

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ១៧៩

និទានបុរសដាក្បាតិរបស់ភិក្ខុនី ជាសិស្សភគ្គកាបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨០

ភិក្ខុនីដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៨១

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ១៨១

និទានបុរសដាក្បាតិរបស់ភិក្ខុនី ជាសិស្សភគ្គកាបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨២

ភិក្ខុនីដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៨៣

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ១៨៤

និទានបុរសដាក្បាតិរបស់ភិក្ខុនី ជាសិស្សភគ្គកាបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨៥

ភិក្ខុនីដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៨៦

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ១៨៦

និទានបិលន្ធនភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨៧, ១៨៨

ភិក្ខុនីដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៨៩

សន្ទីកចង្កុលច្រាប់មាតិកា	៨៣១
	លេខទំព័រ
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥	១៨៩
និទានភិក្ខុនី ១ រូប	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៩១
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៩៣
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦	១៩៣
និទានចិញ្ចនន្តាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៩៤, ១៩៥
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៩៦
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧	១៩៦
និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៩៨
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២០០
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨	២០០
និទានភិក្ខុនី ជាសិស្សរបស់ភទ្ទាកាបិលានីភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	២០១
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២០២
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩	២០៤
និទានពួកភិក្ខុនី-សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	២០២, ២០៤
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២០៥

លេខទំព័រ

អនិយតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ๒๐๕

និទានឧបសម្បាកាលីភិក្ខុនី - សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ๒๐๕, ๒๐๖

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑ ๒๐๗

និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប - សេចក្តីបញ្ញត្តិ - សិក្ខាបទវិភង្គនឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ . ๒๐๗, ๒๐๘

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒ ๒๐๘

និទានព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតសំពត់ងូតទឹក..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ..... ๒๐๙, ๒๑๑

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ๒๑๑

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓ ๒๑๑

និទានភិក្ខុនី ๑ រូបមានសំពត់សម្រាប់ធ្វើចីវរ..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ..... ๒๑๒, ๒๑๓

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ๒๑๕

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔ ๒๑๕

និទានពួកភិក្ខុនីធ្វើចីវរ..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ..... ๒๑๖

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ๒๑๗

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕ ๒๑๗

និទានភិក្ខុនី ๑ រូប..... ๒๑๘

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ..... ๒๑๙

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ๒๒๐

សន្ទឹកចង្កុលច្បាប់មាតិកា ៤៣៣

លេខទំព័រ

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ៤២០

និទានត្រកួលឧបដ្ឋាករបស់ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២២១

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២២២

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ៤២៣

និទានអកាលចីវរ កើតឡើងដល់ភិក្ខុនីសង្ឃ . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២២៤

វារៈដែលមនត្រូវអាបត្តិ ២២៥

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ៤២៥

និទានចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២២៦

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២២៧

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ៤២៧

និទានត្រកួលឧបដ្ឋាករបស់ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២២៩

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៣០

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ៤៣១

និទានឧបាសកម្នាក់ឲ្យគេធ្វើវិហារ . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៣៣

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៣៤

លេខទំព័រ

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ๒๓๕

និទានភិក្ខុនីពីររូប . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទវិភង្គ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๓๖

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒ ๒๓๖

និទានភិក្ខុនីពីររូប . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ ๒๓๗

សិក្ខាបទវិភង្គ ๒๓๘

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๓๙

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓ ๒๓๙

និទានថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ ๒๔๐

សិក្ខាបទវិភង្គ ๒๔๑

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๔๒

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔ ๒๔๒

និទានថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ๒๔๓

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๔๔

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕ ๒๔๕

និទានភទ្ទាកាបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ๒๔๖

សន្ធីកថង្កុលទ្រាប់មាតិកា	៤៣៥
	លេខទំព័រ
សេចក្តីបញ្ញត្តិទី ២	២៤៧
ភិរុះដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២៤៨
តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦	២៤៩
និទានបណ្ឌកាលីភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ	២៥០
ភិរុះដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២៥៣
តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧	២៥៣
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	២៥៥
ភិរុះដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២៥៦
តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨	២៥៦
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	២៥៧
ភិរុះដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២៥៨
តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩	២៥៨
និទានពួកភិក្ខុនី	"
ភិរុះដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២៦០
តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០	២៦០
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"

	លេខទំព័រ
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ១	๒๖๓
និទានអាយដាងបានគ្នារគំនូរ	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๖๔, ๒๖๕
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒	๒๖๕
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๖๗
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓	๒๖๗
និទានធម្មទិន្នាភិក្ខុនី	"
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๖๙
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔	๒๖๙
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๗๐
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕	๒๗๐
និទានភិក្ខុនី ๑ រូប	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	๒๗๒
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๗๔
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖	๒๗๔
និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๗๖

សន្ធិកថាចុងក្រោយមាតិកា ๔๓๗

លេខទំព័រ

ចិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๗ ๔๗๖

និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ״

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๗๘, ๒๗๙

ចិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๘ ๔๗๙

និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๘๒

ចិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๙ ๔๘๒

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๘๓, ๒๘๔

ចិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๐ ๔๘๔

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ๒๘๕

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ . . . . . ״

អាភមវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑ ๔๘๖

និទានភិក្ខុច្រើនរូប . . . . . ״

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๙๐

អាភមវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒ ๔๙๐

និទានព្រះកប្បិតក . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ๒๙๒

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๙๓

	លេខទំព័រ
អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣	២៩៤
និទានបណ្ណកាលីភិក្ខុនី នឹងឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី	»
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២៩៦
អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤	២៩៧
និទានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ និមន្តភិក្ខុនីឆាន់	»
បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២៩៩, ៣០០
អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥	៣០០
និទានភិក្ខុនី ១ រូប	»
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈ ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣០១, ៣០២
អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦	៣០២
និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប	»
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣០៤
អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧	៣០៤
និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប	»
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣០៥, ៣០៦
អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨	៣០៦
និទានធម្មគ្គិយភិក្ខុ	»
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣០៧

សន្ទ្រីកចង្កុលច្រាប់មាតិកា ៤៣៩

លេខទំព័រ

អាភាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ៣០៨

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣០៩

អាភាវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ៣១០

និទានភិក្ខុនី១រូប . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣១១, ៣១២

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ៣១៣

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣១៤, ៣១៥

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ៣១៥

និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប . . . . . ״

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣១៧

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ៣១៧

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា ៣១៧, ៣១៨

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣២១, ៣២២

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ៣២៧

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣២៥, ៣២៦

លេខទំព័រ

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ៣២៧

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគំហិតមាន មានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ . . . ”

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣២៩, ៣៣០

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ៣៣០

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគំហិតមាន. . . . . ”

សេចក្តីបញ្ញត្តិ. ៣៣៣

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៣៥

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ៣៣៥

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគំហិតមាន. . . . . ”

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៣៩, ៣៤០

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ៣៤០

និទានចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី. . . . . ”

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៤១, ៣៤២

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ៣៤២

និទានភិក្ខុនីមិនបំរើឧបជ្ឈាយ៍ . . . . . ”

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ៣៤៣

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ៣៤៤

និទានចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី. . . . . ”

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៤៥

សន្ទីតបង្អុលច្រាប់មាតិកា ៤៤១

លេខទំព័រ

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ៣៤៦

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារី. . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ៣៤៧ ៣៤៨

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ៣៤៩

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារី. . . . . ״

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៥៣

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ៣៥៤

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារី. . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ៣៥៧, ៣៥៨

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ៣៥៩

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារី. . . . . ״

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៦០

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ៣៦០

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២. . . . . ״

រឿងបនសម្មតិ. ៣៦១

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ៣៦៣, ៣៦៤

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ៣៦៥

និទានឧណ្ហាកាលីភិក្ខុនី. . . . . ״

សិក្ខាបទវិភង្គ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៦៧

	លេខទំព័រ
កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧	៣៦៧
និទានសិក្ខមានា ១ រូប	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៦៩, ៣៧០
កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨	៣៧០
និទានសិក្ខមានា ១ រូប	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៧២
កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩	៣៧៣
និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៧៤, ៣៧៥
កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០	៣៧៥
និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៧៦, ៣៧៧
កុមារីភូតវគ្គ បិក្ខាបទទី ១១	៣៧៧
និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី	"
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៧៩
កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១២	៣៨០
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ ឲ្យឧបសម្បទារាល់ឆ្នាំ	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៨១

សន្ធិកថង្កុលច្រាប់មាតិកា ៤៤៣

លេខទំព័រ

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១៣ ៣៨១

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ . . . . . ″

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៨៣

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ៣៨៤

និទានធម្មគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៨៥, ៣៨៦

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ៣៨៦

និទានធម្មគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិជាធម្មង ៣៨៧

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៨៨, ៣៨៩

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ៣៨៩

និទានភិក្ខុនី ១ រូប . . . . . ″

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៩០, ៣៩១

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ៣៩១

និទានធម្មគ្គិយាភិក្ខុនី ទ្រទ្រង់គ្រឿងប្រដាប់ស្ត្រី . . . . . ″

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៩២

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ៣៩៣

និទានធម្មគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ″

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៩៤

	លេខទំព័រ
ឆគ្គុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦	៣៩៤
និទានឆព្ភគ្គិយភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៩៦
ឆគ្គុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧	៣៩៦
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៩៧, ៣៩៨
ឆគ្គុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨-៩-១០	៣៩៨
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៩៩, ៤០០
ឆគ្គុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១១	៤០០
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ មិនប្រាប់ស្រាប់តែអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤០១, ៤០២
ឆគ្គុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១២	៤០២
និទានភិក្ខុនីសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤០៣, ៤០៤
ឆគ្គុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១៣	៤០៤
និទានភិក្ខុមួយរូប ឮនសំពត់ចោមពុង	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤០៥, ៤០៦
ឧទ្ទេសាវសាន	៤០៦

សង្ខិត្តចន្ទលេខាមាតិកា ៤៤៥

លេខទំព័រ

ចាដិទេសនីយកណ្ឌ ៤០៧

និទានភិក្ខុនី សូមទឹកដោះភរិជាន់ ....

INSTITUT BOUDDHIQUE